

TEISIPÄEV, 7. SEPTEMBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.05.)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

4. Euroopa Liidu olukord (arutelu)

President. – Kuulutan istungi avatuks.

Järgmine päevakorrapunkt on Euroopa Komisjoni presidendi avaldus Euroopa Liidu olukorra kohta. Nagu mäletate, rääkisime eile probleemist seoses osalemisega parlamendi täiskogu kõige olulisematel aruteludel. Juhatus arutas seda eile ja jagab esimeeste konverentsi arvamust, et peamistel aruteludel kohalkäimist on tarvis suurendada. Samuti jõudsime järeldusele, et vaja on rohkem aega ning et meil tuleb mõelda, kuidas elavdada osavõttu kõige olulisematest aruteludest. Tahaksin teile teada anda, et eile õhtul fraktsioonide esimeestega peetud nõupidamisel otsustasime seekord osavõtu kontrollimise menetlust mitte kasutada. Samuti soovin tervitada teid sellel erilisel arutelul, mis – oleme selles täiesti veendunud – on Euroopa Liidu tuleviku seisukohalt väga tähtis. Mul on hea meel, et kohalolijate arv on üsna suur, sest see loob arutelule õige õhustiku. Esimest korda peame arutelu Euroopa Liidu olukorra kohta. See on samm parlamentaarse struktuuri loomise poole Euroopas. Lissaboni leping andis meile suuremad volitused, kuid see tähendab, et ka suurema vastutuse. Me vastutame meid valinud 500 miljoni kodaniku ees. Kord aastas hakkame me arutama niisuguseid küsimusi nagu Euroopa Liidu hetkeolukord, selle poliitilised, majanduslikud ja sotsiaalsed eelisvaldkonnad, Euroopa Liidu toimimise viisid ja kodanike ootustele vastavate otsuste tegemine. See on osa demokraatlikust järelevalvest Euroopa Liidu täidesaatva institutsiooni – Euroopa Komisjoni – üle.

Nimetatud teemadest teeb meile ülevaate Euroopa Komisjoni president. Soovin öelda tere tulemast José Manuel Barrosole. Samuti tahaksin tervitada kõiki volinikke, kes on temaga kaasas ja viibivad siin saalis meie keskel. Soovin veel kord rõhutada, et Euroopa Parlament on teinud juba palju, et jõuda kodanikele lähemale ning luua võimalused täidesaatva institutsiooni demokraatlikuks järelevalveks ja kontrolliks. Juulis tutvustas president Barroso oma seisukohta ning eelmise aasta septembris, enne kui me valisime ta komisjoni presidendiks, pidas ta kõnelusi kõikide fraktsioonidega. Euroopa Parlamendi komisjonides toimusid kõikide volinike kuulamised. Euroopa Parlament sõlmis komisjoniga uue raamkokkuleppe ning ka see tagab ühenduse toimimise viisil, millesse me siin Euroopa Parlamendis kindlalt usume. Viimaks ütlen, et järgmiste nädalate jooksul tutvustatakse komisjoni 2011. aasta õigusloomekava. Me teeme seega tööd, mille Euroopa kodanikud on meile usaldanud.

Lugupeetud president! Praegune aeg on raske ja ülesanneterohke. Oleme veendunud, et Euroopa Komisjon täidab oma kohustusi ja ülesandeid Euroopa Liidu aluslepingute täitmise järelevalvaja ning õiguslike ettepanekute ja projektide algatajana. Ootame huviga teie sõnavõttu ja komisjoni arvamust Euroopa Liidu olukorra, tegutsemisvõimaluste ja paljude muude Euroopa Liidu küsimuste kohta, mis vajavad veel lahendamist.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud president, lugupeetud parlamendiliikmed! Mul on suur au esitada Euroopa Parlamendi ees esimene kõne Euroopa Liidu olukorra kohta. Nüüdsest saab liidu olukorda käsitlevast kõnest sündmus, mille käigus paneme paika järgmise 12 kuu töökava.

Paljudel järgmisel aastal tehtavatel otsustel on pikaajaline mõju. Nende otsustega määrame kindlaks, millist Euroopat me soovime. Nendega luuakse võimaluste Euroopa, kus ettevõtlikel inimestel on soodsad võimalused tegutseda ning kus abivajajaid ei lükata kõrvale. See on Euroopa, mis on avatud maailmale ja oma kodanikele; Euroopa, mis tagab majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse.

Viimase aasta jooksul pidi meie liit majandus- ja finantskriisi tõttu seisma vastamisi oma ajaloo ühe suurima katsumusega. Rohkem kui kunagi varem kerkis esile meie vastastikune sõltuvus ning proovile pandi omavaheline solidaarsus.

Vaadates tagasi sellele, kuidas me käitusime, leian, et pidasime pingele vastu. Oleme leidnud vastuse paljudele lahendust vajanud küsimustele, mis puudutavad näiteks finantsabi andmist erakorralisse olukorda sattunud liikmesriikidele, majanduse juhtimist, finantsvaldkonna reguleerimist, majanduskasvu edendamist ja töökohtade loomist. Oleme suutnud rajada aluse, millelt alustada oma majanduse moderniseerimist. Euroopa on näidanud, et suudab enda eest seista. Need, kes ennustasid Euroopa Liidu kadu, pidid tunnistama oma eksimust. Euroopa institutsioonid ja liikmesriigid näitasid raskes olukorras juhioskusi. Soovin öelda kõikidele eurooplastele, et te võite Euroopa Liitu usaldada – ta teeb teie tuleviku kindlustamiseks kõik, mis võimalik.

Euroopa Liidu majanduse väljavaade on praegu parem kui aasta tagasi ja siinjuures tänu meie sihikindlale tegutsemisele. Majanduse elavnemine kogub kiirust, ehkki see ei toimu Euroopa Liidus ühtlaselt. Selle aasta majanduskasv on tempokam, kui esialgu prognoositi. Kuigi töötuse määr on siiani liiga kõrge, on selle kasv peatunud. On selge, et ebakindlus ja riskid ei ole kadunud, eeskätt väljaspool Euroopa Liitu.

Me ei tohiks ennast petta – meie töö ei ole veel kaugeltki lõppenud. Rahuloluks ei ole põhjust. Töötuse probleem on ülimalt keeruline. Majandustegevuse aeglustumise küsimuse lahendamisel täitsid oma osa eelarvetäiendused. Kuid nüüd on aeg nendest meetmetest loobuda. Struktuurireformideta ei ole jätkusuutlik majanduskasv võimalik. Me peame järgmisel aastal oma reformikava kiirendama. Käes on aeg moderniseerida meie sotsiaalset turumajandust nii, et see oleks maailmas konkurentsivõimeline ja suudaks reageerida demograafilistele muutustele. Käes on aeg teha meie tuleviku jaoks õigeid investeeringuid.

See on Euroopa tõehetk. Euroopa peab näitama, et ta on midagi enam kui 27 riigi erisugused lahendused. Me kas leiame koos lahenduse või pöürume üksahaaval. Meid saadab edu ainult siis, kui riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil tegutsedes ei unusta me mõtlemast üleeuroopaliselt.

Täna nimetan ma valdkonnad, mis on meie tulevase aasta koostöös minu arvates esmatähtsad. Ma ei jõua rääkida siin kõikidest Euroopa poliitikavaldkondadest või

ettepanekutest, millega tegelema hakkame. Saadan teile president Buzeki kaudu üksikasjalikuma programmdokumendi.

Üldiselt näen ma, et Euroopa Liidu ees seisab järgmisel aastal peasjalikult viis suurt ülesannet: majanduskriisist väljatulek ja majanduse juhtimisega hakkamasaamine, Euroopa 2020. aasta reformikava kiirendamise kaudu majanduskasvu edendamine ja töökohtade loomine, vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomine, ELi uut tüüpi eelarvet käsitlevate läbirääkimiste algatamine ning ELi osakaalu suurendamine üleilmsel tasandil.

Lubage mul kõigepealt käsitleda majanduskriisi ja majanduse juhtimist. Aasta alguses tegutsesime me otsustavalt, kui euroala liikmed ja euro ise vajasid meie abi.

Saime raske õppetunni. Praegu teeme majanduse juhtimise valdkonnas suuri edusamme. Komisjon esitas oma ettepanekud mais ja juunis. Need võeti hästi vastu nii siin parlamendis kui ka Euroopa Ülemkogu eesistuja juhitud töökonnas. Ettepanekute alusel on võimalik saavutada üksmeel. Kõige tähtsamate õigusaktide ettepanekud esitame 29. septembril, et mitte kaotada aega.

Mittejätkusuutlikud eelarved muudavad meid haavatavaks. Võlg ja puudujääk tekitavad esialgu buumi ja seejärel languse ning selle tagajärjel kukub kokku sotsiaalne turvavõrgustik. Raha, mis kulub võlgade teenindamiseks, ei saa kasutada sotsiaalsete hüvede loomiseks, samuti ei ole nii võimalik ennast ette valmistada vananevast rahvastikust tulenevateks kuludeks. Võlgu elav põlvkond ei ole jätkusuutlik. Meie ettepanekud tugevdavad töhusama järelevalvet ja jõustamise kaudu stabiilsuse ja kasvu pakti.

Me peame lahendama tõsised makromajandusliku tasakaalustamatusega seotud probleemid, eelkõige euroalal. Seetõttu esitasime varakult ettepanekud selle kohta, kuidas teha kindlaks varadega seotud „mulle”, konkurentsivõime puudumist ja muid tasakaalustamatuse põhjuseid.

Juba on näha valitsuste valmidust tõhustada järelevalvet koos nõuete täitmisega seotud stiimulite ja varasemate sanktsioonidega. Komisjon tugevdab oma rolli sõltumatu kohtuniku ja uute eeskirjade täideviijana. Me ühendame rahaliidu tõelise majandusliiduga.

Kui eeskirju rakendatakse meie ettepanekute kohaselt, tagavad need euro pikaajalise stabiilsuse. Euro on meie majandusedu alus.

Et majandus kasvaks, on meil vaja tugevat ja usaldusväärset finantssektorit – sektorit, mis teenindab tegelikku majandust ja on uhke oma rangete eeskirjade ja nõuetekohase järelevalvet üle.

Me võtsime meetmeid pankade läbipaistvuse suurendamiseks. Praegu oleme paremas olukorras kui aasta tagasi. Stressitesti tulemuste avaldamise järel peaksid pangad olema võimelised üksteisele laenama nii, et laenuvad jõuavad ka Euroopa kodanike ja ettevõtjateni.

Tegime ettepaneku kaitsta inimeste sääste kuni 100 000 euro ulatuses. Teeme ettepaneku keelustada väärtpaberite kuritahtlik katteta lühikeseks müük. Lahendame krediidiriski ülekandetehingutega seotud probleemid. Möödast on aeg, mil võis panustada kellegi teise vara hävimisse. Me nõuame jätkuvalt, et oma ebaõnnestumiste kulud peavad kandma pangad, mitte maksumaksjad. Kavas on vastu võtta õigusaktid, millega keelustada kiirelt saadud kasumi eest makstavad lisatasud, sest tegemist on tänase kasumiga, mis muutub homme suureks kahjumiks. Selle käsitlusviisi osa on ka finantstegevuse maksustamine, mida ma pooldan, ning me esitame vastavad õigusaktide ettepanekud sügisel.

Äsja saavutatud poliitiline kokkulepe finantsjärelevalve pakme asjus on väga hea uudis. Larosière'i aruandel põhinevate komisjoni ettepanekute tulemusena saame Euroopa tõhusa järelevalvesüsteemi. Soovin Euroopa Parlamenti tänada tema tulemusliku kaastöö eest ja loodan, et parlament võtab need ettepanekud sellel kuul ka lõplikult vastu.

Jätkame ka reguleerimisega. Tuletisinstrumente käsitlevad algatused, krediidireitinguasutusi hõlmavad lisameetmed ning pangakriisi lahendamise ja kriisijuhtimise raamistik on varsti teie ees. Meie eesmärk on, et 2011. aasta lõpuks oleks finantssektor reformitud.

Usaldusväärne finantsjuhtimine ja vastutustundlik finantsturg annavad meile jätkusuutliku majanduskasvu saavutamiseks vajaliku kindluse ja majandusliku tugevuse. Peame eelarve konsolideerimise ja majanduskasvu vahelisest vastuolust üle saama. Oleme võimelised mõlemat saavutama.

Austatud parlamendiliikmed! Riigi rahanduse usaldusväärsus on vahend eesmärgi, s.t töökohtade loomiseks vajaliku majanduskasvu saavutamiseks. Meie eesmärk on majanduskasv – jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv. See on meie üldine prioriteet. See on valdkond, millesse peame investeerima.

Euroopa 2020. aasta strateegia algab nüüd. Me peame kiirendama neid reforme, mis edendavad majanduskasvu kõige enam. See võiks 2020. aastaks tõsta kasvutaset rohkem kui kolmandiku võrra.

See tähendab keskendumist kolmele põhiküsimusele: rohkematele inimestele töö leidmisele, ettevõtete konkurentsivõime parandamisele ning ühtse turu toimimise tõhustamisele.

Alustagem inimestest ja töökohtadest. Alates 2008. aastast on töö kaotanud üle 6,3 miljoni inimese. Kõigil neil peaks olema võimalus tagasi tööle minna. Euroopa tööhõive määr on 20–64aastaste seas keskmiselt 69%. Oleme kokku leppinud, et 2020. aastaks peaks see tõusma 75%ni, kusjuures tööturule tuleks eelkõige tuua naisi ja eakamaid töötajaid.

Enamik tööhõivepoliitikaga seonduvast on liikmesriikide pädevuses. Me teame seda. Kuid me ei jää kõrvalseisjaks. Soovin sellist Euroopa Liitu, kes aitab oma kodanikel uusi võimalusi kasutada ning kes oleks sotsiaalne ja kaasav. Sellise Euroopa poole liigume me siis, kui liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja sotsiaalpartnerid täidavad meie ühise reformikava eesmäärke.

Tegevus peaks keskendumisele oskustele ja töökohtadele ning elukestvasse õppesse investeerimisele. Samuti tuleb tähelepanu pöörata ühtse turu kasvupotentsiaali avardamisele, et luua tugevam ühtne tööturg.

Võimalused selleks on olemas. Meil on väga suur tööpuudus, kuid samal ajal on Euroopas praegu neli miljonit vaba töökohta. Komisjon esitab aasta lõpu poole Euroopa vabade töökohtade seiret käsitleva ettepaneku, mis näitab inimestele, kus on Euroopas tööd leida ja milliste oskustega töötajaid vajatakse. Esitame ka kava üleeuroopalise oskuste passi kasutuselevõtu kohta.

Me peame lahendama ka vaesuse ja tõrjutusega seotud probleemid. Peame tagama, et kõige haavatavamaid ei hüljatakse. Sellele on suunatud Euroopa vaesusevastase võitluse platvormi põhiorhk. Platvorm ühendab Euroopa tasandi meetmed, mis on mõeldud sellistele haavatavamatele rühmadele nagu lapsed ja vanurid.

Kuna üha rohkem inimesi reisib, õpib või töötab välismaal, siis tugevdame ka nende kodanikuõigusi piiriületusel. Komisjon hakkab nende takistuste kõrvaldamisega tegelema juba sellel sügisel.

Majanduskasvu aluseks peab olema meie ettevõtjate konkurentsivõime. Me peame jätkama väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) olukorra parandamist. Kaks kolmandikku erasektori töökohtadest on nende loodud. Nende peamiste murede hulka kuuluvad uuendused ja bürokraatia. Tegeleme mõlema probleemi lahendamisega.

Enne suve algust teatas komisjon teadusuuringute seitsmendast raamprogrammist eraldatud kõigi aegade suurimast pakmest, mis ulatus 6,4 miljardi euroni. See summa läheb nii VKEdele kui ka teadlastele.

Uuendustegevusse investeerimine tähendab ka üleilmselt tunnustatud ülikoolide edendamist Euroopas. Soovin, et sellised ülikoolid tõmbaksid ligi helgemaid päid nii Euroopast kui ka mujalt maailmast. Me alustame Euroopa ülikoolide moderniseerimisega. Soovin näha Euroopat, mis on tugev nii teadus-, haridus- kui ka kultuurivaldkonnas.

Me ei pea parandama Euroopa uuendusvõimet mitte ainult ülikoolides, vaid kogu teadusuuringutest jaemüügini kulgevas ahelas, tehes seda eeskätt uuendustegevust hõlmava koostöö kaudu. Me vajame uuendusmeelset liitu. Järgmisel kuul esitab komisjon oma arvamuse, kuidas seda saavutada.

Oluliseks proovikiviks kujuneb ka see, kas liikmesriigid on valmis saavutama läbimurret kogu Euroopa Liidus kehtiva patendi kehtestamisel. Meie uuendusmeelsed inimesed maksavad võrreldes oma konkurentidega Ameerika Ühendriikides või Jaapanis sageli kümnekordset hinda. Oleme oma ettepaneku esitanud. See vähendaks kulusid märkimisväärselt ja kahekordistataks kasutusala ulatust. Pärast kümneid aastaid kestnud arutelusid on aeg otsustada.

Võtame ka meetmeid bürokraatia vähendamiseks. VKEd on sattunud regulatiivsete silmuste haardesse. 71% tippjuhtidest väidab, et suurim nende edu takistav asjaolu on bürokraatia. Komisjon on esitanud ettepanekud, mis aitaksid Euroopa ettevõtjatel hoida kokku aastas 38 miljardit eurot.

Uuendustegevuse soodustamine, bürokraatia vähendamine ja hea kutseoskusega tööjõu koolitamine on meetmed, millega tagatakse Euroopa toodangu jätkuv kuulumine maailmaklassi. Soovime Euroopas tugevat ja moodsat tööstusbaasi. Hästi toimiv tööstusbaas Euroopas on meie tuleviku kindlustamiseks ülimalt tähtsusega. Järgmisel kuul tutvustab komisjon üleilmastumise ajastu uut tööstuspoliitikat.

Meil on olemas inimesed, meil on olemas ettevõtjad. Nad vajavad avatud ja modernset ühtset turgu.

Siseturg on Euroopa suurim vara, aga me ei rakenda selle võimalusi piisavalt. Me peame selle kasutamist kiiresti tõhustama. Piiriüleses kaubanduses osaleb kõigest 8% Euroopa 20 miljonist VKEst, veel vähem neist on piiriülevalt investeerinud. Kolmandik tarbijatest ei julge teha piiriüleseid oste isegi internetis. Minu palvel esitas Mario Monti eksperdiarvamuse ning tegi siseturul kindlaks 150 puudulikku ühenduslüli või kitsaskohta. Järgmisel kuul määrame põhjalikus ja mahukas ühtse turu aktis kindlaks, kuidas ühtse turu toimimist tõhustada.

Energia on majanduskasvu üks olulisi edasiviivaid jõude ning meie kesksemaid meetmeid. Me peame lõpule viima energia siseturu loomise, ehitama valmis ja omavahel ühendama

energiavõrgud ning tagama energiapuuduse ja solidaarsuse. Peame energeetikavaldkonnas tegema sama, mida tegime juba mobiilsidevaldkonnas: looma tarbijatele ühtsel Euroopa turul reaalsed valikuvõimalused. Nii tekib Euroopas tõeline energiaühendus.

Me peame muutma torustikud ja elektriliinid riigipiiridest sõltumatuks, rajama infrastruktuuri päikese- ja tuuleenergia kasutamiseks ning tagama, et kogu Euroopas oleks ühtne standard, mille tulemusena muutuks elektriautode akude laadimine sama loomulikuks kui kütusepaagi täitmine.

Järgmise aasta jooksul peame esitama energiategevuskava, infrastruktuuripakme ja energiatõhususe tegevuskava, et viia ellu meie ettekujutus nendest. Lähen sügisel ise Kaspia mere piirkonda edendama ideed lõunakoridorist, mille abil saaks parandada meie varustuskindlust.

Ressursse tõhusalt kasutava Euroopa rajamiseks tuleb vaadata energiateemast kaugemale. 20. sajandil nautis maailm erakordset ressursimahukat majanduskasvu. 20. sajandil nägime, kuidas maailma rahvastik suurenes neli korda, millega kaasnes tööstustoodangu 40kordne kasv. Kuid samal ajal suurendasime fossiilsete kütuste kasutamist 16 korda, kalapüüki 35 korda ning veekasutust 9 korda. Süsihappegaasiheide kasvas 17 korda.

See tähendab, et peame muutusi loova põhijõuna täitma kliima- ja energiapakmega võetud kohustusi. See tähendab kliimamuutusi, energiat, transporti ja keskkonda käsitlevate poliitikavaldkondade koondamist ühtsesse käsitusse, mis põhineb ressursitõhususel ja vähese CO₂-heitega tulevikul.

Tulevikku vaatav põllumajandussektor mängib olulist rolli ELi meetmete puhul, mis on ette nähtud selliste suurte probleemide lahendamiseks nagu üleilmne toiduga kindlustatus, bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja loodusvarade säästev majandamine. Sama oluline roll on ka meie merenduspoliitikal.

Kõik see ei tugevda ainult meie majandust tulevikus, vaid avab uusi võimalusi juba praegu. Keskkonnasäästlikus tööstuses on töökohtade arv alates 2000. aastast suurenenud 7% võrra. Soovin, et 2020. aastaks loodaks kolm miljonit keskkonnahoidlikku töökohta, see tähendaks kolme miljonit töötajat, kelle ülesanne on tagada keskkonnahoid ja kes täiendaksid meie lihttöölise ja spetsialistide ridu.

Me vajame jätkusuutlikku majanduskasvu, mis oleks ka arukas majanduskasv. Viimase 15 aasta jooksul on pool Euroopa tootlikkuse kasvust tulnud info- ja kommunikatsioonitehnoloogia valdkonnast. See suundumus süveneb. Tänu Euroopa digitaalarengu tegevuskavale moodustab ühtse digitaalse turu osa 2020. aastal 4% ELi SKPst.

Lugupeetud president! Kõik, mida me teeme, teeme Euroopa kodanike heaks. Euroopa projekti alus on just vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajaneva ala ehitamine. Me teeme pingsat tööd Stockholmi tegevuskava elluviimise nimel. Me püüame lahendada varjupaiga ja rändega seotud küsimusi.

Seaduslikud sisserändajad leiavad Euroopas koha, kus inimlikud väärtused on au sees. Samal ajal võitleme me ebaseaduslike sisserändajate eksploatatsiooniga Euroopas ja meie piirialadel. Komisjon teeb uued ettepanekud selle kohta, kuidas hoida korda liidu välispiiridel. Me esitame siseturvalisuse strateegia, mille abil võidelda organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi ohuga.

Eurooplaste põhiõigused ja -kohustused kehtivad kõikjal selle ala piires. Kõik eurooplased peavad täitma seadusi ja valitsused peavad järgima inimõigusi, kaasa arvatud vähemusrühmade omi. Euroopas ei ole kohta rassismi ja ksenofoobia jaoks.

(Aplaus)

Sellistes tundlikes küsimustes peame probleemide tekkimisel tegutsema vastutustundlikult. Kutsun teid üles mitte kordama Euroopa mineviku vigu. Vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajanev ala on koht, kus eurooplastel on hea elada.

Austatud parlamendiliikmed! Veel üheks probleemiks on Euroopa Liidu eelarve tulevik. Järgmisel kuul esitame komisjoni esimesed seisukohad eelarve läbivaatamise kohta. See tekitab avatud, tabudeta arutelu, mille toel saab koostada meie õigusaktide ettepanekud, mis on kavas esitada järgmise aasta teises kvartalis.

Me peame kasutama oma raha võimalikult tulusalt. Me peame investeerima selle sinna, kus see võimendab majanduskasvu ja viib meid lähemale Euroopa tegevuskava eesmärkidele. Kulude kvaliteet peaks olema mõõdupuu meie kõigi jaoks. Seega ei ole oluline rääkida üksnes kulutamise ja investeeringute kvantiteedist, vaid ka nende kvaliteedist. Usun, et Euroopa mõõde pakub suurt lisaväärtust. Seepärast toetan ma tulevikku suunatud Euroopa eelarvesüsteemi, mida on kavas rakendada pärast 2013. aastat.

Arvan, et peaksime ühendama kõik vahendid oma poliitiliste prioriteetide saavutamiseks. Küsimus ei ole selles, kas kulutada rohkem või vähem, vaid mõistlikumas kulutamises, kusjuures tuleb vaadelda Euroopa ja liikmesriikide eelarveid koos. ELi eelarvet ei tehta Brüsseli jaoks – see on mõeldud Euroopa rahvaste jaoks, keda te esindate: sotsiaalfondi vahendite eest ümberõpetatavaile töötuile, Erasmus programmist osalevatele üliõpilastele, piirkondadele, kes saavad abi ühtekuuluvusfondist.

Energiavõrkude vastastikusel sidumisest ning teadus- ja arendustöö toetamisest saadud kasu näitab selgesti, et Euroopa tasandil kulutatud euro annab rohkem kui riiklikul tasandil kulutatu. Nagu teate, näevad mõned liikmesriigid seda seaduspära isegi riikliku pädevuse tuumvaldkondades, näiteks riigikaitstes. Nad saavad aru, et kui nad ühendavad osa oma vahenditest ja meetmetest, on võimalik palju kokku hoida. Vahendite ühendamine Euroopa tasandil laseb liikmesriikidel kärpida kulusid, vältida nende kattumist ja saada investeeringuult suuremat tulu.

Seepärast peaksime otsima uusi rahastamisallikaid Euroopa suurtele infrastruktuuriprojektidele. Näiteks teen ma ettepaneku võtta koostöös Euroopa Investeeringuspanga kasutusele ELi projektivõlakirjad.

(Aplaus)

Samuti püüame edasi arendada avaliku ja erasektori partnerlussuhteid.

Parlamendi praeguse koosseisu liikmed on selgelt välja öelnud, et me peame tegelema omavahendite küsimusega. Praegune bütsantslikult keerukate korrektsioonidega süsteem on saavutanud oma piirid. Meie kodanikud väärivad õiglasemat, tõhusamat ja läbipaistvamat süsteemi. Mõned ei kavatse kõigi meie esitatavate ettepanekutega nõustuda. Mind paneb aga imestama, et mõned on juba praegu ettepanekute vastu, teadmata nende sisugi.

(Aplaus)

Ma tean, et üks küsimus, mis parlamendile huvi pakub, on järgmise eelarveperioodi pikkus. Siin on mitu varianti. Mulle meeldiks näha 10aastast raamistikku, mille rahalise külje

vahekokkuvõtte tehakse viie aasta järel. Nimetagem seda viis-pluss-viis-variandiks. See võimaldaks meil pikemalt plaane teha ja seoks planeerimise selgemalt mõlema meie institutsiooni volitustega.

Muidugi on usaldusväärse Euroopa eelarve üheks osaks range kokkuhoid. Ma pean silmas komisjoni ja muude ühenduse asutuste halduskulusid. Kaotada tuleb kõik ebatõhusad kulukohad. Finantsjuhtimise parandamisel toetume me kontrollikoja soovitudele.

Austatud parlamendiliikmed! Viimane küsimus, millel soovin täna peatuda, on see, kuidas suurendada meie mõju maailmas. Oma igapäevaprobleeme lahendades vaatame vahel asju vale nurga alt ja unustame Euroopa saavutused: näiteks selle, et Euroopa Liidu suurus on rahumeelselt ja edukalt kahekordistunud ning peetakse läbirääkimisi uute liitumiste üle, et kasutusel on usaldusväärne vääring – euro –, mis on üks tähtsamaid maailmas, et oleme loonud naaberriikidega tihedad partnerlussuhted, mis teevad meid kõiki tugevamaks. Kui tegutseme otsustavalt, ei ole meil põhjust 21. sajandit peljata.

21. sajandi strateegiliste partnerlussuhete kujunemisel peaks Euroopa kasutama võimalust määrata kindlaks oma tulevik. Loodan väga näha, kuidas Euroopa Liit hakkab mängima maailmaareenil oma majanduslikule kaalule kohast rolli. Meie partnerid jälgivad meid ja ootavad, et tegutseksime ühtse Euroopana, mitte üksnes 27 eraldi riigina. Kui me ei tegutse koos, ei saa Euroopast maailmas arvestatavat jõudu ja maailm liigub edasi meieta: ilma Euroopa Liidu ja selle liikmesriikideta. Seepärast rõhutasin ma oma poliitilistes eesmärkides, et Euroopa peab suutma maailma mõjutada ning täitma juhtrolli – see on meie põlvkonna peamine ülesanne ja proovikivi.

Esitan nüüd tulevikupildi, mille koostasime koos liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning asepresidendi Ashtoniga selle kohta, kuidas me saaks suurendada Euroopa osatähtsust maailmas. Euroopa välisestistuse abil saame oma püüdlused ellu viia.

Tänapäeva üleilmastunud maailmas määrab meie heaolu suhete kujundamine strateegiliste partneritega. Et saavutada tulemusi rahvusvahelisel areenil, vajame me Euroopa Liidu kaalukust. Suurus loeb praegu rohkem kui kunagi varem.

Heaks näiteks on võitlus kliimamuutuste vastu. Kopenhaageni kohtumine näitas, et olukorras, kus teised ei toetanud meie püüdlusi, tuli kahjuks ka see, et me ei suutnud üksmeelselt edastada ühist sõnumit. Läbirääkimised soikusid, kuid kliima muutumine jätkub. Soovin, et tihendaksime koostööd peamiste rahvusvaheliste partneritega nii, et pressiteadete avaldamise asemel võetaks vastu mõistlikud heitkoguste vähendamise kohustused ja asutaks kiire rahastamise toel tegutsema.

Kahe järgmise kuu jooksul toimuvad tähtsad tippkohtumised meie strateegiliste partneritega. Mida paremini me suudame koostada ühise tegevuskava, milles Euroopa huvid on selgesti sõnastatud, seda rohkem me saavutame. Näiteks näen ma häid võimalusi selles, kui töötatakse välja Atlandi-ülene majanduskasvu ja töökohtade loomise tegevuskava.

Meil on juba kaalu G20 silmis. See on foorum, kus maailma peamised majandusjõud lahendavad ühiseid probleeme. Kui me läheme koos president Van Rompuyga novembris Souli Euroopa Liitu esindama, loodame saavutada Euroopa jaoks konkreetseid tulemusi: edasist edu maailmamajanduse kooskõlastamisel, stabiilsemaid ja vastutustundlikumaid finantsturge ning kokkulepet rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide reformimise kohta, tõhusamaid ülemaailmseid finantssektori turvaabinõusid ja suuremat edu G20 arengukava

täitmisel. Näitame seal endiselt oma juhtrolli ja teeme tihedat koostööd Prantsusmaaga, kes on G8/G20 järgmise aasta eesistuja.

Samuti soovime näha toetust Doha voorule. Kaubavahetus kiirendab majanduskasvu ja suurendab heaolu. Me toetame kahepoolsete ja piirkondlike vabakaubanduslepingute sõlmimist. Oktoobris tutvustab komisjon uuendatud kaubanduspoliitikat, millest loodame Euroopale uut kasu.

Kui me oleme maailmale avatud, toetame ühtlasi ka arenguriike, eriti Aafrikas. Kui ma lähen kahe nädala pärast New Yorki aastatuhande arengueesmärkide kõrgetasemelisele kohtumisele, kavatsen ma teie nõusoleku korral lubada Euroopa Liidu nimel veel ühe miljardi euro eraldamist aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks.

Ülemaailmne roll tähendab ka meie väärtuste kaitsmist. Inimõigused on vääramatud. Mind vapustab, kuidas paljudes riikides rikutakse naiste õigusi. Olin jahmunud, kuuldes, et Sakineh Mohammadi Ashtiani mõisteti surma kividega surnuksloopimise teel. See on kirjeldamatult julm.

(Aplaus)

Euroopa mõistab hukka sellised teod, millel ei ole õigustust ühegi moraalikoodeksi ega usundi seisukohast.

Meie väärtused tähendavad ka seda, et peame aitama kriisides kannatavaid inimesi igal pool maailmas. Meie humanitaarabi Pakistanile on viimast näide selle kohta, kuidas Euroopa solidaarsus tegelikkuses toimib. See näide tõestab ilmekalt, et komisjoni ja liikmesriikide toetus on vaja koondada ühtsesse Euroopa abipaketti. Liikmesriikidel on helikopterid ja kodanikukaitse meeskonnad. Me peame need nüüd ühendama, et luua tõeline Euroopa kriisihjestratuur. Oktoobris teeb komisjon sellesisulise ettepaneku. Kutsun liikmesriike üles näitama, et nad toetavad igati Euroopa Liidu püüdlusi suurendada oma osakaalu selles valdkonnas.

Oleme saavutanud edu ühise välispoliitika kujundamisel, kuid pole mõtet tekitada petlikke lootusi, et me võiksime saavutada maailmas vajalikku kaalu ilma ühise kaitsepoliitikata. Arvan, et praegu on paras hetk selle probleemiga tegelda.

(Aplaus)

Austatud parlamendiliikmed! Me valmistame ikka veel ette Lissaboni lepinguga loodud uut Euroopa institutsioonilist struktuuri. Tõeliselt tähtis on see, mida institutsioonid inimestele annavad. Tähtis on see, kas Euroopa muudab inimeste igapäevaelu paremaks.

Euroopa edu saladus peitub selle ainulaadses ühenduse mudelis. Komisjon peab rohkem kui kunagi varem juhtima oma tulevikupildi ja ettepanekute abil poliitilist tegevuskava. Olen teinud ettepaneku sõlmida erisuhted ühenduse kahe võimsa institutsiooni – komisjoni ja parlamendi – vahel. Luban, et tihendan poliitilist koostööd teiega.

Euroopa ei ole üksnes Brüssel või Strasbourg. See hõlmab ka meie piirkondi, linnu ja külasid, kust te pärit olete. Kui te kohtute oma valijaskonnaga, saate te osutada Euroopa projektidele, mis on nende healuks nii tähtsad.

Lõppude lõpuks oleme ju kõik ühes paadis: nii Euroopa institutsioonid, liikmesriigid kui ka piirkonnad. Euroopa Liit ei saavuta oma eesmärgi Euroopas ilma liikmesriikideta ja liikmesriigid ei saavuta oma eesmärgi maailmas ilma Euroopa Liiduta.

Euroopa kodanikud ootavad pikisilmi, et me võtaksime vajalikud meetmed kriisist väljumiseks. Me peame rahvale näitama, et praegused ühised jõupingutused toovad kaasa uued töökohad, uued investeeringud ja tulevikus hästi toime tuleva Euroopa.

Olen kindel, et Euroopa saab hakkama. Me saavutame sihid, mille poole püüdleme. Üks on kindel — seda lahingut ei võida me pessimismi ja võidujanuga, vaid enesekindluse ja tugeva ühise tahtega.

Täna kirjeldasin ma lühidalt oma arusaama, kuidas Euroopa seda teha võiks. Võtsin oma kohuseks teha ettepanekuid meie majandusliidu loomiseks. Rõhutasin vajadust kiirendada meie reformikava. Kirjeldasin, kuidas moderniseerida meie sotsiaalset turumajandust, et saavutada majanduskasv ja luua uusi töökohti aruka, säästva ja kaasava majanduse tingimustes meie Euroopa 2020. aasta strateegia suurprojektide abil. Ma kirjeldasin, kuidas saavutada Euroopa ühine energiapoliitika. Põhjendasin vajadust vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajaneva ala järele, kus kõikjal kehtiksid eurooplaste põhiõigused ja -kohustused. Tegin selgeks, et komisjon kavatses püüelda tulevikku suunatud eelarve poole. Tegin ettepaneku töötada välja ELi projektivõlakirjad oluliste Euroopa projektide rahastamiseks. Kinnitasin meie tugevat pühendumust aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele. Põhjendasin, miks me vajame ühist kriisiohjestruktuuri ning ühist välis- ja kaitsepoliitikat. Kutsusin Euroopa juhte üles tegutsema koos, kui nad soovivad, et Euroopal oleks ülemaailmne mõju ja kui nad tahavad kaitsta Euroopa huve.

See on tõepoolest uuenduslik, mahukas ja keeruline tegevuskava. Et Euroopa oleks edukas, vajab komisjon teie toetust, et tegutseda meie kodanike hüvanguks tugevama ja õiglasema Euroopa saavutamise nimel.

(Aplaus)

President. – President Barroso, ma tänan teid teie ettekande eest Euroopa Liidu olukorra kohta.

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud president, austatud komisjoni president, nõukogu eesistujad, head kolleegid! Eesistujad, presidendid ja esimehed on täna hommikul rõõmsameelsed ning lugupeetud kolleegid, te näitasite, et saate olla siin kohal ka siis, kui teid ei karistata. See on tõepoolest demokraatia. Tänan teid kõiki selle eest.

(Aplaus)

Milline on Euroopa Liidu olukord? Mida me oleme teinud koos hästi nende mõne viimase aasta jooksul ja kus on meid saatnud ebaõnnestumine? Millised on meie plaanid? Milliseid poliitilisi ja eelkõige rahalisi vahendeid lubame me kasutada nende elluviimiseks?

See arutelu, mu armas president, on kiiduväärt. Mul on hea meel, et ühenduse kaks institutsiooni, kes esindavad ja kaitsevad Euroopa üldisi huve – Euroopa Komisjon ja Euroopa Parlament –, osalevad täna hommikul selles ettevõtmises, mis võiks Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni meelest olla tulevikku suunatud.

Eurooplased murravad vahel – või õigemini sageli – pead selle üle, mida Euroopa Liit tegelikult teeb, et lahendada nende probleeme ja vastata nende ootustele. Samal ajal näitavad aga kõik arvamusküsitlused juba aastaid nende soovi, et Euroopa peab tegema rohkem, mitte vähem.

Nad soovivad, et Euroopa Liit sekkuks rohkem rändeküsimusse: näiteks romide küsimus, mis nõuab Euroopa pikaajalist strateegiat, näitlikustab suurepäraselt inimeste austamise teemat.

Euroopa Liit peaks osalema rohkem kodanike esindamisel maailmas. Kuidas saame me põhjendada puudumist Iisraeli ja Palestiina vahelistelt läbirääkimistelt, kui me oleme selle piirkonna suurim abiandja?

(Aplaus)

Eurooplased ei mõista seda ja neil on õigus. Meie kaaskodanikud teavad samuti hästi, et Euroopa Liit peab tegema rohkem – mitte vähem –, et tagada meie kindlustunne, ükskõik kas kõne all on isiklik või energiapuudus või toiduga varustatus. Nad teavad, et ELi tuleb paremini koordineerida, et luua majanduskasvu ja töökohti – mida sa nii hästi kirjeldasid –, et reguleerida turge ja hoida ära uusi spekulatiivseid rünnakuid. Nad mõistavad, et Euroopa peab tegema rohkem, et vähendada ebavõrdsust ja tugevdada meie euroopalikku sotsiaalset mudelit – meie sotsiaalset turumajandust.

Seetõttu peabki EL tegema rohkem, kuid mitte sekkuma meie igapäevaelu üksikasjadesse, vaid täitma meie ühiseid ülesandeid koos meiega ja tunduvalt tõhusamalt, kuid – ma tulen selle teema juurde veel tagasi – tulusamalt ja säästlikumalt.

Nagu ma ütlesin, murravad meie kaaskodanikud pead selle üle, miks ei ole EL tõhusam ja organiseeritum ning miks ei võeta teda rahvusvahelisel areenil rohkem kuulda. Nad loodavad üsna õigustatult, et nendelt oodatavad majandus- ja finantspüüdlused kannaksid vilja ning et me aitame kõik inimesed ühiselt raskustest välja.

Me vajame rohkem euroopalikku valitsemist. Just meie, Euroopa Parlament ja komisjon, peame pingutama selle nimel, et veenda liikmesriike koostööd tegema ja ühiselt investeerima. Küsimus ei seisne mitte meie liikmesriikide suveräänsuse või maine ohustamises. Vastupidi – see on ainus viis, kuidas me saame kujundada tõsiseltvõetavalt ja tõhusalt 500 miljoni Euroopa kodaniku ja tulevaste põlvkondade tulevikku.

Seepärast palun ma komisjonil – ma palun sul, armas José Manuel, aga ka kõikidel volinikel – näidata üles rohkem ettevõtlikkust, pakkuda välja Euroopa paremaks toimimiseks vajalikke meetmeid ja reforme ning selgitada neid meie kaaskodanikele.

Nii mina kui ka meie fraktsioon palume parlamendil toetada neid püüdlusi ning kasutada selleks meie kui nõukogu kaasseadusandja eelisõigusi. Küsimus ei ole pelgalt võimuse, küsimus on mõistmises ning just nimelt seda teemat tuleb meil arutada, et Euroopa Liitu edendada.

Lugupeetud komisjoni president, head kolleegid! Ehkki me peame vaatama tulevikku, tuleb meil heita pilk ka senikäidud teele. Usun, et mitme tähtsa teema puhul ei ole Euroopa Liidul põhjust oma viimaste kuude tööd häbeneda. EL oli see, kelle eestvedamisel hakati pärast 2009. aasta sügisel Wall Streetil vallandunud kriisi finantsturge reformima. Just EL võttis pärast eelmise kevade seninägematuid spekulatiivseid rünnakuid meetmeid, mis olid samuti seninägematud ning mille eesmärk oli tugevdada ja stabiliseerida oma majandust. Nende meetmete vahetut mõju on juba tunda, kuid me peame minema veelgi kaugemale.

Euroopal on olnud teedrajav osa ka võitluses üleilmse soojenemise vastu. Peame siiski ütleva, et Kopenhaageni konverents jättis suhu mõru maitse. Meie eesmärgid aga ei muutu ja sihtmärk on igaveseks paika pandud. Me võime selle üle uhked olla.

Mida me peame tegema, et tõhustada tulevastel kuudel ja aastatel oma tegevust ja suurendada oma kaaskodanike usaldust meie ühise tegevuse vastu? Pakun välja kolm võimalust.

Esiteks tuleks tugevdada meie majandust ja vähendada ebavõrdsust mitmesuguste meetmete kaudu, mis edendaks suurema tasuvusega investeringuid ning parandaks ettevõtjate enesekindlust ja võimalust leida uusi leidlikke viise jõukuse saavutamiseks ja töökohtade loomiseks. Lugupeetud volinikud, austatud president! Me peame muutma eeskirjad riigipiiridest sõltumatuks, nagu sa ütlesid. See on lubamatu, et 21. sajandil kehtivad meil ikka veel ranged reeglid, millel ei ole Euroopa tegelikkusega midagi pistmist.

Teiseks tuleks suhtuda tõsisemalt meie ühisesse välispoliitikasse ja, nagu sa oled korduvalt öelnud, muutuda maailmaareenil austusväärsemaks. Me ei saa olla enam rahul sellega, kui ELi kohta öeldakse, et see on keeruline, nõuab palju aega ja et me peame olema kannatlikud. Me ei saa olla enam rahul ka sellega, et kuigi me oleme suurim üleilmne abiandja, ei suuda me ikkagi tagada, et meie saadetud abi jõuaks sihtkohta härra Putini ja härra Obama helikopteritega samal ajal. Ka selles küsimuses tuleb meil asuda tõsiseltvõetavale seisukohale.

EL on üks tähtsamaid üleilmseid otsustajaid ja minu arvates peaks ta püüdlema eeskätt selle poole, et luua oma peamiste partneritega, eriti USAga, sidemed kui võrdsete poolte vahel. Ma olen seda ka varem öelnud, kui olen Atlandi-ülelestest suhetest rääkinud.

Täna hommikul soovin ma aga rõhutada ka seda, kui oluline on Euroopal luua strateegilised ja sihipärased sidemed lisaks Venemaale ka Hiina, India ja Brasiiliaga. Ma näeksin sellest vaatenurgast tõhusa vahendina Euroopa välisteenistust. Kui see vahend on paigas, saame veenduda, et selle abil on paljudes liikmesriikides võimalik kulud kokku hoida.

Kolmas viis, kuidas panna Euroopa struktuur esilekerkivaid probleeme lahendama, on seotud kõige olulisema teguriga: rahaga. Ma tean, et meil tuleb seda veel põhjalikult arutada. Kas me investeerime jätkuvalt igatüks omaette uuendus- ja teadustegevusse? Haridusse ja väljaõppesse? Julgeolekusse ja kaitsesse? Meie energiapoliitikasse?

Kui USA, Hiina ja India suudavad liikuda edasi alus- või rakendusuringute valdkonnas, kohandudes tulevase turunõudlusega, siis kas meie ütleme endiselt, et me, eurooplased, kõhkleme veel, kas ühendada oma ressursse, et saavutada mastaabisäästu ja märgatavat edu tõhususe vallas? Praegu sunnime me oma teadlasi Euroopast lahkuma. Me peame veenduma, et meie teadlased tahavad kindlasti Euroopasse tagasi tulla ja siia ka jääda.

Kallis José Manuel! Need on tegelikult küsimused, mida meie, Euroopa Parlament ja komisjon, peame esitama, kui me räägime kõnelustest Euroopa projekti rahastamise üle perioodil 2014–2020. Need on küsimused, mida meie kaaskodanikud endale esitavad ja millele nad soovivad saada tõsiseltvõetavaid vastuseid.

Kahtlemata on Euroopa jaoks käes aeg kasutada oma vahendeid. Ärge kartke neid sõnu. Samamoodi ei tohiks Euroopa maks olla tabuteema. See ei ole maks, mis lisandub riiklikele maksudele. Vastupidi: see aitab saavutada mastaabisäästu ja tagada kõikide avalike vahendite kulutamist parimal viisil, mille tulemusena väheneksid lõppkokkuvõttes kodumajapidamiste ja ettevõtjate kulud.

Lugupeetud komisjoni president, head kolleegid! Euroopa ja rahvusvaheline mõõde on noorte põlvkondade jaoks endastmõistetav, nad ei oota meilt pikki kõnesid, vaid pigem lahendusi oma probleemidele ja väljavaateid oma tulevikule. Meie põhieesmärk peab olema 15–25aastaste noorte hariduse ja väljaõppe tagamine. Meie prioriteedid on avalike vahendite

stabiliseerimine ja uuendustesse investeerimine, uute võimaluste pakkumine, et nad saaksid kasutada oma oskusi Euroopas, mitte ilmtingimata mujal maailmas. Nendest prioriteetidest peame oma tegevuses juhinduma ja nende põhjal hindavad meid meie kaaskodanikud.

Lugupeetud president, head volinikud! Teil tuleb esitada meile ettepanekuid ja siinkohal kordan ma teile kõigile tuntud inimese, Johannes Paulus II sõnu: „Ärge kartke!” Kui te esitate häid ettepanekuid, siis me toetame teid Euroopa edenemise, meie kaaskodanike elu ja fraktsiooni PPE võimaluste parandamise nimel.

Kuna mul on mõni sekund veel aega, siis soovin öelda teile veel üht: alustage sellest, et olete provotseerivad ja lähete oma ettepanekutega üle piiri, siis suudame lõppkokkuvõttes koos esitada oma Euroopa kodanikele head ettepanekud.

(Aplaus)

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud president, daamid ja härrad! Päevakorrapunkti pealkiri on „Euroopa Komisjoni presidendi avaldus Euroopa Liidu olukorra kohta”. Täna kuulsime me kaugeleulatuvat ja kohustusterohket tööprogrammi. Me kuulsime aga vähe Euroopa Liidu tegeliku olukorra kohta. Milline see olukord siis praegu on? ELi olukord ei ole hea. Oleks olnud kiiduväärt, kui te oleksite oma ülevaates käsitletud ka seda, miks ta hea ei ole.

Osaliselt seisneb põhjus selles, et teie, härra komisjoni president, ja teie komisjon ei täida piisavalt oma vajalikke ülesandeid, mis on teile asutamislepingutega antud. Kriiside ajal olen ma endalt sageli küsinud, kus on komisjon, ja kui ma siis teiega räägin, ütlete te: „Ma tegin selle kohta ju avalduse ja ma väljastasin tolle kohta pressiteate ning seal ütles selle kohta midagi volinik Šefčovič ja siin volinik Reding!” Kui ma lähen ja loen seda, siis näen, et jah, komisjon on tõepoolest avalduse teinud. Kuid ma pean endalt küsima, miks ei jõua sõnum kohale. Miks avalikkus seda ei kuule? Just selline on Euroopa Liidu olukord! Oma ametiajal olete te liiga kaua järeleandmisi teinud, eriti pärast Lissaboni lepingu jõustumist – järeleandmisi, mille tõttu on nõukogus välja kujunenud Saksamaa ja Prantsusmaa juhitud Euroopa täidesaatev valitsus.

(Aplaus)

Teie ülesanne on kaitsta ühendusemeetodit. Palju teie sõnavõtust oli tõsi ja te võite olla kindel, et kolm neljandikku Euroopa Parlamendist toetab teid. See on tõesti nii. Kui te räägite aga omavahenditest, on kolm neljandikku nõukogu liikmetest teie vastu. Ootan huviga, kas teie tänastele sõnadele järgnevad ka teod ja kas te alustate võitlust, et Euroopa Liit ei muutuks pelgalt valitsustevaheliseks organisatsiooniks.

(Aplaus)

Toon teile ühe näite. Jah, ma olen teiega nõus, et Euroopa saavutab edu üksnes siis, kui me kaitseme oma põhiväärtusi. Euroopa põhiväärtustes ei ole kohta rassismil ega ksenofoobial. Me kõik nõustume sellega. Põhiväärtustega kaasneb aga ka reegel, et valitsus, kellele avaldatakse sisemist poliitilist survet, ei lahenda probleemi vähemustele peetava nõiajahiga. Me võime nimetada mõned nimed. Tegu on Nicolas Sarkozy, François Filloni ja Brice Hortefeux' valitsusega. Ma oleksin tahtnud, et teie oleksite need nimed öelnud, sest siis oleksime näinud, et Barroso alustab võitlust.

(Aplaus ja protestihüüded)

Liitigi on Euroopa Liidu põhiväärtused – suur osa sellest, mis te nendega seoses ütlesite, on õige – seotud sotsiaalse õiglusega. Mis on aga sotsiaalne õiglus Euroopa Liidus? Te nimetasite töötuse hüppelist suurenemist Euroopas. Tööpuuduse kasv põhjustab massilist vaesumist ja kujutab endast inimeste jaoks riskistsenaariumi. Järjest enam inimesi kardab, ka need, kellel on veel tööd. Nad kardavad oma töökoha, sotsiaalse stabiilsuse ja tuleviku pärast. Seda peab illustreerima mõne arvuga. Järjest enam suureneb nende inimeste arv, kelle aastane teenistus ulatub miljonitesse – neid tuleb igal aastal tuhandeid juurde –, kuid samal ajal vaesub igal aastal miljoneid inimesi. See sotsiaalne lõhe ohustab Euroopa demokraatiat kõige enam.

(Aplaus)

Augustis avaldas ajaleht Guardian andmed, mille kohaselt said niisugused pangad nagu HSBC, Barclays Bank ja Royal Bank of Scotland eelmisel aastal rohkem kui 20 miljardit eurot kasumit. Sellest 9 miljardit eurot eraldavad nad juhtide preemiateks. Seda tehakse ajal, mil Euroopa Liidu liikmesriikide valitsused kärbibivad Euroopas pensione. Ma loodan, et te tulete välja ettepanekutega, kuidas me saame selle sotsiaalse lõhe kaotada.

(Aplaus)

Seepärast ütlen ma teile, et kehtestada tuleb üleilmne finantstehingute maks. Me peame kaasama kriisi tagajärgede kaotamise pangad, eriti spekulatiivsete tehingute sektori pangad. Lugupeetud komisjoni president! Me sõlmisime institutsioonidevahelise kokkuleppe, et kui Euroopa Parlament kutsub seadusandliku enamuse toel komisjoni üles esitama ettepaneku võtta vastu asjaomane direktiiv, siis te seda ka teete. Võin teile kinnitada, et Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis esitab niisuguse taotluse. Me loodame ka seda, et te esitate siis vastava ettepaneku.

Volinik Šemeta ütles, et me ei vaja üleilmset finantstehingute maksu ja seda ei kehtestata. Teie ütlete: „Ma soovin üleilmset finantstehingute maksu.“ Meie ütleme, et me toetame president Barrosot, mitte volinik Šemetat, ja me esitame taotluse. Kui te ettepanekut ei tee, kasutame me kodanikualgatust. Võite seda uskuda! Siis me toome need inimesed, kellest ma räägin, tänavale ja nad avaldavad meelt, kuni spekulandid on andnud oma panuse Euroopa rahanduse olukorra lahendamisse.

(Aplaus)

Euroopa vajab edasiliikumiseks ka haridust, kutseoskusi ja võimalusi. Inimene, kes on siin liidus vaesena sündinud, ei tohi jääda getosse, kus ta elab. Me vajame edasiliikumiseks võimalusi. Nende võimaluste nimel on oluline, et Euroopa täidaks oma osa hariduses, kutseoskuste kujundamises ja võrdsete võimaluste loomises, eriti noorte puhul. Seepärast arvan, et teil on õigus: väärtalt mõtlevad need vaimuvaesed Euroopa rahandusministrid, kes peavad oma ülemäärase riigivõla tõttu enda riigi eelarvet kärpima ja ütlevad, et seepärast peab kärpima ka ELi eelarvet. EL ei pea ülemäärast puudujääki tasakaalustama. EL peab oma investeringutega aitama kaasa sellele, et regionaal- ja sotsiaalpoliitika, teadustegevuse ja kutseoskuste kujundamise ning majanduskasvu edendavatesse meetmetesse investeerimise abil vähendatakse sotsiaalset ebavõrdsust, ning need investeringud peavad Euroopa Liidul seda tõepoolest ka teha võimaldama. Selleks vajame tugevat ELi eelarvet. Te ütlesite täna sedasama. Me toetame teid selles. Näidake siis nüüd oma vastuseisu Christine Lagarde'i, Wolfgang Schäuble ja teiste riikide rahandusministrite suhtes! Kui te vajate selleks abi, president Barroso, siis andke meile teada. Me tuleme teile appi.

(Aplaus)

Sotsiaalne õiglus tähendab ka seda, et me ei tohi jätta tulevastele põlvkondadele maailmajagu, mis ei ole elamist väärt. Seega on teil õigus – sotsiaalse õigluse tagamiseks vajame ka uut ja jätkusuutlikku tööstuspoliitikat, mis hõlmab nii keskkonna- kui ka majandusküsimusi. Õige lähenemine!

Ootan huviga, kas teil õnnestub vältida sedalaadi läbikukkumise kordumist, mida kogesime Kopenhaagenis. Selles olukorras nägime kõik, et Euroopa Liit ei ole läbirääkimisteks suuteline. Ma ütlen veel kord, et see ei olnud komisjoni süü. Selles oli süüdi 27 valitsust, kes ei suutnud lihtsalt saavutada rahvusvahelist kokkulepet.

(Aplaus)

See näitab, et meil on praegu kaks vastaspoolt – üks toetab valitsustevahelist koostööd, teine ühendusemeetodit. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist on küsimus selles, kas Lissaboni lepingu kohane Euroopa on riigipeade ja valitsusjuhtide Euroopa, mille osalised otsustavad suletud uste taga, mis on nende arvates Euroopa jaoks õige. Me nägime seda Kreeka kriisi ajal. Lõppdokumenti arutasid vaid kaks inimest – Angela Merkel ja Nicolas Sarkozy – ning nende tegutsemispõhimõte oli järgmine: Herman Van Rompuy, oota korra väljas, küll me selle ise ära lahendame. Ma ei tea, kas see kõik toimus nii, nagu räägiti, kuid me võime juba ette kujutada, et see on tõsi. See on kas üksnes valitsustevahelise koostöö Euroopa või see on ühendusemeetodil põhinev Euroopa. Ühendusemeetodit eelistav Euroopa on selline, kus komisjon ja Euroopa Parlament töötavad koos.

Minu arvates oli teie ülevaade pinnapealne. Ma arvan, et enamik teie tulevikusuundadest ja seisukohtadest olid head ja asjakohased. Aasta pärast, kui on aeg esitada järgmine ülevaade Euroopa Liidu olukorra kohta, anname teile hinnangu selle põhjal, kui palju teil täna öeldust selleks ajaks saavutada õnnestub. Teie kõne oli konservatiiv-liberaalne, roheline ning radikaalsotsialistlik. Igähele midagi.

(Protestihüüded)

Seega toetavad teid kõik parlamendiliikmed. Kui te võitlete selle vastu, et ühendus muutub pelgalt valitsustevaheliseks koostööks, ning toetate innukalt ühendusemeetodit, siis võite meie peale loota. Kui aga mitte, peate meile järgmisel korral Euroopa Liidu olukorrast ülevaadet tehes aru andma.

(Aplaus)

President. – Täna esimees Schulzi tema sõnavõtu eest.

Nüüd räägib Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel Guy Verhofstadt.

Härra Verhofstadt, nagu ma aru saan, ei taha te jagada oma kõnet kaheks, vaid soovite, et üks osa teie kõnest oleks veidi pikem? Kas mul on õigus?

Guy Verhofstadt, fraktsiooni ALDE nimel. – Lugupeetud president! Euroopa Liidu olukord tähendab eeskätt seda, et peaksime vaatama tagasi, tegema mineviku õppetundide kohta oma järeldused ja seejärel vaatama tulevikku. Olgem ausad – eelmine aasta oli Euroopa Liidu jaoks väga raske.

See oli raske aasta sellepärast, et probleeme oli palju, kuid ühtsust nende lahendamiseks vähe. Kreeka oli kokkuvarisemise äärel, eurole avaldati mitu kuud järjest survet ning Euroopa valitsustel kulus mitu kuud, et jõuda lõppude lõpuks kokkuleppele ja päästa see liikmesriik ning meie ühisraha. Seega ei ole see ei minu ja ma arvan, et ka teiste jaoks siin parlamendis üllatav, et avalikkuse kindlustunne on Euroopas järsult vähenenud.

Te näete seda viimasest Eurobaromeetri uuringust, mille kohaselt arvab vähem kui pool meie kodanikest, et nende riigi kuulumine ELi on hea. Usaldus meie institutsioonide vastu alanes eelmisel aastal 42%ni. Selline on Euroopa Liidu olukord praegu. See on murettekitav, kuid samas peame tunnustama, et see ei üllata meid. Parlament kannustas Euroopa liidreid mitmel korral tegema lõpu Euroopa paigalseisule, liikuma edasi, kaotama proteksionismi ja natsionalismi ning töötama välja euroopalikud lahendused.

Just seda Euroopa kodanikud paluvadki, sest kui vaadata sedasama Eurobaromeetri uuringut, siis te näete, et koguni 86% avalikkusest soovib majanduse juhtimist Euroopa tasandilt. Nad usuvad, et finants- ja majanduskriisile saab pakkuda lahendusi vaid Euroopa Liit. Nad ei näe aga seda veel sündimas ja sellepärast ongi nad liidus pettunud.

Ma tean, et see on olnud raske aasta ka komisjonile, ehkki tegelikult on selle koosseisu ametiaeg kestnud vaid pool aastat. Just nii kaua on läinud meie valitsustel aega, mõistmaks, et meil on uus leping ja uus tööviis ning et ELi võimupädevus jaguneb uutmoodi. Seepärast võime öelda, et komisjoni presidendi teine ametiaeg algas tegelikult täna.

See on teine ametiaeg, mis vajab uut tulevikupilti ja ka uusi vastuseid. Käes on aeg kiirendada tempot ja hakata ellu viima olulisi reforme. Meie fraktsioon on seisukohal, et üldjoontes on vaja seitset suurt reformi.

Kõigepealt tuleb meil finantskriis lõplikult lahendada. Me oleme koostanud õigusaktid kapitalinõuete ja preemiade kohta. Meil on olemas stressitest ja eelmisel nädalal jõudsimel kokkuleppele ka finantsjärelevalves. See on hea kokkulepe eriti just sellepärast, et Euroopa Keskpanka presidendi juhtimisel tagatakse euroopalikud järelevalvepõhimõtted.

See ei tähenda aga, et me oleme oma eesmärgi täitnud. Kaugeltki mitte, ütleksin ma. Me pole veel poolel teelgi. Meil on endiselt vaja, et komisjon esitaks kiiresti ettepaneku tuletisinstrumentide, lühikeseks müügi, krediidireitinguagentuuride, panganduslahenduse, turu kuritarvitamise, kauplemise ja finantsinstrumentide kohta.

Teiseks vajame majanduse juhtimist Euroopa tasandil. Eelmisel aastal nägime, et ühisrahal ei ole ühise majanduspoliitikata kuigi suurt mõtet. Tegemist on absurdse või isegi ohtliku olukorraga. Me ei saa lubada, et meil on üks liit ja samal ajal 27 erinevat majandusstrateegiat, nagu praegu.

(Aplaus)

Kui me tahame, et stabiilsuse ja kasvu pakt ning uus majandusstrateegia oleksid tulemuslikud, on meil ilmselgelt vaja tõsiseltvõetavat piitsa ja prääniku meetodit, mis hõlmab ka asjakohaseid sanktsioone.

Minu arvates – ja ma arvan, et enamiku siin parlamendis viibijate arvates – on hea, et nõukogu seostab seda töökonnaga, kuid see ei saa asendada komisjoni algatusõigust ja komisjoni kohustust esitada esimesel võimalusel üldine õigusakti ettepanek majanduse juhtimise kohta.

(Aplaus)

Mul on hea meel teie teate üle, et teete seda 29. septembril. See, mis toimub nõukogus selles küsimuses, ei ole oluline. Teie ülesanne ja kohustus on teha seda 29. septembril.

Sellega jõuan ma oma kolmanda prioriteedi juurde, milleks on ühtne turg. Mario Monti koostas meile selle kohta suurepärase raporti ja meie sõnum on lihtne: tegutsegem selle raporti järgi. Arusaamatu on näiteks see, miks kulub praegu ikka veel üle 40 tunni, et jõuda

rongiga Kesk- ja Ida-Euroopa riikidest Brüsselisse, Pariisi või Amsterdam. Kuidas peaksid need inimesed tundma, et nad on osa Euroopa Liidust? Kuidas saab neid turge täielikult lõimida? Investeerigem üleeuroopalistesse võrkudesse.

Neljas prioriteet – ja võib-olla kõige olulisem sõnum täna – puudutab eelarvet ja uut finantsraamistikku. Olgem selles hästi selgesõnalised. Mõnede riikide valitsuse eesmärk vähendada eelarvet 20 või 30% võrra on naeruväärne praegu, mil me vajame rohkem üleeuroopalisi lahendusi.

(Aplaus)

Ma mõistan täielikult, et kuna nende riikide eelarvepuudujääk on väga suur, soovivad nad vähendada otsemakseid Euroopa Liidu eelarvesse. See on normaalne ja loomulik reaktsioon. Me teeme seega ettepaneku asendada riiklikud maksed Euroopa omavahenditega.

Siit jõuan ma viienda prioriteedini, milleks on meie usaldusväärsus maailmas. Meil on küll välisteenistus, kuid praegu on meil vaja välja töötada uus strateegia Euroopa Liidu jaoks. Seda palusin ma ka komisjoni asepresidendilt paruness Ashtonilt (oleks parem, kui ta oleks siin). Meie välispoliitika strateegia tugineb ikka veel dokumendile, mille koostas 2003. aastal Javier Solana. Alates 2003. aastast on maailm muutunud ning meie strateegilist raamistikku tuleks samuti kohandada ja moderniseerida.

Nüüd jõuan ma kliimamuutuste juurde. Kopenhaagenis jäime me juhtrollist ilma ja ainus võimalus midagi Cancúnis muuta on see, kui me saame selle tagasi. Selleks on vaja üht – rääkida ühel häälel ja tutvustada üht, mitte 27 käsitust, nagu me Kopenhaagenis tegime.

fraktsiooni ALDE nimel. – (FR) Lugupeetud president, head kolleegid! Lõpetuseks pean ütleva, et minu jaoks on veidi segane üks asjaolu seoses meie liidu vundamendiga – kui te lubate mul seda sõna kasutada – eesmärgiga, milleks on kodanikuvabaduste ja inimõiguste kaitse väljaspool liitu, loomulikult, kuid mis veelgi olulisem – ka Euroopa Liidu piires.

Seepärast pean ma kogu asja tõsidust arvestades ütleva, et Prantsusmaal toimuv on minu arvates lubamatu.

(Aplaus)

Kahjuks ei ole see aga üksikjuhtum. Nagu paljud teist, olen ka mina märganud, et praegu annavad paljud valitsused majanduskriisiga vastamisi olles üha enam järele kiusatusele – kui nii võib öelda – käituda populistlikult, ksenofoobselt ja mõnikord isegi rassistlikult.

(Aplaus)

Nad kasutavad ära inimeste muret ja hirmu. Nad häbimärgistavad vähemusi. Ütleksin isegi, et nad kasutavad kahemõttelisi meetodeid, et vassida rände teemal. Soovin rõhutada, et minu arvates ei sobi see kokku meie Euroopa Liidu põhimõtete ja väärtustega, mis muudavad meie liidu üheks kõige ilusamaks paigaks ja üheks parimatest poliitilistest ideedest, mille on loonud inimvaim ja -süda.

(Aplaus)

Lugupeetud president! Ma tahaksin toonitada, et romid on täieõiguslikud Euroopa kodanikud.

(Aplaus)

Me ei saa mitte kunagi nõustuda sellega, et nende õigusi rikutakse selles maailmas, mis on niigi täis ebakindlust. Ma usun, et Euroopa peab jääma rahu, sallivuse ja õigluse paigaks. Lugupeetud president! Komisjon peab aluslepingute täitmise järelevalvajana otsustavalt reageerima. See ei ole pelgalt tema õigus, vaid tema institutsiooniline kohus.

(Aplaus)

Daniel Cohn-Bendit, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud president! Ma teen samamoodi nagu Guy Verhofstadt: ma kasutan korraga ära kogu oma kõneaja.

Lugupeetud president, head kolleegid! Ma usun, et Martin Schulz ja Guy Verhofstadt tõid juba esile meie olukorra peamised raskused ning mul on kahju, et teil ei olnud piisavat asjalikkust või julgust seda teha.

Alates Lissaboni lepingu jõustumisest on lepingu tõlgendamise üle vaieldud. Usun, et enamik valitsusi ei olnud seda lugenud ning kui see jõustus, avastasid nad, et Lissaboni leping on tegelikult vahend, millega kohandatakse Euroopa poliitikavaldkondi vastavalt ühenduse põhimõtetele. Kõik arutelud, kus selle küsimuse üle vaieldakse – me nägime seda välisestuse ja finantsmääruse puhul –, jõuavad ühte punkti. Nagu juba öeldud, on keskne küsimus see, kas me liigume valitsustevahelise koostöö Euroopa või ühendusemeetodil põhineva Euroopa tugevdamise poole. Just niisugune on praegu Euroopa Liidu olukord.

Mina unistan sellest, et komisjon teeb avaliku pöördumise. Euroopa institutsioonides käib praegu poliitiline võitlus Lissaboni lepingu tõlgendamise pärast ning see avaldab mõju Euroopa poliitikale. Euroopa kodanikud peavad teadma, mida me teame ja mida tunneme institutsioonidevahelistes aruteludes. Härra Barroso, te ei öelnud midagi selle kohta.

Sellega jõuan ma teise punkti juurde. Komisjon on oma üldiste avaldustega Euroopa meister. Need avaldused on väga kenad. Kui aga peab kellegi suunas näppu viibutama, kirjeldama mõnda liikmesriiki puudutavat olukorda, nimetama kedagi või mõnda valitsust nimepidi, olete te silmatorkavalt vaiksed. Teid ei ole siis kohal. Ma võiksin tuua terve rea näiteid.

Tulgem tagasi Kreeka juurde. Kõik teavad, et olite kaotamas kontrolli Kreeka olukorra üle. Tegelikult olite te sealsest olukorrast teadlikud kaks või kolm aastat enne kriisi – teil olid aruanded teie dokumendikapis olemas. Mitte mingisugust ametlikku avaldust ei tehtud. Te läksite kirikusse, palvetasite ja uskusite, et kui te palvetate, laheneb Kreeka olukord iseenesest. Aga ei lahenenud. Pärast seda toetasite te – ja ka meie enamus toetas – uskumatult suure surve avaldamist Kreekale ja ka kreeklastele, kes tegid sama palju vigu kui Kreeka juhid.

President Barroso, ehkki me avaldame praegu probleemi lahendamiseks survet Kreeka inimestele, ei ole ma kuulnud teid nimetamas asjaolu, et praegu, augustis, peeti Kreeka valitsuse ning suurte Prantsuse ja Saksa relvaettevõtete vahel kõnelusi selle üle, et jätkata Euroopa ettevõtete relvamüüki Kreekale.

(Aplaus)

Nagu ma juba kolm või neli korda ütlesin, oleme kõik täielikult aru kaotanud, kuid kas me võtame midagi ka ette? Kas te teate, kui palju raha on Kreeka viimase kümne aasta jooksul relvadele kulutanud? Kui suur see number on? Kümne aasta jooksul 50 miljardit eurot! President Barroso, te teadsite seda. Üks niisuguste riikide probleeme seisneb just nimelt nende ülesehituses, mis on seotud euroopaliku natsionalismi probleemiga ning Kreeka ja Türgi vahelise võitluse või vaidlusega.

Kuhu jääb komisjoni ja Euroopa võime sekkuda nii, et me lõpetaksime Türgiga lõimumise kaudu selle naeruväärse vaidluse, mis läheb Kreeka inimestele maksma miljardeid, ilma et nad saaksid selle eest midagi vastu, sest Kreeka ostab relvi, mida Prantsusmaa ja Saksamaa oma kaitseväge jaoks ei vaja. See on väga arukas tegutsemisviis! President Barroso, see on minu näide teie komisjoni mittesekkumise kohta.

Ma võin teile tuua teise näite, mida nimetas ka Guy Verhofstadt. Romidega toimuv on Euroopa Liidu põhiõiguste harta – mis on Lissaboni lepingu üks osa – usaldusväärse proov. Et rääkida sellest moraalselt ja filosoofiliselt, siis tsiteerin ma Albert Camus'd: „Demokraatia pole mitte enamuse võim, vaid vähemuse kaitse.”

(Aplaus)

Kas komisjon ootab midagi? Kas tal on oma dokumendikapis aruanne? Õelge avalikult – see, mida Prantsusmaa teeb, on vastuolus ELi aluslepingutega. Seda välja öelda ja teatavaks teha on tõepoolest lihtne.

(Aplaus)

Ma toon veel ühe näite selle kohta, kuidas te asju vaka all hoiate. Te rääkisite majandusest, töötusest ja majanduskasvust. Te ei öelnud sõnagi selle kohta, et majanduskasvu olemust tuleb muuta. Te ei öelnud, et keskkonnakriis ja kliimamuutused kohustavad meil oma arusaama majanduskasvust teisendama. Selle kohta ei olnud midagi.

Te ei rääkinud Cancúni kliimakonverentsist. Meil on selle konverentsini aega kolm kuud. Te ei öelnud ühtegi sõna selle kohta, et kui me tahame olla kliimamuutuste küsimuses usaldusväärsed, peame pöörduma tagasi süsinikdioksiidiheite 30%lise vähendamise eesmärgi juurde ja olema kliimamuutuste arutelude esirinnas. Selle küsimuse vaikisite te varjamatult maha, härra president.

Selle tulemusena tahan öelda, et te täidate puudulikult oma presidendikohuseid Euroopa ees, mis vajab presidenti. Niisugune on meie probleem ja niisugune Euroopa Liidu olukord.

Lõpetuseks soovin öelda teile üht. Te rääkisite näiteks Euroopa investeringutest. Te võite kella vaadata, mul on veel kolm minutit aega. Ma tean, et see on ärritav, kuid niisugune on elu. Ma tahtsin öelda teile üht: suhtuge asjadesse tõsiselt. 40% Euroopas tekkivast süsinikdioksiidiheitest on seotud hoonetega. Kasutage Euroopa vahendeid, et luua Euroopa energiafond. Andke Euroopa linnadele võimalus renoveerida kogu Euroopas hooned ja looge Euroopas selleks Euroopa Keynesi fond, sest liikmesriigid ei suuda seda teha.

(Aplaus)

See on minu põhisõnum. Euroopas käib praegu elav arutelu selle üle, kas me vajame avaliku sektori investeringuid. President Barroso, ma soovin teile öelda, et rakendage Brüsselis Keynesi põhimõtteid. Avaliku sektori investeringud peavad tänapäeval olema Euroopa investeringud, mis muudavad meie majanduse keskkonnahoidlikumaks. Kas te mõistate seda, härra Barroso? Kui jah, siis loodan, et järgmises arutelus Euroopa Liidu olukorra üle näitate oma arusaamist sellest, et me ei ole enam 1970ndates ning seisame praegu vastamisi finants- ja keskkonnakriisiga.

Lõpetuseks nimetan ühe arvu, mille üle me kõik peaksime mõtlema. Kriisi tagajärjel tekkinud kahju ulatub 50 triljoni euroni. See on sama suur summa kui avaliku sektori investeringud arenguabisse viie sajandi vältel. Selle rahaga saaks ehitada Aafrika riikidesse 10 miljardit kooli. Niisuguses olukorras on maailm praegu, president Barroso.

(Aplaus)

Michał Tomasz Kamiński, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Mina alustan president Barroso jaoks heade sõnumitega, niisugustega, mille puhul võiks teda isegi õnnitleda. Asjaolu, et ta täna siia tuleb, on hinnatud kõrgemalt kui Stingi järgmist Praha kontserti, mille pilet maksis vähem kui 150 eurot. Alustuseks jutustan aga ühe loo. Lugupeetud president! Poolas on levinud üks populaarne lugu mehest, kes ronib puu otsa ja hakkab saagima oksa, millel istub. Teine mees kõnnib mööda ja ütleb talle: „Kui sa saed oksa, millel sa istud, siis kukud sa alla.” Ta kõnnib edasi ja oks murdubki. Esimene mees kukub puu otsast alla, tõuseb püsti, vaatab teisele mehele järele ja ütleb: „Ei tea, kas see oli mingi ennustaja või?”

Head kolleegid! Euroopa konservatiivid olid juba enne meie fraktsiooni moodustamist nagu see teine mees, kes ütles Euroopa bürokraatia oksal istuvale mehele: „Sa saed oksa, millel istud.” Teie tänases kõnes nägin ma võimalust, et selline oksa saagimine lõppeb. Te tõite esile palju ideid, mida tuleb kahtlemata toetada, ning ma arvan, et need on töötatud välja nii, et need on meeltemööda kõikidele parlamendi fraktsioonidele. Pean aga nõustuma kolleeg Schulziga, et see kava on küll kaugeleulatuv, kuid me ei kuulnud Euroopa Liidu praeguse olukorra analüüsi. Sellega ei ole ma sugugi rahul. Miks on ELi näitajad niisugused, nagu nad on? Miks ei meeldi EL nii suurele hulgale kodanikele ja miks ei vasta ta nende ootustele? Siin jõuame me olulise punkti juurde. See on väga hea, et te keskendute majandusarengule ning Euroopa vajadusele selle arengu ja uute töökohtade järele. Ma olen täiesti nõus, et praegu on Euroopa suurimaid probleeme töötus. Kuid olgem ausad. Me ei saa muretseda töötute saatuse ja töökohtade kadumise pärast Euroopas ning pakkuda samal ajal välja majanduslahendusi, mis tingivad täiesti endastmõistetavalt töökohtade viimise Euroopast teistesse maailmajagudesse. Neid kaht küsimust ei saa lahutada. Me ei saa öelda, et soovime suurendada tööhõivet Euroopas, seada bürokraatia kaudu samal ajal ettevõtete ja Euroopa majanduse õlgadele uue koormuse ja teha sel viisil nende kohta uue surmaotsuse. See peab lõppema. Lugupeetud president! Võin teie kõne põhjal aru saada, et teie mõtted liiguvad õiges suunas. Te rääkisite, kuidas Euroopa peab kõnelema maailmas ühel häälel. Me ütleme seda siin väga sageli, kuid näeme selgelt, et liikmesriikide valitsused käsitlevad välispoliitika põhiküsimusi täiesti erinevalt. See on fakt, millest ei saa mööda vaadata. Kuidas saab Euroopa rääkida seega rahvusvahelisel areenil ühel häälel, kui Euroopa riikide valitsused räägivad eri keelt? Lugupeetud kolleegid! Ärgem laskem ennast petta – just nii see hakkabki olema. Te võite siin saalis istudes silmad kinni pigistada ja teeselda, et neid 27 valitsust ei ole olemas, kuid nad on. Neid on valinud Euroopa Liidu kodanikud ja me kaitseme nende valitsuste õigust esindada oma kodanikke ELi areenil. Me soovime Euroopas ELi ja riiklike küsimuste vahel tasakaalu ja sellepärast kaitsemegi rahvusriigi mõtet – mõistagi Euroopa Liidu kontekstis. Soovin aga siiski lisada, et nõustun kõigega, millest siin saalis räägiti. Ma ütlen seda kogu südamest. Me ei saa leppida olukorraga, kus üks või teine Euroopa valitsus püüab riiklike huvide tõttu panna meid istuma Euroopa püssirohutunnile, mis on täis natsionalismi ja šovinismi. Sellega ei saa nõustuda, kuid just see toimubki paljudes Euroopa riikides. Sel aastal on olnud juba näiteid selle kohta, kuidas Poola naaberriigid on püüdnud koguda vähemustega seotud küsimustes poliitilist kapitali. Üks Euroopa Liidu suurimaid saavutusi on asjaolu, et EL on olnud demokraatia ja sallivuse koht, kus ei ole olnud sõda 60 aastat. Olen seda nõus vabatahtlikult tunnistama ning ehkki ma ei ole ELi innukas pooldaja, hindan seda asjaolu siiski kõrgelt. See peab nii ka jääma. Soovin veel öelda, et peaksime olema avameelsemad ja usaldusväärsemad oma kohustuste täitmisel ELi kodanike ees. Meie ühenduse suurimaid probleeme on see, et oma avaldustes ütleme üht, kuid faktid ja meie tegevus, mida kodanikud näevad, räägivad hoopis teist keelt. Ma usun Euroopasse ja meie, Euroopa konservatiivid, usume ELi. Me usume aga

mitmekesisesse ELi. Me ei arva, et on olemas uus ühtne riik, mis peaks sulanduma üheks rahvaks. Selle kavaga ei saa nõustuda. ELi kodanikud mõistavad väga hästi, et inimene võib olla hea poolakas, eurooplane või sakslane ja et me võime elada koos, austada üksteist ning töötada koos ühise tuleviku rajamise nimel. Lugupeetud president! Loodan, et te saavutate edu. Olukorda ei saa aga parandada vanu vigu korrates. Tahan teile väga selgelt välja öelda, et minu arvates ei tohi Euroopa püüda probleeme lahendada mineviku vigade kordamisega. Täna nägin ma teie kõnes võimalust saavutada majanduslikult sõltumatum Euroopa ja lõimunud Euroopa, mille all ma pean silmas ühist turgu. Olen rahul, et ühtse turu akt sai alguse Euroopa Parlamendist, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonist. Idee pärineb Monti raportist, mis koostati kolleeg Michel Herberi juhitud komisjonis ning me oleme uhked selle üle. Just sellist turu tugevdamist me soovimegi. Ma tahame ühist turgu ja majanduse suuremat sõltumatust.

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud president, austatud komisjoni president! Te andsite muljetavaldava ülevaate mitmesuguste poliitikavaldkondade ülesannetest. Siiski peate teie ja peame ka meie siin tunnistama, et Euroopa kodanike usaldus on hääbumas. Guy Verhofstadt juhtis meie tähelepanu sellele ja seepärast ei käsitle ma seda teemat üksikasjalikumalt. Tegu on usaldusväärsete uuringutega.

Kodanikud on näinud pääste- ja majanduse elavdamise pakmeid, mis ulatuvad miljarditesse eurodesse ja lähevad nn süsteemi jaoks olulistele pankadele; nad on näinud, kuidas riigivõlg igal pool ohtlikult kuhjub. Nad küsivad nüüd endalt, kes selle eest vastutab, eriti kuna majanduse paremast olukorrast hoolimata kannatavad liikmesriikide karmide meetmete tõttu just need. Need karmid meetmed põhjustavad avalike teenuste hinnatõusu, sotsiaaltoetuste, haridusteenuste ja palkade vähenemist, ebastabiilsete pensionide tõttu pikemat tööiga ning sageli ebakindlaid töösuhteid.

Protest puudutab palju rohkemat kui vaid kriisist mõjutatud riike. Täna streigivad ametiühingud Prantsusmaal ning 29. septembril streigitakse paljudes Euroopa linnades liikmesriikide karmide meetmete vastu. Kodanikele lubati, et Lissaboni lepinguga muutub EL sotsiaalsemaks ja demokraatlikumaks. EL, sealhulgas komisjon ja parlament, kaotaks lihtsalt usaldusväärset, kui ta ütleks nüüd, et karmide meetmete võtmise eest vastutavad liikmesriigid. Tõhusate finantstureformide, näiteks riskifondide keelustamise, tooraine ja toidu derivaatidega spekulatsioonide keelustamise või koguni ülemaailmse finantstehingute maksu kehtestamise eest, aga ka paindlikkuse ja turvalisuse põhimõtetest kaugenemise eest vastutab kindlasti Euroopa Liit. Sellega peame kindlasti kõik järgnevat kuude jooksul tegelema.

Liidu olukord on eri rahvastikurühmades väga erinev ja ebaühtlane. ELi liikmesriigiti on sotsiaalne lõhe taas ohtlikult laiaks läinud. Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal läheb suur hulk raha – miljardeid eurosid – pankade päästmiseks või nende püsijäämise tagamiseks. See ei ole jõudnud inimesteni, kellel on tõelised sotsiaalsed vajadused, ning seda ei ole kasutatud ka haridusvaldkonnas.

Keegi ei soovi seada kahtluse alla või maha teha ELi edusamme. Euroopa Liidu tegelike erinevuste varjamine ei aita aga kedagi. Ka mina soovin lõpetuseks öelda midagi Prantsusmaa romide kohta. Minu arvates on ELis kasutusel hea tava. Kuid kõik, kes tahavad kaotada sotsiaalse hirmu sotsiaalse vähemuse arvel, kasutades tõeliselt ebaõiglaseid meetmeid, kuritarvitavad poliitilist võimu. Ma tahan öelda täiesti selgelt, et on lubamatu kuritarvitada sotsiaalset hirmu niisuguses ühenduses, kes astub alati inimõiguste ja kõlbeliste väärtuste kaitseks välja. Need kõlbelised väärtused ja inimõigused kehtivad Euroopa Liidus

prantslastele, poolakatele, inglastele, hispaanlastele või sakslastele täpselt samamoodi nagu Euroopas elavatele sintidele ja romidele.

(Aplaus)

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud president! See suurepärase sündmus – president Barroso kõne Euroopa Liidu olukorra kohta – ei sea teda president Obamaga samale pulgale. Siin on üks otsustav erinevus, härra Barroso – president Obama on valitud, teie aga mitte. Tema pöördumist vaatas 48 miljonit inimest, kuid siin, Euroopa Parlamendis, peame me koguni anuma parlamendiliikmeid, et nad tuleksid teid kuulama.

Te eirasite Euroopa Liidu olukorda täielikult. Te ütlesite, kuidas teie arvates asjad liiguvad, ja nimetasite, kuidas te edasi lähete. Kuid Eurobaromeeter – komisjoni enda küsitluste korraldamise organisatsioon – ütleb meile tõtt. See ütleb meile, et viimase kuue kuuga on inimeste soov olla ELi liige järsult vähenenud: Saksamaal 10%, Kreekas 17% ja Portugalis 9%. Vähem kui pool ELi kodanikest arvab, et liikmeks olemine on hea.

Olukorda ilmestab veelgi enam asjaolu, et teie enda riigis Portugalis on viimase kuue kuu jooksul neljandik inimestest kaotanud täielikult usu ELi institutsioonidesse. See, härra Barroso, annab vaevalt tuge edusammudele või usule, kuid siiski näib enamik inimesi siin täna olevat enesega väga rahul.

Liigseks rahuloluks ei ole aga põhjust, sest rahvas on juba isegi aru saanud, et ELi tõeline olukord on järjest põlastusväärsem. Ja ometi väidab mõni inimene, et see on sellepärast nii, et nad soovivad rohkem Euroopa sekkumist! Guy Verhofstadt ütles, et inimesed soovivad rohkem ühiseid poliitikavaldkondi. Ei! Seda on selgelt näha.

(Vahelehiüüded saalist)

Huvitav, härra president, et kui mina kõneleja suhtes protesti avaldan, siis ähvardatakse mind trahviga. Kuid pole viga.

(Aplaus fraktsioonilt EFD)

Tõendid näitavad, et mida rohkem on ühiseid poliitikavaldkondi, seda vähem see inimestele meeldib. Inimesed on mõistnud, kui hävituslik on ühine kalanduspoliitika, kui ebavõrdne on ühine põllumajanduspoliitika, kui palju võimalusi kaotavad äriühingud ühise kaubanduspoliitika tõttu. Ja nad taipavad – mõistagi selle kõige tähtsama – ühisraha puhul, et see on pahatahtlik poliitiline katse sundida inimestele peale rahaliitu, küsimata kellelki neist, kas nad soovivad seal olla. On ilmselge, et see vääring ei sobi ei Saksamaale ega Kreekale. Viimane on nüüd majanduslikus kitsikuses. Te võite teeselda, et kriis on möödas, kuid tegelikult ei ole, sest viie ja kümne aasta pikkuste võlakirjade intressimäärade vahe on 8%.

Te võite muiata, härra Schulz, kuid te ei tea midagi finantsturgudest ega sellest, kuidas nad toimivad. Vaadeldgem teie enda riiki – miks peaks Saksamaa maksumaksja järjest rohkem maksma?

Niisugune valitsemisviis ei õigusta ennast, kuid ometi kuulsime täna, et meid ootab ühine kaitsepoliitika ja ühine välispoliitika.

Teine põhjus, miks need arvamusküsitlused on niisugused, nagu nad on, seisneb selles, et teid ei austata, sest te saavutasite Lissaboni lepingu kehtestamise pettuse teel. Meile öeldi, et see lihtsustab kõike, et meil on olukorrast selgem ülevaade. Kuid meil ei ole. Kes selle eest ELis vastutab? Kas teie, härra Barroso? Või on see minu vana sõber

Herman Van Rompuy? On see eesistujariik Belgia? See on veel eriti hea! Te ei ole oma riigis ikka veel suutnud valitsust moodustada, kuid sellest hoolimata olete Euroopa Liidu eesistujariik! Ükskõik millise nurga alt vaadata, ikka näib see kõik kui üks suur tohuvabohu.

ELil ei ole kunagi olnud nii palju võimu, kuid samas ei ole ta kunagi olnud nii ebapopulaarne. Kui te ei ole aga rahul, et praegu kulutatakse 2,4 miljardit eurot aastas ELi propagandale, võite te suurendada kogu eelarvet 6% ning me mõistame, et te saate endale täiskohaga telemeeskonna, kes teil sabas longib, uued pressiesindajad ja veebiülemad. Te ei analüüsi, miks asjad valesti lähevad, president Barroso, te lihtsalt ei mõista seda.

(Aplaus fraktsioonilt EFD)

Andreas Mölzer (NI). –(DE) Lugupeetud president! Lubage ka mul kasutada ära mõlemad kõneajad korraga, et ma saaksin kõneleda kolm minutit.

Kui me räägime Euroopa Liidu olukorrast, siis näib paljudele inimestele kogu Euroopas, et Euroopa projekti ähvardab oht neljast küljest. Inimeste arvates näib Euroopa õitseng ja sotsiaalne kindlus olevat ohus. Finantskriis ja Kreekale antud abi – mis oli võib-olla asjatu – on seda inimestele tõestanud ning samamoodi on seda teinud ka massiline töötuse suurenemine ja hüppeline sotsiaalabisajaate arvu kasv. Sellega seoses paistab EL inimestele hambutu tiigrina, kes ei suuda kontrollida finantsturge ega töötada välja asjakohaseid kriteeriume.

Teiseks tunnevad inimesed, et kodanikuvabadus on ohus. Liidus puudub otsene demokraatia peaaegu täielikult. Sellesse suhtutakse põlgusega, nii nagu juhtus näiteks Iirimaa esimese rahvahääletusega või Prantsusmaa või Madalmaade rahvahääletusega. Andmete säilitamine, mida tehakse Ameerika Ühendriikidega sõlmitud SWIFTi lepingu alusel, tekitab inimestes tunde, et nende järele luuratakse pidevalt. Isaliku valitsemissüsteemi tõttu levib reguleerimine ELis järjest enam, jättes kodanikele mulje, et nende isikuvabadust piiratakse. Poliitilise korrektsuse tõttu ohustatakse ka mõtte- ja sõnavabadust üha rohkem. Pean selle all silmas arutelu Thilo Sarrazini üle Saksamaal.

Kolmandaks kardavad inimesed, et kultuuriline mitmekesisus ja Euroopa rahvaste identiteet on ohustatud. Seda põhjustavad kultuuriline assimilatsioon ja vaimne üleilmastumine, aga ka massiline sisseränne ning mõistagi islamiseerimine ja varjupaigasüsteemi kuritarvitamine. Euroopa inimeste rahvuslik identiteet on tõenäoliselt suures ohus.

Neljandaks on tõsisel ohus Euroopa austamine maailmas. Välispoliitika tõttu on Euroopa muutunud tõeliseks naerualuseks. Siin nimetati näiteks Lähis-Ida läbirääkimisi, kus EL ei olnud isegi läbirääkimislaua taga, kuigi me oleme kogu maailma jaoks üks suur laekur. Euroopa ei avalda maailmas enam peaaegu mitte mingisugust mõju ega ole enam ei välispoliitikas ega rahvusvahelises poliitikas oluline osaleja.

Me oleme suutnud viia Euroopa Liidu arengu niisugusesse olukorda, kus EL loob enda sees süsteemi, mida tema kodanikud peavad järjest masendavamaks ja karmimaks, kus ei võeta arvesse piirkondlikke olusid, kultuurilist mitmekesisust ega muid sarnaseid tegureid ning mis näib maailmale nõrk. Euroopa Liidul, kes on seestpoolt tsentralismi ja bürokraatia kaudu oma kodanike suhtes armutu ja rangelt reglementeeritud ning väljastpoolt nõrk, ei ole maailmas kohta ning ta ei suuda tegelikult tagada Euroopa huve maailmas.

Niisugune on olukord Euroopa Liidus, mis ei ole tegelikult enam valmis kaitsma Euroopa inimeste ega Euroopa kodanike huve.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Lugupeetud president! Ma kuulasin teid kõiki väga hoolikalt ja suure huviga. Püüdsin välja selgitada, millised on tõepoolest kõige tähtsamad küsimused.

Tegelikult usun, et vähemalt enamik siin parlamendis tahab Euroopa suuremat sekkumist, ühendusemeetodit ja rohkem edasipüüdlikkust. Komisjoni ettepanekut konkreetselt ei arvustatud.

Mõned inimesed ütlesid, et nad oleksid eelistanud olukorda analüüsivat kõnet. Mineviku ja oleviku selgitamise asemel eelistan mina kavandada tulevikku. Minu arvates ei ole kõige olulisem mitte selgitada – ma jätan selle kommenteerijatele, keda ma, muuseas, väga austan –, vaid ma usun, et meie ülesanne – komisjoni ülesanne – on teha ettepanekuid. Minu jaoks tähendab kõne Euroopa Liidu olukorra teemal seda, milline peaks EL meie ühiste pingutuste tulemusena olema. Seda ma teile täna rääkisingi, tuues esile konkreetsed ja edasiviivad ettepanekud.

Ma ei taha aga mitte ühestki küsimusest mööda hiilida. On tõsi, et EL on praegu teelahkmel. On tõsi, et meil on uus leping. Samuti on tõsi see, et mõned inimesed püüavad riiklikul tasandil tõlgendada neid institutsioone kui valitsustevahelise koostöö vormi.

Me oleme oma tulevikueesmärgid selgelt määratlenud ja – nagu ma muu hulgas oma kõnes ütlesin – toetan mina ühendusemeetodit ja -vaimu. Selle meetodi saavutamiseks on kõige parem viis mitte laskuda lõpututesse aruteludesse institutsioonide teemal ning veelgi vähem asuda institutsioonidevahelisse sissisõtta, mida ma ei soovi ja milles ma ei hakka osalema. Parim viis seda saavutada seisneb selles, kui komisjon täidab oma ettepanekute tegija osa ning esitab asjakohased, julged ja kvaliteetsed ettepanekud, ja kui teie ise suudate meiega selles vaimus koostööd teha, nagu te muide ka teinud olete. Me oleme sellel teemal ettepaneku esitanud ning usun, et just see küsimus paneb tõeliselt proovile meie kohustuse saavutada tugevam Euroopa.

Mõned inimesed nimetasid arvamusküsitlusi, milles mõõdeti toetust Euroopa institutsioonidele või nende usaldusväärsus. On tõsi, et esineb probleeme – suuri probleeme –, millele me peaksime reageerima. Kui te oleksite aga põhjalikumalt analüüsinud, oleksite märganud, et ehkki usaldus Euroopa institutsioonide vastu tekitab vahel raskusi, on palju suurem probleem mõnikord liikmesriikide poliitikute ja valitsuste usaldusväärsus. Tõtt-öelda ei maininud seda keegi.

Meil on praegu majanduslikult ja sotsiaalselt väga raske olukord ning nüüdsel ajal peavad kõik tegutsema vastutustundlikult. Me teame hästi, et majanduslikult keerulisel ajal kaldub avalik arvamus poliitilisi institutsioone umbusaldama, olenemata sellest, kas tegemist on riiklike või Euroopa institutsioonidega. Ma usun, et parim viis nendele muredele reageerida on saavutada tulemusi ja teha ettepanekuid.

Üldiselt usun, et oleme üksmeelel – vähemasti Euroopa Parlamendi euroopameelne osa nõustub meiega. Me pooldame finantsvaldkonna suuremat reguleerimist. Me ütlesime selgelt välja, et ei loobu komisjoni algatusõigusest. Me tahame, et pangad ja finantsinstitutsioonid osaleksid selle probleemi lahendamisel, mille nad aitasid tekitada. Just sellepärast pooldamegi finantstegevuse maksustamist. Me soovime ettepanekuid Euroopa majanduse kasvu kohta. Me teeme tööd just selle nimel.

Mõned teist nimetasid probleemi, mida hakatakse muuseas täna pärastlõunal parlamendi istungi ajal arutama, nimelt romide küsimust. Ma ei hakka seda praegu üksikasjalikult

käsitلهma, sest seda arutatakse pärastlõunal. Lubage mul aga öelda, et komisjon on tundnud selle vastu huvi juba kaua aega.

Käesoleva aasta alguses aitasime korraldada romide küsimuses ministrite kohtumise. Sellel kohtumisel oli kogu Euroopast kohal minu arvates vaid kaks või kolm ministrit. Komisjoni esindas asepresident Reding. Meil on romide abistamiseks ja nende lõimumise toetamiseks olulised toetusprogrammid. Meil on asjalik ja tõsine dialoog kõikide Euroopa riikide valitsustega – nii nende riikide valitsustega, kust romid pärit on, kui ka nende valitsustega, kus nende osakaal on praegu märkimisväärne.

Tahaksin teid südamest paluda mitte muuta seda küsimust poliitiliseks. See on väga tundlik ja tõsine teema. Meie, eurooplased, ei aita lahendusele kaasa, kui me oleme niisuguse tundliku küsimuse arutelul erapoolikud.

Me oleme öelnud – ma nimetasin seda äsja väga selgelt –, et komisjon ja Euroopa Liit on üldiselt mis tahes vormis diskrimineerimise vastu. See on täiesti vastuvõetamatu. Kui me aga vastame küsimustele, mida on esitatud mõnedes meie liikmesriikides, tuleb meil öelda ka seda, et kõigil meie kodanikel on õigused ja kohustused. Me peame alati rõhutama vabaduse – eriti liikumisvabaduse – ja turvalisuse vahelise tasakaalu olulisust.

Kui me seda tasakaalustatust ei arvesta, tekib meil tõsine oht, et teemat hakkavad käsitلهma äärmuslikud jõud, kes oskavad kasutada paljudes meie riikides valitsevat ebakindlust populistlikult. Seega reageerigem tõsiselt ja vastutustundlikult ning püüdkem alati hoiduda väga tõsiste ja tundlike teemade politiseerimisest. Komisjon asub selles vastutustundlikule seisukohale.

Sellepärast leian, et meil on ees suur tööpõld. Kui kriitika, mille mõned inimesed minu kohta tegid, seisneb selles, et ma püüan saavutada üksmeelt Euroopa peamiste poliitiliste jõudude vahel, siis olen ma selle kriitikaga rõõmuga nõus. Komisjon peab esindama Euroopa üldisi huve ja me peame püüdma esindada neidsamu üldisi huve seeläbi, et kaasame töösse erinevad euroopameelsed poliitilised jõud. Just seda me teemegi.

Käsitلهti ka eelarveküsimust. Ma kuulasin teie sõnavõtte. Mulle näib, et enamik teist soovib Euroopale kõrgelennulist eelarvet. Lugupeetud parlamendiliikmed! Õelgem aga siinjuures väga selgelt välja, et komisjon esitab kõrgelennulise eelarve, kuid seda arutelu ei tule pidada üksnes siin, Euroopa Parlamendis, vaid me peame võitma enda poole ka Euroopa avaliku arvamuse. Seepärast palun ma teie abi ja toetust, et me saaksime selgitada oma riikide poliitilistele jõududele, mille moodustavad meie riikide pealinnades asuvad valitsused, miks – nagu Joseph Daul muide õigesti ütles – kujutavad Euroopa tasandil kulutatud eurod endast sageli kokkuhoidu võrreldes nende paljude eurodega, mida võiksime kulutada riiklikul tasandil.

Me peame võitma lahingu avaliku arvamusega sel teel, et me korraldame oma riikides demokraatliku arutelu. Sellepärast palungi teie toetust, et see arutelu teie esindatud poliitiliste jõududega saaks toimuda ja mitte ainult Strasbourgis või Brüsselis, vaid ka pealinnades, sest me peame saavutama parlamendi ja nõukogu üksmeele. Institutsioonid peavad jõudma kokkuleppele. Komisjon on samuti olemas. Komisjon esitab eesmärgikindlaid ettepanekuid, tehes seda alati tõelise partnerluse vaimus tugevama ja koostööalt Euroopa, mitte lõhestatud Euroopa nimel.

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud president! Ma kasutan oma kaht minutit selleks, et teha tagasisaade küsimustele ja neile vastata. Ma ei ründa kedagi isiklikult. Te tunnete mind – ma ei tee seda ega ole ka kunagi teinud.

Rääkides kõigepealt eelarvest ja meie ühisest kokkuleppes selle kohta, siis enamik parlamendiliikmetest nõustub vajadusega meie oma eelarve järele, et me saaksime vähendada liikmesriikides kasutatavaid vahendeid. See on minu esimene kokkuvõttev punkt, kuid ärgem unustagem, et tegemist on ühehäälsel otsusega. Ma ei soovi kritiseerida liikmesriikide valitsusjuhte ega riigipäid või Christine Lagarde'i või Wolfgang Schäuble'it, vaid veenda meie asjaosalisi, nagu José Manuel Barroso ütles. Meil tuleb seda põhjalikult arutada ja vastavad asjaosalised peavad meie asjaomastel tasanditel ja riikides tegema selles küsimuses tõhusat tööd, sest need on otsused, mis tuleb vastu võtta ühehäälselt. See on tunduvalt keerulisem, kui teha siin suuri sõnu, kuid me võitleme selle eest, et meil oleksid Euroopa tasandil omavahendid.

(Aplaus)

Teiseks, mis puudutab romisid, siis nimetagem asju õigete nimedega. Mu armsad sõbrad, lugupeetud presidendid, eesistuja, fraktsioonide esimehed! Me oleme vastutustundlikud inimesed ja peame leidma lahenduse. Ma räägin kui linnapea. Kui me kõneleme oma kaaskodanikest, kes on korralikud demokraadid ja keda meil on oht kaotada populistlikele poliitikutele, on meil suuri probleeme. Meil on kohustused. Sellele vaatamata on raske kuritegu taunitav. Ma ei öelnud, et need olid romid. Äрге pange mulle sõnu suhu. Kuid meil tuleb võidelda huligaansuse, kuritegevuse ja prostitutsiooni vastu.

Minu linnas on alates 1. jaanuarist varastatud talunikelt üksteist traktorit. Kas te arvate, et inimesed on õnnelikud? Vaadake, mis toimub paljudes meie linnades. Head kolleegid! Tegemist on väga tundliku teemaga, milles tuleb arvestada kõigi meie kaaskodanike huve ning – ma ei alusta mitte riigi tasandi, vaid üleeuroopalist arutelu – ma nõustun selles küsimuses José Manuel Barrosoga. Seoses romidega, keda meil on ka siin parlamendis, tuleb meil Rumeenia ja teiste asjassepuutuvate riikidega tööd teha ja pakkuda välja lahendusi.

Ma usun, et see teema on väga oluline. Kui meil õnnestub anda nende sisserändajate lastele haridus ja väljaõpe, võidame selle lahingu kümne aastaga. Niisuguse teema pakun mina aruteluks välja.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud president! Ma tahaksin esitada lühimärkuse kahe Joseph Dauli mõtte kohta. Esiteks me nõustume, et meil on vaja omavahendeid. Me võitleme koos nende omavahendite eest, kuid kuna vajalik on üksmeel ja meie tõenäoliselt ühehäälsel otsuseni ei jõua, siis me neid omavahendeid ei saa ning järelikult tuleb selgeks teha, et sellisel juhul ei vähene ka ELi eelarve. Loodetavasti jõuame ka selle otsuseni ühiselt.

Nüüd räägin ma kui endine linnapea. Ma olin 11 aastat meer linnas, millel tuli romidega palju tegemist teha. Minu linn asub Saksamaa, Belgia ja Hollandi piiril. See on paljude romide läbisõidukoht. Ma tegelesin selle probleemiga 11 aastat ning soovin öelda sulle, armas Joseph, ja teile, mu kallid kolleegid, üht. Jah, romid on probleemne vähemus. See on tõsi. Kuid isegi probleemsetel vähemustel on õigus põhiõiguste kaitsele. See on keskne sõnum. Selle suhtes peavad Bernard Kouchneri sõnad paika.

Minu teine punkt on, et õigusriigi põhimõtte kohaselt tegutseval valitsusel on kohustus mõista kurjategijate üle õigust. Kui midagi varastatakse või kui tegeldakse prostitutsiooni või pettusega, peab õigusriigi põhimõtte kohaselt tegutsev valitsus kohaldama seadusi olenemata sellest, keda teo toimepanekus kahtlustatakse. See on iga riigi õigus. Iga riigi õigus on aga uurida ka iga üksikjuhtumit, mitte tekitada arusaama, et kogu rahvusrihm on kohe kahtluse all. Leiame, et selline teguviis on vastuvõetamatu.

(Aplaus)

Viimase märkusena tahan öelda, et te ei tohi tekitada sissitegevust. Te juba ütlesite, et ma korraldan institutsionaalset sissirünnakut. See ei ole aga nii. Teie peaksite korraldama institutsioonilisi rünnakuid – just nii peab tegutsema, härra komisjoni president. Me ei kritiseeri teie võimet saavutada üksmeelt. Te suudate seda kindlasti. Te nägite täna, et kõik on teiega rahul.

Härra Barroso, isiklikes vestlustes olete te kindlasti võimeline ründama – nii teie volinikud kui ka mina teame seda väga hästi. Ma palun teil aga näidata kordki, et suudate ka avalikult rünnata, eriti valitsusjuhte ja riigipäid, sest just seda Euroopa vajabki – kedagi, kes suudab seista vastu neile, kes soovivad Euroopat uuesti natsionaliseerida.

Teile, kolleeg Farage, ütlesin ma seda, et võib-olla te tõesti teate, kuidas saavad inimesed toppida oma taskud vabalt raha täis, kuid mina tean väga hästi, kuidas nende inimeste mängudele lõpp teha.

Michał Tomasz Kamiński, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Lugupeetud president! Kui te arvate, et ma kritiseerin teid sellepärast, et te püüate arvestada kõikide asjaosaliste vajadustega, siis võin teile kinnitada, et minu avaldus ei olnud mõeldud kriitikana. Hindan teie diplomaatilisi võimeid selles küsimuses ning arvan, et tasakaalu säilitamine eri liikmesriikide vahel on veelgi keerulisem. Olen kindel, et see nõuab teilt veelgi suuremat jõupingutust kui kõikidele fraktsioonidele meele järele olemine. Te rääkisite euroopameelsest enamusest ja euroopavastasest vähemusest ning seega tahaksin demokraatliku ja ausa arutelu nimel paluda kõigil mitte panna ühte patta neid, kellele ei meeldi see, mida Euroopa jaoks kavandatakse või kes ei soovi Euroopa Liitu – sest ma ei nõustu nende inimestega –, ja neid, kes soovivad ELis midagi muuta ja kes on nendest kavatest huvitatud. Me ei ole üksmeel paljudes küsimustes, mida parlamendi enamus toetab, kuid oleme parlamendis selleks, et Euroopa muutuks paremaks, mitte halvemaks. Oleme alati valmis sellest rääkima. Mul on hea meel, härra president, et te soovite seda arutelu meiega pidada.

Mis puudutab tõstatatud romide küsimust, siis ma ei nõustu esimees Schulziga just sageli, kuid selles küsimuses jagan ma tema arvamust. Arvan, et kui riigil on kuritegelikku laadi probleem, peaks ta tegema kõik, et see lahendada, sest kodanikud maksavad makse selleks, et riik saaks kurjategijate vastu võidelda. See on ilmselge. Me peame aga hoiduma olukorrast, kus ühele etnilisele vähemusele omistatakse teatav kalduvus sooritada kuritegusid, sest minu arvates on see väga ohtlik ja paikneb juba rassilise diskrimineerimise piiril. Neid küsimusi tuleb käsitleda taktitundeliselt ja kumbki vaidluspool ei tohi neid politiseerida. Vaja on edasiviivat käsitlusviisi, sest probleem tuleb lahendada.

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud president! Ma soovin tulla tagasi selle juurde, mida president Barroso rassismi ja ksenofoobia kohta õigesti ütles.

Sellega seoses tahan öelda, et ei ole ikka rahul aruteluga romide olukorra üle, mida me mõistagi jätkame täna pärastlõunal. Arutatakse kõrvalisi küsimusi, mis on väga ohtlik. Saksamaal toimub meil praegu arutelu Sarrazini teemal ja see tekitab palju probleeme. Sellega seoses jäetakse tähelepanuta, et Saksamaal on rahvastikurühmi, kuhu kuuluvad sakslased, sisserändajad, aga ka romid ja teiste rahvuste esindajad, kelle haridus on kehv, kelle eest hoolitsetakse koolides halvasti ja meil ei ole piisavalt vahendeid ega nutikaid võimalusi, et me saaksime tõepoolest neid lapsi aidata. See toidab rassismi. Lõpetuseks soovin öelda, et rassismiilmingud võivad tekkida mõnikord iseenesest.

Ma ei tahaks kahe silma vahele jätta ka arutelu Kreeka üle. Sellega seoses olen näinud oma riigis, mis ei ole kuigi ksenofoobne, juhtumeid, mida ma ei pidanud võimalikuks. Me peame jääma tundlikuks natsionalistlike, ksenofoobsete ja rassistlike avalduste suhtes Euroopa Liidus.

(Aplaus)

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud president! Selle kära Prantsusmaal elavate romide ümber on igatahes otseselt tekitanud Euroopa Liidu ebaõnnestunud poliitika.

Suur viga oli see, et Bulgaarial ja Rumeenial lubati Euroopa Liiduga ühineda, sest nendes riikides oli miljoneid romisid, keda diskrimineeriti rängalt. Seega pole ime, et nüüd, kui nad kuuluvad Euroopa Liitu, püüavad romid mujale kolida.

See käib kõige kohta, kas pole? Iga viimast kui poliitikavaldkonda saadavad ebaõnnestumine ja probleemid – ükskõik kas tegemist on selle küsimuse või euroga – ning kogu selles protsessis näeme me fanaatiliselt poliitiliselt püüet luua Euroopa ühendriike, vaatamata selle tagajärgedele. Mitte ühegi küsimuse vastuvõtmiseks ei ole korraldatud rahvahääletust. Niisugune on Euroopa Liidu tegelik olukord, härra Barroso.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja*. – (FR) Lugupeetud parlamendi president, austatud komisjoni president, head parlamendiliikmed! Nõukogu eesistujariigi nimel soovin tunnustada komisjoni presidenti tema kõne eest Euroopa Liidu olukorra kohta.

See oluline kõne esitati õigel ajal. See võimaldab meil pika institutsioonilise ülemineku järel ning pärast seda, kui majandus- ja finantskriis kogu ELi üle käis, vaadata üle kõik Euroopa Liitu käsitlevad teemad.

Lugupeetud president! Ma jälgisin tähelepanelikult komisjoni ettevaatavat ja edasipüüdlikku vaatenurka, mille toel tahetakse täita praegusi ülesandeid ning – nagu me täna hommikul ütlesime – kaitsta ELi väärtusi.

Komisjoni president tõi esile viis teemat – majanduskriisist väljatulek ja majanduse juhtimise parandamine, Euroopa 2020. aasta reformikava kiirendamise kaudu majanduskasvu taaselavdamine, Stockholmi programmi rakendamise kaudu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala tugevdamine, ELi eelarve ajakohastamine ning viimaks ELi osakaalu suurendamine rahvusvahelisel areenil. Need teemad on täielikult kooskõlas kõigi kolme poole prioriteetidega, kuid ilmselgelt ka eesistujariigi Belgia prioriteetidega, mida peaminister juulikuus siin täiskogus tutvustas.

Nende eesmärkide täitmine nõuab aga aega ja sellepärast peab nende saavutamise nimel pingutama mitu eesistujariiki. Härra president! Eesistujariik ja nõukogu uurivad teie kõnet ja ka sellele lisatud töödokumenti põhjalikult. Praegu aga lubage mul teha kaks tähelepanekut.

Meie kaaskodanikud ootavad meie institutsioonidelt, et me valaksime oma projekti konkreetse vormi, mis võimaldaks neil tuleviku üle rahulikumalt mõtiskleda. Tõhus finantsjärelvalve ja finantsalane reguleerimine, taskukohane ja konkurentsivõimeline ühenduse patent ning Euroopa toimiv diplomaatiline teenistus kuuluvad kiireloomuliste projektide hulka, mille põhjal meie kolme institutsiooni hinnatakse.

Järgmiseks lubage mul rõhutada, et vaid meie institutsioonide – Euroopa Parlamendi, komisjoni, nõukogu, Euroopa Ülemkogu eesistuja ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja – ühendusemeetodil põhinev ühistöö teeb niisugused

projektid võimalikuks. See võimaldab meil võib-olla võidelda ka euroskeptitsismi vastu, mis kinnitab liikmesriikides kanda järjest enam.

Lugupeetud Euroopa Parlamendi president! Sellepärast tegigi eesistujariik Belgia ettepaneku tugevdada praeguste prioriteetide elluviimisel koostööd Euroopa Parlamendiga. Me oleme oma koostöö tihendamiseks kavandanud korrapäraseid kohtumisi nii juhtimis- kui ka poliitilisel tasandil. Just selles vaimus kavatseb eesistujariik teha oma tööd järgmise nelja kuu jooksul.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Lugupeetud president! Kuigi fraktsioonide esimeeste kõnede toon oli täna hommikul väga lahknev, sai siiski selgeks, et sinne parlament toetab ülekaalukalt paljusid Euroopa Komisjoni tutvustatud meetmeid ja et me kõik koos kaitseme ühendusemeetodit. Sellel teemal tuleb pidada veel palju kõnelusi. Täna hommikul soovin juhtida teie tähelepanu eriti meie noortele ja lastele. Neil peab olema olemas kõik vajalik selleks, et luua meile tulevikus heaolu, et ka edaspidi saaks pakkuda häid avalikke teenuseid ja et vanurid, kelle hulk järjest kasvab, saaksid pensioni. Just sellepärast tuleb meil praegu lahendada valitsussektori suure võla probleem ja võtta selleks karme meetmeid ning just sellepärast ei saa me lubada, et noorte töötuse määr oleks 20%. See protsent on sätestatud nüüd ELi 2020. aasta strateegia eesmärkides, kuid see tähendab, et ebasoodsamas olukorras lapsed ja vähemuste lapsed tõrjutakse kõrvale. Nõukogul tuleb seega hakata lahendama noorte kasvava töötusega seotud probleemi, et täita Euroopa Parlamendi eesmärki, mille kohaselt 90% noortest kas töötaks või õpiks ning vaid 10% oleks töötud. Selle saavutamine 2020. aastaks on meie Euroopa Liidu jaoks tähtis eesmärk.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Lugupeetud president Barroso! Pärast rahvusvahelise finants- ja majanduskriisi puhkemist on Euroopa Liidus tekkinud uus jagunemine. Enam ei ole põhjust eristada uusi ja vanu liikmesriike. President Barroso ei nimetanud põhjust, miks lõhe ELi ida- ja lõunapoolsete osade vahel süveneb. Enne ühinemist nägime meie, uued liikmesriigid, innustava eeskujuna Iirimaa, Hispaania ja Portugali edusamme, mida nad tegid ülejäänud Euroopale järele jõudmiseks. Kas see järele jõudmine nendes riikides jätkub? Kas välja areneb eri kiirustel liikuv Euroopa? Kas uutel Kesk-Euroopa ja Balti riikidel on võimalus järele jõuda? Kas pärast 2014. aastat on piisavalt vahendeid? Lugupeetud president! Uued liikmesriigid sooviksid, et Euroopa Liitu iseloomustaks tugevus, solidaarsus ja paindlikkus.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud president, austatud komisjoni president! Te rääkisite palju suuri sõnu. Ma kuulan neid, kuid küsin endalt: kus on teod? Näiteks romide küsimus. Minu jaoks ei ole tähtis, kas te kritiseerite teravalt president Sarkozyd või mitte. Ma soovin teada, mida te ette võtate – mida komisjon ette võtab –, täitmaks meie ühist soovi, et kodanike õigusi ei rikutaks ja et need kehtiksid kõigile. Sellele küsimusele, mille esitasid teile kõik parlamendi fraktsioonid, vastasite te: „Me tegutseme vastutustundlikult.“ Selle vastuse taga on aga põhimõte, et kulunud väljendid on Euroopa poliitika tugevaim relv. See lihtsalt ei saa nii olla.

Minu teine tähelepanek on see, et siin on räägitud Euroopa kodanike kaduvast usaldusest meie vastu. Te nimetasite kodanikke väga vähe. Meil on aga vaja, et Euroopa institutsioonid näitaksid kodanike suhtes üles mõõdutunnet. Seega on vale põhimõte, et iga Euroopa euro, mis kulutatakse Euroopas, on rohkem väärt. Ilma sobiva mõõdutundeta kodanike suhtes luhtuvad üllamadki eesmärgid.

Timothy Kirkhope (ECR). – Lugupeetud president! Nagu komisjoni president teatas, on usk, et ELi liikmeks olemine on hea, märkimisväärselt vähenenud ning paljud inimesed

arvavad, et liikmesus ei ole nende riigile kasulik. Me peaksime olema mures, kuid ma kardan, et komisjonile avaldavad survet need, kes usuvad, et ELi suurem sekkumine lahendab kõik kriisid. Mõned inimesed ütlevad, et arvamusküsitluste kohaselt toetatakse jõulisemat majanduse juhtimist ELi tasandilt. Avalikkus ei soovi aga ELi sagedasemat sekkumist, vaid paremat Euroopat ja Euroopat, mis tekitab kiiresti lisaväärtust.

Liikmesriigid on andnud ELile põhiülesanded, mis tuleb täita, näiteks siseturu kujundamise lõpuleviimine ja rahvusvahelise vabakaubanduse edendamine. Need peaksid olema prioriteedid ning seepärast toetamegi me president Barroso keskse programmi – ELi 2020. aasta strateegia – põhimõtteid ja ühtse turu taastamist, millega meie fraktsiooni liikmed on põhjalikult tegelema.

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Lugupeetud president, austatud komisjoni president, head kolleegid! Pole kahtlustki, et paljud valitsused püüavad öösiti lahti harutada seda, mille komisjon on päeval kokku pannud. Sellepärast on oluline, et komisjon võtaks aega ja tõlgendaks lähimuspõhimõtet korrektseks, et seda ei kasutataks ettekäändena Lissaboni lepinguga saavutatud edusammude nurjamiseks ja piiramiseks.

Ma soovin oma liberaalidest ja sotsialistidest kolleegidele öelda, et kui te tahate nii väga süüdistada demokraatlikke valitsusi rassistikus poliitikas, usute tõepoolest seda, mida ütlete, ja arvate, et komisjon on selles poliitikas kaasosaline või et talle meeldib see hirmsasti, siis miks ei kutsu te liberaalselt ja sotsialistlikult meelestatud volinikke üles ametist lahkuma?

Ja lõpetuseks soovitus president Buzekile: me peaksime puuduvatele parlamendiliikmetele kohaldama samasuguseid sanktsioone, mida Euroopa Komisjon kohaldab kahtlemata asepresident Ashtoniga suhtes tema puudumise pärast.

Catherine Trautmann (S&D). – *(FR)* Lugupeetud president! Meil Prantsusmaal on praegu ELi olukord selline, et rahvas nuriseb ja tänavad kajavad rahulolematusest. Meie kaaskodanikud Euroopas kogevad seninägematut usalduskriisi ning nad on otsustanud sammuda keeldumiste ja nõudmistega, aga ka lootuse rütmis. Selle taga on ebaõnnestunud ettepanek reformida pensione, kuid mitte ainult. Kaalul on väärkas vananemine. Kaalul on põlvkondadevahelise solidaarsuse tagamine, mis võimaldab ka praegustel noortel elada oma tööelu, oma ametialast elu nii, et nad saaksid pensioni, millest on neile ka kasu.

President Barroso! Komisjon avaldas rohelise raamatu pensionisüsteemide reformi kohta, mis tegi ametiühingud suve eel väga ärevaks. Minu arvates on teie ettepanek pensioniiga tõsta ebareaalne. Palju kasulikum oleks olnud, kui komisjon oleks meile öelnud, kuidas me saame teha nii, et töötajad suudavad säilitada töökoha kuni nende ametliku pensionieani. Ma soovin kuulda teie ettepanekuid ja mõningaid üksikasju selle kohta, mida te nimetasite eelarve konsolideerimiseks, mitte selle kohta, kuidas ühtlustada liikmesriikide majandust, mille vallas peaks püüdma sotsiaalse solidaarsuse poole.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – *(FI)* Lugupeetud president! Ma kuulasin president Barroso kõnet, mis käsitles tööprogrammi. Ma mõtlesin, et ehk ongi ELi probleem see, et ELis ei suudeta ELi olukorda analüüsida.

Kõnes nimetati palju suurepäraseid eesmärke, kuid mitte midagi konkreetset. Ma pean silmas president Barroso lubadust, et EL seisab väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete eest. See kõlas tuttavalt, kuid kui ma mõtlen kõikide nende aastate peale, ei näe ma ühtegi ettepanekut. Ma loodan, et mõned nüüd varsti esitatakse.

Peale selle oleksin soovinud näha välispoliitika teemat käegakatsutavamal kujul. Probleem seisneb kahtlemata selles, et liikmesriigid ei anna ELi esindajatele tegutsemisruumi. Ma kuulsin, et järgmist G20 tippkohtumist juhatab Prantsusmaa. Mis mõtet sellel on? Seal peaks olema ELi esindaja, õigemini EL ise. Ma usun, et see küsimus tuleks tõstatada ja kui EL soovib leida uue eestkõneleja, siis peaks selle kõne pidama ELi esindaja. Me peame seda arutama.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Lugupeetud president! Vahetevahel te kohtate te meid siin, Himaalaja tipus. President Barroso! Teie ettekujutus õiglasest, vabast, demokraatlikust, õitsvast ning range tänapäevase poliitilise kõlbelisuse standardiga Euroopast on väga tähtis. Ma soovin, et mul oleks rohkem aega analüüsida kolleeg Kamiński sõnu selle teema kohta, kuid aega on liiga vähe. See ettekujutus on ka meie ettekujutus ning sellepärast on minu väike riik Küpros teinud Euroopas ja maailmas palju vabaduse ja demokraatia heaks. Ta võitles kõvasti Euroopa Liiduga ühinemise nimel.

Miks te, härra Barroso, õõnestate siis seda tulevikupilti, mis on ka teie tulevikupilt, ja püüate seda nurjata? Miks te lubate teha katset lõhkuda ELi põhimõtteid ja -väärtusi? Pean silmas Küprost, mille puhul rikutakse ühinemislepingut, eriti selle protokolliga 10, mis käsitleb Küprose ühinemist ELiga, ning kahjustatakse Küprose suveräänsust, kuid samas ka solidaarsust liikmesriikide suhtes ja liidu usaldusväärsust, sest te nõudsite Lissaboni lepingu artikli 207 kohaldamist otsekaubanduse määruse suhtes.

Proinsias De Rossa (S&D). – Lugupeetud president! Ma soovin president Barrosole öelda, et tal ei ole õigus. Ilma analüüsi ja tagasivaadet tegemata ei saa esitada mõistlikke ettepanekuid. Samuti ei ole tal õigus selle suhtes, nagu me saaksime korraga konsolideerida eelarvet, mida me praegu teeme, ning suurendada töökohtade arvu.

Me ei võta mineviku vigadest õppust. Pääagu kõikides liikmesriikides kaotatakse praegu pärast 1929. aasta kriisi kehtestatud sotsiaalseid puhvreid.

Oma kõnes rõhutasite te sotsiaalse turumajanduse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse olulisust, kuid programmis peate tähtsaks turu konkurentsi ja eelarve konsolideerimist, mis välistab sotsiaalse turu kava.

Ma soovin teid näha kasutamas artikleid 3, 9, ja 14 ning protokolliga 26 nende täielikus õiguslikus ja poliitilises mahus, et töötada Euroopale välja uus sotsiaalne kokkulepe. Muidu ei taasta me Euroopa inimeste usaldust ja ühtsust, mis on meie Euroopa Liidu arendamise aluseks.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Lugupeetud president! Ma oleksin soovinud kuulda siin arutelus ka Euroopa Ülemkogu eesistuja Herman Van Rompuy mõtteid.

Minu arvates peaks ELi olukord kajastama ka liidu institutsioonilist tegelikkust. Alates Lissaboni lepingu jõustumisest oleme näinud tõepoolest seda, kuidas Euroopa Ülemkogu eesistuja on hakanud sõna võtma paljude Euroopa põhivaldkondade teemal.

ELi olukorra arutelus oleks seega võinud minu arvates rääkida töökonnast, mille lõi Euroopa Ülemkogu eurokriisi ohjamise ajal ja mida juhivad Herman Van Rompuy. Ehkki keegi ei kohusta Euroopa Ülemkogu eesistujat tulema Euroopa Parlamenti ja avaldama oma arvamust, ei ole ka kedagi, kes takistaks tal seda tegemast.

Ma tahaksin kuulda, mida te selle kohta ütlete, komisjoni president, ja soovin, et te nimetaksite inimesed, keda Herman Van Rompuy kohalolek võiks häirida.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud president Barroso! Pole mitte mingisugust mõtet pidada kõnet Euroopa Liidu olukorra kohta, kui ajal, mil liidu ühele aluspõhimõttele avaldatakse survet, on komisjoni presidendi reaktsioon leige, kartlik ja nõrk. Lugupeetud president! Teie esimene viide romide olukorrale Prantsusmaal oli enam-vähem asjakohane, teine aga, olgem ausad, häbistas komisjoni. See on nii sellepärast, et romidega alustatu jõuab juba vaesematesse ühiskonnakihtidesse. President Sarkozy ütles eile, et eurooplased, kellel ei ole vahendeid enda elatamiseks Prantsusmaal, ei saa jääda sinna kauem kui kolmeks kuuks. See tähendab, et sellega ei ohustata mitte ainult vaba liikumist, mis on ELi aluspõhimõte, vaid et me oleme nüüd ka kriisi suhtes kaitsetumad, sest me teame väga hästi, et tööjõu liikumine on üks viise, kuidas riigid kriisile reageerivad.

Ameerika Ühendriikides on nii, et kui Detroidi autotööstusel läheb halvasti, lähevad inimesed Chicagosse, kuid Euroopas nad seda teha ei saaks. Kui komisjon räägiks sellest nüüd selgesõnaliselt, teeks ta Euroopale suure heateo, astudes vastu ELi aluspõhimõtete hävitamisele, mida praegu tehakse. Kui komisjon ei hakka nüüd rääkima, teeb ta Euroopale suure karuteene.

Oreste Rossi (EFD). - (IT) Lugupeetud president, austatud president Barroso, head kolleegid! Kui me oleksime Itaalias, oleksime öelnud teie kõne kohta, et see on kristliku demokraadi kõne, teisisõnu selline kõne, mis peaks olema kõigile meele järele.

Kas Euroopas on neli miljonit vaba töökohta? Kui jah, siis andke need Euroopa tööturu loomiseks töötutele, keda on – nagu te teate – kümneid miljoneid. Me oleme kriisist väljumas? Aidakem siis ettevõtteid ja töötajaid toetustega, mille abil soodustada uut majanduskasvu, ning piisavate palkade ja pensionidega. Loogem Euroopa energiaturg. Euroopa vananeb? Ka see on halb, seega pakkugem mehest ja naisest koosnevatele traditsioonilistele perekondadele toetusi ja teenuseid, et nad saaksid lapsi muretseda.

Kliimamuutuste vastu tuleb võidelda? Seda küll, kuid see ei ole ühesuunaline tee – ettevõtted ei saa üksi kõiki kahjusid kanda, et see oleks kasulik nende väljaspool Euroopat asuvatele konkurentidele. Vähemuste õigusi tuleb kaitsta? See on õige, kuid kui need vähemused ei järgi meie seadusi, on õige saata nad tagasi oma kodumaale. Me ei saa muutuda maailma hädasolijate kogunemispaiagaks, vaid me peame aitama neid nende oma riigis.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud president! President Barroso rääkis jätkusuutlikust majanduskasvust. Tegelikult oleme me näinud negatiivset majanduskasvu. Ta rääkis töötavate inimeste osakaalu suurenemisest, ehkki see osakaal on vähenenud. Te rääkis Euroopa toodete ja teenuste muutmisest konkurentsivõimelisemaks. Kuid ELi, nagu ka kõiki tema liikmesriike, mõjutab üleilmastumine, ja liit nõustub vabatahtlikult, et kolmanda maailma väikese töötasuga riikides toodetud odavad kaubad matavad ta enda alla.

Me saame konkureerida niisuguste riikidega vaid siis, kui viime oma palgad nende palkade tasemele. Kui meie tööandjatele ja töötajatele ei jõua sõnum veel päralt, siis see tähendab, et me täidame oma riigid kolmanda maailma töötajatega, kes muudavad meie riikide suured piirkonnad kolmanda maailma piirkondadeks, kus palgamäär on väiksem kui miinimummäär ja kus töötingimused on ebarahuldavad. Me koondame äriteenuste sektori töötajaid ja anname nende töökohad kolmandale maailmale, kellelt me teenuseid ostame.

Euroopa rahvusriigid ning Euroopa Liit kui kogu maailmajao esindaja surmavad identiteedi ja sooritavad majandusliku enesetapu.

ISTUNGI JUHATAJA: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU*asepresident*

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Enamikus liikmesriikides valitsevad praegu puudujäägi ja riigivõlaga seotud probleemid.

ELi tasandil on koostatud õigusaktide ettepanekuid. Need peavad läbima veel õigusloomeprotsessi ja neid tuleb rakendada hakata. Praeguse olukorra saab lahendada vaid ühine finantspoliitika ja Euroopa majanduse juhtimine. Loodan, et uus määrus kohustab pankasid vastutama lisaks kasumi saamisele ka arendamise ja majandusriskide võtmise eest.

Tulevases eelarves tuleb arvestada praeguse olukorraga, mitte seada eesmärgiks eelarve vähendamist. Tuleb leida usaldusväärsed vahendid, mis tagavad, et raha kulutatakse nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil tõhusalt. Eelarvevahendite hindamise ja jaotamise aluseks peavad olema ühise põllumajandus-, ühtekuuluvus-, energia- ja kliimamuutuste poliitika nõuded.

Te ütlesite, et Euroopas on puudu miljoneid töökohti. Jooksva aasta eelarves on kasutamata vahendeid. Need vahendid tuleb ümber jaotada valdkondadele, mis loovad töökohti.

Teisalt peab liikmesriikidel olema võimalus viia vahendeid vähese nõudlusega valdkondadelt üle niisugustesse, kus taotlusi on rohkem kui eraldatud vahendeid.

Veidi aega tagasi murti siin parlamendis sisse minu kabinetti. Ma ei mõelnud, et selles oli süüdi mõni konkreetne piirkond või rahvas. Minu jaoks oli oluline, et kuriteo toimepanija tabataks ja et teda karistataks.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Oma ülevaates tõite te meieni tulevase perioodi väga kaugeleulatuva ja kohustusterohe tööprogrammi ning Euroopa Parlament ootab huviga meetmeid, mida te oma ülevaates nimetasite.

Üks minut on väga lühike aeg ja ma soovin öelda vaid seda, et Euroopa Parlament – Euroopa Parlamendi liikmeskond – võib olla teie vastane, kuid me oleme väga kasulikud vastased ning soovime teil aidata ellu viia meetmeid, millest te siin rääkisite. Me võiksime ühendada oma jõu nende vastu, kes tõepoolest Euroopa Liidu lõimumist takistavad, s.t Euroopa Ülemkogu vastu.

Me soovime pakkuda teile sõbrakätt ja abi selles võitluses valitsuste vastu, kes propageerivad rahvuslikku omakasupüüdlikkust ja takistavad seeläbi Euroopa Liidu arengut ja edasist lõimumist. Seepärast loodan, et me kohtume siin varsti jälle, arutame konkreetseid meetmeid ja võidame ülemkogu ühisel jõul.

Glenis Willmott (S&D). – Lugupeetud juhataja! Komisjoni president rääkis jätkusuutlikust majanduskasvust ja eesmärgist saavutada kogu ELis 75%line tööhõive, millega me kõik nõustume.

Kuid siiski põhjustavad suured avalike teenuste kärped kogu ELis töötute hulga suurenemist ning majanduses ringleva raha ja esmatahtsate teenuste vähenemist. Kuidas aitab see majandust ja hoiab ära töökohtade kriisi? See on tõesti arusaamatu. See seab ohtu majanduskasvu taastumise ja selle ohu tekitab muuseas minu kodumaal Ühendkuningriigis Cameroni valitsus.

Kui säilitada investeeringud valdkondades, kus ELil on võimalus näiteks taastuenergiaallikate ja kiirraudtee valdkonnas etteotsa asuda, saame luua niisuguse Euroopa, nagu me soovime ja vajame, ning tugevdada ka majandust.

Lõpetuseks ütlen, et meil tuleb tagada välisriikidele antava arenguabi vahendid, mida mõned peavad lihtsaks ülesandeks. Nendel riikidel, kes ei täida kaugeltki oma lubadusi, tuleks tungivalt soovitada oma hukatusliku poliitika üle järele mõelda.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Komisjoni president, te rõhutasite kindlalt, kui oluline on käsitleda romide küsimust ettevaatlikult ning mitte rääkida avalikult ja avameelselt sellest, mis Prantsusmaal toimub. Härra komisjoni president, ma ootan, et teie ja teie komisjon oleksite selles küsimuses palju selgesõnalisemad.

Mõistagi on õige tegutseda ettevaatlikult, kuid ettevaatlikud peaksime olema siis, kui tegeleme inimestega – romidega –, kes on nüüd Prantsusmaalt välja, koju saadetud. Minu arvates ei ole te tegutsenud piisavalt kiiresti, te ei edastanud oma sõnumit Prantsuse valitsusele piisavalt selgelt. Me räägime sellest ka täna pärastlõunal.

Me vajame ühist Euroopa poliitikat, mis võimaldaks neil rahvusrühmadel – mitte ainult Prantsusmaal, vaid ka mujal – elada seal, kus nad soovivad. Nagu mitu sõnavõtjat juba ütles, on Euroopas elavad romid eurooplased. Prantsusmaal on minu meelest 90% kodakondsus. Prantsusmaa praegune poliitika on vastuolus Euroopa kõikide põhiõigustega ja seetõttu ootan ma teilt ühemõttelist juttu.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Tahan president Barrosole öelda järgmist. Dakota indiaanlaste hõimul on ütlus: kui sa istud surnud hobusel, siis tule sadulast maha. Teie väljapakutud 20-20-20-kava (20-20-20 eesmärgid) on justkui surnud hobune. Kui asetada see ütlus Euroopa Liidu konteksti, siis meie tegutseme indiaanlastele risti vastupidi. Ma loome meeskondi, et parandada surnud hobuse tegutsemist, tema toitumist ja imago. Lugupeetud president! Kutsun teid üles kaaluma, kas ei oleks juba aeg surnud hobuselt maha tulla.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Lugupeetud komisjoni president! Oma ülevaates ELi olukorra kohta pöörasite te suurt tähelepanu Euroopa majanduse tulevasele juhtimisele. Võib-olla tegite seda sellepärast, et Euroopa ei suuda praegu ikka veel pidada sammu dünaamiliselt arenevate Aasia ja Ameerika riikidega.

Selle keerulise olukorra lahenduseks pakute te välja meetmed, mida kirjeldasite ELi 2020. aasta strateegias. Ma ei soovi seada kahtluse alla teie eesmärki Euroopat sellest olukorrast välja aidata, kuid minu arvates on Euroopa majanduskasvu suurimaks takistuseks probleem, mida te ei ole üldse nimetanud. Selleks on Euroopa Liidu keeruline ettevõtluskeskkond ja selle lopsakalt lokkav bürokraatia, mis lämmatab tulemuslikult igasuguse loovuse ja ettevõtlikkuse – omadused, mis on siin Euroopas sama tavapärased kui USAs, Jaapanis, Hiinas ja Indias. Lihtne, läbipaistev õiguskeskkond ja tagasihoidlik halduskoormus annaks Euroopas kindlasti uue tugeva tõuke ja kiirendaks majanduskasvu. Ma palun teil, härra Barroso, jagada oma mõtteid sel teemal.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! See on olnud väga huvitav arutelu. Soovin aga juhtida tähelepanu sellele, et meil on usalduskriis ja võib-olla peaks komisjoni president seda tunnistama. Meil on demokraatia usalduskriis, sest avalikkus arvab, et valitud esindajad ei ole suutnud reguleerida ei finants- ega muid turge. Arvan, et me peame oma nõrku külgi selles vallas tunnistama.

Arvatakse, et Euroopa Liit suudab tegutseda paremini kui liikmesriigid üksi. Seda usutakse tõepoolest veendunult liikmesriigis, mida mina esindan, nimelt Irimaal, kus me oleme sügavas majandus- ja panganduskriisis, mis nõuab põhjalikku analüüsi ja kontrolli. Meie suurim probleem on töötus ning kui me hakkame nüüd stabiilsuse ja kasvu pakti rangelt jõustama, siis tekib mul mure sellepärast, millist mõju võib see avaldada tööhõivele ajal, mil järjest enam noori on kaotanud lootuse ja on seetõttu kriisiolukorras.

Mind rõõmustavad teie märkused toiduohutuse, bioloogilise mitmekesisuse ja jätkusuutliku majanduskasvu kohta, kuid vaadake ette, et Doha ja kahepoolsed kaubanduskokkulepped ei hävitaks neid üllaid eesmärke.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt soovin rõhutada, et paljud arutelus nimetatud küsimused on selles kontekstis asjakohased. Meil on vaja uut hoogu. Me peame toetama Euroopa Liitu, oma sihte ja väärtusi. Tulevik algab täna, mitte ülehommel. Seetõttu on vaja head analüüsi, mis hõlmaks korrektselt ka tagajärgi tulevikus.

Praegu on meie ees probleemid. Käib võitlus tuleviku ja ühendusemeetodil põhineva Euroopa ning rahvusluse tugevdamise vahel. Me peame otsustama, kas tahame kasutada neid kriise taas selleks, et astuda järgmine samm lõimumise suunas. Samamoodi jätkamine ei tule kõne allagi. Kui me edasi ei liigu, kaotame saavutatud edu.

Seetõttu tuleb meil toetada projekti, millega tahetakse lisaks rahandusliidule luua ka majandus- ja sotsiaalne liit. Me vajame sellekohaseid ettepanekuid, ajakavasid ja konkreetseid sanktsioonimehhanisme, mitte lihtsalt teadaandeid. Me peame toetama diskrimineerimise keelamist, põhimõtet, et leping kuulub täitmisele, ja solidaarsust. Meile on tarvis rohkem solidaarseid tegusid ja seda, et neid ei peetaks mitte kuludeks, vaid investeeringuteks.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja, president Barroso! Euroopa peab oma head kavatsused teoks tegema. Liidu alalise eesistuja täidetavat juhtrolli tuleb tunnustada, sest ta on võtnud endale otsustava osa kokkuleppes finantsjärelevalve üle. Just nii saavad liikmesriigid leppida kokku majandus- ja välispoliitika strateegia, mis on tõhusad vaid siis, kui on olemas ühine seisukoht. Vastasel korral kaotame oma positsiooni ja rahvusvahelise kaalu nii rahu ja julgeoleku kui ka majandus- ja sotsiaalküsimuste valdkonnas.

Lõimumine toimub seega ülalt alla, kuid me vajame ka vastassuunalist lõimumist ning peame looma tõelise regioonide Euroopa. Selleks tuleb meil kohaldada subsidiaarsuse protokollit, mis on sätestatud Lissaboni lepingus ja mis komisjoni enda andmetel ei ole viimased üheksa kuud toimunud, ning kasutada ära piirkondade kogemusi ja teadmisi uuenduste ja konkurentsivõime vallas, sest just nii saab muuta Euroopa paremaks.

Ent kuidas saame me olla uuendusmeelsemad, kui teie andmetel vähendab enamik liikmesriike uuendustegevuse eelarvet? Te ei räägi kodanikest kuigi palju, kuid me peame olema nende jaoks kasulikud ning toetuma neile, kui tahame ELi projekti Euroopa avalikkusele lähemale tuua.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud president, head kolleegid! Romidele peale sunnitud olukord – nende väljasaatmine ja nende liikumisvabadust käsitleva õiguse eiramine Euroopas – on lubamatu ja vastuolus Euroopa väärtustega. See olukord on aga märk palju tõsisemast ja üldisemast probleemist. See on üksnes peegelpilt meie moodsast, kuid haigest ühiskonnast, kus me unustame ära selle, mis meid inimestena seob. Inimesed ei ole kaubad, mida saab virna laduda ja välja saata.

Vastuvõetamatu on Euroopa Liidu poliitika, mis on seotud isikute liikumisega ELis, nende saabumisega kolmandatest riikidest ja lahkumisega liidust. Me ei saa järgida niisuguse kimpus ja ujeta Euroopa poliitikat.

Isikute vaba liikumine on kõige alus. See on alati nii olnud ja sellel rajaneb ka meie tänapäeva ühiskond. Praegu aga ei tagata eurooplaste ja mitteeurooplaste liikumises enam võrdõiguslikkust.

Kui Euroopa turistid ja pensionärid saavad reisida vabalt ja suurte rühmadena lõunasse, eriti Magribisse, siis samasse piirkonda kuuluvate riikide kodanikud ei saa vabalt ringi liikuda. Schengeni viisad ja see, kuidas ELi liikmesriigid neid kohaldavad, on ebainimlik. Liikumist takistavad suured tõkked ei võimalda lõunariikide kodanikel tulla põhjamaadesse ei turisti, sõbra ega pereliikmena.

Härra president, milliseid jõulisi ja konkreetseid meetmeid on teil kavas võtta, et me saaksime jääda selles küsimuses endiselt oma väärtuste juurde?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt soovin ma eesistujariigi Belgia esindajat tervitada ja avaldada talle kiitust tema kõne eest.

Ma usun, et selle Euroopa Liidu olukorda käsitleva aruteluga tahtis parlament muu hulgas alustada järjepidevat kavandamismenetlust. Sellepärast tuleb meil keskenduda ka õigusloomele. Nagu teate, on komisjonil ELis algatusõigus, kuid seejärel vajame me õigusloomeprotsessi lõpule viimiseks mõistagi Euroopa Parlamendi ja nõukogu sekkumist.

Ma soovin toonitada üht asjaolu, mida nimetas ka eesistujariik Belgia, nimelt konkreetsete tulemuste saavutamist. Ma esitasin teile nii oma kõnes kui ka president Buzeki kaudu edastatud dokumendis väga eesmärgirohke programmi eelnõu, mis hõlmab näiteks ühenduse patenti, avalikke teenuseid – millest paljud teist rääkisid – ja palju muid meetmeid, mis ei pane tõeliselt proovile mitte ainult ühendusemeetodit, vaid ka meie tegelikke püüdlusi seoses ELiga.

Püüdlustest rääkides soovin ma öelda ühe hea uudise. Ma sain just teada, et majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu kiitis heaks meie ettepaneku Euroopa poolaasta algatuse kohta. See on üks tänuväärsetest näidetest. Kahtlemata mäletate, et komisjon tutvustas mõned kuud tagasi oma ideed kehtestada Euroopa poolaasta ehk aasta alguse ajavahemik, mil me koostame koos oma eelarved, et näha, kuidas me saame tegelikkuses oma majanduspoliitikat kooskõlastada. Sellele reageerisid teatavad isikud kohe vastuseisuga, öeldes, et niiviisi kahjustatakse liikmesriikide suveräänsust ja koguni nende parlamenti. See on täiesti vale.

On tõsi, et tänu töökonnale, mida juhtis Herman Van Rompuy, tänu ettepanekutele, mida komisjon ja nõukogu kindlalt toetasid, ja tänu siinse parlamendi pidevale toetusele saavutasime lõpuks oma eesmärgi. Me paneme praegu aluse Euroopa majanduse juhtimisele. Ma olen seda juba ühe korra öelnud, kuid kordan veel: rahamajandusest üksi ei piisa, me vajame tõelist Euroopa majanduspoliitikat.

Selle poole me liigume. Ma rääkisin sellest oma kõnes ja komisjon võitleb nende ettepanekute eest.

Üks parlamendiliikmetest ütles: „Te esitasite mõningaid huvitavaid ettepanekuid, kuid kuidas te saate olla kindel, et need on edukad?” See on hea küsimus. Me peame koos töötama. Me teeme selle eesmärgi saavutamisel edusamme. Me vajame Euroopa Parlamendi selget

toetust ning ka meie liikmesriikide toetust – vahel ka nende üksmeelset toetust. Komisjon täidab oma kohustusi ja ma kutsun praegu ka teisi institutsioone tema eeskjuu järgima.

Romide küsimuses peetakse täna pärastlõunal eraldi arutelu. Kohal on ka asepresident, õigusküsimuste ja põhiõiguste volinik Viviane Reding ning sotsiaalküsimuste volinik **László Andor**. Ma usun, et siis avaneb hea võimalus käsitleda neid teie tõstatatud olulisi küsimusi põhjalikumalt.

Kui rääkida subsidiaarsusest, siis soovin tugevasti rõhutada, et me pooldame Euroopas subsidiaarsust ja solidaarsust. Ma ei öelnud, et Euroopa tasandil kasutatakse eurosid paremini kui riiklikul tasandil. Ma ei öelnud seda. Küll aga ütlesin ma seda – ja kordan veel kord –, et on tõepoolest palju valdkondi, mille puhul koostoime ja ulatus avaldavad mõju. Vahendite kasutamine Euroopa tasandil on ainus viis, kuidas tagada, et Euroopa saaks tegutseda ja teha seda meie kodanike jaoks võimalikult kasulikult.

Meil tuleb seda küsimust põhjalikult arutada, sest nägin, et enamik Euroopa Parlamendi liikmeid pakub tulevase eelarve jaoks välja kõrgeleululisi sihte. See arutelu peab meie liikmesriikide avalikkuse silmis olema tulemuslik. Ilmselgelt on see praeguses raskes majanduslikus olukorras väga keeruline arutelu. Kui liikmesriigid ei suuda oma makseid suurendada, tuleb leida vahendeid, et Euroopa Liit jõuaks tulemusteni.

Me ei saa aga paluda Euroopal saavutada tulemusi, andmata talle selleks vahendeid. See oleks võimatu ning seega tuleb meil selles solidaarsuse ja subsidiaarsuse küsimuses väga raske võitlus.

Mõned valdkonnad, mida te siin nimetasite, on niisugused, mida tuleb arendada liikmesriikides. Pensioni- ja sotsiaalkindlustuse küsimused on üldiselt liikmesriikide lahendada. Mudelid on erinevad. Komisjon aga ütleb – ta on teinud seda tegelikult ka mitmesugustes dokumentides –, et ilmselgelt vajavad need valdkonnad reformimist. Kui me soovime tagada oma pensionide – mitte ainult meie, vaid ka meie laste pensionide – jätkusuutlikkuse, kui me võtame arvesse Euroopa demograafilisi muutusi ja vananevat rahvastikku, siis on ilmselge, et neid valdkondi tuleb reformida. Nüüd aga peab iga valitsus otsustama ise selle põhjaliku reformi kiiruse ja ulatuse üle ning saavutama üksmeele.

Isegi kui me soovime saada maailmas kõige konkurentsivõimelisemaks, ei saavuta me seda, kui töötundide arv ja aktiivses tööhõives osalevate inimeste hulk väheneb pidevalt. Me ei saavuta seda. Meil peab olema julgust öelda, et kui EL tahab saada kõige konkurentsivõimelisemaks, eriti olles vastamisi tärkavate turumajandusega riikidega, tuleb meil rohkem ja kauem tööd teha. Kõik, kes väidavad vastupidist, eksivad. Tõde seisneb märksõnades „rohkem” ja „paremini”.

Samamoodi tuleb selgelt öelda, et eelarve konsolideerimiseta ei ole me usaldusväärsed. Kui usaldusväärset pole, pole ka majanduskasvu. Kui majanduskasvu pole, pole ka töökohti. Seega on eelarve konsolideerimine sisulise tähtsusega.

Samal ajal tuleb meil nii Euroopa tasandil kui ka liikmesriikides investeerida mõistagi tulevikku suunatud valdkondadesse. See on väga keeruline ülesanne nii meie, Euroopa institutsioonide, kui ka nende jaoks, kes langetavad otsuseid liikmesriikides. Kuidas me saame niisugusel raskel ajal tagada, et meie investeeringud on tulevikku suunatud? Me alles määratleme ELis neid valdkondi. Ma nimetasin valdkonnad, kus me teeme ettepanekuid edasipüüdlíkuma ELi saavutamiseks.

Mis puudutab väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid, siis loomulikult oleme me nimetanud mõned konkreetset valdkonnad. Ma palun teil ka kaaluda minu kõnele lisatud dokumenti, eriti seoses ühtse turu aktiga. See on õigusakt, mille me pakume välja elektrooniliste allkirjade ja mitmesuguste lihtsustavate meetmete kohta ning ka selleks, et kaotada teatavad tõkked, mis muudavad praegu meie ettevõtete, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete elu väga raskeks. See on tõsi, et enamiku väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks turg veel lõimunud ei ole. Nad tegutsevad peamiselt riigisisestel turgudel ning neil puuduvad tõelised piiriüleised võimalused, mida nad saaksid kasutada.

Lõpetuseks pean ütleva, et nõustume nendega teie seast, kes ütlesid, et meil on probleeme usaldusega. See probleem ei puuduta mitte üksnes ELi, vaid poliitilisi institutsioone üldiselt. See tähendab, et kõik poliitiliste otsuste tegijad seisavad vastamisi keerulise ülesande ja kohustusega. Usun, et tõsiseltvõetavaid ja kindlaid vastuseid saab anda just nimelt veendumuse jõudu näidates. Me ei peaks otsima mitte nõrka keskteed ja mitte valel alusel rajanevat üksmeelt, vaid meil peab olema julgust toetada Euroopas tasakaalustatuse poliitikat ning Euroopa erinevuste austamise poliitikat.

Euroopas on erinevusi. Meie liikmesriigid on erinevad, nende riiklikud huvid on vahel üksteisega vastuolus. See on tõsi ja on täiesti õige, et valitsused peaksid oma riigi huve kaitsma. Küsimus on selles, kuidas me saame näidata, et nad saavutavad ka oma riigis rohkem siis, kui Euroopa on tugevam? Vahel esineb ka ideoloogilisi erinevusi. Need on põhjendatud. Kui me aga vaatame nendest ideoloogilistest erinevustest kaugemale, siis kas me saavutame Euroopat pooldava tugeva üksmeele või mitte?

Mina usun, et saavutame. Komisjon jõuab üksmeelele iga päev. Minu 27 riigist pärit kolleegidel on erinev kultuuriline ja rahvuslik taust ning erinev ideoloogia. Me teeme iga päev Euroopa huvides kõvasti tööd. Ma usun, et koos teiega – meie kaaskodanike poolt otse valitud esindajatega – saame teha rohkem niisugust vaimu esindava Euroopa jaoks – solidaarsuse ja veendumuse Euroopa ning ühtlasi ka ühisturu ja ühtekuuluvuse Euroopa jaoks.

Juhataja. – Sellega on arutelu sel teemal lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma tõesti hindasin president Barroso poolseid liidu olukorda puudutavaid avaldusi, milles väljendati ootust eelseisvate muutuste suhtes. Siiski on kahju, et liikmesriikidega arendatavate suhete küsimust ei käsitletud sellest vaatenurgast, mis oleks võimaldanud pakkuda kodanikele vajalikku kindlustunnet, et need strateegiad tegelikult ellu viiakse. Meie kodanikud satuvad lõpuks segadusse erinevate üleilmsete, riiklike, ELi ja valitsustevaheliste tahkude tõttu. Mul on hea meel kavandatava investeerimisfondi üle, mis võimaldab meil järgmised kümme aastat liikuda ELi investeerimisstrateegia suunas. Fond pakub võimalust kasutada kavandatavat 1000 miljardit eurot kümne aasta jooksul Euroopa Liidus, kes ei investeerii piisavalt. On aeg arutada meie kontinendi, Euroopa tulevikku ühiselt: meil on 27 sõjaväge ja mitte ühtegi vaenlast, üks tolliliit ja 27 tolliametit – nimekiri on pikk. Sellest on kahju, et Euroopa Ülemkogu eesistujal Herman Van Rompuy ei olnud võimalik arutelul osaleda. Teen ettepaneku luua organ, mida võib nimetada ELi kongressiks ja kuhu kuuluksid Euroopa Parlament ning liikmesriikide parlamentide ja valitsuste delegatsioonid ning millele võiks edaspidi esitada avaldusi liidu olukorra kohta, sidudes liikmesriigid seega otsesemalt meie kontinendi tulevikuga.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Niisuguseid avaldusi nagu Euroopa Komisjoni president täna taas tegi, öeldes, et hullem kriis on selja taga, kuuleme sageli. Sama sageli eitatakse karmi tegelikkust, millega me vastamisi seisame. Tegelikult on Euroopa Liit takerdunud ikka veel sügavasse kriisi, mille lõppu ei paista, sest seda näitab töötute arvu ja vaesuse suurenemine paljudes riikides. Komisjoni president on täna siin, et rääkida meile ELi tulevikust. Sealjuures teatas ta aga, et meile selle kahetsusväärse olukorra põhjustanud mineviku tavad ja meetmed jätkuvad. Nende hulka kuuluvad nimelt stabiilsuse ja kasvu pakt, struktuurireformid, teisisõnu sotsiaalsete ja töötajate õiguste ründamine, siseturu konsolideerimine, s.o liberaliseerimise ja erastamise jätkumine, rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimine, piirangute kaotamine ning sekkumise, sealhulgas sõjalise sekkumise sagenemine väljaspool ELi. Niisugune tegutsemisviis üksnes süvendab ELi ja maailma majandus- ja sotsiaalset kriisi. Nagu näitavad paljudes riikides korraldatud meelevaldused, kus miljonid inimesed näitavad oma vastuseisu president Barroso väljapakutud meetmetele, ei kiida niisugust tegutsemisviisi heaks ei töötajad ega avalikkus.

András Gyürk (PPE), kirjalikult. – (HU) Oma äsja peetud kõnes nimetas president Barroso ka peamisi energiapoliitika tegevusvaldkondi. Lubage mul teha kolm märkust selle kohta. Esiteks me nõustume, et infrastruktuuri projektid on hädavajalikud. Me ei näe aga ikka veel, kui palju Euroopa Liit selleks ühenduse vahendeid eraldab. Võrkude ühendamine ja Lõuna-Euroopa gaasiveokoridori ehitamine on muljetavaldavad eesmärgid, kuid need on kasutatud, kui EL erasektori jõupingutusi oma vahenditega ei täienda. Järgmist seitsme aasta pikkust perioodi käsitlevate läbirääkimiste olulisust ei tohiks seega alahinnata.

Teiseks ei ole ELi energiastrateegia dokumentides käsitletud üldse töökohtade loomist. Siiski tuleks endastmõistetavalt eelistada projekte, mis peale muude kriteeriumide täitmise loovad ka töökohti. Peaaegu nelja miljardi euro suurune ergutusmeetmete kava ei vastanud aga meie sellesisulistele ootustele. Kui süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogiat – mille raames luuakse üsna vähe töökohti – toetati heldelt, siis kõige energiatõhusamad projektid, mille raames luuakse töökohti, ilmusid esimest korda alles lisaõigusaktidesse.

Ja viimaseks – ehkki see ei ole vähetahtis – räägiti ilusaid sõnu selle kohta, et elektriliste autode aku laadimine muutub ELis sama loomulikuks nagu tänapäeval on kütusepaagi täitmine. Selle saavutamine nõuab aga seadusandjatelt väga suurt jõupingutust. Taastuvenergia tehnoloogia kohta kehtivad tohutud õiguslikud ja standardivad tõkked tuleb kaotada ning teadus- ja arendustegevuse programme tuleb avardada.

Edit Herczog (S&D), kirjalikult. – (HU) See on hea uudis, et Kesk-Euroopa idapoolsemate riikide praegusele majandusolukorrale antakse nüüd samuti parem hinnang. Ennatlik oleks aga uskuda, et kriis on nüüd täiesti möödas. Ungari majanduse väljavaated on samuti paranenud. Samal ajal on aga riigi majanduse olukorda käsitlev hinnang mõnevõrra halvem. Järgmiseks kuueks kuuks prognoositakse kiiremat inflatsiooni. Seetõttu on Ungari ainus riik, kus lühiajalised intressimäärad tõenäoliselt mõnda aega ei lange. Seda ebasoodsat muutust halvendab veelgi Šveitsi frangi kallinemine, sest enamik hüpoteeke on määratud kindlaks just selles vääringus. Kõik piirkonna riigid vähendavad praegu kulusid ja see paneb sotsiaalsüsteemile suure koormuse.

Arvatakse, et kõige parem võimalus edu saavutada on Tšehhil. Ungarit käsitlevad prognoosid on aga ettevaatlikud – need näitavad, et Ungari kärpekava väljavaated ei ole head. ELi eesistujale üheksa liikmesriigi esitatud ettepaneku põhjalik analüüs on selle piirkonna riikide jaoks tähtis. Esitatud ettepanekus juhatakse tähelepanu sellele, et riigivõla arvutamisel tuleks kajastada pensionisüsteemi juba vastuvõetud reformi kulusid. Komisjoni rohelises

raamatus pensionide kohta võetakse lähtepunktiks ebasoodsad demograafilised muutused Euroopas ning julgustatakse pensionisüsteemi reformima, kuid samas asetab praegune meetod ebasoodsamasse olukorda Kesk-Euroopa riigid, kes juba niisuguseid reforme ellu viivad. Ma palun Euroopa Parlamendil jälgida hoolikalt sellega seoses toimuvat.

Stavros Lambrinidis (S&D), *kirjalikult.* – (EL) Lugupeetud president Barroso! Kriisist väljumise kulud tuleb võrdselt kanda ning kriisist ei saa väljuda ühepoolselt, hoides kokku kulusid, mis suurendavad ilmselgelt teatavates liikmesriikides töötust (sealjuures saavad teised teatavad liikmesriigid sellest kasu). Vastupidi – me vajame võrdväärset arengut, mis tähendab riiklike vahendite kokkuhoiu ajal uute investeerimisfondide otsimist. Eelnimetatud eesmärkide täielikuks saavutamiseks peaks EL edendama kaht konkreetset valdkonda nii liikmesriikides kui ka rahvusvaheliselt – järgmisel G20 tippkohtumisel. Seda tuleb teha lõpuks ometi veendunult ja kindlakäeliselt. Esiteks tuleb midagi otsustavat ette võtta maksuparadiisidega. Ajal, mil meie riikide töötajad ja pensionärid kannatavad range kokkuhoiu tõttu, on lubamatu see, et mõned üksikisikud ja ettevõtjad viivad niisuguse seadusliku maksudest kõrvalehoidumise meetodi abil meie majandusest välja vähemalt ühe triljoni euro suuruse summa. Teiseks vajame me krediiditehingute maksu, et need, kes meile selle kriisi tekitasid, maksaksid lõppude lõpuks selle eest õiglast hinda. Üleilmne 0,05% suurune maks annaks liikmesriikide jätkusuutliku majanduskasvu ja tööhõive jaoks hädavajalikku tulu aastas üle 400 miljardi euro.

Iosif Matula (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Kodanike peamine mure on praegu see, kuidas tulla toime majanduskriisi ja selle raskete tagajärgedega. Sellepärast pooldangi ma kindlalt Euroopa majanduse juhtimist, mis võib aidata meil kriisist väljuda. ELi institutsioonidel peavad olema tegutsemiseks tõhusad vahendid. Seepärast toetan ma kriisi ohjamiseks niisuguste alaliste struktuuride loomist, mille pakkus välja Euroopa Komisjon. ELi institutsioonid peavad jälgima ka stabiilsuse ja kasvu paktist, sealhulgas eelarvedistsipliini kinnipidamist. Ühe riigi otsused eelarve ja majanduse kohta avaldavad otsesest mõju kõikide liikmesriikide majandusolukorrale (seda asjaolu tõestas meile näitlikult Kreeka kriis ja see on sätestatud ka Lissaboni lepingus). Tulevikus oleksid Euroopa Komisjoni ekspertide piisavalt vara tehtud majandusanalüüsid väga kasulikud kriisi eest hoiatamiseks ja sellest üle saamiseks. Euroopa poolaasta juurutamine annab liikmesriikidele võimaluse kasutada asjatundjate hinnanguid ja analüüse eelarvete ja makromajanduslike näitajate kohta enda huvides, sealjuures on Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide valitsuste vaheline dialoog väga kasulik. Tahan rõhutada, et majanduse juhtimine Euroopa tasandil peaks aitama raskustes olevaid riike. Mis tahes kriis paneb proovile solidaarsuse ja vastutustunde kohaldamise põhimõtted ning ka ELi järjekindluse ja tõhususe.

Kristiina Ojula (ALDE), *kirjalikult.* – (ET) Lugupeetud eesistuja, komisjoni president, Teie tänane kõne on hämmastav. See meenutab mulle „head nõukogude aega”, mil sarnaseid kõnesid peeti aina tihedamalt, kui majanduse olukord hullemaks läks. Ikka stiilis „suurendame, kasvatame, parandame”. Kommunistliku Partei asemel kasutate Te sõnaühendit „Euroopa Komisjon”. Teie tänane kõne on üdini eksitav ja populistlik. Te tahate meeldida kõigile poliitilistele gruppidele alates vasakpoolsetest ja lõpetades paremäärmuslastega. Te räägite sotsiaalsest õiglusest ja sotsiaalsest turumajandusest ja sellest, et Euroopa Komisjon hoolitseb töökohtade loomise eest. Ma ei usu, et Te ise ka usute, mida räägite. Mis ajast loob töökohti Euroopa Komisjon või mis ajast loovad töökohti liikmesriikide valitsused? Minu teada loovad töökohti ikka ettevõtjad, keda Te muuseas oma kõnes kordagi ei maini! Mis alusel Te eksitate Euroopa kodanikke, lubades neile sotsiaalset õiglust olukorras, kus meie majandus ripub juuksekarva otsas. Selle asemel, et

inimestele puru silma ajada ja lubada neile paremat elu, peaksite ütleva neile tõde, et neil tuleb loota eeskätt iseenda peale, teha rohkem tööd ja pingutada, et püsida tööturul konkurentsivõimelisena, ja samuti oleks oodanud Teilt sõnumit Euroopa ettevõtjatele nende toetamiseks tihenevas globaalses konkurentsivõimelisuses läbi väiksema maksukoormuse ja lihtsama seadusandluse. Ma pean ütleva, et olen Teie kõnes pettunud.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Esimene Euroopa Liidu olukorda käsitlev arutelu on meil selja taga. Kahtlemata oli see vajalik ja loodetavasti jätkub see ettevõtmine ka edaspidi. Mul on aga kahtlusi seoses arutelu kulgemise ja sisuga. Esiteks arvan, et komisjoni president rääkis ELi praegusest olukorrast väga vähe. Selle asemel kõneles ta palju tulevastest ülesannetest ning minu arvates oli tema jutt väga üldine ja mitte eriti üksikasjalik. Muu hulgas jättis ta rääkimata Lissaboni lepingust ja sellest, millist mõju avaldab see ELi ja institutsioonide toimimisele. Tema kõnes puudus ka põhjalik analüüs Euroopa praeguse raske majandusliku olukorra kohta, mille põhjustas muu hulgas asjaolu, et euroala riigid ei rakendanud stabiilsuse ja kasvu pakti. Toonitada tuleb ka seda, et Euroopa Komisjon ei kontrollinud piisavalt selle pakti rakendamist. See on veider, kui arvestada, et José Manuel Barroso oli ametis ka komisjoni eelmise koosseisu ametiajal, nagu ka volinik Almunia, kes oli toona majandus- ja rahandusvolinik ning on nüüd konkurentsivolinik. Kas komisjon, kellel on sadu töötajaid, ei pannud tähele eeskirjade eiramise juhtumeid näiteks Kreeka puhul? See on kaheldav, kui arvestada, et midagi ei võetud ette ka suuremate liikmesriikide puhul, kes eirasid pidevalt pakti esitatud soovitusi ega täitnud lähenemiskriteeriume.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult.* – Ehkki mind rõõmustab Euroopa Komisjoni presidendi pöördumine Euroopa Parlamendi poole, pean ma siiski kritiseerima tema arvamust romide raske olukorra kohta Prantsusmaal. Prantsuse valitsuse otsuse mainimatajätmine oli vale.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Eurooplastel on praegu üliiraske aeg, sest töötuse määr on väga kõrge, majanduskasv aeglane ja riigi rahandus habras. Peale selle ei tunne kodanikud, et Euroopa projekt ja Euroopa institutsioonid on nende suhtes tõepoolest hoolivad. Seda olukorda saab parandada vaid siis, kui meie kaaskodanikud näevad taas, et nad kuuluvad Euroopa Liidu prioriteetide hulka, mille on kindlaks määranud needsamad institutsioonid, ja kui nad usuvad, et need prioriteedid on saavutatavad.

Euroopa Komisjoni presidendi esimene kõne Euroopa Liidu olukorra kohta näitab, et ta peab tähtsaks nende murede uuestisõnastamist lühiajalise ja keskpika perioodi meetmetes. Olen veendunud, et kui me kõik täidame oma osa, saame kasutada neid raskeid aegu enda huvides ja anda inimestele uut lootust. Euroopa 2020. aasta strateegia annab selleks ainulaadse võimaluse, kuid see strateegia on asjakohane vaid siis, kui sellele ja selle edasiviivatele eesmärkidele eraldatakse selleks piisavalt vahendeid.

Kiire majanduskasv on stabiilsuse ja kasvu kavade eluviimiseks hädavajalik ning seda saab elavdada uue strateegia aluseks olevate reformide ja investeeringutega. Need edendavad territoriaalset ühtekuuluvust ja vähendavad erinevusi liikmesriikide ja piirkondade, eriti kõige haavatavamate – näiteks äärepoolseimate piirkondade – vahel.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult.* – (RO) ELis toimib sotsiaalne turumajandus. ELi majanduslik ja sotsiaalne areng sõltuvad mõlemad avatud konkurentsivõimelisest turust ning arvukatest ja kvaliteetsetest töökohtadest, mis suudavad tagada korraliku elatise. Majandus- ja finantskriis on avaldanud ELi töökohtadele väga suurt mõju. Viimase kahe aasta jooksul on töötuse määr tõusnud ehmatava kiirusega – 2008. aasta mai 6,8%lt

2010. aasta juulis 10%ni. Just sellepärast muretsevadki Euroopa kodanikud peamiselt töökohta säilimise pärast. Töökohtade loomine eeldab suuri investeeringuid valdkondadesse, mis aitavad edendada ELi konkurentsivõimet. Ma arvan, et EL peaks investeerima eeskätt energia- ja transpordiinfrastruktuuri, põllumajanduse, hariduse ja tervishoiu, majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse ning säästvat arengut tagava ökotõhusa ja konkurentsivõimelise tööstuspoliitika ajakohastamisse ja arendamisse. Neid prioriteete tuleks aga kajastada nii ELi kui ka liikmesriikide eelarves. Peale selle peaks EL oma konkurentsivõime suurendamiseks ja töökohtade loomiseks püüdlema selle poole, et saavutada suurem energiatõhusus ja vähendada sõltuvust traditsioonilistest energiatarnijatest.

(Istung katkestati kell 11.55 ja seda jätkati kell 12.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

5. Pidulik istung – Mali

President. – Austatud president, proua Touré, Tema Ekstsellentsid, volinik, minister, daamid ja härrad! Mul on suur au tutvustada teile täna Mali Vabariigi presidenti, Tema Ekstsellentsi Amadou Toumiani Touréd ja tema abikaasat. President Touré ei ole Euroopa Parlamendis esimest korda, kuid täna peab ta siin esimest korda kõne. Tema eelmine külaskäik toimus poolteist aastat tagasi, 2009. aasta aprillis.

Tänane kõne on erilise tähendusega, sest see peetakse vahetult enne ÜRO New Yorgi tippkohtumist, mis toimub kahe nädala pärast. Tippkohtumise eesmärk on vaadata läbi aastatuhande arengueesmärgid. Me mäletame viimaste aastate ja kuude sündmusi seoses terrorismiga. Me teame hästi, et Mali Vabariik täidab eriti otsustavat osa võitluses terrorismi vastu. Meil on meeles ka see, et Mali Vabariik on maa, mis demokratiseerus tõeliselt edukalt. Mali on suurepärane näide demokraatia poole püüdlamise edusammudest. Ma soovin veel kord rõhutada, et 1990. aastate alguse sündmused leidsid aset just tänu president Touré juhtimisele. Pärast 23 aastat kestnud sõjalist diktatuuri kehtestati demokraatia ja sellega koos vabaturumajandus. Me teame hästi, et lõppeesmärgi saavutamiseks on vaja veel palju teha. Me kõik õpime ja elame muutuste ajastul. Me mõistame ka, et reform on pidev protsess – seda kogeme me ka siin Euroopa Liidus. Mali Vabariigis on see samamoodi. Seepärast oleme veendunud, et see, mida te meile täna räägite, ei ole tähtis mitte ainult sellest vaatenurgast, mis toimub Aafrikas ja kuidas teie riik suudab esindada kogu Aafrikat teel demokratiseerumise ja vaba turu arenemise poole, vaid see on tähtis ka meie jaoks Euroopas. Me tahame olla esirinnas poliitika vallas, mis puudutab abi vajavaid riike. Ma tahame olla ka nende riikide esirinnas, kes toetavad demokraatlikku süsteemi ning inimõiguste ja põhiväärtuste kaitset, sest usume Euroopas neisse veendunult. Olen kindel, et meie kodanike sihid sarnanevad Mali Vabariigi kodanike omadega. Lugupeetud president! Palun, teil on sõna.

Amadou Toumani Touré, *Mali Vabariigi president.* – (FR) Lugupeetud Euroopa Parlamendi president, austatud Euroopa Komisjoni president, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Ashton, arenguvolinik, head Euroopa Parlamendi liikmed, austatud Mali delegatsiooni liikmed! Soovin kõigepealt õnnitleda teid, president Buzek, teie nimetamise eest Euroopa Parlamendi presidendiks, kuid esmajoones soovin tänada siiralt fraktsioonide esimehi ja kõiki Euroopa Parlamendi liikmeid, et te tegite mulle seda au ja kutsusite mind täna siia esiteks sellepärast, et ma räägiksin teile, mida ma arvan mõningatest keerulisematest ülesannetest, millega minu riik ja kogu Aafrika vastamisi seisab, ning teiseks – ja see on

veelgi olulisem –, et ma toaksin esile, mida me peame iga päev tegema, et leida sobivaid lahendusi.

Lugupeetud parlamendiliikmed! Mali pindala on 1 240 000 km², ta asub Lääne-Aafrika südamel ja tal on 7000 km pikkune ühispiir seitsme riigiga. Mali on iidne tsivilisatsioon, mida on õnnistatud rikkaliku ja mitmekesise kultuuripärandiga ning tema väarikast ajaloost räägivad mitmesugused sündmused, teetähised ja sümbolid.

Üks neist, mida ma soovin esile tuua, on Kouroukan Fouga harta. See võeti vastu 776 aastat tagasi 1236. aastal, kui Sundiata Keita rajas Mali impeeriumi, ning see sisaldas kõiki põhiseaduse tunnuseid. Hartas sätestati võimu jagunemine, piirangud ja kohustused ning inimõiguste ja kodanikuvabaduste, kutsetegevuse ning isikute ja nende kaupade kaitse.

Üks selle sätteid oli sõnastatud järgmiselt: „Inimene on püha ja puutumatu.” Olles oma ajast mõned sajandid eespool, kuulutati selles hartas seega välja põhimõte, mis on saanud tänapäeva demokraatlike põhiseaduste alustalaks. Minu arvates oli oluline seda meenutada siin Euroopa Parlamendis, mis on suurepärase demokraatia väljenduse koht.

Mali ajalugu hõlmab ka Tombouctoud – salapäraselt 333 pühaku linna, kus elas juba 16. sajandil 25 000 paljudest riikidest pärit üliõpilast, kes läksid sinna, et iidse Sankore mošees ja selle ülikooli hoonetes õpetlasi kuulata.

Kroonika „Tarikh al-fattash” autor Mahmud Kati kirjeldab seda perioodi järgmiselt: „Tombouctoud hinnati tema institutsioonide tugevuse, poliitiliste vabaduste, isikute ja kaupade turvalisuse, vaeste ja võõraste suhtes üles näidatava halastuse ja kaastunde ning üliõpilaste ja teadlaste austamise ja neile osutatava abi pärast.”

2006. aastal kuulutati Tombouctou islami kultuuri pealinnaks.

Mali esindab ka dogonite maad, mis on kogu maailmas tuntud oma erakordse looduse ja rikka kultuuri poolest. Seepärast on see meie riigis turistide seas populaarseim sihtkoht.

Mali ajalugu hõlmab ka põliseid suhteid Euroopaga. Tuletagem meelde, et imperaator Mansa Musa, kes on paremini tuntud Kanku Musa nime all, sõlmis 14. sajandil diplomaatilised sidemed Portugaliga.

Lugupeetud president, austatud saadikud! Seistes siin teie, Euroopa Liidu valitud esindajate ees, soovin avaldada sügavat tänu Mali rahvale selle suurepärase ja heatasemelise koostöö eest Euroopa Liiduga.

Euroopa Liit on Mali peamine arengupartner. Toetus, mida me saame Euroopa Arengufondist, on Sahara-taguse Aafrika riikide seas suuruselt teisel kohal.

Soovin väljendada rahulolu eeskätt selle üle, kui hästi toimib meie koostöö tegelikkuses.

Näiteks üheksanda Euroopa Arengufondi rahad on täielikult välja jaotatud ning kümnenda Euroopa Arengufondi rakendamine, mis algas peaaegu kaks aastat tagasi, jätkub väga kindlal pinnal.

Lugupeetud president, head parlamendiliikmed! Meie koostöö tulemused mõjutavad otseselt inimelu kvaliteeti, kuid nad tugevdavad ka meie demokraatliku süsteemi alustalasi.

Mali demokratsiseerumine algas pärast sündmusi, mis põhjustasid 26. märtsil 1991. aastal riigipöörde. Seda protsessi tähistavad teatavad pöördepunktid, sealhulgas demokraatiale

üleminek 26. märtsist 1991 kuni 8. juunini 1992, mis lõppes õigel ajal ja antud lubaduste kohaselt.

Pärast 14 kuu pikkust üleminekuaega korraldati 1992. aastal demokraatlikud valimised. Mina asusin ametisse kümme aastat hiljem, 2002. aastal pärast presidendivalimisi, mis tähistasid esimest rahumeelset ja demokraatlikku võimuvahetust Malis.

Daamid ja härrad! Ma pakkusin Mali poliitilisele kogukonnale välja konsensusliku valitsuskorra, mille põhimõte on, et me valitseme koos, kuid austame oma erinevusi.

Mali kogemuse muudab ainulaadseks asjaolu, et uus kord ei tekkinud valimisjärgse kriisi tõttu. Mali arengu edendamiseks vajalikke poliitiliste, ühiskonna- ja kogukonnarühmade ühiseid jõupingutusi viidi ellu teadlikult ja vabatahtlikult.

Minu arvates peab võim olema ühendav, mitte lahutav jõud, ning kõiki põhivabadusi tuleb austada.

Ma soovin märkida, et poliitiline konsensus, mille me saavutasime – mille ma välja pakkusin –, ei ole sama mis unitaarsus. Konsensus sarnaneb rohkem kompromissile.

Mali poliitiline konsensus kujutab endast põhjalikumat püüet rajada Aafrikas see uus ja pidevalt arenev poliitiline süsteem, mille all ma pean silmas kõikvõimalikke valitsuskoalitsioone.

Malis on vabalt valitud presidendi tulevikupildi ümber koondunud kõik poliitilised rühmad.

Poliitiline konsensus on tugevdanud ühelt poolt poliitilise kogukonna põhitoimijate ja vabariigi institutsioonide ning teiselt poolt poliitikute endi vahelise ühtsuse aluseid.

Lugupeetud president, head saadikud! Just niisuguses konsensusse vaimus hakkasime me pärast 20 aastast kogemust püüdlema Mali demokraatia tugevdamise poole.

Seda ettevõtmist jälgiv ekspertide komisjon on korraldanud kohtumisi poliitilise kogukonna, kodanikuühiskonna, usurühmituste, ametiühingute ja traditsiooniliste institutsioonidega.

Nende konsultatsioonide lõpus välja pakutud reformide eesmärk on peamiselt institutsioonide tegevuses ilmnunud puudujääkide ja nõrkade külgede parandamine, avalikkuse suur valimisosaluse saavutamine ja valimiskulude vähendamine, erakondade võimekuse suurendamine ning opositsiooni ja selle liidreid käsitleva põhimääruse väljatöötamine. Need reformid pannakse põhiseaduslikule rahvahääletusele, mis korraldatakse mõistagi pärast nende vastuvõtmist Mali rahvuskogus.

Praegu on sobiv hetk avaldada lugupidamist teile, Mali parlamendi liikmed, kellega ma hoian võimalikult häid sidemeid, ükskõik kas te olete presidendi enamuse või opositsiooni poole peal. Lubage mul väljendada siirast tänu parlamendiliikmetele selle eest, et nad nõustusid mind siin Strasbourgis saatma.

(Aplaus)

Lugupeetud president, kallid parlamendisaadikud! Detsentraliseerimine on Mali poliitilises ja institutsioonilises arengus alati kesksel kohal. Soovin rõhutada, et meie suured imperiumid, mida meil on alates 10. sajandist olnud palju, on rajanenud kõik detsentraliseeritud süsteemil. Meie riigis on detsentraliseerimine seega tõelisus.

Malis välja töötatud ja ellu viidud algsete detsentraliseerimismeetodite aluseks olid järgmised tegurid: esmajoones poliitiline tahe, millega kaasneb veendumus, et detsentraliseerimine

ei õnnestu ilma dekontsentratsioonita, mis peab toimuma etapiti. See ei õnnestu ilma niisuguste kesksete reformide arendamise ega rakendamiseta, mille eesmärk on parandada majanduslikku ja sotsiaalset juhtimist, eriti kohalikul tasandil. See ei õnnestu ilma Euroopa Liidu jätkuva finantsabi ja eeskätt tema tehnilise toetuseta.

Haldusreformi toetusprojekt (PARAD) ja institutsioonilise arengu programm (PDI) on mõlemad saanud ELilt toetust. Nende abil parandatakse riigi struktuuri ja ajakohastatakse suutlikkuse suurendamise kaudu riigi haldusjuhtimist.

Malis on 703 linna- ja maaomavalitsust, 49 *cercle*'it, 8 piirkonda ja 1 ringkond, mida juhivad linna- ja maavolikogud, *cercle*'ide volikogud ja piirkondlikud kogud. Territoriaalüksuste kõrgem kogu tagab meie detsentraliseeritud kogude esindamise riiklikul tasandil. Väljapakutud poliitiliste reformide raames nähti ette ka seadusandliku kogu loomine, et tugevdada meie detsentraliseerimise protsessi.

Kohaliku arengu toetamiseks tehtud jõupingutuste raames võimaldas territoriaalüksuste investeringuid hõlmav algne finantsvahend – territoriaalüksuste investeringute riiklik amet (ANICT) – rakendada paljusid kogukondadele ette nähtud vahendeid ning tagada neile eeskätt elementaarsed sotsiaalteenused.

Lugupeetud president, austatud parlamendiliikmed! Siin, augusti täiskogu ees sõna võttes tahtsin ma käsitleda ka sisserännet. Ränne puudutab meid kõiki, sest see on mitmetahuline küsimus meie kõigi ja kõigi meie riikide jaoks: rändeteema alla kuuluvad kõik demograafilised ja majandusküsimused, sotsiaalsed ja humanitaarkaalutlused ning identiteedi- ja julgeolekuprobleemid.

Meie praegune ülesanne on leida huvide ühisalad ja ajendid, mis aitavad tagada, et ränne soodustaks üleüldist majanduskasvu ja meie mõlema maailmajao üldist heaolu. See on meie ees seisev tuleproov.

Ajude äravool on kõige kõrgem hind, mida Aafrika riigid rände tõttu maksavad, sest paljudes valdkondades, näiteks hariduses ja eeskätt tervishoius, on vähe väljaõppinud töötajaid. Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni andmetel läheb 40% Aafrika riikides välismaale elama 35% või enam ülikoolilõpetajatest.

Ärgem saagem aga valesti aru – aafriklased liiguvad eeskätt siiski Aafrika piires. Aafrika rahvaarv on ligikaudu üks miljard, kuid Euroopas elab vaevu kaks miljonit Sahara-taguse Aafrika riikidest pärit inimest.

Me ei unusta kunagi nende noorte inimeste, nende naiste ja tüdrukute kurba saatust, kes püüavad läbida kõrbeid, ületada meresid ja ookeane, et jõuda Euroopa paradiisi, olles igasuguste ohtlike – vabandust väljenduse pärast – südametute salakaubavedajate meelevaldas. Kui paljud on surnud janusse? Kui paljud on vajunud merepõhja ja kadunud?

Mitte mingisugune statistika ei suuda tegelikku olukorda kajastada.

(Aplaus)

Kui võtta näiteks minu riik Mali, kus sisse- ja väljaränne on suur, siis kogu maailma neljast miljonist malilasest elab 3,5 miljonit Aafrikas ning umbes 200 000 kogu Euroopas ja mujal maailmas.

Kui rääkida majanduslikust küljest, siis Aafrika Arengupanga 2005. aasta uuringu andmetel olid Malilt pärit inimeste rahasaadetised hinnanguliselt 456 miljonit eurot aastas ehk 11%

SKPst. Sama allika kohaselt moodustavad väljaspool Malit elavate malilaste saadetised 85% igal aastal Malile antavast ametlikust arenguabist.

Lugupeetud juhataja, austatud saadikud! Nüüd on mul võimalus tunnustada Euroopa Liidu ja Mali vahelist rännet käsitlevat poliitilist dialoogi.

Ühine areng on väärtus. See võimaldab meie arvukatel partneritel rahastada mitmesugustes tööhõivesektorites noorte kutseõppeprogramme ning toetada kohalikke ettevõtlusalgatusi, rääkimata tagasipöörduvate sisserändajate taasloomimise programmidest.

Euroopa Liidu ja Lääne-Aafrika vaheline rändeteemaline poliitiline dialoog on võimaldanud meil alustada katseprojekti, mis hakkas pihta rändealase teabe- ja juhtimiskeskuse loomisega Bamakos. Keskuse ülesanne on parandada teadmisi rändesuundumuste kohta, majutada, juhendada, nõustada ja toetada võimalikke ja tagasipöörduvaid rändajaid, anda teavet rände õiguslike tingimuste kohta, suurendada inimeste teadlikkust, et ennetada ebaseaduslikku rännet, ning arendada välismaal elavate malilaste inimressursse ning finants- ja tehnilisi vahendeid.

Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Meie suhetes Euroopa Liiduga on tähtsal kohal julgeolekuküsimus. Seepärast on asjakohane rääkida teile Saheli ja Sahara piirkonnast, mis kujutab praegu ohtu kõigile, sealhulgas Euroopale.

Saheli piirkond on 8 miljoni km² suurune ala, mis hõlmab Aafrika mandrist veerandi. See ulatub Mauritaaniast Sudaanini ning sinna vahele jäävad Mali, Burkina Faso, Niger, Alžeeria, Liibüa ja Tšaad. Piirkonna rahvastiku tihedus on peaaegu null inimest ruutkilomeetri kohta ning sealne maastik on üks vaearikkamaid – sadu kilomeetreid mäeahelikke ja sadu tuhandeid ruutkilomeetreid liivaluiteid. See on väga ebasõbralik ja eriti karmi kliimaga piirkond.

Temperatuur võib olla detsembris vaid 1 kraad ja alates veebruarist varjus 50 kraadi.

Selle ühe lahkusetuma keskkonna ainus tegevusala on jätkuvalt intensiivne loomakasvatus. Tänavuse põua tõttu hävis meil Saheli ja Sahara piirkonnas pool karja.

Kohalikud elanikud elavad ebakindlates oludes ning sealsetel noortel pole muud võimalust, kui ühineda kuritegelike rühmitustega. Noored valmistavad meile endiselt suurimat muret.

Mali asub Saheli ja Sahara piirkonna läänepoolses keskosas ning selle Malisse jääv osa on ligikaudu 650 000 km², s.o 70% meie riigi kogupindalast.

Mali on transiitriik ja ma soovin täna julgelt välja öelda, et ka minu riik kannatab niisuguste piiriüleste ohtude tõttu, mis saavad alguse mujalt ning mille sihtmärgid on teised piirkonnad ja maailmajaod. Need ohud on seotud peamiselt sigarettide salakaubaveoga, kaubitsejatega, kes korraldavad ebaseaduslike sisserändajate viimist Euroopasse ja uimastivedu Lõuna-Ameerikast, ning Magribi salafistlike rühmitustega.

Nende tegevus seisneb pantvangide võtmises ja mõrvamises, kuid nende peamine tunnus on suur liikuvus – nad liiguvad sageli ühest riigist teise.

Ükski nendest ohtudest ei tulene meie riigist ja ükski neist ei ole suunatud otseselt meie vastu. Mali on ilmalik riik, kus enamik rahvast on mõistagi islamiusuline. Islamiusku on siin järgitud alates üheksandast sajandist. Me oleme teinud seda alati rahumeelselt ja eeskätt inimesi austades.

Seetõttu ei mõista me fundamentalistlikku islami ideoloogiat, mida järgitakse Saheli ja Sahara piirkonnas.

(Aplaus)

Meil valitseb veel paljuski usuline mõju, kuid kui kaua see kestab? Just sellele küsimustele peame vastuse leidma.

Lugupeetud president, austatud saadikud! Saheli ja Sahara piirkonna riigid, sealhulgas Mali, on püüdnud pikka aega nii inimlikult, materiaalselt kui ka rahaliselt pingutada, et ohjeldada ebakindlust, mille rahvusvaheline olemus – tuleb tunnistada – muutub järjest murettekitavamaks. See nähtus on nii ulatuslik, et Mali töötas välja ja võttis vastu riiklikud meetmed ebakindluse ja terrorismi vastu võitlemiseks Saheli ja Sahara piirkonnas.

Nende meetmete aluseks on loomulikult eeskätt rahva toetus, mis tagab, et nad võtavad selle julgeolekupoliitika omaks, haavatavate rahvastikurühmade abistamine, rahuldades nende esmavajadused ning andes neile eelkõige pikaajalise ligipääsu põhilistele sotsiaalteenustele, selle julgeolekupoliitika uute rakendusmeetmete vastuvõtmine, väikeste ja kergrelvade kontrollimise programmide tugevdamine nende leviku vastu võitlemise raames ning piirkondliku koostöö asutamine, et me saaksime võtta midagi ette kohalikul tasandil.

Nende julgeolekuteemade olulisuse rõhutamiseks lõi Mali keskuse, kus tegeldakse terrorismi ja teiste ohtude analüüsimisega, tehakse ettepanekuid, kuidas nende vastu võidelda, ja esitatakse aruandeid otse vabariigi presidendile. Seda programmi toetab Euroopa Liit, mille üle meil on hea meel ja mille eest me teda täname, ning teatavad liikmesriigid, kes on siin esindatud.

Peale selle löime me uimastikaubanduse ennetamise riikliku ameti ning karmistasime oma õigusakte.

Lugupeetud parlamendisaadikud, daamid ja härrad! Ebakindluse ja terrorismi ennetuse programmi strateegiliste eesmärkide kohaselt pani Mali aluse hädaabiprogrammile – millele me panime nimeks PIRIN –, et vähendada ajavahemikus 2010–2012 ebakindlust Mali põhjaosas ja võidelda terrorismi vastu.

PIRINI üldeesmärk on vähendada Mali põhjaosas märgavalt ebakindluse põhjuseid või need isegi kaotada. Selleks rakendatakse jõulisi meetmeid julgeoleku ja eeskätt – ma rõhutaksin – kogukondade arengu valdkonnas.

Arendatav strateegia tugineb eeskätt riigijuhtimise vastutustundlikule ja eelkõige ratsionaalsele kasutamisele, ennetuses või sekkumises osalevate vägede suuremale liikuvusele, sihtalal asjaomase võrgustiku ning relva- ja julgeolekujõudude jaoks infrastruktuuri loomisele ning ühiskonna liikuvusele, et vähendada ususektide ja kuritegelike rühmituste mõju.

Mis puudutab hädaabiprogrammi rahastamist, siis Mali Vabariigi valitsus ja kohalikud omavalitsused katavad personali-, tegevus- ning haldus-, sotsiaal- ja kogukonna vahendite kulud.

Projekti juhib selleks otstarbeks loodud töörühm, kes saab valdkondlikku eelarvetoetust ja juhib mitme osalise ja ministeeriumi koostööd.

Daamid ja härrad! Saheli ja Sahara piirkonnaga toimetulekuks on vaja ühise tulevikupildi abil teha selge ja objektiivne analüüs. Seepärast tegin ma 2006. aastal ettepaneku korraldada Saheli ja Sahara piirkonna arengu- ja rahuteemaline konverents.

Meil tuleb jagada nüüd vastutust. Nendest erinevatest ohtudest ei säästeta ühtki Saheli ja Sahara piirkonna riiki ning samas ei saa ükski riik nende vastu ükski midagi ette võtta.

Siiski tuleb öelda, et nende piiriüleste ohtudega toimetulekuks puudub igasugune piirkondlik koostöö.

Samuti on oluline rõhutada, et terrorismivastane võitlus ei seisne üksnes julgeolekus. Me oleme näinud niisuguse käsitlusviisi piiratust.

Terrorismivastane võitlus seisneb peamiselt selles, et valitud esindajad, kohalikud ametiasutused ja kodanikud täidavad oma kohuseid ja tegelevad selle küsimusega. Selle võitluse alustalaks on kohalik areng, nii et me saaksime pakkuda valikuvõimalusi põhjas asuvatele kogukondadele, eriti noortele.

Inimeste koolitamise abil saame me kindlasti tugevdada meie tegevus-, logistilist ja teabe kogumise võimekust, kuid võitlus kuritegelike võrkude vastu on mõistagi Saheli ja Sahara piirkonna riikide kohustus.

Lugupeetud president, austatud saadikud! Ma rõhutasin enne vajadust pakkuda Saheli ja Sahara piirkonna viljatute alade elanikele paremaid tulevikuväljavaateid. Soovin aga lisada, et kõnealuste sotsiaalvaldkonna edusammude ja heaolu poole püüdleval kõik meie kaasmaalased koos.

Seepärast tuleb arenguteemasid ja eriti aastatuhande arengueesmärkide saavutamise küsimust käsitleda kõrgeimal tasandil.

Mali on astunud mitmesuguseid samme oma programmi elluviimise kiirendamiseks. Näiteks on ta alustanud projekti, mis hõlmab 166 enim julgeolekuprobleeme kogevat maapiirkonda, projekti „Aastatuhande külad” ning tervishoiuprogrammi COMPACT.

Oleme veendunud, et kõiki eesmärke me ei saavuta, kuid teeme märkimisväärseid edusamme nii Malis kui ka kogu Aafrikas hariduse tagamise, AIDSi leviku vähendamise ja eeskätt joogiveele juurdepääsu võimaldamise vallas.

Me oleme lootusrikkad mõne päeva pärast New Yorgis toimuva tippkohtumise suhtes, mille eesmärk on kiirendada aastatuhande arengueesmärkide elluviimist. Meie arvates on oluline keskenduda mahajäänud riikide ja piirkondade jõupingutustele, mida ka Euroopa Liit oma kevadises pakmes rõhutab.

Lugupeetud Euroopa Parlamendi president, Euroopa Komisjoni president, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, arenguvolinik, austatud Euroopa Parlamendi liikmed, Mali delegatsiooni liikmed! Mali tähistab kahe nädala pärast oma iseseisvuse 50. aastapäeva. Tahaksin nimetada ühe huvitava asjaolu – Saksamaa Liitvabariik oli esimene riik, kes tunnustas Mali iseseisvust kaks päeva pärast selle väljakuulutamist, täpsemalt 24. septembril 1960. Minu riik on tänulik Euroopa Liidule selle eest, et ta on täitnud meie arengus nii suurt osa.

See au, mida te osutasite meile täna sellega, et kutsusite meid oma parlamendi täiskogu istungile, tekitab minus lootust, et me soovime minna veel edasi ning et me suudame seda teha tänu usaldusele ja eelkõige sõprusele.

Daamid ja härrad! Ma tänan teid kõiki tähelepanu eest!

President. – Tänan teid, austatud president. Te ütlesite, et teil on Euroopa Liidu ja Mali vahelise poliitilise dialoogi üle hea meel. Me ütleme sedasama – ka meil on poliitilise dialoogi üle hea meel. Te rääkisite oma riigi reformidest. Need on kõikjal vajalikud, ka meil Euroopa Liidus. Te rääkisite poliitilise kompromissi saavutamisest Aafrika parema tuleviku nimel. Meil on selle üle hea meel, sest just seda me teeme siin ELis. Me oleme seda teinud viimased 60 aastat. Me tervitame teid demokraatliku Aafrika esindajana. Suur tänu tulemast ja meie täiskogus oma kõnega esinemast!

(Aplaus)

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

6. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

6.1. Töötajate liikumisvabadus Euroopa Liidu piires – kodifitseeritud tekst (A7-0222/2010, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hääletus)

6.2. Euromüntide autentimine ja ringlusse kõlbmatute euromüntide käitlemine (A7-0212/2010, Slavi Binev) (hääletus)

6.3. Makromajandusliku finantsabi andmine Moldova Vabariigile (A7-0242/2010, Iuliu Winkler) (hääletus)

6.4. Ühise tollitariifistiku ühepoolsete maksumäärade kohaldamise ajutine peatamine teatavate tööstustoodete impordi suhtes Madeira ja Assooride autonoomsetesse piirkondadesse (A7-0232/2010, Danuta Maria Hübner) (hääletus)

6.5. Paranduseelarve nr 2/2010: BEREC (elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet) (A7-0240/2010, László Surján) (hääletus)

6.6. Parlamendiliikmelt Viktor Uspaskichilt puutumatus eärvõtmise taotlus (A7-0244/2010, Bernhard Rapkay) (hääletus)

– Enne hääletust:

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Lugupeetud kolleegid! Mind rünnatakse poliitilistel asjaoludel. Raportöör valetab, öeldes, et ma jätsin tõendid esitamata. Õiguskomisjon takistas mind seda raportit komisjoni koosolekul kommenteerimast. Euroopa konventsiooni järgi on tunnistatud mind ametlikult poliitilise tagakiusamise ohvriks.

Juhtumit ei algatanud mitte politsei, vaid korrumppeerunud ja politiseerunud riiklik julgeolekupalitlus. See talitus püüdis mind öösel ebaseaduslikult röövida ning valimiste ajal takistas kohus mind valijatega kohtumast, kuid mul lubati valimiste ajal reisida Taisse ja Indoneesiasse. Raportöör palub teil kuuest varasemast Euroopa Parlamendi otsusest mitte

kinni pidada. Mitte kunagi varem ei ole Euroopa Parlament poliitilistelt liidritelt sellistel juhtudel puutumatus ära võtnud.

See jäi mul komisjonis ütlemata. Mul ei lubatud seda otsust komisjonis üleüldse kommenteerida. Viibin teadmatuses. Otsus võeti vastu ilma minuta, nagu oleks tegu Stalini ajastuga.

6.7. ELi ja Jaapani vaheline kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi leping (A7-0209/2010, Salvatore Iacolino) (hääletus)

– Enne hääletust:

Salvatore Iacolino, raportöör. – (IT) Lugupeetud juhataja! Kinnitan kõigile, et kõnelen lühidalt.

Kuna tegemist on esimese lepinguga Euroopa Liidu ja Jaapani vahel, ei saa selle sümboolset väärtust tähtsusetuks pidada. Tegemist on tähtsa toiminguga, mis kujutab endast otsustavat teetähist meie võitluses organiseeritud kuritegevuse vastu. Kõige erinevamate vajaduste vahel on saavutatud tasakaalupunkt, mis laseb pidada tulemust ootustega täiesti kooskõlas olevaks.

Seetõttu tuleb raport kahtlemata heaks kiita, sest kindlasti on tegu erilise sammuga selle poole, mis on mõlema riigi soov: õigussüsteemi uuendamine just kahepoolsete lepingute kohaldamise kaudu.

6.8. Äriregistrite ühendamise (A7-0218/2010, Kurt Lechner) (hääletus)

6.9. Tööhõivevõimaluste arendamine uue säästva majanduse raames (A7-0234/2010, Elisabeth Schroedter) (hääletus)

– Enne hääletust:

Elisabeth Schroedter, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Soovin juhtida teie tähelepanu sellele, missugust ajaloolist hetke see hääletus endast kujutab. Parlamendina oleme nimelt teinud algust keskkonnahoidlike töökohtade loomisega, sillutame nüüd nende töökohtade jaoks teed ja loome püsivate töökohtade ja hea tööga seoses uusi võimalusi.

Järgime selles vallas USAs tegutseva Blue Green Alliance'i eeskuju. Keskkonnamuutus loob uusi ja hoiab seniseid töökohti. Euroopa Parlamendi kuus komisjoni on selle raporti kallal tööd teinud. Soovin tänada kõiki raportööre ja variraportööre, kes on selle valmimises aktiivselt osalenud. Mul on hea meel, et eesistujariik Belgia on juba näidanud soovi ühineda Euroopa Parlamendi algatusega ning et nõukogu kaalub seda teemat eesmärgiga võtta see detsembri tippkohtumisel vastu ja kaasata see järeldustesse. See on Euroopa Parlamendi tulevikualgatus.

6.10. Euroopa Majanduspiirkond ja Šveits ning takistused siseturu täielikul rakendamisel (A7-0216/2010, Rafał Trzaskowski) (hääletus)

– Enne hääletust:

Rafał Trzaskowski, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Soovin tänada siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni esimeest Malcolm Harbouri, et ta asus selles küsimuses juhtpositsioonile, ning tänan kõiki variraportööre, kellega tegime eeskujulikku koostööd.

6.11. ELi-Korea vabakaubanduslepingu kahepoolne kaitseklausel (A7-0210/2010, Pablo Zalba Bidegain) (hääletus)

– Enne õigusloomega seotud resolutsiooni hääletust:

Pablo Zalba Bidegain, raportöör. – (ES) Lugupeetud juhataja! Vabakaubandusleping Lõuna-Koreaga avab võimalusi nii Euroopa kui ka Korea tööstusele, kuid et vältida negatiivset mõju Euroopa tööstusele, peab meil kindlasti olema tõhus kaitseklausel.

Kõik fraktsioonid otsustasid möödunud nädalal ühehäälselt, et Euroopa Parlamendil on aeg asuda täiskogu istungil mingile seisukohale muudatusettepanekute kohta, mis võeti vastu juunis rahvusvahelise kaubanduse komisjonis, kus nende poolt hääletas 27 inimest ja vaid üks jäi erapooletuks. Need muudatusettepanekud on kaitseklausli kohaldatavuse ja tulemuslikkuse seisukohalt ülimalt tähtsad.

Nagu teate, paneme hääletusele üksnes muudatusettepanekud ning kooskõlas kodukorra artikliga 57 lükkame õigusloomega seotud raporti hääletuse edasi teisele osaistungjärgule oktoobris.

Samal ajal otsustasime ühehäälselt, et ei sulge ust esimesel lugemisel saavutatava kokkuleppe ees, mille võimalikkuses oleme veendunud. Selle saavutamiseks on aga väga vaja, et kõik fraktsioonid näitaksid selgelt ühtsustunnet ja tugevust.

Seepärast on oluline, et kogu Euroopa Parlament toetaks jõuliselt kogu muudatusettepanekute paketti.

Andris Piebalgs, komisjoni liige . – Lugupeetud juhataja! Nagu volinik De Gucht eile nimetas, tunneb komisjon heameelt viljaka koostöö üle, mida on Euroopa Parlamendiga selles küsimuses tehtud. Täna pannakse hääletusele üksnes muudatusettepanekud, mitte kogu õigusakti ettepanek, et lähendada vaatepunkte ja jõuda võimaluse korral kokkuleppeni esimesel lugemisel. Esimene kolmepoolne kohtumine oli 30. augustil ja järgmine peaks toimuma 22. septembri paiku.

Sellises etapis ei soovi komisjon oma arvamust avalikult väljendada, et kolmepoolne kohtumine võiks täielikult oma osa täita. Kui vaja, võtab komisjon seisukoha, väljendab oma arvamust ja võtab kohustused esimese lugemise hääletuse ajal.

(Parlament nõustus ettepanekuga.)

6.12. Põllumajandustootjate õiglase sissetulek ja toiduainete tarneahela parem toimimine Euroopas (A7-0225/2010, José Bové) (hääletus)

– Enne lõike 21 hääletust:

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahaksin paluda, et lõikesse 21 lisataks mõni sõna. Ingliskeelne tekst oleks seega järgmine:

– „Considers there is a need to prohibit selling below purchase price of agricultural produce at Community level.”

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

6.13. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamine ja toimimine (A7-0236/2010, Miguel Portas) (hääletus)

6.14. Kohtualluvus ja kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades (A7-0219/2010, Tadeusz Zwiefka) (hääletus)

6.15. Rahvusvähemusrühmadesse kuuluvate naiste integreerimine ühiskonda (A7-0221/2010, Antonia Parvanova) (hääletus)

6.16. Naiste roll vananevas ühiskonnas (A7-0237/2010, Sirpa Pietikäinen) (hääletus)

6.17. Ajakirjandus ja uus meedia ning Euroopa avaliku sfääri loomine (A7-0223/2010, Morten Løkkegaard) (hääletus)

Juhataja. – Sellega on hääletamine lõppenud.

7. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Kurt Lechner (A7-0218/2010)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Täna väga, lugupeetud juhataja! Soovisin anda selgituse Lechneri algatusraporti üle peetud hääletuse kohta, sest minu arvates on see väga oluline. Eeldan, et nüüd järgnevad selgitused Lechneri raportiga seotud hääletuse kohta, sest te olete minu poole pöördunud. Täna teid tõesti väga.

Lugupeetud kolleegid! Lühidalt öeldes on Lechneri algatusraport, mida me arutasime ka eile õhtul, minu arvates väga tähtis. Selles raportis tehakse ettepanek ühendada äriregistrid või juriidiliste ja füüsiliste isikute samalaadsed registrid mitmes liikmesriigis, et pakkuda võimalikele kaubanduspartneritele, tarbijatele või võlausaldajatele kindlat ja usaldusväärset teabeallikat osaliste kohta ning saavutada seeläbi õiguslikes ja kaubanduslikes suhetes läbipaistvus ja õiguskindlus.

Ühtse turu toimimise eeltingimus on iga registreeritud üksuse alusandmete kogu loomine ning sellest tulenevalt ka äriregistrite ühendamise. Ka mina toetasin seda raportit, sest selles tehakse ettepanek integreerida Euroopa äriregistrite süsteem niinimetatud e-õiguskeskkonna projekti, mis tagab selle meetme parema rakendamise.

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Kindlasti mäletate imelist stseeni filmist „Doktor Živago”, kus keskklass ja aristokraatia naudivad restorani soojas säravas valguses šampanjat, samal ajal kui ümbritsevas pimeduses märatsevad inimesed. Meie täna hommikust arutelu kuulates meenus mulle see filmikaader ja see ei ole esimest korda nii.

Hiljutine Eurobaromeetri küsitlus näitas, et usaldus ELi vastu on kõigi aegade madalaimal tasemel. Väike osa ELi kodanikest usub praegu, et Euroopa Liit toob mingit kasu. Kuid härra Verhofstadtilt, härra Daulilt ja teistelt kuulsime, et see on sellepärast nii, et me ei tee piisavalt, sellepärast, et kodanikud tahavad Euroopalt rohkem tegusid. Kuulsime Euroopa Komisjoni presidendilt, et see kõik on liikmesriikide süü. Arvatavasti on inimloomuses

mitte süüdistada oma ebapopulaarsuses iseennast, kuid oleks olnud kena nimetada, et kriis võib olla seotud euroga, finantsraskustest väljajätmisega, ilmselge ebavõrdsusega rahva raha liigutamisel omavoliliselt, heites kõrvale valimistulemused.

Lubage mul lõpetada Edmund Burke'i sõnadega, mis tunduvad meie praeguse rahulolematuse juures ebaharilikult kohased: „Sellepärast, et pool tosinat rohutirtsu sõnajalalehe varjus oma jultunud sirtsumisega terve karjamaa kajama löövad, sellal kui tuhanded rammusad veised [...] tamme varjus puhates vaikselt oma mälu mäletsevad, ei maksa teil, palun väga, veel kujutleda, et need lärmitsejad ongi karjamaa ainsad asukad.”

Raport: Pablo Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Koreaga sõlmitava lepingu Achilleuse kand on tollimaksude tagastamine või tollimaksudest vabastamine, eelkõige seoses Hiinast Koreasse imporditavate toodetega, mida on raske jälgida ja mis kahjustavad tõenäoliselt Euroopa tööstust. See avab turu ELi jaoks ettenägematul viisil, millega ei kaasne vastastikust kasu. Seetõttu ei toeta ma sellise lepingu sõlmimist Koreaga. Rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportis on püütud nendele probleemidele tähelepanu juhtida ja hõlbustada kaitsemeetmete lihtsamat rakendamist. Selles vallas tuleks lepingut enne ratifitseerimist muuta. Muidu saame oksa, millel Euroopa tööstus – ja mitte üksnes autotööstus – ise istub. Mulle valmistab hääletuse edasilükkamine heameelt, see on mõistlik samm.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Sooviksin kindlalt teada, kas need, kes soovivad kahe raporti üle peetavate hääletuste selgituste andmise ajal sõna võtta, võivad seda teha.

Pean silmas Binevi ja Winkleri raporteid. Kuna alustasime üksteisele järgnevatel raportitega, soovisin olla kindel, et mul lubatakse sõna võtta, sest muidu ...

(Juhataja andis sõnavõtjale teada, et kodukorra artikli 170 lõike 3 järgi ei ole võimalik kahe nimetatud raporti üle peetava hääletuse kohta selgitusi anda.)

Seega ei anta nende kahe raporti üle peetava hääletuse kohta selgitusi.

Raport: José Bové (A7-0225/2010)

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Täna teid, lugupeetud juhataja, ja vabandage mind! Tahaksin oma sõnavõtuga toonitada, kuidas agrotööstussektori kasvavatest kasumimarginaalidest hoolimata põhjustab Euroopa põllumajandustootjate sissetulekute püsiv vähenemine põllumajandustöötajate murettekitava majandusliku marginaliseerumise ning selle tagajärjel põllumajandustegevuse hülgamise.

See nõuab kursimuutust, mida tunnustab ka Euroopa Komisjon ise. Seda on rõhutatud ka täna hommikul Euroopa Parlamendis käsitletud ja hääletusele pandud raportis – millele ma tahaksin oma toetust avaldada – rohkete õigusloome- ja ametkondliku tasandi selgituste ja soovitustega.

Me peame tõepoolest võitlema ülemaailmse kaupadega spekulatsioonide vastu ja tagama varustuskindluse. Peale selle tuleb tagada ka hindade suurem läbipaistvus, mitte üksnes selleks, et pakkuda põllumajandustootjatele õiglust ja väärikut, vaid ka selleks, et korrigeerida läbirääkimispositsioonidega seotud suurt tasakaalustamatust ning hoida ära paljude osaliste ebaausad tavad.

Põllumajandus tuleb tunnistada majandusliku ja sotsiaalse stabiilsuse sektoriks ning see peab taastama oma mõjuvõimu Euroopa ja maailmakaubanduses.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Arvan, et oleme võtnud täna vastu hea otsuse – sellise, mis teeb head põllumajandustootjatele ja tarbijatele, kuid ka kogu Euroopa majandusele. Selle algatusraporti olulisim tahk on poliitiline märguanne, mille see edastab. See annab väärtusahelale mõista, et ka põllumajandustootjatel – ja tõepoolest eelkõige põllumajandustootjatel – on õigus saada oma töö eest korralikku tasu. Praegune olukord ei saa jätkuda.

Mul ei ole mitte midagi madala hinnaga täisväärtusliku toidu pakkumise ja ostmise vastu, kuid rõhk on siin täisväärtuslikkusel. Kui toitu müüakse energaetiliselt väheväärtuslikul kujul, s.t kui toiduainete termiline töötlemine toob sisse rohkem raha kui selle müük, on süsteemis midagi viltu. Sellisel juhul ei ole konkurents õiglane. Kui konkurents ei ole õiglane, tuleb poliitika abil sekkuda. Just see on täna vastuvõetud ettepaneku sisu.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ka mina avaldasin Bové raportile toetust ning võin korrata oma kolleegi Jahri öeldut.

See annab nii poliitikas kui ka majandusahelas kõigile jõuliselt märku sellest, et Euroopa Parlament võtab asja tõsiselt. Eile õhtul oli meil elav arutelu. Mitte igäiks ei nõustu kogu raporti sisuga, kuid me kõik oleme nõus, et põllumajandustootjaid ei saa enam edasi kurnata. Praegu pigistatakse nad sõna otseses mõttes tühjaks. Nad saavad aina vähem ja vähem sellest lõpphinnast, mida meie maksame toidu eest suurkauplustes. See olukord tuleb lõpetada.

Me peame vaatlema turgu valitsevate osaliste rolli. Vajame toiduainete sektorisse ombudsmani, peame selgitama, kuidas maailmaturg meie toiduainetootjaid mõjutab. Peame uurima konkurentsioigust. Mul on hea meel, et see raport tekitas Euroopa Parlamendis arutelu ning sai siin väärilise toetuse osaliseks. Tegu on olulise sammuga, mis tasakaalustab viimaste aegade ilukõnesid.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Toetasin põllumajandustootjate õiglast sissetulekut käsitlevat raportit ning mul on hea meel näha, et Euroopa Parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon suhtub huviga puudulikult toimivasse toiduainete tarneahelasse ning põllumajandustootjatele pakutava madala ostuhinna ja tarbijatelt küsitava kõrge hinna vahelisse vastuolusse. Soovin siiski veel kord rõhutada, et suurema toetuse andmine EL 15 riikide põllumajandustootjatele tähendab EL 12 riikide põllumajandustootjate lubamatut diskrimineerimist ja ebavõrdset konkurentsi. Näiteks on Tšehhi tarbijatel raske hankida piima, köögivilju, mune ja muid kaupu Tšehhi põllumajandustootjalt, sest hargmaised ketid eelistavad subsideeritumaid ja seetõttu odavamaid EL 15 riikidest pärit kaupu. Seda tuleb võimalikult kiiresti muuta.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Täna teid, lugupeetud juhataja! Usun, et põllumajandustootjate õiglast sissetulekut käsitlev raport on ülimalt tähtis eeskätt seepärast, et põllumajandustoodete hinnad ja kulud on kasvanud märksa järsemalt kui summad, mida põllumajandustootjad oma toodangu eest saavad. Niisuguses olukorras on just suured jaemüügiketid need, kes selle protsessi käigus tegelikult midagi ei kaota. Soovin öelda, et Euroopa Liidu eesmärk on alati olnud põllumajandustootjate sissetulekute parandamine, kuid me näeme, et maapiirkonna arendamiseks on võimatu neid kriteeriume täita. Põllumajanduses rakendatavad ressursid kasvavad pidevalt, kuid saavutusi ei ole. Mitmest uuest liikmesriigist, muu hulgas Lätist pärit põllumajandustootjad kannavad suuri kaotusi

võrreldes tööstuslike tootjate ning kolleegidega majanduslikult tugevamates Euroopa riikides, kes saavad endale lubada põllumajandustootjatele antavaid lisatoetusi. Nii takistatakse suurel määral ka Euroopa Liidu ühtekuuluvuspõhimõtte rakendamist. Tunnen erilist heameelt ka raportis sisalduva avalduse üle, mille kohaselt peab selgelt avalikustama tarneahelates ja hulgi müügis põllumajandustootjate kulul kogunenud kasumi. Täna teid!

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Toetan heameelega seda raportit. Pealkiri „Põllumajandustootjate õiglane sissetulek” ütleb kõik, andes mõista, et see sissetulek on olnud pikka aega ebaõiglane ja on seda ka praegu.

Õnneks liigume õiges suunas. Kasum tuleb tootjate, töötajate ja jaemüüjate vahel õiglaselt jagada, kuid praegu seda ei tehta. See raport annab sellest vähemalt nõuetekohaselt märku ja me võime siit edasi minna.

Kui see on saavutatud, jõuame loodetavasti tugeva ja hästi rahastatud ühise põllumajanduspoliitika toimumiseni, et tagada põllumajanduslike pereettevõtete elujõulisus ning toiduainetega varustus tulevikus. Täna oleme seda hästi alustanud. Loodetavasti jõuame sellega õigel ajal valmis.

Raport: Miguel Portas (A7-0236/2010)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamist ja toimumist käsitleva raporti poolt. Paljude jaoks on Euroopa solidaarsus abstraktne mõiste, kuid see on mehhanism, mis peaks Euroopa kodanikele üksikisiku tasandil otseselt kasu tooma, eelkõige praegu, mil ollakse kitsikuses ja raskes olukorras.

Siiski on selgunud, et fond ei toimi õigesti. Seepärast eeldan, et komisjon suhtub fondi toimumise vahehindamise aruande ja määruse läbivaatamise nõudesse tõsiselt.

Ma kahtlen fondi sõltumatuses – see on seotud fondi tähtajatu kestusega. Usun, et fond kujutab endast poliitilist reaktsiooni praegusele olukorrale ning et tulevikus peaks Euroopa Liit edendama tööhõivet muude vahendite abil. See peab tagama Euroopa majanduse konkurentsivõime. Me peame hoiduma sellise mehhanismi loomisest, mis mängiks kaardid kätte neile, kes ei suuda muutuvate globaalsete oludega kohaneda. See on kontekst, millele toetudes ma hääletan.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Selle algatusraporti Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni variraportöörina sooviksin esmalt tänada raportööri suure töö eest, mida ta tegi alguses eeskätt koos kõikide fraktsioonidega.

Usun, et see raport sisaldab mõningaid tähtsaid aspekte selle kohta, kuidas parandada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimumist vahehindamise kaudu. Need rakendustepanekud on kooskõlas minu enda leidudega juhtumitest, mida olen 2010. aastal eelarvekomisjonis läbi vaadanud, ning need kattuvad vajadusega lihtsustada ja kiirendada fondiga seotud menetlusi.

Euroopa ettevõtete jaoks väga keerulises majanduslikus olukorras ja liikmesriikidest tulevate toetusetaotluste kasvava hulga tõttu oli minu arvates peamine rõhutada raportis seda, et fondi vahendeid tuleb 2013. aastast kasutada ka nende töötajate puhul, kes kaotavad majanduskriisi tagajärjel oma töö.

Lõpetuseks tahan öelda, et Euroopa institutsioonidel palutakse majanduskasvu taastamise soodustamiseks edastada jõuline märguanne, ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond kujutab endast tähtsat sõnumit meie kodanikele.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Tänan teid, lugupeetud juhataja! Kui arvestame asjaolu, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi selleks, et vähendada tööpuuduse ohtu ja suurendada üleilmastumise tõttu kannatavatele inimestele avanevaid uusi töövõimalusi, tekitab endiselt muret asjaolu, et igal aastal fondi eesmärkide elluviimiseks eraldatud 500 miljonist eurost on nii vähe kasutatud ning et vähemalt üheksa riiki ei ole isegi ühte taotlust esitanud. Loomulikult tuleb minna edasi selle kiiduväärt algusepaneku juurest, mida tähistas komisjoni otsus muuta fondist maksete tegemise mehhanism pärast kriisi vallandumist hõlpsamaks ja lihtsamaks ning seda mehhanismi ühtlasi parandada. See töö peab jätkuma. Minu arvates tuleb tegutseda just uutes liikmesriikides, kus on rohkesti väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid ning kus paljud inimesed ei kaota oma tööd mitte ühes ettevõttes, vaid paljud kaotavad töö paljudes ettevõtetes. Just see aspekt vajab parandamist, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi võiks tõepoolest rakendada nende riikide heaks, kelle sisemajanduse koguprodukt on Euroopa Liidu keskmisest väiksem. Tänan teid!

Raport: José Bové (A7-0225/2010)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Oleme täna vastu võtnud tähtsa raporti, kus käsitletakse põllumajandustootjate õiglast sissetulekut ja toiduainete tarneahela paremat toimimist Euroopas. Toiduainete tarneahela tõhus toimimine ei sõltu mitte üksnes sellest, kui pikk on põllumajandustoodete teekond põllult töötlusse, hulgimüüki, jaemüüki ja tarbija söögilauale, vaid ka selle erilaadsusest ja kompleksusest. Põllumajanduslik tootmine sõltub suurel määral looduslikest ja kliimatingimustest, mida põllumajandustootjad saavad väga vähe mõjutada. Töötlev toiduainetööstus dikteerib põllumajandustootjatele hinnad, turustajad teevad sama nii töötlejate kui ka tarbijatega. Seepärast on oluline analüüsida hindu ja jälgida nende läbipaistvust. See ei tähenda vabaturu õiguse rikkumist, vaid piirab vahendajate monopoliseerivat mõju. Praegu alustavad finantsturgudel tööd järelevalve ja jälgimisega tegelevad institutsioonid. Mõned inimesed soovivad, et põllumajandusturul järelevalve ja jälgimisega ei tegeldaks. Sellised inimesed ei arvesta, et tootjad on väikesed ja sõltumatud, jäävad võimsate kaubanduslike huvide tõttu kaotajaks ja kannavad väga suurt kahju.

Raport: Tadeusz Zwiefka (A7-0219/2010)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Lugupeetud juhataja! Tadeusz Zwiefka raport kajastab suurt kogemust ja märkimisväärset tööd olemasolevate õigusaktide, rahvusvaheliste konventsioonide – eelkõige Haagi konventsiooni – ja kohtupraktika uurimisel. Tuleb tunnistada, et tulemused on kohati vastuolulised.

Tegelikult lahendab see raport aga ainult osa probleemist. Kui mõelda ühele valdkonnale, kus Euroopa õigusaktid on täiesti seaduspärased, siis ei ole see mitte materiaaõiguse ühtlustamine, mis võib kaasa tuua õigusaktide standardimise kõikides liikmesriikides, vaid kohtualluvusega seotud vastuolusid reguleerivate eeskirjade ühtlustamine – eelkõige selleks, et teada, missugune kohus on pädev –, ning teiseks, kollisiooninormide ühtlustamine; s.t kohaldatavate õigusaktide sätestamine.

Missugust õigusakti kohaldada lepingute puhul, kui näiteks inimesed asuvad erinevates paikades? Või vara puhul, olgu tegemist kinnis-, vallas-, või immateriaalse varaga – mille hulka kuulub tööstusomand? Või lepingute puhul, isegi kui lepinguosalisel paikneval erinevates kohtades?

Kõike seda peab reguleerima Euroopa seadustik, lugupeetud juhataja! Kuni meil ei ole rahvusvahelise eraõiguse Euroopa seadustikku, seisame silmitsi märkimisväärsete raskustega. See raport võib probleemid osaliselt lahendada, kui kõne all on välisriigi kohtuotsuste tunnistamine.

Raport: Antonia Parvanova (A7-0221/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nõustun raporti koostajaga selles, et ELi rahvusvähemuste hulka kuuluvad naised kannatavad mitmesuguste diskrimineerimisvormide all ning et meie kohus on pingutada ja nende tingimusi parandada, eelkõige seoses juurdepääsuga haridusele, tööturule, sotsiaalkindlustusele ja tervishoiusüsteemile. Ent raportis palutakse komisjonil koguda ka etnilise kuuluvuse järgi liigitatud statistilisi andmeid. Põhiõigusi ja vabadusi käsitlev harta keelab selgesõnaliselt andmete kogumise rassi alusel.

Seetõttu sooviksin esitada kaks küsimust. Kas komisjon on suuteline tegema sellist analüüsi ilma rahvusvahelisi õigusakte rikkumata või kas püütakse kuidagi muuta asjaomast harta artiklit nii, et sellist analüüsi oleks võimalik teha? Kas koostaja või parlament on üldse teadlik sellest vastuoksuslikust olukorrast? Vaatamata sellele hääletasin raporti poolt.

Philip Claeys (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Mina hääletasin rahvusvähemusrühmadesse kuuluvate naiste ühiskonda integreerimist käsitleva Antonia Parvanova raporti vastu, sest see raport – samamoodi nagu peaaegu kõik poliitiliselt korrektsed sedalaadi ettevõtmised – ei anna soovitud tulemust. Näiteks jääb naeruväärsuse piiri peale see, kui kaugemale läheb raportöör selleks, et vältida sõna „islam”. Teine näide on tunnistamine, et rahvusvähemusse kuuluvaid naisi diskrimineerivad samasse rahvusvähemusse kuuluvad mehed. Raportis märgitakse, et kombe, tava või usulise kaalutluse alusel toime pandud vägivalda ei õigusta miski, kuid peljatakse konkreetset näpuga näidata ja otse välja öelda, et paljusid islami põhimõtteid ei saa Euroopa ühiskonnaga siduda. Kuni meie, Euroopa Parlament, sellest eitusfaasist ei välju, on kõik islamimaadest pärit naiste lõimimise eesmärgil võetud meetmed määratud juba eos nurjumisele.

Raport: Sirpa Pietikäinen (A7-0237/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Eakaid inimesi peetakse tänapäeval liiga sageli ja ekslikult kellekski, kes on tööks vähetõhusad ja sobimatud, kuigi ELi õigusaktides ollakse vanuse alusel diskrimineerimise vastu. Unustatud on suur lisaväärtus, mida nad oma aastatepikkuse kogemuse abil riikide majandusele pakuvad. Selliste asjaolude ja jätkuva soopõhise diskrimineerimise tõttu satuvad naised tööturul väga raskesse olukorda. Peale selle elavad nad statistika andmetel meestest kauem, mis tähendab, et vaesus ja väiksemad pensioni väljamaksed ohustavad neid suuremal määral, sest samal ametikohal töötanud meestega võrreldes on nad saanud väiksemat palka. Kõik need probleemid ilmnevad eelkõige maapiirkondades. Eespool räägituga seoses on mul hea meel, et koostamisel on resolutsioonid, mis meile seda probleemi meelde tuletavad ja panevad meid praeguse olukorra parandamiseks jõupingutusi jätkama.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! Toetan seda raportit ja tahan juhtida tähelepanu eeskätt kolmele lõikele, mida pean väga oluliseks, arvestades, kui kiiresti tahetakse eakamad inimesed paigutada hooldusasutusse, selle asemel et hoolitseda nende eest kogukonnas või nende endi kodus. Eriti julgustavad on seetõttu lõiked 17, 19 ja 25. Me peame tagama, et eakamate inimeste hooldamisel lähtutaks õiguspõhistest meetmetest. Peame tagama, et eakatel inimestel oleks võimalik elada iseseisvalt oma kodus ning et neid

sealjuures toetatakse. Me ei tohi lubada, et eakate inimeste eraholdussektorisse saatmisest lõigataks kasu.

Tahan juhtida tähelepanu ka töö ja hooldamise ühendamist käsitlevale lõikele 13. Teen Euroopa Parlamendile ja teistele parlamentidele kogu Euroopas – ning kaugemalgi – ettepaneku kaaluda poliitilise töö ja hooldamise ühendamist. Tahaksin teada, kui paljudel parlamendiliikmetel on nii poliitiline roll kui ka hooldaja ülesanne. Väga vähestel.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Hääletasin raporti poolt, sest see sisaldab mõningaid väga tähtsaid põhimõttelisi avaldusi.

Kõigepealt tuleb öelda, et kuigi vananemist peetakse tavaliselt negatiivseks nähtuseks, kujutavad eakad endast majanduslikku ja sotsiaalset ressursi, millele me tugineme, kuid mida me ei tunnusta; et majanduskriisil on tõsisemad tagajärjed naiste, eelkõige eakate naiste jaoks; et sotsiaalses kaasamises ei tohiks olla kohta vanuse alusel diskrimineerimisele; et naistel on suurem oht vaesuda ja eelkõige saada väiksemat pensioni, kuigi nad on heaolu tugisambad.

Raportis pakutakse välja oluline viis, kuidas aidata puhuda elu sisse rahvaste Euroopale, seega inimeste, kõikide inimeste Euroopale. Ettepaneku kohaselt tuleks välja töötada uurimuste, statistika ja andmete määratlemise käsitusviis. Selle aluseks peaks olema teadlikkus soolisest ebavõrdsusest vanemas eas, mille põhjuseks on peamiselt kogu eluea jooksul kogunenud sooline halvemus. Ettepanekus peetakse erinevaid vanuserühmi (sh vananemise ja soo vastastikuseid seoseid) arvestava käsitusviisi kasutuselevõttu vananemispoliitika tulevikusuunaks.

Resolutsioonis nõutakse kolme põhilist ja vajalikku asja: mehhanismi, et tagada pensioniõiguste kogunemine ka ajal, mis isik täidab hoolduskohustusi; soolise mõõtme arvessevõtmist pensionisüsteemide reformimisel ja pensioniea kohandamisel; ning tasu pakkumist hoolduskohustuste täitmise eest;

See on väga oluline teave juhul, kui liikmesriigid ja eelkõige Itaalia kohandavad oma riiklikud pensionisüsteemid Euroopa suuniste järgi. Need on tõelised Euroopa tasandi suunised.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hääletasin raporti vastu, sest vastu on võetud ettepanek, mille kohaselt tuleks arvestada eakamate homo-, bi- ja transseksuaalsete naiste eriolukorda. Kas see tähendab, et nad peaksid olema paremas olukorras kui teised eakamad naised? Eilse arutelu käigus rõhutasin, et pensionieas naistel on suurem oht vaesuda selle tõttu, et nad hoolitsevad perekonna eest ja kasvatavad lapsi ning seepärast, et nende eluaegne sissetulek on meeste omast keskmiselt madalam ja see olukord peab muutuma. See aga ei ole kuidagi seotud nende seksuaalse sättumusega.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Toetasin hea meelega seda raportit. Olin ainuke inimene, kes osales eile õhtul arutelul, kuid ei võtnud tegelikult sõna. Põhjus oli selles, et minu arvates on raport mõneti valesti pealkirjastatud. Selle asemel et rääkida naiste rollist vananevas ühiskonnas, arutasime tegelikult eakate naiste kohtlemist ühiskonnas, mis vananeb.

Loomulikult on mõned esitatud teemad täiesti põhjendatud, eriti naiste ja meeste pensioni väljamaksete vaheline ebavõrdsus, mis ei ole demokraatlikus ühiskonnas vastuvõetav. Sellegipoolest on edasine arutelu nii meeste kui ka naiste rolli üle vananevas ühiskonnas ülimalt hädavajalik. Seda tuleb arvesse võtta, eriti eelarve koostamisel. Ma ei usu, et seda

oleks varem tehtud. Vananeva ühiskonna majanduslikku mõju ei ole asjakohaselt käsitletud. On viimane aeg seda teha, kui ei taheta, et need plaanid läheksid vett vedama.

Raport: Morten Løkkegaard (A7-0223/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Teie, mina ja mõni veel on siia jäänud. Hääletasin selle raporti poolt, sest usun, et see on vastutavatel kohtadel olevate poliitikute ja valijaskonna vaheliste suhete seisukohalt oluline ning kõik see võib olla meie esindusdemokraatia keskne osa. Usun, et see kõik on oluline eeldus, mis tagab kodanike täieliku, teadliku ja demokraatliku osaluse ELi lõimimisprotsessis.

Kahjuks tuleb märkida, et ka viimastel Euroopa tasandi valimistel oli suur hulk neid, kes ei läinud hääletama, ning olukord on üsna sarnane kõikides Euroopa riikides – ja mitte üksnes Euroopas. See näitab selgelt, kui vähe teavet saavad kodanikud Euroopa poliitikavaldkondade ja teemade kohta, ning kahetsusväärsel kombel ka seda, kui eraldiseisvana nad tunnevad end meie institutsioonist olevat.

Arvestades, et Lissaboni lepinguga nähakse ette uus viis, kuidas kaasata kodanikke Euroopa Liidu otsuste tegemise protsessi, tuleb meil teha jõupingutusi selle lõhe vähendamiseks. Tegelikult peab institutsioon püüdma tagada piiramatult tasuta juurdepääsu kogu Euroopa Komisjoni väljastatud avalikule teabele.

Lõpetuseks pean juhtima tähelepanu sellele, kuivõrd oluline on tagada, et Euroopa institutsioonid teeksid teabevahetuse parandamiseks koostööd inimeste ja vastutavate riiklike ametiasutustega. Lisaks tuleb kõige selle saavutamiseks julgustada liikmeriike tegutsema aktiivsemalt kodanike teavitamisel meie Euroopaga seotud asjadest.

Morten Løkkegaard (ALDE) . – (DA) Lugupeetud juhataja! Esmajoones on mul hea meel, et võtsime täna vastu raporti, mis käsitleb paremat teabevahetust ELis. Hääletasin ka Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni, sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni ning Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni ühisresolutsiooni poolt, sest see on raport, mis tagab meile tugeva aluse. Raport sisaldab üldiselt kõiki ettepanekuid, mis võeti vastu märtsis kultuuri- ja hariduskomisjonis. Sooviksin siiski lisada, et vahepeelsel ajal tehti rohkem kompromisse, mida ma loomulikult olin lootnud näha ka lõpphääletusel. See ei osutunud võimalikuks, sest kõva lobitöö nõrgestas teatud osaliste otsust viimasel hetkel. Võtan selle siiski teadmiseks ja mul on hea meel, et need ettepanekud on toonud kaasa suurepärase arutelu, mis võimaldab meil nüüd minna 46 ettepanekuga edasi parema teabevahetuse poole ELis.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! Endise ajakirjanikuna oli mul eriti hea meel sellele raportile toetust avaldada. Tundes endise ajakirjaniku ja praeguse poliitikuna selle väitluse mõlemat poolt, näen ohtu selles, et teave võrdsustatakse ajakirjandusega. Me peame selles asjas väga ettevaatlikud olema.

Praegu valmistab mulle muret see, et majanduskriis jätab väga paljud ajakirjanikud ilma tööta. Selline on olukord praegu Iirimaa. Kohalikud ajalehed ja raadiojaamad vähendavad personali ning inimestest lahtisaamiseks avaldatakse survet. See tähendab, et ajakirjanduse kvaliteet kannatab, sest inimestel ei ole aega ega ressursse lugude uurimiseks ning teemade korralikuks kajastamiseks.

Kardan, et Euroopat ootab mahajäämus, sest kajastatakse kohalikke lugusid, mitte Euroopa tasandi sündmusi, kui need ei ole just meie liikmesriikide inimeste vaatenurgast tähtsad.

See on ülesanne valitud parlamendiliikmetele – muuta meie tehtud töö kodus oluliseks, sest see on ülimalt vajalik.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Selle raporti juures on hea kindlasti see, et selles on korduvalt tunnustatud liikmesriikide parlamentide suurenevat mõju ja rõhutatud lähimuspõhimõtet. See sisaldab ka mitmesuguseid ettepanekuid näiteks seoses suurema läbipaistvuse, teabe avalikustamise, ajakirjanike lihtsama akrediteerimisega jms, mis väärivad kahtlemata toetust. Teisalt sisaldab see ideid, mis on enam kui vastuolulised. Raportis tehakse ettepanek luua korrespondentide rühm, kelle ülesanne on kajastada Euroopa Liidu teemat harivamal viisil. Nõutakse ka, et igas liikmesriigis oleks ELi asjade osakond, kes peaks selgitama ELi poliitikasuundumuste mõju. Samas tehakse ettepanek suurendada eraldi Euroopa Parlamendi infobüroole. Minu arvates saavutataks parem tulemus tõhususe parandamise ja uute meetoditega, mitte eelarve suurendamisega. Seetõttu lükkasin ma raporti tagasi.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Täna teid, lugupeetud juhataja! Eeskätt valmistab mulle heameelt asjaolu, et see raport meenutab meie massimeedia kohustust teavitada inimesi Euroopa Liidus toimuvast ning et probleemid, millega Euroopa Liit silmitsi seisab, tuleks lisada kooli õppekavasse. Olukorras, kus Euroopa Liidu kohta liigub tohutu hulk teavet, muutub liikmesriikides asuvate Euroopa Parlamendi infobüroode tähtsus palju suuremaks. Tahaksin rõhutada ka vajadust kontrollida, milline on nende büroode tegevus ja kui tõhusalt kulutatakse raha, mida Euroopa Liit büroodele annab. Väga teretulnud on ka see, et raportis on toonitatud telekanali Euronews osakaalu. Tahaksin rõhutada, et see kanal peaks edastama teavet kõikides Euroopa Liidu ametlikes keeltes, just nagu raportis märgitud. Näiteks Lätis saame sellelt kanalilt teavet vene keeles, kuid läti keeles, mis on ametlik keel, meile teavet ei anta. Sõltumatul ajakirjandusel on eriline roll. Tahaksin teha ka ettepaneku võtta vastu Euroopa Liidu ühised õigusaktid, mis võimaldaksid meil olla kursis tõepärase massimeediaga ka neid riikides, kus lihtsalt puudub poliitiline suutlikkus kehtestada sedalaadi riiklikud õigusaktid. Täna teid!

Emma McClarkin (ECR). – Lugupeetud juhataja! Selles ajakirjandust ja uut meediat käsitlevas raportis ja resolutsioonis, mille üle me täna hääletasime, oleks pidanud uurima viise, kuidas uus meedia ajakirjandust muudab. Selle asemel on raportist saanud tegelikult soovinimekiri Euroopa Parlamendi liikmetele, kes tahavad suurendada oma leheruumi ja ihkavad mõjutada seda, kui palju ELi räägitakse. Ettepanekud kätkevad Euroopa koolitusprogramme ajakirjanikele, rohkemat raha parlamendi infobüroodele ja veel rohkem raha ELi teabevahetuspoliitikale.

Mina usun sõnavabadusse. Usun ka sõltumatusse ja usaldusväärseesse ajakirjandusse. Ajakirjanike ja avalik-õiguslike sõltumatute ringhäälinguorganisatsioonide sundimine ja rahastamine ELi teemade kajastamiseks ja Euroopa ideaali reklaamimiseks on jõhker propaganda ning seepärast hääletasin ma raporti ja resolutsiooni vastu. Edevuse õigustuseks on käest lastud võimalus uurida viise, kuidas soodustada sotsiaalse meedia kaudu demokraatlikku tegevust.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0222/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin oma poolthääle Poola kolleegi Lidia Joanna Geringer de Oedenbergi raportile, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 1968. aasta oktoobri määrus (mida on muudetud 1968., 1976., 1992. ja kaks korda 2004. aastal) töötajate liikumisvabaduse kohta Euroopa Liidu piires

(kodifitseeritud tekst). 1987. aasta aprillis tegi komisjon oma talitustele ülesandeks kodifitseerida kõik õigusaktid hiljemalt pärast nende kümnendat muutmist, toonitades samal ajal, et see on miinimumnõue ning et sätete selguse ja nõuetekohase arusaadavuse huvides peavad komisjoni talitused püüdma kodifitseerida tekste, mille eest nad vastutavad, veelgi lühemate ajavahemike tagant. Ehkki 20. detsembri 1994. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega loodi kiirendatud töömeetod, on Euroopa õigusaktide kodifitseerimisel esinenud kahjuks viivitusi. Need viivitused mõjutavad nii meie kodanikke kui ka liikmesriike, eriti riikide valitsusi, õigusvaldkonnas töötavaid isikuid, õigusteaduse tudengeid ja õppejõude jt. On liiga palju sätteid, mida on korduvalt muudetud ning mis on nüüd hajutatult esialgses tekstis ja järgnevates muutmisaktides.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Otsides toetust oma ELi poliitika valitsustevahelisele ja territoriaalsele vaatenurgale, kaitsen alati täielikult lähimuspõhimõtet ning sean küsimärgi alla kuluka bürokraatliku ja halduskoormuse, mille EL sageli liikmesriikidele, kodanikele ja ettevõtetele tekitab.

Seepärast hääletan kindlalt Geringer de Oedenbergi raporti poolt, mis tuletab meile meelde parema õigusloome tähtsust. Selle võib osaliselt saavutada, kui hinnata põhjalikumalt õiguslike menetluste mõju enne asjaomase akti eelnõu esitamist komisjoni ametliku seadusandliku ettepanekuna.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Selle uue ettepanekuga tahetakse kodifitseerida nõukogu määrus (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires. Ettepanekuga säilitatakse kodifitseeritud õigusaktide sisu ja püütakse töötajate liikumisvabaduse suhtes kohaldatavaid õigusnorme selgemaks muuta. Euroopa Liit peab saavutama oma pikaajalise eesmärgi ja tagama töötajate liikumisvabaduse kõikides liikmesriikides. Kõigil töötajatel peab olema liikmesriikides õigus vabalt liikuda ja tööd saada.

Euroopa Liit peab muutma tööjõu liikuvuse läbipaistvamaks, aitama töötajatel parandada oma elutingimusi ja saada ühiskonnas korralikult jalad alla. Sellepärast tuleb eranditeta keelustada diskrimineerimine rahvuse ja tööhõivetingimuste alusel. Liikmesriigid peavad tegema tihedamat koostööd paindlikumate tööhõivetingimuste rakendamisel.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Liikumisvabadus on põhiõigus ning vahend, mis võimaldab suurendada töö- ja elutingimuste parandamise võimalusi. Selle eeliseid peavad saama kasutada alalised, hooajalised ja piirialade töötajad ning need, kes soovivad jätkata oma tegevust, et osutada teenuseid mis tahes liikmesriigis. Ma hääletan selle resolutsiooni poolt, sest tunnustan selle head mõju tööbüroode poolt teiste liikmesriikide kodanikele osutatud abile ning selliste liikmesriigi kodanike laste õigusele saada üldharidust, väljaõpet ja koolitust, kes on või on olnud tööl teises liikmesriigis.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Kõnealuse määrusega tahetakse asendada 1968. aasta määrust töötajate liikumisvabaduse kohta ja teisi akte, mis selle alla kuulusid. Seega on Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma arvamuse kohaselt tegemist kodifitseerimisega, millega ei kaasne sisulised muudatused. Toetan täielikult seda ettevõtmist: muuta lihtsamaks ja selgemaks liidu õigusakt, mida on sageli muudetud ja mis koosneb mitmest aktist. Ainult sel viisil saame muuta liidu õigusaktid läbipaistvamaks, kui muudame need tavaeurooplasele kättesaadavamaks ja arusaadavamaks ning pakume nii inimestele uusi väljavaateid ja võimaluse saada kasu konkreetsetest neile antud õigustest, muutes sellega Euroopa kodanikukesksmaks.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt kindlustamaks, et teises liikmesriigis töötavat kodanikku koheldakse tööhõive- ja töötingimustega (eeskätt töötasu, koondamise ja tööturule naasmisega) seoses samamoodi nagu selle teise liikmesriigi enda töötajaid.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Selles resolutsioonis piirduakse selgelt ja lihtsalt liidus töötajate liikumisvabadust käsitlevate olemasolevate tekstide kodifitseerimisega, ilma et tehtaks olulisi muudatusettepanekuid. Seega hääletasin selle vastuvõtmise poolt. Ent tahaksin märkida, et see liikumisvabadus tähendab suuremat poliitilist lõimumist. Vaid Euroopa Liidu uus sotsiaalsuse mõiste, mis suudab tagada igale eurooplasele minimaalsed sotsiaalsed õigused, võimaldab töötajate vaba liikumist ilma sotsiaalsete probleemideta ja eeskätt sotsiaalse dumpinguta.

Arvan, et see liikumisvabadus tingib vajaduse rakendada miinimumstandardeid, mida on vaja tervishoiu, hariduse ja sotsiaal pensionide vallas, mis tuleks ELi tasandil tagada. Mis puutub sotsiaalsetesse õigustesse, siis muudab nende miinimumstandardite kehtestamine töötingimused ühtsemaks ning reguleerib füüsilist tööd nõudvate elukutsete puhul liikuvust.

Ian Hughton (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Mul on hea meel selle raporti üle, milles on õigesti tähelepanu juhitud Šveitsi ja Euroopa Majanduspiirkonna tähtsusele ELi kaubandusküsimustes. Raportis on sõnaselgelt kirjas, et Euroopa Parlament mõistab täielikult Šveitsi ja ELi vaheliste erisuhete põhjuseid. Läheksin veelgi kaugemale ja nõuan, et täiel määral austataks kõigi nelja EFTA riigi kodanikke otsuste langetamisel oma riigi ja ELi suhete kohta.

Üks ELi ja EMP riikidele ühist huvi pakkuv valdkond, mille suhtes ei kohaldata siseturu lepinguid, on kalandus. Viimastel kuudel on Island kehtestanud ühepoolse makrellikvoodi, mis võib ohustada selle riigi kalanduse jätkusuutlikkust. Kuigi ma toetan väga kalanduse riikliku kontrolli ideed, peab see toimuma piirkondliku koostöö ja rahvusvahelise õiguse alusel. Kutsun Islandi valitsust üles asuma koos naaberriikidega läbirääkimistelaua taha, et leida kujunenud olukorrale lahendus, mis on kõigile pooltele vastuvõetav ja vastutustundlik.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – See menetlus säilitab töötajate ühendusesisese liikumisvabaduse, mis on olnud üks ELi suuremaid saavutusi.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Töötajate vaba liikumine liidus on kõikide liikmesriikide üks põhieesmärke ning toob kaasa majanduse arengu kõikides ELi riikides. Seepärast ei saa selles vallas toimuda mingit diskrimineerimist. Seega on väga oluline, et mis tahes määrused, mis võimaldavad seda eesmärki saavutada, on selgelt sõnastatud ja kodifitseeritud. Selle määruse vastuvõtmine võimaldab kõikidel liikmesriikidel liikuda oma tööhõivepoliitika kooskõlastamise suunas. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Alajos Mészáros (PPE), *kirjalikult.* – (HU) ELi õiguse lihtsustamine ja läbipaistvamaks muutmise, et see oleks liikmesriikide kodanikele arusaadavam ja paremini kättesaadav, on Euroopa Komisjoni arvates väga tähtis. Selle eesmärgi saavutamine ei ole aga võimalik seni, kuni eksisteerib palju märkimisväärselt muudetud õigusnorme, mis asuvad erinevates õigusaktides. Mõnel juhul on vaja teha tõsist uurimistööd, et teha kindlaks, milline õigusakt kehtib. Kuna ka nõukogu otsust tööhõive kohta Euroopa Liidus on korduvalt muudetud, tuleb ka see kodifitseerida. Minu arvates tuleb see ja teised sarnased ELi õigusaktid kodifitseerida võimalikult kiiresti. Sel põhjusel hääletasin kõnealuse määruse poolt.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Bulgaaria ja Rumeenia ühinesid Euroopa Liiduga liiga vara. Olulised sotsiaal-majanduslikud erinevused vanade ja uute liikmesriikide, eelkõige Bulgaaria ja Rumeenia puhul tekitavad ELis väga suure tööjõu rände idast läände. Selle õigustamine töötajate vaba liikumisega ei ole praegusel juhul õige argument, sest erinevused on nii suured, et need tekitavad odava tööjõu ja lõimumise probleeme vanade liikmesriikide tööturgudel. Seetõttu hääletasin selle raporti vastu.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin poolt sellepärast, et see küsimus on väga tähtis, eriti nüüd, kui arutletakse romide liikuvuse üle ELis.

Zuzana Roithová (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Andsin oma poolthääle Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele töötajate liikumisvabaduse kohta Euroopa Liidu piires – versioonile, milles on arvesse võetud Euroopa Parlamendi õigusalsed vastuväited. Määruse vastuvõtmine esimesel lugemisel kiirendab selle kasutuselevõttu, mis on tähtis. Siiski peab tõdema, et mõned liikmesriigid seavad endiselt erinevaid takistusi inimeste vabale liikumisele ELis ning teevad seda erinevatel tasanditel ja erinevaid ettekäandeid kasutades, rikkudes nii Euroopa Liidu toimimise lepingut. Tahaksin sellega seoses juhtida tähelepanu sellele, kuidas Saksamaa politsei praegu põhjendamatult kiusab piirialadel Tšehhi Vabariigi autojuhte. Eilne töökohtumine kahe riigi kõrgemate politseiametnike vahel ei aidanud probleemi lahendamisele kaasa, vaid lõppes hoopis sõnasõjaga, millest haaras kinni ka meedia. Tahan, et komisjon hakkaks selle teemaga väga tõsiselt tegelema.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – See oli küllaltki tehniline, kuid vastuolusid välistav raport. Sellepärast meie, roheliste fraktsioon, toetasime seda.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin raporti poolt, sest see kaitseb töötajate liikumisvabadust ELis. Siseturul on vaja oskustöölisi, kes saavad piiranguteta liikuda liikmesriikide vahel. Sellepärast ma raportit toetasingi.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa õigusaktide lihtsamaks ja selgemaks muutmine on väga oluline selleks, et õigus muutuks arusaadavamaks ja rahvale kättesaadavamaks. Kui inimesed saavad seadustest paremini aru, teavad nad paremini oma õigusi, mis on neile kasulik ja pakub neile nii uusi võimalusi.

Erinevates õigusaktides olevad sätted, mida sageli muudetakse, tuleb kodifitseerida, et Euroopa õigusaktid oleksid selged ja läbipaistvad ning rahvale omasemad.

See on veelgi tähtsam tööjõu vaba liikumise valdkonnas, millest on saanud üks Euroopa lõimimise jaoks olulisemaid tugipunkte ja mis on andnud liikmesriikide kodanikele uusi võimalusi, sest neil on õigus vabalt töötada teises liikmesriigis, kus neid tuleb kohelda omadega võrdselt ja keelatud on igasugune diskrimineerimine.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus töötajate liikumisvabaduse kohta Euroopa Liidu piires sai minu poolthääle, sest minu arvates on liikumisvabadus üks ELi ja siseturu aluspõhimõtetest. Kutsun Euroopa Komisjoni ja nõukogu üles kasutama selle määruse vastuvõtmisega võimalust ja paluma liikmesriikidel kaotada Rumeenia ja Bulgaaria töötajatele praegu kehtivad takistused. Praegused takistused pärast 1. maid 2004 ELiga ühinenud liikmesriikide töötajate vabale liikumisele piiravad nende riikide kodanike õigusi. Need võivad viia ka ebaseadusliku töötamise ja sotsiaalse dumpinguni. Takistuste kaotamine kaitseb nii võõrtöötajaid kui ka kohalikke töötajaid. Selle eesmärgi saavutamine tagab ka ELi

aluspõhimõtete kaitse ja järgimise. Loodan, et nii komisjon kui ka liikmesriigid näitavad üles vajalikku poliitilist tahet.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult.* – (LT) Kallid kolleegid! Vaba liikumine on töötajate ja nende perede põhiõigus. Raportis on tabavalt märgitud, et tööjõu liikumine Euroopa Liidus peab olema üks viis, kuidas ELi kodanikud saavad parandada oma elu ja töötungimusi. See on nii vabaduse kui ka väärikuse küsimus. Sellega seoses oli ELi mõju minu kodumaale Leedule väga suur. Teoreetiliselt võime vabalt töötada igas ELi liikmesriigis, välja arvatud mõned erandid.

Praegu on odavlennufirma Ryanair kuldaeg, mis lihtsustab reisimist. Leedu kolmest suurimast lennujaamast saab lennata enam kui 40 Euroopa linna. See on üheaegselt nii õnnistus kui ka needus. Palju muretsetakse selle pärast, et pideva rände tõttu toimub Leedust ajude äravool. Peaaegu 60 000 leedulast elab Ühendkuningriigis. 2001. aastal oli see arv alla 5000.

Iirimaal elab pea 90 000 leedulast. Oleme väike riik, kust lähevad ära kõige aktiivsemad 20ndates ja 30ndates aastates inimesed, kellele oleme andnud hariduse ja investeerinud nende õpingutesse. Leedu ja mõned teised ELi liikmesriigid peavad rohkem pingutama, kui tahame selle ohtliku suundumuse peatada.

Raport: Slavi Binev (A7-0212/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Nagu kõnealus raportis selgelt mainitakse, kujutab euromüntide võltsimine endast märkimisväärset reaalselt ohtu.

Just sellepärast võiks konkreetse määruse vastuvõtmine märkimisväärselt vähendada võltsitud euromüntide ringlust selle kaudu, et ametiasutused kohaldaksid käibel olevate müntide autentsuse kontrollimiseks ühiseid meetmeid ja nende meetmete kontrollimise korda. Seepärast hääletasin ma Slavi Binevi raporti poolt. Tänaan teda tehtud töö eest.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Selles määruse ettepanekus on määratud kindlaks meetmed, mida on vaja, et kaitsta eurot võltsimise eest. Muu hulgas nõuab see krediidiasutustelt ja teatavatelt muudelt ettevõtjatelt, näiteks sularahavedajatelt, et nad kontrolliksid nende euromüntide ja pangatähtede autentsust, mille nad vastu võtavad ja kavatsevad tagasi ringlusse lasta. See nõuab ka, et nad tuvastaksid võltsingud. Samal ajal on müntide autentimise kohustusliku ühise standardi puudumine toonud kaasa selle, et liikmesriigiti kasutatakse erinevaid tavasid, mis tähendab, et me ei suuda tagada valuuta järjepidevat kaitset kogu liidus. Oma fraktsiooni raportööriina tegin selle määruse ettepaneku nimel väga tihedat koostööd Slavi Bineviga. Nagu Binevigi, toetan ka mina Euroopa Komisjoni ettepanekut ning olen vastavalt hääletanud.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kord ja õigusraamistik, mis tagavad käibel oleva ühisraha kontrolli vajalike asutuste poolt, kujutavad endast rahandusasutuste ja turgude jaoks olulist kaitset pettuse eest. Valuuta kehtivuse ja ringluse tagamine nõuab ka sobivat korda, mis tuleb tagada riiklikul tasandil. Seda arvesse võttes on oluline kehtestada siduvad eeskirjad, mis asjaomase korra kontrollimisega parandavad eurode autentimist. Selliste küsimustega peaks tegelema sobiva ettevalmistuse ja oskustega inimesed, et menetlused oleksid tulemuslikud. Lisaks arvan, et selline täiustamine on vajalik selleks, et tarbijad ja turg tervikuna euroala rohkem usaldaks.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euromüntide – eriti suurimate nimiväärtustega müntide – võltsimine kujutab endast märkimisväärset ohtu. Müntide

autentimise kohustusliku ühise raamistiku puudumine võib takistada müntide kaitset. Äsja vastu võetud määrus on õiguslikult siduv dokument, mis võimaldab kehtestada ühise euromüntide autentimise meetodi.

Üks määruse põhieesmärke on kindlustada, et asutused tagavad selle, et ringlusse tagasi tulevate euromüntide ehtsust on kontrollitud. Autentimiseks tuleks kasutada münditöötlemismasinaid, mis on nimetatud artikli 5 lõikes 3, või seda peaksid tegema vajaliku koolituse saanud töötajad, järgides liikmesriikide määratud meetodeid. Peale selle soovitame anda asutustele õiguse võtta käitlemistasu, sest euromüntide autentimine toob sellesse protsessi kaasatud asutustele (krediidiasutused ja mitmed teised asutused, nagu sularahavedajad) vältimatult kaasa kulutusi.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euromüntide ja pangatähtede võltsimisega võitlemine, samuti euromüntide autentimise menetlused on selle määruse vastuvõtmise põhjused. See võimaldab kehtestada kohustusliku ühise müntide autentimise raamistiku. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Raportis tegeletakse ringluses olevate võltsmüntide probleemiga.

Seni on võltsmüntide ringlusest kõrvaldamise tavad olnud liikmesriigiti erinevad. Sellega seoses on ettepaneku eesmärk tagada, et ametiasutused rakendaksid ringluses olevate euromüntide ühiseid autentimismeetmeid ja nende meetmete kontrollimise korda tõhusalt kogu euroalal. Hääletasin selle poolt, sest arvan, et kogu Euroopas on ühtsed meetmed hädavajalikud.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Majandus- ja rahanduskomisjoni liikmena osalesin aktiivselt selle raporti koostamises ja jälgisin seda. Hääletasin selle poolt.

Tahame väga, et müntide võltsimise vastu võitlemiseks kasutatavad süsteemid oleksid Euroopas ühtsed, eriti pärast seda, kui oleme võltsitud paberraha vastu võitlemisel saavutanud suurepäraseid kaitsemeetmeid. Selle ettepaneku kohaselt, mille vastuvõtmist me arutame, on võimalik kontrollida ja jälgida võltsmüntide ringlust ja arvu igas liikmesriigis, kus praegu ei ole selleks piisavalt turvalisi standardseid süsteeme. Peame võitlema võltsimise vastu jõuliselt, kasutades tulemuslikke ja parimaid vahendeid, et mitte asetada suurt koormat meie kodanike ja ettevõtjate õlule ning lõpuks ka meie riigieelarvetele.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euromüntide (eelkõige suurema nimiväärtusega euromüntide) võltsimine kujutab endast märkimisväärset ohtu.

Müntide autentimise kohustusliku ühise raamistiku puudumine võib mõnes liikmesriigis olla asjaomaste asutuste jaoks takistuseks võltsingute aktiivsel kindlakstegemisel. Sellest tulenevalt on ühisraha kaitse ulatus ELis erinev.

Kavandatav määrus on õiguslikult siduv instrument, mis on nüüd vajalik, et võtta kasutusele asjaomaste asutuste kohaldatav euromüntide autentimise ühine meetod ja liikmesriikide läbiviidavad vajalikud kontrollid. Sellega seoses on kõnealuse ettepaneku eesmärk tagada ühiste meetmete tulemuslik rakendamine kogu euroalal, et parandada kontrolli ja kaotada võltsmündid.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Kõik võltsmündid ja ringlusse sobimatud mündid tuleb ringlusest kõrvaldada ja saata hävitamise eesmärgil asjaomastele riigiasutustele.

Hääletasime selle teksti poolt vaatamata asjaolule, et sellest puuduvad meetmed, mis kaitsevad kodanikke, kes on heas usus vastu võtnud võltsraha ja peavad sissemaksete tegemisel abitult pealt vaatama, kui pank selle kõrvaldab. Sageli on just eakad need, keda võltsraha ringluseselaskjad petavad. Sellepärast on meil vaja kehtestada süsteem, mis hüvitab vähemalt osagi rahast, mis neilt ära võetakse. Samuti on vaja kehtestada karmimad meetmed võltsijate jaoks ja nende jaoks, kes võltsmüntide ringlusesse lasevad.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult*. – Raport, millega tahetakse kehtestada euroala riikides ühised tõhusad võltsimisvastased meetmed, sai minu poolthääle. Praegu puuduvad ühtlustavad eeskirjad ringluses sobimatute euromüntide autentimiseks ja kõrvaldamiseks. Sellised eeskirjad kaitseksid tarbijaid võltsmüntide eest. Sellepärast ma seda raportit toetasingi.

Iva Zanicchi (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Austatud juhataja! Slavi Binevi raport, millega tahetakse kehtestada ühine kord nii võltsmüntide autentimiseks kui ka ringluses sobimatute müntide käitlemiseks, sai minu poolthääle.

Praegu peavad pangad ja rahatarnete eest vastutavad asutused kontrollima saadud pangatähtede ja müntide autentsust enne, kui võivad need ringlusesse tagasi lasta. Kui leitakse võltsmünt, tuleb need ringlusest kõrvaldada. Ent võltsmüntide jälgimise tavad on Euroopa Liidu liikmesriikides erinevad. Sellepärast arvan, et on õige toetada ettevõtmist, millega soovitakse tagada ühisraha samalaadne kaitse kogu euroalal.

Raport: Iuliu Winkler (A7-0242/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Pooldan makromajandusliku finantsabi andmist Moldova Vabariigile, sest see on üks riikidest, kellele on üleilmne majanduskriis mõjunud kõige raskemalt. Nagu raportis kirjas, peaks see meede aitama katta riigi välisfinantseeringu vajadused 2010. ja 2011. aastal, aga eelkõige kiirendama reforme, mis toetavad valitsuse majanduskava ja ELiga ühinemisele suunatud tegevust. Aitäh.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Toetan seda ettepanekut, millega antakse Moldova Vabariigile makromajanduslikku finantsabi. Moldova on üks idapartnerlusriikidest, kellele mõjus majanduskriis väga raskelt – SKP vähenes järsult, eelarvepositsioon halvenes ja vajadus välisrahastamise järele suurenes. Sellepärast arvan, et õigeaegne abi aitab riigil tegeleda finantskriisi tagajärgedega kiiremini ja tulemuslikumalt ning leevendab riigi maksebilansipuudujääki ja vähendab eelarvepuudujääki.

Samuti luuakse tingimused riigis elluviidavate reformide jõulisemaks muutmiseks, sest toetatakse valitsuse majandusliku tasakaalustamise kava ja ELiga ühinemisele suunatud tegevust. Ent selleks, et antav abi oleks tulemuslik ja läbipaistev, tuleb suurendada Euroopa Komisjoni järelevalve- ja kontrollirolli selles valdkonnas.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Majanduskriisil on olnud Moldova Vabariigi majandusele tugev mõju. See on üks Euroopa Liidu idapartnerluse riikidest, kus on sissetulekud inimese kohta ühed madalamad. Võttes arvesse, et EL on võtnud endale kohustuse toetada idapartnerlusriike ja et Moldova Vabariigi uus valitsus on Euroopa Liidule selgelt avatud, arvan, et kuni 90 miljoni euro suuruse makromajandusliku finantsabi andmine Moldova Vabariigile on rohkem kui vajalik.

Pean märkima, et kavandatav abi on eriti kasulik sellepärast, et Moldova Vabariigi ebakindlat majandusolukorda raskendas ka selle suve suur üleujutus. Pean märkima, et aprillis allkirjastati valitsustevaheline kokkulepe, mille alusel annab Rumeenia Moldova Vabariigile

100 miljonit eurot tagastamatut rahalist abi, mis on mõeldud Moldova Vabariigi infrastruktuuri toetamiseks. Lõpetuseks ütlen, et ELi rahalist abi kasutatakse selleks, et parandada Moldova Vabariigi ja ELi vahelist poliitilist ja majanduslikku lõimitust.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Hääletasin raporti vastu. Peamiselt realistlikel ja praktilistel põhjustel. Moldova Vabariigile abi pakkumine võib üldiselt tunduda hea ideena selles mõttes, et Euroopa lähedal asuvate riikide toetamine aitab meil vältida vaesusest tingitud probleeme ja sellest tulenevat sisserännet Euroopasse. Sellegipoolest hääletasin ettepaneku vastu ja seda kahel põhjusel. Esiteks kahtlen sügavalt ELi eraldatavate rahaliste vahendite asjalikus ja eesmärgipärasuses kasutamises. Vaatamata Moldova ametivõimude sõnadele ja neilt saadud kinnitustele teame, et selles riigis on laialt levinud korrupsioon ning riigi majandus- ja rahasüsteem on endiselt väga iganenud. Sellepärast pole piisavat garantiid, et Euroopa raha kasutatakse mõistlikult ja vastutustundlikult. Lisaks, kui meil olekski piisavaid tagatisi, et raha kasutatakse tulemuslikult, näiks väljapakutud summa ikkagi ebapiisav. Ma ei saa aru, kuidas raportis mainitud 90 miljonit eurot suudaks realselt aidata riiki, mis on asunud sisemiste uuenduste ning majandusliku ja poliitilise elavnemise teele.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Moldova Vabariik on üks neist Euroopa riikidest, keda majanduskriis on väga rängalt tabanud. Lisaks on Moldova valitsus olnud poliitiliselt ebakindel enam kui aasta ja see ainult suurendab majanduskriisi mõju, mitte ainult elanikkonnale, vaid ka riigieelarvele. Kui anda Moldovale umbes 90 miljoni euro suurust abi, mis on mõeldud kasutamiseks ainult maksebilansipuudujäägi katmiseks ja riigieelarve rahastamiseks ning mille kasutamist kontrollitakse, aitab see Moldoval saavutada Rahvusvahelise Valuutafondi seatud makromajanduslikud eesmärgid, suurendades keskpikas ja pikas perioodis nii riigi usaldusväarsust maailma finantsturgudel.

Mul on hea meel, et Euroopa Parlament ja komisjon kavatsevad kehtestada kontrollisüsteemi, mis hoolitseb selle eest, et ELi toetus jõuab soovitud sihtkohta. Moldova poliitiline olukord on keeruline ja võib tekkida kiusatus teha mõni populistlik žest, sest saabumas on enneaegsed valimised. Samuti on mul hea meel peaminister Vlad Filati kinnituste üle ja tema otsustavuse üle pidada kinni oma lubadustest, millel on kindlasti ainult positiivne mõju Moldova majandusele. Rahvusvaheline üldsus peab näitama Moldovale head tahet, sest selles riigis on praegu rasked ajad. Euroopa Liidu huvides on ulatada Moldovale abikäsi, et liidu idapiiril oleks majanduslikult ja poliitiliselt stabiilne riik.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Jäin Moldova rahalise abistamise raporti üle hääletamisel erapooletuks, vaatamata oma arvamusele, et EL peaks andma rahalist abi, et Moldova saaks täita oma majanduslikke kohustusi. Kahjuks aga sõltub rahastamine Rahvusvahelise Valuutafondi poolt sellele riigile seatud tingimuste täitmisest. See, et EL on sidunud rahalise abi andmise nõudega, et riik peab täitma Rahvusvahelise Valuutafondi dikteeritud nõudeid, on nii moraalselt kui ka poliitiliselt vastuvõetamatu. Rahvusvahelise Valuutafondi tegevuse katastroofilised tulemused on näha Kreekas ja teistes riikides, kus see fond on tegutsenud või tegutseb praegu. Meie ei ole sellega nõus.

George Sabin Cutaș (S&D), kirjalikult. – (RO) Euroopa Parlamendi õigusloomega seotud resolutsiooni projekt Moldova Vabariigile makromajandusliku finantsabi andmise kohta sai minult poolthääle. Meie fraktsiooni variraportöörina nõudsin kuni 90 miljoni euro suuruse rahalise abi andmist nii kiiresti kui võimalik. Moldova Vabariiki, mis on idapartnerlusriik, tabas majandus- ja finantskriis väga rängalt. Ent seal on ette võetud tähtsad poliitilised reformid, mida on vaja edendada ja nendega peab kaasnema Euroopa

normide tegelik kohaldamine. Sellepärast arvan, et see rahalise abi andmine aitab kiirendada reforme.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades praeguse majandus- ja finantskriisi mõju Moldovale ja seda, et riik on asunud ELiga ühinemise teele, arvan, et oleks mõistlik, kui EL otsustaks anda talle makromajanduslikku finantsabi. Solidaarsust Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikidega ei tohiks kasutada ettekäändena ning keelata ELi nõuetekohane kontroll abi kasutamise üle ja abi saajatelt aruandmise nõudmine.

Kui abi kasutamist rangelt ei kontrollita, ei ole sellest kasu ja see võib isegi halvasti mõjuda sellistele riikidele nagu Moldova, kes tahab oma institutsioone stabiilseks muuta ning tugevdada demokraatiat ja õigusriiklust.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Kavandatav makromajanduslik finantsabi Moldovale ei ole täiesti erapooletu abi. Otse vastupidi: abi andmine sõltub Rahvusvahelise Valuutafondi nõuete täitmisest, selle järelevalvest ning sellest, kas järgitakse majandus- ja rahanduspoliitika memorandumis sätestatud majandusreformi aluspõhimõtteid ja eesmärgi: koondamine ja töötajate juurdevõtmise lõpetamine avalikus sektoris, selliste meetmete kehtestamine, mis nõrgendavad veelgi tööturu osapoolte vahelisi töösuhteid ja piiravad töötajate õigusi, pensioniea tõstmine, kõrgemad energiahinnad, erastamine, avaliku sektori palgatõusu peatamine, vähem abi põllumajandustootjatele, suuremad otsesed ja kaudsed maksud, koolide sulgemine ja ülikoolide erarahastamine ning sise- ja välisinvesteeringute täiendav vabaks laskmine.

Need on meie jaoks enam kui piisavad põhjused mitte toetada Moldovale makromajandusliku finantsabi andmist. See meetmepakett muudab juba praegu selle piirkonna vaeseima riigi veelgi vaesemaks. Kui EL ja Rahvusvaheline Valuutafond propageerib sellist jõhkra rünnakut Moldova rahva õiguste vastu, võib öelda, et selliste „sõpradega” ei ole vaenlasi vajagi.

Filip Kaczmarek (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Raport Moldova Vabariigile makromajandusliku finantsabi andmise kohta sai minu poolthääle. Moldova abistamine on tähtis, sest sellel võib olla oluline mõju riigi tulevikule Euroopas. Kui Poola president Bronisław Komorowski eelmisel nädalal Euroopa Parlamendis käis, ütles ta, et koostöö Moldovaga peaks saama üheks meie välispoliitika prioriteediks.

Paljud parlamendiliikmed olid sellise avalduse üle veidi üllatunud, aga Moldova on ju ikkagi Euroopa riik ja sellest võib kunagi saada Euroopa Liidu liikmesriik. Just sellepärast peaksime Moldovaga koostööd tegema ja tõsiselt mõtlema selle tuleviku peale. Loodan, et Moldova praegune põhiseaduslik kriis saab peagi läbi ja et valitakse parlament, mis suudab teha ajaloolisi muutusi.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Liidul on Moldova Vabariigiga head poliitilised ja majanduslikud suhted ning neid tuleb hoida ja laiendada. Sellepärast on selge, et tuleb toetada makromajandusliku finantsabi andmist Moldova Vabariigile, mida majanduskriis raskelt räsib. ELi lubatud abi on seotud selgete tingimustega ja jõuab õigetes valdkondadesse. See finantsabi koos Rahvusvahelise Valuutafondi rahastamisega stabiliseerib Moldova Vabariigi eelarvet ja mõjub hästi läbirääkimistele riigi assotsiatsioonilepingu üle. Toetan makromajandusliku finantsabi paketti, mis tugevdab poliitilisi ja majanduslikke sidemeid ning mis ei ole lõppkokkuvõttes kasulik mitte ainult Moldovale, vaid ka kogu ELile.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Moldova Vabariigi majandust tabas üleilmne majanduskriis valusalt, nagu näitab selle eelarvepositsiooni halvenemine ja suurenev vajadus välisfinantseeringute järele. Halveneva majandusolukorra tõttu on Moldova Vabariik palunud Euroopa Liidult makromajanduslikku finantsabi. Hääletasin abi andmise poolt, sest arvan, et Euroopa Liit koos Rahvusvahelise Valuutafondi, Maailmapanga ja teiste rahvusvaheliste institutsioonidega peaks osalema Moldova Vabariigi raske olukorra leevendamises. See abi on korralik tugi Moldova valitsusele Chişinăus, sest aitab katta maksebilansipuudujääki ja muud eelarvepuudujääki. Samal ajal parandab see meede ka Moldova ja Euroopa Liidu vahelisi suhteid ja võimaldab ELil olla solidaarne riigiga, kes on allkirjastanud idapartnerluse raames lepingu.

Iosif Matula (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin kolleeg Iuliu Winkleri esitatud raporti poolt, sest toetan Moldova Vabariigile majanduskriisiga võitlemise jaoks makromajandusliku finantsabi andmist. Euroopa Komisjon tahab anda 90 miljonit eurot vähemalt kolmes osas. ELi raha täiendab Rahvusvahelise Valuutafondi ja Maailmapanga rahalist abi, mida see riik on palunud. Euroopa makromajanduslik finantsabi on mõeldud Moldova Vabariigi reformide kiirendamiseks, toetades valitsuse majanduskava ja selle püüdlusi ELiga ühinemise suunas.

Valimisliit Euroopaga Liitumise Nimel, mida juhivad praegune president Mihai Ghimpu ja peaminister Vlad Filat, kinnitas taas lubadust edendada demokraatlikke reforme ja rakendada Euroopa norme. Euronesti parlamentaarse assamblee liikme ja rumeenlasena olen kindlalt veendunud, et stabiilsed, edukad ja sõbralikud idanaabrid on kogu Euroopa Liidu huvides.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Moldova majanduse stabiliseerumist ja elavnemist toetab Rahvusvahelise Valuutafondi finantsabi. Halveneva majandusolukorra tulevikuväljavaadete tõttu on Moldova palunud ka liidult makromajanduslikku finantsabi. Makromajandusliku finantsabi programm on väga oluline ka nende Euroopa riikide finantsstabiilsuse parandamiseks, kes on hiljutise üleilmse kriisi üle elanud ning talunud kannatusi, mida on endaga kaasa toonud selle kriisi mõjud peamistele kaubanduspartneritele. Rahaline tasakaalustamatus on seotud eelarve ja maksebilansiga. See abi on oluline, et Moldova saaks väljuda kriisist kõige sujuvamal viisil. Kogu EL peab seega olema solidaarne. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Rahvusvaheline finantskriis on mõjutanud Moldova Vabariigi majandust väga tugevalt, muu hulgas on märgatavalt vähenenud SKP, halvenenud eelarvepositsioon ja kasvanud vajadus välisrahastamise järele. Kuna see riik on ELi vahetu naaber ja tal on tihedad suhted ELi liikmesriigi Rumeeniaga, on olukorra stabiliseerimine selles piirkonnas ja majanduslikest põhjustest tingitud ulatuslikule rändele kiire lõpu tegemine vägagi ELi huvides.

Moldova Vabariigi majanduse stabiliseerimist ja elavdamist toetab ka Rahvusvahelise Valuutafondi rahaline abi. Euroopa Komisjon peab tagama, et liidu makromajanduslik finantsabi on õiguslikult ja olemuslikult kooskõlas välistegevuse erinevate valdkondade meetmete ja liidu muu asjaomase poliitikaga. Liidu makromajanduslikku finantsabi peaks haldama komisjon. Et Euroopa Parlament ning majandus- ja rahanduskomitee suudaks jälgida kõnealuse otsuse rakendamist, peaks komisjon neid korrapäraselt teavitama abiga seotud sammudest ning edastama neile asjakohaseid dokumente. See peaks tagama otsuse õige elluviimise ja maksumaksjate raha mõistliku kasutamise. Sellepärast hääletasin otsuse poolt.

Sławomir Witold Nitras (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Olen väga rahul, et Iuliu Winkleri raport Moldova Vabariigile makromajandusliku abi andmise kohta täna vastu võeti. Üks meie kui Euroopa Liidu liikmesriikide ülesandeid on toetada kõikvõimalike vahenditega riike, kes seda abi vajavad. See on tähtis küsimus, sest meie idapartneritele, sealhulgas Moldovale suurema tähelepanu pööramine näib hädavajalik.

Tugev Euroopa on Euroopa, kes räägib ühel häälel ja kus solidaarsus selle laiemas tähenduses – sealhulgas ka majanduslik solidaarsus – on üks aluspõhimõte. Minu arvates on Moldova majanduse stabiilsus tähtis tegur sealsete poliitiliste suhete parandamisel.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Roheliste fraktsiooni seisukoht seoses makromajandusliku finantsabi andmisega on seni olnud selline, et tuleb vaadata, kas on tegelikke poliitilisi põhjusi, miks seda anda ei tohiks. Kuna Moldova Vabariigis praegu erilisi probleeme ei ole, puudub ka põhjus abi mitte anda. Sellepärast hääletasid rohelised selle poolt nii parlamendikomisjonis kui ka tänasel täiskogu istungil. Ent rohelised rõhutavad jätkuvalt, et komisjon peaks lõpuks ometi koostama poliitilise raamistiku makromajandusliku finantsabi jaoks.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Suhtume väga skeptiliselt sellesse, et Euroopa peaks võtma endale rahalise kohustuse abistada ELi mittekuuluvaid riike.

Üks asi on järgida partei Lega Nord armastatud juhtlauset „Aidakem inimesi nende enda kodus!” projektide kaudu, mis on mõeldud inimeste abistamiseks humanitaarmedetega, vaesuse vastu võitlemiseks ja lastekaitsekavade rahastamiseks, hoopis midagi muud aga on anda rahvusriigile makromajanduslikku finantsabi. On selge, et selline abi ei aita otseselt vaeseid, vaid riigisüsteemi, kes ei ole suutnud oma finantse hallata. Sellepärast hääletasime vastu.

Bogusław Sonik (PPE), *kirjalikult.* – (PL) ELi liikmesriikide ja Moldova suhete parandamine nõuab kogu liidu jõupingutusi. Liit peaks sundima Venemaad lubama Moldoval langetada sõltumatu otsus Transnistria kohta, sest see on Moldova Vabariigi lahutamatu osa. Tuleb luua tingimused, mis võimaldavad kasutada selles piirkonnas Euroopa Liidu abi tulemuslikult.

Traian Ungureanu (PPE), *kirjalikult.* – Moldova Vabariigi assotsiatsioonilepingut käsitleva raporti PPE fraktsiooni esindava variraportöörina on mul hea meel, et ELi pakett Moldova Vabariigile makromajandusliku finantsabi andmiseks võeti vastu suure häälteenamusega. Moldova Vabariigi euroopameelne valitsus vajab väga seda abi ning Euroopa Parlamendi hääletus selle üle on selge märk sellest, et EL toetab Moldova praegust valitsust ja selle tegevust mitme kriisi tagajärgede leevendamisel.

Loodan, et Euroopa toetus euroopameelsetele jõududele ja Moldova Vabariigi valitud teele saab nähtavamaks ka inimestele ning kinnitab, et Moldova Vabariik saab ELi konkreetset abi kõikides püüdlustes ühtlustada oma norme ja väärtusi ELi omadega, näiteks hea valitsemistava levitamises ja demokraatlike institutsioonide tugevdamises.

Lõpetuseks kordan, kui kahju mul on, et ELi otsus Moldova Vabariigile makromajandusliku finantsabi andmise kohta võttis lubamatult kaua aega, ning kutsun ELi institutsioone üles võtma selle aasta kogemustest õppust, et tulevikus selliseid viivitusi vältida.

Iuliu Winkler (PPE), *kirjalikult.* – Moldova Vabariigile makromajandusliku finantsabi andmist käsitleva ettepaneku raportöörina on mul hea meel, et raport täiskogu istungil tõrgeteta vastu võeti. Märkimisväärne häälteenus näitab üksmeelset toetust EP

fraktsioonidelt. Moldova Vabariik on üks idapartnerlusriikidest, kellele üleilmne kriis mõjus väga rängalt. Abi aitab kaasa kriisist taastumisele ja rahuldab riigi välisfinantseerimisvajadusi. Lisaks olen veendunud, et see edendab Moldova reforme ja ELiga ühinemise püüdlusi. Koosõlas fraktsiooni PPE tähtsaimate põhimõtete ja eesmärkidega esitasin muudatusettepanekud, mille eesmärk on abi tulemuslikkuse ja läbipaistvuse ning sellega seotud aruandekohustuse parandamine, eelkõige Moldova Vabariigi rahanduse juhtimise süsteemide parandamine.

Raportis on sätestatud Euroopa Komisjoni kohustus teavitada parlamenti korrapäraselt abi haldamisest ja esitada meile asjaomased dokumendid. Euroopa Parlamendi täiskogus toimunud hääletust iseloomustab sügav Euroopa-tunne. Tahaksin juhtida tähelepanu ka sellele, et raport kiideti rahvusvahelise kaubanduse komisjonis heaks ühehäälselt. Samuti tänan väliskomisjoni abi eest raporti kiirel vastuvõtmisel.

Raport: Danuta Maria Hübner (A7-0232/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, kuna selle eesmärk on parandada Assoori saarte ettevõtete konkurentsivõimet, et tagada stabiilsem tööhõive ja saada nii jagu majandusele ebasoodsast olukorrast, mis on tingitud geograafilisest asukohast.

Maksude ajutine kaotamine võimaldab Assooride ja Madeira kohalikel ettevõtjatel maksuvabalt importida teatavas koguses toorainet, varuosi, osiseid ja valmistooteid sellistes sektorites nagu kalandus, põllumajandus, tööstus ja teenindus. Ebasoodsates majandustingimustes parandab see konkurentsivõimet ja loob pikemas perspektiivis parema keskkonna investorite jaoks.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Pärast Lissaboni lepingu jõustumist on Euroopa Parlamendil tegelik roll Euroopa õigusloomes. Nüüd, mil see raport on vastu võetud, teavitatakse Euroopa Parlamenti alati, kui esitatakse ettepanek muuta delegeeritud õigusaktide seisu (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290). See on oluline joon, sest Euroopa Parlament peab saama osaleda arutusel, mis puudutab vajalikke tehnilisi muudatusettepanekuid kaupade loetusel, millele rakendub ühise tollitariifistiku ühepoolsete maksumäärade kohaldamise ajutine peatamine teatavate tööstustoodete impordi suhtes Madeira ja Assooride autonoomsetesse piirkondadesse.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Toetan kindlalt raporti sisu. Liidu äärepoolseimatele piirkondadele iseloomulike probleemide lahendamiseks vajalike meetmete võtmine muutub majanduskriisi ajal eriti tähtsaks. Madeiral ja Assooridel asuvate autonoomsete piirkondade geograafiline eraldatus seab sealseid ettevõtjaid kaubanduses märgatavalt ebasoodsamasse olukorda. See mõjub halvasti demograafilistele muutustele, tööhõivele ja sotsiaal-majanduslikule arengule.

Madeira ja Assooride piirkonna majandus sõltub suurel määral turismist, mis on küllaltki muutlik majandusressurss, mis omakorda sõltub paljudest teguritest, mida ei saa mõjutada kohalikud omavalitsused ja Portugali keskvalitsus. Madeira ja Assooride majanduse areng on seega piiratud.

Sellises olukorras on selge, et tuleb toetada turismist vähem sõltuvaid ettevõtjaid, et korvata turismi hooajalisuse mõju ja muuta niimoodi piirkonna tööhõive stabiilseks. Konkreetselt on abi vaja kohalikele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning põllumajandustootjatele, et investeerida stabiilse tööhõive saavutamisse piirkonnas.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin raporti poolt, mille eesmärk on peatada ajutiselt ühise tollitariifistiku ühepoolsete maksumäärade kohaldamine teatavate tööstustoodete impordi suhtes Madeira ja Assooride autonoomsetesse piirkondadesse, sest üleilmse kriisi ajal on tekkimas vajadus parandada kohalike ettevõtjate konkurentsivõimet ja tagada nendes äärepoolseimates piirkondades stabiilne tööhõive.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Nagu ma jaanuaris sama küsimusega seoses ütlesin, leian, et ühepoolsete tollimaksumäärade kohaldamise ajutine peatamine on hädavajalik selleks, et parandada Portugali autonoomsete piirkondade Madeira ja Assooride ettevõtjate konkurentsivõimet ja seeläbi tagada neil saartel stabiilsem tööhõive.

Kõnealuse erandi vastuvõtmine on väga vajalik Portugali autonoomsete piirkondade arenguks, sest need piirkonnad sõltuvad väga suurel määral turismist ja on seega väga tundlikud igasuguste kõikumiste suhtes selles sektoris. See tähendab, et nende piirkondade majanduslikku arengut piiravad nende geograafiline asukoht ja kohaliku majanduse eripärad. Seega võimaldab kohaliku tööstuse igasugune ergutamine kindlasti parandada kohalike inimeste elutingimusi ning avab võimalusi uute töökohtade loomiseks neil saartel. See omakorda tagab, et inimesed ei lahku saartelt, ja loob arenguks vajalikud tingimused.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* Madeira ja Assooride piirkondlikud omavalitsused esitasid 2007. aasta augustis ja detsembris palve ajutiselt, ajavahemikul 1. jaanuar 2010 – 31. detsember 2019, kaotada ühises tollitariifistikus sätestatud ühepoolsed maksud teatavate tööstustoodete impordi pealt. Seetõttu võtab parlament vastu nõukogu määruse, kehtestades samal ajal nõude, et parlamenti tuleb teavitada delegeeritud õigusakti vastuvõtmisest või nõukogu kavatsusest sellele vastu olla.

Oleme nende piirkondade taotletud maksukaotusega nõus, sest see on piirkonna arengu, samuti piirkonna väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ning kohalike põllumajandustootjate ja teiste tootjate jaoks tähtis meede; see on äärepoolseimaks piirkonnaks olemisest tingitud piirangute tunnistamine. Seetõttu hääletasime selle poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mul on hea meel selle äärepoolseimate piirkondade olukorda arvestava raporti vastuvõtmise üle. Nende piirkondade majandus on nende eripära tõttu habras ja nõuab seetõttu erilist oludele vastavat kohtlemist. Nüüdseks heakskiidetud meetmed on suunatud kohalike ettevõtjate konkurentsivõime parandamisele, mis peaks aitama väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel ning kohalikel põllumajandustootjatel teha investeeringuid ja luua töökohti. See muudab tööhõive Madeiral ja Assooridel asuvates autonoomsetes piirkondades stabiilsemaks. Laialdase majanduskriisi ajal on see konkreetne meede, millega ergutada majandust ja tööhõivet keskpikas perspektiivis, ning aitab olulisel määral parandada Euroopa sidusust ja sulandumist. Tollimaksuvabastus kestab kümme aastat ja hõlmab paljusid tooteid, näiteks tööstuses kasutavad valmistooted ning tooraine, varuosad ja osised, mida kasutatakse põllumajanduses ja tööstuses. Nende meetmete mõju ei ole küll võimalik täpselt hinnata, sest need on osa paljudest meetmetest, mis on suunatud kõnealustele autonoomsetele piirkondadele iseloomulike probleemide lahendamiseks, aga Euroopa Komisjoni hinnangu kohaselt suurendavad kokkulepitud meetmed omavahendeid ja tulusid aastatel 2010–2019 umbes 0,12% aastas.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin poolt, sest kaalul on Portugali kahe piirkonna elutähtsad huvid.

Zuzana Roithová (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Kallid kolleegid! Tahaksin kasutada võimalust ja juhtida tähelepanu sellele, et komisjon on määruse eelnõus unustanud, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist ei saa ta Euroopa Parlamendist mööda minna, vähemalt kui on tegu koostööga, mis hõlmab volituste üleandmist, et võtta vastu selliseid õigusakte. Ta näib olevat unustanud, et Lissaboni leping on nüüdseks jõustunud. Aitäh raportööridele, kes parandasid olulisi artikleid, näiteks sätestasid nõude, et komisjon peab Euroopa Parlamenti üleantud volituste alusel tollivaldkonna õigusaktide vastuvõtmisest eelnevalt teavitama ja meie arvamusega arvestama. Arvan, et see on komisjonile õppetund ka teiste valdkondadega seoses.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Madeira ja Assooride autonoomsete piirkondade valitsused on taotlenud ühise tollitariifistiku maksumäärade kohaldamise ajutist peatamist, et tugevdada kohalike ettevõtjate konkurentsipositsiooni ja tagada stabiilsem tööhõive neis liidu äärepoolseimates piirkondades. Kavandatav peatamine mõjutab ainult mainitud piirkondi ja aitab kohalikel VKEdel ja põllumajandustootjatel investeerida ja luua töökohti nendes äärepoolseimates piirkondades. Regionaalarengukomisjon toetas seda ettepanekut algses raportis. Esitati ja võeti vastu muudatusettepanekud (kodukorra artikli 46 lõikes 2 sätestatud lihtsustatud menetlus), millega lisati tooteid esialgses ettepanekus toodud loetellu (uus kombineeritud nomenklatuuri kood), kehtestati määruse uus jõustumiskuupäev (2010. aasta 1. jaanuari asemel 2010. aasta 1. veebruar) ja kehtivuse lõppkuupäevaks määrati 31. detsember 2019. Täna sel hääletusel hääletasime meie (rohelised) selle poolt, sest pooldame taaskonsulteerimist ja kohustust Euroopa Parlamenti teavitada.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ühepoolsete tollimaksude ajutine kaotamine seoses teatavate tööstustoodetega, mida Madeirale ja Assooridele imporditakse, on meede, mille eesmärk on parandada sealse majanduse konkurentsivõimet ja tagada niimoodi tööhõive neis kahes Euroopa Liidu äärepoolseimas piirkonnas. Ajutine kaotamine sõltub toodete lõppkasutusest, on kasulik ainult nende piirkondade ettevõtjatele ja selle eesmärk on meelitada sinna investeeringuid, luues nii pikaajalise võimaluse saavutada neis piirkondades stabiilne majanduslik ja sotsiaalne keskkond.

Ettepanek mitte ainult ei võimalda ajutist maksude kaotamist nendes kaubanduspiirkondades asuvatele tööstusharudele, vaid on kasulik ka kõikidele teistele selle piirkonna ettevõtjatele. Tollimaksuvabastust laiendati ka tööstuses kasutatavatele valmistoodetele, toorainele ja muudele materjalidele, samuti varuosadele ja osistele, mida kasutatakse põllumajanduses ja tööstuses.

Äärepoolseimatele piirkondadele eriomane majandus on habras ja nõuab seetõttu erilist oludele vastavat kohtlemist. Kuigi on kahju, et dokumendis ei käsitleta suuremat arvu tooteid, on see äärepoolseimate piirkondade jaoks positiivne stiimul ja sellepärast hääletan selle poolt.

Raport: László Surján (A7-0240/2010)

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kuna see ettepanek ei tekita lisakulusid ning ainult täpsustab haldus- ja tegevuskulude eraldisi, muutes eelarve kolmanda jao täpsemaks, väljendan nagu raportööri heameelt nõukogu otsuse üle.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lissaboni lepinguga on pandud Euroopa Parlamendile uued kohustused. See olukord tähendab täiendavat haldustööd, mille tõttu vajavad parlamendiliikmed kvalifitseeritud töötajaid nõunikeks. Selle uue olukorra tõttu tekib kaks

probleemi: kulude kasv seoses lisaassistentide vajadusega ning suurem ruumivajadus, et nad saaksid teha oma tööd heades töötingimustes. See olukord toob kaasa kulude kasvu. Seda on praeguse kriisi ajal keeruline selgitada, aga kui Euroopa Parlamendi töö peab olema korralik, siis peavad tal olema vajalikud rahalised ja inimressursid.

Raport: Bernhard Rapkay (A7-0244/2010)

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Parlamendi liikmete volituste sõltumatuse kaitsmine on Euroopa Parlamendi ülesanne ning seda sõltumatust ei tohi ohustada. Praegusel juhul, kui parlamendiliiget süüdistatakse erakonna rahastamise kohta valede raamatupidamisandmete esitamises enne tema valimist Euroopa Parlamenti, pole need süüdistused seotud tema tegevusega Euroopa Parlamendi liikmena. Seega peame praegusel juhul tema puutumatus ära võtma. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Jäin meie kolleegi Viktor Uspaskichi puutumatus üle hääletamisel erapooletuks, sest ei arva, et puutumatus on pisiasi. See kas on või ei ole. Puutumatus annab parlamendiliikmetele võimaluse oma tööd teha ja kaitseb neid võimaliku surve eest. Minu arvates ei saa puutumatus ilma Euroopa Kohtu otsuseta ära võtta.

Ma ei ole veendunud, et Leedu kohus käitus õiglaselt, sest Leedu valitsus ja president on sageli vihjanud Leedus lokkavale korruptsioonile. Kas me saame kindlad olla, et kohtuotsus on objektiivne? Kui me otsustame täna Viktor Uspaskichilt puutumatus ära võtta, peame parlamendi kodukorrast puutumatus mõiste välja jätma.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Hääletasin Viktor Uspaskichilt puutumatus äravõtmise vastu, sest dokumente lähemalt uurides sai selgeks, et kohtuasi tema vastu algatati parteipoliitilistel põhjustel. Leedu valitsus on teda kui vene vähemuse esindajat ja tema parteid korduvalt avalikult rünnanud. Nüüd süüdistatakse teda partei ebakorrektses raamatupidamises, mis kestis väidetavalt kolm aastat. Huvitaval kombel ei algatatud kohtuasja laekuri üle. Lisaks oli Viktor Uspaskich partei koordinaator ja seetõttu vastutav ainult esimesel aastal. Pildile annab viimase lihvi see, kuidas asja käsitleti Euroopa Parlamendis, kus Viktor Uspaskichile ei antud isegi võimalust oma arvamust avaldada ega esitada avaldust õiguskomisjonile. Seetõttu näib, et sotsialistist raportöör on selgelt selle poliitilise protsessiga seotud. Seda tuleb taunida, sest iga asja tuleb käsitleda õigusriigi kriteeriumide kohaselt, mida vähemalt antud juhul ei tehtud.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – See teema lisati septembri esimese osaistungjärgu päevakorda viimasel minutil. Õiguskomisjon otsustas eelmisel nädalal Viktor Uspaskichilt puutumatus ära võtta. Meie fraktsioon pooldab õiguskomisjoni otsust, sest kohtuasi on seotud fraktsiooni rahastamise vale arvestamisega, mitte Euroopa Parlamendi liikme kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häältega. Väljendasime seda arvamust täna täiskogul selle raporti poolt hääletades.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult.* – (LT) Bernhard Rapkay raport on ebaseaduslik. Euroopa Parlament rikkus minu õigust end kaitsta. Esitasin raportöörile märkimisväärseid tõendeid poliitilise tagakiusamise kohta, aga ta keeldus pahatahtlikult minu tõendusmaterjali õiguskomisjoni teistele liikmetele edasi andmast.

Mul ei lubatud näha otsuse eelnõu ega kommenteerida seda õiguskomisjoni koosolekul. Mul ei lubatud rääkida sellest, et Venemaal olen ma ametlikult poliitilise tagakiusamise ohvriks tunnustatud, ega varasematest Euroopa Parlamendis aset leidnud sarnastest

juhtumitest. Raportöör esitas otsuse eelnõus Leedu põhiseaduse vale versiooni ja tõlgenduse, sest Leedu seimi liikmete puutumatus hõlmab ka enne valimisi toimunud tegevust. Mul ei lubatud koosolekul selles küsimuses sõna võtta.

Lisaks on Euroopa Parlament rikkunud kohustuslikku pretsedendisätet. ELi ajaloos ei ole kunagi võetud puutumatus isikult, kes on minuga sarnases olukorras: 1) mind on ametlikult tunnistatud poliitilise tagakiusamise ohvriks; 2) nagu seim ise tunnistab, on riiklik julgeolekuamet, kes selle rünnaku alustas, politiseerunud – üks ameti juhtidest tunnistab, et rünnaku alustamise käsu andis seimi juhataja; 3) prokurörid ei luba mul kohtuda valijatega – Leedus teise linna reisida, aga valimiste ajal lubavad nad mul minna puhkusele, käia spordiüritustel ja käia usuga seotud kohtades; 4) tippoliitikut ei saa võtta vastutusele probleemse raamatupidamise eest, nagu näitavad järgmised pretsedendid: Herkotzi, Blumenfeldi, Venelzi, Amadei, Gaibisso ja Marchiani juhtum.

Kaeban selle ebaseadusliku otsuse Euroopa Kohtusse ja see tühistatakse.

Soovitus: Salvatore Iacolino (A7-0209/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Praegusel ajal on üleilmastumine nähtav kõikides eluvaldkondades ja see kehtib kahjuks ka kuritegevuse kohta. Nagu raportis kenasti seletatakse, näitab liikmesriikide ja Jaapani kriminaalkohtualase koostöö statistika, et Euroopa ja Jaapani võimud peavad tegema koostööd sellele vaatamata, et puudub õigusraamistik.

Sellepärast pidasin enda kohuseks hääletada selle raporti poolt ja mul on hea meel võimaluse üle Salvatore Iacolinot tema suurepärase töö eest tänada.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Rahvusvaheline koostöö kriminaalvaldkonnas on tänapäeval eesmärk, mille poole EL peab pürgima võimalikult pühendunult. Praegune rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse kasv sunnib maakondlikke, riiklikke ja rahvusvahelisi organisatsioone sõlmima lepinguid, mis vähendavad bürokraatlikke ja haldusformaalsusi ning lihtsustavad kuritegude uurimist ja kurjategijate kohtu ette toomist. Euroopa Liidu ja Jaapani vaheline leping, mille üle meil hääletada palutakse, pakub piisavaid tagatise seoses õigusest kinnipidamisega ja üksikisikute õiguste austamisega. Eelkõige on see ajalooliselt tähtis võimalus, sest see kinnitab esimest korda õiguslikult kahe juriidilise isiku tahet luua kriminaalmenetluse ja kuritegude vastu võitlemise valdkonnas koostöövorme. Sellepärast hääletasin Salvatore Iacolino raporti poolt.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lepingu eesmärk on teha Euroopa Liidu ja Jaapani vahel tõhusamat koostööd kriminaalasjadega seotud vastastikuse õigusabi valdkonnas. Minu arvates on selle lepingu allkirjastamine tähtis mitte ainult sellepärast, et see võimaldab selge ja sidusa õigusraamistiku loomist selle koostöö reguleerimiseks, vaid ka sellepärast, et varem ei ole liikmesriikide ja Jaapani vahel selles valdkonnas kahepoolseid kokkuleppeid olnud. Praegu üleilmastumisega seoses esilekerkivad probleemid tekitavad üha suurema vajaduse riikideüleste vastumeetmete järele. Selle selge näide on kuritegevuse vastu võitlemine, kus erinevate riikide koostöö ja üksteise abistamine on määrava tähtsusega.

Selle lepingu kohaselt on võimalik esitada ametlik taotlus, lihtsalt vahetada teavet (näiteks tunnistusi ja avaldusi, registreeritud andmeid, kontoväljavõtteid) või inimesi leida ja tuvastada. Taotluse saanud riigil on alati võimalus taotluse täitmisest keelduda „tavapärasel” alustel, aga enne taotluse täitmisest keeldumist peavad asjaomased riigid omavahel nõu pidama.

Seetõttu ma toetan seda lepingut, mis võimaldab tulemuslikumat õigusabi, pakkudes samas piisavaid tagatisi.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Organiseeritud kuritegevus on ammu levinud üle riigipiiride ja haarab nüüd enda alla paljusid maailma piirkondi. See olukord, milles me end tänapäeval leiame, nõuab seda, et rahvusvahelised organisatsioonid, riigid ja inimesed, kes on kuritegude ohvrid, reageeriksid ühiselt ja ühtselt. Euroopa Liidu ja Jaapani vaheline leping kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi kohta on samm edasi selles valdkonnas. Õigusriikidel on kohustus hoolitseda selle eest, et rahvusvahelise õiguse kohaselt neid lahutavaid piire ei kasutaks kurjategijad kohtumõistmise eest põgenemiseks, jättes nii oma ohvrid ilma õiglasest hüvitisest.

Mida tulemuslikumad on iga üksikriigi politsei ja kohtuorganid, seda viljakam on kõigi jaoks teabevahetus ja parimate tavade juurutamine ning seda rohkem kasu me kõik saame vastastikusest õigusabist. Loodan, et nii juhtubki.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) 2009. aasta veebruaris andis nõukogu loa alustada läbirääkimisi kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi lepingu sõlmimise üle Euroopa Liidu ja Jaapani vahel. Nõukogu lubas selle lepingu sõlmida 30. novembri 2009. aasta otsusega Euroopa Liidu lepingu artiklite 24 ja 38 alusel. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist paluti Euroopa Parlamendil võtta vastu nõukogu otsus, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 218.

Lepingud koostatakse teiste juba varem sõlmitud õiguslase koostöö lepingute eeskujul ning need käsitlevad eeskätt koostööd uurimiste korraldamisel või tõendite kogumisel, kuid ka teistes valdkondades, nagu teadete edastamine asjaomases riigis. Lepingu kõige olulisemad sätted käsitlevad ütluste ja seletuste võtmist ning võimalust korraldada videokonverentse, pangakontodega seotud andmete, dokumentide või väljavõtete saamist, isikute leidmist ja tuvastamist, samuti asjaomase riigi seadusandlike, haldus- ja õigusasutuste või kohalike asutuste valduses olevate materjalide edastamist.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Õiguslase koostöö reguleerimine kriminaalasjade valdkonnas, et lihtsustada päringute tegemist ja võidelda nii tulemuslikult piiriülese kuritegevusega, on rahvusvaheliste vastastikuse õigusabi lepingute ning antud juhul Euroopa Liidu ja Jaapani vahel sõlmitud vastastikuse kriminaalasjades osutatavat õigusabi käsitleva lepingu eesmärk. Lihtne on ette kujutada raskusi, mis tekivad Euroopa uurijal (kohtu-, politsei- või tollitöötajal) kolmandast riigist asitõendite kogumisel. Tänapäeval tähendab üleilmastumine ja piiriülene kuritegevus seda, et kriminaalasjadega seotud küsimustes on riikidevaheline koostöö, Euroopa Liidu ja kolmandate riikide vahelised töökontaktid ja õigusraamistik määrava tähtsusega. Lepingu antav lisaväärtus on vaieldamatu: uurimine, asitõendite, tunnistuste ja pangadokumentide hankimine ning isikute tuvastamine ja nende asukoha leidmine on kõik valdkonnad, kus nüüd on kavas arendada ametlikku koostööd Euroopa Liidu ja Jaapani vahel, et nimetatud toimingud oleksid tulemuslikumad ja kiiremad. Sellepärast kiitis parlament rõõmuga selle rahvusvahelise lepingu sõlmimise heaks ja mina olen sellega väga rahul.

Clemente Mastella (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Kõigepeal tänan Salvatore Iacolinot tema suurepärase töö eest.

Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et üksikute liikmesriikide ja Jaapani vahel kriminaalasjades viimastel aastatel aset leidnud koostööjuhtumite suur arv näitab vajadust

ühe õigus- ja seadusandliku raamistiku järele, eelkõige sellepärast, et mingil arusaamatul põhjusel ei ole ELi liikmesriikide ja Jaapani vahel mingeid kahepoolseid lepinguid sõlmitud.

Leping on koostatud teiste juba varem sõlmitud õiguslase koostöö lepingute eeskujul ning käsitleb eeskätt koostööd uurimise läbiviimisel või tõendite kogumisel, kuid ka teistes toimingutes, nagu teadete edastamine asjaomases riigis. Lepingu sätete eesmärk on tagada sellise õigusabi andmine, mis on võimalikult tulemuslik ja vastab tänapäeva nõuetele, kuid annab samas ka vajalikud tagatised.

Keeldumise alustega seoses märgiksin, kui tähtis on säte, mis kaitseb liikmesriike lepingu võimaliku kasutamise eest surmanuhtlusega karistatavaid kuritegusid käsitletavates kohtuasjades. See kõik on kooskõlas Euroopa Liidu korduva üleskutsega kaotada surmanuhtlus või vähemalt seda mitte kasutada.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Globaliseerumine, mis iseloomustab praegust ajajärku, ei esine ainult majanduslikus mõttes, vaid ulatub ka muudesse valdkondadesse, sealhulgas kuritegevusse. Seepärast on riikide õiguslase koostöö kriminaalasjades alati päevakorras. Jaapani puhul on õigusraamistiku puudumisest hoolimata Euroopa ja Jaapani õigusasutused koostööd teinud. Seepärast on väga tähtis alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu ja Jaapani vahelise kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi lepingu üle. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Tahaksin tänada Salvatore Iacolinot suurepärase töö eest selle raporti koostamisel. Raporti õiguslik ja menetluslik alus on väga hea ning raport on otsustav edusamm õiguslase koostöö suunas – ja see ei puuduta mitte üksnes Jaapanit – ning loodan, et sellest võetakse eeskjuju tulevaste raportite puhul, mis käsitlevad muude kolmandate riikide abistamist.

Euroopa kodanikud panevad tihti välisriigis toime kuriteo, seejuures mõnikord teadmata, et nad rikuvad vastuvõtva riigi seadusi. Igal juhul on väga oluline tagada õiguslik ja kohtulik abi, alustades tõlkimisest, võimalusest väljendada end oma keeles ning võimalusest saada abi ja nõustamist oma keeles. Me peame kindlasti võtma arvesse teatavaid raskusi, mis on seotud eri õigussüsteemidega, aga minu arvates tuleb kõikidel juhtudel järgida ja austada teatavaid tagatisi.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Globaliseerumine, mis iseloomustab praegust ajajärku, puudutab meie igapäevaelu kõiki tahke, sealhulgas kuritegevust.

Üksikute liikmesriikide ja Jaapani vahelist kriminaalasjades tehtavat koostööd käsitlevad statistilised andmed näitavad, et ka õigusraamistiku puudumisel tuleb Euroopa ja Jaapani õiguskaitseorganitel ikkagi teha omavahel koostööd.

Võttes arvesse kahepoolsete kokkulepete puudumist Euroopa Liidu liikmesriikide ja Jaapani vahel ning olles teadlik ühtlustatud ja sidusa õigusraamistiku eelistest, andis nõukogu 2009. aasta veebruaris loa alustada läbirääkimisi kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi lepingu sõlmimise üle Euroopa Liidu ja Jaapani vahel.

Lõpetuseks võib öelda, et lepingus kehtestatud normid tagavad ilmselt parema kaitse kui teised sarnased, ka alles hiljuti allkirjastatud lepingud. Kõike seda arvesse võttes ei tekita käesoleva lepingu vastuvõtmine vastuväiteid.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult*. – (PT) See on veel üks tähtis samm laiaulatusliku õiguslase koostöö alustamisel kolmandate riikidega.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Euroopa Liidu ja kolmandate riikide vahelise koostöö poole püüdlemine kuritegevuse vastu võitlemisel on õige, sest üleilmastumine laiendab ka riikides tegutsevaid kuritegelikke võrgustikke; võtame kas või näiteks maffiarühmitused.

Nende lepingute täiendamine ja laiendamine ka suure kuritegevusega riikidele võiks vähendada kuritegevuse levikut Euroopa Liidus. Sellepärast andsime oma poolthääle.

Rui Tavares (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Rahvusvahelise Inimõiguste Föderatsiooni (FIDH) 2008. aasta aruandes on kirjas, et Jaapanis mõistetakse endiselt inimesi surma ja suletakse nad kümneteks aastateks vanglatesse, kus salastatus ja eraldatus on tavalised. Viimastel aastatel, eelkõige 2008. aastal, on hukkamisi toimunud rohkem. 1986. aastast alates ei ole ühegi surmamõistetud juhtumit kohtus uuesti läbi vaadatud. Lepingus, mida EL sõlmida kavatses, ei ole sätestatud väljaandmist.

Ent selles lubatakse hankida asitõendeid võimalike süüdistuste esitamiseks. See hõlmab ka arretereeritu ajutist üleandmist tunnistuste andmiseks. Artiklis 11 lubatakse ELi liikmesriikidel teatavatel tingimustel abipalve täitmisest keelduda, aga see ei takista täita palvet, kui asjaomane kohtuprotsess võib lõppeda surmanuhtlusega.

Pooldan õiguslast koostööd kriminaalasjades, kui austatakse kaitseõigust, menetluslikke tagatisi ja inimõigusi. Jaapani puhul on olukord pehmelts öeldes segadust tekitav. Sellepärast ei saa ma seda uut lepingut toetada.

Iva Zanicchi (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin Salvatore Iacolino esitatud teksti poolt, sest see on väga tähtis õiguslaste koostöö leping ja reaalne samm rahvusvahelise õigussüsteemi kaasajastamise poole ning selle eesmärk on võidelda organiseeritud kuritegevusega.

Euroopa ja Jaapani ametivõimud peavad sageli tegema koostööd organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemises ning see rahvusvaheline leping on kindlasti kasulik Euroopa Liidu ja Jaapani vahelise ühtse ja sidusa õigusraamistiku väljatöötamisel kriminaalasjadega seotud vastastikuse õigusabi valdkonnas.

Juhin tähelepanu sellele, et Euroopa Liidu ja Jaapani vaheline leping tagab suurema kaitse kui varem õiguslaste koostöö kohta sõlmitud sarnased lepingud.

Raport: Kurt Lechner (A7-0218/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetasin seda raportit. Äriregistrite ühendamine on sobiv meede ELi majanduspiirkonna edasise integratsiooni soodustamiseks ning äriühingute ja tarbijate õiguskindluse suurendamiseks. Äriregistreid hallatakse tavaliselt riiklikul ja piirkondlikul tasandil. Piiriülese majandustegevuse hoogustumine toob õiguskindlusest ja läbipaistvusest tulenevalt kaasa äriregistrite parema ühendamise vajaduse. See hoiaks kokku ka aega ja kulusid.

Praegune finantskriis näitas taas kord, kui tähtis on läbipaistvus kõikidel finantsturgudel. Finantsolukorra parandamise meetmed, mis suurendavad võimalusi kasutada kõige uuemaid ametlikke andmeid ettevõtete kohta, aitaksid kaasa usalduse taastumisele Euroopa kõikidel turgudel.

Sellega seoses on äriregistrid väga tähtsad, sest äriregistrite abil registreeritakse, uuritakse ja säilitatakse äriühingutega seotud teavet, nagu teave äriühingu õigusliku vormi, asukoha, kapitali ja seaduslike esindajate kohta, ning tehakse see teave avalikkusele kättesaadavaks. Sellepärast loouakse võlausaldajatele, äripartneritele ja tarbijatele tingimused selleks, et

hankida riigipiiridest sõltumatult usaldusväärset ametlikku teavet ettevõtete kohta eesmärgiga tagada ELi turgudel vajalik läbipaistvus ja õiguskindlus.

António Fernando Correia De Campos (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Äriregistrite ühendamise on hädavajalik, sest praegune killustatus mitte ainult ei kahjusta maailmamajandust, vaid ka tekitab tarbijates usaldamatust. Eriti olulised on mureküsimumused, mida selline killustatus tekitab väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, mis on osa Euroopa majanduse selgroost, töökohtade loojatest, majanduskasvu tootjatest ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdajatest ELis ja piiriülestes suhetes, ning need põhjustavad ELi ühtse turu jaoks selgelt probleeme.

Pooldan täielikult ühe teabehankekoha loomist, kust peab saama infot kõikides ELi keeltes ja mille kohta piisavalt teavet levitatakse, et ELi äriregistrist oleks võimalik saada kvaliteetset, usaldusväärset ajakohast teavet.

Praegu, kui võetakse vastu kaugeleulatuvaid meetmeid kriisist väljumiseks, võib see vahend aidata parandada piiriüleseid kaubandussuhteid ja 500 miljoni eurooplase usaldust ühtsesse turgu. Sellepärast on mul hea meel raporti üle, mille üle täna siin istungisaalis hääletatakse.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Siseturust rääkides peame mõistma, et üks selle tagajärgi on tihedam piiriülene kaubandus. See on hea ja seda tuleks edendada, aga sellega kaasneb vajadus anda avalikkusele usaldusväärset ametlikku teavet ELis tegutsevate ettevõtete kohta. Erinevatesse äriregistritesse kantava teabe ebahühtlus tähendab ka õiguskindlusetust. See ei ole kasulik ELi ettevõtetele ega tarbijatele. Sellepärast on vaja luua keskne Euroopa portaal, kus on standardised andmed kõikide liikmesriikide kohta.

See parandab läbipaistvust, tõhusust, õiguskindlust ja Euroopa 500 miljoni tarbija usaldust, mis on tähtis, kui Euroopa tahab kriisist välja tulla. Lõpetuseks kordan majandus- ja rahanduskomisjoni arvamust, et uus süsteem või portaal ei tohi suurendada Euroopa ettevõtete halduskoormust. Süsteem peaks lihtsustama kõikide turuosaliste elu, mitte olema järjekordne bürokraatlik takistus, mis tuleb ületada.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Piiriülese majandustegevuse hoogustumine toob õiguskindlusest ja läbipaistvusest tulenevalt kaasa äriregistrite parema ühendamise vajaduse. See kärbiks ka kulusid ja suurendaks tõhusust. Äriregistrite ühendamise on sobiv meede ELi majanduspiirkonna edasise integratsiooni soodustamiseks ning äriühingute ja tarbijate õiguskindluse suurendamiseks.

Registreid hallatakse riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning neis hoitakse territooriumil – riigis või piirkonnas – registreeritud nende ettevõtete andmeid, mille eest nad vastutavad. Praegu on juba olemas erinevad mehhanismid äriregistrite ühendamiseks: EBRi (European Business Register) ehk Euroopa Äriregistri algatus ja BRITE (Business Register Interoperability Throughout Europe) ehk äriregistrite üleeuroopalise koostalitlusvõime projekt. EBRi ja BRITE kasutamine on vabatahtlik ning BRITE on üksnes uurimisprojekt. Ühtne teabepunkt, kus oleks võimalik pääseda ligi teabele kõigi Euroopa äriühingute kohta, aitaks kokku hoida aega ja kulusid.

Seepärast tuleks kaaluda kõikide liikmesriikide kohustuslikku osalemist selles.

Edvard Kožušník (ECR), *kirjalikult.* – (CS) Toetan Euroopa Komisjoni ettepanekut äriregistrite ühendamise kohta. Arvan, et teabe üle piiride edastamise võimalus on mitte ainult siseturu elavdamise viis, vaid eelkõige turu usaldusväärse ja õiguskindluse suurendamise vahend kõikide siseturul tegutsevate osapoolte jaoks. Me ei tohi unustada

ka selle suurt mõju ettevõtete halduskoormuse vähendamisele. Halduskoormuse vähendamise rühm, mida juhib Edmund Stoiber, on väitnud, et elektroonilise äriteabe piiriülene kättesaadavus vähendaks ettevõtete halduskulusid aastas kuni 160 miljoni euro võrra.

Sellegipoolest tahaksin, et komisjon pööraks selle kava elluviimisel palju tähelepanu terviklahenduse koostoimevõimele ja tehnilisele neutraalsusele. Ma ei oleks rahul, kui ühelt poolt hoitakse halduskulusid kokku 160 miljoni euro ulatuses, aga teiselt poolt kulutatakse sama palju tehnilistele lahendustele ja äriregistrите ühendamisele.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kahtlemata tekitab majanduslik üleilmastumine vajaduse äriregistrid omavahel ühendada. Praegu hallatakse kogu teavet ettevõtete kohta vaid riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning seega tingib aina kasvav piiriülene nõudlus äriühinguid käsitleva teabe järele vajaduse rakendada seda kõikides liikmesriikides. Väga oluline on ühendada äriregistrid, et teha lõpp majanduskahjule ja probleemidele, mis mõjutavad kõiki sidusrühmi, olenemata sellest, kas need on äriühingud ise, nende töötajad, tarbijad või üldsus.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Eelkõige just ärimaailmas on vaja, et teatav teave oleks avalikult kättesaadav. Sellega seoses on mõistlik, kui äriregistreid hallatakse riiklikul ja piirkondlikul tasandil – ühelt poolt õiguskindluse tagamiseks ja teiselt poolt subsidiaarsuse põhimõtte järgimiseks –, aga teave on piiriüleselt kättesaadav. Tagada tuleb koostalitlusvõime, eelkõige piiriüleselt tegutsevate ettevõtete puhul, näiteks kui ettevõtte registrijärgne asukoht muutub või ettevõtted ühinevad. Halduskoostöö ei tohi mingil juhul tekitada bürokraatlikke takistusi ning mõelda tuleb ka keele ja kvaliteediga seotud probleemidele. See peaks niimoodi lihtsustama teenuste direktiivi rakendamist. Ent eelkõige kutsenõudeid arvestades ei ole piiriülene koostöö päris rahuldav.

Näiteks Austrias nõutakse giidina töötamiseks põhjalikku koolitust ja eksamite läbimist, aga teistes riikides mitte. Lubatud samaväärse staatuse ja kontrollide kehtestamisest selle probleemi lahendamiseks ei piisa. Austrias pakutavat kvaliteetset kutseõpet arvestades jäin hääletusel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin kõnealuse raporti poolt.

Äriregistrите ühendamine on sobiv meede ELi majanduspiirkonna edasise integratsiooni soodustamiseks ning äriühingute ja tarbijate õiguskindluse suurendamiseks. Äriregistrist saadav teave ei ole võrdsustatav majandusvaldkonnas tavapäraselt kättesaadava teabega. Nende informatiivsus ja õiguslik tähtsus on liikmesriigiti erinev, millele tuleb kindlasti juhtida kasutajate tähelepanu, kui nad andmepäringuid teevad.

Olukorra eripärast tulenevalt peaks registrите ühendamine ja andmete vaatamine toimuma eraldi asetsevas hõlpsasti kättesaadavas ja lihtsalt kasutavas süsteemis. Lõpetuseks ütlen, et projekti tegelik tulemuslikkus eeldab siiski kõikide liikmesriikide osalemist, nii et see tuleks muuta kohustuslikuks kohe, kui tehnilised standardid on välja töötatud.

Evelyn Regner (S&D), *kirjalikult.* – (DE) Hääletasin äriregistrите ühendamist käsitleva raporti poolt, sest Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni variraportöörina suutsin jõuda Kurt Lechneriga heale kompromissile. Peamiselt tekitas mulle muret alljärgnev.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Kurt Lechneri raport on algatusraport, mis ei ole vastuoluline ja mida oli meil lihtne toetada.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Idee ühendada äriregistrid, et huvitatud osapooled saaksid nendega tutvuda, on kooskõlas kaubandusühenduste soovitud läbipaistvusega.

Üleilmastumine on viinud selleni, et ettevõtted muudavad nii ELis kui ka väljaspool ELi pidevalt asukohta, ja see, et kõik asjast huvitatud võivad vabalt selliste registritega tutvuda, on hea. Liiga sageli sooritavad olematud ettevõtted pettusi kasutades ära just seda, et neid ei saa kindlalt tuvastada, ja sellepärast tuleb sellesse algatusse ainult pooldavalt suhtuda.

Catherine Soullie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Kiitus raportöörile selle väga mõistliku teksti eest, mis siin parlamendis suure häälteenamusega vastu võeti. Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni äriregistriteemalise arvamuse koostajana tahaksin rõhutada selle raporti tähtsust. Teave Euroopa Liidus toimuva äritegevuse kohta on väga tähtis meie ühtse turu arengu ja kasvu jaoks. Ootan komisjonilt õigusakti ettepanekuid selle teema kohta.

Kõikide liikmesriikide kohustuslik osalemine ühtses äriregistris oleks kasulik kogu liidule. See on aga võimalik ainult siis, kui ei suurendata ettevõtete halduskoormust ja salastatud andmed jäävad salastatuks, et säilitada usalduse õhkkond.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Hääletasin selle raporti poolt, sest olen veendunud, et äriregistrite ühendamine parandab läbipaistvust juriidilistes ja äritehingutes. Projekti üldeesmärk oli muuta teabe kättesaamine turuosaliste jaoks lihtsamaks. Sellega taheti anda kõigile võimalus vaadata, kes on tegelikult mingi mis tahes õigusliku vormiga ettevõtte taga. Samamoodi kaitseks see ühendamine tarbija ja võlausaldaja huve.

Iva Zanicchi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Austatud juhataja! Miguel Portasi raport äriregistrite ühendamise kohta sai minu poolthääle, sest kõikide Euroopa riikide äriregistrite kohustuslik ühendamine, mille eesmärk on kaotada praegused takistused ettevõtete liikumisele ELis, on hea mõte.

Euroopa portaal, mille kaudu pääseb äriregistritesse ning mis on kõigis 27 Euroopa Liidu liikmesriigis kättesaadav ja võimaldab kõikidel kodanikel leida teavet Euroopa ettevõtete kohta, on kindlasti hea viis parandada ettevõtete arengut liidus.

Raport: Elisabeth Schroedter (A7-0234/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin poolt, sest arvan, et uue säästva majanduse aluseks peab olema oskustööliste olemasolu, mis ergutab uuendusi Euroopa tuleviku jaoks strateegiliselt tähtsates valdkondades, eelkõige energiasektoris ja teadustegevuses. Nende valdkondade teadmiste pakutav lisandväärtus ja ümberasumisvõimalused ning nende sobivus nii Euroopa äärepiirkondadesse kui ka selle keskossa tähendab suurt potentsiaali seoses uute tehnoloogiatega ning nende kohanemisega keskkonna ja inimkonna uue olukorraga.

Investeerimine sektoritesse, millega vältida kliimamuutust ja leevendada selle mõju, on väga tähtis. Merealadel on siinkohal oluline roll ja samamoodi on vaja investeerida alternatiivsesse energiatootmisesse, kasutades Euroopa kõikides piirkondades leiduvaid looduslikke ressursse.

Keskkonnavaldkonna uuendustega seotud teadmised on uue majanduse tulevik, sest majanduses on vaja palju tähelepanu pöörata teadmiste kasutamisele uuel viisil. See tähendab, et teadmised võivad anda lisandväärtust, aga töökohti loovad need ainult siis, kui toimub koostöö uurimiskeskuste, tootmise ja turustamise vahel, mis toob endaga kaasa

töökohad kõige erinevates valdkondades, alates teadustegevusest kuni teenuste ja kaubanduseni.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Praegune töökohaga seotud ebakindlus tööturul mõjutab märkimisväärselt noorte tööhõivega seotud olukorda liidus. Mul on hea meel, et raportis rõhutatakse tööturule pääsemist, noorte tööle saamise võimaluste parandamist ja selleks koolitusprogrammide täiustamist.

Noored peavad tööturust kasu saama ja eriti hea meel on mul koolituskeskuste, ülikoolide ja äri sektori vaheliste suhete parandamise üle. Need suhted aitavad esmakordselt tööturule saabuval noori ning loovad tööhõivevõimalusi koolilõpetajatele ja oskustega noortele.

Teiseks toetan seda, mida on raportis kirjutatud Euroopa, riiklike ja piirkondlike rahastamiskavade mitmetasandilise kooskõlastamise kohta.

Ent ma ei ole nõus arvamusega, et maapiirkondade arengu ja looduskeskkonda säästva põllumajanduse arengu toetamisel tuleks loobuda otsetoetusmehhanismidest, sest otsetoetusmehhanismid on parim viis põllumajandustootjatele sissetulekutoetust anda.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin seda raportit. ELi majanduse säästvaks muutmiseks peame tagama tasakaalustatud majandusliku ja sotsiaalse arengu. Majanduskasv tuleb muuta vähem sõltuvaks ressursside ja energia tarbimisest, vähendada kliimat kahjustavaid heitkoguseid ja võidelda nii üleilmse soojenemise vastu. Samuti peame püüdma ära kasutada keskkonnahoidlike töökohtade loomise võimalusi teenindus- ja sotsiaalmajandussektoris. Selleks peab komisjon koostama keskkonnahoidlike töökohtade loomise strateegia, mida peaksid järgima piirkondlikud omavalitsused piirkonna arengustrateegiate vastuvõtmisel. Selle strateegia elluviimist tuleks rahastada ELi, riiklikest ja piirkondlikest vahenditest, mille jaotamist tuleks hoolikalt kooskõlastada. Abi kasutatakse teadus- ja arendustegevuseks, uuenduste ja infrastruktuuri kohandamiseks ning uue tehnoloogia loomiseks näiteks taastuvenergia ja energiatõhususe valdkonnas.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Finantskriis surub endiselt Euroopat ja maailma paljusid piirkondi stagnatsiooni ja poliitikud ei küsi endalt, kuidas seda probleemi lahendada. Veelgi enam, paljud neist isegi arvavad, et selle tormi talumisest piisab, et 2008. aasta septembrile eelnenud olukord taastuks.

Mina seda arvamust ei jaga. Kui jätame arutelust keskkonna välja, tekitavad samad põhjused samu tagajärgi. Keskkond annab võimaluse luua uue arengumudeli. Uute töökohtade loomise potentsiaal on märkimisväärne, kui tagame endale võimaluse majandada säästvalt.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Olen selle raportiga nõus, sest see propageerib säästvate töökohtade loomist ehk selliste töökohtade loomist, mis arvestavad praeguse põlvkonna vajadusi, ohustamata sealjuures tulevaste põlvkondade võimalusi. Samuti rõhutatakse, et need töökohad peavad looma sotsiaalset heaolu, seega teenima nii inimese kui ka looduse huve. Uue säästva majanduse eesmärk peab olema ühine keskkonnanalane ja sotsiaalne jätkusuutlikkus, mis loob pikaajalised võimalused konkurentsivõime, sotsiaalse heaolu ja keskkonnakaitse parandamiseks. Kuna madalamat kvalifikatsiooni nõudvates valdkondades suureneb ebakindlate töölepingute arv, on väga tähtis ka töökoha kvaliteet, seega edendab see raport ka heade töökohtade loomist.

Sellised töökohad peavad tagama stabiilse sotsiaalse suunitlusega töö, pöörates erilist tähelepanu töötajate tervisele, ohutusele, töö inimväärsusele ja oskustega seotud nõuetele. Sellepärast kutsun liikmesriike üles mitte ainult looma töökohti põhjalikku koolitust

nõudvates valdkondades, vaid parandama ka nende töökohtade staatust, mis nõuavad vähem koolitust, luues selleks head töötingimused. Samuti olen nõus ettepanekuga kohandada elukestva õppe strateegiaid vanemate töötajate vajadustele, et tagada ka üle 55aastaste töötajate kõrge osalusmäär.

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult.* – (FR) ELi ühtekuuluvuspoliitikal on suur roll säästva majanduse tööhõivepotentsiaali parandamises, sest see vähendab piirkondade erinevusi ja ergutab majandust. Sellega seoses tuleks piirkondlikul ja kohalikul tasandil kasutada rohkem Euroopa struktuurifonde, et luua uusi, säästvaid ja püsivaid töökohti. Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) aitab luua piirkondlikke kobarorganisatsioone teadustegevuse, innovatsiooni ja infrastruktuuri kohapealse sidumise kaudu seoses uue tehnoloogiaga.

Piirkondlikel ja kohalikel omavalitsustel on kõige paremad võimalused ja suutlikkus luua tingimusi, mida on kasvamiseks vaja uuenduslikele kobarorganisatsioonidele, mis võivad olla otsustavaks tõukeks kohalikele majandusarengule ja luua piirkonnas uusi töökohti. Ka VKEdel on määrav roll uuendustegevuse edendamisel Euroopas. Neid tuleb julgustada kasutama Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid ettevõtlike hoiakute ja oskuste edendamiseks.

Koordineerimise puudumine ELi, riiklike ja piirkondlike rahastamiskavade vahel takistab aga nende eesmärkide saavutamist. Sellest tulenevalt on vaja paremat mitmetasandilist kooskõlastamist, et saavutada suurem koostoime erinevate ühiste poliitikavaldkondade vahel.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest pean samuti keskkonnahoidlike töökohtade loomist säästva majanduse puhul oluliseks. Keskkonnahoidlik töökoht võib olla ka selline, mis aitab säästa energiat ja loodusvarasid, kasutades taastuvenergiat, kaitstes ökosüsteeme ning vähendades jäätmete tekke ja õhu saaste mõju. Tegelikult on selliste sektorite edendamise positiivne kõrvalmõju tohutult suur ning seda tuleks arendada. Samal ajal tuleb tagada piisavad töötingimused ning inimeste kutseharidus ja -koolitus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin selle raporti poolt sellepärast, et selles kritiseeritakse Euroopa 2020. aasta strateegiat, mis ei tee midagi ära töötuse vähendamiseks ja sotsiaalse ühtekuuluvuse parandamiseks, ja sellepärast, et raportis nõutakse Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi muutmist nii, et need tõepoolest edendaks tööhõivet ja võrdväärset sotsiaalset integratsiooni. Raportiga tahetakse ka alustada arutelu täispalga ja sotsiaalkindlustusega kvaliteettöökohtade loomise üle ja võtta vastu sellekohased meetmed, mis edendavad nii keskkondlikult ja sotsiaalselt säästvat majanduskasvu.

Sellega seoses pooldatakse raportis avaliku sektori jõulist rolli, selle säästva arengu edendamist avalike teenuste abil ning infrastruktuuriga, mis vastab keskkonna- ja sotsiaalsetele normidele. Selles pooldatakse uut tööstus-, haridus- ja oskuste poliitikat, mis looks elujõulise majanduse, edendades soolist võrdõiguslikkust ja töötajate esindajate jõulist rolli.

Proinsias De Rossa (S&D), *kirjalikult.* – Toetan seda raportit, milles märgitakse, et töövõimalusi optimeerides tuleb pöörata erilist tähelepanu inimväärsele tööle ning töötajate tervishoiule ja ohutusele. Et tagada valmisolek üleminekuks ja hoida ära töötust, tuleb soodustada sotsiaalset dialoogi ja kollektiivlepinguid (mis uutes sektorites sageli puuduvad) ning tugevdada sotsiaalkindlustust, sissetulekutoetuse süsteeme ja ennetavaid sektorisiseseid koolitusalgatusi, soolist võrdõiguslikkust ning sotsiaalselt kaasavat tööturгу. Raport tugineb

Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) keskkonnahoidlike töökohtade määratlusele, mille kohaselt kõik töökohad, mis edendavad säästvat arengut, on keskkonnahoidlikud töökohad. Sotsiaalselt õiglase ülemineku tagamiseks peaksid töötajad osalema selles protsessis kui partnerid. Raportis kutsutakse üles kaasama töötajate esindajaid, kes ILO määratluse kohaselt vastutavad töökoha keskkonnahoidlikkuse eest, et muuta töökohad, ettevõtted ja tööstusharud säästvamaks. Ühe edendatava eesmärgina tuleks suurem säästvus lisada mitmesuguste fondide, nagu struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi finantsperspektiivi. Me peame asetama säästvate töökohtade loomise ELi eesmärkide etteotsa koos järkjärgulise üleminekul kvaliteetsetele ja keskkonnahoidlikele töökohtadele ning nendesse investeerimisega.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Raport tööhõivevõimaluste arendamise kohta uue, säästva majanduse raames sai minu poolthääle, sest selles väidetakse, et keskkonnahoidlike töökohtade loomist ei tuleks vaadelda mitte ainult arvude tasandil. Samuti on vaja teada, kuidas saab tagada head töötingimused ja kuidas saab minna säästvale majandusele üle sotsiaalselt õiglasel viisil.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) See, et raporti koostamises osales nii palju – tervelt kuus – parlamendikomisjoni, näitab, et tööhõive küsimus on praegusel ajal väga tähtis ja et jätkusuutlikkuse mõiste on poliitilises arutelus vältimatu. Majanduse jätkusuutlikkuse ja selle töökohtade loomise võime pärast tunnevad muret nii töötajad, ettevõtjad, poliitikud, tehnilised töötajad, tavakodanikud, keskkonnakaitsjad, töösturid jpt. Üks peamisi probleeme on siinkohal just jätkusuutlikkuse maksumus ja see, kuidas kulud jaotuvad.

Me murrame pead selle üle, kui palju see vajadus, mis ei ole alati märgatav ega piisavalt täidetav, kahjustab turgude algatus- ja korraldusvõimet või tekitab lisaprobleeme majandusele, mida kriis ja ebakindlus juba niigi räsitud on. Praegusel ajal on üha enam vaja, et jätkusuutlikkus ei oleks midagi laialivalguvat ja seetõttu raskesti saavutatavat, vaid oleks toimiv arusaam inimtegevuse ja vastasmõju tõlgendamiseks maailmas, ka majandusvaldkonnas, nii et sellest oleks kasu kõigile, mitte ainult mõnele radikaalile.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Areng on säästev siis, kui selles arvestatakse praeguse põlvkonna vajadustega nii, et ei kahjustata tulevaste põlvkondade võimalusi oma vajadusi rahuldada. Me vajame tegevuskava, mille puhul võetakse ühitatult arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid huve, tõhustatakse sotsiaalset dialoogi, suurendatakse ettevõtete sotsiaalset vastutust ning järgitakse ettevaatuse ja „saastaja maksab” põhimõtet. Tuleb mõelda pikas perspektiivis ning järgida konkurentsivõime ning sotsiaalse, majandusliku, territoriaalse ja keskkondliku ühtekuuluvuse eesmäärke. Seepärast pooldame investeeringuid inim-, sotsiaal- ja keskkonnakapitali, uuenduslikku tehnoloogiasse ja uutesse ökoloogilistesse teenustesse.

Selle kohustusega osaleme kliimamuutuse vastu suunatud võitluses. EL on kohustunud vähendama 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heidet vähemalt 20% ning katma 20% oma energiavajadusest taastuvenergiaga ja suurendama energiatõhusust 20%. Valitsustevahelise kliimamuutuste eksperdirühma uuringu kohaselt saab üleilmset soojenemist vähendada 2 °Cni üksnes siis, kui arenenud riigid vähendavad 1990. aastaga võrreldes 2050. aastaks oma kasvuhoonegaaside heidet 80–90%. Seepärast soovime luua keskkonnahoidlikke töökohti, mis aitavad saavutada sotsiaalsel õiglusel ja ökotõhususel põhinevat säästvat majanduskasvu, samuti edendada tööhõivet maapiirkondades, et hoida ära kõrbestumist.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Sellest algatusraportist on kasu mitmes valdkonnas ja selles on osaliselt arvestatud arvamusega, mille koostamise eest ma tööstuse,

teadusuuringute ja energeetikakomisjonis vastutasin, kuigi selles ei tõsteta esile vajadust pöörata rohkem tähelepanu iga liikmesriigi eripärale, aga seda tuleks teha. Juhin tähelepanu mõnele heale küljele.

– Selles arvatakse, et ELi uus, säästev majandus peaks tagama tasakaalus majandusliku ja sotsiaalse arengu, ning rõhutatakse avaliku sektori olulisust.

– Selles nõutakse edasiviivat ja jätkusuutlikku tööstuspoliitikat, milles pööratakse rohkem tähelepanu ressursikasutuse tõhususele, ning rõhutatakse, et keskkonnahoidlik majandus peab võimaldama luua inimväarikaid, hästi tasustatud töökohti, mis parandavad energiatõhusust või aitavad kaasa tööstuse mitmekesistamisele.

– Selles juhitakse tähelepanu sellele, et üleminek säästvale majandusele on väga keeruline, ja sellepärast nõutakse selles erilise tähelepanu pööramist nendele valdkondadele, mida mõjutab deindustrialiseerimine, luues sotsiaalpartneritega nõu pidades sobiva rahalise abi süsteemid või lõimitud sekkumisviisid, mis sobivad säästva arenguga ja uuenduslikuma majandusega, mis suudab luua inimväärseid, hästi tasustatud ja õigustega töökohti, vähendades samas sotsiaalset ebavõrdsust ja piirkondlikke erinevusi, kusjuures väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamine on eriti tähtis.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Täna on selle raporti üle hääletamiseks sobiv päev. Nimelt teatas Šoti valitsus täna, et Šotimaa on 2020. aastaks seatud kasvuhuonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärkide suunas liikumisel pooltel teel. Hiljuti avaldatud aruandes tõsteti esile, et avamere tuulest energia tootmine võiks luua Šotimaal umbes 48 000 töökohta, ja Šotimaa valitsus tahab olla ELis säästva majanduse vallas uute töökohtade loomisel eesotsas. Kahju, et Ühendkuningriigi valitsus Westminsteris diskrimineerib jätkuvalt Šotimaa energiatarnijaid karistavate võrgutasudega, takistades nii nende ELi-ülese tähtsusega arengut. Hääletasin raportis tehtud üleskutsete poolt ja nõuan tungivalt, et Ühendkuningriigi valitsus neid kuulda võtaks.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Halvemate töötingimustega lühiajaliste lepingute arvu suurenemine on tänapäeval eriti märgatav noortega seoses. See on tõsine takistus kodanike stabiilse elu jaoks ja sellest tingitult ka säästva majanduse jaoks. Ökoloogilised suundumused arendustegevuses ja tööstuslikus uuendustegevuses on mõeldud suurendama tööhõivet, aidates samas ka keskkonda kaitsta.

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon teeb ettepaneku, et keskkonda säästva tehnoloogia kohustuslik kasutuselevõtt põllumajanduses suurendab tööhõivet ja põllumajandustootjate sissetulekuid. See on huvitav väide, mis kindlasti väärrib arutelu ja põhjalikumat analüüsi. Ettepanek korraldada teabekampaaniaid, millega parandada kodanike teadlikkust keskkonnahoiu tähtsusest, väärrib samuti toetamist.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult*. – Energia säästvus on üks põhiteemasid, millega Euroopa ühiskond peab praegu tegelema, ning sellest võib lähiaastatel saada ka üks peamisi tööhõiveallikaid. Toetan seda algatust, sest sellega edendatakse töökohtade loomist ja kaitstakse töötajate õigusi.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Aeglaselt taanduv majanduskriis peaks julgustama Euroopa Liitu haldama ressursse kaalutlevamalt ja konkurentsivõimelisemalt. See on võimalik ainult siis, kui ettevõtlus on säästev, millega kaasneb palju lisakasu keskkonnale ja meie rahvale. Peame looma stabiilsed üldtingimused, milles on suur võimalus luua töökohti ELi keskkonnahoidlikus majanduses, mis tagab ettevõtluse jätkusuutliku arengu. Hääletan selle raporti poolt sellepärast, et majanduskasv, keskkonnakaitse ja

sotsiaalne ühtekuuluvus on seotud ja täiendavad üksteist. Eesmärk ei tohiks olla ainult uute, säästvate, keskkonnahoidlike töökohtade loomine, vaid ka ärimaailma ja kogu ühiskonna julgustamine selles uues asjade korralduses kaasa lööma. Peame keskkonnahoidliku majanduse potentsiaali täiel määral ära kasutama, parandades sellega seoses ka üleilmset kuvandit Euroopast kui edumeelsest, säästvast ja keskkonnateadlikust majandusühendusest, mis on teistele eeskujuks.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Kriisi tagajärjel on majanduskasv ja tööhõive muutunud Euroopa Liidus esmatähtsaks küsimuseks. Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et see on tähtis selleks, et tehtaks hästi läbi mõeldud jõupingutusi selle nimel, et tõsta tööhõivet sellise poliitika abil, mis edendab tegusat vananemist ning noorte, puuetega inimeste, seaduslike sisserändajate ja teiste haavatavate elanikkonnarühmade kaasamist tööturule. Sellist poliitikat koos kvaliteetse hariduse ja erialase koolitusega peavad täiendama tulemuslikud stiimulid elukestva õppe jaoks ja kvalifikatsiooni parandamise võimaluste loomine.

Veel üks elanikkonnarühm, keda me ei saa tähelepanuta jätta, on noored koolilõpetajad. Peame looma liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite vahel tugeva partnerluse, mis aitab neil noortel leida esimest töökohta või pakub neile uusi võimalusi lisakoolituse saamiseks (sh õpipõhisina ameti omandamine). Sellega seoses peavad liikmesriigid koondama jõud ja kasutama täielikult ära kättesaadavaks tehtud ELi vahendid, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi vahendid.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *kirjalikult.* – (RO) Vaja on uute töökohtade loomise meetmeid, eelkõige nüüd, kui liikmesriikides valitseb sügav majandus- ja sotsiaalne kriis. Seda arvesse võttes on ELi ühtekuuluvuspoliitika väga tähtis tegur säästvas majanduses uute töökohtade võimaluste loojana, vähendades piirkondlikke erinevusi ja luues täistööhõive ühiskonna. Peame ärgitama piirkondi kasutama struktuurifonde riiklike, kohalike ja piirkondlike projektide rahastamiseks ning Euroopa Sotsiaalfondi paremate haridus- ja töövõimaluste loomiseks.

Euroopa Sotsiaalfond on kättesaadav lahendus liikmesriikidele, kes tahavad investeerida oskuste parandamisse, tööhõive- ja koolitusvõimaluste edendamisse, ümberõppesse ja karjäärinõustamisse töötute jaoks, eesmärgiga luua rohkem ja paremaid töökohti. Et toetada liikmesriikide kogukondi ja piirkondi, palusin Euroopa Komisjonil rahastada katseprojekti, mille eesmärk on koolitamine ja heade tavade levitamine nende jaoks, kes otseselt tegelevad Euroopa fondide haldamise ja rakendamisega kohalikul ja piirkondlikul tasandil.

Thomas Mann (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Elisabeth Schroedteri algatusraport tööhõivevõimaluste arendamise kohta uue säästva majanduse raames sai täna minu poolthääle. Raporti peatähelepanu on keskkonnahoidlikel töökohtadel. Need on töökohad tööstus- ja teenindussektori peaaegu kõikides valdkondades, mis aitavad kaasa säästva majanduse tekkimisele. Keskkonnakaitsest võib saada majanduse vedur, kui loome piisavalt vara investeringuid soodustavad ennustatavad raamtingimused. Paljude hanke-lisakriteeriumide kehtestamine on vastuolus ELi eesmärgiga vähendada bürokraatiat. Mul on hea meel, et suutsime kokku leppida selles, et kriteeriumid piirduvad minimaalsete sotsiaalsete normidega. Enamik Euroopa ettevõtteid on kahtlemata eduka keskkonnakaitsepoliitika teerajajad maailmas. Et tagada nende jaoks õiglane konkurents, peame vältima tootmise viimist ELi kolmandatesse riikidesse, kus on madalad keskkonnakaitse nõuded. Euroopa Komisjon ja liikmesriigid peavad sellest suundumusest

jagu saamiseks võtma kiiresti jõulisi meetmeid. Minu selleteemaline muudatusettepanek sai täna enamuse toetuse.

Tuleb edendada mittediskrimineerimist ja võrdset kohtlemist töökohal. Sanktsioonid ja kvoodid on selleks valed meetodid. Nõue, et ettevõtte nõukogus peab olema 40% naisi, ei ole realistlik ja sellepärast seda ettepanekut ei toetatudki. Naistele ei ole kvote vaja. Neile on vaja paremaid karjäärivõimalusi. Selleks on vaja kaotada naiste erialast arengut pärssivad takistused.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Tööhõive mõiste uues säästvas majanduses on tekitanud uue paradigma seoses majanduslike eelarvetega, mida on tänini peetud majandusliku arengu ja töökohtade loomise alustingimuseks. Säästev majandus eeldab suuri muutusi tööhõivevõimalustes, sest energiatõhususe sektori äriühingutel on väga tähtis roll kogu maailmas töökohtade loomisel. Saksamaa näide selles vallas kinnitab väga hästi selle sektori ettevõtete edukust uute töökohtade loomisel. Seepärast on oluline, et teised ELi riigid järgiksid Saksamaa eeskujul, nii et kogu Euroopas tekiks mitmekordistav mõju säästva majanduse tööhõivele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Taas kord on ühes ELi raportis kenad sõnad. Näiteks on selles juttu optimaalsetest tööhõivevõimalustest meeste ja naiste jaoks uues, säästvas majanduses, inimväärsest tööst, sotsiaalselt õiglasest üleminekust ja kvalifikatsioonivajaduste rahuldamisest. EL peab aga teadma, et just itta laienemise pärast on mõnes sektoris tööjõuturule avaldatav surve suurenenud ja olukorra paranemise märke ei ole näha. Lisaks on just viimastel aastatel tunduvalt levinud ebakindlad töötingimused, nagu töövahendusbüroode pakutav ajutine töö, osalise koormusega töö, madalapalgaline töö õpingute kõrvalt ja näiline FIEna tegutsemine. Tänapäeval ei taga isegi kõrge kvalifikatsioon enam töökohta.

Seni kuni endiselt räägitakse kolmandate riikide töötajatele töölubade andmisest kaubanduse ja tööstuse odava tööjõuga varustamiseks, püüdmata anda kohapeal elavatele töötajatele sobivat kvalifikatsiooni, jääb kõik see vaid tühjaks sõnakõlksuks. Nõuded kõlavad kenasti, aga paberil võib öelda mida iganes. Kuna ei saa eeldada, et sellele järgnevad sobivad meetmed, millega raportis öeldut ellu saab viia, jäin hääletamisel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin Elisabeth Schroedteri raporti poolt, sest olen selle sisu ja käsitlemisega nõus.

Säästvas arengus arvestatakse praeguse põlvkonna vajadustega nii, et ei kahjustata tulevaste põlvkondade võimalusi oma vajadusi rahuldada. Lisaks majanduslike ja keskkonnaga seotud huvide käsitlemisele on ülemkogu järeldustes juttu investeringutest inim- ja sotsiaalsesse kapitali, samuti uuendustegevusse, et luua eeldused konkurentsivõimeks, heaoluks ja sotsiaalseks ühtekuuluvuseks.

Lisaks on veel üks väga tähtis punkt dokumendis keskkonnahoidlike töökohtade mõiste seletus. Selliseid töökohti ei ole ainult keskkonnakaitsega otseselt seotud tööhõivesektorites. Need kõik on töökohad, mis aitavad kaasa säästvale majandusele üleminekule, aidates säästa energiat, kasutades taastuvenergiat ja vältides jäätmete teket.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Säästva majanduskasvu aluseks peab olema sotsiaalne õiglus ja keskkonnatõhusus. Euroopa majanduse ümberkujundamine igal tasandil – kohalikul, riiklikul, piirkondlikul ja ELi tasandil – keskkonnahoidlikuks majanduseks viib suurte muudatusteni tootmises, turustamises ja tarbimises. Pooldan avalikkuse teavitamise ja teadlikkuse parandamise kampaaniate korraldamist, et juhtida tähelepanu

sellele, et meie strateegia keskkonnahoidlikule, säästvale majandusele ülemineku jaoks on sotsiaalselt õiglane ja aitab suurendada tööhõivet.

Tahan rõhutada vajadust pöörata erilist tähelepanu elurikkusele uute, keskkonnahoidlike töökohtade loomisel kogu Euroopas, eelkõige Natura 2000 võrgustiku loomisel. Kutsun komisjoni üles esitama aastaks 2011 õiguslikke ja muid kui õiguslikke meetmeid sisaldav strateegia, mille abil edendada keskkonnahoidlike töökohtade loomist, mis on majanduskasvu ja jõukuse allikas kõigi jaoks.

Palun komisjonil ja liikmesriikidel kaasata teistesse ELi poliitikavaldkondadesse meetmed, mille sihiks on töötajate ümberõpe keskkonnahoidlikel töökohtadel töötamiseks.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Keskkonnahoidlike töökohtade loomine Euroopas on väga oluline. Ühelt poolt soodustavad need töökohad säästvat arengut ja teiselt poolt aitavad need saavutada kõrgeid kvantitatiivseid eesmärke, mille EL endale kliimamuutuse vastu võitlemises seadnud on. Kolleeg Elisabeth Schroedteri raport, milles propageeritakse nende edendamise meetmete rakendamist, sai minu poolthääle. Keskkonnahoidlike töökohtade arvu suurendamiseks tuleks eelkõige ärgitada ettevõtted investeerima puhtasse tehnoloogiasse – mõtlen siinkohal eelkõige maksusoodustuste tegemist VKEdele. Samuti tuleks julgustada piirkondi kasutama Euroopa struktuurifonde ja Ühtekuuluvusfondi uute, säästvate ja püsivate töökohtade loomiseks. Peame siiski hoolt kandma selle eest, et riiklikud koolitus- ja haridussüsteemid suudavad rahuldada nõudlust kvalifitseeritud töötajate järele ning et töötajad, kelle töökohti need majanduse struktuurimuutused ohustavad, saaksid ümberõpet.

Zuzana Roithová (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Raport tööhõivevõimaluste arendamise kohta uue säästva majanduse raames ei saanud minult poolt- ega vastuhäält, sest ma ei jaga raportööri arvamust, et lahendame töötuse probleemi siis, kui vähendame heitkoguseid 40 aasta jooksul 90% võrra. Raport aitab küll kaasa uue tehnoloogia kasutuselevõtule, aga see ei pruugi tähendada seda, et Euroopa kodanikud saavad tööd. Oleme osa üleilmsest liberaliseeritud turust, mis pakub ettevõtetele, kogukondadele ja tarbijatele Aasia uut tehnoloogiat, mis võistleb Euroopa tehnoloogiaga peamiselt madalate hindade tõttu. See ei tähenda, et me ei peaks kehtestama keskkonnanorme, aga ärgem teeseligem, et need kaotavad töötuse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Mul on hea meel, et Euroopa Parlament võttis täna vastu sakslannast kolleegi Elisabeth Schroedteri juhtimisel koostatud raporti tööhõivevõimaluste arendamise kohta uue säästva majanduse raames. Nagu ta pärast hääletust ütles, on rohelised ammugi propageerinud seda, et Euroopa peaks sõlmima tõeliselt keskkonnahoidliku uue kokkuleppe, mis kiirendab üleminekut säästvale majandusele, mis on ainus rakendatav vastumeede praegusele majanduskriisile. Seetõttu on väga tore, et see raport, milles juhatakse tähelepanu uute, keskkonnahoidlike töökohtade loomise ja olemasolevate töökohtade keskkonnahoidlikuks muutmise potentsiaalile Euroopas ning esitatakse selleotstarbelisi soovitusi, sai erinevate fraktsioonide parlamendiliikmete enamuse poolthääled.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Kuigi me pooldame teatavaid selles raportis esitatud põhimõtteid, hääletasime selle vastu.

Uute töökohtade loomine keskkonnahoidlikes majandusharudes, taastuvate ressursside kasutamine, ökosüsteemi taastamine ja energia säästmine on vajalikud ja toetamist väärt.

Ometi ei saa me lubada, et keskkonnahoidlikele töökohtadele ülemineku kulud peavad kandma meie ettevõtted, eriti veel praegusel kriisiajal.

Ettevõtetele, kes tahavad täielikult või osaliselt muutuda keskkonda säästva sektori osaks, tuleks leida rahastamisallikaid. Palju saastavate süsteemide asendamine keskkonda vähemõjutavate süsteemidega peab olema ka lihtsam, sest, nagu Itaalias sageli juhtub, on rahvas sellele vastu.

Edward Scicluna (S&D), *kirjalikult*. – Toetan seda raportit rõõmuga. Majandus- ja sotsiaalne kriis ei tohi takistada liikmesriikidel liikuda säästvama, vähem süsinikdioksiidiheidet tekitava ressursitõhusa majanduse poole. See muudab meie majanduse vastupidavamaks, konkurentsivõimelisemaks ja üha kallinevast impordist vähem sõltuvaks. Komisjon peaks erilist tähelepanu pöörama keskkonnahoidlikele töökohtadele, eelkõige sellepärast, et OECD andmetel suudab keskkonnatoodete ja -teenuste sektor anda tööd väga erinevate oskuste ja võimetega inimestele, sealhulgas madala kvalifikatsiooniga töötajatele. Samuti soovin, et liikmesriigid looksid rahastamissüsteemid ja rahalised stiimulid, mis ergutavad VKESid ellu viima keskkonnahoidlikku tööhõivepoliitikat. Samal ajal kui Euroopa tööhõivestrateegias määratletakse keskkonnahoidlikud töökohad laiatähenduslikult, tuleks siiski eristada töökohti, mis on saastamise ohjamise, ringlussevõtu, veemajanduse, looduskaitse, keskkonna- ja taastuenergiatehnoloogia vallas ning keskkonnaga seotud teadus- ja arendustegevuse vallas. Keskkonnahoidlik majandus suudab tagada majanduskasvu ja vähendada üha suurenevat töökohtade ebakindlust, mis on tekkinud viimastel aastakümnetel, eelkõige noorte seas. Selle saavutamiseks on meil vaja sobivaid koolitus- ja haridusprogramme. Ainult nii saame parandada uue, säästva majanduse võimet töökohti luua.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Euroopa Ülemkogu on määratlenud, et areng on säästev siis, kui see rahuldab praegused vajadused, ilma et seaks ohtu tulevaste põlvkondade võime oma vajadusi rahuldada. Raportis on palju räägitud keskkonnahoidlike töökohtade loomisest. Üks väga tähtis asjaolu on see, et taastuvate energiaallikate valdkonnas on uute töökohtade loomise potentsiaal väga suur. Euroopas on sellise poliitika vastutustundliku järgimise hea näide Saksamaa. Säästva majanduse poole liikumisel peame pöörama tähelepanu sotsiaalsele õiglusele, sest nii võtavad kodanikud muutuse omaks. Sobiv koolitus ja töötajate kvalifikatsiooni süstemaatiline parandamine on samuti olulised. Säästev areng nõuab mitte ainult keskkonnanormide, vaid ka tööhõivenormide järgimist.

Bart Staes (Verts/ALE), *kirjalikult*. – (NL) Minu poolehoid kuulub täielikult sellele raportile, milles käsitletakse tööhõivevõimaluste arendamist uue säästva majanduse raames. Elisabeth Schroedter mainib Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) määratlust, mille kohaselt on töökoht keskkonnahoidlik siis, kui aitab kaasa säästvale majandamisele ja sotsiaalsele Euroopale. Seega hõlmab see määratlus enam kui kõrgtehnoloogilised töökohad energeetika ja keskkonnajuhtimise sektoris, millest komisjon räägib. Näiteks üks eesmärk on nõudlik säästev tööstuspoliitika, mis asetaks rõhu ressurside kasutamise tõhususele, ning ka inimväärsed hästi tasustatud töökohad. Soovitatakse laialdasemalt kaasata tööstust, ärgitada piirkondlikke asutusi kooskõlastama sel eesmärgil õigusraamistiku tingimusi, turumajanduse ohjamisvahendeid, toetusi ja riigihankeid ning töötada välja sihipärasem vastus mitte ainult vajadusele uute oskuste järele, vaid ka vajadusele luua uutes sektorites tööturu osapoolte vahel dialoog ehk kollektiivlepingud.

Uutes majandusharudes nõutakse väga suurt tootlust ja pööratakse vähem tähelepanu headele töötingimustele. Sellepärast ei ole lihtne veenda inimesi, kes töötavad

tavatööstusharudes, kus on kindel sotsiaalkaitse, minema teise tööstusharusse. Liit on kohustatud võitlema üleilmse soojenemisega ja sellepärast on vaja head strateegiat, mis tagab sotsiaalse õigluse keskkonnahoidlikumasse majandusse üleminekul.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult*. – Raport, milles nõutakse, et töökohtade loomise eesmärgil töötataks välja ELi säästva majanduse strateegia, sai minu poolthääle. Samuti toetatakse selles ülemkogu üleskutsesid vaadata läbi toetused, millel on keskkonnale negatiivne mõju, ning rõhutatakse vajadust inimväärse töö järele.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Raport tööhõivevõimaluste arendamise kohta uue säästva majanduse raames sai minu poolthääle, sest arvan, et liikmesriigid peavad oma majanduse muutma konkurentsivõimelisemaks, tõhusamaks ja vähese CO₂-heitega majanduseks. Sellepärast kutsun ELi üles töötama välja säästev tööstuspoliitika ja kaasama tööstussektor ökoinnovatsiooni, et muuta majanduse kasv vähem sõltuvaks ressurside ja energia tarbimisest ning vähendada saastavaid heitkoguseid. Selleks et luua keskkonnatõhusas majanduses töökohti, peame investeerima energiatõhususse ning taastuvate energiaallikate ja keskkonnahoidliku tehnoloogia kasutamisse hoonetes, transpordisektoris ja põllumajanduses. Tahan, et ELi 2020. aasta strateegia raames töötataks välja Euroopa tööhõivestrateegia, mille abil saavutada säästev majandus ja milles pööratakse tähelepanu ka piirkondlike asutuste rollile.

Lisaks nõuan, et luuakse tõhusad rahastamissüsteemid ja rahalised stiimulid, mis aitavad VKEdel jõuda keskkonnahoidlike uuenduste ja tootmiseni. Lõpetuseks arvan, et tööhõivepoliitika võib olla vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisel väga tähtis, ning palun tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid keskkonnatõhusa majandusarengu jaoks vajalike uute oskuste arendamiseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult*. – (LT) Kallid kolleegid! Säästva majanduse poole püüdlemine ei ole pelgalt keskkonnast tulenev vajadus, vaid ka üks sotsiaalse Euroopa alustugesid. Sellised muudatused kannavad vilja ainult siis, kui need on sotsiaalselt õiglased ning tagavad tööhõive ja sotsiaalkindlustuse suurenemise ja töötingimuste paranemise.

Sellepärast peab säästev majandus hõlmama mitte ainult sotsiaalset ja ökoloogilist, vaid ka tehnoloogilist ja majanduslikku säästvust. Need ei peaks olema vastuolus. Vaja on leidlikumaid meetmeid.

Võtame näiteks energiatõhususe. Leedus oli üks majanduskriisis kõige rohkem kannatada saanud majandusharusid ehitus. Enamik Leedu vanadest hoonetest ei ole kuigi ökonoomsed – nagu elanike küttearvetelt näha, ei kasutata imporditud energiat tõhusalt.

On tõenäoline, et riiklikud projektid, mille raames hooneid soojustatakse ja suurendatakse nende energiatõhusust, toovad raha sellele turule ehitussektori palkade ja investeeringute kaudu tagasi. Samal ajal vähendab see Leedu sõltuvust energiainpordist.

Muidugi on see ainult üks näide ja ei pruugi kehtida kõigi liikmesriikide kohta. See aga näitab, et just kriisi ajal peame olema leidlikud ja ühendama jõud seal, kus tuleb luua alus säästvale tulevikule.

Raport: Rafal Trzaskowski (A7-0216/2010)

Zuzana Brzobohatá (S&D), *kirjalikult*. – (CS) Toetasin raportit Euroopa Majanduspiirkonna ja Šveitsi ning takistuste kohta siseturu täielikul rakendamisel; peamiselt sellepärast, et selles ärgitatakse Euroopa Komisjoni ja juhatakse tähelepanu meetmetele,

mille eesmärk on parandada majanduskoostööd Euroopa Liidu ja Šveitsi vahel. Eelkõige märgitakse raportis – ja täiesti õigesti –, et Šveitsi ja ELi vahel erinevates üksiksektorites sõlmitud 120 kahepoolset lepingut on tarbetult keeruline süsteem. Püüd anda endast parim õigusaktide lihtsustamiseks ja ühtlustamiseks on õige, eriti kui kaotatakse takistused, mis ei lase ELi ettevõtetel Šveitsi turule pääseda ja vastupidi. Näiteks juhitakse raportis tähelepanu täiesti tarbetule nõudele, et Šveitsi turule sisenevad ettevõtted peavad esitama finantsgarantii. Minu arvates on see üleliigne takistus, mis tuleks kaotada ja millele raportis õigustatult tähelepanu juhitakse.

Mário David (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletan selle raporti poolt, sest siseturu täielik rakendamine ja selle tõhus toimimine on ELi jaoks sama tähtis kui tema kaubanduspartnerite, eelkõige Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni liikmesriikide jaoks. Šveits, kes on ELi jaoks kaubandusmahu suuruselt neljas kaubanduspartner, on liiduga ühinemata sellega majanduslikult lõimunud kahepoolsete lepingute alusel. See tekitab talle lisaprobleeme, sest erinevalt Euroopa Majanduspiirkonna lepingust ei ole nendes kahepoolsetes lepingutes automaatseid mehhanisme, mis kohandaks nende sisu ELi asjaomase õigustiku muutustele.

Vaatamata edusammudele seoses ELi liikmesriikide ja Šveitsi vahelise isikute vaba liikumise lepinguga, on selle rakendamisega teatud probleeme, mis vajavad lisatähelepanu. Sellepärast arvan, et kirja tuleb panna kõik võimalused, millega nimetatud lepingu rakendamist parandada saab, eeskätt selle ühtlustatum rakendamine ning liidu ja Šveitsi õigusaktide lähendamine ühisturu valdkonnas.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Šveitsi ajalugu ja omapära kajastuvad mitte ainult selle siseriiklikus valitsemises, vaid ka selles, kuidas ta on otsustanud suhelda teiste riikidega, ja piirangutes, mida ta neile suhetele kohaldab. Šveitsi soovimatus ühineda suurte rahvusvaheliste organisatsioonidega või sõlmida sageli igavesti kehtivaid lepinguid, mis mõjutavad riigi õigussüsteemi, on pikaajaline. Samuti ei ole midagi muutunud selles, et ta eelistab oma kodanikke ja ettevõtteid välismaistele konkurentidele, kes seetõttu sageli ülemääraste õiguslike ja haldustakistustega kokku peavad puutuma.

Sellele vaatamata on Šveits olnud Euroopa Liidu jaoks tähtis partner ja sõlminud juba üle saja nendevahelisi suhteid reguleeriva kahepoolse lepingu. Kuigi Šveitsi otsus jääda Euroopa Majanduspiirkonnast välja ei kiirendanud ega soodustanud ELi majanduslikke suhteid selle riigiga, ei ole see siiski takistanud nendeni jõudmist igati positiivsel moel. Loodan, et need suhted tugevnevad ja arenevad.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) neli liikmesriiki (Island, Liechtenstein, Norra ja Šveits) on Euroopa Liidu peamised kaubanduspartnerid, kusjuures Šveits ja Norra on kauplemise mahu järgi otsustades tähtsusetel neljandal ja viiandal kohal, ning kuuluvad ühisesse kultuuriruumi, jagades ühiseid põhiväärtusi ning kultuuri- ja ajaloopärandit.

Arvestades, et Lissaboni lepingu uued sätted võivad aeglustada siseturu õigusaktide rakendamist Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) ja EFTA riikides, olen nõus, et komisjon peab andma ametliku vormi EMP lepingu reguleerimisalasse kuuluvatest uutest ELi eeskirjadest ja õigusaktidest teavitamise protsessile, et vähendada lõhet uute õigusaktide vastuvõtmise ja nende võimaliku ülevõtmise vahel EMP ja EFTA riikides.

Samuti olen nõus, et EMP ja EFTA riikide parlamendid peaksid EMPd puudutavate ettepanekute puhul olema aktiivsemalt kaasatud ELi õigusloomeprotsessi. Seepärast teen

ettepaneku, et komisjon esitaks EMP ja EFTA riikide parlamentidele seadusandlikud ettepanekud, mis saadetakse konsulteerimiseks ELi liikmesriikide parlamentidele.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Euroopa Parlamendi Šveitsi ja EMPga suhtlemise delegatsiooni juhina mõistan ma hästi raportis tõstatatud küsimusi. Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioonil on neli liikmesriiki: Šveits, Island, Norra ja Liechtenstein. 1994. aastal, kui sõlmiti EMP leping, said kolm neist siseturu osaks. Šveitsis korraldatud rahvahääletuse alusel, kus 50,3% hääletajatest oli ühinemise vastu ja 49,7% selle poolt, otsustas Šveits siseturuga mitte liituda. Seega otsustas Šveits ülejäänud Euroopaga eraldi suhelda. Šveits on sõlminud ELiga umbes 120 kahepoolset lepingut.

Need lepingud puudutavad isikute vaba liikumist, maanteevedusid, tsiviillennundust, teadusuuringuid, tehnilisi kaubandustõkkeid, riigihanketurgu ja põllumajandust. Šveits on ELi jaoks tähtsuset teine majanduspartner ja Šveitsi ettevõtted annavad tööd enamale kui miljonile ELi kodanikule.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest mul on hea meel edusammude üle, mida on tehtud ELi ja Šveitsi vaheliste piiriüleste teenuste osutamise liberaliseerimisel, ning eelkõige isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe positiivse mõju üle. EList pärit lähetatud töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjatest teenuseosutajate arv Šveitsis on aastatel 2005–2009 pidevalt kasvanud (statistika kohaselt käib iga päev Šveitsis tööl umbes 200 000 piiriülest töötajat, kes elavad ELis või EFTA riigis) ja see on osutunud mõlemale poolele kasulikuks. Arvan, et tulevikus peavad Šveitsi võimud ja kantonivalitsused võtma õppust ELi ja EMP kogemustest teenindussektori dereguleerimisel ja võtma üle teenuste direktiivi.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Šveits kuulub koos Islandi, Norra ja Liechtensteiniga Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni ning on ELi oluline kaubanduspartner. Ent Island, Norra ja Liechtenstein muutsid oma kaubandussuhted ELiga veelgi tihedamaks, kui nad võtsid vastu Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu. Kuna Šveits on mahu poolest tähtsuset neljas ELi kaubanduspartner, siis on EMP lepingu vastuvõtmine eriti oluline. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Selles raportis ei pöörata piisavalt tähelepanu Šveitsi suveräänsusele. Seetõttu hääletasin raporti vastu.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa tõelise majanduspiirkonna loomine on hädavajalik, nagu on kirjas ka Portos sõlmitud lepingus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Meie, roheline fraktsioon, toetasime raportit, kus on välja toodud mitmed takistused, mis segavad Šveitsil ja EMP riikidel siseturu eeskirju rakendada. Konkreetselt on seal kirjas järgmised mõtted: Euroopa Komisjon peab pärast Lissaboni lepingu jõustumist edastama EMP EFTA riikide parlamentidele õigusakti ettepanekud, mida saadetakse konsulteerimiseks ELi liikmesriikide parlamentidele. EMP EFTA riigid peavad eraldama piisavalt vahendeid teenuste direktiivi rakendamiseks, eelkõige selleks, et määrata üks riiklik kontaktisik, ning EMP EFTA riigid peavad rohkem osalema muu hulgas tarbijaõiguste direktiivi üle toimivas arutelus.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasime selle raporti poolt, sest sellega kaotatakse ELi riikide ja ELi tähtsate kaubanduspartnerite vaheliselt vabakaubanduselt takistused.

Arvame, et just Itaalia ettevõtetele ja töötajatele oleks siseturu eeskirjade laialdasem rakendamine Šveitsis igati kasulik. Peame rõõmustama Šveitsi otsuse üle märkimisväärselt vähendada pankade salatsemist, et järgida Euroopa Liidu läbipaistvusnõuet.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin selle raporti poolt, sest seal soovitatakse tihedamat koostööd ja heade tavade jagamist ning jagatakse soovitusi selle kohta, millised muudatused peavad toimuma pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Raportil on paljulubav sisu ning seal mainitakse, et keskmine õigusaktide ülevõtmata jätmise protsent on 0,7%, mis on umbes sama suur kui ELi liikmesriikideski.

Rafał Trzaskowski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Mul on väga hea meel, et parlament võttis selle raporti vastu nii suure hääleteenamusega. Loodan, et teie poolthääled selle vastuvõtmisel tähendavad ka seda, et te toetate raporti kahte põhieesmärki (nagu ka mina seda teen). Neist esimene on see, et mina ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon tahtsime ELi mittekuuluvad EMP riigid ja Šveitsi lisada meie parlamendikomisjoni päevakorda, kus käsitletakse ELi tuuma – siseturgu. Loodan, et need partnerid jäävad sinna alaliselt, sest nad on ju liidu suurimad majanduspartnerid. Teine eesmärk oli lõpuks ometi tegeleda konkreetsete takistustega, et saavutada kõnealuses valdkonnas koostöö, eelkõige nendega, mis on ELi ja Šveitsi juhtinstitutsioonide vahel. Loodan, et parlamendi hääletus selles küsimuses veenab mõlemat osapoolt – nii Euroopa Komisjoni kui ka Šveitsi Konföderatsiooni valitsust – vaatama läbi praegu nende koostööd reguleerivad mehhanismid.

Raport: Pablo Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Vabakaubanduslepingud võimaldavad allkirjutanud riikidel saada kasu kauplemisest suures valikus toodetega ning kasutada oma suhtelisi eeliseid. Seepärast on mul hea meel, et Euroopa Liit sõlmib peagi vabakaubanduslepingu Lõuna-Koreaga. Sellegipoolest peame olema alati ülivalvsad kavandatavate kaubanduslepingute tingimuste suhtes. Praegusel juhul peame vältima kiireid muudatusi, mis võivad kaubandusvood tasakaalust välja viia. See tingib vajaduse kaitseklauslite järele ja eelkõige vajaduse kaitsta meie autotööstust. Praktikas on mul hea meel, et raport on vastu võetud, sest see sisaldab Euroopa Parlamendi liikmete üleskutset võimaldada algatada impordi sissevoolu uurimine liikmesriigi, Euroopa Parlamendi, riigisisese nõuanderühma, juriidilise isiku, liidu tootmisharu nimel tegutseva ja sellest vähemalt 25% esindava ühingu või komisjoni enda taotlusel. Kui selgub, et Euroopa tootjaid mõjutab tõsiselt teatava toote impordi väga suur kasv, siis võib kehtestada kaitsemeetmed kaitsvate tollimaksude vormis.

George Sabin Cutaș (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Raport ELi ja Korea vabakaubanduslepingu kahepoolse kaitseklausli rakendamise kohta sai minu poolthääle. See kaitseklausel kaitseb ELi tööstust ja töökohti Korea impordi kahjuliku mõju eest. Ekspordivoo hoolikas jälgimine ja õiglase konkurentsi põhimõtte eiramise kiire lõpetamine on eriti tähtsad. Seega arvan, et parlament peab nõukogule ja komisjonile teada andma, et ta soovib selle määrase vastuvõtmist nii kiiresti kui võimalik.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Euroopa Parlament on kiitnud heaks Lõuna-Koreaga sõlmitud vabakaubanduslepingusse lisatava kaitseklausli muudatusettepanekud. Ent see on alles esimene hääletus: lõpphääletus on lükatud edasi 18.–21. oktoobri osaistungjärguni, et meil oleks võimalik nõukogus esimesel lugemisel kokkuleppele jõuda. Kõik Euroopa Komisjoni mõjuhinnangud on näidanud, et kaubanduse

kasutegurid on Lõuna-Korea jaoks suuremad kui ELi jaoks. Vähi, mida komisjon võiks teha, on tagada meile usaldusväärne kaitseklausel. Meile tundub, et meie piirkondlike kaitsemeetmete nõue on õiguspärane, sest see, millist mõju avaldab ELi turu avamine Lõuna-Korea toodetele, võib liikmesriigiti väga palju erineda. Palju lihtsam on ennustada Euroopa ekspordi mõju näiteks 50 miljoni elanikuga riigis (võrreldes 500 miljoni elanikuga). Samuti on ülioluline, et Euroopa Parlamendil ja asjaomastel tööstussektoritel oleks õigus algatada kaitse eesmärgil uurimine ning et Euroopa Parlamendil oleks suurem sõnaõigus kaitsemeetmete heakskiitmisel või tagasilükkamisel.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Loodan, et vabakaubandusleping Euroopa Liidu ja Lõuna-Korea vahel on mõlemale lepinguosalisele kasulik ja vabakaubanduse piiranguid on mõlema jaoks võimalikult vähe. Kaitsemeetmete eesmärk on kaitsta ELi tööstusharusid tõsise kahju eest. Lõuna-Koreaga oktoobris parafeeritud lepingus olevat kahepoolset kaitseklauslit tuleks täpsustada, et selle rakendamise erinevad tahud oleksid kenasti kirjas, et see oleks läbipaistev ja hõlmaks ka teist lepinguosalist.

Kuna nimetatud klauslid takistavad vaba kaubandust, peaksid need piirduma ainult suurema kahju vältimiseks vajalikuga, sest need peaksid olema asjakohased ja proportsionaalsed olukorraga, mille jaoks need kavandati. Loodan, et Euroopa tööstus muutub üha enam tugevamaks ja leidlikumaks, et me ei peaks seda võimalust kasutama.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) See Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanek on õigusakt, mida on vaja ELi-Korea vabakaubanduslepingus kaitseklausli rakendamiseks. 15. oktoobril 2009. aastal sõlmiti ELi ja Korea Vabariigi vahel vabakaubandusleping. Leping sisaldab kahepoolset kaitseklauslit, mis näeb ette võimaluse kehtestada uuesti enamsoodustusrežiimi tollimäär, kui kaubanduse liberaliseerimise tulemusena suureneb import nii palju ja sellistel tingimustel, et tekitab või ähvardab tekitada suurt kahju samasugust või otseselt konkureerivat toodet tootvale liidu tootmisharule. Et need meetmed hakkaksid toimima, tuleb see kaitseklausel inkorporeerida Euroopa Liidu õigusse, sest nii kaitsemeetmete kehtestamise menetluslikud küsimused kui ka huvitatud poolte õigused tuleb täpselt kindlaks määrata.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Selle kaitseklausli vastuvõtmine, millega tunnistatakse maailma kaubanduse liberaliseerimise ja dereguleerimise kurbi tagajärgi, ei kaota ohte ja muret, mille vabakaubandus ELi ja Lõuna-Korea vahel võib tuua erinevates majandusharudes. See peab paika eriti mõnes liikmesriigis, näiteks Portugalis, ja piirkondades, mis sõltuvad kõige rohkem just neist majandusharudest.

Vaatame kas või tekstiili- ja rõivatööstust, millele selles lepingus erilist tähelepanu pööratakse, ning tööhõive peadirektoraadi ja Eurofoundi uuringut, milles räägitakse võimalusest, et selles sektoris võib tööhõive väheneda 2020. aastaks 20–25%, ja mainitakse isegi võimalust, et Euroopa Liidus kaob 50% töökohtadest. Meenutagem ka näiteks elektroonikatööstuse ja sõidukiosade tootmise olukorda.

ELi neoliberaalne fundamentalism toob jätkuvalt vabakaubanduse heaks rahvusvaheliste ettevõtete kasumi nimel ohvriks töökohad ja tootlikkuse. See suurendab üha enam puudujääki ja sõltuvust välisturgudest, samuti kaubanduse kroonilist tasakaalutust. Selle ideoloogiaga õigustatakse endiselt rünnakuid töötajate õigustele, sotsiaalset dumpingut ning miljonite väiketootjate ja paljude väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete laostamist.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) See leping on pärast Lissaboni lepingu jõustumist esimene kaubandusleping, esimene leping, mille Euroopa Parlament heaks

kiidab. Seega peab parlament oma arvamuse maksma panema. Et kinnitada parlamendi uusi volitusi ELi kaubanduspoliitika kujundamisel, hääletasime rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esitatud muudatusettepanekute poolt, aga otsustasime mitte hääletada kogu resolutsiooni poolt, et saaksime jõuda nõukoguga paremale kokkuleppele. Parema lepingu saavutamiseks tuleks läbi vaadata mitu punkti. Tahame tõelist kaitseklauslit, klauslit, mis oleks tulemuslik ja mis võimaldab kaotada ELi erinevate liikmesriikide vahelised piirkondlikud moonutused ja eelkõige vältida olukordi, kus Euroopa Liidu tootjatele tekitatakse suurt kahju. Siis on veel päevakorras parlamendi algatusõigus, et algatada uurimine seoses kaitseklausliga.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) ELi ja Lõuna-Korea vaheline vabakaubandusleping on väga oluline ELi liikmesriikide majandusliku arengu jaoks. Ent selleks, et ei esineks moonutusi ning tekiks tasakaal mõlema poole impordi ja ekspordi vahel, on vaja kahepoolseid kaitseklausleid. Need klauslid võimaldavad hoida ära suurt kahju, mis võib tekkida ELi tööstusele teatavate toodete impordi liigse kasvu tõttu. Eespool mainitud kaitse tuleb seepärast lisada ELi õigusse, et need meetmed hakkaksid toimima.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Võrreldes teiste riikidega, kellega Euroopa Liit on vabakaubanduslepingu sõlminud või selle üle läbirääkimisi pidanud, on endisel Jaapani asumaal Lõuna-Koreal paremad sotsiaal- ja tööõiguse normid. See, et mõnes ELi liikmesriigis saaks piirkondlikul tasandil kohaldada ajutiselt kaitsemeetmeid, oleks vajalik ja proportsionaalne. Varasemad kogemused on näidanud, et vaja on sekkumisvõimalusi just seoses kaupade impordi ja ekspordiga, et oleks võimalik võtta vajalikke struktuuri kohandamise või muid sarnaseid meetmeid.

Samuti tuleb jälgida ekspordi ja impordi kõige rohkem mõjutatavates valdkondades, et vältida liidu tööstusharude märkimisväärset kahjustamist. Põhimõtteliselt edendab kaubanduslepingute sõlmimine ELi majanduskasvu ja seetõttu hääletasin ma raporti poolt.

Cristiana Muscardini (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Toetan täielikult resolutsiooni teksti, millega luuakse võimalus rakendada kaitseklauslit, kui Lõuna-Korea import ELi ohustab pärast vabakaubanduslepingu kehtima hakkamist tõsiselt Euroopa tootjaid ja tööstust.

Selle klausli piirkondlik kohaldamine on vajalik selleks, et mitte ainult liikmesriigid, vaid ka tööstus ja Euroopa Parlament saaksid nõuda uurimise alustamist, et kaitsta kiiresti Euroopa ekspordi. Pablo Zalba Bidegaini resolutsiooni poolt hääletamisega saame suhetes nõukoguga asuda selgele ja otsustavale seisukohale, mis suurendab parlamendi rolli, sest parlament on ka sidusrühm, mitte ainult Euroopa kaubanduspoliitika täideviija.

Meid üllatas väga eesistujariigi Belgia samm panna ettepanek võtta vastu otsus lepingu allkirjastamise ja ajutise kohaldamise kohta välisasjade nõukogu järgmise koosoleku päevakorda enne, kui parlament on alustanud arutelu selle lepingu üle ja hääletanud kaitseklausli üle, jättes niimoodi ära ametlikud kolmepoolsed läbirääkimised, vaatamata teadmisele, et lepingu lõplik sisu on kinnitamata. Sellepärast on ilmne, et on vaja kutsuda institutsioone üles üksteisest rohkem lugu pidama, nii nagu on kirjas Lissaboni lepingus.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Liit on maailma kõige nõudlikum tootmispiirkond, kus on kõige vastuvõtlikum turg. See olukord tekitab väga suuri probleeme, eelkõige meie tootjatele, kes peavad järgima paljusid õigusnorme, mis muudavad nende tootmiskulud suuremaks kui nende konkurentidel, kes tegutsevad mujal maailmas. Kui need konkurendid saavad vabalt meie turule, tekib ebavõrdne konkurents,

mis tootjatele, töötajatele ja kauplejatele üle jõu käib, ning see on Euroopa ühiskonnale keskpikas perspektiivis väga kahjulik.

Seda arvesse võttes olen väga rõõmus Euroopa Liidu ja Lõuna-Korea vahel sõlmitavat kaubanduslepingut käsitleva raporti üle. Kuna lepingus on sätestatud kahepoolne kaitseklausel, mis ei lase suurel impordimahul tekitada märkimisväärset kahju Euroopa tööstusele, tunnistatakse raportis seda püsivat probleemi ja hakatakse võtma sobivaid meetmeid selle vähendamiseks.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Lugupeetud juhataja! Nõukogu volitas 23. aprillil 2007 komisjoni alustama Korea Vabariigiga läbirääkimisi ELi ja Korea vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimiseks.

Leping parafeeriti 15. oktoobril 2009. Selles on kahepoolne kaitseklausel, mis näeb ette võimaluse kehtestada uuesti enamsoodustusrežiimi tollimäär, kui kaubanduse liberaliseerimise tulemusena suureneb import absoluutarvudes või võrdluses liidusisese toodanguga nii palju ja sellistel tingimustel, et põhjustab või ähvardab põhjustada tõsist kahju samasugust või otseselt konkureerivat toodet tootvale liidu tootmisharule.

Et need meetmed hakkaksid toimima, tuleb see kaitseklausel lisada ELi õigusse, muu hulgas seetõttu, et kaitsemeetmete kehtestamise menetluslikud küsimused ning huvitatud poolte õigused tuleb täpselt kindlaks määrata. Meie ees olev ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus on õigusakt, mida on vaja ELi ja Korea vabakaubanduslepingu kaitseklausli rakendamiseks.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), *kirjalikult*. – (SV) ELi ja Lõuna-Korea vabakaubandusleping on ELi jaoks väga tähtis. Meie, liberaalid, suhtume vabakaubanduslepingutesse väga pooldavalt, sest usume, et need on Euroopa majandusele ja kaubandusele kasulikud. Seepärast oleme väga skeptilised piirkondlike kaitseklauslite suhtes, mida Euroopa Parlament tahab vaba kaubanduse piiramiseks lepingusse lisada. Selle asemel tahaksime hoopis rõhutada vabakaubanduse kasulikkust ELi arengule. Et EL oleks üleilmsel turul konkurentsivõimeline, peaks Euroopa Parlament soodustama piiranguteta vabakaubanduslepingute abil kaubandust muu maailmaga.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Rohelised ei esitanud raporti projekti kohta muudatusettepanekuid, sest me ei ole Korea vabakaubanduslepingu poolt ja hääletame nõusolekumenetlusel selle vastu, kuna me ei ole nõus olukorraga, et üks vabakaubandusleping määrab meelevaldselt ära kogu ELi tööstuse saatuse. Lisaks oleme vastu maksuerandi klauslile, mida EL soovis vabakaubanduslepingusse lisada ja mis võimaldab eksportida Koreasse palju kütust tarbivaid autosid, mis ei ole kooskõlas Korea rangemate CO₂ heite piirangute ja tähtaegadega. Lisaks tundub meile, et ELi 2020. aasta strateegiaga püütakse kannustada kogu ELi hõlmavat tööstuspoliitikat ja sellega peaks kaasas olema ajutine memorandum selliste kavandatavate vabakaubanduslepingute tühistamise kohta, mis on sellise poliitikaga vastuolus.

Sellele vaatamata pooldame praeguses olukorras karmide kaitseklauslite sätestamist ning see konkreetne kaitseklausel saab eeskujuks teistele vabakaubanduslepingutele. Samuti toetasime raportööri, kes oli vastu sellele, et Korea kaitsemeede on ainult autotööstuse huvides, ja tahtis, et mõeldaks kõikidele kaubandussuhetele ja vajadusele neid kaitsta.

Raport: José Bové (A7-0225/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport, millega ma tegelesin Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel, sai minu poolthääle, sest arvan, et see on vajalik selleks, et toiduainete tarneahelas kujunenud suhted tasakaalu viia ja nähtavaks teha, tagades õiglase ja konkurentsivõimelise hea tava raamistiku ja järelevalvesüsteemi, mis hoolitseb selle sujuva toimimise eest. Loodan nüüd, et komisjon arvestab suunistega, mille parlament täna vastu võttis, ja et need kajastuvad õigusakti ettepanekus, mille komisjon meile enne aasta lõppu esitab.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Raportis piirdutakse väidetega, et olukord toiduainete tarneahelas on kurb ja halveneb iga päevaga, ning kritiseeritakse komisjoni selle teatise puuduste pärast. Ent selles mõeldakse, et toiduainetega kauplemine on äriks taandatud, ja pakutakse välja lahendusi konkurentsivõime, läbipaistvuse ja teavitamise parandamiseks toiduaineturul, puutumata sealjuures probleemi tuuma, mis on see, et tootmine on kapitalistlik ning röövib väikestelt ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtetelt nende töö viljad ja töötavatelt tarbijatelt nende sissetuleku. Kreekas on rahvavaenulik poliitika, mida ajavad EL, Ülekreekaline Sotsialistlik Liikumine (PASOK) ja uue demokraatia valitsused, toetanud monopolide laiutamist toiduturul ja toiduainetega (nt piimatooted ja jahu) seotud kartellide loomist. Selle tulemusena on jaemüügihinnad lakke hüpanud ja suurendanud nii toiduainetööstuse tohutut kasumit veelgi ning toiduainete ostmine käib tööliste ja vaesematele peredele üle jõu.

Rahva toiduvajadus saab rahuldatud ainult siis, kui tööliklass, väikeste ja keskmiste põllumajandusettevõtete omanikud ja lihtrahvas astub üheskoos võitlusse monopolide vastu, et lõpetada rahvavaenulik poliitika ja kukutada sellised poliitikud, anda võim rahva kätte, muuta tootmisvahendid ühiskondlikuks varaks ning organiseerida plaaniline põllumajandustootmine, mis lähtub tööliste ja lihtrahva vajadustest rahvamajanduses.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Lugupeetud juhataja! Hääletasin selle raporti poolt, sest nagu raporti lõikes 3 kenasti täheldatakse, on kõik Rooma lepingutes nimetatud põllumajandusvaldkonna eesmärgid (tootlikkuse suurendamine, piisav toiduainetega varustamine, mõistlikud tarbijahinnad ja turgude stabiliseerimine) täidetud, v.a eesmärk tagada põllumajandustootjate õiglase sissetulek. Seetõttu peab komisjon kõikide eelarvega seotud ettepanekute esitamisel seda piisaval määral arvesse võtma.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Meie põllumajandustootjatel peaks olema võimalik saada oma töö eest piisavat tasu, tootes samal ajal toiduaineid, mis vastavad rangetele kvaliteedinõuetele ja on tarbijatele taskukohased. Tänu põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni tööle on José Bové raport tasakaalustatud ning selles esitatakse nendele probleemidele mitmeid lahendusi. Tootjaorganisatsioonide tugevdamine, teatavates sektorites tüüplepingute võimaldamine ning isereguleerimise toetamine – need on minu arvates head lahendused. Seepärast hääletasin ma selle raporti poolt.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Põllumajandustootjate sissetulekud vähenesid 2009. aasta jooksul keskmiselt 12% ja tegevuskulud suurenesid 3,6%. Praegusi asjaolusid arvestades ei suuda põllumajandustootjad jätkata toiduainete tarneahelas tegutsemist kuigi kaua, sest tarbijate makstavad hinnad on 1996. aastast alates suurenenud ainult 3,3%.

Toiduainete tarneahel on keeruline struktuur, mis praegu ei toimi tulemuslikult. Põllumajandustootjad ei saa piisavat hüvitist kvaliteettoiduainete tootmisse investeeritud raha ja aja eest. Kui tahame, et põllumajandustootjad tagavad Euroopa toiduga varustatuse,

peame tegelema selle turu kõikuvusega ja toiduainete tarneahela moonutustega. Põllumajandustootjatele tuleb tagada õiglane sissetulek.

Tagada tuleb põllumajandustootjate jaoks õiglasel hinnal, turu piisav läbipaistvus ja tarbijate jaoks õiglasel jaemüügihinnal. Komisjon peab toiduainete tarneahelat uurima. Mina isiklikult toetan neid, kes tahavad, et uuritaks kasumi jaotumist, et oleks võimalik kindlaks teha, kus täpselt tekib konkurentsi kahjustav moonutus.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetasin seda raportit ja selles ELi põllumajandustootjate olukorra üle väljendatud muret. Üleilmne majandus- ja finantskriis ning toiduaine- ja toormehindade kõikumine on tekitanud põllumajandustootjatele väga suuri raskusi ning seega ei kohelda ka tarbijaid õiglaselt. Kuigi toiduainehinnad on pärast 1996. aastat tõusnud 3,3% aastas, on põllumajandustootjatele makstavad hinnad tõusnud üksnes 2,1%, samal ajal kui tootmiskulud on suurenenud 3,6%, mis viitab sellele, et toiduainete tarneahel ei toimi korralikult. Lisaks vähenes põllumajandustootjate keskmine sissetulek ELi 27 liikmesriigis 2009. aastal rohkem kui 12% võrra, mistõttu põllumajandustootjate töö ei ole enam tasuv. Ent sellele vaatamata peavad põllumajandustootjad ning põllumajandus- ja toiduainesektor tootma toiduaineid, mis vastavad väga rangetele kvaliteedinõuetele ja mille hinnad on tarbijatele jõukohased. Olen nõus, et põllumajandussektoris on vaja rohkem läbipaistvust ning et Euroopa Komisjonil peab olema juhtroll ja ta peab tegema ettepaneku kehtestada kohustuslik iga-aastane aruandlus, mis kohustaks Euroopa peamisi kauplejaid, töötajaid ning hulgi- ja jaemüüjaid teatama oma turuosa.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjalikult. – (FR) Iga põllumajanduskriisi ajal nõuavad põllumajandustootjad ja tarbijad tungivalt, et hinnad ja põllumajandustootjate tulud tehtaks lõplikult läbipaistvaks kogu põllumajandustootmise ahelas. See raport just seda püüabki ja sellepärast on igati alust seda toetada. Mul on siiski kahju, et vaid mõne hääle tõttu lükati tagasi ettepanek eelistada riigihangetes ühistuid, VKEsid ja tootjaorganisatsioone.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Läbipaistvus, konkurents ja pakkumine on vaid mõned tahud, mida José Bové on käsitlenud. Ta kutsub komisjoni ja nõukogu üles sekkuma, et parandada toiduainete tarneahela toimimist Euroopas.

Otsustasin hääletada Bové raporti poolt, sest usun kindlalt, et sammud toiduainete tarneahela tõhususe parandamiseks peavad hõlmama ebaausate kaubandustavade kaotamist, hindade jälgimist ning tootjate ja tarbijate suuremat kaasamist kvaliteedi kriteeriumide väljatöötamise ning kohalikku majanduslikku arengusse.

Jan Březina (PPE), kirjalikult. – (CS) Raport põllumajandustootjate õiglase sissetuleku ja toiduainete tarneahela parema toimimise kohta Euroopas sai minu poolthääle, sest arvan, et ELis tuleks sellele teemale pühendada rohkem tähelepanu. Üks asi selles raportis mulle siiski ei meeldi. Arvan, et seal oleks tulnud pöörata rohkem tähelepanu sellele, et põllumajandustootjate läbirääkimisjõud on töötajatega võrreldes ebavõrdne. Toiduainetööstus on ühtne ja majanduslikult tugev, aga põllumajandustootjad on sageli killustunud ja kaubanduslääbirääkimistel paratamatult nõrgemas positsioonis. Sellele vaatamata tahab komisjon parandada toiduainetööstuse ühtsust siseturul, et suurendada konkurentsi Euroopa toidutarneahelas.

Raportis ei ole peaaegu üldse juttu sellest, kuidas muuta põllumajandustootjad toiduainetööstuse ja kaubanduskettidega võrdseteks partneriteks. Samuti hämmastas mind ettepanek peatada riiklike ja piirkondlike päritolumärgiste süsteemide väljatöötamine ja

hoopis võtta kvaliteedipoliitika raames kasutusele uus raamistik geograafiliste märgiste jaoks. Minu arvates on piirkondlikud märgistussüsteemid hea täiendus Euroopa märgistussüsteemile, kui need ei takista kaupade vaba liikumist siseturul.

Alain Cadec (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Parlament võttis toiduainete hindu ja põllumajandustootjate tulused käsitleva raporti vastu täna, teisipäeval, 7. septembril. See on sündinud kõikide fraktsioonide laialdases koostöös, milles oli suur osa Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonil.

Mul on hea meel, et Euroopa Komisjon on teinud ettepanekud, mille eesmärk on tugevdada tootjate positsiooni turustajatega läbirääkimistes. Ühinen raportööriga üleskutsetes, et Euroopa konkurentsioiguse norme tuleks kohandada nii, et turgu valitseva seisundi ärakasutamine lõpetataks.

Ettepanek luua tüüplepingud, milles on sätestatud koguse ja hinna klauslid, mis tagavad põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku, on minu arvates asjakohane. Vaja on uusi turueeskirju, mille abil saaks ühine põllumajanduspoliitika kriisidega paremini toime tulla.

Pea väga tähtsaks kvaliteettoodete ja säästva tootmise propageerimist, näiteks kalandus- ja vesiviljelustoodete puhul. Sellepärast peavad kolmandatest riikidest imporditud tooted ebaõiglase konkurentsivältimiseks vastama samadele nõuetele nagu Euroopa tooted.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Kuna toiduainete tarneahelaga on probleeme tuvastatud Euroopa ja maailma tasandil, tuleb väga kiiresti leida lahendused. Raportis on pakutud välja mõned lahendused, millest ma rõhutaksin vajadust edendada Euroopa põllumajandus- ja toiduainetööstuse lisandväärtuse suurendamist, kuritarvitamist piiravate meetmete, nagu karistuste kehtestamise ja keeldu eiravate ettevõtjate avaliku nimekirja koostamise arvesse võtmise tähtsust ning Euroopa põllumajandustoodete hindade ja kasumi vaatluskeskuse loomist. Samuti pean ülitähtsaks edendada toiduainete tarneahela ratsionaliseerimist, et vähendada toiduainete transpordi keskkonnamõju, edendada kohalike toiduainete turustamist ning tagada maapiirkondade majanduse säästev areng.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Hääletasin José Bové raporti poolt. Mitte ainult sellepärast, et sellega ollakse õigel teel ja selles on väga olulist teavet, vaid ka sellepärast, et selles on tehtud komisjoni väga nõrgale algtekstile arvukalt parandusi. Raportiga edendatakse toodete mitmekesisust, põllumajanduse kultuuripärandit, jaemüügikohti, põllumajandustootjate võimalust oma tooteid otse müüa ning väikeste ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtete ja ühistute rahastamist, mis tagaks piisava oma toiduga varustatuse ja keskkonnakaitse. Raportis rõhutatakse vajadust tagada põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku ja seetõttu kutsutakse selles komisjoni üles arvestama kõikide eelarvega seotud ettepanekutega. Raportis nõutakse jaemüüjate kvaliteedimärgiste õigusraamistiku täiustamist, et vältida märgiste liiga suurt arvu ning tagada tarbijatele suurem läbipaistvus ja tootjatele lihtsam turulepääs.

Samuti peetakse raportis vajalikuks keelata ühenduses ostuhinnast madalama hinnaga müümine ja nõutakse tungivalt, et komisjon vaataks läbi konkurentsi kahjustava tegevuse hindamiseks kasutatavad kriteeriumid, sest kuigi Herfindahli indeks võib olla kasulik monopoliohu hindamisel, ei anna see reaalselt pilti kokkulepetega seotud ja oligopoolsest konkurentsi kahjustavast tegevusest, mis suuremahulises jaemüügis ilmselgelt eksisteerib.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Ühise põllumajanduspoliitika peamine eesmärk on alati olnud tagada põllumajandustootjatele õiglase tulu. Pärast seda, kui komisjon kehtestas läbivaatamise sätte, on ilmsiks tulnud palju algse põhimõtte rikkumisi, millest me ei saa

mööda vaadata. Meie põllumajandustootjad on veendunud, et majanduslikus plaanis nende tööd alaväärtustatakse.

Nende muutumist tarneahela esimesest lülist ka teises lüli tähtsal kohal olevateks tegijateks ei peeta tänapäeval enam tarbijate makstava lõpphinna stabiliseerimise jaoks vajalikuks. Kaupade hinnakõikumisi, mis ainult kahjustavad tarbijat, on vaja ohjeldada. Minu arvates on vaja vaadata üle, kuidas kaup tarneahelas liigub, et vältida kaupade hinna tõusu, mis ei vasta kulude jaotumisele tehtud töö alusel.

Tuleb kontrollida, kas toote maksumus kasvab tarneahela alguses ja lõpus erinevalt ja on seega tarbijale kahjulik. Samuti on oht, et tooteid viiakse turule kõrgemate hindadega, milles ei kajastu toote kvaliteedi tegelik paranemine. Tarbijad peavad olema tarneahela kõikidele osalistele õiglase sissetuleku tagamisel esikohal.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Arvestades, et põllumajandus on sektor, mida majanduskriis tabas kõige rängemalt, arvan, et Euroopa Komisjon peab sätestama ja tagama meetmed, millega panna põllumajandustootjad tootma säästvalt ja eetilisele ning tagada nende investeeringute hüvitamine. See looks tasakaalu, mis parandab Euroopa toidutarneahela toimimist.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Toidukriis ja sellest tulenev toiduainete ja tooraine hindade kõikumine on toonud esile mure selle pärast, kuidas toiduainete tarneahelad Euroopas ja maailmas toimivad. Samuti näitasid need, et toiduainete hinnad on tõusnud 3,3% aastas, aga põllumajandustootjate sissetulekud on suurenenud ainult 2,1% ja nende väljaminekud on suurenenud 3,6%. See on märk sellest, et tarneahelas puudub hindade läbipaistvus. Kuna arvan, et tasakaalus kaubandussuhted mitte ei ainult paranda toiduainete tarneahela toimimist, vaid on kasulik ka põllumajandustootjatele, hääletasin selle raporti poolt.

Sellepärast kordan, et ühise põllumajanduspoliitika põhieesmärk peab olema Euroopa põllumajanduse konkurentsivõime säilitamine ja ELis põllumajandustootmise toetamine, et toiduainete tootmine kohalikul tasandil ei kaoks ja piirkondade areng oleks tasakaalus. See tuleb aga saavutada nii, et ei unustata õiglasi sissetulekuid põllumajandussektoris. Sellepärast saab säästvaid ja eetilisi tootmissüsteeme edendada ainult siis, kui põllumajandustootjate investeeringud ja töö selles valdkonnas saavad korralikult hüvitatud.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Parlament on kutsunud üles tagama õiglasem tulu põllumajandustootjatele paremini toimiva toiduainete tarneahela raames. Ei ole vastuvõetav, et põllumajandustootjate tulu väheneb pidevalt, samal ajal kui toiduainetööstuse, rahvusvaheliste hulgimüüjate ja jaemüüjate sissetulek suureneb. Seepärast kutsume Euroopa Komisjoni üles võtma mõned praktilised meetmed (et võidelda turgu valitseva seisundi, kuritarvitavate kaubanduslike ja lepinguliste tavade, makseviivituste ja muu sellisega) eesmärgiga luua läbipaistev, tõhus majandus, kus kaupu müüakse õiglase hinna eest ning põllumajandustootjad suudavad teenida elatist.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, sest selles käsitletakse kasumi ebaõiglase jaotamise probleemi toiduainete tarneahelas, pidades eriti silmas õiglast sissetulekut põllumajandustootjatele.

2009. aastal vähenes ELi keskmise põllumajandustootja sissetulek enam kui 12%, aga tarbijate jaoks on hinnad samaks jäänud või kallinenud, mis näitab seda, et toiduainete tarneahelas ei ole hinnad läbipaistvad ja kaupade hinnad muutuvad kõikumavaks.

Sellepärast tuleks toiduainete tarneahelas muuta hinnad läbipaistvamaks, et peatada supermarketite ja tööstuse kuritahtlik käitumine.

Diane Dodds (NI), *kirjalikult.* – Põhimõtteliselt olen selle raporti poolt, sest arvan, et selles käsitletakse toiduainete tarneahela kõige tähtsamaid probleeme. Peame tegelema praegu süsteemis valitseva olukorraga – võimumoonutusega. Jaemüüjatel on liiga palju võimu, mis on viinud selleni, et põllumajandustootjad ei ole mitte hinnakujundajad, vaid hinnaga nõustujad. Olen küll raporti põhimõtetega nõus, aga kahtlen tõsiselt raportööri välja pakutud lahendustes. Ma ei poolda õigusnormide üleküllust. Rohkem bürokraatiat tekitab praeguses süsteemis ainult lisapingeid ja -kuluseid. Samuti ei ole ma nõus sellega, et luuakse ELi organ, mis teostab järelevalvet kõikide turutehingute üle. Selle asutusega seotud kulud oleksid liiga suured.

Selle rolliga võiks tegeleda liikmesriikide tasandil supermarketite ombudsman. Kuigi olen ECRi mõne muudatusettepanekuga nõus, kardan, et minu valimisringkonna tootjatele oleks kiire liikumine vabama turu poole kahjulik. Soovimatus vähendada jaemüüjate võimu tarneahelas ei aita kuidagi kaasa sellele, et põllumajandustootjad ka edaspidi meid toiduga varustada suudavad.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport põllumajandustootjate õiglase sissetuleku ja toiduainete tarneahela parema toimimise kohta Euroopas sai minu poolthääle, sest vaja on meetmeid, mis tagavad põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku, hindade parema läbipaistvuse tarbijate jaoks ja toiduainete tarneahela parema toimimise. Selleks tuleb eelkõige koostada õigusakti ettepanekuid, mis kaotaksid tarneahelas kasumi ebaõiglase jaotumise ning mis vähendaksid hindade kõikumist ja põllumajandustootjate haavatavust.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Oleme kõik ühel meelel, et põllumajandustootjad kannatavad oma töö iseloomu tõttu hindade kõikumise pärast kõige rohkem. Raportis on mõned head ideed nende kaitsmiseks, aga ülejäänud on kaheldav. Esiteks on oht, et kohustuslik turuosadest teavitamine jääb vaid bürokraatlikuks meetmeks. Samuti kahtlen mõneti, kas on õige rääkida turgu valitseva seisundi kuritarvitamisest ja ebaõiglastest tavadest toiduainete tarneahelas, sest kui need tõesti eksisteerivad, tuleks rikkujate karistamiseks rakendada kehtivat konkurentsioigust.

Sellepärast ei näe ma reaalsel vajadust konkurentsieeskirjade ja ühise põllumajanduspoliitika uutmoodi sidumise järele. Jaemüüjate kaubamärkidega seoses me juba teame, et need pakuvad tarbijatele suuremat valikuvabadust, ja uuringud näitavad, et tarbijad hakkavad neid eelistama. Nii turg toimibki. Seega on raportis palju küsimusi, mis vajaksid veel kaalumist.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Põllumajandustootjad peaksid saama õiglast tulu. On vastuvõetamatu, et alates 1996. aastast on põllumajandustootjatele makstavad hinnad tõusnud vaid 2,1%, samal ajal kui tegevuskulud on suurenenud 3,6%. Et toiduainehinnad on kasvanud 3,3% aastas, mis tähendab, et karistada on saanud just põllumajandustootjad. On tähelepanuväärne, et põllumajandustootja keskmine sissetulek langes 2009. aastal ELi 27 liikmesriigis rohkem kui 12%.

Kõik Euroopa Liidu toimimise lepingus nimetatud põllumajandusvaldkonna eesmärgid (tootlikkuse suurendamine, piisav toiduainetega varustamine, mõistlikud tarbijahinnad, turgude stabiliseerimine) on täidetud, v.a eesmärk tagada põllumajandustootjatele piisav sissetulek. Seepärast kutsume komisjoni üles parandama Euroopa toiduainehindade jälgimise vahendit eesmärgiga vastata tarbijate ja põllumajandustootjate vajadusele suurema

läbipaistvuse järele toiduainehindade kujundamisel. Lisaks kutsun komisjoni üles kiiremas korras ellu viima Euroopa põllumajandustoodete hindade ja kasumi vaatluskeskuse loomise katseprojekti (ning täiendama seda vahendit teabega hindade, marginaalide ja mahtude kohta), mille jaoks Euroopa Parlament ja nõukogu kiitsid 2010. aasta eelarves heaks 1,5 miljoni euro suuruse assigneeringu.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Raport ei ole oma pealkirja vääriline. Teksti lõpuks ei pakuta välja kuigi palju – peaaegu mitte midagi – konkreetset, kuidas saavutada põllumajandustootjatele õiglasi sissetulekuid. On vaid ebamäärased laused. See jätab ettepanekud, mida peaks tegema Euroopa Parlament, komisjoni ülesandeks.

Alustuseks on põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku tagamiseks vaja selgelt lõpetada põllumajandusturu liberaliseerimise poliitika, mille kasuks otsustati ühise põllumajanduspoliitika reformi raames; samuti on vaja kaotada põllumajandus Maailma Kaubandusorganisatsiooni ja nn vabakaubanduslepingute kohaldamisalast, sest need on olnud kasulikud mõnele suurele ettevõttele toiduainete tarneahelas, aga väikestele ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtetele hukatuslikud. Vaja on hinnapoliitikat, milles arvestatakse selle tegevuse tundlikkust, ja muudele meetmetele lisaks tuleks kehtestada õiglased põllumajandustootjatele makstavad miinimumsummad.

Vaja on jälgida impordikoguseid ning eelistada tuleks ELi tooteid, seades esmatähtsale kohale iga riigi enda toodangu ja toidualase iseseisvuse. Suurtel toidukauplustel peab olema oma riigisisese toodangu kvoot, mille nad peavad täitma ja mille seadmisel on pööratud erilist tähelepanu põllumajandus- ja toiduainetootmisest sõltuvuse määrale ning tasakaalule kauplemise ja põllumajandus- ja toiduainetoomise vahel.

Lorenzo Fontana (EFD), *kirjalikult.* – (IT) José Bové raport toiduainete tarneahela parema toimimise kohta Euroopas on esimene tähtis samm kasumi õiglasema jaotumise suunas ning selles suunas, et tunnustatakse, kui väärtuslikud on ikkagi tootjad, kellele ebaõiglased kaubandustavad on viimastel aastatel palju kahju tekitanud. Arvan, et selles sektoris on vaja sekkuda, et parendada tootjate läbirääkimispositsiooni. Nagu enamik Euroopa tootjaid, on ka minu kodupiirkonna tootjaid räsitud kasumi ebaühtlane jaotumine toiduainete tarneahelas ja põllumajandustoodete hindade langus, mis on jätnud oma jälje paljudele põllukultuuridele ja karjadele. Veneto maakonnas oli 2005. aastal üle 91 000 põllumajandusettevõtte, kellest nüüdseks on kadunud 14% – need olid peamiselt väiketootjad, kelle tähtsus turul on väike. Sellepärast hääletan algatusraporti poolt, lootuses, et sellele järgneb nõukogu ettepanek, mis paljude tootjate hädaolukorraga samavõrd arvestab.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Täna vastu võetud raport toiduainete tarneahela toimimise kohta valmistab mulle heameelt.

Ei ole kahtlustki, et toiduainete tarneahelas on probleeme, mille tõttu kannatavad kõige rohkem põllumajandustootjad. Põllumajandustootjatele makstavad hinnad peavad olema selgelt ja avalikult välja toodud. Palun Euroopa Komisjonil raportis tehtud soovitusetega arvestada selle aasta lõpu poole avaldatavas teatises ühise põllumajanduspoliitika kohta pärast 2013. aastat.

Elisabetta Gardini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Austatud juhataja! See probleem on igivana ja olukord üha halveneb, sest toiduainete tarneahelas koonduvad võim ja turustamine.

Väikesed ja keskmise suurusega põllumajandustootjad püüavad saavutada inimväärset sissetulekut ja tarbijad peavad pidevalt taluma järske hinnatõuse. Pole kahtlustki, et

tarneahela reeglid panevad paika suured jaemüügievõtted, sest neil on valitsev läbirääkimispositsioon. Sellepärast tuleb rakendada otseseid meetmeid ebaõiglase kaubandustavade vastu võitlemiseks ja kehtestada hindade läbipaistvuse tagamise süsteemid, mis on ette nähtud selles direktiivis ja mille poolt ma hea meelega oma hääle andsin. Põllumajandustootjatele õiglase kasumi tagamiseks, mida ÜPPs saavutada tahetakse, sellest siiski veel ei piisa.

Peame täiustama hinnakontrollisüsteeme, tekitama stiimulid tootjaorganisatsioonide loomiseks, et parandada üksikpõllumajandustootjate läbirääkimispositsiooni ja edendada toiduainete tarneahela korraldust, võttes arvesse põllumajandusettevõtete suuruse erinevust ja eri turgude konkreetseid tingimusi.

Ja lõpetuseks: selleks et tarneahela iga lüli saaks õiglast sissetulekut, eelkõige kui tahame tagada kvaliteedi ja kaitsta tarbijaid, peame tegelema selle küsimusega tulemuslikumalt ja üleilmselt.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Põllumajanduspoliitika eesmärk ei tohi olla lihtsalt taskukohased ehk madalad hinnad tarbijate jaoks. Selle eesmärk peab olema ka põllumajandustootjatele nende töö eest õiglase sissetuleku tagamine, lühikeste tarneahelate edendamine, tarbijate, tootjate, töötajate ja turustajate mõttelaadi muutmine, et nad mõtleksid kohaliku ja hooajalise tootmise peale (kvaliteettooted jms), ning suurte turustusettevõtete ja vahendajate teatavate tavade kaotamine.

Nagu me oleme siin parlamendis mitmel korral öelnud, on põllumajandus teistest majandustegevustest erinev: sellepärast, et see toidab inimesi, hooldab maastikku ja on ühiskonna alus.

Sellepärast ei tohiks selle suhtes kohaldada konkurentsieeskirju ja kindlasti mitte rahvusvahelisi konkurentsieeskirju. On häbiväärne, kuidas põllumajandustoodetega, millest sõltuvad inimesed, käiakse ümber nagu finantstoodetega ülimalt spekulatiivsetel turgudel. José Bové raport on samm õiges suunas. Kahju, et parlamendi euroliidumeelse enamuse mõttemallid järgivad endiselt peamiselt Euroopa Liidu vigast kontseptuaalset raamistikku ja dogmasid.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Tekst, milles kutsutakse Euroopa Komisjoni üles võtma konkreetseid meetmeid, mis aitaksid põllumajandustootjatel saada õiglast tulu ja paneksid toiduainete tarneahela Euroopas paremini toimima, sai minu kindlameelse poolthääle. See on oluline hääletus, sest põllumajandustootjad ei saa õiglast tasu oma toodangu eest ja on sageli esimesed kuritegelike kaubandustavade ohvrid. See tekst on edasiminekuks, sest selles on kirjas, et kõikide osaliste läbirääkimispositsioon peab olema tasakaalus ja toiduaineturgul peab valitsema õiglane konkurents, mis tagaks õiglase tulu põllumajandustootjatele ja hindade läbipaistvuse tarbijatele. Sellepärast on mul hea meel, et see tekst, mis on põllumajandustootjate ja tarbijate jaoks suur samm edasi, vastu võeti. Kui tahame, et säiliks põllumajanduse arenguvõime ja et Euroopas toimiks kvaliteetne toiduainete tarneahel, mis on kasulik tarbijatele, peavad põllumajandustootjad saama oma toodangu eest rohkem.

Françoise Grossetête (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, sest ostjate pealesurutud lepinguline põllumajandustootmine võib põllumajandustootjate läbirääkimispositsiooni nõrgendada.

Seetõttu on vaja uusi õigusakte, mis seaksid põllumajandustootjaid tihedamalt tarneahela teiste lülidega ja muudaksid hinnad tarbijate jaoks läbipaistvaks.

Ettepanek luua tüüplepingud, milles on sätestatud koguse ja hinna klauslid, parandaksid tootjate läbirääkimispositsiooni suhetes tarneahela järgmiste lülidega. Niisuguste tüüplepingutega saab vältida selliseid tavaid nagu lepingutingimuste muutmine, maksetega viivitamine ja kahjumiga edasimüümine. Mõnes sektoris peaks sellised lepingud olema isegi kohustuslikud.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Hääletasin toiduainete hindu käsitleva Bové raporti poolt, sest me peame tagama põllumajandustootjatele stabiilse sissetuleku, kaitstes samal ajal tarbijahindu. Mitmed hiljutised toidutoorme hindade kõikumised, näiteks piima puhul, on suunanud tähelepanu äärmuslikule olukorrale, milles paljud põllumajandustootjad praegu on. Müügihinnad langevad ning tootjad ei suuda enam elatist teenida. Ahela teises otsas ei saa tarbijad kunagi kasu hindade langusest, kui see aset leiab. Ent samal ajal kajastub hinnatõus, eriti kui see tuleneb spekulatsioonidest, viivitamata lõpphinnas. Väga kiiresti on vaja suurendada vahendajate rolli läbipaistvust, eriti suurte turustajate puhul.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin selle raporti poolt, sest on vastumeelne näha, kuidas põllumajandustootjaid aina rohkem röövatakse. Jõukus tuleb toiduainete tarneahelas õiglaselt ümber jagada. Loodan, et komisjon tegutseb kiirelt ning pakub välja mehhanismi oma tõstatatud probleemide lahendamiseks. See algatus aitaks jõustumise korral väga palju parandada põllumajanduskogukonna elujärge lirimaal ning seepärast toetan seda.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Toetan Bové raportit toiduainete tarneahela parema toimimise kohta. Raportis käsitletakse põllumajandussektori tulevase arengu põhiküsimusi ning seega seda, kuidas kindlustada Euroopa elanikkonnale tervisliku värsketoidu tarne järelevalve tingimustes. Põllumajandustootjate põhiprobleemid hõlmavad hindade läbipaistvust, õiglast konkurentsi, ostujõu kuritarvitamise piiramist, lepingute parendamist, tootjarühmade seisundi parandamist ning põllumajandusliku toorainega spekulatsioonide piiramist. Raportiga pöördub Euroopa Parlament selgelt väikeste põllumajandustootjate poole üleilmse majanduskriisi ajal. Raport on suunatud ka kõikide toiduainete tarneahela osaliste vastu, kes põhjustavad hinnakujunduse probleeme. Me peame lahendama olukorra, kus kõrged kasumimarginaalid esinevad ainult toiduainete tarneahela tagumistes lülides. Me ei tohi lubada, et põllumajandustootjatele makstakse tootjahindu, mis on nende tootmiskuludest madalamad.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) ELis saab üksnes siis eksisteerida tugev, ise toime tulev põllumajandussektor, kui põllumajandustootjad saavad õiglast tulu ning nende toodangut müüakse õiglase hinnaga. Ent suur surve, mida avaldavad peamised toiduainete tarneahela lülid, on toonud kaasa põllumajandustootjatele makstavate hindade languse ning toodete maksumuse suurenemise tarbija jaoks. Tarbijahindade tõus peab kajastuma põllumajandustootjatele makstavas hinnas, sest ainult see tagab tasakaalustatud kaubandussuhted. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Marine Le Pen (NI), *kirjalikult*. – (FR) Ühelt poolt ma toetan järelust, millele jõuti selles Euroopa põllumajanduse kohutavat olukorda käsitlevas raportis, aga teiselt poolt on mul kahju, et ainus ettepanek, mida meile esitati, on see, et Euroopa Liidu kohalolekut oleks tunda üha rohkem: rohkem ELi õigusakte, rohkem euroopameelsust ja bürokraatlikku sekkumist.

Kui arvestada meie kohalikke, piirkondlikke ja riiklikke identiteete ja traditsioone ning suuri erinevusi tavades ja ELi põllumajandustootjate majanduslikes ja sotsiaalsetes vajadustes, tuleb kõik liidumeelsete tehtu kiiresti kahtluse alla seada. Meie poliitika on

ebaõnnestunud, kiirendanud maapiirkondade tühjenemist, suurendanud poolmonopoolsust ning suurte turustajate ja ostjate ebaõiglasi tavasid ning soodustanud erinevaid spekulatsioonivorme, mis meie põllumajandustootjaid hävitavad.

Põllumajandustootjaid tuleb kindlasti toetada, et nad saaksid õiglast tulu turvalises, paremini toimivas ja kvaliteetses toiduainete tarneahelas, aga terve mõistus ütleb, et seda tuleb teha riiklikul tasandil. Ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) tuleb taasriigistada ja me ei tohiks anda rohkem kaalu Euroopa Komisjoni liberaalsetele internatsionalistlikele argumentidele.

Astrid Lulling (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Kuna mul José Bové raporti üle toimunud arutelul sõna võtta ei lastud ja ma ei saanud selgitada, miks ma selle raporti poolt ei hääleta, tahan taas kord selgitada, et praegu elame me veel Euroopa Liidus, mitte Nõukogude Liidus.

Sellepärast ei ole ma nõus mitte ühegi José Bové lahendusega, sest need ei ole kooskõlas meie sotsiaalse turumajandusega.

Olen nõus välja toodud tõsiste põhjustega, mis neid probleeme tekitavad, näiteks domineeriva ostujõu ärakasutamine, maksetega hiline mine, piiratud turulepääs jpm, mille pärast toiduainete tarneahel õigesti ei toimi.

Seetõttu peame tegutsema ja olemegi selleks valmis. Peame tagama põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku maailma töötlevat tööstust ja kaubandust mustamata. Erinevalt riigiasutustest peavad töötlev tööstus ja kaubandus tegelema reaalmajandusega. Kui aga rahalist abi, mida põllumajandustootjatel on õigus saada ja millele nad kindlasti loodavad, makstakse enam kui aasta hiljem, on see halb tava põllumajandustootjate sissetulekule sama kahjulik kui töötleva tööstuse ja kaubanduse teatavad tavad, mis ootavad läbivaatamist.

Seega ma ei hääleta raporti poolt, kui tulemuslikult ei kaotata lahknevusi, mis takistavad süsteemi toimimist.

Marisa Matias ja Miguel Portas (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest selles on palju ettepanekuid, millega tasakaalustada toiduainete tootmise ja tarnimise ahela erinevate osaliste võimu. Väikesed ja keskmise suurusega põllumajandustootjad on praegu selle ahela nõrk lüli ja õiglase tuluta ei ole võimalik edukalt võidelda inimeste lahkumise vastu maapiirkondadest ning samal ajal korraldada väikepõllumajandus ja sellega seotud töötlev tööstus ümber keskkonnasäästlikumaks.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Olen kõikide José Bové raportis esitatud punktidega nõus. Euroopa Komisjoni kasutu hoiak põllumajandustootjate suhtes ja pidev soov tootmiselt, tarnimiselt, müümiselt ja hoiustamiselt makstavaid makse tõsta võib viia olukorrani, kus põllumajandustootmine väheneb Euroopas tänasega võrreldes 30–50%.

Pärast seda sõltuvad eurooplased täielikult märkimisväärselt odavamast põllumajandustootmisest Hiina, India, Lõuna-Ameerika ja Venemaa tarnetest. José Bové raportis on Euroopa Komisjonile selgeks tehtud, et Euroopa Parlamendi liikmed ei luba president Barrosole ja tema volinikel põllumajandustootjatele survet avaldada ja lasta neid ELi avaliku sektori eelarve kasuks tulust ilma jätta. Peame kõigile neile, kes tahavad põllumajandustootjate elu raskemaks muuta, vastu näppe andma.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Toiduainete tarneahelas on midagi valesti. Üks näide on see, et poehindadel ei ole midagi ühist sellega, mida väikesed põllumajandustootjad oma raske töö eest saavad. Üha jälle ja jälle näeme valitseva ostujõu kuritarvitamist ja ebaõiglasi tavasid. Turustajad peavad näiteks jaekettide sünnipäevadel või

ümberkorraldamisel oma vahendeid kasutama. Väikeseid ettevõtteid kurnatakse halastamatult ja veel kasutavad ettevõtted jälestusväärseid petturlikke märgistustavasid aegunud toodete jaoks; neist silmatorkavam leidis aset ettevõttes Gammelfleisch & Co.

Kui me ei taha, et meie põllumajanduspiirkonnad hääbuvad ja põllumajandustootjaid jääb vähemaks, on viimane aeg lõpetada põllumajandustoetuste maksimine suurtele rahvusvahelistele põllumajanduskontsernidele ja miljonäridele ning selle asemel anda see raha neile, kes vajavad seda ellujäämiseks. Kui see ei ole ELi tsentraliseerituse ja Brüsseli süüst hoidumise süsteemi tõttu võimalik, on ainus mõistlik lahendus see, et põllumajandustoetustega hakkavad taas tegelema riigid. Selle raportiga ei saa olukorda reaalselt kuidagi parandada, kuigi mõned selles sisalduvad ideed on õiged. Seetõttu jäin ma hääletusel erapooletuks.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et see on Itaalia toiduainetööstusele kasulik.

Eelkõige pean oluliseks, et võetakse vastu meetmed, millega soodustada põllumajandustootjate endi juhitud turgude ja lühikeste tarneahelate tekkimist, et väheneks vahendajate arv. See on tarbijatele kasulik, sest nad saavad osta tooteid õiglasema hinna eest. Samuti kutsun komisjoni üles võtma rangeid meetmeid väiketootjaid kahjustava ebaõiglase konkurentsi vastu.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjalikult*. – (LT) Majanduslanguse ja ilmastiku tujudega silmitsi seistes on Euroopa põllumajandustootjad kahtlemata raskustes. Põllumajandustoodete ja toiduainete hindade kõikumine tekitab ka märkimisväärseid probleeme. Euroopa Komisjoni teatistes on mainitud hindade läbipaistvust, konkurentsi ja paremat tootekvaliteeti, aga puudu on mõned olulised asjad. Seetõttu on väga tähtis Euroopa Parlamendi arvamust näitav resolutsioon, mis täna vastu võeti ja milles juhitakse tähelepanu põllumajandustootjate väga ebavõrdsele läbirääkimispositsioonile, mis on viinud selleni, et paljud põllumajandusturu osalised kasutavad praegust olukorda ära, mis moonutab põllumajandustootjate tulu, ning sõlmitakse ebaõiglasi lepinguid ja kartellileppeid. Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et peame toiduainete tarneahela paremini tööle panema ja nõudma põllumajandustootjatele õiglast tulu, hindade läbipaistvust kogu toiduainete tarneahelas, konkurentsi, hindade kõikumise vastu võitlemist ja paremat teabevahetust turuosaliste vahel, võttes arvesse selliseid uusi probleeme nagu kliimamuutus ja elurikkuse kadu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) José Bové raport, milles käsitletakse üht praegust tõsist probleemi ja pakutakse välja kasulikke meetmeid olukorra leevendamiseks, sai minu poolthääle. Hääletasin siiski nende artiklite vastu, milles pakutakse välja meetmed, mis ei tee muud kui soodustavad majandusvabadust ja konkurentsi. Me ei tohi unustada, et õiglasele majanduspoliitikale alternatiivi ei ole. Seda põhimõtet tuleb järgida ka põllumajanduses selle sektori erisusele vaatamata. Ütlen veel kord, kui hämmeldunud ma olen, et raportis ei mainita maaelu arengu kavasid. Loodan siiski, et õiglased ja kasulikud meetmed leiavad endale komisjoni tulevastes õigusakti ettepanekutes teenitud koha.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult*. – (DE) Raportis on mõned väga kasulikud ja olulised osad, näiteks püüe võidelda monopolidega põllumajandussektoris, et tagada sissetulek väikestele põllumajandustootjatele. Ent olen vastu raportis esitatud viisile lahendada põllumajandussektori probleeme uute ELi määruste kehtestamisega. See on vale otsus. Me

vajame laiaulatuslikku võimu nihutamist tagasi riigi ja piirkonna tasandile, kus saab probleeme kõige vahetumalt lahendada. Seepärast jäin hääletamisel erapooletuks.

Rolandas Paksas (EFD), *kirjalikult*. – (LT) EP raport põllumajandustootjate õiglase tulu kohta sai minu poolthääle, sest ELi ühise põllumajanduspoliitika üks peamisi eesmärke – põllumajandustootjatele piisava tulu tagamine – on veel saavutamata. Kuigi toiduainehinnad on ELis pärast 1996. aastat tõusnud 3,3% aastas, on põllumajandustootjatele makstavad hinnad tõusnud üksnes 2,1%, samal ajal kui tootmiskulud on suurenenud 3,6%. See näitab, et toiduainete tarneahel ei ole tasakaalus, sest põllumajandustoodetega kauplejad, sisendituru ettevõtted, töötledjad ja jaemüüjad on turgu valitsevas seisundis. Sellepärast arvan, et vaja on soodustada põllumajandustootjate majandusorganisatsioonide arengut ja ühistute moodustamist, sest need suurendavad põllumajandustootjate mõju ja läbiraakimisjõudu. Olen nõus raportis esitatud ettepanekutega, mille abil suurendada toiduainesektori hindade läbipaistvust, eelkõige nendega, mille eesmärk on võidelda üleilmse toidukaupadega spekulatsioonide vastu, hoida ohjes nende hindade kõikumine ning tagada parem teave hindade ja turuosaliste vaheliste lepingute kohta. Eriti on vaja vältida ostujõu ärakasutamist toiduainete tarneahelas. Olen väga nõus põllumajanduskomisjoni ettepanekuga luua selline programm, mis soodustab toodete müümist kohalikul turul ja tagab tootjaorganisatsioonide, põllumajandustootjate ühistute ja VKEdes sooduskohtlemise toiduainete tarneahelas riigihankelepingute sõlmimisel. Kahju, et parlament selle ettepaneku tagasi lükkas.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin raporti poolt selle pealkirjas nimetatud põhjustel: et tagada põllumajandustootjatele õiglane tulu. Kuigi see on üks ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidest, on sellele alati pööratud vähem tähelepanu kui teistele eesmärkidele, nagu Euroopa toiduainetööstuse suurem tootlikkus ja üleilmne konkurentsivõime. Tean, mis tegurid takistavad Euroopa toiduainete tarneahela nõuetekohast toimimist. Need on saanud selgeks kaupade hindade suure kõikumise tõttu põllumajandus- ja toiduainesektoris.

Asjaomased probleemid näivad olevat tihedalt seotud koondumise suurenemisega töötleva tööstuse, hulgi- ja jaemüüjate ning jaekettide sektoris, nende turujõu suurenemisega ning valitseva ostujõu kuritarvitamise juhtudega toiduainete tarneahelas. Jagan raportööri arvamust, et parim vastumeede neile probleemidele on muuta hinnad toiduainete tarneahelas läbipaistvaks, et suurendada konkurentsi ja võidelda hindade kõikumise vastu, samuti parandada pakkumist ja nõudlust puudutava teabe liikumist turuosaliste vahel.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest selles on konkreetsed ettepanekud toiduainete tarneahela toimimise parandamiseks ja põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku tagamiseks.

Toiduainete tarneahela toimimise parandamine peaks hõlmama järgmist: hügieenieskirjade eristamine ja läbivaatamine, sertifitseerimis- ja kontrollisüsteemide detsentraliseerimine ja lihtsustamine, vahetute suhete edendamine tootjate ja tarbijate vahel, lühikeste toidutarneahelate edendamine, tootjate ja tarbijate kaasamine kvaliteedi- ja õiglase kaubanduse kriteeriumide väljatöötamisse ning keskkonnasäästlikkuse kriteeriumide väljatöötamisse tootlustusteenuste jaoks, et parandada nii toidu kvaliteeti ja kohaliku majanduse arengut, vähendades samas nn toidukilomeetreid ja sõltuvust põllumajanduslikest kemikaalidest; lisaks vähendada tohutut toidukadu kogu toidutarneahelas (see on mõnes liikmesriigis kuni 30% toodetud ja turustatud toidust) ja suurendada Euroopa toiduabiprogrammi tähtsust toidutarneahelas. Toiduabiprogramm

tagab toidu 43 miljonile vaesele inimesele Euroopas ja see tuleks läbi vaadata, et tuua kohalikke tootjaid ja tarbijaid üksteisele lähemale.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Mul on hea meel José Bové raporti vastuvõtmise üle, sest kuigi selles ollakse nõus komisjoni ettepanekutega edendada põllumajandustootjate organisatsioone, rõhutab parlamendikomisjon seal siiski, et konkurentsieeskirjade läbivaatamisel tuleb arvestada turgude ja tarneahelate erinevat konkurentsitaset. Seetõttu tuleb arvestada sõltumatute kohalike jaemüüjate, turgude, kohalike toidutarneahelate ja elatuspõllumajandusel põhinevate toiduainete tarnesüsteemidega. Euroopa Liidu konkurentsieeskirjad peaksid parandama tootjaorganisatsioonide läbirääkimispositsiooni, et võimaldada neil saavutada õiglane hind oma toodangu eest.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin José Bové raporti poolt, sest Euroopa toiduainete turg peab olema läbipaistvam. Toiduainete tarneahel ei toimi õigesti ja sellest puudujäägist saavad kasu eelkõige hangeldajad. Euroopa põllumajandustootjatele on vaja õiglasi ja turvalisi sissetulekuid. Sellepärast peame hoolt kandma selle eest, et nad toiduainete tarneahelas alati kaotajaks ei jääks. Selle saavutamiseks peame tagama neile õiglase konkurentsi.

Christel Schaldemose (S&D), *kirjalikult.* – (DA) Euroopa Parlamendi Taani sotsiaaldemokraatide (Dan Jørgensen, Christel Schaldemose, Britta Thomsen ja Ole Christensen) nimel. Taani sotsiaaldemokraadid arvavad, et ELis tuleb toiduhindade osas selgus luua ja need läbipaistvaks muuta. Ent arvame, et selle raporti eesmärk on teine ning see võiks viia praeguste põllumajandustoetuste suurendamiseni ja toiduainete hinnakujunduse tsentraliseerituse suurendamisele. Sellepärast hääletasime lõpliku resolutsiooni vastu, kuigi toetame arvamust, et on vaja suurendada toiduainete hindade läbipaistvust ja parandada tulu jaotumist toiduainesektoris.

Olga Sehnaľová (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Mul on hea meel selle raporti üle, sest see tõstatab lõpuks ometi küsimuse, et mis Euroopa toiduainete tarneahelas tegelikult toimub. Põllumajandustootjad peavad enamikus tootevaldkondades taluma pidevat põllumajanduslike hindade langust, aga tarbijad maksavad jaemüügivõrgus lõpptoodete eest kas sama või isegi kõrgemat hinda. Kahtlemata on vajalik parandada tootjate ja tarbijate läbirääkimispositsiooni ning kaotada toiduainete tarneahela üksikosade läbirääkimispositsiooni erinevused üldiselt. Sellest teemast tuleks rääkida ka ühist põllumajanduspoliitikat käsitlevatel aruteludel. Hääletasin raporti vastuvõtmise poolt.

Bart Staes (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (NL) José Bové raport põllumajandustootjate õiglase sissetuleku ja toiduainete tarneahela parema toimimise kohta Euroopas sai minu kindla poolthääle. Hind, mille saavad põllumajandustootjad oma toodete eest, ja hind, mida tarbijad lõpuks nende eest maksavad, on väga erinevad. Mis selle erinevuse põhjustab, seda ei tea keegi. Sellepärast on nii põllumajandustootjate kui ka tarbijate huvides nõuda toiduainete hindade kujunemises suuremat läbipaistvust. Raportis kutsutakse komisjoni üles tegema kindlaks põllumajandustootjate tegelikud tootmiskulud ja hind, mida neile nende toodete eest makstakse, et toiduainete tarneahela kõikide osaliste kasum oleks näha. Põllumajandustootjad ei pea olema jaekettide läbipaistmatu hinnakujunduse ohvrid.

Kui on selge, kui suurt kasu saavad teatava toote pealt vahendajad ja jaeketid, paraneb põllumajandustootjate läbirääkimispositsioon. Lisaks võimaldab parem läbipaistvus vähendada jaekettide võimalusi hinnakujunduses oma võimu kasutada. Läbipaistvus ja õiglane konkurents teevad toiduainete tarneahela ka säästvamaks. Praegu on nii, et Flandria

impordib tomateid Hispaaniast ja Hispaania impordib tomateid Flandriast. Hindade ja kasumi parem läbipaistvus võimaldab selliseid tarbetuid keskkonda kahjustavaid tavasid vältida.

Marc Tarabella (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Mul on hea meel José Bové raporti üle, milles nõuame põllumajandustootjatele õiglasemat tulu ning läbipaistvamat ja paremini toimivat toiduainete tarneahelat Euroopas. Ometi on mul kahju, et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ning Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni enamusarvamuses ei arvestatud kuid tagasi kokku lepitud kompromissmuudatusettepanekuid ja raportist jäeti välja teatavad väga olulised punktid. See, et muu hulgas lükati tagasi lõige 52, milles nõuti tootjaorganisatsioonide, põllumajandustootjate ühistute ja VKEde sooduskohtlemist riigihangetes, ei jäta kahtlustki, et tootjate huvidele on eelistatud turustamis- ja töötlussektori huve.

Artur Zasada (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Mul on hea meel tänase hääletuse tulemuste üle. Majanduse seisukohast on tootjate vabaihendused kõige tulemuslikum viis, kuidas põllumajandustootjad koostööd teha saavad. Sellised organisatsioonid suurendavad põllumajandustootjate läbirääkimispositsiooni turul, võrdsustavad nende võimalusi läbirääkimistel toiduainete töötajatega ja võimaldavad tootmise optimeerimist liigse välise abita. Et konkurentsiga toime tulla, peavad põllumajandustootjad rohkem koostööd tegema. Põllumajandustootjate tegevuse kooskõlastamine ja koostöö organisatsiooni tasandil võimaldab palju, näiteks piirkondlike toodete propageerimist ja tarbijate teavitamise kampaania korraldamist, tagades samas toodete mitmekülgsuse ELi turul.

Lisaks suudavad organisatsioonid paremini kindlaks teha vajadusi strateegilise planeerimise, kulude ratsionaliseerimise, tootmistõhususe parandamise ja põllumajandustoodete müügi korraldamise valdkonnas. Tootjaorganisatsioonidele kulutatud raha on kasulik inim- ja investeerimispotentsiaali arvestades ning seeläbi ka põllumajandusettevõtete tuludele ja turupositsioonile.

Report: Miguel Portas (A7-0236/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise kohta sai minu poolthääle, sest pooldan täielikult arvamust, et seda fondi on vaja kiiremini kasutusele võtta. See peab eriti paika ajal, kui on vaja vastumeetmeid majandus- ja rahanduskriisist tingitud töötuse kasvule. Kõnealune fond on selleks paindlik ja alaline abivahend.

Alfredo Antonozzi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on osutunud tulemuslikuks abivahendiks ELis finantskriisi tagajärgedega tegelemisel, eelkõige tööhõive valdkonnas. Abitaotluste arvu suurenemine ning vahendite kasutuselevõtu ja taotluste rahuldamise korruga seotud probleemid nõuavad kiireid muutusi selle menetlusi ja eelarvet käsitlevates sätetes. Hääletasin selle raporti poolt lootuses, et need muutused toimuvad kiiresti.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on toetada töötajaid, eriti uues üleilmastunud majanduses ebasoodsatesse piirkondadesse ja sektoritesse jäänud töötajaid. Fondile on aastas ette nähtud 500 miljonit eurot, mille eesmärk on aidata inimestel tööle naasta. Fondi rahastamist ja toimimist tuleb kindlasti parandada: seda tuleb lihtsustada, nii et fondi saaks kasutada kiiremini ja lihtsamini. Need on majandus- ja rahanduskomisjonis minu poolt selle raporti kohta esitatud muudatusettepanekute tagamaad. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peab

olema tõhus vahend Euroopa sotsiaalpoliitikas, mis on kohati puudulik. Seepärast arvan, et see tuleks jätta alles, ehkki lihtsustatud kujul, ning seepärast toetasin Portase raportit.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Pooldan täielikult raportis öeldut, et on vaja lühendada aega, mis kulub rahalise abi jõudmisele Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist töötajateni, kes on üleilmastumise või majanduskriisi tõttu oma tööst ilma jäänud. Et neil töötajatel sellest abi oleks, tuleb fondist abi anda kiiresti ja tulemuslikult.

Fondi vahendite kasutamist tuleb kindlasti märkimisväärselt kiirendada. Raportis kirjeldatakse selgelt, kuidas vähendada aega taotluse esitamise ja raha maksmise vahel. See parandaks fondi tegevust.

Lisaks on mul hea meel, et raportis tehakse ettepanek luua fondile riikliku tasandi teavitus- ja haldusstruktuur, mis edastaks asjaomastele isikutele paremini teavet taotluste menetlemise seisu ja tulemuste kohta ning raha maksmisele järgneva protsessi kohta.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin seda raportit. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi algne ainueesmärk oli leevendada globaliseerumise negatiivseid tagajärgi teatavate sektorite kõige kaitsetumate ja vähem kvalifitseeritud töötajate puhul, kes kaotavad töö maailma kaubanduses toimunud suurte muudatuste ja neist tingitud oluliste majandushäirete tõttu. 1. juunil 2009 laiendati fondi sekkumisvaldkonda ka töötajatele, kes kaotasid töö majandus- ja finantskriisi otsesel tagajärjel ja kelle taotlused on esitatud ajavahemikus 1. mai 2009 kuni 31. detsember 2011. Ehkki taotluste arv on viimasel ajal suurenenud, kasutatakse fondi endiselt vähe ELi vaeseimates piirkondades, kus töö kaotanud inimesed vajavad abi kõige enam. Fondi selline ebaühtlane kasutamine on seotud liikmesriikide erinevate strateegiatega. Toetan selles dokumendis kehtestatud sätteid, mille kohaselt tuleks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahalist toetust pakkuda võimalikult kiiresti ja tõhusalt, et selle abil saaks toetada võimalikult paljusid töötajaid. Tuleb koostada ja kiita heaks uued meetmed, et liikmesriigid saaksid valmistada ette taotlused fondi kasutamiseks kohe pärast kollektiivse koondamise kavatsuse teatavakstegemist ja mitte pärast koondamist ning lühendada aega, mis kulub toetuse eraldamise otsuse tegemiseks.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle raporti poolt, sest majandus- ja rahanduskriisi kahjulik mõju Euroopa tööhõivele ja töajuturule on endiselt suur ning endistviisi toimub paljudes majandusharudes suurkoondamisi, nii et ELi liikmesriikide poolt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile esitatavate finantsabitaotluse arv suureneb samuti. Praegune rahalise toetamise kord on liiga keeruline ja raha saamisele kulub liiga palju aega. Praegu kulub liikmesriigil globaliseerumisega kohanemise fondilt rahalise abi saamiseks 12–17 kuud ja see tähendab, et enamik koondatuid ei saa rahalist abi õigel ajal ning kannatavad üleilmastumise ja kriisi tõttu. Seepärast peame kiiresti lihtsustama fondi menetlusi, sest ainult siis saab lühendada rahalise abi saamiseks kuluvat aega poole võrra. Lisaks peavad ELi institutsioonid kindlasti tagama sujuva ja kiire otsustamisprotsessi neis küsimustes, mis puudutavad rahalise abi andmist, sest selliste otsustega viivitamine võib töötajate praegust rasket olukorda ainult halvendada.

Samuti kutsun liikmesriike üles levitama häid tavasid ja eelkõige õppima nendelt liikmesriikidelt, kes on juba loonud globaliseerumisega kohanemise fondi teavitusvõrgud, milles osalevad sotsiaalpartnerid ja kohaliku tasandi sidusrühmad, nii et on olemas sobiv abisüsteem massilise töökaotuse puhuks.

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on leevendada globaliseerumise negatiivseid tagajärgi teatavate sektorite kõige kaitsetumate ja vähem kvalifitseeritud töötajate jaoks, kes kaotavad töö majanduslikel põhjustel. See on praeguses majanduskriisis seda olulisem. Globaliseerumisega kohanemise fondi lisandväärtus seisneb selles, et see annab nähtavat ja konkreetset ajutist rahalist abi tööturule naasmise individuaalprogrammidele.

2009. aasta juunis vastu võetud erandit, mille alusel antakse abi töötajatele, kes on kaotanud töö majandus- ja finantskriisi tõttu, tuleb kohaldada praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kehtimisaja lõpuni. Menetluste kiirendamiseks ja lihtsustamiseks tuleb tõhustada kooskõlastamist komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel, et vähendada otsuste langetamisele kuluvat aega.

Komisjon peab arvestama Euroopa Parlamendi ajakavaga ja parlamenti liikmesriikide taotluste hindamise käigus esile kerkinud probleemidest õigel ajal teavitama. Lõpetuseks loodan, et komisjon parandab aruandlust globaliseerumisega kohanemise fondi kasutamise kohta, saates parlamendile teavet maksete rakendamise kohta liikmesriikides.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest olen nõus, et sellega kutsutakse Euroopa Komisjoni üles muutma Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tõhusamaks. See hõlmab muu hulgas antud abi analüüsi, milles võetakse arvesse fondi mõju toetuse saajate ühendamisele ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, keda töökohtade vähendamise kava võib mõjutada ja kelle töötajad võivad fondist toetust saada. Samuti olen nõus komisjoni ettepanekutega, mille eesmärk on lühendada poole võrra fondi kasutuselevõtuks vajalikku aega, eriti kuna komisjonil peaks olema piisavalt tehnilisi ja inimressursse, et ta saaks tõhusalt ja kiiresti tegeleda liikmesriikide esitatud taotlustega, järgides samal ajal eelarve neutraalsuse põhimõtet.

Françoise Castex (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Liidu finantsinstrumentide vahehindamise raames hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest eelarvekomisjon on koostanud raporti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kohta, millega tahetakse toetada nende töötajate ümberõpet ja tööturule naasmist, kelle puhul on selgelt näha seos koondamise ja üleilmastumise või majanduskriisiga.

Meile, sotsiaaldemokraatidele, on selle raporti uurimine näidanud, et parempoolsed ja vasakpoolsed näevad asju väga erinevalt. Sotsiaaldemokraatide arvates on vaja fondi kasutamist jätkata, sest lisaks majanduskriisile kahjustab üleilmastumine kogu meie tööstust. Parempoolsed arvavad hoopis, et fond peaks tegevuse lõpetama 2013. aastal, sest on veendunud, et üleilmastumine on taas stabiilses majanduskeskkonnas hea asi.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin Miguel Portasi koostatud raporti poolt, sest Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni liikmena on ta õigesti hinnanud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tähtsust ja rolli ning samas soovitanud selle täieliku kasutamise viise, et toetada eriti Euroopa töötajaid laastava neoliberaalse globaliseerumise ja majanduskriisi tulemusel koondatud ohvreid.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise kohta sai minu poolthääle. Fondi vahendite kasutamise taotluste arvu suurenemine ning vahendite koondamise ja kasutamise korra keerukus nõuavad kiirete muutuste tegemist selle menetlus- ja eelarvekorras. Juhtumite erinevust arvestades peab Euroopa Komisjon koostama ettepaneku, millega muuta liikmesriikide

suhtes kohaldatavad sekkumiskriteeriumid paindlikumaks, et vältida selle vahendi ebavõrdset kättesaadavust.

Göran Färm (S&D), *kirjalikult.* – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, otsustasime täna toetada raportit Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise kohta. Globaliseerumisega kohanemise fond toetab üksiktöötajaid, kes globaliseerumise tõttu koondatakse, ning annab abi ümber- ja täiendusõppeks, et töötajad saaksid lihtsamalt tööturule naasta.

Raportis on konkreetsed ettepanekud globaliseerumisega kohanemise fondi vahendite kasutuselevõtu kiirendamiseks poole võrra, nii riiklikul kui ka liidu tasandil. Samuti tehakse ettepanek, et kaasataks sotsiaalpartnerid nii taotlemise ajal kui ka rahastatavate meetmete rakendamisel. Lisaks tehakse raportis ettepanek kohaldada kauem erandit, mille alusel antakse abi ka töötajatele, kes on kaotanud oma töö majandus- ja finantskriisi tõttu. Meie arvates on see väga tähtis vahend võitluses finantskriisi mõju vastu ja selleks, et töötajad ei jääks tööturult alaliselt eemale.

Raporti lõikes 16 tehakse ka ettepanek, et komisjon uuriks võimalust luua alaline globaliseerumisega kohanemise fond. Tahaksime siiski juhtida tähelepanu sellele, et sõnastuses ei ole mingit lõplikku seisukohta selles küsimuses. On lihtsalt öeldud, et komisjon peaks uurima ja hindama, kas alaline fond oleks kasulik. Samuti juhime tähelepanu sellele, et tööturupoliitika on liikmesriikide kohustus. Seega ei tohiks globaliseerumisega kohanemise fondist saada riikliku tasandi meetmete aseaine, vaid see peaks liikmesriikides võetud meetmeid täiendama.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi muutused näitavad, et fondist abi saamise taotlused on ühitamatud ja suhteliselt harvad ning fond ei suuda korralikult aidata koondatud töötajatel tööturule naasta. Vaja on põhjalikult uurida, miks fondi ei ole piisavalt palju kasutatud, ja teha kindlaks viisid, kuidas liikmesriikidel, eelkõige kõige suurema tööpuudusega liikmesriikidel oleks seda lihtsam kasutada.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kollektiivse koondamise ohvritest töötajatele globaliseerumise negatiivsete tagajärgede leevendamiseks ja neile solidaarsuse avaldamiseks asutas Euroopa Liit Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”), millest rahastatakse koondatud isikute tööturule naasmise individualiseeritud programme. Fondile on aastas ette nähtud kuni 500 miljonit eurot.

Võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkriisi, on üllatav, kui vähe on fondi kasutatud. Tegelikult on alates 2007. aasta lõpust kuni 2009. aasta esimese poolaastani kasutada olevast 1,5 miljardist eurost võetud kasutusele ainult 80 miljonit eurot kaheksa liikmesriigi 24 431 töötaja nimel esitatud 18 taotluse kohta. Alates 2009. aasta maist fondis tehtud muudatustest kasvas esitatud taotluste arv 18-lt 46-ni, taotletud toetussummad suurenesid 80 miljonilt eurolt 197 miljoni euronile ning taotlejariikide arv kasvas 8-lt 18-ni. Sellest hoolimata ei ole üheksa liikmesriiki ikka veel fondi kasutanud.

Pealegi enamik taotlusi pärineb ELi piirkondadest, mille SKP on kõrgeim. Tuleb hinnata nende asjaolude põhjuseid, et fondi saaks kasutada kiiremini ja sagedamini ning et selle saaks muuta sõltumatuks fondiks, millele on ette nähtud oma kulukohustused ja maksete assigneeringud.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Selle fondi kasutamine näitab, et meil oli õigus, kui kritiseerisime fondi kasutuselevõtu esimeses etapis mitmeid tahke seda käsitlevas

määruses ja juhtisime osale neist taas tähelepanu määruse läbivaatamise ajal, mille komisjon pidi välja pakkuma, võttes mõneti arvesse meie kriitikat algele versioonile.

Sellepärast oleme nõus, et komisjonilt tuleb paluda, et ta esitaks oma vahehindamise aruande juba 30. juunil 2011 ning lisaks sellele ettepaneku Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitleva määruse läbivaatamise kohta, et kõrvaldada fondi kõige suuremad puudused.

Nagu ma istungisaalis esitatud sõnavõtus ütlesin, ei tohi me siiski unustada ennetavaid meetmeid, mida on vaja selleks, et rahvusvahelised ettevõtted ei muudaks oma asukohta, et võidelda töötusega ja et suurendada õigustega töökohtade arvu. Samuti ei tohi lasta kasutada seda fondi selleks, et mingil moel soodustada ettevõtte ümberkorraldamisest või rahvusvahelise ettevõtte ümberasumisest tingitud koondamisi.

Lõpetuseks nõuame, et ELi kaasrahastamismäär tuleks tõsta 65 protsendilt 80 protsendile, et fondi saaksid kasutada ka kõige suuremates rahalistes raskustes liikmesriigid, nii et neid, kes vajavad abi kõige rohkem, toetataks kiiresti ja tulemuslikult.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult*. – (GA) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tegevus laialdase töötuse mõju vastu võitlemisel on Iirimaal ja Euroopas edukas. Globaliseerumisega kohanemise fond asutati 2007. aastal vastumeetmena üleilmastumisest tingitud probleemidele.

See algatus nõuab 500 miljonit eurot aastas. Selle kaudu abistatakse piirkondi, kus ettevõtted on üleilmsete olude muutumisest tingitud ümberasumise tõttu koondanud üle 1000 inimese. Taas kord tegeleb Euroopa Liit Iirimaal valitseva töötuse probleemiga. Sellega seoses on määrava tähtsusega nii globaliseerumisega kohanemise fond kui ka Euroopa Sotsiaalfond.

Estelle Grelier (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Mina hääletasin Miguel Portasi raporti poolt. Pooldan selle põhieesmärki – globaliseerumisega kohanemise fondi tegevust jätkata, sest lisaks praegusele kriisile on üleilmastumine pikaajaliselt kahjulik meie tööstuse pakutavatele töökohtadele. Ent Euroopa parempoolsed keelduvad seda tunnistamast. Lisaks aitasin seda teksti paremaks muuta, et globaliseerumisega kohanemise fondi eraldisi tehes arvestataks ka VKEde ja alltöövõtjatega. Nende töötajad on eriti haavatavad, kuna sõltuvad rahvusvahelistest ettevõtetest. Seega peab see fond pakkuma neile koondamise korral reaalseid ümberõppevõimalusi. Samuti on mul hea meel, et on tunnistatud vajadust viia läbi uuringuid nende riigiasutuste kohta, kes vastutavad dokumentide esitamise eest eesmärgiga optimeerida globaliseerumisega kohanemise fondi kasutamist, sest fondi eriti ei teata ega kasutata, eriti Prantsusmaal. Arvestades, et ELi parempoolsed ei olnud nõus ettepanekuga jätkata globaliseerumisega kohanemise fondi tegevust ka pärast 2013. aastat, seisan ELi järgmise finantsperspektiivi arutelul selle eest, et fond muudetak alaliseks.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Kuna üleilmastumise või finantskriisi tõttu töö kaotanud töötajatele mõeldud raha tuleks kasutusse võtta kiiremini, hääletasin soovitude poolt, millega tahetakse parandada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi menetlus- ja eelarvesätteid. Fond loodi 2006. aastal, aga taotlusi on esitatud vähe, osaliselt sellepärast, et sekkumis- ja kaasrahastamiskriteeriumid on keerulised. Sellepärast tahtsime koos kolleegidega seda süsteemi muuta. Seega on see tekst märkimisväärne edasimineks, sest selles kutsutakse komisjoni üles menetlust veelgi lihtsustama, et parandada kõige ilmsemad kitsaskohad, ja nõutakse kiiremat tegutsemist abi andmisel. Lisaks on seni selle fondi rahastamiseks kasutatavad vahendid tulnud erinevatelt eelarveridadelt. Tekstis

tehakse ettepanek luua 2011. aasta eelarves selleks eraldi rida; see on suur samm edasi. Seetõttu on mul hea meel nende soovitude vastuvõtmise üle, sest need on vajalikud ajal, kui majanduskriis meie kaaskodanikke räsib.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult*. – Arvestades hiljutisi murranguid finantsmaailmas ning nendest tulenevat töökohtade kaotust, on töökohtade loomisel äärmiselt oluline ümberõpe ja tööturule naasmine, ning ma avaldan heameelt, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on hinnatud ümber ELi sotsiaalpoliitika vahendiks. Seepärast kutsun üles tagama suurem paindlikkus selles protsessis, kui taotluse vorm on täidetud, ning konsulteerima rohkem töötajate endiga, kui koostatakse fondi plaane. Iirimaal Delli ja Waterford Crystal'i töötajatega juhtunu ei tohi korduda.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Globaliseerumisega kohanemise fond ei ole mitte ainult oluline vahend nende abistamiseks, kes ei suuda turgude avanemisega toime tulla. See suurendab ka Euroopa Liitu uskumist. See on väga tähtis aspekt, mis väärrib esiletõstmist. See võimaldab meil näidata, et me pole majandusmuutustes unustanud neid, kes ei suuda uuele olukorrale piisavalt kiiresti reageerida. Pean ka oluliseks seda, et usalduse aluseks peab olema vastastikkuse põhimõte. Vahendid, mis on eraldatud inimeste jaoks, kes püüdlustele vaatamata langevad turumuutuste ohvriks, peavad ka määratud abisaajateni jõudma. Vahendite eraldamine peab olema läbipaistev ja arusaadav ning neid ei tohi lihtsalt laiali loopida. Selliste inimeste olukord nõuab piiriülest ja piirkonnapõhist tegutsemist, mistõttu tuleb eraldisi teha kiiresti. See on ainus võimalus, kuidas globaliseerumisega kohanemise fond saab oma ülesannetega toime tulla ja kiire abistamisega suurendada usku ELi. Sellepärast toetan kõnealust raportit.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise raporti poolt, sest arvan, et see on tulemuslik vahend finantskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajate toetamisel.

Fond loodi selleks, et abistada realselt töötajaid, kes on koondatud ettevõtte ümberasumise või kriisiga seotud põhjustel, ja aidata neil tööturule tagasi naasta. Algatusraport, mille üle me täna hääletasime, paljastab teatavad kriitilised kohad fondi toimimises ja selles käsitletakse teatavaid ettepanekuid nii komisjonile kui ka liikmesriikidele sooviga fondi toimimine läbi vaadata, et sellest abi saamist lihtsamaks ja kiiremaks muuta.

Üks tähtis punkt, millele tahaksin teie tähelepanu juhtida, on ettepanek kohaldada kuni 2013. aasta lõpuni erandit, mis kehtestati 2009. aastal ja mis võimaldas laiendada fondi kohaldamisala, lisades kriteeriumide hulka ka majanduskriisi.

Iosif Matula (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ülesanne on pakkuda abi töötajatele, kes koondatakse maailmamajanduses toimivate muutuste tulemusena. 2009. aastast alates on fond töötuse vähendamise eesmärgil abistanud ka neid, keda on tabanud majanduskriis. Mina isiklikult arvan, et fond tuleks muuta alaliseks vahendiks, millega toetada tööotsijaid ja täiendada liikmesriikide sotsiaalpoliitikat.

See meede suunaks tähelepanu iga töötaja potentsiaali ärakasutamisele, olles nii vastukaaluks ettevõtete toetamiseks rakendatavatele meetmetele. Samuti ei tohi me unustada, et praegu on probleeme Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutuselevõtu korra ja rakendamisajaga.

Arvestades, et koondatute jaoks on põhiprobleemid ümberõpe ja ajutine abi, on täiesti kindlasti vaja lihtsustada fondi menetlusi, et kasutada abi nii kiiresti ja tulemuslikult kui võimalik.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on olnud väga oluline vahend, aidates ELi miljoneid töötuid, kes on sattunud sellesse olukorda tootmise teisele kontinendile ümberpaigutamise tõttu. Meid praegu rõhuva kriisi olukorras ja kollektiivsete koondamiste arvu kasvu tõttu tuleb nii seda vahendit parendada kui ka leida uusi rahastamisallikaid. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Euroopas suureneb töötus majanduskriisi ja ümberasumispoliitika tõttu.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik abimees ELile töökoha kaotanud töötajatele solidaarse toe pakkumisel. 2009. aastani fondi bürokraatia tõttu eriti ei kasutatud ja seetõttu arvan, et komisjoni nõue võtta meetmed, millega vahendite kasutuselevõtu menetlust lühendada, on määrava tähtsusega. Kui paranevad paindlikkus ja kättesaadavus, saab globaliseerumisega kohanemise fondist liikmesriikide sotsiaalpoliitikale vajalik abimees.

Seetõttu andsingi oma poolthääle

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Avaldan Miguel Portasi raportile toetust. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik abimees ettevõtte ümberasumise tõttu koondatud töötajatele lisaabi pakkumisel. Töötajate jaoks on see veelgi kasulikumaks osutunud, sest aitab neil majanduskriisi ajal tööturule uuesti siseneda.

Miguel Portasi raport on ülioluline ning sellega tahetakse parandada ja lihtsustada üht ELi kodanikele tähtsat ressursi. Samuti on see käegakatsutav tõend sellest, kuidas EL püüab tegeleda nutuse finantsolukorraga, võidelda töötusega ja toetada oma kodanikke.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest olen nõus Euroopa Komisjonile esitatud palvega Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi täiustada. See hõlmab tehtud maksete hindamist, võttes arvesse abisaajate tööturule naasmise ja kutsequalifikatsiooni paranemise määra, fondile esitatud taotluste ja rahastatud meetmete võrdlevat analüüsi, tööturule naasmise näitajaid ning fondi mõju abisaajate võrgustikule ja väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest abisaajatele, keda koondamiskavad mõjutada võivad ja kellele töötajad võiksid fondist kasu saada.

Samuti olen nõus komisjoni palvega koostada liikmesriikide jaoks suunised globaliseerumisega kohanemise fondist abi taotlemise avalduste ülesehituse ja kasutamise kohta. Nende eesmärk oleks kiire kohaldamismenetlus ja sidusrühmade laialdane konsensus töötajate tulemuslikuks tööturule naasmiseks tehtavate sammude ja kasutatavate meetmete kohta.

Lõpetuseks olen nõus ettepanekuga, et liikmesriigid peaksid koos asjaosalistega (sh sotsiaalpartnerid) looma globaliseerumisega kohanemise fondi teavitus- ja haldusstruktuuri ning levitama häid tavasid ELi tasandil.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Globaliseerumisega kohanemise fondi antav abi peab olema paindlik ja kohandatav vastavalt turu pidevalt muutuvatele ja sageli ootamatutele oludele. Fondi eesmärk on anda kiiret konkreetset abi tööjõuturu tõsiste probleemide tõttu töö kaotanud töötajate ümberõppeks.

Kutsun liikmesriike üles kaasama sotsiaalpartnereid ja edendama dialoogi nende ja ettevõtjatega kohe alguses, kui koostatakse taotlusi globaliseerumisega kohanemise fondist abi küsimiseks. Samal ajal nõuan tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid seda fondi uute oskuste levitamiseks, et muuta olemasolevad töökohad keskkonnahoidlikumaks ja luua uusi keskkonnasõbralikke töökohti, samuti edendada elukestvat õpet, et töötajad saaksid oma karjääri edendada ja aidata kaasa ELi konkurentsivõime parandamisele üleilmastunud keskkonnas.

Samuti pooldan seda, et fond tegutseks pärast 2013. aastat iseseisva fondina, millel on oma eelarve. Komisjon ja liikmesriigid peavad tegema tihedat koostööd rahvusvahelistele äriühingutele antava abi tulemuslikul kontrollimisel ning tööjõuturu solkimise vältimiseks kindlasti investeerima tagatud õigustega töökohtade loomisse.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest olen nõus sellega, et selles kutsutakse Euroopa Komisjoni üles muutma Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond tõhusamaks ning analüüsima makstud toetusi, arvestades tööturule naasmise edukuse määra ning hinnates toetuse saajate kutseoskuste ajakohastamist. Samuti nõustun komisjoni ettepanekutega, mille eesmärk on vähendada poole võrra fondi kasutuselevõtuks kuluvat aega ning kasutada kõiki kättesaadavaid vahendeid antud menetlust puudutava kiire ja parema teabevahetuse loomiseks asjaomase liikmesriigiga.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Arutelu sellel teemal ei olnud lihtne. Viimastel kuudel on tõstatatud alljärgnevat küsimusi: fondi reageerimisvõime (pööramata samal ajal rohkem tähelepanu selle probleemi põhjuste kaotamisele, nt parandades üleilmastunud maailmas toimuva uuendus- ja haridustegevuse üldstrateegiaid, ning liikmesriikides sotsiaalfondi paremale suunamisele ja kasutamisele), abistatavate majandusharude arvu väikusus (eelkõige varem ning mõeldes auto- ja tekstiilitööstusele, millega seoses saadi vastavalt 15 ja 13 taotlust). Samuti võib esitada näiteks küsimuse, kas koondamised on üleilmastumise või sektori uuendusvõimetuse tulemus, kas / mil määral meetmed asendavad/asendasid riigi antavat abi. Ühelt poolt eraldatakse fondile igal aastal (ainult) 500 miljonit eurot (ELi eelarves kasutamata jäänud vahendite arvelt), teiselt poolt võib fondile esitada piiramatul arvul taotlusi, kui kriteeriumid on täidetud (kes ees, see mees). Lisaks on tõstatatud küsimusi seoses sellega, et VKEdel on sellisest fondist raskem kasu saada ning abi on seotud riigiabi/maksudega. Lõpuks jõuti siiski üksmeelele ja raport võeti vastu, kaasa arvatud meie, roheliste fraktsiooni heakskiidul.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Pooldasin resolutsiooni Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise kohta. Globaliseerumisega kohanemise fondi eeskirju tuleb täiustada nii, et fondi saaks kasutada tulemuslikumalt. Loodan, et komisjon võtab kuulda parlamendi ettepanekuid, mille eesmärk on vähendada abi andmiseni kuluvat aega tervelt poole võrra. Kriisi tekitatud töötuselaine on tähendanud seda, et globaliseerumisega kohanemise fondi vahendid on muutunud eriti tähtsaks, sest need annavad koondatule individuaalset abi tööturule naasmiseks. Karmid abikõlblikkuse kriteeriumid ja pikaldased menetlused tähendavad seda, et liikmesriigid ei kasuta sellest fondist abi saamise võimalusi täielikult ära. Näiteks minu kodumaalt Poolast on globaliseerumisega kohanemise fondile esitatud ainult kolm abitaotlust. Sellise huvipuuduse peamine põhjus on eelkõige pikk menetluskäik.

Lisaks fondi toimimise eeskirjade täiustamisele on vaja pikendada praeguse kriisi tõttu töö kaotanud töötajate abistamise kriteeriumi kohaldamist vähemalt kehtiva finantsraamistiku

lõpuni ja hoida kaasrahastamismäär 65% juures. Kriisi mõju avaldub tööturule veel mitu aastat, mistõttu on see abi praegu ja ka lähitulevikus vajalik. Samuti tahaksin juhtida komisjoni ja liikmesriikide tähelepanu heade tavade levitamise kooskõlastamisele liidu tasandil, sest see soodustab globaliseerumisega kohanemise fondi sekkumise tulemuslikkust suurkoondamise korral.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Struktuurifondid on ELis ebavõrdsuse vähendamisel osutunud hindamatult väärtuslikuks, eeskätt sellepärast, et need toetavad äärepoolseimate piirkondade kõige haavatavamaid rühmi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomisega tunnustab Euroopa Liit, et üleilmastumine kui nähtus on toonud suuri ja alati mitte häid muutusi ning mõjutanud Euroopa erinevaid alasid erinevalt, sest on piirkondi, millele see on olnud kasulik, ja on piirkondi, mis on märkimisväärselt kahju saanud.

Siiski ei ole see fond olnud nii nähtav kui võiks, mis minu arvates on tingitud sellest, et liikmesriigi abitaotluse esitamisest vahendite saamiseni kulub väga palju aega. Sellisel viivitamisel on tõsised tagajärjed asjaomastele peredele ja see on tingitud taotlemise, vahendite koondamise ja rakendamise protsessi keerukusest, mistõttu on hädasti vaja seda lihtsustada. Ainult nii on võimalik saavutada selle fondi eesmärgid ja aidata rahvusvahelise kaubanduse süsteemi märkimisväärselt muutumisest tingitud koondamise tagajärjel töötajad uuesti tööturule naasta. Raport, mille üle me täna hääletasime, on fraktsioonide saavutatud kompromiss, ja sellepärast ma toetasin seda.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult.* – (RO) ELi hiljutise statistika kohaselt on töötute arv ELi 27 riigis kasvanud majandus- ja rahanduskriisi tõttu viimasel aastal 1,1 miljoni võrra. See selgitab, miks suurenes Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise taotluste arv ajavahemikul 2009. aasta mai – 2010. aasta aprill 18-lt 46-le. Ja veel: kuigi abi taotlenud liikmesriikide arv on kasvanud kaheksalt 18-le, on siiski üheksa liikmesriiki, kes ei ole veel Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt abi küsinud.

Seda arvesse võttes pooldasin raportit Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise kohta, sest majanduskriis võib ikka veel töökohtadele mõju avaldada. Just sellepärast peame paluma komisjonil esitada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise finantsalase vahendamise tulemused ja asjaomane läbivaadatud määrus, kus on märkimisväärselt vähendatud fondi vahendite kasutuselevõtuks kuluvat aega.

Samuti juhin komisjoni tähelepanu avalikus sektoris toimuvatele koondamistele, mille puhul sellist vahendit kasutada ei saa, kuigi need koondamised on praegusest majandus- ja rahanduskriisist tingitud eelarvekärbete otsene tagajärg.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Pooldan täielikult Miguel Portasi raportit Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamise ja toimimise kohta. Selles käsitletakse paljusid teemasid, sealhulgas taotlusprotsessi tõhusamaks muutmist ja fondi vahendite kasutamise kiirendamist töökoha kaotanute abistamiseks. Kuigi Ühendkuningriik praegu fondist raha ei taotle (tagasimakse tõttu), saame aru, kui kasulik see fond on majanduslikult rasketel aegadel liikmesriikide jaoks olnud.

Pooldan alalise fondi loomist pärast 2013. aastat, et aidata neid, kellele on üleilmastumisest ning finants- ja majanduskriisist tingitud muutused kahju teinud, ning arvan, et komisjon peab uurima võimalust muuta uue mitmeaastase finantsraamistiku (2013–2020)

koostamisel globaliseerumisega kohanemise fond sõltumatuks, andes sellele päris omad maksete ja kulukohustuste assigneeringud.

Raport: Tadeusz Zwiefka (A7-0219/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin seda raportit. Määrus, mida me täna hääletasime, põhineb Brüsseli konventsioonil, mis on üks ELi kõige õnnestunumaid õigusakte, millega pandi alus Euroopa õigusruumile. Pretsedendiõigusel põhinevate ühtsete Euroopa eeskirjade kohaldamine edendab suuremat õiguskindlust ja otsuste ennustatavust ning väldib paralleelseid menetlusi. Euroopa õigusruumi üks alustingimusi on kohtuotsuste vaba liikumine. Seepärast nõustun dokumendis väljendatud seisukohaga, et see määrus tuleb läbi vaadata, tagamaks kohtuotsuste tõhus liikumine.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Brüsseli I määrus on alus Euroopa õiguslasele koostööle tsiviil- ja kaubandusajades. See on ELi üks edukamaid õigusakte, mis pani aluse Euroopa õiguslale. See on osutunud väga tulemuslikuks abimeheks piiriüleste kohtuvaidluste lahendamises, kuna toimub õiguslane koostöö, mille aluseks on üldised kohtualluvuseeskirjad, samuti paralleelsete kohtumenetluste kooskõlastamises ja kohtuotsuste levitamises. Olen nõus, et vaja on teha täiendusi, nagu välisriigi kohtuotsuste täidetavaks tunnustamise menetluse kaotamine kõikides määruse kohaldamise valdkondades, mis võimaldab kiirendada kohtuotsuste vaba liikumist, tingimusel, et tagatakse vajalikud kaitsemeetmed.

Samuti arvan, et vaja on luua ELi kohtukultuur väljaõppe ja selliste võrgustike abil nagu Euroopa õiguslase koolituse võrgustik ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik tsiviil- ja kaubandusajades, mis peaks parandama kohtunikevahelist suhtlemist. Tuleb luua hästi kättesaadav sidus õigusraamistik, mille peab komisjon erinevate kohtualluvust, täitmisele pööramist ja kohaldatavat õigust käsitlevate õigusnormide vastastikuste suhete seisukohalt läbi vaatama.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic ja Alf Svensson (PPE), *kirjalikult.* – (SV) Pooldasime kohtumenetluse lihtsustamist ELi üha liikuvamate kodanike jaoks. See ei tähenda, et oleme nõus Tadeusz Zwiefka raporti kõikide üksikasjadega ja toetame täielikult tulevikus sellest tuleneda võivaid reforme. Näiteks suhtume kriitiliselt püüdele kehtestada kollektiivnõuete esitamise võimalus, samuti juhime tähelepanu sellele, et arutlusel olevas tsiviilasjade alases koostöös ei või teha muutusi, mis mõjutavad Rootsisis ajakirjandusvabadust.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kuna tean, kui tähtis on nõukogu määrus (EÜ) nr 44/2001 rahvusvahelises eraõiguses ja et on vaja piisavat õigusraamistikku, mis võimaldaks tsiviil- ja kaubandusajades langetatud kohtuotsuste tunnustamist ja täitmisele pööramist, nõustun raportööriga, et selle määruse läbivaatamine tõstatab väga olulisi tehnilisi ja õiguslikke küsimusi. Pooldan välisriigi kohtuotsuste täidetavaks tunnustamise menetluse kaotamist, mida raportis välja pakuti, ning pean paljusid raportis tehtud ettepanekuid huvitavaks ja pragmaatiliseks. Seda arutelu tuleb hoolega jälgida.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Resolutsioon käsitleb nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades) (Brüsseli I määrus) rakendamist, võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut. See määrus on koos oma eelkäija, Brüsseli konventsiooniga, üks ELi kõige õnnestunumaid õigusakte, arvestades, et sellega pandi alus Euroopa õigusruumile,

ning see on teeninud kodanikke ja ettevõtteid hästi. See on edendanud õiguskindlust ja otsuste ennustatavust ühtsete Euroopa eeskirjade kaudu.

Ent see vajab ajakohastamist. Pooldan välisriigi kohtuotsuste tunnustamise nõude tühistamist, sest see soodustaks kohtuotsuste vaba liikumist ning oleks Euroopa õigusruumi loomisel oluline eesmärk. Tühistamine tuleb aga tasakaalustada asjakohaste tagatistega, mis on ette nähtud selle poole õiguste kaitseks, kelle vastu täitmist taotletakse. Leian, et komisjon peaks läbi vaatama erinevate kohtualluvust, selle täitmist ja kohaldatavat õigust käsitlevate õigusnormide vastastikused suhted ning et üldeesmärk peaks olema õigusraamistik, mis on ühtse struktuuriga ja kergesti kättesaadav.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Tadeusz Zwiefka raportis, mille üle täna hääletati, käsitletakse komisjoni rohelist raamatut Brüsseli I määruse (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades) läbivaatamise kohta. Arutelu roheline raamatu üle aitab meil mõneti valmistuda määruse tõeliseks läbivaatamiseks, mida on peagi oodata. See on parlamendile suur pähele, sest määrus on väga keeruline ja tehniline. Lisaks langetab parlament selle keerulise ja tundliku materjali kohta otsuse koos nõukoguga ning seda esimest korda seadusandliku tavamenetluse raames. Praegu on fraktsioonid esitanud muudatusettepanekute suhtes väga erineval arvamusel, näiteks seoses välisriigi kohtuotsuste täidetavaks tunnustamisega ja konkreetse kohtualluvusega tööhõiveajades.

Sellepärast otsustas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis raportit selle praegusel kujul mitte toetada. Arvan siiski, et tulevikus teevad kõik fraktsioonid selles küsimuses edasiviivat koostööd, sest Brüsseli I määrus on ühisturu jaoks väga tähtis. Brüsseli I määruse tõhus läbivaatamine näitab, kuidas parlament kasutab oma uusi pädevusi, mille poole ta nii kaua püüdis.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Rapport, mille me eile Euroopa Parlamendi istungil vastu võtsime, on hoolimata oma suhteliselt tehnilisest olemusest väga oluline Euroopa vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajaneva ala ja Euroopa õigusruumi aina suuremal lõimimisel ning seega Euroopa siseturu lõimimisel. Brüsseli I määrusega tehti märkimisväärseid edusamme õigusvaldkonnas: sellega määratakse kindlaks pädevad kohtud tsiviil- ja kaubandusajades piiriüleste kohtuvaidluste korral ning see reguleerib tsiviil- ja kaubandusajades teiste liikmesriikide kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist. Nüüd tuleb see määrus üle vaadata, et ajakohastada selle sätteid ning edendada teatavaid menetlusi: kohtunikevahelist suhtlemist, autentsete dokumentide, vahekohtute ning kõige olulisemana välisriigi kohtuotsuste tunnustamise teemat. Süüvimata nende keeruliste õiguslike teemade üksikasjadesse, ootan pikisilmi selle määruse muudatust – muudatust, mis tagab Euroopa kodanikele parema õiguskaitse: õiguslike ja kohtuotsuste parema nii-öelda vaba liikumise, eri liikmesriikide kohtualluvuste ja õigussüsteemide suurema vastastikuse usalduse, eelkõige õiguskindluse Euroopas ja Euroopa kodanike õiguste tugevdamise.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – See algatus oli oluline õiguskoostöö rajamisel tsiviil- ja kaubandusajades.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Toetasin seda raportit, sest minu arvates on see edusamm rahvusvahelise eraõiguse valdkonnas. See õigusharu vajab õigussüsteemide suurema omavahelise seotuse tõttu ajakohastamist.

Täpsemalt väljendudes toetan välisriigi kohtuotsuste tunnustamise nõude tühistamist, ehkki arvan, et see samm tuleb tasakaalustada erakorralise menetluse abil, millega kaasnevad

asjakohased tagatised võlgnikele. Samuti olen vastu vahekohtumenetluse määruse kohaldamisalast väljajätmise tühistamisele, aga olen seisukohal, et vahekohtu- ja kohtumenetluste vahelised suhted tuleb palju põhjalikumalt läbi mõelda ning et kuni täieliku läbivaatamise ja põhjalike konsultatsioonide läbiviimiseni ei tohiks võtta kaalumise alla ideed vahekohtumenetlust toetavate kohtumenetluste ainupädevusest liikmesriikide tsiviilkohtutes.

Lisaks nõustun raportööriga, kui ta nõuab laiaulatuslikke konsultatsioone ja poliitilist arutelu enne tema raporti projektis toodud soovitud kaugemale ulatuvate meetmete võtmist.

Evelyn Regner (S&D), *kirjalikult*. – (DE) Hääletasin Brüsseli I määrust käsitleva raporti vastu, sest minu arvates on sellest resolutsioonist puudu teatavad olulised punktid. Arvan, et määrust tuleb täiendada terviklikult. See hõlmab nõrgema poole kaitsmist protsessis selliseid pädevuse õigusnorme kohaldades, mis on neile soodsamad. See puudutab nii töötajaid kui ka tarbijaid, nagu määruses sõnaselgelt soovitakse. Ükski minu muudatusettepanek parandada nõrgema poole olukorda raportisse ei jõudnud. Minu arvates tuleb töövaidluste lahendamiseks luua eraldi organ, et Brüsseli I ja Rooma II määrus oleksid omavahel kooskõlas. Rooma II määruses on juba sätestatud, millist õigust tuleb kohaldada piiriüleste streigikahjude korral. Ma ei saa aru, miks ei või kohtumenetlus toimuda liikmesriigis, kus streik toimus. Nii jääb ikkagi võimalus valida endale kõige soodsam kohtualluvus. Minu eesmärk on see võimalus laiemas õigusloomeprotsessis kaotada.

Samuti olen vastu *forum non conveniens*'i (kohtu õigus menetlusest keelduda, kui on olemas pooltele sobivaim kohus) ja hagi esitamise keelu võimaluse sisseviimisele, sest need on tavaõiguse juriidilised instrumendid, mille sobimatust ELi volituste jaotusega on kinnitanud Euroopa Kohus mitmes otsuses.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Tadeusz Zwiefka raportile Brüsseli I määruse rakendamise ja läbivaatamise kohta esitas fraktsioon PSE alternatiivse resolutsiooni, mida meie, rohelised, otsustasime mitte toetada, sest raport on rakendusraport, mille üle variraportöörid on õiguskomisjonis põhjalikult arutlenud. Alternatiivses resolutsiooni ettepanekus juhitakse tähelepanu õigetele asjadele, mis aga ei puuduta otseselt käesolevat raportit. Sellepärast hääletasime täna resolutsiooni selle versiooni poolt, mis õiguskomisjonis vastu võeti.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Määrus, mille me vastu võtsime, on tasakaalus ja sellega püütakse pakkuda õiguskindlust näiteks siis, kui on vaja teha kindlaks, millise Euroopa kohtu alluvusse kuulub tsiviil- või kaubandusasi piiriüleste vaidluste korral.

Euroopa Parlament tegutseb määruse tulevastel muutmistel kaasseadusandjana. Aga muutmine toimub tegelikult seadusandliku tavamenetluse raames.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult*. – Raport, milles soovitatakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kehtivust pikendada aastani 2013 ja nõutakse seejärel selle alaliseks muutmist, sai minu poolthääle. Globaliseerumisega kohanemise fond annab abi koondatud töötajate ümberõppeks. See on eriti vajalik nüüd, kui Euroopas on sügav majanduskriis, mistõttu ma seda raportit toetasin, erinevalt konservatiividest ja liberaalidest kolleegidest, kes tahavad rahastamise lõpetada.

Raport: Antonyia Parvanova (A7-0221/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletades täna, teisipäeval, 7. septembril 2010 algatusraporti üle, milles käsitletakse rahvusvähemusrühmadesse kuuluvate naiste integreerimist ühiskonda, tungib Euroopa Parlament praeguse poliitilise arutelu keskmesse. Vähemuste lõimimine liikmesriikidesse on tõesti tähtis teema ja väärrib ELi institutsioonide toetust, eriti kui mõelda, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise aastat on jäänud veel mõned kuud. Sellepärast on mul hea meel, et raport, mis elavdab ELi tasandi arutelu ning ühendab vähemuste lõimimise ning meeste ja naiste võrdõiguslikkuse küsimused, vastu võeti.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Paljusid ELis elavaid vähemusi, eelkõige neisse kuuluvaid naisi, sealhulgas tüdrukuid, diskrimineeritakse mitmel moel ja nad on seetõttu sotsiaalsele tõrjutusele ja vaesusele vastuvõtlikumad kui kohalikud naised. Mingist rahvusest naine olemine ei ole demokraatlikus ühiskonnas takistus. Sellepärast tahab Euroopa Liit anda naistele üha rohkem õigusi ja leida rohkem uuenduslikke viise teadlikkuse parandamiseks naiste õigustest. Nii komisjon kui ka liikmesriigid peavad tagama olemasolevate soolise võrdõiguslikkuse ja diskrimineerimisvastaste õigusaktide täieliku rakendamise, et rahvusvähemused saaksid tugiteenuseid ja osaleda erinevates haridusprogrammides. Ent ELis rahvusvähemusse kuuluvate naiste sotsiaalse integratsiooni küsimused on endiselt lahenduseta.

Veel ei ole ELis leitud sidusat poliitikat sisserändajate lõimimiseks ja sellepärast kutsun komisjoni üles kiiresti koostama ELi suuniste eelnõu eesmärgiga aidata liikmesriikidel tagada rahvusvähemusse kuuluvatele naistele parem ja kiirem juurdepääs haridusele, tööle, tervishoiule, sotsiaaltoetustele ja rahalisele abile. Nõustun parlamendi seisukohaga, et soolise võrdõiguslikkuse alaseid õigusakte tuleb täielikult rakendada ka rahvusvähemuste seas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Selles raportis analüüsitakse naiste sotsiaalset lõimimist Euroopa Liidu poliitika valdkonnas. Lisaks analüüsitakse selles rahvusvähemustesse kuuluvate naiste rolli. See teadmiste pagas on oluline, et mõista nende naiste raskusi lõimumisel, sealhulgas väljakujunenud ehk traditsiooniliste vähemuste ning hiljuti kujunenud vähemuste, nagu sisserändajate puhul.

Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et on oluline rahuldada rahvusvähemusrühmadesse kuuluvate naiste õiguspäraseid soove. ELi tasandil tuleb võtta erimeetmeid, eelkõige sotsiaalset kaasamist edendava poliitika vastuvõtmisel. Lisaks, nagu väidab raportöör, on oluline julgustada neid naisi poliitiliselt ja sotsiaalselt osalema kõikides ühiskonna valdkondades, kaasa arvatud poliitikajuhtimises, hariduses ja kultuuris. See aitab võidelda praeguse alaesindatuse vastu.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, sest selles juhitakse tähelepanu sellele, et tuleb uurida ELis rahvusvähemusse kuuluvate naiste sotsiaalse integreerimise poliitikat ning teha kindlaks valdkonnad, kus see toimib, ja valdkonnad, kus lahenduste leidmine on keeruline.

Elame mitmekultuurilises ühiskonnas, mille moodustavad erineva kultuuri, rahvuse ja usuliste tõekspidamistega kogukonnad. Selleks peab kolmandate riikide kodanikele suunatud integratsioonipoliitika sisaldama laiemat soopõhist vaatenurka, mida on vaja selleks, et tagada rahvusvähemusse kuuluvate naiste erivajadustega arvestamine.

Rahvusvähemusse kuuluvate naiste sotsiaalse kaasamise küsimusega on vaja sihikindlalt tegeleda, et vältida mitmekordset diskrimineerimist, stereotüüpe, häbimärgistamist ja etnilist eraldatust.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et rahvusvähemusse kuuluvaid naisi diskrimineeritakse mitut moodi. Sellepärast on vaja parandada teadlikkust naiste õigustest, suurendada naiste mõjuvõimu ja julgustada neid asuma oma kogukonnas juhtrolli. Nii saab ka inimõigusi edendada. Vaatamata sellele, et sotsiaalne integratsioon on liikmesriikide ainupädevuses, peab komisjon sotsiaalse kaasamise poliitika ja meetmete kohta otsuste langetamisel arvestama ka sooküsimusega.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Üha mitmekultuurilisemas ühiskonnas saab rahvusvähemuste lõimimise poliitikat hästi kasutada diskrimineerimise, rassismi, vägivalla ning rahvusvähemuste alatahtsustamise (ühiskonna äärealadele sundimise) ja tõrjutuse vastu võitlemiseks. Teame, et rahvusvähemuste häbimärgistamine ja tõrjumine tekitab ainult rahulolematust ja mässumeelt, mis viivad lõpuks vastuhaku ja vägivallani.

Ühiskond peab teadma, kuidas lõimida ilma diskrimineerimata ja tunnustada ilma kõrvale jätmata. See aga ei tähenda, et me peaksime kiitma kõhklemata heaks kõik asjaomaste rahvusvähemuste kultuuri, traditsioonide ja uskumustega seonduva. See käib just naistega seotud tavade kohta. Peame meeleskindlalt võitlema igasuguste seksuaalsel diskrimineerimisel põhinevate kultuuritavade ja rahvusvähemusse kuuluvate naiste vastu suunatud vägivalla vastu. Lõimimine tähendab ka kaitsmist ja antud juhul naiste (eriti tüdrukute) kaitsmist, sest nemad on sageli meile vastuvõetamatute tavade vaikivad ohvrid.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See resolutsioon hõlmab Euroopa Liidu sotsiaalse kaasamise poliitikat rahvusvähemusrühmadesse kuuluvate naiste puhul. Rõhutaksin selles valdkonnas vajadust edendada koolitust, haridust ja väljaõpet nende naiste seas ning toetada nende juurdepääsu tööturule, et ennetada sotsiaalset tõrjutust ja diskrimineerimist.

Vaid kaasamise abil suudame võidelda etnilise eraldamise tekitatud häbimärgistamise ja eelarvamustega. On tähelepanuväärne, et Euroopa Liidus puudub õiguslikult siduv sotsiaalse integratsiooni poliitika põhiliselt seetõttu, et integratsiooniga tegelemine on liikmesriikide kohustus. Kuid integratsioonipoliitika on muutunud ELi tasandil üha tähtsamaks ning integratsiooni tähtsus suureneb veelgi, kui elanikkonna vananemise majanduslikud ja sotsiaalsed aspektid muutuvad üha tuntavamaks. ELi eeskirjad ja põhimõtted kehtivad enamasti ainult ELi kodanike kohta, kes on samal ajal ka liikmesriigi kodanikud. Väljakujunenud vähemuste liikmeid, kes on saanud endale kodaniku õigusliku seisundi, kaitsevad Euroopa Liidu eeskirjad ja põhimõtted. Ent seda kaitset tuleks laiendada ka sisserändajatele, kes ei ole veel ühegi liikmesriigi kodanikud.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Rahvusvähemusest naiste sotsiaalne integratsioon on tähtis küsimus, sest nemad on alimad sotsiaalsele tõrjutusele. Selle hea näide on praegune lubamatu olukord Prantsusmaal, kus romisid välja saadetakse.

Selleks et selle vastu võidelda, peab igasugune diskrimineerimine, olgu see siis soo, rahvuse või nahavärvi alusel, olema tähelepanu keskmes ja ka liidu poliitika tähelepanu all.

Sellepärast on aeg lõpetada makromajanduslik poliitika, mis süvendab töötust, sotsiaalset ebavõrdsust ja diskrimineerimist. Nagu raportis on öeldud, tuleb püüelda tõelise sotsiaalse integratsiooni poole, püüdes pakkuda kvaliteetseid avalikke teenuseid, mis on universaalsed

ja kättesaadavad mõlemale sugupoolele, kaasa arvatud sisserändajate peredele ja lastele (haridus, tervishoid, eluase ja sotsiaalkaitse).

Kaunilt kõlavaid deklaratsioone ja tühje sõnu on olnud küllalt. Praegu on hädasti vaja meetmeid, mis edendavad väärikust ja võrdsust, on selgeks lahenduseks sotsiaalprobleemidele ning ei moondu võõravihaks ja diskrimineerimiseks, mis on seda laiduväärsem, kui sellega tegeleb valitsus ise.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Ei saa korraga propageerida erinevate kultuuride ja rahvusvähemuste oma keele kasutamise aktsepteerimist ja samal ajal rääkida nende rahvusvähemuste sotsiaalse kaasamise soovist.

Need kaks asja on omavahel põhimõtteliselt vastuolus, sest sellise kaasamise jaoks peab olema midagi ühist vastuvõtva ühiskonnaga, see tähendab ühine keel ja elementaarsed kooseksisteerimise reeglid, alustades vastuvõtva riigi ühiskonna seaduste ja tavade austamisest.

Ainus erand selle raporti põhjalikus euroloogikas on see, et arglikult ja kaudselt tunnistatakse, et tavalisel, traditsioonidel ja usulistel tõekspidamistel põhineva diskrimineerimise ja vägivalda jaoks puudub õigustus.

Avaga oma silmad! Eurooplastel ei ole kõige vägivaldsemad ja diskrimineerivad tavad. Mitmenaisepidamine, naiste väliste suguorganite äralõikamine, nn taasneitsistamine, naiste kohtlemine alamate olenditena jne on nende kogukondade tavad, kes keelduvad järgimast meie seadusi ja tavasid ning tahavad isegi oma seadusi ja tavasid meile peale suruda. Sellise olukorra on tekitanud massilise sisserände poliitika, mida te meie kaaskodanikele kümneid aastaid peale olete surunud. On aeg see lõpetada.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Andsin oma poolthääle Parvanova raportile, mis käsitleb rahvusvähemusrühmadesse kuuluvate naiste integreerimist ühiskonda. Diskrimineerimine on kahjuks kumulatiivne protsess ning rahvusvähemusrühmadesse kuuluvaid naisi mõjutab see seda enam. Tekstis palutakse liidu poliitikavaldkondades uurida põhjalikumalt nende naiste vastast soolist diskrimineerimist. Neile tuleks võimaldada osaleda aktiivselt ühiskonnas ning selleks peab neil olema juurdepääs haridusele ja tööturule, mis on nende emantsipeerumisel esmatähtis.

Livia Járóka (PPE), *kirjalikult.* – Ühe variraportöörina õnnitlen doktor Antonyia Paravanovat selle puhul, et võeti vastu tema raport, mille eesmärk on pakkuda välja lahendusi rahvusest tingitud ja soostruktuuridele tuginevate takistuste vähendamiseks rahvusvähemusest naiste jaoks. Kuigi tavaühiskonnas ei ole sooline võrdõiguslikkus sugugi veel reaalsus, on romidest naiste eluiga lühem, haridustase madalam, tööhõive palju väiksem ja elatustase madalam kui neil naistel, kes ei ole romid. Et saavutada täielik kaasatus, on soostatistika, näitajad ja võrdlusalused ning muu hulgas soo ja rahvuse alusel eristatud statistika väärtuslikud abivahendid ja edu täpseks hindamiseks vajalikud.

Eristatud andmete kogumine on rahvusvähemuste õiguste kaitsmise ja edendamise eeltingimus ja see peab olema kooskõlas liikmesriikide isikuandmekaitse eeskirjadega. Haridustase, majandustegevuse ulatus ja kogu pere vaesusest pääsemise võimalus on omavahel väga tugevalt seotud. Sellepärast on vaja eelkõige sihipärast tegevust, millega parandada hariduse ja ametliku töö kättesaadavust romidest naistele.

Marisa Matias ja Miguel Portas (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasime selle resolutsiooni poolt, sest arvame, et muu hulgas on ELis vaja struktureeritumat poliitikat

selles valdkonnas, et parandada rahvusvähemustest naiste sotsiaalset kaasamist ja rõhutada, kui tähtis on harida vastuvõtvat ühiskonda, et see tunnustaks erinevaid kultuure, hoiatades ühiskonda rassismi ja eelarvamuse tagajärgede eest. Hääletasime raporti poolt ka sellepärast, et selles julgustatakse rahvusvähemusse kuuluvaid naisi poliitiliselt ja sotsiaalselt aktiivselt osalema kõikides ühiskonna valdkondades, kaasa arvatud poliitikas, hariduses ja kultuuris, et võidelda praeguse alaesindatuse vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa on integratsiooni ala ning seal ei tohi esineda mingit diskrimineerimist, eriti kui seda kasutatakse rahvusvähemusrühmade vastu ning kõige tugevamalt nendesse rühmadesse kuuluvate naiste vastu. Euroopa Liidu soolise võrdõiguslikkuse poliitika eesmärk on edendada meeste ja naiste vahelist võrdsust ning tavaühiskonnas on see aina suuremas ulatuses saavutatud. Ent teatavatesse rahvusvähemustesse kuuluvad naised kannatavat igat laadi diskrimineerimise all. Seepärast on oluline suurendada üldsuse teadlikkust nendest tavadest, et rahvusvähemusrühmadesse kuuluvaid naisi saaks täielikult lõimida. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Miroslav Mikolášik (PPE), *kirjalikult.* – (SK) Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Minu arvates on rahvusvähemusest naiste sotsiaalse kaasamise teema väga tähtis ja tundlik valdkond, milles liikmesriigid ja Euroopa Liit peaksid üles näitama küpsust ja otsustavust, et sallivust ja võrdsust igapäevaellu tuua.

Minu arvates on lubamatu, et rahvusvähemuste esindajaid diskrimineeritakse, tõrjutakse, häbimärgistatakse ja isegi eraldatakse. Sellepärast toetan nõuet, et komisjon ja eelkõige liikmesriigid, kelle ainupädevusse kuulub sotsiaalse kaasamise poliitika, tagaksid olemasolevate soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise alaste õigusaktide täieliku rakendamise.

Õiguslikke vahendeid tuleks täiendada haldusmeetmetega ning kultuurikampaaniatega, millega püütakse kaotada stereotüübid ning pakkuda alternatiive sotsiaalsele tõrjutusele ja vaesusele.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Kõikide riikide ühiskondliku rahu jaoks on otsustava tähtsusega see, et rahvusvähemused lõimuksid ühiskonnaellu. Erinevalt raportis öeldust arvan, et süükoorem lasub neil, kes tahavad integratsiooni. Kogu Euroopas valitsevat eelarvekitsikust arvestades ei saa ma toetada raportit, milles pakutakse välja kulukaid meetmeid, mis ei anna tulemusi. Sellepärast hääletasin raporti vastu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Raportis juhitakse tähelepanu teemale, millest Euroopa avalikkus näib olevat üha enam teadlik mitte ainult väljaspool Euroopa Liitu aset leidvate sündmuste tõttu, mis koputavad meie südametunnistusele, vaid seetõttu, et saadakse aru, et sarnaseid probleeme on ka meil ning need nõuavad nii poliitikutel kui ka kodanike sekkumist.

Rahvusvähemusest naistele avaldavad sageli survet nende autoriteetsemad pereliikmed, kes tahavad säilitada naisi orjastavaid traditsioone. Tavaliselt on selliste naiste haridustase madal ja neil ei ole piisavalt teavet, kuidas end kehtestada peres ja ühiskonnas. Sel tasandil võivad nad kokku puutuda ka võõravihaga.

ELi soolise võrdõiguslikkuse poliitika väljatöötamine ja elluviimine peaks vähendama igaveseks suurt ebaõiglust, mida need naised kogu maailmas ja Euroopa Liidus taluma peavad.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) On hästi teada, et romide vastasus on Euroopas laialt levinud ja romid on pidevalt kohaliku ja keskvõimu rassistlike rünnakute, vihakõnede, ebaseadusliku väljatõstmise ja väljasaatmise ohvrid. Mainiksin siin konkreetset Prantsusmaa ametivõimude hiljutist tegevust, kui nad romid välja saatsid.

Kui võtta arvesse, et ELil on palju mehhanisme ja vahendeid, mida saab kasutada Euroopa kodanikest romide põhiõiguste kaitsmiseks, neile kvaliteetse tavahariduse, töö, elamispinna, tervishoiu-, sotsiaal- ja avalike teenuste kättesaadavaks muutmiseks, parandades nii nende sotsiaalset kaasamist, kutsun liikmesriike üles:

- kaotama stereotüüpne suhtumine romidest naistesse ja tüdrukutesse, keda on diskrimineeritud mitmel moel nii rahvuse kui ka soo tõttu, eelkõige seoses nende õigusega haridusele, tööle ja tervishoiuteenustele; kaotama nende diskrimineerimine;
- kohaldama täielikult ELi direktiive diskrimineerimise vastu võitlemise kohta ja liikumisvabaduse kohta ning propageerima meetmeid ja ennetavaid programme romide kaasamiseks ühiskondlikku, poliitilisse, majandus- ja haridusellu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mul on väga hea meel selle raporti vastuvõtmise üle, sest seal on järgmised konkreetsed nõudmised: liikmesriigid peavad austama rahvusvähemustesse kuuluvate ja sisserännanud naiste põhiõigusi, sõltumata sellest, kas nad on alalised elanikud või mitte (lõige 11); liikmesriigid peavad sõltumata naiste õiguslikust seisundist muutma neile kättesaadavaks abiteenused, mis aitavad ära hoida soolist vägivalda ja kaitsevad neid selle eest (lõige 17); Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet peab tegelema soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste kõikide tahkudega, sealhulgas etnilise diskrimineerimise ja romide põhiõigustega (lõige 22); Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut peab koguma andmeid, mis on eristatud soo ja rahvuse alusel; rahvuste võrdsuse küsimusega tegelevad organid peaksid töötama välja vahendid ja koolitused mitmekordse diskrimineerimise vastu võitlemiseks ning vaja on sihikindlat tegutsemist mitmekordse diskrimineerimise, stereotüüpide, häbimärgistamise ja rahvusliku eraldatuse vältimiseks.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Meid hämmastas see raport väga, mistõttu hääletasime selle vastu, sest ühest küljest on küll õige teavitada väljastpoolt ELi pärit naisi nende õigustest perekonnas, kus nad sageli elavad segregeeritult, ei saa me teisest küljest pidada meie koduriigis külalistena elavaid inimesi paremaks kui meie oma kodanikud, kes on liikmesriikide alalised elanikud ja siin makse maksnud.

Kui me praegugi võrdleme, kui palju on tasuta tervishoiuteenuste, hariduse ja elamispinna saajate seas neid, kes ei ole ELi kodanikud, ja neid, kes on, näeme, et kaalukauss on selgelt esimeste kasuks. See tähendab seda, et inimesed, kes oma kodumaal elavad, töötavad ja makse maksavad, on madalamal pulgal kui äsja riiki saabunud.

Catherine Stihler (S&D), kirjalikult. – Hääletasin raporti poolt, mille eesmärk on hinnata ELi rahvusvähemusse kuuluvate naiste sotsiaalse kaasamise poliitikat. See võimaldab konkreetsete meetmete võtmist, millega saavutada sooline võrdõiguslikkus rahvusvähemuste seas ja olemasolevate diskrimineerimisvastaste õigusaktide täielik rakendamine liikmesriikides.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) See raport tõstatab küsimuse, kas rahvusvähemusse kuuluvad naised ei kuulugi sotsiaalse integratsiooni puudumise tõttu ELis soolise võrdõiguslikkuse saavutamisele suunatud meetmete kohaldamisalasse.

Rahvusvähemusest naised on palju aastaid küllaltki nähtamatud olnud, olgugi et enamik neist on kahes mõttes ebasoodsas olukorras – nii sotsiaalselt kui ka majanduslikult.

Marina Yannakoudakis (ECR), *kirjalikult*. – Fraktsioon ECR toetab täielikult kõikide (sh muidugi ka rahvusvähemusest naiste) võrdse kohtlemise põhimõtet. Sellegipoolest oleme raporti vastu ja seda mitmel väga konkreetsel põhjusel.

Esiteks ei ole me nõus, et ELi rahalisi vahendeid sotsiaalküsimuste jaoks veelgi suurendatakse. Kogu Euroopas kärbivad valitsused avaliku sektori kulusid ja fraktsioon ECR arvab, et EL peab tegema sama. Teiseks oleme põhimõtteliselt vastu igasugustele sammudele ühise sisserände- ja varjupaigapoliitika suunas, aga meile tundub, et raporti mõnes osas räägitakse sisserände- ja varjupaigapoliitikast, mida aga on parem luua ja ellu viia riiklikul tasandil. Kolmandaks on sellised küsimused nagu laste hoolekanne, haridus ja tervishoid, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervishoid, liikmesriikide, mitte ELi pädevuses.

Raport: Sirpa Pietikäinen (A7-0237/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Raport naiste rolli kohta vananevas ühiskonnas sai minu poolthääle, sest arvan, et on aeg parandada rahva teadlikkust vanemate põlvkondade soolisest ebavõrdsusest, mis tuleneb peamiselt elu jooksul kogetud soopõhistest takistustest. Tänapäeval on kõigile selge, et eakad naised on suuremas vaesuse ohus, sest nende pension on väiksem – seda sellepärast, et nende palk oli meeste omast väiksem või nad lõpetasid või katkestasid töö perele pühendumiseks, saamata selle eest tasu või sotsiaalkindlustust. Majanduslanguse ajal on naised veelgi suuremas vaesumisohus.

Meie institutsioonidel on viimane aeg hakata vananemisse positiivsemalt suhtuma. Sellepärast on mul väga hea meel komisjoni algatuse üle kuulutada 2012. aasta aktiivse vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse aastaks. Vanuse ja soo sidumine peab saama asjaomaste valdkondade (majandus, sotsiaalküsimused, rahvatervis, tarbijaõigused, digitaalteabe tegevuskava, maaelu ja linnade areng jms) poliitika loomise lahutamatuks osaks.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Selles raportis tuletab Sirpa Pietikäinen meile meelde, et naistel on tavapäraselt suurem oht vaesuda ja piiratud pensioni saada. Põhjuseid selleks on mitmeid, nt meeste ja naiste palkade suur erinevus, töötegevuse katkestamine või töötamisest loobumine perekonnale pühendumise tõttu või peamiselt äri- ja põllumajandusvaldkonnas oma abikaasa ettevõttes palgata ja sotsiaalkindlustuseta töötamine. Olen selle tähelepanekuga täielikult nõus. Ühenduse *Femmes au Centre* esinaisesena võitlen korrapäraselt selle nimel, et juhtida tähelepanu sotsiaalsele ebavõrdsusele, mis tavaliselt tähelepanuta jäetakse, ning see on minu arvates üks nendest juhtudest. Ajal, mil me arutame oma pensionisüsteemide reformi, on väga oluline võtta arvesse meeste ja naiste kohtlemise erinevusi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Kui Lissaboni leping kehtima hakkas, muutus mis tahes alustel diskrimineerimise keeld Euroopa Liidu õigusloomepädevuse osaks. Sellepärast tuleb levitada positiivset suhtumist eakusse ja luua eakatele võimalused täisväärtuslikku elu elada.

Mul on hea meel, et parlament esitas raporti, milles propageeritakse vananeva ühiskonna heaks tegutsemist. Eelkõige tuleb pöörata palju tähelepanu vaesuses elavatele eakatele naistele, sest tavaliselt on nende pension väiksem, kuna valdkondades, kus nemad töötasid, olid palgad väiksemad. Lisaks on eakad suur tarbijarühm, mistõttu kasvab kiiresti nõudlus

eakatele mõeldud teenuste järele ja see nõdlus suureneb ka tulevikus. Kättesaadavate, taskukohaste ja kvaliteetsete avalike ning erateenuste kasutamisel on aga takistusi.

Sellpärest peab komisjon reguleerima paljude elementaarsete teenuste kättesaadavust ja tagama elukvaliteedi, et vältida füüsilist, psühholoogilist ja majanduslikku väärkohtlemist. Ühiskonna vananemist peetakse sageli kahjulikuks, sest see muudab tööjõu vanuselist struktuuri ning sotsiaalkaitse ja tervishoiu jätkusuutlikkust. Eakad on tõepoolest väärtus ning nad pakuvad kogukonnale ja perele olulist toetust; seega peame tagama neile õiguse elada inimväärikalt ja sõltumatult.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Võrreldes meestega on naistel tööturul keerulisem. Me peame viivitamata tegema lõpu diskrimineerimisele, millega nad puutuvad kokku töö otsimisel, karjääriredelil edenemisel ning õiglase palga saamise õiguse puhul. Tervishoiu- ja sotsiaalteenuseid tuleb samuti kohandada naiste erivajadustega. Kõik need raskused süvenevad vanusega, mis kinnitab selle raporti tähtsust. Eelkõige väidan, et tuleks kasutada eakamate naiste teadmisi ja kogemusi. Lisaks õigustavad minu poolthäält raportis sätestatud järelevalvemehhanismid.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic ja Alf Svensson (PPE), *kirjalikult.* – (SV) Raport naiste rolli kohta vananevas ühiskonnas (A7-0237/2010; 2009/2205(INI)) sai eile, 7. septembril 2010 meilt vastuhääled. Peamine põhjus selleks on see, et me ei poolda ettepanekut luua süsteem, kus kõigile ELi kodanikele antakse õigus saada põhisissetulekut, ega raporti nõuet luua naiste positiivse diskrimineerimise süsteem. Esitatud on ka ettepanek, et Euroopa Parlament peaks kutsuma liikmesriike üles võtma kasutusele uusi puhkusetüüpe, mis võimaldaks lisaks vanemapuhkusele võtta ka muud tasustatavat hoolduspuhkust. Sellega seoses tahaksime jääda subsidiaarsuse põhimõtte juurde. Samal ajal aga juhime tähelepanu sellele, et raportis on osi, millega me nõustume.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, sest meie ühiskonna vananemist peetakse liiga sageli halvaks, kuigi ka eakad on majandusressurs ja kogemuste ammendamatu allikas. Lisaks on eakatel elanikkonna keskmisega võrreldes suurem oht vaesuda – 2008. aastal ulatus 65aastaste ja vanemate vaesusrisk ELis ligikaudu 19%ni, samas kui 2000. aastal oli see 17%.

Olen nõus, et vanadust tuleb käsitleda kõikehõlmavalt ja multidistsiplinaarselt ning samamoodi tuleb suhtuda võimaluste loomisse, eelkõige sõltuvate isikute eest mittemetlikult hoolitsejate ja eakamate inimeste vajaduste rahuldamisele suunatud toodete ja teenuste turgudel. Sellpärest tulebki paluda komisjonil esitada 2011. aasta lõpuks tegevuskava, mis sisaldaks kõiki neid meetmeid.

Robert Dušek (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Naiste ebavõrdse seisundi kohta ühiskonnas on juba palju öeldud. Naisi diskrimineeritakse töökohal pidevalt, sest neile makstakse sama töö eest vähem, ning nad peavad olukorra sunnil karjääri katkestama või valima madalama palgaga töö, mis on kodule lähemal. Selle põhjus on eelkõige lapse sünd ja laste eest hoolitsemine ning seejärel vananevate vanemate või haige pereliikme eest hoolitsemine. Enamikul juhtudel ohverdavad just naised oma töö ja karjääri pere ja laste eest hoolitsemisele. Tuleb välja öelda, et ühiskond tavaliselt ootab neilt seda. Selle tagajärjel tekib rahaline sõltuvus partnerist ning sotsiaalkindlustus- ja pensionimaksud on väikesed või olematud. Sellpärest on naised vanemas eas suuremas ohus kui mehed ja seega ühiskonnas kõige suuremas vaesumisohus elanikkonnarühm.

Olukorda halvendab see, et sageli hoolitsevad naised vanemas eas oma vanemate eest ja lapselaste eest selle eest tasu saamata ja kulutades neile kõik oma säästud ja sissetuleku. Eakate potentsiaali ei kasutata. Ühiskonna elukorraldus aitab sellele kaasa, sest noored ja vanad elavad eraldi. Varem elasid peredes mitu põlvkonda koos ning kõigil oli oma ülesanne ja roll, eakaid ei tõrjutud ega määratud elama vaesusesse. Toetan Sirpa Pietikäineni raportit ja hääletan selle vastuvõtmise poolt.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Raport naiste rolli kohta vananevas ühiskonnas sai minu poolthääle. Euroopa Liidus erinevad meeste ja naiste palgad enam kui 17%. Meeste ja naiste sissetulekute erinevus suureneb pensionieas osaliselt palgaerinevuse pärast ja osaliselt sellepärast, et naised jäävad sageli aktiivsel eluperioodil koju laste või abi vajava pereliikme eest hoolitsema, valides sageli osalise koormusega töö. Liikmesriigid peavad kiiremas korras hakkama pensionisüsteemide reformimisel ja pensioniea kohandamisel arvestama soolise aspektiga, võttes arvesse naiste ja meeste erinevat töötamist ning eakamate naiste suurema diskrimineerimise ohtu tööturul.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Arvestades raportis öeldut, et „sugu muutub vananemisel oluliseks teguriks, kuivõrd naiste keskmine eluiga on umbes kuue aasta võrra pikem kui meestel”, ja et Euroopa elanikkond vananeb, on tõsiasi, et eakate naiste arv meie ühiskonnas suureneb. Peame hoolt kandma selle eest, et neil naistel oleksid sobivad elutingimused ja paljudel juhtudel tegus elu.

Nagu raportis õigesti mainitakse, ei tohi me unustada, et eakad naised on kõige suuremas vaesumisohus ja vajavad seega erilist tähelepanu. Minu arvates on sotsiaalabil ja sotsiaalsel riigil põhinevatest lahendustest tähtsam anda neile naistele ühiskonnas tegus roll. Paljud neist on spetsialistid, kelle kogemusi saab kasutada noorte heaks. Teised on vanaemad ja vanavanaemad, kes võivad olla peres peamised hooldajad, võimaldades nii noortel emadel sobitada paremini pere- ja tööelu. Need rollid on hindamatud ning aitavad meil neid julgustada ja kaitsta, luues ühiskonna, kus valitseb tõeline põlvkondadevaheline solidaarsus.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Selles resolutsioonis käsitletakse eakamate naiste haavatavust, arvestades ELi vananevat elanikkonda, mida peetakse rahvamajanduse tulevaseks koormaks ning mille puhul eakate potentsiaali sageli eiratakse, sest neis nähakse pigem passiivseid objekte, aga mitte aktiivseid subjekte. Toonitaksin suuremat vaesuse ohtu, mis eakaid naisi varitseb, ning nõustun stiimulitega, mis tagavad eakamate värbamise, näiteks töandjatele hüvitise maksmine. Ent ma pole nõus eakamate homo-, bi- ja transseksuaalsete naiste eriolukorraga.

ELi põhiõiguste harta jõustumisega on igasugune diskrimineerimine antud Euroopa Liidu õigusloomelisse pädevusse. Harta artikli 21 kohaselt on keelatud „igasugune diskrimineerimine, sealhulgas diskrimineerimine soo, rassi, nahavärvuse, etnilise või sotsiaalse päritolu, geneetiliste omaduste, keele, usutunnistuse või veendumuste, poliitiliste või muude arvamuste, rahvusvähemusse kuulumise, varalise seisundi, sünnipära, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse tõttu” ning artiklis 25 sätestatakse, et „Liit tunnustab ja austab eakate õigust elada inimväärset ja iseseisvat elu ning osaleda sotsiaal- ja kultuurielus”. Arvan, et nende direktiivide rakendamine aitab võidelda igasuguse diskrimineerimise vastu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Kuigi raport on üldiselt hea, oleks selles mõnes valdkonnas võidud minna veidi kaugemale, täpsemalt oleks võidud analüüsida põhjalikumalt topeltdiskrimineerimist, mille all kannatavad Euroopa Liidus miljonid naised – sisserrännanud, puuete naised, vähemusrühmadesse kuuluvad naised ja madala kvalifikatsiooniga naised – ja mis suureneb, kui nad vananevad.

Töötavad naised, keda on diskrimineeritud madala palga ja nende töö alahindamisega, millele sageli lisandub emadusega seotud diskrimineerimine, saavad väiksemat pensioni ja elavad allpool vaesuspiiri. Aeg on selline olukord kaotada ning muuta Euroopa Liidu poliitikat: lõpetada neoliberaalne poliitika ja püüda tööd väärtustada, järgida inimõigusi ning tagada kvaliteetsete avalike teenuste (eelkõige tervishoiu ja sotsiaalkaitse) kättesaadavus ja pension, mis võimaldab naistel elada väärikalt.

Seetõttu võitleme ka edaspidi sellise poliitika eest, mis väärtustab naiste rolli ja austab nende õigusi.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Andsin poolthääle Pietikäineni raportile, mis käsitleb naiste rolli vananevas ühiskonnas, sest ehkki naiste keskmine eluiga on pikem kui meestel, on naised vananedes suuremas ebakindluse ohus. Seda võib praegu täheldada Prantsusmaal, kus arutatakse pensioneid, palgaerinevusi ja naiste töötegevuse katkestamist või peatamist perekondlike kohustuste tõttu, mis vähendab vastavalt nende pensionit. See tekst tuletab meile meelde, et rohkem kui kunagi varem on vaja laiaulatuslikku diskrimineerimisvastast direktiivi.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Kui 2009. aasta detsembris hakkas kehtima ELi põhiõiguste harta ja 2010. aasta kevadel Lissaboni leping, võttis Euroopa Liit endale kohustuse keelata ELis igasugune diskrimineerimine, olgu see siis sotsiaalse staatuse, rassi, nahavärvi või soo alusel. Ent ELi kodanikud, eelkõige eakad naised, on endiselt diskrimineerimise ohvrid. Kiidan selle raporti heaks, sest arvan, et kõikide vanuserühmade naiste ja noorte seadmine ühele tasemele on hädasti vajalik. Eakamad naised on mitmes eluvaldkonnas ebasoodsas olukorras. Üks tõsine näide selle kohta on nende sõltuvus avalikest teenustest, sest nende teenuste halb ülesehitus mõjutab naisi otseselt. Palga suurusest tingitud väike pension on veel üks halb asi, sest meestel on tavaliselt suurem sissetulek. Eakaid naisi ei tohi pidada koormaks, vaid meie ühiskonna aktiivseteks osalisteks, ja neisse tuleb selliselt suhtuda ka Euroopa Liidu tasandil.

Marisa Matias ja Miguel Portas (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasime selle resolutsiooni poolt, sest oleme nõus selle õigustepõhise vananemiskäsitlusega, konkreetsemalt selle seisukohaga, et eakad on õigustega kodanikud. Naiste karjääris eksisteerib endiselt takistus ja selle tulemusel on mehed rohkem esindatud parematel töökohtadel, kus on suurem palk; vanemate meeste ja naiste puhul on see eriti selgesti näha. Lisaks tekivad eakamate naiste ette ületamatud takistused uue töökoha otsimisel, sest tööandjate silmis on nad täiesti väärtusetud.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) ELi elanikkonna vananemine ja väiksem demograafiline kasv on põhjustanud muret seoses sotsiaalkindlustuse ja tervishoiusüsteemi jätkusuutlikkusega. Ent eeltoodu kehtib veelgi rohkem naiste puhul, sest eakamad naised tunnevad veelgi tugevamalt soolist ebavõrdsust. See olukord valmistab erilist muret, sest naistel on väga tähtis roll ühiskonnas, eriti kuna nad pakuvad kogukonnale ja perekonnale olulist tuge ülalpeetavate hooldajana. Seepärast on väga tähtis võidelda vanuselise diskrimineerimisega, mis mõjutab enim naisi. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Hääletasin selle resolutsiooni poolt eelkõige sellepärast, et juhtida ühiskonna tähelepanu eakatele naistele. Nende pension on tavaliselt palju väiksem kui meestel. On tavapärane, et naised elavad kauem kui mehed ja jäävad vanemas eas üksikuks. Ei ole just palju poliitikuid, kes on mõelnud sellele, et väljaspool

tööd, kus teenitakse pension, on peaaegu kõik naised teinud tööd peres – kasvanud lapsi ja lapselapsi – ning nende elutöö on palju suurem kui meestel.

Kui mõelda, et naised on meestest füüsiliselt hapramad, peame üksi elavaid eakaid naisi kohtlema erilise hoolitsusega. Meie kohustus on algtada sel teemal arutelu, et juhtida ühiskonna tähelepanu sellele, et nõrgemas sugupoolde suhtutakse ebaõiglaselt ja mõnikord ükskõikselt. Hääletasin selle poolt, et pöörataks tähelepanu meie emadele ja vanaemadele – naistele, kes on pühendanud kogu oma elu lastele ja lastelastele. Me ei tohi neid üksi jätta, neid unustada.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Raportis naiste rolli kohta vananevas ühiskonnas käsitletakse palju tähtsaid küsimusi, mida ei tohiks minu arvates kaaluda soost lähtudes. Ühiskonna kui terviku jaoks tuleb koostada raamtingimused, mis võimaldavad töötajatel töötada soovi korral kauem ja elada iseseisvalt nii kaua, kui see on võimalik. Positiivse diskrimineerimise suhtes olen aga rohkem kui kõhkleva seisukohal. Seetõttu jäin hääletusel erapooletuks.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *kirjalikult.* – Humanitaarsest vaatevinklist peaksime täiustama eakatele naistele suunatud teenuseid ja tervishoidu ning üha enam suurendama selle kasvava elanikkonnarühma tähtsust, sest neil, nagu teistelgi eurooplastel, on õigus elada tervislikku, inimväarikat ja sõltumatut elu. Majanduslikust vaatevinklist peaksime püüdlema eakate naiste suurema tööhõive ning paindlikumate ja osalise koormusega töövõimaluste poole. Selle sageli unarusse jäetud potentsiaali ja kogemuse kasutamine edendab majanduskasvu, vähendab eakate vaesust, parandab pensionäride üldist elatustaset ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Hääletasin selle resolutsiooni poolt lootuses, et nende teemadega tegelemine korraga kahel viisil annavad võimaluse tegeleda algelisemate, aga vähem silmatorkavamate probleemidega, nagu sooline ja ealine ebavõrdsus töökohal, hooldajate alaväärtustamine ja alatasustamine, ning lõpuks ka ühiskonnas juurdunud tavaga eelistada soo ja eaga seotud probleemide lahendamisel vormi sisule. Kallitesse inimestesse tuleb nende vanusest ja soost hoolimata suhtuda kui väärtusesse, mitte kohustusse.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Toetan Sirpa Pietikäineni raportit mitmesugustel põhjustel. Euroopa Liidu elanikkond vananeb. Statistika kohaselt elavad naised meestest kauem. Tööelus on vanuse alusel diskrimineerimine ELi õigusaktidega keelatud. Kehtivad õigusaktid ei loo aga otseselt olukorda, kus vanuselist diskrimineerimist tööelus enam ei eksisteeri.

Üldiselt on naistel keerulisem karjääriredelil edeneda, mis toob kaasa märgatavalt kiiva olukorra, kus mehed on juhtkonnas ülesindatud, eelkõige vanemate naiste ja meeste seas. Lisaks on naistel sageli raskem tööle naasta ning mida vanem on naine, seda väiksem on tema lisandväärtus tööandja silmis. Seetõttu peab eakaid naisi kaitsma mitte ainult töö, vaid ka teistes eluvaldkondades, sest diskrimineerimine vanuse ja soo alusel rikub põhiõigusi.

Et võidelda kahekordse diskrimineerimisega, mis saab sageli osaks eakamatele naistele, tuleb tunnistada raportis sätestatud aspekte ja võtta meetmeid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Raportis on juhitud tähelepanu teemale, mis muutub lääneriikides üha tähtsamaks, kui arvestada, kui palju lisatööd on naised tavaliselt ühiskonnas teinud, ja seda, et ümberpööratud demograafilises püramiidis võib olukord veel halvemaks minna. Lisaks neile küsimustele tuleb arvesse võtta seda, et

naiste eluiga on meeste omast pikem ja pikeneb veelgi. See iseenesest on hea, aga sageli tähendab see seda, et üha rohkem naisi peavad hilisemas eluetapis üksi toime tulema.

Tänapäeval on tavaline, et täiskasvanud naine hoolitseb oma laste, vanemate ja ämma-äia eest, hiljem hoolitseb ta oma lapselaste, ema ja ämma eest ning veelgi hiljem on ta üksinda, lesk, kelle lapsed on tänapäeva ühiskonda iseloomustava suure liikuvuse tõttu kaugel ja ei ole kedagi, kes hoolitseks naise eest, kes hoolitses varem kõikide teiste eest.

Hääletasin selle raporti poolt, sest selles juhitakse sellele probleemile tähelepanu, esitatakse olukorra jälgimise võimalusi ja julgustatakse sekkuma selles valdkonnas.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Vananevat elanikkonda nähakse tulevase koormana riikide majandusel. Eakate potentsiaali eiratakse tõepoolest sageli. Elanikkonna vananedes muutuvad ka Rumeenias meestest kauem elavad naised (2008. aastal oli naiste keskmine eluiga 76 aastat ja meestel 69 aastat) haavatavamaks, eelkõige kuna mitut põlvkonda hõlmava perekonna sissetulekud vähenevad. Paremad võimalused töötada osalise koormusega suurendaks eakate naiste sissetulekut.

Eakad naised sõltuvad rohkem avalikest ja erateenustest, samuti tervishoiusüsteemist. Kutsun liikmesriike üles looma teenused, mis soodustavad kodust hooldust, sest see on kasulik mitte ainult neile naistele, kes seda teenust pakuvad, vaid ka neile, keda hooldatakse.

Hoolduse kvaliteeti saab tagada piisavate vahenditega ja tervishoiualase koolitusega. Liikmesriikide poliitikas tuleks pöörata neile teemadele erilist tähelepanu ja nad peaksid leidma piisavaid vahendeid, mis seda pikaajalist mõju vähendaks. Poliitilistele algatustele peaks järgnema tulemuslike programmide koostamine ja elluviimine.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Euroopa vananevat elanikkonda arvestades on riikide pensionisüsteemide bilanss ja sõltuvuse eest vastutamine ELi jaoks suur proovikivi. EL peab tegutsema kiiresti ja otsustavalt, et ELi sotsiaalne mudel ei nõrgeneks ja et eakad, eelkõige naised, ei vaesuks, sest statistika kohaselt on just naised need, kellel on meestest suurem kaldumus vaesuses elada.

Pooldan Sirpa Pietikäineni raportit, kus konkreetsemalt nõutakse tulemuslikumaid meetmeid eelkõige naiste ealise diskrimineerimise kaotamiseks töökohal. Lisaks pooldan põlvkondadevahelise solidaarsuse toetamist, nt kava toetada naisi, kes hoolitsevad lapselaste eest, kui lapsevanemad on töökohustuste tõttu ära. Lõpetuseks toetan mõtet suurendada sotsiaalkindlustuse sidusust, mis hõlmab muu hulgas pensioniskeeme, hoolduspuhkust ja osalise tööajaga töötamise võimalusi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Mul on hea meel selle raporti vastuvõtmise üle, sest seal on sellised roheliste fraktsiooni esitatud ettepanekud nagu meetmed arvestada pensionisüsteemide reformimisel soolise aspektiga, meetmed edendada tasustamata hooldamise võrdsemat jagamist meeste ja naiste vahel, pöörata rohkem tähelepanu haigustele, mis tabavad rohkem eakaid naisi (näiteks liigesepõletik), ning tagada eakamatele sisserändajatele ning eakamatele lesbidele, homo-, bi- ja transseksuaalidele samasugused tulevikuväljavaated nagu on teistel.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Vastuvõetud raportis käsitletakse tähtsat teemat, mis sellegipoolest sageli tähelepanuta jääb.

ELi inimesed elavad üha kauem, venitades mõnikord n-ö kolmandat iga palju pikemaks, kui see oli varem. Seda eluperioodi peetakse siiski liiga sageli halvaks ning seda mõjutavad

ühiskonna eelarvamused, vanemate inimeste kogemuse eiramine ja nende pidamine koormaks, mis teeb aktiivsetest inimestest passiivsed objektid.

See ohtlik nähtus puudutab peamiselt naisi, kes elavad meestest keskmiselt kauem ja keda praegune majanduskriis rängalt räsib, kuna tuntavalt on vähenenud neile suunatud teenuste arv. Paljud on endiselt vaesuse ohus ja mõistetud elama ebapiisava pensioniga. Loodan Euroopa kõikide, nii vanade kui ka noorte naiste huvides, et tänane hääletus on samm edasi nende rolli tähtsustamisel tänapäeva ühiskonnas.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Kuigi toetan täielikult võrdse tööhõive ning meeste ja naiste võrdse palga nõuet, arvan, et oleksime pidanud pöörama rohkem tähelepanu pereteenustele, sest enamikul juhtudel on naised need, kes võtavad endale suuremaid kohustusi, kui peres on lapsi ja puuetega eakaid.

Kui parandada teenuseid, nii majanduslikke kui ka struktuuriteenuseid, mis peret abistavad – näiteks lasteaiad, tõhus ühistransport, eakate ja haigete koduhooldus – vabaneksid naised, eriti töötavad naised, paljudest kohustustest, mida nad tavaliselt täitma peavad. Oleme selle raporti vastu, sest selles nõutakse tegevuskava, mis hõlmab konkreetset ka lesbide, homo-, bi- ja transseksuaalide lõimimist.

Joanna Senyszyn (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Kiidan Sirpa Pietikäineni raporti heaks, sest selles näidatakse vananevat ühiskonda teises valguses. Tavaliselt kujutatakse seda protsessi ainult pessimistlikes toonides. Aruteludes keskendutakse kuludele ja koormale. Selle tagajärjena diskrimineeritakse eakaid, eelkõige naisi, kes elavad kauem, on suuremas vaesuse ohus, saavad väiksemat pensioni ning kellel on probleeme avalike ja erateenuste kättesaadavusega. Statistika kohaselt suureneb 65-aastaste ja vanemate inimeste osakaal Euroopa Liidus 17,1 protsendilt (2008. aastal) 2060. aastaks 30 protsendini ning 80-aastaste ja vanemate osakaal suureneb 4,4 protsendilt 12,1 protsendini. Poola Statistika Keskbüroo andmetel on 2030. aastal eakaid 26% elanikkonnast, s.o 10 miljonit inimest.

On ülim aeg muuta eakate kohtlemist. Nad on tohtu potentsiaal, mis ootab kasutamist. See potentsiaal hõlmab muu hulgas suuri kogemusi, intellektuaalset kapitali, teadmisi ja sotsiaalseid oskusi. Mida varem me neid omadusi teadvustame ja kasutame, seda parem meile, meie majandusele ja ELi strateegiatele. Sellepärast olen väga rahul komisjoni ettepanekuga kuulutada 2012. aasta aktiivse vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse aastaks. Edendame nn hõbedast majandust, investeerime eakatesse ja võitleme stereotüüpidega! Me peaks hindama seda, et eakad tahavad töötada. Ühiskonna elatustaset, kultuursust ja tarkust saab hinnata selle alusel, kuidas seal suhtutakse eakatesse.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Üks elanikkonnarühm, keda majanduskriis kõige rohkem räsib, on naised. Pere eelarvega hakkamasaamise on keerulises olukorras peamiselt naiste ülesanne. Töötav elanikkond väheneb ja töötavate inimeste arv iga pensionäri kohta väheneb samuti. ELi liikmesriikide prioriteediks peaks saama pere toetav poliitika. Naistel on raske ühendada laste kasvatamist ja pereelu tööeluga. Kuuleme sageli, et naisi diskrimineeritakse laste kasvatamisega seotud kohustuste pärast. See toimub nii töölevõtmisel kui ka edutamisel. Kõrgematel ametikohtadel on enamjaolt mehed. Hiljem mõjutab see ka pensioni suurust ja omakorda elukvaliteeti. Veel üks tähtis teema on pensioniiga. Kui naised töötavad vähem, saavad nad automaatselt ka vähem sotsiaalhüvesid ning see kajastub nende elukvaliteedis ja võib viia vaesumiseni.

Pensioniea erinevus vähendab nende võimalusi tööturul, sest tööandjad suhtuvad samaealistesse naistesse ja meestesse erinevalt, kuna nad ei taha tööle võtta peagi pensionile

jäävaid naisi. Pensioni suuruse erinevus sõltub ka erinevast palgatasemest ning ka see tuleb kaotada.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult.* – Raport, millega püütakse kaitsta eakate naiste põhiõigusi ELis, sai minu poolthääle. Eakamatel naistel on suurem oht vaesuda, sest nende pensionimaksud on olnud väiksemad ja töötatud aeg hoolduskohustuste tõttu lühem. Seepärast ma seda raportit toetasingi.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Tavaliselt seostatakse mõistet „vananev ühiskond” ennenägematu tulevase koormaga riigi majandusele. See arutelu keskendub ainult pensionile ja hoolekandesüsteemile. Raportis osutatakse, et naiste pensionimaksud on perekondlike kohustuste tõttu väiksemad ja see suurendab vanemas eas nende vaesumisriski. See allakäiguspiraal tuleb katkestada, tegeledes selle pideva muutumisega meie ühiskonnas terviklikult, mis peaks kuuluma eelkõige hariduse ja tööturupoliitika raamesse.

Marina Yannakoudakis (ECR), *kirjalikult.* – Kuigi naiste õiguste ja soolise võrddõigussikkuse komisjoni raportis juhitakse tähelepanu Euroopa vananeva elanikkonna eest hoolitsevate naiste praktilistele probleemidele, ei saa fraktsioon ECR seda raportit toetada, sest arvame, et selles käsitletakse teemasid, mis ei ole mitte ELi, vaid liikmesriikide parlamentide pädevuses. Eelkõige oleme vastu ELi mis tahes sekkumisele tervishoiu, hariduse ja koolituse, pensionide, pensioniea ja lasteaegade valdkonnas.

Raport: Morten Løkkegaard (A7-0223/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Ajal, mil kapitalistlik kriis süveneb, püüab Euroopa Parlament manipuleerida töötajate südametunnistusega ja organiseerida ELi propagandat era- ja avalikus meedias, et toppida kapitali huvides kinni opositsiooni suud ja luua illusioon imperialistlike kavade heakskiitmisest. Raportis propageeritakse avalike meediaagentuuride täielikku orjastamist euroliidu propagandaga ja nende sidumist erameedia monopolidega. Selle saavutamiseks tehakse ettepanek suurendada ühenduselt avalikule ja erameediale antavaid vahendeid, luua ja tugevdada keskse kontrolli süsteeme ja uudiste tsenseerimist. Selles propageeritakse ajakirjanike koolitamist kapitali huvide teenimise eesmärgil, liikmesriikides meedia tegevusse sekkumist Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskuse kaudu ja ELi kavade toetamist teabe- ja propagandabüroode jõulisemaks muutmisega ning ideoloogilise/poliitilise sekkumise suurendamisega ELi ja mäda ekspluateerimissüsteemi kasuks, tõestades taas kord, et jutt meedia sõltumatuses, nagu ka selle paljususest ja mitmekesisusest, on jõhker püüe töötajaid eksitada, mis aga ei suuda kaotada ainsat võimalust tavainimeste huvide kaitsmiseks – see kukutada ja purustada, et tavainimese tänapäevased vajadused saaksid rahuldatud.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopas avaliku sfääri loomine on minu arvates ülioluline. See ei ole kindlasti lihtsalt teoreetiline arutelu, vaid pigem demokraatia küsimus – teema, mille puhul on kaalul Euroopa Liidu legitiimsus. Meedia ja ka uued sotsiaalvõrgustikud on väga olulised Euroopa eduka avaliku sfääri puhul: meie, Euroopa Parlamendi liikmed, peame teavitama Euroopa üldsust oma tööst ajakirjanike, aga ka oma kodulehtede, Facebooki ja Twitteri kontode jms kaudu. Parem Euroopa-alane teavitustöö on praegu prioriteet ning toetan siiralt seda raportit, milles juhitakse tähelepanu meedia vastutusele selles valdkonnas ning ka Euroopa institutsioonide vastutusele, et nad annaksid endast parima, et lihtsustada juurdepääsu nende tööle ning levitada seda meedia kaudu.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Lissaboni lepingu kohaselt on parlament Euroopa tavainimeste elus tähtsamal kohal kui kunagi varem. Sellepärast tuleb parandada Euroopa Parlamendi ja selle liikmete, Euroopa Liidu institutsioonide ja Euroopa Liidu kodanike vahelisi suhteid. Eurobaromeetri uuringud on näidanud, et ELi inimesed tahavad ELi asjadest ja Euroopast rohkem teada.

Raportis öeldakse, et kui Euroopa inimesi ELi tegevusse rohkem kaasata, tuleb meedia ja teabekeskuste kaudu edastada selget ja asjakohast teavet. Eriti hea meel on mul selle üle, mida raportis öeldakse eurokeele ja liiga tehnilise keele piiramise kohta.

Teave, mida institutsioonid ELi kodanikele avaldavad, peab olema selge, arusaadav ja asjakohane. Selleks toetan raportis esitatud nõuet, et komisjon peab jätkama oma praegust kohalikul tasandil elluviidavat tegutsemisviisi, millega püütakse parandada ELi nähtavust kohalikul tasandil.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Selleks et selgitada, kuidas Euroopa Liit toimib, on vaja lahti seletada ühe lemmiktegevuse lihtsakoeline ja süstemaatiline protsess. See tegevus on pidev korrutamine, et kõiges on süüdi Euroopa Liit. Sellel tasandil on asjade selgitamine kõige kasulikum. Valitsused, erakonnad, õppeasutused ja avalik meedia peavad kaasa lööma ja seega selgitama avalikkusele ELi asju rohkem. Uuel suhtlusmeedial on potentsiaal Euroopa demokraatiat märkimisväärselt muuta. Asugem tegutsema!

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Liidu teemasid ei käsitleta liikmesriikide ajakirjanduses. Need on valdavad ainult rahvusvahelises meedias, mida jälgivad vaid vähesed tavainimesed. See ükskõiksus Brüsselis ja Strasbourgis toimuva vastu sai selgeks ka Euroopa Parlamendi valimiste ajal, kui valimas käidi vähem kui eelmine kord.

See on nii ajal, kui enamik inimesi ei ole Euroopa Liidu vastu. Eurooplaste suhtumist Euroopa Liitu võib ehk parimal juhul kirjeldada ükskõiksusena. Oleme nii paradoksaalses olukorras, sest kõik Brüsselis ja Strasbourgis tehtud otsused mõjutavad otseselt iga ELi kodaniku elu.

Lissaboni lepinguga seati ELi kodanikud ELi keskmesse ja otsustati nad kaasata ELi tasandi otsustamisprotsessi, ehkki seda tehti parlamendile kui ainsale otse valitud organile suuremate volituste andmise kaudu. Lisaks osaistungjärgul arutatavasse raportisse ettepanekute tegemisele on igal EP liikmel, samuti igal riigi tasandi poliitikul õigus oma koduriigis selgelt ja arusaadavalt toetada ja selgitada ELi tasandil tehtud otsuseid ja nende mõju.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin alternatiivse resolutsiooni ettepaneku poolt, sest esiteks on selles tunnistatud läbipaistvuse ja demokraatia puudumist ELi institutsioonides ning seetõttu vajadust luua uusi võrgumeedia ja -ajakirjanduse vorme, et inimestel oleks ELi kohta rohkem teavet, ja teiseks on seal tunnistatud, kui tähtis on meedia- ja sõnavabadus.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Lissaboni lepingu vastuvõtmisega sai Euroopa Liit rohkem volitusi, eelkõige õigusloome valdkonnas.

Riikides vastu võetud seaduste aluseks on 80 protsendil juhtudest Euroopa Parlamendi otsused, aga inimesed ei ole teadlikud sellest mõjust oma igapäevaelule. Kohalik meedia ei tee seda muutust lihtsamaks, pöörates liiga palju tähelepanu riigis toimunud sündmustele. Euroopa Liitu puudutava teabe vahetust ajakirjanike vahel tuleb parandada, suurendada uudistekanalil Euronews keelte arvu ning EP liikmete ja valijaskonna vahelist suhtlemist.

Uus tehnoloogia on õige ja targa kasutamise korral hea abivahend uudiste levitamises. Internet on aidanud levitada uudiseid eelkõige noorte seas, kes seetõttu tunnevad end rohkem ühiskonnaelu osalisena. Paljud neist loovad Euroopa Liidu kohta blogisid, jututube ja veebisaite, kust võib leida edasiviivat arutelu. Kriitika on kodanike õigus ja kohustus; muidugi kui selle aluseks on faktid, mitte kuulujutud.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Üldsuse juurdepääs teabele ning valijate ja poliitikakujundajate vaheline suhtlemine on olulised tegurid igas demokraatlikus ühiskonnas ning põhitingimus, et kodanikud saaksid kasutada oma õigust osaleda avalikus elus. Olles teadlik sellest, kui oluline on luua alus Euroopa avalikuks sfääriks, mis tagab „Euroopa teemade esiletõusu [liikmesriikide osalemisel sotsiaalses meedias] riikide avalikes sfäärides”, hääletan kindlalt selle raporti poolt (alternatiiv koos minu fraktsiooni ja teiste Euroopa Parlamendi fraktsioonide esitatud muudatusettepanekutega). Eesmärk on luua läbipaistev ja sõltumatu avalik sfäär, mida ei tohiks segi ajada sotsiaalse meedia ärakasutamise või varjatud jälgimisega, mis minu arvates minu riigis pidevalt toimub: tuletaksin teile meelde TVI juhtumit, mida siin Euroopa Parlamendis tutvustasin.

Selle raporti puhul rõhutaksin ettepanekut, et Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskus jälgiks ELi-teemaliste uudiste edastamist liikmesriikide avalik-õiguslikes ja eravõrkudes ning annaks sellest Euroopa Parlamendile aru, ning ettepanekut lõimida EuroParlTV tõhusamalt Euroopa Parlamendi internetisuhtluse strateegiasse. Esimene neist aitab oluliselt kaasa poliitikakujundamisele ning teine on oluline tegur suhtlemisel.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport ajakirjanduse ja uue meedia ning Euroopa avaliku sfääri loomise kohta sai minu poolthääle, sest arvan, et vaja on luua strateegiad, millega tuua Euroopa avalikkus ELi otsustajatele lähemale. Euroopa institutsioonide teabeedastust tuleb parandada, et paraneks läbipaistvus ja suureneks avalikkuse osalemine poliitilises arutelus, sest ELi tasandil langetatud otsustel on otsene mõju inimeste igapäevaelule.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kuigi see on üldiselt hea ja väga vajalik, on Euroopa avaliku sfääri loomine takerdunud avalikkuse ükskõiksuse ja avaliku arvamuse kujundajate huvi puudumise tõttu. Avalik aramus ei ole institutsioonide poolt teavitamise ja avalikustamise tehtud investeeringute abil paremaks muutunud, vaid kaugeneb EList murettekitavalt. Nagu raportöör ütles, peab samasugune avalik teabesfäär ehk -foorum alguse saama ka altpoolt, inimeste ja avaliku sektori tõelisest soovist kujundada meie ühist reaalsust. Sellele arvamusele vaatamata oleks tulnud resolutsiooniga rohkem parandada võimalusi selleks, mitte selgitada põhjalikult avalikkuse võõrandumise ja huvi puudumise tagamaid.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Selles raportis esitatakse mitmeid ettepanekuid, et suurendada Euroopa üldsuse osalemist Euroopa Liiduga seotud küsimustes. Oluline on edendada üldsuse osalemist Euroopa lõimumises ning üritada kodanikega suhelda, selle asemel et neid vaid teavitada. Teavitamine lihtsalt sisu kättesaadavaks tegemisega ei tekita liikmesriikide kodanikes huvi. Seepärast peab dialoogi loomiseks kodanikega „saatja” järgima suhtlemise põhimõtteid.

Meil on programmid, fondid ja toetused ELi kodanike jaoks, kellest enamik pole neist teadlikud. Seepärast rõhutaksin vajadust tagada liikmesriikide korrespondentide kohalolek, et nad saaksid luua silla selle vahel, mida tehakse Brüsselis ning milline on selle mõju nende riikides ja piirkondades. EL on iseenesest keeruline organisatsioon, mida ei ole lihtne selgitada. Euroopa avaliku sfääri loomiseks ei ole üht lihtsat lahendust. Ent institutsiooniline

ja tehnoloogiline taust selleks ei ole kunagi olnud soodsam. Lissaboni leping on tähtis samm ELi demokraatiseerimisel ja uus meedia pakub üldsusele uusi võimalusi osaleda Euroopa lõimumise protsessis.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Viimastel Euroopa Parlamendi valimistel täheldatud valijate osalusprotsendi vähenemine näitas taas kord, kui kiiresti tuleb mitmekordistada pingutusi, et vähendada lõhet ELi ja tema kodanike vahel. Majanduskriis, millega praegu Euroopa Liidu riigid silmitsi seisavad, nõuab samamoodi Euroopa kodanike tõelist toetust ja kestvut usaldust Euroopa institutsioonide vastu. Praeguse kriisi taustal toetab Lissaboni leping, eriti kodanikualgatuse toetamisega, demokraatlikumat liitu, ent seda ei saa kaaluda ilma ulatusliku kommunikatsioonipoliitika kehtestamiseta. Seepärast andsin poolthääle sellele resolutsioonile, mis edendab Euroopas avaliku sfääri loomist. See on kindlasti meie kõikide – Euroopa Parlamendi liikmete, riikide parlamentide liikmete, parteide, õppeasutuste ja avalike ringhäälinguorganisatsioonide – ülesanne. Ent tuleb säilitada teatav ettevaatus, sest rohkem suhtlemist tähendab tegelikult paremat suhtlemist. Euroopa avaliku sfääri loomisel tuleb tugineda usaldusväärsele, tegelikule ja sõltumatule teabele. Peale selle kvaliteedikriteeriumi tuleb jagatava teabe puhul kasutada ka õpetlikku lähenemisviisi, et muuta Euroopa institutsioonide toimimine arusaadavamaks ja seega meelepärasemaks.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Ehkki Morten Løkkegaard'i raport on vaid omaalgatuslik raport, on see loonud uue vaatenurga ajakirjanduse ja massimeedia rollile pidevalt muutavas ühiskonnas.

Meie fraktsioon, keda toetasid Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsioon ning sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, esitas alternatiivse resolutsiooni, millest jäeti välja osa esialgse raporti sätteid, näiteks see, et Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskus jälgib ELi-teemaliste uudiste edastamist liikmesriikide avalik-õiguslikes ja eravõrkudes või et Brüsselis luuakse nii-öelda sõltumatute ajakirjanike rühm. Raporti lõppversioon, mis on küll vähem põhjalik kui esialgne projekt, on realistlik ja tasakaalustatud ning seepärast toetasin seda koos oma kolleegidega.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *kirjalikult.* – (RO) Morten Løkkegaard väärrib selle otsustava raporti eest tunnustust. Kommunikatsioon Euroopa Liidus on praegu Euroopa Liidu ühise poliitika oluline osa. Kahjuks käib see aga ELi institutsioonidele üle jõu. ELi kodanikud peavad ju teadma, milline on ELi institutsioonide otsuste otsene tegelik mõju. Selleks aga peavad nad saama piisavat teavet ELi otsuste mõju kohta riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning selles vallas saab avalik-õiguslik meedia väga palju ära teha.

Lisaks peavad ELi institutsioonide kohalikud infobürood olema kommunikatsiooni parandamisel palju aktiivsemad ja koordineeritumad. Sellepärast arvan, et Euroopa Komisjon peab toetama ja institutsioonide tasandil julgustama ELis selliseid kommunikatsioonivorme, mis on riiklikul tasandil juba olemas. Lisaks peab komisjon looma vahetu kontakti avalik-õigusliku meediaga, et ELi kommunikatsioonistrateegia kaudu eraldatud vahendid leiaks tõhusamat kasutust. Teame kõik, et kommunikatsioon on liikmesriikide vastutusallas, ent ELi institutsioonid peavad selles valdkonnas rohkem kaasa lööma ja seda kooskõlastama.

Iosif Matula (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Viimastel aastatel toimunud tehniline areng sunnib paljude valdkondade eksperte kohandama oma oskusi ja tööd uuele olukorrale. Massikommunikatsioon on üks valdkond, mida tehnilised uuendused palju mõjutavad. See tähendab, et piir ajakirjanike ja nende lugejate vahel ei ole enam selge, sest nende rollid

on segunenud. Just sellepärast on mul hea meel ajakirjandust ja uut meediat käsitleva raporti üle.

Lisaks toonitatakse selles Euroopa Parlamendi soovi aidata kaasa Euroopa tasandi avaliku foorumi loomisele ja õhutada osalustahet. Mina isiklikult arvan, et ajakirjanikke tuleb julgustada jagama regulaarselt teavet ELi institutsioonide kohta, ja samal ajal peame regulaarselt hindama, kuidas uus meedia seda ELi avaliku foorumi loomist toetab. Uute sidevahendite ja uue kommunikatsioonitehnoloogia tekkimise tõttu tuleb koostada ka ELi ajakirjanike eetikakoodeks.

Samuti on vaja pöörata rohkem tähelepanu niisugustele kursustele koolide õppekavades, mis aitavad sellist uut ajakirjandust ette valmistada. Pooldan uue meedia lisamist Euroopa Parlamendi iga-aastase ajakirjanduspreemia valdkondade hulka. See oleks Euroopa Parlamendi tunnustus sellele.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) ELi institutsioonidel on raske suhelda Euroopa üldsusega, sest suurem osa sellest ei mõista ELis sisalduvate institutsioonide vajadust. Seepärast on aeg pakkuda välja meetodid, kuidas suurendada Euroopa üldsuse osalust ELiga seotud küsimustes. Me peame leidma viisi, kuidas teabevahetus saab algatada, soodustada ja edendada Euroopas arutelu ja teabe liikumist, toimugu see siis kas riikide meedias Euroopa-teemalise arutelu mahtude suurendamise või Euroopa avaliku sfääri kaudu. Seepärast on Euroopa avaliku sfääri loomine väga oluline samm, mis võimaldab kogu liikmesriikide elanikkonnal Euroopa sündmusi paremini mõista.

Marek Henryk Migalski (ECR), *kirjalikult.* – (PL) Minu arvates on Morten Løkkegaardi raportis ajakirjanduse ja uue meedia ning Euroopa avaliku sfääri loomise kohta palju murettekitavaid punkte, mis piiravad meediavabadust. Eelkõige on minu arvates vastuvõetamatud lõiked 8, 14, 20, 23, 31 ja 39 ning põhjendused N ja O. Minu meelest takistab Morten Løkkegaardi raport ajakirjandusvabadust. Raportis rõhutatakse muu hulgas, et avalik-õiguslikul meedial on kohustus jagada teavet Euroopa Liidu kohta. Juhiksin tähelepanu ka asjaolule, et raportiga püütakse seada Euroopa Liidule uued rahalised kohustused, kui tehakse ettepanek suurendada parlamendi infobüroode jaoks mõeldud eelarveridu.

Ajakirjanduse ja uue meedia raportiga tehakse ka ettepanek hakata koolides õpetama uut õppeainet Euroopa Liidu kohta. Minu arvates ei tohiks ELi institutsioonid sekkuda õppekava kujundamisse, sest see peaks olema liikmesriikide pädevuses. Ma ei ole nõus raportööri arvamusega meedia rolli kohta Euroopa Liidus ega sellega, et tekitada liidule ja liikmesriikidele lisakulusid. Sellepärast otsustasin hääletada raporti vastu.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa Liitu käsitleva teabe tulemuslikuma levitamise kohta sai minu poolthääle. Läti inimesed ei adu ELi nõukogu, Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi erinevust. 99% lätlastest ei saa aru Euroopa Liidu institutsioonide ülesannetest ja tähtsusest. Peame selgitama ELi tegevuse mõtet kõikidele ELi kodanikele. Kui me seda kohe ei tee, tuleb Euroopa Parlamenti peagi valima vaid mõni inimene ning inimesed ei usalda enam ELi institutsioonide otsuseid ja õigusakte.

Hääletasin selle poolt, et ELi kommunikatsioonipoliitikale pöörataks rohkem tähelepanu, seega selle poolt, et inimesi teavitatakse võimalikult palju sellest, kuidas ja milleks ELi eelarvevahendeid kasutatakse. Kui meie sellesuunaline tegutsemine on võimalikult edukas, võib inimeste usaldus suurened ja ELi kodanikud hakkavad Euroopa Parlamendi

valimistesse tõsisemalt suhtuma. Kui nii peaks juhtuma, oleksid Euroopa Parlamendi liikmed palju tõsisemalt võetavad.

Rolandas Paksas (EFD), kirjalikult. – (LT) Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi resolutsiooni projekt ajakirjanduse ja uue meedia ning Euroopa avaliku sfääri loomise kohta (A7-0223/2010) sai 7. septembril minu poolthääle. Eurobaromeetri erinevate uuringute tulemused näitavad, et inimesed on ELi poliitikast ja teemadest alainformeeritud. Ent need samad küsitlused näitavad, et see teave on ühiskonnale tähtis. Küsitletud väitsid, et see teabepuudus on üks peamisi põhjuseid, miks inimesed loobuvad hääletamast ega soovi usaldada ELi institutsioone. Selleks et kommunikatsioon oleks tulemuslik, peab see selgeks tegema, et ELi tasandil tehtud poliitilised otsused mõjutavad otseselt ELi kodanike igapäevaelu, vaatamata sellele, et nemad näevad ELi endiselt liiga kaugena ja arvavad, et ELil on liiga vähe mõjuvõimu nende tegelike probleemide lahendamiseks. Lisaks olen nõus arvamusega, et selleks et parandada inimeste teadmisi EList, tuleb koolide õppekavasse lisada ELi õppeaine.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle raporti poolt, sest sellega luuakse ELi kodanikele ja ühiskonnale võimalus osaleda aktiivsemalt ELi ja riikide ühiskonnaelus. Seni ei ole ELi kodanikele piisavalt selgeks tehtud, et ELi tasandi poliitilised otsused puudutavad otseselt nende igapäevaelu. Liikmesriikide meedias puudub põhjendatud ja põhjalik teave ELi kohta. Jagan raportööri seisukohta, et liikmesriigid peaksid suurendama ELi institutsioonide juures tegutsevate akrediteeritud ajakirjanike arvu. Näiteks Leedust ei ole ELi institutsioonide juures praegu ühtegi akrediteeritud ajakirjanikku. Peame jätkama ajakirjanike koolitamist ja arendama nende teadmisi ELi keerulise otsustamisprotsessi kohta. Telekanal Euronews võiks hakata edastama saateid peaaegu kõikide liikmesriikide keeltes ja ELi institutsioonid võiksid esitada aruandeid sotsiaalses meedias, mis muutub üha populaarsemaks noorte seas. Eriti olen nõus raportööri üleskutsega austada ajakirjandusvabadust ja toimetuste sõltumatust, eelkõige avalik-õigusliku meedia õigust koostada oma programm vastavalt enda äranägemisele. Ent mõne liikmesriigi valitsus kärbib avalik-õigusliku meedia eelarvet ja püüab nii mõjutada töötajavalikut ja kava sisu.

Alfredo Pallone (PPE), kirjalikult. – (IT) Kommunikatsioon on poliitikas hädavajalik. Seega, kui poliitikast korralikult teada ei anta, tekib probleem. Sellega seoses on Euroopa Liidu ees vaevanõudev ja keeruline ülesanne. Aeg on leida uued süsteemid, mille kaudu ELi kodanikke ELi asjadesse rohkem kaasata.

Raportis kaalutakse võimalusi, kuidas saab kommunikatsioon algatada ja edendada Euroopas arutelu ja teabe liikumist, nii üldisema Euroopa-teemalise arutelu kaudu liikmesriikide meedias kui ka Euroopa avaliku foorumi kaudu. Kuigi ma pooldan raporti meelsust, on mõned punktid ja nõuded minu arust ehk veidi ülepingutatud.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjalikult. – (EL) Pärast euro kasutuselevõttu on loodud sidus pakett meetmeid, millega kaitsta ühisraha võltsimise eest. See hõlmab õigusakte, tehnilisi abivahendeid ja institutsioonilisi muudatusi ning selles rõhutatakse kõikide asjaomaste asutuste tihedat koostööd riiklikul ja ELi tasandil. Komisjon märgib vastuses (E-0107/10) mu küsimusele, et võltsimüntide arv on endiselt väga väike – mitte üle 0,2 tuhande ringluses oleva müntide kohta. Lisaks on määruse (EÜ) nr 1338/2001 artikli 3 lõikes 1 sätestatud, et liikmesriikides avastatud võltsitud pangatähtede ja müntidega seotud tehnilisi ja statistilisi andmeid koguvad ja indekseerivad pädevad riiklikud asutused. Kõigele sellele vaatamata viiks ettepanek võtta vastu kõnealune määrus võltsimise vastu võitlemise

vahendite täiustamiseni, sest selles selgitatakse euromüntide autentimise ja ringlusse sobimatute müntide haldamise menetlusi.

Samas sätestatakse selles ühiste autentimismeetmete rakendamine ja nende meetmete kontrollimine liikmesriikide ametiasutuste poolt. Kõnealused ettepanekud parandavad võltsimisvastast võitlust ning sellepärast hääletasin asjaomaste sätete ja kogu raporti poolt.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Morten Løkkegaardi raport ajakirjanduse ja uue meedia rolli kohta Euroopa tõelise avaliku sfääri loomises sai minu poolthääle. Nagu me oleme korduvalt öelnud, tuleb ELi institutsioonide ja avalikkuse vaheline lõhe kiiremas korras kaotada. Meenutagem siinkohal masendavalt madalat valijate arvu Euroopa Parlamendi valimistel. Samuti tuleb märkida, et kõik näidikud, mis näitavad eurooplaste usaldust Euroopa lõimumisse, vilgutavad praegu punast tuld. Eurobaromeetri viimane uuring on selles küsimuses eriti kõnekas – üle poole küsitletutest suhtuvad oma riigi ELi kuulumisse halvasti. Huvitav on aga see, et samal ajal on ootused suured, sest üle 80% neist ütles, et EL on ainus – ma rõhutan – ainus lahendus praegustele probleemidele.

Et paremini selgitada, mida EL teeb ning kuidas ja milliste vahenditega ta seda teeb, tuleb esmatähtsale kohale seada parem kommunikatsioon ja rohkem ELi uudiseid. See tekitaks vähem pettumust. Siiski rõhutan, nagu on esile toodud täna vastu võetud tekstis, et see peab toimuma usalduslikus õhkkonnas, kus austatakse toimetuste sõltumatust ja ajakirjandusvabadust.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Enamik fraktsiooni Verts/ALE muudatusettepanekuid võeti kultuuri- ja hariduskomisjonis vastu ning seal sai raport 24 poolt- ja 3 vastuhäält, erapooletuid oli 1.

Enamik Verts/ALE muudatusettepanekuid olid esitatud kompromissmuudatusettepanekute vormis. Nii oli ka lõikega 33, kus on kirjas, et ELi institutsioonid peaksid ELi kommunikatsioonipoliitika detsentraliseerima, et muuta see kohalikumaks ja piirkondlikumaks, ning lõikega 36, kus rõhutatakse, et tuleb uurida lahendusi, kuidas luua liikmesriikide või piirkondlike parlamentide ja Euroopa Parlamendi vahel parlamentidevahelisi suhteid.

Täna pidime hääletama fraktsiooni S&D esitatud ning fraktsioonide PPE ja ALDE toetatud alternatiivse resolutsiooni üle. Fraktsioon Verts/ALE toetas tehtud muudatusi, seega lõpuks ka raportit.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Õige on püüda selgitada ELi kodanikele, mida Euroopa Liit ja kõik selle organid teevad ning mis on nende otstarve.

Konkreetsemalt peaksime püüdma hoolt kanda selle eest, et kodanikel oleks keskne roll, mis muidugi tähendab ka otsustamist selle üle, keda nad tahavad enda esindajaks. Praegugi leitakse kõige tähtsamate ametikohtade – näiteks välisasjade kõrge esindaja, Euroopa Komisjoni presidendi ja nõukogu eesistuja ametikoht – täitjad ilma kodanikke kaasamata. Riikide meediat tuleks ärgitada avaldama uudiseid Euroopa Parlamendi liikmete toimetustest, sest nad on need inimesed end esindama valinud.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult.* – Raport, milles pakutakse välja viise, kuidas parandada olemasolevate meediavahendite abil inimeste teadlikkust ELi poliitikast ja otsustamisprotsessist, sai minu poolthääle. Valitud esindajana arvan, et avalikkus peab nägema, kuidas ELi poliitika mõjutab tema igapäevaelu. Seetõttu hääletasingi selle raporti poolt.

Raport: Slavi Binev (A7-0212/2010), László Surján (A7-0240/2010) ja Salvatore Iacolino (A7-0209/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – See tehniline raport ei tekitanud erimeelsusi ja meie, rohelised, toetasime seda.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.50 ja see jätkus kell 15.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

9. Eelmise istungi protokollki kinnitamine

Juhataja. – Kuulutan istungi jätkunuks.

Eelmise istungi protokoll on nüüd kättesaadav. Kas kellelgi on mingeid märkusi protokollki kohta? Ei näi olevat. Protokoll on heaks kiidetud.

10. Sakineh Mohammadi-Ashtiani juhtum (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

11. Romide olukord Euroopas (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldus romide olukorra kohta Euroopas. Mul on hea meel, et meie istungile on tulnud osalema nõukogu eesistuja Olivier Chastel, komisjoni asepresident Viviane Reding ning tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse volinik László Andor. Esimesena saab nõukogu nimel sõna Olivier Chastel.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid parlamendiliikmed! Euroopa Liidu väärtused ja põhimõtted on selgelt paika pandud aluslepingutes ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, mis muutus Lissaboni lepingu jõustumisel siduvaks.

Nendes tekstides on tooniandvalt esile tõstetud austust õigusriigi põhimõtete ja inimõiguste, sealhulgas vähemuse hulka kuuluvate inimeste õiguste vastu. Niisiis kinnitab nõukogu oma pühendumist nendele väärtustele.

Nõukogu on korduvalt väljendanud oma toetust meetmetele, mille abil edendatakse romide kaasatust. Romide väga erilist olukorda Euroopa Liidus on samuti tunnistanud Euroopa Ülemkogu kohtuvad riigipead ja valitsusjuhid, kes on kutsunud liikmesriike ja ELi üles tegema romide kaasatuse edendamiseks kõik endast oleneva.

Nüüdseks on möödunud kümme aastat ajast, mil nõukogu võttis vastu laiaulatusliku direktiivi, mille alusel keelatakse rassilisest või etnilisest päritolust tingitud diskrimineerimine mitmes valdkonnas. Nende hulka kuuluvad töö saamise tingimused; kutseõpe; sotsiaalkaitse, sealhulgas sotsiaalkindlustus ja tervishoid; haridus; kaupade ja teenuste kättesaadavus, sealhulgas eluase. Direktiivi alusel kaitstakse kõiki rahvusühmi, seega loomulikult ka romisid. Seejuures sisaldab direktiiv ka positiivse erikohtlemise klauslit, mille kohaselt

võivad liikmesriigid säilitada või kehtestada meetmeid, et hoida ära või heastada rassilise või etnilise päritoluga seotud halvemat olukorda.

Mõned teist osalesid aprillis Córdobaas peetud Euroopa teisel romide teemalisel tippkohtumisel. Nõukogul oli ülimalt hea meel selle tähtsa sündmuse üle, mis tõi kokku põhilised sidusrühmad. Pärast tippkohtumist võttis nõukogu juunis ühehäälselt vastu järeldused romide kaasatuse edendamise kohta.

Ministrid tunnistasid üksmeelselt, et suur osa romidest kannatab äärmise vaesuse, diskrimineerimise ja tõrjutuse all, millega kaasneb ühtlasi madal haridustase, puudulikud elamistingimused ja töö saamise võimalused ning kehv tervis. Romi naised ja tüdrukud on silmitsi eriliste probleemidega, mille hulka kuulub ka mitmekordse diskrimineerimise oht. Paljudel juhtudel on eelmainitud olud viimastel aastatel märgatavalt halvenenud, mustlastevastatus süveneb ja vägivaldsed rünnakud romide vastu sagenevad.

Meil tuleb meeles pidada, et ehkki põhiliselt vastutavad romide sotsiaalse ja majandusliku lõimumise edendamise eest liikmesriigid, pakub koostöö ELi tasandil suurt lisaväärtust. Niisiis kutsus nõukogu komisjoni ja liikmesriike üles edendama romide sotsiaalset ja majanduslikku lõimumist, tuginedes Euroopa Liidu institutsioonide tehtud otsustele ja soovitudele ning tagades olemasolevate põhimõtete ja vahendite tõhusama kasutamise.

Selles valdkonnas kehtib ühine vastutus: kõik asjaosalised peavad oma pädevuse piires romide kaasatust edendama ning ka nõukogul on selles oma osa. Samuti rõhutas nõukogu, et kodanikuühiskonna, kohalike asutuste ja ka romide endi aktiivse kaasamise tagamine on oluline.

Samuti soovin ma tõsta esile konkreetseid meetmeid, mida on viimasel ajal võtnud nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu, et soodustada vähem soodsas olukorras olevate kodanike sotsiaalset kaasatust. Mõni aeg tagasi saavutasime esimesel lugemisel kokkuleppe Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitlevate sätete muutmise kohta. Nimetatud sätete alusel on nüüd võimalik anda elamistingimuste parandamiseks abi Euroopa enim marginaliseerunud kogukondadele, kelle hulka kuulub ka palju romisid.

Need kaks institutsiooni leppisid otsustavalt kokku, et neid meetmeid tuleks alati kohaldada integreeritud lähenemise osana. See lähenemine hõlmab meetmeid eelkõige haridus-, tervishoiu-, sotsiaal-, tööhõive- ja turvalisuse valdkonnas ning meetmeid võitluseks eraldatusega.

Lõpetuseks tahan juhtida tähelepanu sellele, et üldise diskrimineerimise vastaseid meetmeid on võimalik rahastada ka Euroopa Sotsiaalfondist.

Liit peab olema turvaline keskkond, kus austatakse erinevusi ja kaitstakse kõige nõrgemaid. See on kehtestatud Stockholmi programmis, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 2009. aasta detsembris. Diskrimineerimise ja ksenofoobia vastu võitlemise meetmeid tuleb jõuliselt rakendada. Romi kogukonda on sõnaselgelt nimetatud Stockholmi programmis, mille alusel peavad liikmesriigid ühendama oma jõud, et kaitsetus olukorras isikuterühmi igakülgselt kaasata.

Nagu kõigil ELi kodanikel, on ka romidel õigus liikumisvabadusele ja kaitsele ning nad ei tohi kannatada mingit liiki diskrimineerimise all.

Hoolitsegem selle eest, et ajal, mil meie ühiskonda on haaranud majanduskriis, ei teeks me patuoinaks neid meie kaaskodanike hulgast, kes on enim tõrjutud. Selleks tuleb jõuda selge ja õiglase arusaamani sotsiaalse tõrjutuse põhjustest, mõjust ja hinnast. Mida saavad ette

võtta inimesed, kes on ilma jäetud haridusest, eluasemest, tervishoiust ja mis veel hullem, tööst? Et soodustada romide lõimumist, tuleb meil välja töötada integreeritud lähenemine, mis on kooskõlas Euroopa õigusaktide ja väärtusega ning millesse on aktiivselt kaasatud huvitatud isikud.

Romide olukorda kajastatakse eesistujakolmiku tööprogrammis, mille nõukogu võttis vastu 2009. aasta detsembris. Eesistujariik Belgia on romide lõimumise küsimuse käsitlemisele mitu korda tähelepanu pööranud.

Kõigepealt tegi ta seda 2. septembril peetud laste vaesust käsitleval konverentsil. Seejärel teeb ta seda 14.–16. novembriks kavandatud võrdõiguslikkuse tippkohtumisel, eriti siis, kui tippkohtumisel käsitletakse võrdõiguslikkust ja mitmekesisust tööhõives. Samuti plaanib ta teha seda 9.–10. detsembriks plaani võetud kodutuse teemalisel konverentsil ning eelseisval, 7.–17. septembrini peetaval romide kaasamise Euroopa platvormi kohtumisel. Ka üldasjade nõukogus teatati 26. juulil, et Euroopa Liidu Nõukogu jätkab romide kaasatuse teema jälgimist.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Lubage mul kõigepealt tänada kaasvolinikke László Andori ja Cecilia Malmströmi, sest oleme viimastel nädalatel teinud oma meeskondadega romide küsimuses väga tihedat koostööd. Selle tulemusel on komisjon suve jooksul jõudnud sellel teemal selgele ja tasakaalustatud seisukohale, mis on nüüdseks saanud ka volinike kolleegiumi täieliku toetuse.

Samuti tahan avaldada tänu president Barrosale, kellega tegime suvel Prantsusmaal arenevate sündmuste ajal selles küsimuses tihedat koostööd. 25. augustil esitasin ma presidendiga täielikus üksmeeles avaliku seisukoha, mis puudutas Prantsusmaal valitsevat romide olukorda ning vajadust järgida Euroopa õigust ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud õigusi ja põhimõtteid.

Komisjoni võetud suund – mille puhul tuleb alati arvestada ohuga, et rahvuslikult meeletatud erakonnad kasutavad seda poliitilistes aruteludes ära, nagu te poliitikutena väga hästi teate – on viimastel nädalatel olnud järjekindel.

Esiteks vastutavad liikmesriigid avaliku korra ja kodanike ohutuse eest oma territooriumil. See tähendab, et vaatamata tähtsale õigusele vabalt liikuda peavad liikmesriigid võtma seadust rikkuvate ELi kodanike vastu meetmeid. Karistamatust ei tohi peita Euroopa vaba liikumise põhimõtte varju. Kui liikmesriigid järgivad proportsionaalsuse põhimõtet ning ELi 2004. aasta vaba liikumise direktiivis sätestatud menetluslikke tagatisi, võivad nad saata seadust rikkunud ELi kodanikud teatud tingimustel isegi koju tagasi.

Teiseks ei tohi ükski kodanik sattuda Euroopa Liidus repressioonide ohvriks põhjusel, et ta kuulub rahvusvähemusse või on teatud kodakondsusega. Seda on selgelt nimetatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, mille alusel on keelatud diskrimineerimine kodakondsuse või etnilise päritolu tõttu, eriti kollektiivne väljasaatmine. Niisiis ei tohi Euroopas olla kollektiivset karistamist ning ühtegi rahvusrühma ei tohi häbimärgistada. Igal inimesel on oma õigused ja ka oma kohustused.

Kolmandaks on romide sotsiaalne ja majanduslik lõimumine (ja te kõik teate, et tegu on Euroopa suurima rahvusvähemusega, kuhu kuulub 10–12 miljonit liiget) raske ülesanne kõigile 27 liikmesriigile, nii päritoluriikidele kui ka romisid vastu võtvatele riikidele. Subsidiaarsuse normi alusel on liikmesriigid kohustatud tagama juurdepääsu eluasemele, haridusele, tervishoiule ja tööhõivele. Samal ajal on ELi institutsioonid nüüdseks enam kui kümne aasta jooksul töötanud välja strateegiaid ja põhimõtteid, et toetada liikmesriikide

pingutusi rahaliselt eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi, ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi kaudu, mida muudeti hiljuti selliselt, et fondi abiga saab leida romidele eluasemed.

On väga tähtis rõhutada, et komisjoni jaoks ei ole romide sotsiaalne ja majanduslik lõimumine teema, mida käsitletakse vaid augustis. Sellega tegeldakse aasta ringi iga päev. Esitasime volinik Andoriga selle aasta 7. aprillil romisid käsitleva strateegilise teatise, mis on Euroopa Liidus läbi aegade esimene. Teatise alusel toimus meil Córdobaas koos romi ühendustega ministrite kohtumine. Nagu president Barroso täna hommikul ütles, osales sel kohtumisel vaid kolm ministrit.

Põhilised õiguslikud ja poliitilised probleemid, mis kerkisid esile Prantsusmaal sel suvel rakendatud meetmete tõttu, on korralikult kokku võetud üksikasjalikus märgukirjas, mille esitasime volinik Andori ja volinik Malmströmiga eelmisel nädalal volinike kolleegiumile ja mis täna kinnitati.

Lubage mul tutvustada teile praegust olukorda. Kõigepealt tuleb öelda, et tänu viimaste nädalate väga tihedale dialoogile komisjoni ja Prantsusmaa ametiasutuste vahel näen ma suurt edasiminekut. Minu arvates on ülimalt tähtis Prantsusmaa selgelt väljendatud seisukoht, et tal ei olnud mingeid kavatsusi võtta romi kogukonna vastu meetmeid, sest sellised kellegi pihta sihitud meetmed ei oleks olnud kooskõlas põhiväärtuste ja -õigustega, millele on rajatud Euroopa Liit.

Seepärast oligi nii tähelepanuväärne, et minister Éric Besson tuli eelmisel nädalal Brüsselisse Cecilia Malmströmi ja minuga kohtuma. Ta kinnitas meile avalikult, et Prantsusmaa ametiasutused kohtlevad kõiki kodanikke ühtemoodi, et romide ega ühegi teise rühma vastu ei ole sihipäraseid meetmeid võetud ja et Prantsusmaa ametiasutused annavad endast parima, et tegutseda täpselt kooskõlas ELi õigusega. Minu arvates on Prantsusmaa ministri kinnitus kiiduväärt edusamm.

Samal ajal on komisjoni talitused – õigusküsimuste peadirektoraat ja õigustalitused – eelmisest reedest saadik jätkanud tehnilisel tasandil suhtlemist Prantsusmaa ametiasutustega, et veenduda, kas öeldu kajastub õiguslikus tegelikkuses ka kohapeal.

Komisjoni talitused on tuvastanud mitu asjaolu, mille kohta tuleb Prantsusmaa ametiasutustel esitada lisateavet ja mille puhul nad vajavad komisjoni talituste aktiivset abi, et tagada nende praeguse ja tulevase tegevuse täielik kooskõla ELi õigusega.

Komisjon on juba 2008. aastast Prantsusmaalt nõudnud, et ELi vaba liikumise direktiivi tuleb rakendada täies ulatuses, sealhulgas tuleb kohaldada direktiivis sätestatud menetluslikke ja sisulisi tagatisi, mida ei ole Prantsusmaa õigusaktides täielikult kehtestatud.

Kuigi neid tagatisi kasutatakse kohtutes leviva praktika tõttu Prantsusmaal osaliselt ka tegelikult – hiljaaegu nägite, et kohtud on teinud otsuseid ELi direktiivi alusel, kuigi seda ELi direktiivi ei ole Prantsusmaa õigusaktides rakendatud –, oleme Prantsusmaa ametiasutustele selgelt öelnud, et õigusaktide rakendamine suurendab õiguskindlust sellistes vaba liikumisega seotud olukordades, mida nähti suvel.

Sel põhjusel saatsin ma täna pärast kolleegiumi koosolekut Prantsusmaa ametiasutustele kirja, milles toonitasin neid aspekte. On ütlematagi selge, et teised sarnases olukorras olevad liikmesriigid saavad samasugust abi.

Selle suve sündmustest tuleb kindlasti õppida seda, et romide lõimumine on ülesanne, mis peab püsima kõikide liikmesriikide poliitilises tegevuskavas. Seepärast leppisime

Cecilia Malmströmi ja László Andoriga kokku viies meetmes, mille volinike kolleegium just heaks kiitis.

Esiteks, et tagada kõikides liikmesriikides romide suhtes võetavate meetmete vastavus vaba liikumist ja diskrimineerimiskeeldu käsitlevale ELi õigusele ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartale, asume me jälgima ja hindama edusamme, mida neis valdkondades tehakse.

Teiseks asutame me romide kõrgema tasandi töökonna, kes hakkab analüüsima järelkaja, mida liikmesriigid annavad seoses komisjoni 7. aprilli strateegilise teatisega romide kohta. Selle abil ühtlustatakse, hinnatakse ja võrreldakse eelkõige romide lõimumiseks ette nähtud ELi vahendite kasutusviise ja tõhusust kõikides liikmesriikides ning tehakse kindlaks põhilised puudused vahendite kasutamisel. Teeme seda lihtsalt sellepärast, et tahame saada teadmisi ja tõendeid juhtude kohta, mille puhul neid vahendeid a) ei kasutada ja b) kasutatakse, kuid mittenõuetekohaselt.

Töökonna esimesed tulemused esitatakse kolleegiumile enne aasta lõppu ning ma hoian Euroopa Parlamenti ja nõukogu nendega kursis.

Kolmandaks kutsun ma eesistujariiki üles korraldama võimalikult kiiresti ulatusliku justiits-, sise-, kaitse- ja sotsiaalministrite kohtumise, et teha kindlaks, kuidas kasutada riiklikke ja ELi lisavahendeid romide sotsiaalse ja majandusliku lõimumise edendamiseks veelgi sihipärasemalt. Sellele kohtumisele peaks järgnema aastakoosolekud ministrite tasandil, sest meil on olnud kurvastavaid kogemusi liikmesriikidega, kes ei võta endale vastutust muutuste tegemise eest oma territooriumil. Meil tuleb nad ametlikult ja avalikult kokku viia ning suunata nad õigele teele.

Neljandaks kutsun ma nõukogu tulevase eesistujariike üles tegelema eelisvaldkondadega, mis pandi paika eelmise aasta juunis romide kaasamise Euroopa platvormi kohtumisel kokku lepitud tegevuskavas. Selles küsimuses tuleks tihendada dialoogi romi kogukonna esindajatega. Platvormi järgmine kohtumine toimub Ungari eesistumisajal.

Viiendaks palume liikmesriikidel komisjoni ning vajaduse korral Europoli ja Eurojusti abiga uurida lähemalt ka inimkaubanduse teemat, mille suhtes romid on eriti haavatavad.

Annan nüüd sõna edasi László Andorile, kes räägib samuti olulisest teemast: Euroopa Sotsiaalfondi kasutamisest romide lõimumisel.

László Andor, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Nagu asepresident Reding just rõhutas, on Euroopa Liit rajatud põhiõigustele ja -väärtustele. Komisjon on täiel määral pühendunud romide põhiõiguste kaitsmisele ja nende terviklikule sotsiaalsele ja majanduslikule lõimumisele meie ühiskonda.

Teiseks tahan rõhutada, et romide kaasamine on Euroopa Liidu ja liikmesriikide ühine kohustus. Romide edukas sotsiaalne ja majanduslik lõimumine nõuab sihipäraselt tööd, mis põhineb koostööl kõikide asjaosaliste – komisjoni, liikmesriikide, kohalike omavalitsuste, vabäühenduste ja rahvusvaheliste organisatsioonide – vahel.

Et selles vallas tegevust hoogustada, ei jäänud komisjon neid hiljutisi väga kahetsusväärseid sündmusi ootama. Tänavu 7. aprillil kirjeldas komisjon strateegilist ja terviklikku käsitust oma kõigi aegade esimeses teatises romide sotsiaalse ja majandusliku lõimumise kohta Euroopas. Selles on kehtestatud tegevusprioriteedid komisjoni ja liikmesriikide jaoks paljudes olulistest romide lõimumisega seotud valdkondades.

Komisjon on võtnud enda kohustuseks tõhustada vahendeid ja põhimõtteid nii sisu kui ka asjade käiku silmas pidades ning ta rõhutab ELi, riiklike ja rahvusvaheliste toimijate ning romide kogukondade tihedama koostöö tähtsust.

Samuti taaskinnitatakse teatises komisjoni tahet julgustada liikmesriike kasutama romide sotsiaalse ja majandusliku lõimumise toetamiseks täielikult ära struktuurifonde ning komisjoni soovi liikmesriike selles aidata.

ELi struktuurifondid kujutavad endast väga kasulikku finantsvahendit, millega toetada riikide pingutusi romide olukorra parandamisel. 27 liikmesriigist kaheteistkümnes – sealhulgas vanades ja suhteliselt uutes liikmesriikides – on kehtestatud peale teiste kaitsetus olukorras olevate rühmade ka romidele mõeldud toetusprogrammid, mille kogusumma on 17,5 miljardit eurot. Sellest 13,3 miljardit eurot eraldatakse Euroopa Sotsiaalfondist.

Projektide hulgast võib nimetada näiteks lihtkodanike sekkumismeetmeid romide tööhõive edendamiseks ning romide uue õppekava väljatöötamist kooliõppeks.

Peale selle muudeti selle aasta mais Euroopa Regionaalarengu Fondiga seotud sätteid, mida mainis ka asepresident. Nüüd saab fondi kasutada eluaseme renoveerimise toetamiseks maapiirkondades, kus elab palju romisid.

Romide kaasatus on tähtis poliitiline kriteerium ka Euroopa Liidu liikmeks saamisel ning EL toetab selles vallas kandidaatriike ja potentsiaalseid kandidaatriike ühinemiseelse abi rahastamisvahendi kaudu.

Komisjon viib ellu või kavandab praegu 50 miljoni euro väärtuses projekte, mis on mõeldud täielikult või osaliselt romidele.

Komisjon on korraldanud kõrgetasemelisi üritusi liikmesriikides, kus on rohkearvuline romide vähemus, et edendada romide lõimumisel ELi vahendite tõhusamat kasutamist. Ungaris panid need üritused aluse komisjoni egiidi all toimuvale dialoogile riigi ametiasutuste ja romide vahel.

Teine kõrgetasemeliste ürituste sari peetakse oktoobris Rumeenias ning neis osaleme me koos volinik Cioloşega.

Lõpetuseks rakendab komisjon Euroopa Parlamendi palvel katseprojekti „Romide integratsioonimeetmete üleeuroopaline koordineerimine” – romide kaasamine. See sisaldab kolme osa, mis on seotud väikelaste hariduse ja hooldusega, füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise ja mikrokrediidiga ning teavitamise ja teadlikkuse suurendamisega. Seonduva tegevusega alustati 2010. aasta mais.

Romide lõimumisega kaasnevate tundlike õiguslike, inimlike ja praktiliste küsimuste lahendamisel saab abi ELi fondidest ja vahenditest. Meie komisjonis oleme valmis tegema kõik selleks, et nendest probleemidest üle saada. Olen kindlal veendumusel, et Euroopa 2020. aasta strateegia on õige raamistik vaesuse vastu võitlemiseks ja seega ka romide tingimuste parandamiseks Euroopas.

Jäägem oma põhimõtetele kindlaks, hoidugem kergetest, kuid ebaõigetest lahendustest, ning lahendagem see küsimus koos solidaarsuse vaimus.

Livia Járóka, *fraktsiooni PPE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel, et ELi institutsioonid on romide täbara olukorra suhtes praegu nii tundlikud. Just sellepärast on kahju, et kõiki poliitilisi vaateid esindavad poliitikakujundajad näivad kasutavat romide teemat relvana oma ametivendade vastu.

Me kõik oleme nõus, et liikumisvabadus on ühenduse õiguse üks aluspõhimõtteid ja et selle õigusega kaasnevad teatud tingimused. Nagu komisjon on kinnitanud, on kõikidel ELi riikidel õigus võtta julgeolekumeetmeid välismaalaste vastu, kes elavad nende territooriumil. Mittediskrimineerimist, sallivust, solidaarsust ja teisi Euroopa Liidu põhiväärtusi tuleb järgida täiel määral ning iga ELi kodaniku väljasaatmise juhtumit tuleb käsitleda eraldi ning nõuetekohaste kohtulahendite baasil või kõikide asjaosaliste vabal, täielikul ja teadlikul nõusolekul. Tsiteerin taas komisjoni: „Kedagi ei tohi ähvardada väljasaatmine üksnes sellepärast, et ta on romi”.

Poliitilised arvamused ja õigushinnangud on eraldiseisvad teemad. Me võime küll leida, et selline väljasaatmine on solvav või ebaloomulik, ning meil tuleb juhtida tähelepanu kaitsemeetmetele ja põhimõtetele, mida järgida, kuid Prantsusmaa võetud meetmete õiguspärasuse hindamine on komisjoni ainupädevuses. Massiline repatrieerimine võib olla vastumeelne. Veel vastumeelsemaks muutub see siis, kui mõelda viimastel aastakümnetel esinenud sisutule silmakirjalikkusele inimõiguste vallas, sest samal ajal ei tehtud tehniliselt midagi selleks, et leevendada romide kohutavat vaesust, välja arvatud mõne ilmetu sõna lausumine diskrimineerimisvastase võitluse ja sallivuse kohta, kui see osutus poliitiliselt kasulikuks.

Meie, Euroopa romid, ei nõustu meid puudutavate küsimuste poliitilise väärkasutamise ja -tõlgendusega. Romid peavad algatama endi teemal arutelu, et tuua esile probleemid ja öelda selgelt välja, milliseid meetmeid ja vahendeid tuleb kasutusele võtta. Euroopa Parlament, täpsemalt öeldes Euroopa Rahvapartei on mitu korda kuulutanud, et romide vaesus ja sotsiaalne tõrjutus on Euroopa probleem ja selleks on vaja eraldi strateegiat. Euroopa ühise probleemi jaoks on vaja Euroopa ühist lahendust.

Selle strateegia abil tuleb lahendada romide ja ka romide kogukonda mittekuuluvate isikute sotsiaalse tõrjutuse majanduslikud probleemid, näiteks struktuurne tööpuudus, vähene kutseoskus, eluase eriti halvas olukorras olevates mikroregioonides ja takistused füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisel. Need on kõik sellised küsimused, mille eest meie inimesed rännates põgenevad.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel. – (DE)* Austatud juhataja! Oleme oma fraktsiooniga väga pettunud selle pärast, mida komisjon täna ütles.

Alustame kohe komisjoni presidendist Barrosost: komisjoni president Barroso on võetud meetmete suhtes vähem kriitiline kui paljud Prantsuse valitsuse ministrid. See on ennekuulmatu! Proua Reding, teie sõnavõtt ei anna mingit selget vastust. Mina ja paljud Euroopa kodanikud tahame teada, kas Prantsuse valitsus rikkus siis seadust või mitte. Nädalaid pärast meetmete võtmist ei saa te öelda, et me uurime seda lähemalt. Öelge „jah” või „ei”, kuid vastake meile palun selgelt.

Te usute kõike, mida Prantsuse ministrid ütlesid pärast seda, kui nad olid juba oma sammud teinud. Enne nad meie juurde ei tulnud. Kõigepealt saatsid nad inimesed välja ja seejärel ütlevad nad teile, et nad on õiglased ega diskrimineeri kedagi. Minu arvates on häbiväärne, et üks volinik seisab täna siin ja ütleb nii. See ei ole kooskõlas teie tegelike veendumuste ega teie senise kohustuste täitmise viisiga. Niisiis olen tõeliselt pettunud, et te tahate sellest küsimusest nii mannetult välja vingerdada.

(Aplaus)

Te ei saa üldse aru, millise vastutuse te enda peale võtate, sest mõne nädala pärast ütleb järgmine riik – võib-olla Itaalia või Ungari või mõni muu riik – nii: „Me võtame nendelt inimestelt kodakondsuse ära. Seejärel, kui nad on kodakondsuseta, majutatakse nad kuskile laagritesse.” Selliseks teguviisiks on pind nüüd ette valmistatud ja komisjon lihtsalt vaikib. Minu arvates on see ennekuulmatu ja minu fraktsiooni jaoks on see vastuvõetamatu.

(Aplaus)

Renate Weber, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Kallid kolleegid! Pärast Teist maailmasõda keelati massiline ümberasustamine ja väljasaatmine rahvusvahelise õiguse alusel ära. Inimkond oli selle jõhkra poliitika tõttu juba küllalt kannatanud.

2010. aastal tegeleb Prantsusmaa – inimõiguste sünnimaa – pettusega. Ta kasutab ära Euroopa kõige kaitsetuma rahvastikurühma – romide – teadmatust ning maksab neile maalt lahkumise korral täiskasvanu eest 300 eurot ja lapse eest 100 eurot. Prantsuse valitsus väidab, et tegemist on vabatahtliku repatrieerimisega, nimetades romide südametunnistuse häbiväärset äraostmist jultunult humanitaarabiks.

Mingit numbrit ei ole tehtud sellest, et ametivõimud võtsid täiskasvanutelt ja isegi lastelt sõrmejäljed või et paljud neist ei andnud oma vaba nõusolekut selle kohta, et nad on täiesti teadlikud tagajärgedest, nagu ütles ka ÜRO rassilise diskrimineerimise likvideerimise komitee. Selline käitumine on aga Euroopa ja rahvusvahelise õiguse selge rikkumine.

Itaalia aga kasutas sama meetodit kaks aastat tagasi, kuigi Euroopa Komisjon on eelistanud sellest vaikida. Niisiis kannab ka komisjon mõningast vastutust romide väljasaatmise uue laine eest Euroopas.

Nüüd peab komisjon näitama, et ta on tõepoolest Euroopa Liidus valitsevate põhimõtete ja põhiõiguste täitmise järelevalvaja ja et ta seisab õigusaktide järgimise eest.

(Aplaus)

Hélène Flautre, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud proua Reding! Pean tunnistama, et jagan täielikult härra Swoboda ja proua Weberi hämmingut. On üsna jahmatav, et pärast mitmesuguseid teie osalusel toimunud kohtumisi ja saadud dokumente olete te ikka veel etapis, kus alles tunnistate, või õigemini ei suuda tunnistada selgeid rikkumisi, mida Prantsuse valitsus on romide väljasaatmisel toime pannud. See ei ole ju uus teema: aasta tagasi pöördus vabatahtlike organisatsioonide rühm teie poole küsimustes, mis tõstatatakse täna taas. Nende küsimuste hulgas oli näiteks vaba liikumise direktiivis sätestatud ühekuulise etteteatamisperioodi järgimata jätmine enne Euroopa kodanike tagasisaatmist.

Mis puudutab asjaolude juhtumispõhise läbivaatamise õigust, siis minu arvates ei ole teil vaja täiendavaid eksperdiarvamusi, järeldamaks, et kui laagris jagatakse kõigile ühesuguse pöördumisega piirini eskortimise korraldusi, on see vastuolus iga juhtumi eraldi kaalumise ja kaalumise. Kas kuueaastased lapsed ohustavad avalikku korda? Kas teil on tõesti vaja lisatõendeid, kui õigusemõistmise raames ja Prantsuse kohtutes on juhtumile hinnang antud ning Prantsuse valitsus tõlgendab avalikku korda ähvardavat ohtu väga laialivalguvalt ja ebaseaduslikult?

Kui teil on vaja kohtunikke, eksperte või vabaihendusi, saame neid teile pakkuda. Kuid palun lõpetage tegelikkuse eitamine ja asuge oma kohustusi täitma!

Täna hommikul toimunud arutelu oli häbiväärne. Kuulsime, kuidas Euroopa Parlamendi suurima fraktsiooni juht rääkis romidest seoses traktorite vargustega tema kohalikus piirkonnas. Kuulsime, kuidas Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso käsitles romisid puudutava arutelu ajal Euroopa kodanike julgeolekuvajadusi. Teiste sõnadega öeldes võimendatakse ja soositakse Euroopa poliitiliste juhtide kõrgeimal tasandil kalduvust seostada romisid automaatselt kuritegevuse, prostitutsiooni ja inimkaubandusega.

Seda tehes panevad nad kaalule põhiõigused ja kogu Euroopa mõtte. Daniel Cohn-Bendit ütles täna hommikul, et see paneb teid proovile, proua Reding; see paneb proovile Lissaboni lepingu ja teie asjakohasuse. Kas te suudate selles olukorras tõestada, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta on midagi muud kui vaid teesklus? See sõltub teist ja on teie kohustus. Nüüd on aeg see välja öelda.

(Aplaus vasakult)

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Ühendkuningriigi endise sisserändeministrina toetan koos oma fraktsiooniga kogu südamest võrdsete õiguste ja võimaluste tagamist kõigile. Nõustun oma fraktsiooni esimehe Michał Kamińskiga, kes ütles täna hommikul, et meie mandril ei tohi iial taaselustada mineviku natsionalismite ning et ELi suurim saavutus on vabaduse ja sallivuse alaks olemine. Meil tuleks olla selle üle uhke, kuid me ei tohi ennast kunagi petta, uskudes, et meil ei ole enam suuri probleeme.

Kahtlemata on selles küsimuses vaja arutelu, analüüsi ja meetmeid seoses sellega, kuidas me vähemusrühmi kohtleme ja kuidas saaksime romisid tõhusamalt lõimida. Samuti peab riikide valitsuste ja ELi õiguste ja volituste vahel valitsema proportsionaalsus. Siiski usun ka seda, et Euroopa Liit on rajatud õigusriigi põhimõttele.

Kuigi parlamendiliikmetel on õigus väljendada selles arutelus õigustatult muret, palun meil siiski oodata, kuni komisjon kui aluslepingute täitmise järelevalvaja teeb sel teemal oma ametliku otsuse. Seejärel saame teha kõikide asjaolude alusel teadlikke hinnanguid ja otsustada, kuidas keskenduda romide tõhusamale lõimumisele Euroopas, selle asemel et mõista üks liikmesriik ennetavalt hukka.

Cornelia Ernst, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Romide niinimetatud vabatahtlik väljaränne Prantsusmaalt on selge väljasaatmise juhtum. Seda tehti suurima ja vanima rahvastikurühmaga, mis moodustab Euroopas vähemuse. See annab julgust parempoolsetele ja eriti paremäärmuslastele. Meil tuleb sellele vastu astuda muu hulgas ka siin, Euroopa Parlamendis. See on elutähtis.

Niisiis nõuab Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon sellise väljasaatmise lõpetamist. Austatud proua Reding! Mulle oleks samuti meeldinud, kui te oleks pöördunud kõigepealt meie poole, et nõuda väljasaatmise lõpetamist ning seejärel kõike muud, mis sellele järgneb. Sarkozy valitsus rikub ELi õigust, sest iga juhtumit eraldi kaalumata saadab ta massiliselt välja romisid, kes on pärit ELi liikmesriikidest; sest ta eirab vaba liikumise põhimõtet, Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ja hartas sisalduvat võrdse kohtlemise sätteid.

Ma ütlen teile kogu oma südamest, et meil tuleb lõpuks ometi midagi ette võtta. Oleme seda probleemi juba palju kordi arutanud. Nüüd tuleb meil võtta konkreetseid meetmeid, mis toovad kaasa muutused.

Euroopa on romide jaoks kodu. Nad moodustavad osa Euroopa Ühendusest ja see peaks ka edaspidi nii olema. Meil tuleb selle eest hoolitseda. Seepärast suhtume kriitiliselt romide

väljasaatmisse ka Saksamaalt, Austriast, Rootsist, Itaaliast, Belgiast ja Lääne-Balkani riikidest. Meil on vaja terviklikku Euroopa strateegiat ning see peab kehtima kõikide, mitte ainult mõne romi kohta. Meil tuleb selle eest võidelda.

Viimase märkusena ütlen, et Euroopa solidaarsuse ja enesemääramise põhimõte peab olema silmanähtav ka romide vähemusega seotud tegemistes. Muidu ei ole seda üldse olemas.

Mario Borghezio, *fraktsiooni EFD nimel. – (IT)* Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Kuulasin rünnakuid Prantsuse valitsuse vastu ning ka varasemaid rünnakuid Itaalia valitsuse vastu. Samuti kuulsin mõnda väga ründavat sõnavõttu komisjoni vastu. Tegelikult on need süüdistused täiesti õigustamatud.

Ma ei ole kuulnud ühtegi viidet Prantsuse politseiasutuste esitatud statistikale, mille alusel on 18 kuud pärast romide väljarännet Bulgaariast ja Rumeeniast varguste arv kasvanud rohkem kui 250%. Sellega seoses tuleks vastata mõnele küsimusele ehk hoopis Rumeenial ja Bulgaarial, kellel lubati täiesti vastutustundetult liituda Euroopa Liiduga enne selle probleemi lahendamist.

Me peame avameelselt kõnelema ka nendega, kes saabuvad teiste riikide külalistena. Meil tuleb neile rääkida, et vastuvõtivate riikide kodanikke tuleb austada ja et nende kodusesse ei tohi ebaseaduslikult siseneda ega panna toime külalisele sobimatuid tegusid. Kõrgetest põhimõtetest pajatavate inimeste sõnul tuleb neid austada ja kaitsta, kuid meil tuleb mõelda ka nende toimepandud kuritegude ohvrite peale, kelleks on teised Euroopa Liidu ausad kodanikud, kes ehk mõjuval põhjusel ei rõõmusta alati selle üle, kui nende naabriks on romid.

Need on ebaseaduslikud faktid, millest enamik kodanikke ja inimesi mõtleb ning mille tunnistamiseks ei ole teatud heategijatel julgust, sest õigupoolest on mõnikord vaja ka poliitilist vaprust, et öelda ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Bruno Gollnisch (NI). – *(FR)* Austatud juhataja! Mina Prantsuse valitsust ei kaitse. Nii Nicolas Sarkozy kui ka Brice Hortefeux olid mõlemad Euroopa Parlamendi liikmed. Nad oleksid pidanud teadma, et nende toetuse osaliseks saanud aluslepingud – Maastrichti leping, Amsterdamis leping, ratifitseerimisleping ja Lissaboni leping, mille väljatöötamisel mängis Sarkozy tähtsat osa, nagu ta ise uhkustab – avavad meie piirid täielikult igapähele, kes soovib asuda elama meie riigis.

Sellest hoolimata olen siiski üllatunud ja hämmeldunud esiteks seepärast, et minu kolleegid on seda õiguslikku olukorda valesti tõlgendanud, sest nad on unustanud, et Kesk- ja Ida-Euroopast pärit Euroopa Liidu kodanikel ei ole veel lõplikku õigust asuda meie riiki elama. Nad ei saa seda õigust enne 2013. aastat.

Teiseks räägivad inimesed rõhutatud vähemusest, kuid kallid kolleegid, kas te tõepoolest usute, et romid ei ole kuue sajandi jooksul oma elukohtadesse Kesk- ja Ida-Euroopa riikides lõimunud lihtsalt seepärast, et rumeenlased, bulgaarlased ja ungarlased on õelad või et slovakid, tšehhid, sloveenid või serblased on neid taga kiusanud?

Teie pühaklik suhtumine on tegelikult üks teine rassismi vorm, mille sihtmärgiks on kohalikud elanikud, kes – pean kahetsusega tunnistama, nagu minu koduriigi elanikud – ei soovi, et nende riiki asub elama 12 miljonit romi. Ainuke lahendus on sellest Euroopast lahkuda, nagu te ise välja pakkusite.

(Aplaus)

Manfred Weber (PPE). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Pole juhus, et meie, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, lubasime oma kolleegil proua Járókal, kes on ainus romi vähemuse esindaja Euroopa Parlamendis, täna esimesena kõneleda. See on nii, sest rahvapartei fraktsioon eelistaks väga kõnelda täna selle rahva probleemidest. Me ei soovi teha poliitilist sõud – meid ei huvita Nicolas Sarkozy – me soovime arutada probleeme, millega puutume kokku romi vähemuse puhul, ning seda, kuidas saame neid aidata.

See on ka meie resolutsiooni alus. Härra Swoboda, teie sõnul on skandaalne, et komisjon on teinud selle järelduse. Võin öelda vaid seda, et see on teie jaoks kindlasti skandaalne, sest komisjon ei ühine poliitilise sõuga, mida soovite sellest teha, ning on esitanud tõsise märkuse olukorra kohta.

Teiseks on liikumisvabaduse kohta kõik juba öeldud. Meil on selged põhieeskirjad Euroopa Liidus. Liikumisvabadus ei ole piiranguteta, seda saab piirata iga üksikisiku puhul eraldi ning seda on Prantsusmaal ka tehtud.

Oluline on tegelikult minu esitatud kolmas punkt. Selle teema poliitilises arutelus on küsimus selles, kuidas saame lõimida Euroopas vähemused oma ühiskonda. Kui me kõik tunnustame asjaolu, et me oleme avatud ja sallivad, siis oleme samal seisukohal. Kui teiseks me kõik võtame omaks ka selle, et ligikaudu 90% liigub enamusühiskonna suunas, et me tõepoolest ühineme ning suhtume lõimumisse tõsiselt, siis oleme samuti endiselt ühel meelel. Oleme jagunenud kaheks küsimuses, kuidas peaksime tegelema rändajatega – hoolimata sellest, milliste rändajatega –, kes lihtsalt ei võta vastu seda, mida enamusühiskonnal on pakkuda, kes keelduvad tegemast koostööd ega tunnista põhieeskirju.

Siinse parlamendi vasakpoolsed väidavad korduvalt, et me peame neile inimestele midagi pakkuma. Rahvapartei fraktsioonis me ütleme, et ka rändajad peavad pakutava vastu võtma. Kui te ei lisa seda nõuet ega sätesta seda kindlalt, kui teil ei ole riiki, kes seda nõuab, siis hävitatakse kodanike soovi inimesi lõimida, ning te tegutsete siin parlamendis parempoolsete moodi, kui ei luba riigil seda kindlakäelisust kasutada. Ka seda võib öelda.

(Aplaus)

(Kõneleja nõustus vastama sinise kaardi tõstnud parlamendiliikme küsimusele vastavalt parlamendi kodukorra artikli 149 lõikele 8.)

Rui Tavares (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Tänan oma kolleegi Manfred Weberit selle küsimuse aktsepteerimise eest.

Te ütlesite, et liikumisvabadus ei ole Euroopas piiranguteta – ning teil on juriidiliselt õigus –, vaid et seda saab piirata iga üksikisiku puhul eraldi.

Milliseid tõendeid teil on, et selline väljasaatmine toimub iga üksikisiku puhul eraldi, ning kuidas te saate minna vastuollu teabega, mida oleme saanud nii ajakirjanduselt kui ka vabaühendustelt, kes on seda jälginud, et põhiline väljasaatmise kriteerium, tegelikult ainus kriteerium, on rahvus?

Manfred Weber (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Ma tänan selle küsimuse eest. Vastus on samuti üsna lihtne. Seda, kas seadus on võetud üle, ei otsusta Euroopas poliitikud ega ajakirjanikud. Euroopa Liidus otsustab seda kohus. Meil on Euroopa Liidus – ja ka

Prantsusmaal – olukord, milles romi rahvusühenda kuuluvad isikud võivad pöörduda kohtusse ja esitada isiklikult selle vastu kaebuse. Seda on juba tehtud.

Volinik märkis, et ka Prantsuse kohtunikud põhinevad oma otsustes Euroopa õigusel. Seega ei otsusta ajakirjanikud, kas Euroopa Liidus on seadusi rakendatud või mitte, vaid seda teevad kohtud, ning vastavalt komisjoni väitele toimub see Prantsusmaal just niimoodi, aga ka teistes Euroopa Liidu liikmesriikides.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Selle aasta 24. juunil kinnitasite vastuses Euroopa Parlamendi küsimusele, et põhiõiguste ameti aruandes on maalitud sünge pilt Euroopa Liidu 12 miljoni romi kohta.

Kui komisjon ei kavatses astuda kindlalt vastu kriisile, mis on lahvatanud Prantsusmaa ametiasutuste toime pandud etnilistel alustel väljasaatmiste tõttu, võib raamotsus teatud rassismi ja ksenofoobia vormide ja ilmingute vastu võitlemise kohta jääda pelgalt heaks kavatsuseks. Sama kehtib ka Stockholmi programmi tegevuskava kohta, mida te oma sõnavõtus mainisite.

Pärast väiteid teatava etnilise rühma kuritegevuse väidetava taasilmnemise kohta, mida ei ole võimalik kontrollida, samuti näitajaid lääneriikide linnades väidetavalt rahu ohustavate sadade tuhandete romide kohta ei ole Prantsusmaa ametiasutused esitanud muid argumente kui see, et mõniseda kodanikku on viidud ära ajutiste laagrite armetutest tingimustest ja neid veendi tasu eest vabatahtlikult oma päritolumaale naasma.

Me peame tunnistama, et lisaks Prantsusmaal elavatele romidele on ka Rumeenias veel mõni sada tuhat romi, keda nende enda valitsus ignoreerib, aga keda ei saa ignoreerida üheski strateegias, mille eesmärk on neid lõimida ja nende olukorda ühinenud Euroopa mõistes parandada.

Mõlemad olukorrad tuleb lahendada eriliste omavahel seotud põhimõtete alusel. Küsimus ei ole selles, kas romid kuuluvad vaid Rumeeniasse või kogu Euroopasse, vaid selles, kuidas Euroopa tasandil võetud lõimimismeetmeid saab siduda meetmetega, mille eesmärk on parandada nende olukorda riigis. Komisjon peab minema sõnadelt, strateegiatelt ja faktidelt üle...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Sophia in 't Veld (ALDE). – Austatud juhataja! Euroopas on meil siseturg, mis on väga edukas. Selle üks peamisi põhjuseid on see, et komisjon on väga range turueeskirjade jõustamisel. Ent soovin, et komisjon oleks sama range, kui on tegemist põhiõiguste jõustamisega Euroopas.

(Aplaus)

Austatud volinik, seepärast nõudis meie fraktsioon nii kindlalt seda, et oleks olemas eraldi Euroopa põhiõiguste volinik. See olete teie. Ning me ootame, et te seisaksite mitte Euroopa valitsuste, vaid Euroopa kodanike eest, ning kui teile ei meeldi see, mida te näete, siis peaksite mitte jätma märkamata, mis toimub Euroopas, vaid tegutsema.

Me ei oota sõnu siin istungisaalis ei José Manuel Barrosolt ega teilt. Me saanuks hakkama ilma selle aruteluta, kui oleksime olnud kindlad, et Euroopa Komisjon jõustab eeskirjad – mitte üksnes sisserände ja vaba liikumise eeskirjad, vaid ka põhiõigused –, sest vaid nii saame muuta Euroopa Liidu väärtustel põhinevaks ühenduseks, mis on sama edukas kui siseturg.

(Aplaus)

Franziska Keller (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Väga hea ja oluline on rääkida romide lõimimisest ning ma imestan, miks komisjon märkas alles nüüd, et osa raha pole mõistlikult kulutatud. Samuti on oluline kõnelda sellest, kuidas saaks liikmesriikides muuta tegelikku olukorda nii, et see vastaks romide vajadustele, aga ma arvan, see ei ole tänase arutelu teema. Täna kõneleme romide väljasaatmisest, mille viis täide Prantsusmaa, ning isegi lõimimise puudumine ei õigusta massilist väljasaatmist.

On väga selge, et Prantsusmaal ei saadeta romisid välja isiklikel põhjustel – ning ma ei mõista, kuidas te seda ei märka. See on väga hirmutav, et komisjon kui asutamislepingute täitmise kontrollija ei julge seda kõva häälega välja öelda, ei julge tagada asutamislepingute ja põhiõiguste harta täitmist. Me ei saa võimaldada kollektiivset karistamist. Palun teil võtta kindel seisukoht ning mitte jätta märkamata romide diskrimineerimist Prantsusmaal ja ka teistes liikmesriikides, sest see häbistab Euroopa Liitu.

(Aplaus)

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Kui töötasin Ida-Euroopa korrespondendina, siis olin romide probleemi tunnistajaks. See oli tohutu sotsiaalne probleem ning sotsialistlikud riigid ei suutnud tollal leida lahendust. Nüüd on Euroopa selle probleemi ees. On liiga lihtne näha romide olukorda vaid läbi rassismi või ksenofoobia prisma, nagu vasakpoolsed praegu teevad. Inimrühmad, kes rändavad Euroopas oma karavanidega, kellel puudub alaline sissetulek, põhjustavad pikas perspektiivis ebamugavust. See on vältimatu, sest millest need inimesed elama peavad? Euroopa tagab isikute vaba liikumise ning see on oluline eelis. Samas on igapähe, kes seda õigust kasutab, ka kohustused, mida Euroopa Parlamendis liiga vähe arutatakse. Üks esimesi neist on hoiduda ebamugavusi tekitamast. Mehed saavad romi naised tänavale kerjama. Milline on naiste õiguste olukord romi kogukonnas? Olen näinud lapsi tänaval kerjamas ajal, mil nad peaksid olema koolis; milline on seis seoses koolikohustusega? Kui pannakse toime kuritegusid, siis on ohvriks tavakodanikud ning enamasti mitte vasakpoolsed poliitilised liidrid, kes elavad oma elevantuutornides. Selleks et jõuda probleemi tuumani, tahaksin paluda neil olla külalishakke ja lubada üks romi perekond oma majapidamisse.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). - (FR) Austatud juhataja! Romide puhul on väga palju eelarvamusi. Paljusid neist on siin juba nimetatud. Jagan mõne oma kolleegi meelega, aga sooviksin selgituseks anda teile pisut taustteavet.

Esiteks ei osalenud mitte ükski romi sündmustes, mis põhjustasid tänavusuviset ksenofoobilist, hirmu külvavat poleemikat Prantsusmaal. See oli vaid diversioon. Sellel pole mingit pistmist sellega, et kuriteo toime pannud või selles kahtlustatavaid isikuid saadetakse oma riiki tagasi. Kõikide tagasisaadetute kuriteoregister oli puhas. Siin on tegemist vaid rahvusühma sihikule võtmise ja neist patuoinate tegemisega.

Kuidas sellised väljasaatmised ellu viiakse? Need toimuvad korrapäraselt, evakueerides ajutistes laagrites viibinuid. Politsei siseneb, tavaliselt varahommikul, ja tuvastab isikud. Nende andmete põhjal koostatakse tüüpvormis massiline korraldus riigist lahkumiseks. See tähendab, et ükskõik kedagi ei kontrollita. Seejärel laagrid lammutatakse ning evakueeritavatel ei lasta isegi isiklikku vara päästa. Sellistel sündmustel on tunnistajaid.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Prantsusmaa on otsustanud, et ta ei soovi oma riiki tohutut hulka kutsumata romisid, ent nad olid kutsutud. Kogu see probleem tuleneb otseselt ELi kodanike vaba liikumise õigust käsitlevast direktiivist 2004/38/EÜ.

Igal ELi kodanikul on õigus elada teises ELi riigis. Nagu paljud muud ELi õigusnormid, on see praktikas osutunud absurdiks. Meile ei saabu teisest liikmesriigist vaid kõrgelt haritud ja heade oskustega inimesed, kellel on laitmatu tööeetika. See tähendab, et me pole kaitstud sotsiaalselt soovimatute ja kriminaalsete isikute saabumise eest.

Prantsuse valitsus on alati olnud Euroopa Liidust vaimustunud. Nüüd on neil raske leppida sellega, et ELiga kaasnevad ka romid. Prantslased soovivad nüüd ühineda itaallastega ning öelda romidele head aega. Seda nad siiski ei saa. Parem on ühineda Ühendkuningriigi Iseseisvusparteiga ja öelda head aega Euroopa Liidule.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Kui räägime Euroopa riikide ühisnimetajast, siis pole see rahühik, majandus ega isegi tsivilisatsioon; nende ühisnimetaja on mustlased.

Ajaloolase ja sotsioloogina kavatsen kasutada sõna „mustlane“, millel ei ole mingit halvustavat ega alandavat alatooni, eriti kuna mõiste „romi“ on kunstlik ja väljamõeldud. Pealegi kirjutas Johan Strauss täpselt 125 aastat tagasi opereti „Mustlasparun“, mitte „Romi parun“.

Kahju on sellest, et endiselt ei tehta vahet romidel ja rumeenlastel. Olen avastanud, et kui tegemist on mustlastega, siis valitsevad endiselt kogu maailmas rassilised eelarvamused ning valed stereotüübid ja eksiarvamused. Leidub inimesi, kes nimetavad neid romideks ja vihkavad neid, samal ajal kui mina nimetan neid mustlasteks ja armastan neid.

Ei mustlasi ega minu koduriiki Rumeeniat ei tohi süüdistada selles, mis praegu toimub. Suurim mustlaste Euroopasse ränne leidis aset 1241. aastal suure mongolite sissetungi ajal. Neid toodi Euroopasse kui oskuslikke käsitöölisi, kes teenisid abivägedes.

Asjaolu, et pärast nii pikka aega on Rumeenias rohkem mustlasi kui ülejäänud Euroopas, tuleneb järjestikustest väljasaatmise ja tagakiusamise lainetest, mis leidsid aset rohkem kui 500 aastat tagasi enamikus n-ö vana maailma riikides. Nüüd häbistatakse Rumeeniat, et ta on olnud liiga salliv ja külalislahke.

Mustlaste massiline väljasaatmine pole lahendus. Muidugi pole meeldiv, kui teie mugavasse ellu sekkutakse, aga kui pannakse toime kuritegusid, siis tuleb seadust rakendada iga juhtumi suhtes eraldi ja mitte otsustada kollektiivsete sanktsioonide kasuks.

Miks ei saada Pariisis asuv valitsus neid otse Indiasse, nende päritolumaale?

Simon Busuttil (PPE) . – (MT) Kahtlemata on jube olukord, millesse suurem osa romi kogukonnast on sattunud, Euroopa jaoks häbiväärne. Paljud neist inimestest elavad vaesuslõksus ning nad tuleb sellest viivitamata päästa. Ent veelgi häbiväärsem on poliitiline manipuleerimine ja oportunist, mida kasutavad isikud, kes teevad sellest küsimusest häbematu poliitilise mängu. Ma leian, et see on ka Euroopa jaoks skandaalne ja häbiväärne, sest selline poliitiline manipulatsioon moonutab kogu probleemi. Tegelikult puudutab küsimus romi kogukonna olukorda ning seda, kuidas saab neil aidata sellest väljuda. Seepärast teeb Euroopa Rahvapartei täismahus tööd, et tagada tõhusa strateegia koostamine nende inimeste abistamiseks; see strateegia peab ühendama institutsioonid ja liikmesriigid ning kaasama otseselt romid. Samuti tuleb võtta arvesse liikumisvabadust käsitlevat seadust. Selle seadusega kehtestatakse nii õigused kui ka kohustused ning neid mõlemaid tuleb täielikult kohaldada. Seega, kui keegi rikub seadust, siis võib selle isiku välja saata. Kui meie,

eriti kesksete parteide liikmed, ei kohalda seda seadust, pidades kinni inimõigustest, siis inimesed, meie valijad, hääletavad äärmuslike ja populistlike erakondade poolt ning paluvad neil seda kohaldada.

Sylvie Guillaume (S&D). - (FR) Kallid kolleegid! Väljendan oma äärmist hukkamõistu selle suhtes, kuidas toimis Prantsusmaa valitsus, kasutades romide olukorda, et muuta nad patuoinaks, nii nagu muud valitsused Euroopa Liidus on varem teinud ja teevad jätkuvalt.

Inimeste riigist lahkuma sundimine, koidikuaegsed reidid laagritesse, perekondade eraldamine, ähvardused, inimeste vähese vara hävitamine ja väljasaatmised: niiviisi kohtles Prantsusmaa valitsus sel suvel romisid, üritades neid süüdistada ebatavalise olukorra tekitamises, varjates samal ajal oma raskusi riigi majandus- ja sotsiaalprobleemide lahendamisel.

Need väited ja selline teguviis on põlastus- ja laiduväärsed. Ent need peavad nüüd andma tõuke otsustavaks reaktsiooniks kõikide nende poolt, kes leiavad, et kohustus tagada õigused ei tähenda üksnes sõnu, vaid keerulist tegelikku olukorda, mis kohustab meid tegutsema.

Seega, kui Euroopa Komisjon arvab tegelikult, et ta on kohustatud langetama otsuse, siis peab ta meile kohe ilma kõrvalepõigetest teatama, kas Prantsusmaa valitsus on rikkunud ELi õigusnorme ja põhiõiguste hartat või mitte. Ma vist aiman, milline võiks olla vastus.

Euroopa Komisjon peab rakendama kõik romide lõimimise tegevuskava tahud sidusa lähenemisviisi raames, mis puudutab eelkõige haridust, tööhõivet, heaolu ja tervishoidu. Selleks peab komisjon pühenduma oma poliitika kooskõlatamisele. Diskrimineerimisevastane võitlus on üks meie ühiseid eesmärke ning komisjon peab selles küsimuses kindlat poliitilist tahet üles näitama. Minu arvates on see sobiv eesmärk 2010. aastaks, mis on, tuletan meelde, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta.

Sarah Ludford (ALDE). – Austatud juhataja! Asepresident Reding on mind kindlasti veennud, et ta võtab seda küsimust tõsiselt ning teeb selle kallal koos oma kolleegidega kõvasti tööd.

Ent nagu teisedki, ootan kannatamatult komisjoni otsust selle kohta, kas Prantsusmaa on rikkunud ELi õigust või mitte. Loodan, et kuuleme seda peagi ning ka seda, kas komisjon kavatses algatada Prantsusmaa vastu – ja tegelikult mis tahes muu liikmesriigi vastu, mis seda väärrib – rikkumismenetluse seoses vaba liikumise direktiivi rikkumisega.

Nagu ka teised on öelnud, tunnistan seda, et vaba liikumise direktiivi ja tegelikult ka ühinemise üleminekukorra alusel – mis on kahetsusväärne – kehtivad elamislubade suhtes piirangud; ent me soovime kuulda komisjonilt täpselt, kas neid on rikutud.

Üks asjaolu, mida ei ole mujal nimetatud – see on väga tundlik küsimus – ja mis võimaldab Prantsusmaa valitsusel välja vingerdada rahvuslikul pinnal toimunud diskrimineerimisest, on see, et Prantsusmaal ei koguta etnilist päritolu puudutavaid andmeid. Seega, kui minister Lellouche mainis koosolekul, kus ma osalesin, et Prantsusmaal on iga neljas noor vahistatu Rumeenia kodakondsusega, siis ta hoidus ütlemast, et nad on romid.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Catherine Grèze (Verts/ALE). - (FR) Nüüd on tõesti Prantsusmaa kord kogeda väljasaatmiste ajastut. Need on rahvusrühmal põhinevad massilised väljasaatmised, mis

on ELi õigusega täielikult vastuolus. Praegusel nii-öelda sotsiaalsarkosismi ajastul on minu kaasmaalaste ehk prantslaste huulil vaid üks küsimus: „Täna on romide kord, aga kelle kord on homme?“ Kui soovime mõelda euroopalikult, nagu José Manuel Barroso meile täna hommikul meelde tuletas, siis on aeg näidata, et euroopalik mõtteviis ei piirdu majandusega.

Euroopa peab peagi vaatama oma minevikku ning tunnistama mustlaste genotsiidi. Mul tuleb kananahk ihule, kui kuulan mõnda meie paremäärmuslikku kolleegi. Kui soovime praegu tagada, et meie vähemusi koheldakse austusega, peetakse kinni väärtustest ning järgitakse põhiõiguste hartat, mis kuulub Lissaboni lepingusse, siis on teil praegu vaid üks valik ning selleks on Prantsusmaa hukkamõistmine.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Bulgaarias on romide probleem väga ulatuslik. Sadu tuhandeid romisid, kes elavad Bulgaarias, hoiavad mustlasparunid meelega vaesuses. Neil parunitel on võimalus saada tohutute organiseeritud kuritegevusega tegelevate rühmituste juhtideks teiste romide kannatuste arvelt. Iga Bulgaaria kodanik, kellest saab romide toime pandud kuriteo ohver, kannatab selle tõttu.

Enne Bulgaaria ühinemist ELiga suunati palju kriitikat meie suhteliselt kesistele lõimumisvõimalustele, mille põhjustas nõrk majandus. Ent mida me täna näeme? Kõikvõimas Prantsusmaa, ELi asutajariik ja juhtiv majandusjõud, ei saa hakkama isegi mõnesaja romi lõimimisega, rääkimata kehva majandusega Bulgaariast, kus elab sadu tuhandeid romisid. Prantsuse valitsuse tegevus ei tule kasuks kellelegi, eriti mitte Euroopa Liidule. Väljasaatmised näitavad topeltstandardite kohaldamist mitte ainult romide, vaid kõikide Bulgaaria kodanike suhtes, mis põhjustab samuti sügavat pettumust. Bulgaarlased ja konservatiivne erakond Attack ootavad nende probleemide lahendamisel soldiaarsust. José Manuel Barroso nimetatud üleeuroopaline tegevuskava on hädavajalik, sest probleem juba on üleeuroopaline.

Tänan.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Diskimineerimine ja kollektiivsed väljasaatmised on keelatud. See on seadus, mida me kõik toetame, olenemata sellest, millisesse fraktsiooni me kuulume. Komisjon peab esitama viivitamata selgelt ja avalikult iga juhtumi läbivaatamise tulemused ning ütleva, kes vastutab ja milliseid meetmeid tuleb võtta.

Igasugune üldseos romi rahvusrühma ja kuritegevuse vahel viib rassismi ja diskimineerimiseni. Kriminaalvastutus on individuaalne ning seda kinnitatakse tõendite ja menetluste põhjal.

Ent tahaksin siiralt toonitada igaühe vastutust, sealhulgas Rumeenia ametiasutuste ja kõikide erakondade poliitikute vastutust selle eest, mida nad on viimase 20 aasta jooksul selle rahvusrühma jaoks teinud ja tegemata jätnud. Muuseas ütlen nendele, kes veel ei tea, et olen Rumeenia kodanik.

Meie liikmesriigid ja Euroopa institutsioonid, peame nüüd jõud ühendama ning rakendama romide strateegia nende inimeste asukohast olenemata.

Claude Moraes (S&D). – Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi arvates on ülitähtsad teemad peamiselt romide vaesus ja sotsiaalne tõrjutus ning me võtame oma kohustusi tõsiselt. Ent keegi ei kahtle, et oleme täna siin ning ka volinikud on koos nõukoguga kohal sellepärast, et saada teada, mida arvab komisjon, asutamislepingute kaitsja, prantslaste kollektiivsest tegevusest, nagu ütles Viviane Reding, romide vastu.

Sellest pole lugu, kui ta soovib nüüd viivitada ja öelda seda meile hiljem. Aga me oleme siin selleks, austatud volinik, et saada teada mitte ainult seda, kas te jõustate oma otsuse, vaid ka seda, milline see otsus on. Kui saame ebakindla ja ebaselge vastuse sellele, kas on toimunud kollektiivne karistamine – need on teie sõnad – või kas meetmeid võeti iga juhtumi suhtes eraldi, mida nõutakse ELi vaba liikumise direktiivide alusel, siis peame seda teadma. Ootame teilt seda vastust.

Kui saame selle vastuse, siis oleme olukorras, kus teame, et teised riigid ei tohi kasutada pretsedendina etnilise vähemuse alusel toimunud kollektiivset karistamist, üht laiaulatuslikumat Euroopa Liidus. See on meile täna väga tähtis ning palun teil olla täpsem ja jälgida asutamislepingute täitmist. Üksnes siis saame asuda romide strateegia kallale, mida igaüks siin parlamendis tundub soovivat ja mille eesmärk on lahendada põhiprobleeme, mis toovad kaasa vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse leviku kogu ELis.

Aga täna kõneleme väljasaatmistest. Meie arvates on need ebaseaduslikud ning te olete andnud ebakindla ja ebaselge vastuse. Olge täpsem. Jälgige asutamislepingute täitmist.

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Minu arvates on sellest arutelust kasu kahel tingimusel: esiteks, kui see toob kaasa elanikkonna ehk nende kümne miljoni romi, kes praegu on äärmiselt haavatavas olukorras, elutingimuste paranemise, ning teiseks, kui see paneb meid kõiki oma kohustusi täitma. Mina isiklikult leian, et me peame omaenda kodus, alustades päritoluriikidest, asjad korda seadma. Riigid peavad rakendama tõhusamat lõimumispoliitikat, sest romid on neis riikides pahatihti kõrvale jäetud ja tõrjutud. See peab muutuma. Ka vastuvõtjariigid – pean silmas Itaaliat varem või oma koduriiki Prantsusmaad praegu –, kus poliitilised juhid on liiga sageli jätnud süüdistaja mulje, häbimärgistades tervet kogukonda ja kasutades romisid lihtsa märklauana üldise hirmu ja usaldamatuse külvamisel. See on vastuvõetamatu. Euroopa Liidus ei tohi sallida mingit diskrimineerivat poliitikat – see on sama Euroopa Liit, mis ei suutnud hoomata selle küsimuse ulatust laienemise ajal. Kulutatud miljardid ei ole kuidagi aidanud parandada romide igapäevast olukorda. Me peame kaotatud aja tasa tegema ning kehtestama laiaulatusliku lõimumise tegevuskava, milles osalevad komisjon, liikmesriigid ja kohalikud ametiasutused, mis liiga sageli võtavad üle keskvalitsuse ülesande romidega tegeleda. Tänan.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Esiteks soovin kutsuda üles oma kolleege mitte andma järele kiusatusele kasutada arutelu teemal „Romide olukord Euroopas“ selleks, et saavutada lühiajalisi poliitilisi eesmärke ning rünnata mõne Euroopa riigi valitsust. Pole asjakohane olla selle küsimuse vastu parteipoliitistel põhjustel. Ma pole kuulnud ühtegi konkreetset ettepanekut, vaid ainult vasakpoolsete rünnakuid. Me vajame pikaajalist strateegiat, et see vähemus lõimida. Ma eeldan muidugi, et liikmesriigid järgivad Euroopa õigusnorme ning tagavad Euroopa Liidu kodanike vaba liikumise täieliku kohaldamise, täites kohustuslikke eeskirju ja haldusnorme, mis kehtivad igas liikmesriigis. See hõlmab ka võrdseid õigusi ja kohustusi – tahaksin väga toonitada sõna „kohustusi“ – iga ELi kodaniku jaoks.

Me peame lähenema individuaalselt. Lahendus ei saa olla üldine ega tohi lubada tervet rahvust või rühma tsenseerida ega häbimärgistada etnilise päritolu või muu vähemusele omase tunnuse alusel. Romide lõimumine ei ole teema, mis puudutab vaid üht liikmesriiki, mille territooriumil see vähemus on aastate jooksul end sisse seadnud. See on üleeuroopaline teema, millele me peame leidma üleeuroopalise lahenduse.

Meil on vaja Euroopa institutsioonide ja Euroopa Liidu liikmesriikide ning romi kogukonna ja kodanikuühiskonna esindajate koostatud strateegiat. Ent tagamaks, et see strateegia ei jää vaid sõnadeks paberil, tuleb see edukalt ellu viia, mis nõuab ka mõlema poole – nii

vähemuse kui ka enamuse – soovi selleks. Me peame ühinema oma ühiste väärtuste – sallivuse, vabaduse, turvalisuse ja solidaarsuse – alusel, et saaksime leida tasakaalustatud lahenduse sellele ulatuslikule kontinenti rõhuvale probleemile.

Lisaks ei soovi ma, et seos Schengeniga lisatakse otseselt või kaudselt...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Kinga Göncz (S&D). – *(HU)* Romide väljasaatmine Prantsusmaalt tõstatab nii põhiõiguste kui ka põhiväärtuste küsimuse. Nendel teemadel on täna juba palju kõneldud. Poliitiliselt võib olla veelgi olulisem, et haavatavat ja erakordselt vaest rahvusrühma on sildistatud ja kriminaliseeritud. See rikub õigust mittediskrimineerimisele ning võib tekitada ka ohtlikke suundumusi. President Sarkozy on juba leidnud järgijaid. Ungaris kõneleb paremäärmuslik erakond Jobbik juba Ungari romidelt kodakondsuse äravõtmisest ja romide laagritesse paigutamisest. Erakonda esindav Euroopa Parlamendi liige kõneleb avaliku julgeoleku tagamisest ja sunnitud lõimimisest.

Suve jooksul astus komisjon aeglaseid ja ebakindlaid ning ebatõhusaid samme. Nüüd on mul mõned küsimused. Mida kavatseb komisjon teha selle vaenule õhutamise leviku ning rahvuslikul pinnal tõrjutuse tugevnemise suhtes, mis aina enam Euroopat mürgitab? Millal saame kõikehõlmava Euroopa romide strateegia, mis suudaks takistada riike probleemi üksteise kaela veeretamast, ning mida kavatseb komisjon teha, et jälgida ELi vahendite kulutamist, et tagada nende kasutamine romide olukorra tõhusaks parandamiseks?

Luigi de Magistris (ALDE). – *(IT)* Austatud juhataja, kallid kolleegid! Minu arvates on president Sarkozy otsus väga tõsine: üritades jälle varjata sisepoliitilisi probleeme – nagu on juba juhtunud Itaalias – püüab ta taastada toetust, kriminaliseerides kõrvalejäänuid ja rändajaid, kasutades ära inimeste muret sotsiaalse turvalisuse pärast.

Enne kui Euroopast saab turgude Euroopa, peab ta olema õiguste, solidaarsuse ja kaasamise Euroopa. Seepärast järgnes president Sarkozy seisukohale kohe väga tõsine avaldus Itaalia siseministrilt, kes soovib kasutada Sarkozy meetodit ja laiendada seda ELi kodanikele, saates nad välja ilma sissetuleku või eluasemeta.

Seepärast pole eesmärk edendada kaasamispoliitikat, poliitikat, millega vähendatakse sotsiaalset ebavõrdsust ja püütakse inimesi ühendada, vaid inimeste kriminaliseerimine. See on väga tõsine, sest rändajatest, kõrvalejäänutest ja nendest, keda peetakse ühiskonna äärealadel asuvaks, on kasu siis, kui neid vajatakse, näiteks ebaseaduslikuks tööks; teisisõnu siis, kui on tegemist nende kohustuste, mitte õigustega. Kui kõrvalejäänud, romi või rändaja paneb toime kuriteo, siis teda karistatakse, aga see ei tohi olla ettekääne väga ulatuslike väljasaatmiste õigustamiseks.

Komisjon peab reageerima, kui ta soovib solidaarsuse, võrdsuse ja vabaduse Euroopat.

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja, kallid kolleegid! Nagu täna hommikul teises arutelus juba ütlesin, soovin, et me aitaksime teineteisel võtta tõsiselt seda, mida me räägime.

Kui see on tõsi – nagu väidavad meie sotsialistidest ja liberaalidest kolleegid –, et Prantsusmaa valitsuse käitumine ei ole demokraatlik, ning kui see on tõsi, et komisjon – Hannes Swoboda sõnul – on ebakindel või koguni aitab kaasa sellele käitumisele, siis miks toetasid sotsialistidest ja liberaalidest komisjoniliikmed Hannes Swobodat? Ja miks need volinikud ei astu tagasi, sundides komisjoni ja valitsusi oma kohustusi täitma?

Teisest küljest, kui see on kõik propaganda, siis tehakse seda propagandat eesmärgiga mitte jõuda probleemi tuumani, sest probleemi tuum ja esmatähtis strateegia on see, et kesksel kohal on inimene. Romi rahvusrühmast pärit kodanikud on inimesed, meie vaesem elanikkond on inimesed, sest lõimumisraskused esinevad peamiselt äärealadel ja mõjutavad elanikkonna vaeseimat kihti; kõik need inimesed vajavad kindlaid reegleid.

Mida peaksime nõudma, mida nõudis Prantsuse valitsus? Tuleb kohaldada Euroopa Liidu direktiive, mille poolt me Euroopa Parlamendis hääletasime, et tagada kindlad eeskirjad, et meie rahval oleks helge tulevik.

Rita Borsellino (S&D). - (IT) Austatud juhataja, lugupeetud Olivier Chastel, austatud volinik, kallid kolleegid! Prantsusmaa valitsuse otsus saata välja üle tuhande romi on äärmiselt tõsine küsimus, pealegi kui arvestame, et see meede võeti propagandistlikel ja populistlikel põhjustel ajal, mil Prantsusmaa valitsuse maine üldsuse ees ei ole kaugeltki hea, ning see on tõeline poliitiline manipulatsioon.

See meede õõnestab eelkõige Euroopa kodakondsuse põhimõtet. Liikumisvabadust käsitleva direktiivi 2004/38/EÜ alusel tuleb seda põhimõtet piirata vaid erijuhtudel ning piiramist tuleb hinnata iga juhtumi puhul eraldi. Ma ei usu, et nii tehti.

Komisjoni kui asutamislepingute täitmise kontrollija ülesanne on kiiresti sekkuda ja hinnata hoolikalt liikmesriikide käitumist, mis on ksenofoobne ega vasta ELi õigusele. Tahaksin teile ka meelde tuletada, et kui Lissaboni leping jõustus, siis muutus põhiõiguste harta kohustuslikuks ning see keelab igasuguse etnilisel päritolul või rahvusel põhineva diskrimineerimise.

Täna pakub see arutelu meile võimaluse teada saada, mida komisjon ja nõukogu arvavad nendest meetmetest ning milliseid meetmeid nad selles küsimuses võtavad, eriti kuna ma päris ausalt öeldes usun, et komisjoni vastus saabus pisut hilja.

Kokkuvõtteks küsin komisjonilt ja nõukogult, mis sai romide ja nende lõimimise Euroopa strateegia väljatöötamise tegevuskavast ning kuidas Prantsusmaa ja teised liikmesriigid kasutavad Euroopa raha, mis on eraldatud rahvusvähemuste lõimimiseks?

ISTUNGI JUHATAJA: László TŐKÉS

asepresident

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Olen vapustatud paljude äsja kuulnud sõnavõtude silmakirjalikkusest ning tahan öelda, et Prantsusmaal kehtivad õigusriigi põhimõtted. Meil puudub diskrimineerimispoliitika; me isegi ei hinda vähemusi. Vabariik on üks ja jagamatu. Me teeme otsuseid üksikjuhtude kohta kohtuniku juhtimisel ning otsused kinnitavad seda. Täna teid, austatud volinik, meile seda meelde tuletamast. Ent Prantsuse rahvas on valinud turvalisuse. Prantsusmaa on heatahtlik inimeste vastu, kes elavad seal seaduslikult. Me võtame meetmeid inimeste vastu, kes pole seaduslikud elanikud, ning prantslased ei salli ebaseaduslikke olukordi. Muidugi eksisteerib liikumisvabadus. Ilmselt kohaldatakse seda liikumisvabadust tingimusel, et isikud ei riku korda ning et kolme kuu möödudes on neil piisavalt vahendeid. Samas vabadusi – see pärineb põhiõiguste harta II peatükist – ei saa siiski olla turvalisuse puudumisel. Vabadus ei saa eksisteerida ilma korrata, sest vabadus ilma korrata viib anarhiani. Pealegi paluvad sellises olukorras kõik vastutavad kohalikud poliitikud korrakaitsejõududel sekkuda. Meie ülesanne on praegu koostada ulatuslik üleeuroopaline lõimumiskava – mida pealegi president Băsescu on soovinud –, et võidelda

maffiaorganisatsioonide ja inimkaubandusega, lahendada haridusprobleeme ning tagada juurdepääs heaolule ja romide poliitiline esindatus. Me peaksime võtma avasüli vastu ühise lahenduse. Oleks kahju, kui meil puuduks ühine lahendus, vaid seetõttu, et Prantsusmaa hukka mõista. Me jätame kasutamata poliitilise võimaluse ning ma loodan, et neljapäevaks on meil vahendeid, et leida see ühine lahendus.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Austatud minister, lugupeetud volinik! Täna teid väga teie sõnavõttude eest. Nendest sõnavõttudest on siiski täiesti selge, et teil pole aimu sellest, mis toimub romide asundustes Euroopa Liidus ja ELi liikmesriikides.

Prantsusmaal toimunu on vaid jäämäe tipp ning Sarkozy otsus pole esimene taoline Euroopa riigijuhi otsus. Selliseid otsuseid on tehtud varem ka teistes riikides. Neid on tehtud Ühendkuningriigis ja Itaalias ning kindlasti tehatakse neid ka edaspidi. On täiesti selge, et komisjon pole suutnud nõuetekohaselt reageerida ning mitte meie, sotsialistid, ei tee sellest poliitilist küsimust, vaid tegelikult teeb seda teie fraktsioon, kes ei suuda tunnistada, et selline asi on Euroopa Liidus vastuvõetamatu.

Austatud volinik, kui me tõesti soovime lahendada romide küsimust, siis peame lõpetama tühjade sõnade tegemise, mida oleme siin juba mitu aastat harrastanud. Tuleb teha väga põhjalik analüüs ja lahendada see olukord koostöös romidega ning mitte vaid romi intellektuaalidega, kellel on sageli väga erinevad seisukohad selle kohta, kuidas romid tegelikult elavad, vaid otse koos nende asunduste esindajatega, millest ma olen rääkinud.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kui palju väärarvamusi hinnangute kohta, mida oleme täna kuulnud! Hinnangud, mis on läbipaistvamad, kui mõtleme õigustele: õigusele mitterepatrieerimisele – milles oleme kõik ühel nõul –, aga ka laste õigusele elada ja õppida väärikas keskkonnas.

Kui sunniksin oma last veetma kärus istudes päevi ristmikel päikese ja vihma käes, laseksin tal einestada keset ametiautode heitgaase, siis võtaks kohus mu poja minult ära. Kui liikmesriik võtaks meetmeid samasuguse olukorra lahendamiseks, mille on tekitanud rahvusvähemuste kogukonnad, siis hakatakse kohe rassismist rääkima.

Direktiivi 2004/38/EÜ artiklis 7 on märgitud, et igaüks, kes osaleb koolitusel, võib elada teise liikmesriigi territooriumil kauem kui kolm kuud. Ent me ei saa lapsi nii täpselt jälgida. See tähendab, et me ei saa neid tuvastada, kui üks laps tuleb kooli ja vastab registri andmetele ning järgmisel päeval saabub teine, kes ütleb, et see on hoopis tema. Koolis ei saa pidada registrit nimedest, vaid tuleks pidada registrit hääletoonidest, sest me ei saa neid tuvastada, ilma et meid rassistideks peetaks.

Eeskiri, mille kohaselt me peaksime austama inimeste mitterepatrieerimise õigust, aga mitte õigust väärrikale elule, on mõnevõrra veider; selle eeskirja täitmise me peaksime tagama ka Euroopas viibivate ELi rahvusvähemuste jaoks.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Täna hommikul toonitati arutus liidu olukorra üle, et Euroopa institutsioonide ja üldsuse vaheline eraldatus kasvab. See on poliitiline probleem ja lisaks Euroopa probleem. Järelikult see kinnitab, et Euroopa ei tugine siseturule ega ühisrahale, vaid üldsusele, põhiõigustele ning vabaduse, turvalisuse ja õiguse alale.

See tähendab, et ilmselgelt tõrjutud vähemuse sotsiaalse lõimumise puudumine ei ole asjaomase riigi probleem ega nende riikide probleem, kus romi elanikkond on väga lõimunud, nagu Hispaania.

See on Euroopa probleem ning seepärast on õiguslikust reaktsioonist sõltumata – mis on esiteks komisjoni ja lõpuks kohtute ülesanne – olemas poliitiline menetlus, mis on Euroopa Parlamendi ülesanne. Euroopa Parlament peab esiteks ütleva üsna selgelt, et rahvuslikul alusel toimunud väljasaatmine on vastuolus nõutava Euroopa kodanike lõimimisega. Teiseks peab ta ütleva, et populistlikud žestid, millega väidetavalt ületatakse liikmesriikide valitsuste probleemid vastusena arvamusküsitlustele ja otsides patuoinaid, on Euroopa Liidu põhimõtetega ja nõutava Euroopa kodanike lõimimisega vastuolus. Lisaks peab ta ütleva, et alati väljendatakse ka hukkamõistu, millega antakse teada, et on valitsusi, keda ei huvita, mida Euroopa institutsioonid ütlevad, sest nad usuvad arvamusküsitlusi; nad peavad olema vastasseisus Euroopa Parlamendi, komisjoni ja kõigi institutsioonidega.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Austatud juhataja! Peaegu kõik kõnelejad on öelnud, et seadust tuleb rakendada võrdselt kogu Euroopa Liidus, ning komisjon on öelnud, et Prantsusmaal on veel vastuseta küsimusi romide väljasaatmise kohta. Minu küsimus komisjonile on järgmine. Kas on kehtestatud tähtaeg Prantsusmaale nendele küsimustele vastamiseks; millal ütleb komisjon, et nüüd on aeg anda meile selge vastus? Sellest tulenevalt tahaks teada ka, millal on komisjon valmis võtma vastu selge seisukoha?

Siis on küsimus veel suures hulgas vahendites, mida kasutatakse romide lõimimisele. Tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse volinik tõi mitu näidet, millest üks oli, kui ma sain õigesti aru, edukas dialoog romidega Ungaris. Minu arvates ei pea dialoogile kuluma nii palju raha. Kas edukatest lõimimisprojektidest pole paremaid näiteid kui Ungaris alustatud dialoog?

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik Reding! Selle aasta jooksul, mil olen olnud Euroopa Parlamendi liige, olen õppinud teid tundma kui volinikku, kes võtab meetmeid diskrimineerimise vastu mitmes valdkonnas ning seni olin arvamusel, et olete õigustatult põhiõiguste volinik. Ent teie tänane sõnavõtt, teie viimaste nädalate väited ja kõhklev viis, kuidas te lahendate seda, mis toimus Prantsusmaal – romide massilist väljasaatmist – on mulle suure pettumuse valmistanud. Seoses sellega nõustun paljude inimestega, kes peavad seda skandaalseks.

Ühest küljest väidate, et Prantsusmaa valitsus on teile teatanud, et ei toimunud sihipärast tegevust, milles oleks põhiõigusi rikutud, ning teisest küljest ütlete hiljem, et soovite teha kindlaks, et ka Prantsusmaa täidab Euroopa õigusnorme. See tähendab siis, et Prantsusmaa on selles küsimuses Euroopa õigusnormidest üle astunud. Miks te ei ütlete seda otse ja lihtsalt?

Ma ootan, et te tegutseksite sama selgelt, nagu komisjon alati tegutseb turuvabaduse kaitsmisel – nagu juba öeldud –, kaitses ka asutamisvabadust ja kõikide Euroopa kodanike liikumisvabadust, ning ei jäta neid teemasid tähelepanuta.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ida-Euroopa riike, kus romi vähemused on suurearvulised, kritiseeritakse tihti, et nad ei hoolitse piisavalt romide eest. Ent sellele üldisele kriitikale ei järgne mingeid konkreetseid ettepanekuid, mis kirjeldavad võimalikke viise lõimida romid enamusühiskonda tsiviliseeritult ja kultuuriselt.

Praegune sadade romide väljasaatmine Prantsusmaalt nende päritoluriikidesse näitab, et sisserännanud romi perekondade eluviisi, nende väärtusteskaalat ja suhet enamusühiskonnaga ei mõisteta isegi riigis, millel on rikkalik kogemustepagas praktiliselt kogu maailmast saabunud sisserändajate lõimimisel.

Ma ei soovi mõista kohut Prantsusmaa valitsuse otsuse üle. Ent ma tean, et see ei lahenda romide probleemi. Ehkki see võiks olla uue ühise protsessi algus Euroopa Liidus ja

liikmesriikides, et leida sellele probleemile kõikehõlmav ja tõhus lahendus. Euroopa Liit peaks võtma siin siiski juhtrolli, sest eri riigid suhtuvad sellesse probleemi rohkemal või vähemal määral teatava egoismiga.

Franz Obermayr (NI). –(DE) Austatud juhataja! President Sarkozyd üritatakse süüdistada poliitilises tegevuses, et juhtida tähelepanu kõrvale Prantsusmaa probleemidelt, aga see kahetsusväärne romide väljasaatmine on tõend suurematest probleemidest. Sadades asundustes elavad romid suletuna paralleelses maailma ja sageli satuvad nad kuritegelikule teele. See tekitab muidugi muret ja hirmu ümbruskonnas elavates inimestes.

Me ei tohi unustada juhtumit, mis viis praeguse olukorrani. Põhjuseks oli siiski see, et 50 maskides romi ründas Prantsuse politseiametnikke. ELi kodanike liikumisvabadust ei tohi kasutada vabandusena. Tahaksin, et võetaks arvesse ka asjaolu, et eriti Rumeenias on suuremeelne naturalisatsioonipoliitika ning eelkõige romidele, aga ka Moldova maffia liikmetele antakse väga lahkelt passid.

Ühest küljest on see meie jaoks muidugi vastuvõetamatu: soovida piiramatut liikumisvabadust ELis – liikumist on täna mitu korda mainitud – samal ajal, kui teisest küljest antakse passe ja kodakondsust liberaalselt, toetades sellega kontrollimatut sissevoolu Euroopasse.

Roberta Angelilli (PPE). –(IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! See pole meil esimene kord pidada arutelu romide teemal. On palju häid kavatsusi, aga tulemused on ausalt öeldes ebarahuldavad. Me oleme muidugi kõik laias laastus vastutavad; võime sel juhul romide lõimimise kohta öelda, et see, kes on patuta, visaku esimesena kivi.

Sellegipoolest tänan komisjoni uue poliitika eest, mida ta täna tutvustas; mulle oleks meeldinud põhjalik arutelu neil teemadel, ent see polnud võimalik. Oleme olnud tunnistajaks tavalisele käitumisele ning kõige rohkem meeolehärmi valmistab mulle asjaolu, et romisid kasutatakse ideoloogiliste etturitena poliitilistel eesmärkidel, nii nagu vasakpoolsed seda täna teevad; samad vasakpoolsed, kes on valitsenud aastaid riigi ja kohalikul tasandil ning kes lasid romidel elada jätkuvalt viletsates agulites, kus lapsi sunnitakse kerjama ega lasta neil koolis käia jne.

Seepärast, austatud Hannes Swoboda, kui vasakpoolsed olid võimul, ei olnud mingit raevu tunda; ma ei kuulnud mingit nõrdimust, kui need asjad juhtusid. Tahaksin pöörduda juhataja poole: järgmine kord võiksime pidada tõelise arutelu poliitika, programmide ja faktide kohta.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). –(RO) Olen näinud, kuidas tegude ja väidetega häbimärgistatakse rahvusühendust. Samuti olen kuulnud väiteid, mis loovad negatiivse pildi riigist või rahvast. See on Euroopa vaimsuse ja põhimõtete vastuolus ning tekitab populistlikke ja ksenofoobseid seisukohti, mis õõnestavad ELi põhimõtteid.

Me ei saa lubada kasutada eelarvamusi romide suhtes poliitilistel eesmärkidel. Me ei saa omaks võtta esimese ja teise klassi kodanike olemasolu Euroopa Liidus. ELi tasandil kooskõlastamise eesmärk peab olema parandada romide olukorda ning mitte piirata kodanike õigusi.

12 miljonit romi, mustlast või rändrahva esindajat, nagu neid kutsutakse nende päritoluriikides, on ühine probleem, mis nõuab ühiseid lahendusi. Minu arvates on lubamatu luua mingit seost romide küsimuse ja Schengeni viisaga või Rumeenia ja Bulgaaria ühinemisega seotud küsimuste vahel.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Oli pisut piinlik näha komisjoni presidenti täna hommikul teemast kõrvale põiklemas, aga pean ütleva, et nüüd, pärast lõunat on see muutunud naeruväärseks. Põhiõiguste volinik saabub siia ja esimene asi, millest ta kõneleb, on kuritegevus. Austatud Astrid Lulling, teie portfelli on põhiõigused ning olen väga toetanud selle olemasolu ning energiat, millega olete olnud sellele pühendunud, aga ma ei tunne teid praegu selles rollis ära, austatud volinik.

Ent samal ajal kui siin kõneleme, rikutakse Euroopa kodanike põhiõigusi – vaba liikumise õigust ning õigust mittediskrimineerimisele. Rikutakse asutamislepingute põhimõtet ega austata liidu enda ajalugu; siin pole tegemist vaid Teise maailmasõja aegse kauge ajalooga, vaid ka 1990ndatel toimunuga.

Tuletagem meelde, mida me kõik ütlesime Rumeeniale ja Bulgaariale, kui nad soovisid Euroopa Liiduga ühineda. Me ütlesime, et kui nad ei kiusa taga vähemusi, ei vii läbi etnilist puhastust ja käituvad inimõigusi järgides, siis võivad nad Euroopa Liiduga ühineda. Nad ühinesid ning nägid alles siis, et võimsamad riigid Euroopa Liidu keskmes võivad probleemideta ja komisjoni märkamata teha asju, mida me keelasime Rumeenial ja Bulgaarial enne Euroopa Liiduga ühinemist teha.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Siin on palju räägitud ja on olnud palju poleemikat. Ma ei vasta samal viisil, sest me peame maha rahunema ja mõtlema, milleks me siin oleme – nimelt selleks, et probleeme lahendada ja mitte neid juurde tekitada. Üks konkreetne küsimus, mida küsiti, oli järgmine. Kes olid Córdoba tippkohtumisel koos romi esindajatega? Seal olid László Andor ja mina, kaks Hispaania ministrit, Prantsuse riigisekretär ja Soome minister. See oli kõik 27 valitsuse kohta.

Kui vaatate dokumente, mis on kättesaadavad selle kohta, kes kui palju kulutab romi elanikkonnale, siis mõistate, et üldjoontes ei kasuta meie valitsused vahendeid, et investeerida romi elanikkonna elujärje parandamisse, ent sellest lasen kõnelda oma kolleegil László Andoril.

Ma peatun Hannes Swoboda sekkumisel, sest selle toon oli sama, mida on kasutanud mitmed Euroopa Parlamendi liikmed. Olen üllatunud, sest meil on ühised väärtused ja põhimõtted, ning kui vaatan sotsialistide fraktsiooni resolutsiooni, siis see kordab sõna-sõnalt seda, mida ütlesin komisjoni nimel augustis. Tsiteerin seda, mida tookord rääkisin: „Mul on kahju... et mõnes liikmesriigis viimastel nädalatel kasutatud sõnad on olnud avalikult diskrimineerivad ja osaliselt mässule kihutavad. Romide olukord on tõsine küsimus. See peaks olema päevakorras mitte vaid augustis, vaid terve aasta vältel, ning poliitikud peaksid sellesse suhtuma hoolikalt ja vastutustundega. Riiklikel otsustajatel on oluline roll, et tagada nii avalik kord kui ka kõikide eurooplaste sotsiaalne lõimimine, kes soovivad nende riigi territooriumil elada. Sest Euroopa ei ole vaid ühisturg – see on samal ajal väärtuste ja põhiõiguste ühendus. Euroopa Komisjon jälgib seda.”

See oli komisjoni ametlik avaldus. Ent komisjon keeldub võtmast romi küsimust mustvalgelt ning muutmast seda parteipoliitiliseks teemaks.

Nii nagu teiegi, mõistsin väga selgelt hukka selle, mida on öeldud mitte ainult Prantsusmaal, vaid ka paljudes teistes liikmesriikides. Nii nagu teie, leian ka mina, et liikumisvabadus on üks Euroopa Liidu põhivabadusi. Kogu komisjon toetab seda.

Ent ei eksisteeri vaid õigused. Kehtivad ka kohustused ning komisjoni ülesanne on leida tasakaal nende õiguste ja kohustuste vahel, mida ei esitatud meile täna, vaid mille kohta Euroopa Parlament tegi otsuse 2004. aastal, väljendades hääletajate huve. Selle õiguste ja

kohustuste vahelise tasakaalu saavutamiseks praktikas oleme iga päev suhelnud Prantsuse ametiasutustega. Oleme teinud selle selgeks ning seepärast saabusid ministrid Brüsselisse, et pidada väga otsekohene ja selge arutelu komisjoniga. Olen teile öelnud, mida ministrid ütlesid komisjonile.

Samal ajal analüüsivad meie õigustalitused jätkuvalt, mis kohapeal tegelikult toimub, sest me ei saa lihtsalt liikmesriigile sõda kuulutada. Kehtivad eeskirjad, et analüüsida, mida liikmesriik on teinud, ning ma ütlesin teile väga selgelt, et see analüüs pole veel lõppenud ning meil ei ole veel tõendeid selle kohta, kas toimus diskrimineerimine või mitte või kas menetluslike tagatise kohaldati pärast iga juhtumi uurimist koos kirjaliku põhjendatud otsusega ja ühekuulise perioodiga, mille jooksul tuleb lahkuda.

Seda kõike alles analüüsitakse. Me teame – ning see on kurb tõde –, et Prantsusmaa ei ole rakendanud 2004. aasta vaba liikumise direktiivi seoses menetluslike tagatistega ning just nendest menetluslikest tagatistest me kõneleme, seega komisjon tegeleb selle küsimusega. Seepärast saatsin täna komisjoni nimel Prantsuse ametiasutustele kirja just selles küsimuses. Võite olla kindlad, et kui on õiguslike tõendeid Prantsusmaa või mis tahes riigi kohta – ning te teate varasemast, et võin süüdistada ka nii-öelda suuremaid riike ning et ma tavaliselt võidan neid kohtus –, siis ma tegutsen. Ent selleks, et kohtus võita, peavad olema tõsised põhjendused; ei saa teha vaid parteipoliitilisi avaldusi. Komisjon on tõsine organisatsioon, mis peab järgima eeskirju ning just seda komisjon teeb nüüd ja edaspidi.

Mul on ühest asjast kahju. Unustagem parteipoliitiline elevus, sest see on poliitikas tavapärane. Mul on kahju, et oleme tegelikult väga vähe kõnelnud romide saatusest, ehkki oleme siin just seepärast.

Oleme koostanud teatise ja tegevuskava. Meil on romide platvormid. Me saame kasutada kõiki meetmeid. Miks neid meetmeid ei kohaldata? Tegemist on vaeslõksuga ja diskrimineerimise küsimusega. Te peaksite aitama komisjonil sundida liikmesriike neid meetmeid kohaldama. Raha on olemas, aga seda ei kasutata probleemi lahendamiseks.

Miks? Isiklikult arvan, et see võib tuleneda sellest, et meie liikmesriikides ei ole väga populaarne kasutada ELi raha romi kogukonda investeerimiseks. Loodan, et ma eksin, ning et nende viie meetmega, mille välja pakkusin, edaspidi olukord muutub. Loodan Euroopa Parlamendile, et ta aitab mul selles suunas liikuda, sest üksinda ja László Andori abiga ma seda teha ei suuda.

Ma vajan teie abi, aga mitte parteipoliitiliseks poleemikaks. Ma vajan teie abi, et võtta konkreetseid meetmeid, et probleemid lahendada ja ületada.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Oleme just pidanud arutelu väga olulisel teemal. Siiski ei ole rohkem kui 20 parlamendiliiget saanud võimalust sel teemal sõna võtta. Seepärast teen ettepaneku, et lähitulevikus peaks juhatajal olema võimalus muuta töökorda ja pikendada arutelusid, et kõigil kolleegidel oleks võimalus osaleda niivõrd olulises arutelus nagu praegu.

Hannes Swoboda (S&D). – Austatud juhataja! Teen väga lühidalt. Esiteks, austatud volinik, meil oli romi küsimustes arutelu mõni kuu tagasi. Euroopa Parlament oli seda arutelu soovinud.

Teiseks ei ole ma täielikult rahul, ent see, mida ütlesite oma vastuses praegu, oli palju kindlam ja selgem kui see, mida ütlesite arutelu alguses.

László Andor, komisjoni liige . – Austatud juhataja! Nii nagu varemgi, olen ka edaspidi alati valmis romi küsimust arutama.

Tahaksin oma vastuses keskenduda mõnele põhipunktile. Aasta alguses, peagi pärast komisjoni selle koosseisu ametisse astumist oli minu esimene ametlik visiit Pariisi vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta avakonverentsile. Mulle avaldas tõesti muljet sealne atmosfäär ning vabatahtlaste ja valitsuse ametnike väga siiras soov vaesuse vastu võidelda ning teha koostööd selle nimel, mille me hiljem sõnastasime kui Euroopa 2020. aasta eesmärgid.

Peaks olema ütlema selge, et viimase kahe kuu sündmused ei olnud need, mida me veebruaris Pariisis kavandasime või toetasime. See on pettumus meist paljude jaoks ning ma mõistan seda osa Euroopa Parlamendist, kes on väga kriitiline nende sündmuste suhtes.

Ent isegi kui me mõistame nende küsimuste väga keerulist laadi, siis arvan, et peaksime pöörama tähelepanu palju skandaalsemale olukorrale, mis eksisteerib romide päritoluriikides; romid on praegu väga keerulises olukorras, sest Prantsusmaa ja teised riigid on otsustanud nad välja saata. Me kõneleme kümnest miljonist inimesest, kellest paljud elavad võimatus olukorras.

See pole tõsi, nagu kuulsin ühes tänases sõnavõtus, et neid inimesi pole kunagi lõimitud. Pole tõsi, et romid ei suuda kultuurilistel – või mis tahes muudel põhjustel – muu ühiskonnaga lõimuda. Pean siinkohal märkima, et ehkki see on jällegi keeruline teema, siis enne 1989. aastat oli enamikul romidel töökoht. Nad olid väga tihti vaesed ning tegid lihtsaid, aga nad olid teataval määral tööturuga lõimitud ning neil oli põhitasemel elatis.

Peame ütlema väga selgelt, et majanduslik üleminek oli samuti teatav tõke. Romid olid ilmselgelt selle üleminekuperioodi põhiühvrid. Kui me seda ei tunnista, siis me ei mõista täna probleemi allikat ega suuda hinnata, kui suuri pingutusi on vaja. Pingutama peab kogu Euroopa, sest asjaomastel riikidel ei ole piisavalt vahendeid, energiat ja pühendumust neid probleeme üksinda lahendada.

Tahan lükata kategooriliselt tagasi oletuse – või süüdistuse –, et komisjon on alles nüüd märganud, et osa sellest rahast – sotsiaalfondi ja struktuurifondide vahenditest – ei täida eesmärki ega anna tulemusi.

Arutasime seda väga otsekoheselt Córdobaas koos George Sorosega. Arutasime seda parlamentaarsel konverentsil, mida juhtis Hannes Swoboda; ning sellega kavatsetakse tegeleda veel muudolgi kohtumistel. Kahepäevasel Euroopa Sotsiaalfondi konverentsil juunis pöörati samuti sellele küsimusele tähelepanu, nii nagu ka praegu Budapestis toimival konverentsil. Samasugused konverentsid on järgmisel aastal kavas Bulgaarias ja Slovakkias. Põhiline konverents, millel osaleb eeldatavasti ka president Băsescu, toimub oktoobris Bukarestis ning seal keskendutakse eelkõige sellele, kuidas Euroopa vahendeid võiks nende probleemide lahendamiseks paremini kasutada.

Oleme olnud väga aktiivsed koos Euroopa Parlamendiga uue mikrokrediidirahastu loomisel. Üks põhiargumente mikrokrediidirahastu poolt oli asjaolu, et marginaliseerunud kogukondadeni – eriti romideni – ei jõuta piisaval määral ning nad ei saa abi põhifinantssektorist ega isegi Euroopa rahastamisvahenditest.

Aga meil peab olema pikaajaline strateegia. Keegi ei tohiks arvata, et leidub imerohtu – lihtsaid abivahendeid selle probleemi kiireks lahendamiseks – ning et tegemist ongi vaid kiire lahenduse leidmisega. Meil peab olema pikaajaline strateegia. Meil on pikaajaline

strateegia, nimelt Euroopa 2020. aasta strateegia, milles pööratakse väga palju tähelepanu vaesusega võitlemisele ja arvulistele eesmärkidele. Liikmesriigid töötavad oma reformikavade kallal. See pole lihtsalt vastuvõetav, kui riigid, kus on palju romiseid, ei võta kindlat kohustust romi kogukondade vaesuse vähendamise kavas seoses tööhõivega ja sama olulisena ka seoses haridusega.

Varases lapsepõlves saadud haridus on põhiline. Volinik Vassiliou on kõikides nendes aruteludes mõttes meiega ning ta osaleb ka Viviane Redingi kavandatud rakkerühmas, kui see tööle hakkab. See alustab varases lapsepõlves saadud haridusega ning jätkab nõuetekohaste ettevalmistustega tööturul osalemiseks. Aga see on tõesti nagu vastu tuult rühkimine ning võtab palju energiat.

Samas olen nõus kõikide nendega, kes rõhutavad, et me peaksime võtma ka valitsevat olukorda tõsiselt ja mitte rääkima üksnes pikaajalistest lõimumiskavadest. Tõepoolest esineb rassismi ja ksenofoobia suurenemise oht. Nagu juhataja oma sõnavõtus täna hommikul ütles, ei ole neil absoluutselt mingit kohta Euroopa Liidus.

Juhataja. – Tahaksin lõpetuseks öelda subjektiivse märkuse. Kuna ma juhin seda istungit, siis ma pole saanud selle teema arutelu osaleda, aga ma esitasin oma märkuse kirjalikult, sest pean seda teemat väga oluliseks.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Austatud juhataja! Ütlen kiiresti paar sõna, et teha kokkuvõtte sellest arutelust, mis on kahtlemata olnud väga huvitav. Tahan öelda, et sellest arutelust oleks kasu, kui see aitaks meil edaspidi teha edusamme romide lõimimise küsimuses. Ma arvan, et asi on eelkõige selles, et me peame selle varapärastlõunase istungi lõpetama. Nagu ma just ütlesin, puudutatakse seda teemat korrapäraselt nõukogu eri koosseisude, sealhulgas tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu (EPSCO) järelustes; kõikide nende järeluste eesmärk on edendada romide lõimimist liikmesriikides. Lugesdes erinevaid nõukogu dokumente, võib näha, kui sageli nõukogu regulaarselt tegeleb selle küsimusega ja võtab sõna rahvusrühma häbimärgistamise vastu. Eesistujariik Belgia teatas lisaks hiljuti, et lõimumine jääb üheks Euroopa Liidu aluspõhimõtteks ja et seda küsimust tuleks asjakohastel foorumitel arutada. Kui täpne olla, siis peab see arutelu hõlmama kõiki asjaomaseid riike ning toimuma vajaliku meelegindlusega. Oleme kindlasti võtnud vajalikul määral teadmiseks komisjoni hiljutised otsused ja taotluse kutsuda kokku ühise EPSCO ning justiits- ja siseküsimuste (JSK) nõukogu. Rohkem ma selle taotluse asjakohasuse kohta märkusi ei tee. Tahan vaid öelda, et EPSCO nõukogu on ngunii seda taotlust osaliselt oodanud, sest romide lõimimise teema on tema järgmise, 21. oktoobril peetava koosoleku päevakorras.

Juhataja. – Vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2 olen saanud kuus resolutsiooni ettepanekut ⁽¹⁾.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 9. septembril 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Olen kindel, et romide ees seisvaid probleeme ei saa lahendada äärmuslikke meetmeid kasutades. Me peame toimima vastutustundlikult ning kaasama sellesse protsessi kõik Euroopa riigid, olenemata sellest, kui raske töö see

⁽¹⁾ Vt protokoll.

võib tunduda. Romid on Euroopa kodanikud ning neil tuleb lasta kasutada kõiki Euroopa õigusnormidega tagatud põhiõigusi: õigus valida elukohta ja liikumisvabadus. Nende õiguste rikkumine Prantsusmaal loob ohtliku pretsedendi ja võib pika aja jooksul halba mõju avaldada. Minu arvates on meie kohustus hoiduda teatavat sisserändajate rühma süüdistamast ja eriti kriminaliseerimast, eriti kuna vabatahtlikult repatrieerunud romid ei olnud kriminaalkorras karistatud. Samuti usun, et lahendus ei peitu romide saatmises ühest Euroopa piirkonnast teise või, veelgi halvem, kollektiivsetes väljasaatmistes. Peame võtma ühiseid Euroopa meetmeid, et lõimida see vähemus ja töötada välja Euroopa romide strateegia. Selle strateegia prioriteetsed valdkonnad peavad olema haridus, tervishoid ja tööturule juurdepääsu võimaldamine. Väga oluline on leida üheskoos konkreetsete lahendused, mis toetavad romide sotsiaalset kaasamist, ja mitte lubada ühelgi viisil selle kogukonna esindajatel end kõrvalejätuna tunda.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjalikult*. – (RO) Soovin rõhutada, et romi kodanike väljasaatmised, mille panid toime Prantsuse ametiasutused, ei pruugi olla asutamislepinguga vastuolus. Küsimust tuleb uurida iga juhtumi puhul eraldi, sest Euroopa kodanikel ei ole tingimusteta liikumisvabaduse õigust, vaid nad võivad seda õigust kasutada kooskõlas direktiivi 2004/38 sätetega, milles nähakse selgelt ette tingimused nende riigis viibimiseks. Lisaks võib ELi kodanikke välja saata turvalisuse, avaliku korra ja rahvatervise kaalutlustel. Küsimus, kas need meetmed on õigusvastased, kerkib esile vaid siis, kui on välja saadetud romid, kes on seaduslikud elanikud. Teisest küljest on romidel, nagu teistel Euroopa kodanikel, nii õigused kui ka kohustused. Lahendus on koostada tõhus, ühtne Euroopa strateegia, mis toetab romide sotsiaalset kaasamist, et võimaldada neil täita oma kohustusi kodanikena. Teine oluline aspekt on kaotada diskrimineerimine, muutes inimeste ettekujutust romidest. Ei Prantsusmaa ega teised liikmesriigid ei tohiks jätta Rumeenia õlgadele kogu vastutust romide olukorra lahendamise eest. Meediamoonutused Prantsusmaal ja katse lõigata väljasaatmistest kasu valimiseesmärkidel on täiesti kasutud. Me peame näitama üles solidaarsust ja vastutust selle tundliku küsimuse lahendamisel. Tõepoolest, meie suutlikkus seda saavutada paneb proovile ELi poolt aastate jooksul väljendatud väärtused.

Corina Creţu (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Mõistan täielikult hukka Prantsusmaa valitsuse toime pandud rikkumised romide kollektiivsel väljasaatmisel. Kahjuks võib sellist Silvio Berlusconi edendatud äärmuslik-populistlikku käitumist täheldada riigis, mis soovib väita, et on inimõiguste häll. Samal ajal pean ütlema Euroopa Komisjonile, et tema passiivne hoiak selle suhtes, et Prantsusmaa rikub direktiivi 2004/38 artikleid 14, 27 ja 30, näitab tema kaassüüd Euroopa suurima vähemuse diskrimineerimise kinnistamisel ja teravdamisel. Romide olukord halveneb nii kooskõlastatud Euroopa lõimumispoliitika puudumise kui ka äärmuslike ärakasutamiste tõttu, mis kahjustavad Euroopa väärtusi. Seepärast kutsun komisjoni üles kindlalt sekkuma, et teha lõpp kollektiivsetele väljasaatmistele vastavalt konsolideeritud ELi lepingu artikliga 258 antud volitustele. Vastasel korral riskime sellega, et selline ebademokraatlik ja häbiväärne käitumine levib, mida kinnitavad Soome valitsuse esindajate väited ja tagasiside eilselt mitteametlikult ministrite kohtumiselt Pariisis.

George Sabin Cutaş (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Igapähele on selge, et liikumisvabadus ELis on Euroopa kodanikele tagatud põhiõigus. Teine oluline õigus on mitte sattuda selliste tegude ohvriks, mis tulenevad soost või kuulumisest teatavasse rassilisse, etnilisse või sotsiaalsesse rühma või teatava keele kõnelemisest, usutunnistusest või poliitilistest veendumustest. Seepärast tahaksin rõhutada, et püüa seostada teatavate ELi kodanike sotsiaalse lõimimise teemat Rumeenia või Bulgaaria Schengeni alaga ühinemise küsimusega

on põhjendamatu ja ebaõiglane. Vastutus romide sotsiaalse lõimimise eest ei lasu üksnes Rumeenial, Bulgaarial või Prantsusmaal, vaid kogu Euroopal. Seetõttu leian, et romide lõimimine peab olema ELi jaoks prioriteet ning et liikmesriigid peavad koos Euroopa Komisjoniga tegema kindlaks ühised lahendused.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Euroopa Parlamendi resolutsioon, mis käsitleb romide väljasaatmist Prantsusmaalt, on vajalik õigusakt võitluses parempoolsete valitsuste toimepandud väärkohtlemiste vastu. See on resolutsioon, mida me kasutame, et kutsuda üles austama Euroopa Liidu kodanike põhiõigusi, vaba liikumise õigust ja juurdepääsu tööturule.

Ehkki Prantsusmaa ametiasutused kinnitavad, et romide tagasisaatmine toimus vabatahtlikkuse alusel, on tehtud arvukalt avaldusi, milles väidetakse vastupidist. Prantsusmaa valitsuse tehtud otsused näitavad tema suutmatust seda olukorda lahendada. Poliitilisest vaatenurgast otsib praegune Prantsusmaa valitsus patuoinast ning üritab koguda teatavat poliitilist kapitali. Prantsusmaa peab muutma oma suhtumist sisserändajatesse, olenemata nende kodakondsusest või etnilisest päritolust.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Nende romi kodanike olukorda, kes panevad toime kuritegusid ELi riikides, tuleb käsitleda ilma igasuguste üldistatud eelarvamuste ja stereotüüpideta, eriti tuginedes vastuvõetamatutele kriteeriumidele, nagu etniline päritolu, või ilma kollektiivse käsitlusviisita. Seoses romi kogukondade olukorraga peab Euroopa Komisjon paluma liikmesriikidel koostada erimeetmeid, et aidata lahendada nende probleeme, mis on tehtud kindlaks igas riigis riigi tasandil, koostöös nende vastavate esindavate organitega. Lisaks võib komisjon toetada selliseid lähenemisviise, eraldades täiendavaid vahendeid eelarveridadelt, mis on jäänud kasutamata. Euroopa Liidu kodanike sotsiaalse lõimimise teemal ei ole mingit pistmist Schengeni õigustikuga ning see teema ei kuulu selle õigustiku valdkonda. Schengen on ühine vaba liikumise ala ning Rumeenia vastab ühenduse õigustiku nõuetele, mida kohaldatakse sellistes valdkondades nagu politseikoostöö, isikuandmete kaitse, viisad ning mere- ja maismaapiiri kontroll, mida on kinnitanud kõik eksperthinnangud. Seega on Rumeenia juba tõestanud, et ta suudab tõhusalt hallata rändajate hulkasid Schengeni ala välispiiril vastavalt standarditele, mida järgivad praegused Schengeni liikmesriigid, kes selle küsimusega praegu tegelevad.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Kõik Euroopa kodanikud peavad täitma riigi ja Euroopa õigusnorme. Romid on Euroopa kodanikud. Kõik liikmesriigid peavad täitma enda ja ELi seadusi. ELil on 27 liikmesriiki. See on tõsi, et romid on teatav probleem. See ei viita olukorrale, milles nad kannatavad diskrimineerimise all, vaid nende sotsiaalsele olukorrale. Seda olukorda mõjutab üldine majanduslik olukord, aga eriti nende enda tavadele omased jooned: nomaadlus ja madal haridustase, millega kaasneb kutsekvalifikatsiooni puudumine. Kui me tõepoolest soovime seda probleemi lahendada, siis peame välja töötama ja jõustama Euroopa poliitika, mida rakendavad kõik liikmesriigid. See poliitika peab põhinema peamiselt haridusel. Haridus võib pakkuda töövõimalusi, mis aitavad väga suures ulatuses kaasa romide sotsiaalsele lõimumisele.

Katarína Neveďalová (S&D), *kirjalikult*. – (SK) Austatud kolleegid! Romi vähemuse olukord Euroopas on tõepoolest kriitiline. Selle rühma liikmed satuvad sageli rünnakute ja isegi etnilise puhastuse ohvriks. Tahan ühineda kriitikaga Prantsusmaa valitsuse hiljutise käitumise kohta. Prantsusmaa valitsus saatis mitusada neist liidu kodanikest välja ning ähvardas neid eri õigusrikkumistega. Ent tõsiasi on see, et me ei tea ühtegi teist selliste isikute massilist väljasaatmist, keda on süüdistatud sarnastes õigusrikkumistes. Seepärast

võib Prantsusmaa sündmusi iseloomustada kui etnilist puhastust. Soovin küsida, kes on järgmine? Kas selleks on teistesse vähemustesse kuuluvad kodanikud või sisserändajad? Me seisame ELis väga nõrgal jääl. Oleme talunud selliseid meetmeid varem teiste liikmesriikide puhul, näiteks Ühendkuningriigi ja Itaalia puhul, ja nüüd on need jälle käes. Me peame sõnaselgelt loobuma sellistest meetmetest ning karistama rangelt riike, kes neid kasutavad. Selliste meetmete kaudu loome kaks võrdsuse tasandit ning romid satuvad madalamale tasandile. Me peame leidma lahendused praegusele olukorrale. Minu arvates peaksime me investeerima rohkem selle kogukonna haridusse, sest see on ainus võimalus. Võib olla liiga hilja päästa praegust põlvkonda, aga ehk saame päästa tulevased põlvkonnad.

Alfredo Pallone (PPE), kirjalikult – (IT) Peame alustama tõsist arutelu eesmärgiga leida Euroopas lahendus probleemile, mis mõjutab paljusid meie riike. Ent seda arutelu tuleb pidada arukalt, hoidudes oma õiguste taganõudmisest või kellelegi meele järele olemisest.

Jällegi on Euroopa vasakpoolsed näidanud end pimedana selle hädaolukorra suhtes, milles romid viibivad, ning mida nad pole soovinud või osanud lahendada. Nad kasutavad seda probleemi õli tulle valamiseks, muutes hädaolukorra vaid propagandaeesmärkide tööriistaks.

Olen alati toetanud kaasavat ja aktsepteerivat ühiskonda, ning just seepärast peavad kõik need, kes soovivad olla osa sellest ja lõimuda ühiskonda, riiki, täitma teatavaid eeskirju. Sotsialist Tony Blair märkis, et sisseränne ja kultuuride segunemine on alati olnud mõnes mõttes rikastav, aga teise riiki saabuvad inimesed satuvad silmitsi väärtuste süsteemiga. Ning neid väärtusi peavad kõik järgima. Seepärast on, jättes kõrvale kõik kultuurilised või usulised erinevused, olemas teatavad ühised õigusriigi põhimõtted, mis on osa meie ühisest pärandist ja mille kõik peavad omaks võtma.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjalikult. – (FI) Euroopa Liidu põhiväärtused hõlmavad inimväärikuse austamist, sallivust ja avatust. Lisaks on isikute vaba liikumine üks liidu tugisambaid. Lissaboni lepinguga muutub põhiõiguste harta õiguslikult siduvaks, lisades kaalu liidu inimõiguste mõõtmele. Euroopa romide olukord näitab, et ebavõrdsuse küsimus igapäevaelus ning põhiõiguste rakendamine jätab veel kõvasti soovida. Mis puutub Euroopa tasandil olemasolevatesse õiguslikesse vahenditesse, siis on probleem selles, et erinevalt kõigest muust ja vaatamata põhiõiguste harta kohustuslikkusele, ei saa Euroopa Komisjon sekkuda küsimustesse, mis vähemalt praegu ei kuulu tema pädevusse. Võrdõiguslikkuse direktiiv, mis keelab igasuguse diskrimineerimise ning millega seotud edusamme toetab nõukogu, on minu arvates üks kõige olulisemaid vahendeid, et võidelda romide ja paljude teiste eurooplaste vastase diskrimineerimisega. On palju haavatavaid rühmi, sealhulgas eakad ja seksuaalvähemused. Oluline on tagada, et direktiivil oleks horisontaalne ulatus, et keelata nii aktiivne kui ka passiivne diskrimineerimine kõigil alustel, ilma seadusaukude või eranditeta. Tsiiviliseeritud Euroopa ühiskonnas ei ole kohta diskrimineerimisel, tuleb austada inimõigusi ja võrdõiguslikkust ning meil kõigil peab olema võrdne võimalus selles ühiskonnas osaleda. Põhiõigusi tuleb rakendada kohe ja mitte viie või kümne aasta pärast.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjalikult. – (RO) Romid ei ole mitte ainult suurim vähemus, aga ka kõige marginaliseerunud kogukond Euroopa Liidus. Nende olukord ei parane, kui vasak- ja parempoolsete arutelu hakkab nihkuma riigi tasandilt Euroopa tasandile ning kui see hakkab suurema poliitilise vastutuse asemel tekitama suuremat sotsiaalset sallimatust. Romid vajavad riigi tasandil kaasamispoliitikat, olenemata sellest, mis riigis nad elavad, ning Euroopa sekkumist, kui riigi tasandil toimuv on ebapiisav, nagu ka siis, kui tegeletakse rändajate kogukondadega. Teisest küljest peaks teatavate Rumeenia või

Bulgaaria ning Prantsusmaa või Hispaania vabariikide oskused olema valitsusele või ELi ametitele hea näide parimatest tavadest.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Soovin ühineda nendega, kes on mõistnud hukka Prantsusmaa valitsuse poolt romide vastu võetud sobimatud meetmed. Romi elanikkond on suurim rahvusvähemus Euroopa Liidus. Juttu on ligikaudu 10–12 miljonist isikust, seda on rohkem kui Belgias elanikke. Romide probleemid ei ole vaid teatava riigi probleemid: need on Euroopa Liidu probleemid. Seni kuni me ei mõista ega võta seda teadmiseks, lõpeb iga vastuvõetud meede läbikukkumisega. Romide lõimimise küsimust ei lahenda ei sunniviisilised väljasaatmised ega vägivald, 300 euro suurused toetused ega kultuurilise mitmekesisuse sümposionid. Kui jätkame selliste meetoditega, siis raiskame aega ja vahendeid ning probleem süveneb, samal ajal kui romi elanikkond muutub aina vaesemaks, tõrjutumaks ja satub rohkem kuritegelikule teele. Me peame lõpetama julmad meetodid ja uurima tõsiselt nende käitumise põhjuseid, see tähendab nende ebakindlat olukorda seoses hariduse ja tervishoiuga, piiratud juurdepääsu tööturule, diskrimineerimist ja ebatõhusat kuritegevusega võitlust. Selge strateegia nende isikute lõimimiseks ühiskonda peab üritama saavutada konkreetset pikaajalist tulemust. Peame võtma neid meetmeid koos ja mitte lükkama probleemi ühe riigi õlult teise õlule.

Bogusław Sonik (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Romid või mustlased, nagu neid kunagi nimetati, väärivad austust sama palju kui kõik teised rahvusühendid. Nad on rahvus, kes on elanud Euroopas juba sajandeid. Romid on oma kultuuriga rikastanud ka Euroopa kultuuri ning nii tuleks neid ka võtta – koos nende luule, laulude ja muusikaga, nende käsitöökusega ning nende lõppematu rändamistavaga. Neid on üritatud hävitada, samal ajal kui mõned on püüdnud neid sundida kindlasse kohta jääma, veenda neid nende kommetest loobuma ning panna neid loobuma oma tavadest ja väärtustest. See pole neil õnnestunud – romid on endiselt meiega. Ent maailm muutub. Praegu on nende endi maailm täiesti erinev neid ümbritsevast maailmast, kus tuleb iga hinna eest karjääri teha ja kus valitseb tarbimis-, rikastumis- ja edukultus. See olukord on meie kõigi ja kogu Euroopa jaoks mõtlemapanev. Euroopa Liit peab töötama välja tõhusa toetusprogrammi selle kogukonna inimeste jaoks, nii et austades nende tavasid, võimaldame neil pääseda eraldatusest ja tõrjutusest. Euroopa Liitu ei loodud vaid selleks, et inimesed elaksid rahu ja saaksid jõukaks. Liit peab tegelema ka kõige keerulisemate probleemidega. Samuti ei arva ma seda, et ükski Euroopa Liidu liikmesriik ei suudaks võtta vastutusele tegelikke kuriteo toimepanijaid, selle asemel, et lihtsalt üldiselt kahtlustada teatavat rühma kuritegevusele kaldumises.

Michèle Striffler (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Romide olukord Euroopas on probleem, mis puudutab mind eelkõige mitte kui Prantsuse parlamendiliiget, vaid kui Euroopa kodanikku. Suur osa romidest on Euroopa kodanikud. Seega võivad nad täielikult kasutada liikumisvabadust ja elukoha valiku õigust, mis on sätestatud asutamislepingutes ja direktiivis 2004/38/EÜ.

See õigus, nii nagu kõik õigused, on seotud ka kohustustega. Lisaks peavad kõik täitma seadust, kõiki selle tahke. Praegu on hinnangute kohaselt Euroopas 11 miljonit romi. See on kindlasti kogu Euroopa probleem ning minu fraktsioon on jällegi ainus, kes näitab, et ta on tegelikult sellele küsimusele mõelnud, aidates muuta seda arutelu sisukaks.

Me peame näiteks arutama, kuidas kõige paremini kasutada Euroopa vahendeid selleks, et parandada tingimusi romide lõimimiseks nende päritoluriiki. Samamoodi peame käivitama Euroopa tasandil tegeliku romide strateegia ning kaasama romi kogukonna selle väljatöötamise, rakendamise ja järgimise.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *kirjalikult.* – (HU) Viimastel nädalatel on Prantsusmaa sündmused näidanud ühest küljest, et probleemi ülelihtsustamine ei saa olla püsiv lahendus, mis parandab asjaosaliste olukorda. Romid on eriline vähemusrühm, sest nad kuuluvad kahte vähemusse. Nad moodustavad etnilise kogukonna ning enamik neist kuulub sotsiaalselt ebasoodsas olukorras olevatesse ühiskonnarühmadesse. Praegu on romid endiselt diskrimineerimise, marginaliseerumise ja eraldamise ohvrid mitmes avaliku ja eraelu valdkonnas. Romi kogukond ei ole ikka veel kõikides liikmesriikides tunnustatud rahvus- või etniline vähemus ning seega puuduvad neil sellise staatusega seotud õigused kõikides asjaomastes riikides. Seetõttu on nende suutlikkus avalikus elus täiel määral osaleda piiratud ja mitmel juhul saab seda rakendada vaid vabatahtlikkuse alusel. Enamusühiskond ja romid on ühiselt ja ebasümmeetriliselt sotsiaalselt vastutavad romi kogukondade lõimimise eest. Enamusühiskond peab aktsepteerima romid ilma assimileerimata ning toetama neid kui ebasoodsas olukorras sotsiaalset rühma. Teisest küljest peavad romid järgima eeskirju, mis reguleerivad ühiskonda tervikuna, ning näitama üles suuremat algatusvõimet oma probleemide lahendamisel. Veel üks õppetund Prantsusmaa sündmustest on see, et romi kogukondade sotsiaalset lõimimist ei saa viia ellu vaid riigi tasandil. Lisaks kohalikule, piirkondlikule ja riigi tasandile peavad liikmesriigid tegema koostööd ka ELi tasandil. Selleks ülesandeks tuleks teha kättesaadavaks ulatuslikud vahendid 2013. aasta järgse eelarvetsükli raames ELi struktuuri- ja ühtekuuluvusfondist.

László Tóké (PPE), *kirjalikult.* – (HU) Päev päeva järel näeme tõsiseid rünnakuid Prantsusmaa poliitikale ja rangetele meetmetele Rumeenia ja Bulgaaria romide suhtes. Sotsialistide ja liberaalide hulgas leidub neid, kes nimetavad president Nicolas Sarkozyd populistiks, ksenofoobiks ja rassistik, kasutades oma poliitilistel eesmärkidel Lääne-Euroopasse saabuvate mustlaste trööstitut olukorda. Kahjuks on väljasaadetud romide probleem ülepolitiseeritud. Rõhutades ühekülgset ja liigselt Euroopa Liidus vaba liikumise põhimõtet, kipuvad paljud unustama, et romide küsimust Kesk- ja Ida-Euroopas ei saa lahendada väljarände või kogu kontinenti hõlmava nomaadlusele sundimise kaudu; pigem saab nende olukorda rahuldavalt lahendada nende koduriikides liikmesriikide poolt ja koostöös ELiga.

Mõned isikud, kes tegutsevad vaid propaganda eesmärkidel, unustavad ka selle, et liikumisvabadus ei saa olla eesmärk omaette. Vastupidi: õigus jääda oma koduriiki ja elada korralikku inimväärset elu on universaalne aluspõhimõte ja Euroopa väärtus, millele on õigus ka Euroopa suurimal etnilisel ja sotsiaalsel vähemusel. Seepärast peame üritama tagada, et kõik Euroopa Liidu kodanikud tunneksid end oma koduriigis koduselt ning et neid ei sunnitaks seega mujal õnne otsima. Parim vastus võltsdemokraatlikele romide kaitsjatele, kelle käitumine on üsnagi poliitiliselt küüniline, võiks olla Nobeli preemia võitja Elie Wieseli sõnad: „Kusjuures romisid ei saadeta Auschwitzis, vaid kõigest Rumeeniasse.”

Traian Ungureanu (PPE), *kirjalikult.* – On kaks võimalust lahendada romide küsimus. Üks on ühendada meie sotsialistidest ja liberaalidest kolleegid, öeldes, et oleme kõik nüüd rassistid. Aga see tooks kasu vaid vasakpoolsete moraliseerimisele. Romidele poleks sellest mingit kasu.

Teine võimalus on tegeleda pühendunult tegeliku probleemiga. Peaksime mõnna, et õigus turvalisusele ja vabale liikumisele on võrdselt olulised. Lisaks peaksime selle asemel, et seostada romide probleemi Rumeenia ühinemisega Schengeni piirkonnaga, mõistma, et Rumeenia on teinud palju, et edendada romide haridust ja lõimimist. Peaksime tuginema Rumeenia kogemusele – koostöös teiste Euroopa riikidega –, sest romide probleem ei ole riiklik probleem, vaid üleeuroopaline tegelikkus, mis nõuab üleeuroopalist poliitikat.

12. Humanitaarolukord Pakistanis pärast üleujutusi (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus, mis käsitleb humanitaarolukorda Pakistanis pärast üleujutusi.

Kristalina Georgieva, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Tahaksin teid tänada, et võtsite Pakistani oma päevakorda. Mis veel tähtsam, tahaksin tänada ka Euroopa Parlamenti selle eest, et olete korraldanud parlamendikomisjoni tasandil väga kasulikke kohtumisi ja täitnud sel moel aktiivselt oma osa ELi reageeringus ning et te kasutasite sel suvel ühel päeval väga kärmelt oma kontrolliõigust. See võimaldas meil võtta kiiresti vastu rahastamisotsuseid, et tagada abi viivitamatu teelesaatmine.

Minu tänane eesmärk on edastada oma viimase Pakistani külastuse muljeid, määrata kindlaks meie järgmised sammud ja võtta kokku õppetunnid, mida Euroopa Liit võiks sellest kõigest saada.

Lubage mul alustada Pakistani muljetega. Nende kujunemist mõjutas tugevalt asjaolu, et tegemist on uskumatult keeruka olukorraga, kus on kaks katastroofi üheskoos.

Üleval põhjas on kolm miljonit riigi sees ümberasustatud isikut ja pagulast, kes on pidanud põgenema relvastatud konfliktide eest, kuid näinud hoopis oma laagrite ja vastvalminud elamute minemauhtumist ja äsjaloodud elukorralduse hävimist. Allpool, Lõuna-Pakistani viljakatel tasandikel, on maakogukonnad kaotanud nii oma kodud kui ka elatusallikad ja suure osa majandusest, millest Pakistan sõltub.

Pärast seda, kui ma andsin arengukomisjonile olukorrast ülevaate, on selle katastroofi mõju väljendavad arvud isegi suurenenud. Üleujutused on puudutanud terves riigis kokku enam kui 20 miljonit pakistanlast. Rohkem kui 12 miljonit inimest vajab viivitamatut abi.

(Juhataja palus mõnelt parlamendiliikmelt vaikust.)

Tean, et küsimus, mida siin enne arutati, on Euroopa väärtuste pärast väga tähtis. Seda on õigupoolest ka teema, mida mina käsitlen, nii et tänan teid.

Kui rääkida arvudest, siis veel nädala eest kõnelesime kaheksast miljonist inimesest, kes vajavad viivitamatut abi. Nüüd on see arv parandatud kaheteistkümneks miljoniks. Hävinud või kahjustatud on üle 1,8 miljoni maha – see arv oli varem 1,2 miljonit. Vee alla on jäänud rohkem kui 3,4 miljonit hektarit põllumajandusmaad. On teateid diarröa- ja koolerapuhangute kohta. Selles olukorras keskendub meie abi endastmõistetavatele esmatähtsatele vajadustele: toidule, puhtale veele, hügieenile, arstiabile ja peavarjule. Et tulla toime nii ulatusliku katastroofiga, on vaja kaalukat rahvusvahelist abi. Nii et lubage mul suunduda otse järgmise küsimuse juurde. Mida on EL teinud ja mida me kavatsame järgmisena ette võtta?

Meie humanitaarabi on olnud ülitähtis. EL – see tähendab liikmesriigid ja komisjon – on seni eraldanud viivitamatuks abiks kokku 231 miljonit eurot, millest 70 miljonit on tulnud komisjonilt ja ülejäänud 161 miljonit liikmesriikidelt. Kaksteist liikmesriiki on andnud liidu kodanikukaitsemehhanismi kaudu ka mitterahalist abi. See teeb meist suurima abiandja. Meie toetust tuleks mõõta lähtuvalt ÜRO üleskutsesest eraldada viivitamatuks abiks 460 miljonit USA dollarit, ent samas pean rõhutama, et seda summat kavatsetakse suurendada ja tõenäoliselt saame ÜRO-lt nädala jooksul uue pöördumise.

Meie abi oli ka kiire. 30. juulil selgus, et üleujutused kujunevad laastavaks, ja meie esimene 30 miljoni euro suurune rahastamisotsus sai tehtud juba järgmisel päeval, 31. juulil.

6. augustil, kohe, kui olime saanud Pakistani ametivõimude abipalve, käivitasime Euroopa kodanikukaitsemehhanismi ja koostasime 18-liikmelise ekspertide rühma, et tõhususe huvides kooskõlastada oma abi ÜROga ja Pakistani ametiasutustega.

See on esimene kord, kui liikmesriikide mitterahalise abi kohaletoimetamiseks on kasutatud strateegilise tsiviillennunduse võimalusi, mida on kooskõlastatud ELi sõjalise staabiga. See võimaldas meil saata hädavajalikke veepuhastusseadmeid, välihaiglaid, ravimeid, varjualuseid ja telke. Kuid ma ei kavatse varjata, et vaatamata nendele tohututele jõupingutustele tuleb meil veel palju ära teha.

Niisiis lubage mul välja tuua neli põhiprobleemi. Esiteks ei ole humanitaarkriis veel kaugelki läbi. Võimalik, et me pole selle kriisi haripunkti veel jõudnudki. Abijagajad on meile teada andnud, et praeguse seisuga loodavad nad jõuda septembrikuu jooksul kaheteistkümnest miljonist abivajajast kuue miljonini. Seega võib öelda, et kriis laieneb kiiremini, kui on võimalik sellega sammu pidamiseks abi kohale toimetada. Olukord võib enne paremuse poole muutumist veel halveneda, pidades eriti silmas epideemiaid.

Teiseks on eluliselt tähtis, et samas kui püüame jõuda võimalikult paljude inimesteni, keskendaksime oma abi kõige kaitsetumatele. Nende hulka kuuluvad vaesed kogukonnad, naised, eriti need naised, kes peavad ise majapidamist üleval, lapsed, eakad ja puudega inimesed, sest kui neid ei võeta teadlikult sihtrühmaks, jäävad nad tõenäoliselt kõrvale. Just nende nimel komisjon koos oma 26 partneriga töötabki.

Kolmandaks pole viivitamatu abiandmine üksnes inimeste ellujäämise küsimus. See on ka küsimus, kuidas säilitada stabiilsus riigis, mis peab tulema toime suurte julgeolekuprobleemide lahendamisega. Meeleheitest võib kergesti võrsuda rahva rahulolematust ja seepärast peame võtma täiesti kindlalt nõuks püüda aidata inimesi nii ruttu kui võimalik ja nii palju kui võimalik.

Neljandaks – peale selle, et inimelude päästmine on tähtis – peame kohe hakkama mõtlema ka taastamisele. Seoses varase taastamisega on kaks väga olulist ülesannet. Et tagada vee taandumisel põllumajanduse taastamine, peame tööriistade ja seemnetega valmis olema ning aitama põllumeestel praeguse külvihooaja töödega järje peale jõuda. Samal ajal on vaja uuesti üles ehitada hädavajalik infrastruktuur, mis ühendaks põllumajandustootjad turgudega ja võimaldaks meil samas ulatada abikäsi ääremaa kogukondadele.

Pikas plaanis saab taastamisest riigi jaoks ilmselgelt tohutu katsumus. Maailmapank ja Aasia Arengupank korraldavad praegu koos komisjoni ja ÜRO Arenguprogrammi esindajatega hindamist, et määrata tulevikku silmas pidades kindlaks taastamisega seotud vajadused. Oleme teinud igakülgset tihedat koostööd kõrge esindaja ja asepresident Ashtoni, volinik Piebalgsi ja volinik De Guchtiga, et Euroopa Liit saaks selle riigi arengu toetamise kohta teha kõikehõlmava ja tervikliku ettepaneku.

Pakistan on järgmise Gymnichi kohtumise ning 14. ja 15. oktoobril Brüsselis toimuva demokraatliku Pakistani sõprade rühma kokkusaamise päevakorras.

Lubage mul nüüd tuua esile mõni õppetund, mida EL võiks siit saada. Neid on kolm. Esiteks on Pakistani üleujutused vaid üks paljudest meeldetuletustest selle kohta, et kliimamuutuse mõju on sügav. Tekkinud kulusid arvestades on väga tähtis keskenduda valmisolekule õnnetusteks ja selle katastroofist laastatud ülimalt haavatava riigi uuesti üles ehitamisele nii, et ta suudaks kliimamuutuse ohule vastu panna.

Suhtudes sellesse küsimusse ettevaatlikkusega, ei saa ma väita, et nende üleujutuste põhjustajaks on kliimamuutus. Ent ma olen muidugi tuttav teadlaste väga kindla veendumusega, et loodusõnnetuste sageduse ja ägeduse kasv on tingitud kliimamuutusest. Teiseks on aastal, mil oleme näinud Haiti maavärinat, Saheli põuda, Sudaani konflikti ja nüüd Pakistani ulatuslikke üleujutusi, meie eelarve seisund jällegi ebakindel – nii meie oma eelarve kui ka hädaabi varud on peaaegu tühjaks ammutatud. Kuid praegu on alles septembrikuu algus.

Katastroofide arvu ja ägeduse kasvu tõttu on meie humanitaarabi eelarves üha kasvav tühimik, mida me peame järgmiseks finantsperspektiiviks valmistumisel arvesse võtma, et saaksime viia oma vahendid vastavusse kodanike tahtega hädasolijaid aidata.

Kolmas õppetund on see, et EL on olnud alates kriisi puhkemisest eesliinil, ent ometi ei kajastatud ajakirjanduses esimestel päevadel meie kohalolekut eriti ulatuslikult. Seetõttu peame keskenduma väga tõsiselt sellele, et suurendada mitte üksnes katastroofidele reageerimise vahendite tõhusust, vaid ka reageerimise nähtavust, millele viidati ka teie hommikul istungil, kus viibis president Barroso. Tuleme kuu aja jooksul välja sellekohase ettepanekuga.

Lubage mul lõpetuseks märkida meie kodanike nimel ohkusega, et Pakistan on näidanud: ELi solidaarsus ei ole pelgalt sõnakõlks, vaid see tähendab ka tegusid. Võime selle üle ohkust tunda, sest meie töö pole mitte üksnes päästa elusid, vaid hoida ka põhimõtteid ja väärtusi, millele Euroopa tugineb.

ISTUNGI JUHATAJA: RODI KRATSA-TSAGARPOULOU

asepresident

Filip Kaczmarek, *fraktsiooni PPE nimel.* – (PL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Pakistani üleujutused on väga tõsine humanitaarkatastroof, mis on mõjutanud kümneid miljoneid inimesi. Me ei peaks proovima üksteist ohvrite arvu ettekandmise ja nende kannatuste võrdlemisega üle trumbata, seega ei kavatse ma kõrvutada seda õnnetust teistega. See oli tohutu tragöödia. Tahaksin tänada volinik Georgievat komisjoni kiire ja asjakohase tegutsemise eest. On kahju, et me ei suutnud korraldada suvevaheajal parlamendi arengukomisjoni erakorralist koosolekut. Peame meeles pidama, et miljonid inimesed vajavad endiselt abi, tuge ja koostööd. Lugupeetud volinik, teie põhieesmärgid peale viivitamatu abi, põllumajanduse ja transpordi on kahtlemata ülitähtsad. Kui Pakistani põllumajanduse päästmine ei osutu võimalikuks, tabab seda riiki järgmisel aastal uus humanitaarkatastroof – nälg. Paradoksaalsel kombel on võimalus, et üleujutustel on ka mõningane kasulik mõju. Näiteks võivad need takistada äärmuslaste tegevust või lihtsustada pagulaste probleemi lahendamist.

Mul on hea meel, et te kavatsete teha ettepaneku suurendada humanitaarkatastroofidele reageerimise vahendite tõhusust. Rõõmustan ka selle üle, et eesistujariik Belgia on valmis võtma selle idee elluviimise oma eesistumisperioodi põhieesmärkide hulka. Euroopa Parlament toetab sellist algatusvõimet kindlasti.

Véronique De Keyser, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FR) Lugupeetud president! Lugupeetud volinik, lubage mul avaldada teile kiitust teie pühendumuse eest. Kahtlemata olete olnud oma ülesande kõrgusel.

Sellest hoolimata on palju asju, mis ootavad veel tegemist. Pakistani ja avaliku arvamuse vahel on toimunud teatav irdumine. Pilt on segane, inimesed ei taha annetada ja see on

tõeline probleem. Siingi on täna väga tagasihoidlik osavõtt. Mõnikord ütlevad inimesed mulle: „Ah, teate, Pakistaniga ei ole enam muret, vesi juba taandub.” Jah, vesi taandub, ent oleme endiselt silmitsi erakordse katastroofiga, mis on sama tõsine kui hiidlaine.

Mulle teeb muret kaks probleemi. Esimene neist on meie kiirreageerimise mehhanismi täiustamine. Olete oma käsutuses olevate vahenditega andnud endast parima, kui rääkida koordineerimisest ja muust sellisest. See ei ole sugugi kriitika. Sellegipoolest usun ma, et Euroopa on igati huvitatud oma kiirreageerimise mehhanismi tugevdamisest Belgia B-Fasti eeskujul, ja ma kutsun eesistujariiki Belgia üles tegema selles valdkonnas komisjoniga koostööd.

Teine probleem puudutab naisi. Nagu ma olen teile juba öelnud, austatud volinik, unustatakse naised konfliktide ja katastroofide puhul sageli ära. Me teame, milline on Pakistani naiste saatus. Me teame, et praegu, antud hetkel, on Pakistanis 300 000 naist, kes hakkavad lähinädalail sünnitama. Me teame, et 30 000 neist vajab kirurgilist sekkumist, ja ma palun tungivalt, et tegeleksite selle probleemiga sihipäraselt.

On olemas kohalikud vabaühendused, mis on kõikjal kättesaadavad ja mis on seotud näiteks Rahvusvahelise Pereplaneerimise Liiduga. Otsige kohalikega kontakti ja hoidke meid asjade käiguga kursis. Austatud volinik, me ei palu teilt aruandeid, vaid sõnumeid nende naiste kohta. Loodan, et saate meile neid sõnumeid tuua.

Charles Goerens, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Praegu võib maailma suurima järve leida Pakistanist, kui tsiteerida selle riigi esindajat Oxfamis.

Võttes arvesse häda ja viletsust, mille need harukordselt ulatuslikud üleujutused on põhjustanud, on minu arvates asjakohane rääkida juba probleemide, murede, kannatuste ja meeleheite ookeanist.

Meie ühine kohus on tegutseda. Miks?

Esiteks seepärast, et selle katastroofi 20 miljonit otsest ohvrit ei suuda ilma abita taastuda. Teiseks seetõttu, et meie kohustus on Euroopa Liidu kohustus, kuid see on ka liikmesriikide kohustus, mis teeb sama välja. Lissaboni lepingu jõustumisega on saanud hetk lõpetada see kunstlik vahetegemine – selleks pole enam põhjust.

Euroopa on tõepoolest hakanud oma kohustusi omaks võtma, ja teie, austatud volinik, olete näide sellest. Euroopa teeb seda lausa eeskujulikul moel. Kas see pole mitte Euroopa Liit, kes osutub tavaliselt esimeseks humanitaarabi andjaks? See innustab ka teisi oma osa suurendama, et aidata Pakistanil praeguste tulvavete põhjustatud armetusest välja pääseda. Pean silmas eelkõige jõukaid riike ja selle maailmajao võimsaid naftatootjaid.

Kas see tähendab, et meie, eurooplased, oleme täiuslikud? Ei. Usun, et suudaksime tegutseda veel paremini, kulutamata selleks rohkem raha. Esiteks on meil Barnier' aruanne, milles kutsutakse üles koondama vahendid, mida 27 liikmesriiki oleksid võimelised katastroofi korral eraldama. Mida me ootame, et me ükskord selle aruande järeldusi rakendama ei hakka?

Siis veel see, et Euroopa Liit ei ole piisavalt nähtav. See ei ole kindlasti kõige tähtsam küsimus, kuid see asi tuleb korda ajada, ja ilma et see mõjuks hooplemisena või suuremeelsuse liigse demonstreerimisena. Antud juhul on tähtis, et Euroopa Liit teeb kõik mis tema võimuses, et paista silma sellega, mida ta kõige paremini oskab, et kinnitada selgelt oma kohta maailma juhtiva humanitaarabi andjana ja tõusta esile oma tegeliku kutsumusega – saada tõeliselt võimsaks rahuvahendajaks.

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Nagu öeldud, on praegu Pakistanis toimuv tõeline tragöödia, mis nõuab veel pikka aega Pakistani rahva ja tema demokraatlikult valitud valitsuse toetamist.

Mulle on väga meeltnööda voliniku reageering ja tema pikemaajalised eesmärgid, samuti seos võimega kohaneda kliimamuutusega. Ma jagan muret, mida ta on väljendanud selliste katastroofidega seotud pikaajalise rahastamise pärast. Usutavasti ärgitaksime me kõik rahvusvahelist üldsust reageerima tõhusamalt. Me rõõmustaksime kindlasti väga, kui India suurendaks oma eraldisi ÜRO fondi, sest see oleks tähtis poliitiline märguanne.

Meie arvates võiks rahvusvaheline üldsus minna kaugemale. Et vabastada rohkem Pakistani enda raha, võiks ta astuda samme Pakistani peamiselt sõjaväeliste režiimide all tekkinud rahvusvahelise võla vähendamiseks. 2008. aastal kulus Pakistanil võlgade tagasimaksmiseks kolm miljardit USA dollarit. See muudab rahvusvahelised abiandmispüüdlused peaaegu märkamatuks. Prantsusmaa ja Saksamaa on tähtsad kahepoolsed rahastajad. Arvan, et peaksime vaatama üsna hoolikalt läbi praegu pakutavate laenude tagasimaksetingimused.

Tahaksin mainida ka seda, et minu arvates on tähtis saada sarnast toetust ka Pakistanist endast, eriti rikastelt maaomanikelt, kes võiksid pakkuda näiteks teatavat rendivabastust vaestele põllumeestele, kes ei suuda veel mõnda aega oma renti tasuda.

Sajjad Karim, *fraktsiooni ECR nimel.* – Lugupeetud juhataja! Lubage mul esmalt avaldada volinikule tunnustust komisjonis ja samuti täna siin tehtud tähelepanekute eest. Meie reageerimine voliniku juhtimisel on olnud kahtlemata kiiduväärne nii ELi kui ka kahepoolsetel alustel tegutsevate liikmesriikide tasandil. Ühendkuningriik tegi mõistagi kõik mis tema võimuses.

On väga kurvastav täheldada, et samal ajal kui Pakistani rahvas oli silmitsi selle katastroofiga, tundis nende president rõõmu Euroopas pakutavatest hüvedest. Samal ajal kui tema elu nautis, asusime meie abi saatma ja seisma õlg õla kõrval Pakistani rahvaga. Olen väga uhke, et me seda tegime.

Et tsiviilinfrastruktuur lagunes koost, pidi appi tõttama sõjavägi. See, et me oleme teinud tööd vajaliku hädaabi andmiseks, on väga kiiduväärne. Hädaolukord pole aga kusagile kadunud ka täna, kui me siia kokku oleme tulnud. Sellal kui see jätkub, anname endast parima, ent me peame hakkama kavandama oma tegevust ka lähema ja kaugema tuleviku jaoks.

Üleujutuste enneolematu ulatus õigustab ka enneolematut rahvusvahelist reageeringut. Peame hakkama Pakistani uuesti üles ehitama, kuid peame tegema seda nii, et näeksime selle töö juures pakistani lasi. Vastasel korral võivad tagajärjed olla kujuteldamatud. Meil on olemas arengukava, ent me peame siduma sellega ka kaubandusalase kava, et võimaldada ka Pakistani rahval endal oma riiki uuesti üles ehitada.

Lugupeetud kolleegid, ma palun olla sihikindlad ja pakkuda välja ELi kava – midagi Marshalli plaani sarnast, mis aitas ehitada uuesti üles mitmed Euroopa piirkonnad. Vaja on just seda. Selline on meie ülesande ulatus. Palun hakake asjaga pihta.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Humanitaarolukord Pakistanis on traagiline. See on hullem kui Aasiat tabanud hiidlane.

Kiidan heaks Euroopa Komisjoni otsuse suurendada üleujutuse ohvrite toetuseks eraldatavat humanitaarabi kogusummat 70 miljoni euroni ja rõõmustan volinik Georgieva tegutsemise üle, mis oli taas viivitamatu.

Üks põhiprobleemidest on ohvrite juurde pääsemine, sest infrastruktuur on hävinenud, ohvreid ümbritseb vesi ja julgeolekuolukord on väga ebakindel. Abi saatmisel peab lähtuma üksnes elanikkonna vajadustest ja lausa elutähtis on pidada kinni erapooletus-, neutraalsus-, sõltumatus- ja humaansusprintsipiidest.

Isegi kui Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise mehhanism on toimunud hästi, on Pakistani kriis näidanud taas vajadust parandada tegutsemiskiirust, kooskõlastamist ja märgatavust. See katastroof on toonud uuesti esile vajaduse luua Euroopas kiirreageerimisvõime. Seetõttu kordan ma oma soovi näha Euroopa kodanikukaitse üksuse loomist.

Austatud volinik, novembris esitate te ettekande selle kohta, kuidas tugevdada Euroopa Liidu suutlikkust reageerida katastroofidele, ning sellele järgnevad õigusakti ettepanekud. Seetõttu on teil võimalus esitada kaugelenägevaid lahendusi ja ma olen kindel, et te seda ka teete.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Austatud juhataja! EL on suure osa abist enese õlule võtnud ning oma lubadusest – 230 miljonit eurot ELilt ja selle liikmesriikidelt – tuleb nüüd kinni pidada. Pakistan ei pea langema sõnatu usaldamatuse ohvriks. Humanitaarabi on kohustus, mis on lahus poliitikast ja vaba diskrimineerimisest. EL on üks peamisi abiandjaid ja seega on ülitähtis, et iseäranis meie kooskõlastaksime oma jõupingutusi tõhusalt. Mul on küsimus volinik Georgievale. Milliseid kooskõlastamise tahke oleks võimalik täiustada ja mida on selleks – mida on teile selle tegemiseks – vaja?

Inimestele tuleb tagada pidev võimalus saada puhast joogivett, arstiabi ja toiduaineid. Seni kuni säilib uute üleujutuste oht, on kannatanud piirkondade ülesehitamine tulvil raskusi. Rahvusvaheline üldsus peaks aitama Pakistani valitsusel ja rahval nii ruttu kui võimalik leevendada katastroofi kaugeleulatuvamaid tagajärgi ja kui selleks on vaja suuremat eelarvet, peame me leidma selleks võimalused.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, tahaksin loomulikult tunnustada teid suure töö eest.

Tänu teile on Euroopa Liidu riigid loovutanud hädaabiks 230 miljonit eurot, millest 70 miljonit on Euroopa vahendid. Nagu teisedki on öelnud: see on tähelepanuväärne, see on suurepärase. Teie kohalolek seal on tõend sellest, et olete tõesti haaranud härjal sarvist.

Esiteks tahaksin ma toetada seda, mida siin on juba öeldud naiste olukorra, tervishoiuküsimuse ja ka poliitilise probleemi kohta, sest on olemas oht, et see riik kihutatakse äärmuslaste rüppe. Ma pean kordama – ka seda on öeldud, kuid kahjuks pole mul muud võimalust, kui seda uuesti öelda –, et meil tuleb kiiresti teha selgeks Euroopa kodanikukaitse väljavaated. Mul on olnud juba mitmel korral võimalus seda öelda, eriti Haiti maavärina ajal.

Barnier' aruanne on sellise mehhanismi paikapanemiseks täiuslik inspiratsiooniallikas. Sooviksin kuulda täpsemalt teie kavatsustest selles valdkonnas.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Lugupeetud juhataja! Meile Hollandis pole võitlus veega võõras, seetõttu tunnen ma tugevat ühtsust Pakistani rahvaga, keda tohutud üleujutused on nii rängalt mõjutanud. Kutsun Euroopa Liitu, liikmesriike ja rahvusvahelist üldsust üles olema Pakistani rahvale toeks ja mitte jätma neid Talibani meeleva.

Kristlasena tunnen ma ühtsust ka Pakistani kristlastega. Olen kuulnud sellistelt organisatsioonidelt nagu Open Doors International ja Compass Direct News, et toiduainete

jagamisel ja arstiabi osutamisel diskrimineeritakse kristlasi mitmes piirkonnas. See teade vapustas mind ja ma tahaksin paluda volinikul ka sellele tähelepanu pöörata. Veel tõsisem teade oli see, et ilmselt on Pakistani Taliban tapnud kolm kristlikku organisatsiooni kuuluvat välisabi jagajat. Paluksin volinikul ka sellele erilist tähelepanu pöörata ja samuti toetada Pakistani valitsust, sest selle valitsuse töö on kaitsta kohalikke ja välismaiseid abiosutajaid ning abi jaotamisel ei tohi kunagi esineda diskrimineerimist.

Tahaksin ühtlasi kuulda, kuidas volinik sellele vastab.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Austatud juhataja! Esiteks tahaksin avaldada Pakistani rahvale kaastunnet nende traagiliste inimelu kaotuste puhul. Samuti soovin tänada volinik Georgievat pühendumuse eest, millega ta teeb Pakistanist oma nimekirjas põhiküsimuse.

Maailmal ja ELil kulus veidi aega, et tajuda selle katastroofi täielikku ulatust. Nüüd, mil me mõistame paremini kannatanute vajadusi, peab meie tegutsemine olema kiire ja sobima nende vajadustega. Peame andma rohkem rahalist ja materiaalist abi ning samas tagama, et see abi jõuab kõigini, sealhulgas vähemusteni, vastavalt nende vajadustele.

Me ei tohi unustada ka seda, et Pakistan on rahvusvahelises sõjas äärmusluse ja terrorismi vastu eesliinil. Kui meil ei õnnestu neid aidata, võib vaesus ja meelega sõjategevust hoogustada. Ühekordsest humanitaarabi andmise pingutusest ei piisa. Sellega peaks kaasnema abi, et ehitada uuesti üles riigi infrastruktuur – teed, sillad, koolid jne.

Ühtlasi peame võtma kiireloomulisi meetmeid, et aidata Pakistanil taaselustada oma majandus ja kaubandus. Pakistani eksportkauba parem pääs turule ja uus võlakorraldus võivad anda asjadele uue pöörde. ELi liikmesriigid peaksid uuesti tõsiselt kaalutlema kompromissi tegemist laenude puhul, et pakkuda sel moel selles tragöödias oma abi.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Maailma avalikkuse ja ka meie seas valitseb üldine arusaam, et rahvusvaheline üldsus reageeris Pakistani humanitaarkatastroofide aeglaselt ja viletsalt. Jõudsime kohale liiga hilja ja vähem jõuliselt kui teiste sarnase suurusjärguga humanitaarkatastroofide puhul.

ÜRO poolt kindlaks määratud vajaduste rahuldamisel oli tunda ka teatavat vastuseisu. Mõned kolleegid on viidanud vastuseisule, mis võib meie ühiskonnas olla Pakistanis valitseva režiimi või muude seal esinevate võimalike probleemide tõttu. Sellegipoolest peame minu arvates püüdma parlamendiliikmetena oma ühiskonnas selgitada, et me aitame rahvast, inimesi, kes on raskustes, mitte konkreetset poliitilist režiimi. Humanitaartegevus peaks põhinema neutraalsusel, erapooletusel ja sõltumatusel –nendest väärtustest peaksime oma töös juhinduma.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pakistani üleujutusi on hinnatud enneolematu katastroofina.

See on toonud kahju 20 miljonile inimesele. Kaks tuhat inimest on kaotanud elu, hävinud on üle miljoni kodu, osa infrastruktuurist ja enamik põllumajandusmaast on kasutuskõlbmatu.

Euroopa Liit ei saanud jääda selle tragöödia suhtes ükskõikseks, eriti pärast seda, kui mõned ELi liikmesriigid, sealhulgas Rumeenia, said sel suvel tunda tulvavete vägivaldsust.

Mul on väga hea meel, et Euroopa Komisjon ja liikmesriigid on võtnud endale kindla kohustuse, mille tulemusel on loovutatud 230 miljoni euro ulatuses abivahendeid. See on teinud EList Pakistani puhul suurima välisabi andja.

Humanitaarolukord on sellele vaatamata endiselt väga tõsine ja sellel on kaugeleulatuv mõju.

Usun, et uut jätkusuutlikku arengut on võimalik saavutada üksnes selle riigi majanduse kasvuga. Ses suhtes saab EL oma osa anda, kui avab Pakistanile oma turud.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Euroopa Liit reageeris Pakistani tragöödiale kahtlemata kiiresti, kuigi, nagu te ütlesite, ei pruugi see alati eriti ulatuslikult kajastuda. Teie külaskäik üleujutustest räsitud piirkondadesse on siiski esile toonud solidaarsuse, millega Euroopa Liit on sellele humanitaarkatastroofile reageerinud.

Katastroofi ohvreid – räägime laias laastus 18 miljonist inimesest – ähvardab praegu suur oht haigestuda. Kahjuks on ÜRO saanud kokku vaid kolmandiku vajaminevatest vahenditest, ja see on osaliselt tingitud liikmesriikide vastumeelsusest Pakistanis laialdaselt levinud korrupsiooni vastu.

Minu arvates on vaja mehhanismi, mille abil kontrollida, et humanitaarabi suunataks otse üleujutuste ohvritele ja seda ei kõrvaldaks kohalikud suurmaoamanikud, ning suurendada samal ajal järk-järgult humanitaarmissioone.

Leian ka, et islamistide ähvardusi arvestades peaksime seadma hoolitsemise oma humanitaartöötajate turvalisust puudutavate meetmete eest üheks oma tähtsamaks ülesandeks.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Oleme olnud Pakistanis tunnistajaks laastavatele tulvavetele ja peame selle riigi kannatavat, hädasolevat rahvast aitama. Mind kurvastab selle puhul eriti asjaolu, et Pakistanis on piirkondi, kuhu keskvalitsus ei võimalda mingit korralikku abi saata.

Näiteks Jammust ja Kashmirist põhja pool asuvat Gilgit-Baltistani ääreala on tabanud lisaks tugevad vihmasajud, mis on toonud tõsiseid tagajärgi. Mulle edastatud andmeil on ainuüksi Gilgit-Baltistanis üle 500 hukkunu ja 50 000 inimest on kaotanud oma kodu. Ära on uhutud neli silda ja paljud piirkonnad on välismaailmast täielikult ära lõigatud. Seni on Gilgit-Baltistani jõudnud abi vaid umbes 10 000 euro eest.

Seepärast ei peaks Euroopa Liit andma oma abi üle mitte üksnes Pakistani keskvalitsusele, vaid pakkuma otsest tuge vabaihendustele, kes kannavad hoolt ka Pakistani kaugemate piirkondade huvide eest.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Kui see hiiglaslik humanitaarkatastroof Pakistani tabas, oli Euroopa Liidu reageering tõhusam kui muudel juhtudel. Usun, et paljud siinviibijad tunnevad üsna suurt rahulolu, kui me vaatame edusamme, võrreldes näiteks Haitile antud abiga. Tahaksin juhtida tähelepanu kahele väga tähtsale küsimusele. Esimene neist puudutab selle osa suurendamist, mida liit humanitaarabi andmisel tõesti ära teha suudab – ja siinkohal rõhutan ma sõnu „mida liit tõesti ära teha suudab”. Näiteks peame lahendama lennutranspordiga seotud küsimused. Kui see transpordiviis pole kättesaadav, on raske abi tõhusalt anda. Teine küsimus on seotud tegevuse kooskõlastamisega ELi tasandil. Liit teeb väga suuri jõupingutusi, kuid mõte on selles, et liidu ja liikmesriikide ponnistusi tuleks rohkem kooskõlastada.

Kristalina Georgieva, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Ma tänan parlamendiliikmeid väga kasulike märkuste eest. Püüan jaotada küsimused oma vastuses kolme rühma. Esimene on lühi- ja pikaajalised põhieesmärgid ja see, kuidas me saame võtta arvesse soovitusi, mida

te olete meile siin andnud. Teine on poliitiline keskkond ja see, kuidas me saame kaitsta humanitaartöö neutraalsust ja sõltumatust ning samuti humanitaartöötajate turvalisust. Kolmas on ELi võime reageerida katastroofidele ja see, mida me praegu teeme, et nimetatud võime tulevikus suurem oleks.

Esimese küsimusterühma puhul olen ma vägagi nõus siin parlamendis esitatud märkustega, et peame keskenduma neile, kellel on oht abist ilma jääda. See puudutab eriti Pakistani konservatiivsemaid piirkondi, naisi ja mõistagi naiste ülalpeetavates majapidamistes elavaid lapsi, kes on väga suures ohus, ning vähemusi, sealhulgas usuvähemusi, kellele on siin juba viidatud.

Igas riigis, sealhulgas antud juhul Pakistanis, on kõige suuremas ohus kogukonnad, milleni on lihtsalt raske jõuda. Nad on ära lõigatud kas looduslikel põhjustel või konfliktide tõttu. Võin teile kinnitada, et me sõelume oma partnerite ettepanekud väga hoolikalt läbi, veendumaks, et meie rahalised vahendid jõuavad väga suures osas nendeni, kellel on oht abiandmisest kõrvale jääda.

Tutvun koos oma meeskonnaga hiljem põhjalikumalt konkreetse küsimusega usuvähemuste kohtlemise kohta. Ma tean, et me arvestame vähemustega väga hoolsalt, ja olen kindel, et meil on selle kohta ja samuti Kashmiri olukorra kohta täpsemat teavet. Võin öelda, et oleme inimesteni jõudmiseks teinud koostööd kohapealsete vabaihendustega.

Siin tuli selgelt välja, et põllumajandus on suure osa Pakistani ühiskonna ja majanduse alus. Vee taandudes võib tulla lagedale viljakam maa, kuid see on soodne võimalus üksnes juhul, kui meie oleme kiirelt kohal, et aidata põllumajandustootjatel oma külvisuutlikkus taastada. Nagu katastroofide puhul ikka, võib hästi kavandatud tegutsemine tuua eriti pikemaajalise taastumise seisukohast ka edusamme turvalisuse valdkonnas.

See juhib mind siin kõlanud teemani, et tuleks hakata koguma vahendeid teiste käest. Teisisõnu peaksime kasutama oma moraalsel võimu, et ärgitada naabreid Pärsia lahe äärest Pakistani toetama. Nad on tegelikult seda juba teinud. On tõsi, et ELil, kes on tegutsenud kiiresti ja kaalukalt, on nüüd võimalus teisi selleks üles kutsuda. Jätkame seda tegevust, valmistudes 14. ja 15. oktoobril siin toimuvaks demokraatliku Pakistani sõprade rühma kohtumiseks. Seda kohtumist juhivad ühiselt kõrge esindaja, asepresident Catherine Ashton ja Pakistani välisminister Qureshi ning me oleme juba kokku leppinud laiendatud eristungjärgu sooviga äratada tähelepanu, toetada teiste püüdlusi ja ärgitada teisi oma osa andma.

Mis puudutab meie oma liikmesriike ja meie oma vahendeid, võin ma öelda järgmist. Komisjoni vahenditest on eraldatud juba 70 miljonit eurot ja suur osa sellest on juba ka välja jagatud. Tol nädalal, kui ma viibisin Pakistanis, sai meil otsa raha, mis oli ette nähtud viivitamatu abi projektideks, mida me toetame koos kohapeal tegutsevate väga usaldusväärsete organisatsioonide ja väga pädevate inimestega. Meie sealsed töötajad on juba selgeks teinud, et meil tuleb leida lisavahendeid.

Mis puudutab liikmesriike, tahan avaldada tunnustust Ühendkuningriigile, Saksamaale ja Rootsile. Nemad on suurimad abiandjad. Paljudel juhtudel on nad oma abi juba kohale toimetanud. See valdkond kuulub komisjoni ja liikmesriikide ühisesse pädevusse. Me teeme mõistagi koostööd ja tahaksime näha, et kogu meie toetus jõuaks kohale täielikult.

Kui rääkida meie pikaajalisema tegevuse põhieesmärkidest, siis on väga selge, et Pakistani majandusprognoosi näitajaid tuleks vähendada. Teisisõnu langevad järgmise aasta majanduskasvu näitajad ülejutuse-eelselt 4,5%-lt vahest 1%-ni või isegi alla nulli. On

leidnud aset tohutu hävitustöö, mille kahjusid tuleb veel hinnata, kuid jutt käib miljarditest. Seepärast tuleb Pakistani abistamist käsitleda terviklikult. See tähendab, et kõigi abi osutamise võimalustega tuleks põhjalikult tutvuda.

Komisjonil puudub endastmõistetavalt võimalus laenu anda, seega – kui pidada silmas seda, mida komisjon saaks ära teha – ei ole võlakergendus teema, mille kohta ma saaksin seisukohta võtta. Kuid üks valik oleks heita pilk Pakistani enda suutlikkusele. Kanname hoolt selle eest, et teie hääl saaks nende valikute arutamisel kuuldavaks.

Samamoodi on olemas kaubandusküsimused ja tekib mõte, mida saaks seal ära teha. Võin teile öelda, et volinik De Gucht uurib juba väga tõsiselt, mida meil on selle tervikliku käsitluse abil Pakistani probleemidele reageerimiseks pakkuda.

Lubage mul lisada veel üks mõte. Me peame tegema koostööd ka Pakistani valitsusega, et toetada tema reforme riigi majandusele kindlama jalgealuse tagamiseks, sealhulgas riigi rahanduse ja eelarve ümberkorraldamiseks, et üleujutuste tagajärjel ei jääks valitsusel oma rahva kaugemat tulevikku silmas pidades õiged sammud astumata. Seegi on teema, mida me arutame.

Pakistani abistamise küsimus puudutab loomulikult ka poliitilist stabiilsust selles riigis, mis on oma piirkonna ja kogu maailma jaoks ülitähtis. Ses suhtes loodame väga, et meie ühistegevus mitte üksnes ei päästa elusid, vaid hoiab selles väga tundlikus piirkonnas ära ka plahvatusliku kaose tekke. Kõige selle juures on neile meie seast, kes hoolivad inimlikust küljest, samuti väga oluline rõhutada ametivõimudele pidevalt – mida tegin ka mina seal viibides –, et humanitaartöötajate turvalisus on ülitähtis.

Asja teine pool on see, et me peame tagama neutraalsuse. See, keda me aitame, ei tohiks sõltuda sellistest teguritest nagu usk, sugu või asukoht maal või linnas. See humanitaartöötajate neutraalsuse ja turvalisuse küsimus on äärmiselt tähtis. 19. august oli humanitaartöötajate päev. Sel päeval märkisime kurbusega, et eelmisel aastal kaotasime rohkem humanitaartöötajaid kui rahuvalvajaid. Hukkus 102 humanitaartöötajat. Pakistanile mõeldes ärkan ma igal hommikul suure murega, et äkki me kaotame sellele katastroofile reageerides taas mõne elu. Tahan vaid kinnitada, et suhtume sellesse väga tõsiselt.

Lubage mul lõpetada teemaga, mis käsitleb katastroofidele reageerimise tugevdamist ELis. Olen väga tänulik neile teie seast, kellel jagus häid sõnu meie tegevuse kohta parema organiseerituse ja kooskõlastatuse saavutamiseks. Olen tänulik ka neile, kes ütlevad, et peame tegema rohkem – olen sellega nõus.

Lubage mul tuua vaid üks näide selle kohta, mida kooskõlastamine Pakistani puhul tähendab. Nagu ma ütlesin, panime Pakistanis kokku oma kodanikukaitse koordineerimise rühma. Leidsime 12 liikmesriiki, kes andsid mitterahalist abi. ELi ja Pakistani vahelise õhusillana korraldasime kümme lendu – kaht neist rahastas Tšehhi, üht Soome ja seitsme kaasrahastajaks oli komisjon. Toimetasime abi koordineeritult kohale õigupoolest paljude riikide nimel ja seejärel jagasime selle samuti koordineeritult kohapeal laiali.

Niisiis, edusamme on tehtud, ent neile, kes ütlevad, et tuleks teha rohkem, vastan ma: kostku teie hääl kaugele. Loodetavasti saate näha komisjoni väga otsusekindlat ja põhjalikku käsitlust küsimusest, mida tähendab omada ELis suurt katastroofidele reageerimise võimet.

Et see on arutelu, mis meid ees ootab, võtaksin selle neljas punktis väga lühidalt kokku.

Mis puutub stsenaariumi kavandamisse, siis peab meil saabuvate katastroofide liigi etteaimamiseks olema parem valmisolek.

Teiseks vajame, et liikmesriigid määraksid enne kindlaks ja kohustuksid eraldama vahendid, millega me võime katastroofi puhkemisel arvestada. Iga kord, kui meil on tegemist mõne katastroofiga ja ma esitan üleskutse abi osutada, olen selle pöördumise hetkel teadmatuses, kas ma saan vajalikud vahendid või mitte. Minu õnneks on liikmesriigid seni alati, kui me oleme nende poole pöördunud, meie soovi täitnud, ent oleks märksa mõistlikum, kui saaksime ette näha, milline on liikmesriikide toetus ja millised vahendid on meil olemas.

Kolmas punkt puudutab kooskõlastamise tugevdamist. Sellest ma rohkem ei räägi. Endastmõistetavalt vajame, et meie 27 pluss üks tegutseksid ühtsena.

Neljandaks on meil kriisile reageerimiseks vaja terviklikku lahendust, mis hõlmaks ennetust, valmisolekut, reageerimist ja tagasisidet taastamistöödest.

Need neli punkti on teile esitatava ettepaneku alus.

Austatud juhataja ja lugupeetud parlamendiliikmed! Tänan teid veel kord mulle ja minu meeskonnale antud nõuannete eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

13. Liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised (arutelu)

Juhataja. Järgmine pävakorrapunkt on tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel Csaba Óry koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta [KOM(2010)0193 – C70111/2010 – 2010/0115(NLE)] (A70235/2010).

Csaba Óry, raportöör. – (HU) Lugupeetud juhataja, aitäh mulle sõna andmast. Püüan teha lühidalt. Oleks tõepoolest hea, kui me selle aruteluga kiiresti ühele poole saaksime. Selle arutelu algus oli suhteliselt vaevaline, sest tegemist ei ole tavalise konsultatsiooniprotsessiga ning komisjon ja nõukogu, nagu ka meie siin parlamendis, käsitlevad praegust tööhõivedirektiivide koostamist 2020. aasta strateegia ühise peegelduse, meie ühise peegelduse osana.

Tundub, et kokkuvõttes aitas meie käsutuses olnud aeg arutelu rikastada, kuigi pean ütleva, et olime juba alguses leidnud komisjoni ettepanekust mitu kasulikku ja head soovitud. Sellegipoolest oleme teinud mõnes punktis muudatusi.

Esiteks tahaksin juhtida teie tähelepanu struktuurimuudatusele. Meile tundub, et kuigi haridustee ja väljaõpe on tähtsad, ei ole vaja sätestada seda kahes eri direktiivis, eriti kui me oleme vähendanud tööhõivedirektiivide arvu kahekümne neljalt neljale. Just sel põhjusel panime need kaks valdkonda kokku, kuigi me tõime sisse uue elemendi.

Tahaksime rõhutada ühtekuuluvuspoliitika kui tööhõive teenistuses oleva vahendi tähtsust, sest kui me teeme Euroopa Liidus otsuseid arengu kohta ja viime ellu ettepanekuid, mille eesmärk on vähendada liikmesriikide vahelist lõhet, lähendavad need teineteisest kaugel olevaid riike mitmel moel. See tegevus peab olema tööhõive vaatenurgast omavahel seotud. Toetame muutusi, mis aitavad kaasa töökohtade loomisele, sest oleme kõik nõus, et tähtsaim ülesanne on luua uusi töökohti.

Seda õigustab eelkõige majanduskriis, mis ei ole vaatamata lootust andvatele märkidele minu arvates veel päris läbi. Selgust selles, mida kriis tööhõive jaoks tegelikult tähendab, on vähemgi. 2008.–2010. aastani võis töötute arv kasvada 16 miljonilt 23 miljonini, mis on tohutu arv, kuid kahjuks pean ütleva, et noorte olukord on veelgi hullem, sest nende

seas on töötute osakaal suurenenud umbes 20,5%ni. Leian, et need näitajad viitavad haiglusele, nad osutavad probleemidele, mis peavad avama meie silmad lahendamist ootavate ülesannete ees. Minu arvates saame toetada mitmeid nõukogu ja komisjoni ettepanekutes esitatud soovitusi. Saame toetada eesmärki saavutada 75% tööhõivemäär, see tähendab rakendust 75%-le tööealistest kodanikest, kuigi me soovime, et see näitaja oleks noorte seas suurem. 15–24aastaste õppivate või töötavate noorte seas peaks see määr olema vähemalt 90%. Meil ei ole vaja logelevaid noorukeid. Samamoodi tahaksime vaesusest rääkides pöörata eritähelepanu laste vaesusele, sest see on tähtsaim küsimus, ja kuigi ma ei taha korrata siin tervet suuniste kogumit ega 10. suunist tervikuna, on mul hea meel, et nii eesistujariik Belgia kui ka eesistujariik Ungari on teinud sellest prioriteedi. Seepärast loodan, et ka nõukogu teeb otsuse sellele teemale erilist rõhku panna.

László Andor, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Tahaksin kõigepealt tänada raportöör Öryt raportit ja edasiviiva suhtumise eest tööhõivesuuniseid käsitlevasse komisjoni ettepanekusse. Nõustun vägagi vajadusega paigutada need uued tööhõivesuunised kriisi taustale.

Lehman Brothersi kokkuvarisemisest on möödunud vaid kaks aastat. 2008 oli õuduste aasta rahandussektoris, 2009 oli oma enneolematu langusega õuduste aasta majanduse jaoks ja 2010 on õuduste aasta Euroopa tööhõive jaoks – keskmine töötuse määr on 10% ja noorte seas isegi 20%. Peame nendesse küsimustesse tõsiselt suhtuma ja seepärast hindan ma väga kõrgelt viisi, kuidas me oleme koos Euroopa Parlamendiga viimastel kuudel – eriti kevadperioodil – nii suuniste kui ka ELi 2020. aasta strateegia vallas tööd teinud.

Komisjon on jälginud selle raporti koostamisel tehtud tööd väga teraselt. Arutelu on olnud ulatuslik ja viljakas. Arutelu on näidanud ka seda, et tuleb panna paika eelisvaldkonnad ja tuleb teha kompromisse. Mul on hea meel tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning Euroopa Komisjoni suurepärase koostöö üle viimasel neljal kuul. Nagu ma olen korduvalt rõhutanud, on komisjoni jaoks ülimalt tähtis, et Euroopa uue 2020. aasta strateegia vajaliku poliitilise omaksvõtu ja selle strateegia edu tagamiseks oleksid kaasatud kõik peamised ELi institutsioonid, iseäranis Euroopa Parlament.

Võin teile kinnitada, et komisjon on elavalt huvitatud Euroopa Parlamendi võimalikult tihedast seotusest selle strateegia rakendamisega lähiaastatel. Mul on rõõm märkida, et nõukogu on suure hulga raporti projektis esitatud ettepanekutest ja muudatustest heaks kiitnud ja teksti sisse viinud ning Euroopa Ülemkogu andis sellele tekstile juunis poliitilise heakskiidu. Mitmeid pooleliolevaid küsimusi tuleb veel nõukoguga arutada.

Komisjon ei poolda muudatusi, mille eesmärk on muuta suuniste struktuuri uute suuniste lisamise teel. See kahjustaks komisjoni ettepaneku selgust ja sidusust. Komisjon on vastu ka mõttele lisada veel peamisi eesmärke neile viiele, mis on poliitilisel tasandil juba kokku lepitud. Komisjoni aluspõhimõtte uue strateegia kujundamisel on olnud piirata eesmärkide arvu, et keskenduda paremini uuele strateegiale.

Sealjuures on komisjon nõus, et mõni küsimus võib vajada tekstis suuremat rõhutamist. See puudutab näiteks lastehoidu, inimväärset tööd või väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid. Komisjon on valmis tegema parlamendi ja nõukoguga koostööd, et leida kõigile sobiv kompromistekst.

Eva-Britt Svensson, naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni arvamuse koostaja. – (SV) Lugupeetud juhataja! Ei ole liialdus öelda, et Lissaboni strateegia kukkus läbi. Seepärast peame oma eksimustest õppima ega tohi neid uues strateegias korrata. Lissaboni strateegia

mõned põhivead olid, et ei peetud esmatähtsaks võrdõiguslikkust töökohtadel, ei antud naistele võimalust ega tagatud vajalikke tingimusi täielikuks osalemiseks tööturul ning ei seatud põhieesmärgiks püüda kaotada meeste ja naiste palgaerinevusi.

Me peame suurendama naiste osalust tööturul ja seda tehes ühtlasi suurendama meeste osalust laste eest hoolitsemises ja sellega seotud ülesannete täitmisel. Seepärast toetage palun selle strateegia täiendusi, mille on esitanud naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon. Lisaks kõrvaldage palun sõnastus, milles väidetakse, et avaliku sektori palku tuleks vähendada. Avalik sektor on juba praegu see koht, kust leiab suure osa meie madalapalgalistest naistest. Palun ärge suurendage palgaerinevusi veelgi.

Pascale Gruny, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Vajame pikaajalisi õigusakte, et parandada Euroopas tööhõivet ja vähendada vaesust. Peame pidama töötuse probleemi käsitlemisel silmas jätkusuutlikku majanduskasvu. Tahaksin teha kolm tähelepanekut.

Esiteks teeb nõukogu ettepaneku, et liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised tuleks kehtestada iga kümne aasta tagant. Olen nõus, sest vajame pikaajalist väljavaadet, ent vajame ka tõelisi verstaposte iga kolme aasta tagant, et me ei kaotaks tööturul toimuvat silmist.

Teiseks esitasin muudatusettepaneku – mida ei võetud vastu – vajaduse kohta luua tööhõive seirekeskus, et analüüsida eraldi tulevase töökohti. Paljud noored lõpetavad kooli või ülikooli ilma igasuguse väljaõppeta, mis vastaks tööturu vajadustele. Peame tulevase töökohti ette nägema. Meie noored peaksid saama edasiliikumiseks ja spetsialiseerumiseks väljaõppe, mis tagaks nende suutlikkuse tööturuga sammu pidada.

Kolmandaks ei tule töötusega võitlemise nimel mitte üksnes teha kõik Euroopa tööturu olukorra parandamiseks, vaid tuleb võidelda ka vaesusega. Võitluses vaesusega on ülitähtis lõimida oskuslikult inimesed, kes on olnud kaua tööta. Euroopa Sotsiaalfond on vahend, mis saaks aidata need inimesed tööturule tagasi tuua. Alustagem sellest, et anname nendele inimestele tööd, andes neile tagasi nende väärkuse, ja vältigem nende aitamist ilma sotsiaalse integratsiooni väljavaateta. Tahaksin seda mõtet rõhutada.

Jutta Steinruck, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja! Soovin alustada oma sõnavõttu kriitikaga menetluse kohta. Parlamendi tööd on tugevalt kahjustanud selle raporti liiga hiline esitamine. Parlamendil õnnestus avaldada oma seisukoht üksnes tänu sellele, et tehti erandeid ja nõukogu ei hakka arutama seda küsimust enne sügisest tippkohtumist.

Lõppkokkuvõttes leiti toimiv kompromiss. Raportööri ja variraportööri koostöö oli suurepärase. Seda on näha ka sellest, et saime oma seisukohale parlamendikomisjonis selge hääaltenamuse. Meie, sotsiaaldemokraadid, suutsime lisada suure hulga oma põhimuredest, kuigi me ei ole rahul kõigega. Olen siiski tänulik eesistujariigi Belgia kinnituse eest, et ta toetab Euroopa Parlamendi seisukohta.

Selle menetluse hõlbustamiseks oleme esitanud neil muudatusettepanekut, millele palume homsel hääletusel toetust. Meie jaoks oli tähtis, et tööhõivepoliitika suunised sisaldaksid sotsiaalseid osiseid, teisisõnu hea töö määratlust ja klauslit, et hea töö eest tuleb ka hästi maksta, ning et kehtestataks ka kontrollitavad vahe-eesmärgid. Suuniseid võetakse liikmesriikides tõsiselt aga üksnes juhul, kui komisjon ja nõukogu neid tõsiselt võtavad. Seepärast palume komisjonil tagada, et rakendataks kõiki asjakohaseid meetmeid ja vaadeldaks ka tulemusi.

Olen rõõmus, et volinik on kinnitanud meile meie seisukohtade kaasamist, sest parlament on lisanud väga sotsiaalse suunitlusega ja töötajakeskse osa, mis toob Euroopa rahvale kasu. Just seda ootavad inimesed Euroopa Parlamendilt, ja see tähistab sotsiaalsete tingimuste paranemist.

Siiri Oviir, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (ET) Lugupeetud istungi juhataja, volinik, kolleegid! Arutame uusi tööhõivesuuniseid keset majanduskriisi. Kahtlematult mõjutab see tugevalt tööturгу veel mitmeid aastaid. On oluline leppida Euroopa Liidu tasandil kokku tugevas strateegias, mis aitaks realselt kaasa probleemide lahendamisele. Lissaboni strateegias seatud eesmärgid ei suudetud saavutada ennekõike tema elluviimisega seotud probleemide, mitte tema valed eesmärkide tõttu.

Uue strateegia edu sõltub paljuski sellest, kas suudame eelnevatest vigadest õppida. Töökohtade loomine ja tööhõive suurendamine peab jääma uue strateegia keskmesse. Seejuures on esmatähtis luua kvaliteetseid töökohti, mis on vajalikud ka pikemas perspektiivis ning loovad kõrget lisandväärtust. Tööhõivepoliitika peab tagama töötajate võimalikult sujuva ülemineku nii majandussektorite kui ka erinevate tööturu seisundite vahel. Seetõttu on vajalik senisest enam lähtuda pikaajalistest eesmärkidest ja keskenduda rohkem koordineeritud tegevusele ettevõtlus-, haridus- ja tööhõivepoliitikas.

Vaesuse ja tõrjutuse vastu võitlemine on täna eriliselt aktuaalne. Seetõttu tuleb meil luua võimalusi tööturul osalemiseks või sinna naasmiseks kõigile ühiskonna gruppidele sõltumata nende east ja soost, pöörates erilist tähelepanu kõige haavatavamatele rühmadele.

ALDE variraportöörina olen rahul, et koostöös parlamendiliikmetega on strateegias leidnud nüüd kajastamist ka soolise võrdõiguslikkuse tagamine. Ja lõpetades – strateegia vastuvõtmisel ootame komisjonilt ja liikmesriikidelt asjakohase õigusraamistiku õigeaegset vastuvõtmist. Ja mitte ainult vastuvõtmist, vaid tihedat koostööd nii komisjoni ja parlamendi kui ka liikmesriikide endi vahel. Vastasel juhul on Euroopa Liidu ühisturust rääkimine pehmelt öeldes poolik tõde. Tahan tänada ka härra Öryt tema pingutuste ja hea koostöö eest.

Emilie Turunen, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DA) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid, austatud raportöör! Seoses kõnealuste tööhõivesuunistega on palju räägitud sisust ja menetlusest. Pole kahtlustki, et parlament täiustas esitatud projektiga töötamise käigus neid suuniseid märkimisväärselt. Tahaksin Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel rõhutada täna kaht mõtet. Esiteks on meil õnnestunud tagada toetus edasipüüdlikele sammudele eriti haavatavate rühmade, sealhulgas noorte tööhõive vallas. Parlament kutsub üles vähendama noorte töötust poole võrra, nii et 15–25aastaste noorte seas ei ületaks töötute hulk 10%, samas kui praegu on see näitaja üle 20%. See on vaevanõudev, ent vajalik eesmärk, et kindlustada tulevikuks tööjõud ning tagada õitseng ja sotsiaalne ühtekuuluvus.

Teiseks nõuab Euroopa Parlamendi enamus suuremat pühendumist sotsiaalsele Euroopale. Täpsemalt tähendab see, et me ei peaks võitlema vaesuse vastu pelgalt suurema tööhõivega, vaid nõuaksime 10. suunise abil, et töö oleks inimväärne ja selle eest makstava palgaga võiks ära elada. Võrdne ligipääs heaolule ja sotsiaalteenustele on teine põhinõue. Täna saadame siin parlamendis selge sõnumi, et me võitleme „töötavate vaeste” mõiste kaotamise nimel ning et me keeldume lubamast Euroopas tekkida Ameerika stiilis tööturul. Need kaks aspekti – noorte tööhõive ja sotsiaalsed suunised – on kaks olulist täiustust, mida ei saa minu arvates eirata ei nõukogu ega komisjon.

Milan Cabrnoch, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Head kolleegid! Tööhõive olukord on Euroopa Liidu liikmesriikides kriitiline. Tööpuudus on alates euro kasutuselevõtust 1999. aastal suurim, nimelt 10,1%. Töötähtaeg on üle 23 miljoni inimese, neist 16 miljonit asuvad euroalal. Oleme tõenäoliselt kõik nõus, et tungivalt on vaja leida probleemile lahendus, kuid esitatud raport ei paku ühtegi väljapääsu sellest kriisist. Me ei usu, et täieliku tööhõive õiguse rakendamine saab olla iseenesest lahendus. Me püstitame kunstlikke eesmärgi, isegi kui me ei tea täpselt, kuidas neid saavutada. Miks on meil ettekirjutused, mis käsitlevad tööturul osalemise määra, naiste või noorte suuremat tööhõivet ning oma õpinguid katkestavate tudengite arvu vähendamist, kui me ei tea, kes nende eesmärkide saavutamist mõeldaks ja kuidas seda tehtaks. Meie arvates on ELi üldise makromajandusliku toimimise tagamise põhivahend tugev ja tõhus ühtne turg ning uute töökohtade loomiseks on parim lahendus paindlik tööturg.

Thomas Händel, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Parlament on oma tööga märkimisväärselt täiustanud komisjoni ettepanekut koondsuuniste kohta mille eesmärk on arvukamate ja paremate töökohtade loomine.

Vaatamata mitmetele täiustustele oleme oma eesmärkide saavutamisest endiselt kaugel. Me ei eita, et meeste ja naiste võrdõiguslikkuse küsimuses on tehtud edusamme, kuid oleks olnud parem lisada praegusesse suuniste kogumisse eraldi suunis. Kavatsime seda homsel täiskogu istungil väga jõuliselt nõuda.

Teiseks on tähtis, et parlamendi pädevusvaldkonna raames on kindlalt kehtestatud tulemuste hindamine ja aruandekohustused ning et raportis on nüüd seoses tööturul osalemise ja aktiivse tööturupoliitikaga rohkem pingutust nõudvad eesmärgid ja alleesmärgid. Parlamendil tuleks siiski homme kinnitada, et raportis võetakse arvesse ILO põhimõtteid, mis on seotud hea ja inimväärse tööga, ning samuti vaesuspiiri selgelt ületava miinimumsissetuleku küsimust.

Sel raportil on minu arvates aga endiselt ka hulk puudusi. See meenutab liiga palju vana Lissaboni strateegiat. Turvalise paindlikkuse ebaõnnestunud põhimõtteid on korratud kui mantrat ja suur osa sõnastusest lõhnab kunagise vähese reguleerimise poliitika järele.

Teiseks, kui nimetatakse selliseid põhimõtteid nagu töö ja pereelu ühildatavus, sotsiaalne ühtekuuluvus, majanduse jätkusuutlik juhtimine, investeeringud ja haridus, kuid nende järgimiseks puuduvad konkreetsete meetmed, on see raporti nõrkus. Suurema ja parema tööhõive jaoks on vaja keskenduda praeguse olukorra ebakindluse vähendamisele ja rõhutada põhimõtet „samas kohas sama töö eest sama palk”, et tuua täistööajaga töötamise mudel taas keskmesse, piirata maksimaalset töönädalat ja kaaluda töötundide vähendamist, ning eelkõige lisada seoses ühtekuuluvusega kohustusliku elemendina sotsiaalne areng ja mitte lubada vähimatki tagasiminekut.

Mara Bizzotto, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid! Loidus ja lühinägelikkus – see on minu diagnoos haigusele, mis puudutab praegu valusalt ELi 27 liikmesriiki.

Loidus seepärast, et kuigi iga neljas Itaalia nooruk on töötütu ja euroalal on ilma töötähtaeg 16 miljonit inimest, pole EL pärast Euroopa propagandavankri viimaste kuude kolinat ikka veel tõeliselt tõhusaid meetmeid võtnud.

Lühinägelikkus seetõttu, et Euroopa pole mitte üksnes pakkunud kriisist väljumiseks vana tuttavat valemit, vaid on lasknud täiesti silmist majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse poliitika märksa usaldatavamad piirkondlikud mõtted. Vaid siis, kui asetame poliitilise

tegevuse keskmesse piirkonnad, kui austame nende konkreetseid kultuurilisi eesmärke, on meil võimalik taaslustada Euroopa arengu- ja tööhõivepoliitika, mida toidavad iga geograafilise piirkonna loomulikud energiaallikad: ringkonnad, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted ning oskustöölised.

Tööhõiveprobleemi lahendamiseks peame mõtlema alguses väikselt, panustama kohalikesse omavalitsustesse ja pidama esmatähtsaks lähimust ning kindlustama sellega keeleliselt ja kultuuriliselt mitmekesise pärandi.

Kui Euroopa kompassi nõel ei juhi Euroopa poliitikat piirkondade poole, on Euroopa projekt määratud hukule.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! 2. septembril kirjutati ühes Austria ajalehes: „Praktikantidel jääb haridusest puudu.” Kahjuks on see tõsi. Praegu on rohkem praktikandikohti kui sobivaid kandidaate nende täitmiseks – 30% meie äriettevõtetest ei suuda leida omale piisavalt praktikante. Ettevõtted kurdavad üha enam koolilõpetajate viletsa hariduse pärast. Iga viies ettevõtte hoolitseb oma praktikantide üldhariduse eest ise.

Sellele olukorrale vastamiseks tahab Euroopa tuua hea väljaõppega oskustöölisi sisse kolmandatest riikidest. See on imeravim: suurendame sisserännet, sest meie noored ei saa enam koolist piisavat haridust. See on kahtlemata vastuvõetamatu, sest see oleks sama kui kuulutada välja meie haridussüsteemi pankrot, kuulutada välja Euroopa pankrot. Seetõttu vajame koolitussektoris tungivalt kursimuutust. Ilma hea erialase ettevalmistuseta tööturule ei pääse. See puudutab meie noori ja lõppkokkuvõttes ka Euroopa tulevikku.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Euroopa vajab strateegiat, mis võimaldab tal väljuda majandus- ja finantskriisist tugevamana ning lahendada eelseisvaid pikaajalisi probleeme, milleks on näiteks vananev elanikkond.

Järgmise kümne aasta strateegias, Euroopa 2020. aasta strateegias peab tööhõivepoliitikal olema tähtis osa. Selle eesmärgid peavad olema jätkusuutlik majanduskasv, töökohtade loomine ja suurema sotsiaalse ühtekuuluvuse püüdlemine ning ka võitlus vaesusega, mis on liidu uus põhiülesanne, mille lahendamisele minu fraktsioon on pühendunud.

See strateegia osutab vajadusele võtta ette struktuurireforme, et parandada tööturgude toimimist ning samas suurendada konkurentsi ja töövõiljakust. Me ei oleks järjekindlad, kui mõtleksime vaid tulevaste töökohtade loomisele ja lubaksime hävitada olemasolevad, nagu on juhtumas näiteks söesektoris, kus võidakse kaotada terves Euroopas hulgaliselt töökohti. Mäetööstus tuleb säilitada kui strateegiline reserv, et täiendada taastuvaid energiaallikaid.

Kui lubate, räägiksin oma riigist Hispaaniast ja oma piirkonnast Aragónist. Ühe provintsi, Terueli jaoks, kus rahvastikutihedus on umbes 12 elanikku ruutmeteri kohta, tähendaks ligikaudu 5000 töökohta kaotamine kogu maa muutumist kõrbeks. Seepärast peame keskenduma ühelt poolt olemasolevate töökohtade kindlustamisele ja säilitamisele ning teiselt poolt selles raportis sätestatud reformide läbiviimisele.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonile Euroopa Parlamendis on see arutelu väga tähtis, sest on ülioluline anda lootust nendele miljonitele eurooplastele, kes on kaotanud oma töökoha, kes kardavad töökohta kaotada või kes tahavad tööd teha, kuid pole ikka veel leidnud ust meie tööturule.

On tähtis asetada tööhõive Euroopa 2020. aasta strateegia keskmesse ja osaliselt arvame, et majandusliku tasakaalustamatuse vähendamisest ei piisa. Pigem tuleb meil lisada oma

strateegiasse sotsiaalne mõõde, sest majandus, millel puudub hing, ei paku üksinda lahendust majanduslikele probleemidele.

Oluline on ka see, et seaksime ise oma sihid, sest kuigi eesmärkide püstitamine ei taga nende saavutamist, ei jõua me nendeni iial, kui me ei tea, mis suunas me liigume. Seepärast tänan Csaba Öryt, et ta saavutas nendele põhimõtetele suure toetuse. Tahaksin tänada ka volinik Andorit ning eesistujariike Hispaaniat ja Belgiat, et nad võimaldasid asutamislepingu artikli 148 kohaselt parlamendi ärakuulamist, sest see pole mitte üksnes hea Euroopa Parlamendile kui institutsioonile, vaid see seob Euroopa rahvast ja tulevikus riikide parlamente ühise ülesandega, mis lasub meil kõigil.

Te peate meid nüüd ära kuulama, ja mitte üksnes kuulama, vaid ka kõiki meie soovitusi rakendama. Pole tähtis, kuidas te seda teete, kuid esimest korda peate te lisama teksti Euroopa Parlamendi töö viljad, ja see on väga kasulik komisjonile, nõukogule, parlamendile ja eelkõige Euroopa rahvale.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Suur hulk Euroopa Parlamendi liikmetest on selle raporti kallal väga kõvasti tööd teinud. Oleme leidnud kompromissi ja leppinud komisjoni teksti täiustamiseks üldjoontes kokku viies põhiküsimuses: paremad valitsemistavad, hea töö ja võrdne tasu võrdse töö eest, alleesmärgid haavatavate rühmade heaks, sooline võrdõiguslikkus ja ühtekuuluvuspoliitika.

Kogu meie raske töö oleks asjatu, kui nõukogu otsustab sellele lihtsalt mitte tähelepanu pöörata. Nad võivad seda teha, kui tahavad.

Härra Chastel, tahaksin teilt küsida, kas te annate meie prioriteetide nimel endast parima. Soovin teada ka seda, kas on tõsi, et meie põhiettepanekud saavad suurema tõenäosusega vastu võetud põhjendustes, nagu pakkus proua Milquet. Seda on homseks hääletuseks ülioluline teada.

Oma kolleegidelt paluksin, et jääksime kõik oma kompromisside juurde. Lõhestatuna ei ole meist nõukogule vastast. Rohelised peavad kindlasti oma kohusest kinni ja me jääme lootma, et teie teete sama.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Ühtne turg ja töötajate vaba liikumine on Euroopa lõimumise suuremaid kasutegureid. Meie arutelu teemaks on Euroopa 2020. aasta strateegiasse kuuluvad liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised, samas tajume endiselt Euroopa riikide majandust ja tööturgusid tabanud kriisi tagajärgi. See on põhjus, miks peaks võitlusest tööpuudusega saama ELi poliitika eelisvaldkond ja miks tuleb ühises eelarves leida selle jaoks vahendeid. Sellest vaatevinklist on ülitähtis, et ELi tasandil tehtaks tihedamat koostööd ja et praegused kriisist tingitud eesmärgid ja strateegilisemad eesmärgid oleksid tasakaalus. Euroopat ootavad ees sellised pikaajalised katsumused nagu demograafiline muutus ja üleilmastumine. Peame nii Euroopa kui ka liikmesriikide tasandil hoolitsema selle eest, et meil oleks võimalik luua uusi töökohti ja et me aitaksime inimestel tööturule siseneda. Nende põhieesmärkide poole ei saa siiski püüelda halduskoormuse suurenemise ja õigusaktide lisandumise hinnaga. Peame hoolt kandma selle eest, et meetmed, mida liikmesriigid võtavad sellistes valdkondades nagu majandus, tööhõive ja sotsiaalküsimused, oleksid sidusad. ELi tasandil kehtestatavad suunised ja ühised eesmärgid ei tohi aga mingil juhul õõnestada liikmesriikide pädevust.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Sõnadest – olgugi et huvitavatest – ei piisa, et muuta traagilist sotsiaalset olukorda Euroopa Liidu eri riikides. Praegusesse majandus- ja finantspoliitikasse on vaja murrangut. Stabiilsuse ja kasvu paktiga ning selle

mõistusevastaste kriteeriumidega, mis lausa lämmitavad majanduslikes ja rahalistes raskustes olevaid riike, tuleb lõpparve teha. Siin seda kahjuks ei tehta.

Seni kuni endiselt käiakse peale reformikavadega, mis sobiksid stabiilsuse ja kasvu pakti ning turvalise paindlikkusega, ei ole meil pääsu kokkuhoiukavadest, mida mõnes riigis, näiteks Kreekas, Portugalis ja Hispaanias rakendatakse. Sellistel kavadel on kurvad tagajärjed: tööpuuduse suurenemine, vaesus, sotsiaalne ebavõrdsus ja töötajate teada-tuntud meeleavaldused.

Seepärast nõuame ettepanekuid, mis muudaksid praeguseid makromajanduslikke strateegiaid. Selleks tuleks katkestada stabiilsuse ja kasvu pakti kohaldamine, lõpetada erastamine ja liberaliseerimine, võtta põhieesmärgiks kvaliteetne töö koos õiguste ja inimväärsuse palkadega, diskrimineerimata sealjuures naisi, ning suurendada töötajate väärikut pakti abil, mis tõepoolest edendab tööhõivet ja soodustab sotsiaalset arengut.

Derek Roland Clark (EFD). – Lugupeetud juhataja! Ainus suunis ELile on lõpetada sekkumine. Töötaja direktiiv pärsib töötegemist. Miks te ei või lasta inimestel teha ületunde, kui nad seda soovivad? Palun ärge öelge mulle, et selle eesmärk on kaitsta töötajaid ärakasutamise eest, kui ELi marionettkohus, Euroopa Kohus on teinud otsuseid vähemalt nelja riigi ettevõtete kasuks, mis kasutavad ära terveid töötajate rühmi, makstes neile miinimumpalgast väiksemat töötasu.

Olete te teadlikud, et Ühendkuningriigis öeldakse rohkem kui viiendikule värsketest nooremartidest ära seetõttu, et vastavalt töötaja direktiivile jääb neil puudu kogemusest, ning et veelgi rohkem on neid, kes katkestavad samal põhjusel oma õpingud?

Euroopa Parlament lasi hiljuti läbi raporti sõltumatute veokijuhtide kohta, mille tulemusel paljud neist lõpetavad tegevuse. Täna sel hääletusel kiitsid parlamendiliikmed heaks Bové raporti lõike, millega lisatakse väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele märkimisväärselt aruandekoormust – seda kõike paar tundi pärast president Barroso kurtmist, et VKESid lämmitatakse bürokraatiaga.

EL on probleem, mitte lahendus, ja sellest on hakanud aru saama ka Euroopa rahvas.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Täna teid väga, lugupeetud juhataja. Soovin tänada raportööri püüdluste eest tugevdada 2020. aasta strateegia ja tööhõivepoliitika suuniste vahelisi seoseid. Ma leian, et see on ääretult tähtis. Tahaksin peatuda põgusalt kahel küsimusel. Esimene neist on naiste tööhõive määra tõstmine 75%ni. Kuigi tundub, et 75% pole eriti palju suurem kui 60%, suurendaks see tegelikult naiste tööhõivet veerandi võrra. Tahaksin seoses sellega öelda, et kui me ei pane sellele strateegiale alust avalike teenuste sektoris, on nimetatud eesmärgi saavutamine tõenäoliselt võimatu.

Teine teema, mida tahaksin siin rõhutada ja mida toonitas ka raportöör, on laste vaesus. Vaatamata sellele, et nõukogu tegi juba aastate eest sellest esmatahtsa küsimuse, ei ole minu arvates tegelikult eriti midagi toimunud. Kui me ei kontrolli seda valdkonda teraselt, kui me ei suuda veenda liikmesriike suhtuma sellesse tõsiselt ning püstitama ja saavutama selles vallas tõsiseid eesmärke, raiskame tulevikus oma aega. Me ei tohi oma inimestega nii hooletult ümber käia.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Austatud juhataja, austatud volinik! Nagu teate, on see arutelu Euroopa Parlamendi jaoks ülitähtis.

See on meie käsutuses olev konkreetne vahend, millega öelda, kuidas tuleb rakendada ELi 2020. aasta strateegiat. Arvestades meie ebamääraseid arutlusi selle strateegia üle, on nende tööhõivesuuniste määratlemine meie jaoks lausa eluliselt tähtis. Just sel põhjusel nõudsiime nii järjekindlalt, et nõukogu ei võtaks neid enne praegust arutelu ja homset hääletust vastu. Juba see on meie jaoks väga oluline saavutus.

Ometi on endastmõistetav, et lisaks ajakava ümberkorraldamisele soovime enda ärakuulamist ka küsimuse sisu teemal. Suhtlus eesistujariigi Belgiaga annab alust loota, et kui nõukogu näeb ettepanekuid, mis paistavad kasulikud, näiteks lisandväärtust, mille Euroopa Parlamendi seisukoht võib anda, ei loobu ta sellest lisandväärtusest, vaid nõustub vastuvõetud teksti nende täiesti õigete ettepanekute lisamiseks uuesti läbi vaatama.

Arutanud seda küsimust eesistujariigi Belgiaga, nõustusid kõik mõttevahetuses osalenud fraktsioonid, et peame oma tekstis esitatud ideed vastu võtma põhjenduste kujul – ses suhtes valitseb meie seas laialdane üksmeel. Seepärast loodan, et selles vallas esitatud neli muudatusettepanekut võetakse homme vastu.

Esimene neist – mille puhul saavutame kahtlemata kõige suurema üldise nõusoleku – on ettepanek, et tööhõivesuunistes peavad nende kasulikkuse tagamiseks olema kooskõlas kõige tähtsamaga: hea valitsemistavaga. Antud juhul tähendab hea valitsemistava seda, et igas suuniste koostamise ja rakendamise etapis tuleb pidada nõu riikide parlamentide saadikute ja Euroopa Parlamendi saadikutega ning tööturu osapooltega.

Sisulise külje pealt on kaks muudatusettepanekut, mis on minu arvates poliitilises mõttes väga tähtsad. Nende eesmärk on korrata, mida me peame silmas inimväärse töö all. Kuidas saab Euroopa Liit osaleda kõikide nende konventsioonide hääletusel, ilma et ta ise kohaldaks vaesusega võitlemiseks inimväärse töö mõistet ja rakendaks neid suuniseid, milles tegeldakse viimaks ometi kõige haavatavamate inimeste olukorraga, olgu tegemist noorte ja nende haridustasemega või ebasoodsas olukorras olevate inimestega?

Need on ettepanekud, mille oleme teile esitanud, ja ma loodan, et te toetate neid, kui Euroopa Parlamendi enamus need homme – nagu ma loodan – heaks kiidab.

Timo Soini (EFD). – (FI) Austatud juhataja! Liikmesriikide kulud ei tohi valitsuse või ELi meetmete tagajärjel suureneda. Ei ole olemas rohelisi makse, ei ole olemas siniseid makse, ei ole olemas punaseid makse – on vaid maksud, mida rahvas maksab.

Kulude kasv on tööhõive jaoks surmav. Iga kulude suurenemine neelab töökohti. Euroopa Liidul ja Euroopa Keskpangal puudub praegu sõltumatu intressimäärade strateegia. See raskendab liikmesriikidel oma eelarve korraldamist, sest nad ei saa rakendada finantspoliitikat.

Nendest kahetsusväärsetest teguritest hoolimata vajame majanduskasvu- ja tööhõivepoliitikat. Üksikute toodete ja nende kvaliteedi lõikes on edukas nii Soome kui ka Euroopa tööjõud.

Konkurentsieeskirjad peavad olema õiglased, ausad ja läbipaistvad. Meie jaoks Soomes on ülioluline, et oleks tööd, mida saaks teha Soome töötaja – nii on see ka kõigis teistes liikmesriikides. Riigisisene tööjõud eksporditakse ja oma riigi jaoks – see on edu valem.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Austatud juhataja, austatud raportöör, head kolleegid! Soovin esmalt tänada raportööri ja avaldada talle tunnustust meie ees oleva raporti eest. Viimaks ometi on meil nüüd konkreetsed eesmärgid ja me peame püüdma neid lähiaastatel saavutada. Probleemid, mis meil lahendada tuleb, ei ole lihtsad. Püsivaks taastumiseks tuleb

kogu jõud mängu panna. Lisaks tuleb arvesse võtta demograafilist muutust. Et väljuda kriisist tugevamana ja saavutada usaldusväärsed Euroopa tööturud, peame võtma endale uusi ülesandeid. Usun, et kõige tähtsam on pöörata tähelepanu haridusele, sest see on ainus viis parandada kõigi väljavaateid.

Lugupeetud juhataja, rõhuasetus vaesuse, eriti laste vaesuse vähendamisele on samuti väga oluline. Meie tööhõive- ja sotsiaalkomisjonist oleme koostanud selles raportis konkreetsed soovitused ja jõudnud nendes kindlale üksmeelele – pean seda väga tähtsaks kas või seepärast, et peame hindama nende soovituste põhjal ka üksteist. See tähendab, et tööd ei alustata üksnes Euroopa tasandil, vaid ka liikmesriikide valitsused koos tööturu osapooltega peavad nende eesmärkide nimel tegutsema.

Kunagi väga ammu oli mul üks mõte: me peaksime ära hoidma olukorra, kus noored inimesed ei leia endale tööturule sisenedes kohta. See on lihtsalt vastuvõetamatu! Üks selle raporti hea külg on see, et seal propageeritakse mõtet leida igale noorukile, kes ei käi koolis, nelja kuu jooksul praktika- või õppekoht või mõni alternatiiv.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Lugupeetud juhataja! Tahaksin esile tõsta mõnd aspekti, mille rõhutamine on suuniste sätestamisel eriti tähtis.

Esiteks peab tööhõive suurenema, et võimaldada majanduse soodsat arengut. Meil on kaldumus sulgeda oma silmad, et mitte näha neid hiigelsuuri töötuse probleeme, millega me tegelikult vastamisi oleme seatud. Vaid siis, kui tegutseme aktiivselt töötuse vähendamise nimel, saame ergutada kasvu ja tasakaalustada riigi rahandust.

Teiseks on investeringutel tööhõivesse hea mõju riikide eelarvetele. Madalama töötuse määra tulemuseks on maksutulu ja vähenenud sotsiaalkulud. Seepärast tasub tööhõivepoliitikasse panustada.

Kolmandaks saab tööhõivepoliitika toimida üksnes juhul, kui tööturu osapooled seda kindlalt toetavad ja on tagatud võimalused teha tõhusat koostööd. Lisaks peame muutma oma sõnad tegudeks.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Uued tööhõive edendamise suunised on oluline samm Euroopa majanduse elavdamise ja kasvu poole.

Majanduse kokkuvarisemine on põhjustanud töötuse määra märkimisväärse tõusu. 2010. aastal oli see näitaja 9,6% ja noorte puhul 20,3%, teisisõnu on miljonid inimesed ilma tööta. Siiski on töötus vaid osa probleemist. Ülesanne ei ole mõistagi mitte lihtsalt luua uusi töökohti, vaid parandada ja säilitada olemasolevaid.

Selles raportis sätestatud eesmärkide saavutamiseks vajame ka majanduse struktuuri muutmist. Selles valdkonnas jääb Euroopa Parlamendi vastus äsja minu esitatud statistikale kolleeg Öry arvestatavatest jõupingutustest hoolimata üldiseks ja laialivalgavaks ning see teeb kõnealusele Euroopa strateegiale kahju. Näitajatest ja põhieesmärkidest ei piisa. Ei piisa sellest, kui kasutada selliseid sõnu nagu „kooskõlastama”, „dialoog” ja „koostöö”. Ei piisa põlvkondadevahelisest paktist. Vajame Euroopa poliitikat, mis vastab selle kodanike vajadustele.

Eelarvepoliitikaga peale sunnitud piirid tuleb asendada konkreetsema, arengukeskse avaliku planeerimisega. Peame seadma praegu võetavate meetmete sihiks noorte ja tulevaste põlvkondade aitamise, vajame koolitamise ja hariduse andmise põhimõtteid, mis võimaldavad investeerida inimkapitali, et parandada selle kvaliteeti ja siduda seda tööturuga.

Peame tegema valikuid, mis aitaksid tootmissüsteemi. Kokkuvõttes vajame vähem paberitööd, rohkem investeringuid ja selgemaid majanduspoliitilisi valikuid.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Austatud juhataja, austatud volinik! Minu jaoks on eriti tähtis, et me mitte ei loo lihtsalt mingeid töökohti, vaid loome kvaliteetseid, jätkusuutlikke ja häid töökohti.

Mulle tundub, et tööhõivepoliitika suuniste praeguses sõnastuses pööratakse töö kvaliteedile liiga vähe tähelepanu. Kui EL püstitab endale eesmärgi suurendada Euroopas 2020. aastaks 20–64 aasta vanuste inimeste keskmist osalust tööturul 75%ni, on minu arvates suur oht, et arvudest on saamas kinnisidee – mõõdetav kogustel põhinev ideoloogia, mis sarnaneb kunagi nõukogude ajal nähtuga. Seega ei saa sihiks olla üksnes kvantitatiivsete eesmärkide saavutamine, vaid tähtis on ka töökohtade kvaliteet. Sellesse arvestusse ei tuleks lisada sugugi kõiki juhuslikke, kehvasti tasustatud ja ajutisi töökohti. Põhieesmärk peaks olema kindlad töölepingud ja hea lepinguline töö.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Oleme seadnud endale kõrged sihid. Csaba Óry suurepärasel raportil tahame, et liikmesriigid suurendaksid 2020. aastaks oma töötava elanikkonna osalust tööturul 75%ni. Edit Bauer rääkis just äsja üksikasjalikult, kui oluline see on. Erilist tähelepanu pööratakse noortele. Euroopa noortegarantii on mõeldud selleks, et võimaldada igal noorukil leida nelja kuu jooksul pärast kooli lõpetamist töö või õppekoht ja langetada lõppkokkuvõttes koolidest väljalangemise määr alla 10%.

Nendes suunistes kajastub ka vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta 2010. Allpool vaesuspiiri elavate inimeste arvu tuleb vähendada 25%. See on suur ettevõtmine, sest sellest saab kasu 20 miljonit inimest. Samal ajal hoogustame võitlust pikaajaliste töötute kõrvaletõrjumise vastu. Vähemalt 25% neist vajavad aktiivseid tööturumeetmeid täienduskoolituse, hariduse omandamise ja tööalase ümberõppe näol.

Teine punkt, millele tähelepanu pöörata, on uued tööhõivevormid, näiteks tähtajalised lepingud ja ajutine töö. Ebatüüpilised töölepingud ei peaks siiski muutuma kõigi puhul tavaliseks. Nendel tööhõivevormidel on mõtet üksnes siis, kui need võimaldavad üleminekut alalisele, kaitstud ja kvaliteetsemale tööle.

Ühele teiselegi Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nõudmisele on võimalik saada enamuse toetus – Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid tuleks täiel määral ära kasutada, et suurendada tööalast konkurentsivõimet ja töökohtade kvaliteeti. See on oluline sõnum meie liikmesriikidele.

ISTUNGI JUHATAJA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

asepresident

Danuta Maria Hübner (PPE). – Lugupeetud juhataja! On suur oht, et meid ootab ees „töökohtadeta taastumine” või „töökohtadeta majanduskasv”. Euroopa ei saa seda endale lubada.

Esiteks peame oma tööhõivestrateegias keskenduma liidu suhtelistele eelistele – haridusele, teadusuuringutele ja keskkonnahoidlikule tehnoloogiale. Teiseks peame vältima kompromissi uuendustegevuse ja töökohtade loomise vahel. Seda on võimalik vältida siis, kui uuendustegevus on kaasav.

Kolmandaks peame leidma püsiva tasakaalu olemasolevate töökohtade toetamise ja uute töökohtade loomise vahel. Investeerimine kvalifitseeritud tööjõudu peab käima käsikäes

uuendustega. Loomulikult jääb alati ka selliseid töökohti, mida ei tasustata turgudel piisavalt. Meil peavad olema sellega toime tulemiseks poliitilised vahendid.

Neljandaks tuleb võtta nii tööjõu nõudlust kui ka pakkumist käsitlevaid poliitilisi meetmeid. Meil on küllaldaselt tööhõivepoliitika vahendeid, ent need tuleb koondada tugevasse ja kõikehõlmavasse tööhõivepoliitika raamistikku.

Viiendaks peame kooskõlastama jõupingutused, vastutuse ja poliitilised vahendid kõikidel valitsemistasanditel – Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Ja lõpuks peab siseturg võimaldama karjääri ja elukestvate õpet silmas pidades tööjõu täielikku horisontaalset, geograafilist liikuvust.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Lubage mul alustuseks tunnustada Csaba Óryt tema väga keerulise töö eest sel kriisiajal, mil 2020. aastani rakendatavate tööhõivesuuniste väljatöötamine ei ole just endastmõistetav. Tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis tehtud töö komisjoni ettepaneku täiendamiseks on lausa põhjapanev.

Soovin rõhutada kolme punkti. Esimene neist on vajadus sihikindla poliitika järele, mis tegeleks noorte kaasamisega tööellu. Selle saavutamiseks peame – lisaks varem hea kolleegi Thomas Manni poolt öeldule – võitlema selle vastu, et inimesed jätavad haridustee pooleli, omandamata erialast ettevalmistust. Selline haridustee poolelijätmine viib noored otse tööalasesse ja sotsiaalsesse tõrjutusse. Me kõik peame palju ponnistama, et noorte töötuse vastu võidelda.

Teine rühm, kellele peame oma jõupingutused suunama, on naised. Siin tuleb teha märkimisväärseid pingutusi kahel rindel: esiteks peame võitlema nende töökohtade eest ning meeste ja naiste võrdse tasu ja võrdsete karjäärivõimaluste eest ning teiseks peame aitama ühildada pere- ja tööelu, sest vaid selle saavutamise teel tagame tõelise meeste ja naiste võrdsuse.

Lõpetuseks peame olema kindlad, et murrame ennetähtaegselt pensionile jäämise nõiarangi, vältimaks olukorda, kus pikem eluiga tähendaks lühemat tööelu, mis jätab meid ilma meile hädavajalikest oskustest ja kogemustest.

Ma loodan nõukogu peale.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kiitus raportööri! Ta on esitanud tugeva raporti. Tahaksin avaldada tunnustust iseäranis selle eest, et suunised on selgelt liigendatud ning on nõukogule ja komisjonile tulevaste õigusaktide loomisel heaks teejuhiks. Mul on eriti hea meel selle üle, et need suunised ja tööhõive teema on viidud kokku ühtekuuluvuspoliitikaga, nii et alates 2014. aastast tuleb töötuse vähendamiseks kasutada eelkõige ühtekuuluvuspoliitikat.

Pea tegema siiski ka veidi kriitikat. Põhjendusest 6 jäeti üks fraas välja ja ma lihtsalt ei mõista, miks. Kui selles väidetakse, et „euro oli majandus- ja finantskriisi mõju piiramisel tasakaalustav tegur”, siis on tegemist tegeliku olukorra tõelise kajastusega. Ma ei saa seda lihtsalt kompromissi huvides välja jätta. Selles mõttes oleme teinud minu arvates vea. Selle järel lisandunud sõnastus on õige, kuid sel kujul ei saa ma seda toetada.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja! Tunnustan raportöör Óryt siiralt selle suurepärase raporti eest. See on raport, mis põhineb heakskiidul. See annab raportile märksa kõlavama hääle ning komisjon ja nõukogu peavad seda tõsiselt arvesse võtma.

Meie sotsiaaldemokraatidena rõõmustame, et raport sisaldab meie vaidlustamatut põhiseisukohta, mis meie arvates lahendaks töötuse ja inimväärikuse probleemid. Jutt käib samal töökohal võrdse töö eest võrdse tasu maksmisest. Lisaks sellele siiski ka väärikuse küsimuse. Töökohad peavad olema jätkusuutlikud ja inimväärsed.

Tundub, et nõukogu on valmis seda kõike arvestama. Ometi tuleb öelda, et ei piisa, kui võtta seda arvesse üksnes põhjendustes, vaid see tuleks lisada dokumendi põhiosasse.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Arutledes Euroopas tööhõivepoliitika üle, räägime tavaliselt võitlusest tööpuudusega ja sobivast sotsiaalkaitsest, kuid pühendame kahjuks märksa vähem aega teemadele, mis on seotud inimeste tööle tagasi toomisega või nende toetamisega, üritades luua selleks uusi töökohti. Suunised sisaldavad põhieesmärgina tööturul osalemise toetamist. Pidagem siiski meeles, et kui põhieesmärgid on paika pandud, on väga tähtis neid ka täita. On häiriv lugeda komisjoni teatist, milles öeldakse, et haritud inimesed ja juba töötavad inimesed on kasutanud ära 70% sotsiaalfondi vahenditest, mis on ette nähtud tööturul osalemise suurendamiseks, samas kui töötud on kasutanud nendest vaid 30%. Loodan, et 2020. aasta strateegia rakendamine muudab selle suhte vastupidiseks ja et sotsiaalfond muutub ka tegelikult tõhusamaks, et see strateegia aitaks samal ajal kaasa tööhõive suurenemisele ning et me muutuksime viimaks ometi maailma tööturul konkurentsivõimeliseks.

Derek Vaughan (S&D). – Lugupeetud juhataja, mul on selle raporti üle hea meel. Minu arvates leidub selles palju kiiduväärset. Mind kui ühtekuuluvuspoliitika ja struktuurifondide veendunud pooldajat rõõmustavad eriti märkused selle kohta, kui tähtsad on need fondid inimeste tööle tagasi aitamiseks.

Ma olen näinud, kuidas Euroopa Sotsiaalfond pakub näiteks Lõuna-Walesis oskuste omandamise kavasad ja paljusid teisi kavasad, et aidata inimestel tööle naasta. Volinik Andorile ei pruugi selle väljaütlemine meeldida, kuid see on üks põhjustest, miks Euroopa Sotsiaalfond peaks minu arvates jääma regionaalarengu juurde, mitte suunduma tööhõive valdkonda. See on arutelu, mis meid kunagi tulevikus kahtlemata ees ootab.

Mulle valmistab heameelt ka see, et raportis tunnistatakse tööturu osapoolte tähtsust. Tööturu osapoolte all pean mõistagi silmas ametiühinguid, kuid ka kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi. Need on suured teenusepakkujad, kuid ühtlasi suured tööandjad ja seetõttu tuleks nad kaasata igasse tööhõivepoliitikat käsitlevasse sotsiaaldialoogi.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Kõigepealt tahaksin avaldada kolleeg Csaba Óryle tunnustust suurepärase raporti koostamise eest. Suunised peavad olema selged ja lihtsad ning nende arvu vähendamine on samm õiges suunas. Põhiülesanne on saavutada tööhõive kasv. Vaid struktuurse tööpuuduse vähendamisest ei piisa. On tähtis ennetada ja tõkestada probleeme ning luua ja arendada ettevõtlikkust ja paindlikkust. Kõrgharidust omandama asuvate inimeste arvu suurendamisest jääb väheks. Kõrgharidust tuleb pakkuda õigel tasandil ja neis valdkondades, kus on vajadus töötajate järele. Parim viis vaesusest pääsemiseks on töö. Sageli on siiski vaja individuaalseid toetusprogramme. Tähtis on ka kontrollida selle valdkonna töö tõhusust. Euroopa 2020. aasta strateegia edu tingimus on selle tihe seos ühtekuuluvuspoliitikaga. Struktuurifondide lihtsustamine ja sellega seotud bürokraatia vähendamine peaksid teenima selle strateegia eesmärke.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, lugupeetud raportöör, austatud parlamendiliikmed! Nagu teate, arutatakse nõukogu üldist lähenemisviisi uuesti, kui kõik aluslepingus nõutavad arvamused on käes. Seepärast tutvuvad nõukogu

ja selle ettevalmistavad töörühmad pärast täiskogu hääletust põhjalikult parlamendi muudatusettepanekutega. Sotsiaalküsimuste töörühma esimene kohtumine on kavandatud 14. septembriks ning eesmärk on võtta need suunised tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogus (EPSCO) vastu 21. oktoobril.

Meie silmis pole nõukogu üldisel lähenemisviisil ja Euroopa Parlamendi arvamusel suuri sisulisi erinevusi. Pealegi on nõukogu juba muutnud komisjoni esialgset ettepanekut ja lisanud sellesse mitu parlamendi jaoks olulist punkti: soolise võrdõiguslikkuse, puuetega inimeste kaitse, kliimamuutuse, ettevõtluse arengu, töajoonõudluse ergutamise ja vaeste töötajate kaitse. Lisaks tahavad kõik liikmesriigid, et tekst oleks selle tõhususe parandamiseks lühike.

Seetõttu võib eesistujariik Belgia soovitada nõukogul lisada põhjendustesse mitmed parlamendi muudatusettepanekud, eriti need, milles käsitletakse Euroopa tööhõivestrateegia juhtimist, ja osaliselt need, milles käsitletakse liikmesriikides püstitatavate eesmärkide määramist seoses töö kvaliteedi ja inimväärse tööga, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tootlikkuse ja ergutamise ning soolise võrdõiguslikkusega.

Lisaks on eelkõige Belgia delegatsiooni palvel peetud arutelusid töörühmas, mis on moodustatud tööhõive, eriti teatud sihtrühmade tööhõive alleesmärkide määramiseks. Liikmesriigid jätsid kokkuvõttes selle võimaluse teatavasti kõrvale. Et kvantitatiivsete alleesmärkide lisamine suunistesse on väga keeruline, võib eesistujariik Belgia teha ettepaneku, et see küsimus seotaks sotsiaal-majandusliku juhtimise, ELi 2020. aasta strateegia ja majanduse juhtimise uue kontekstiga.

Seepärast võib eesistujariik soovitada nõukogul tagada suuniste üle tõhus järelevalve. Järelevalve sisaldaks seda, et EPSCO võtab igal aastal iga riigi jaoks vastu tööhõivealased soovitusel, milles võidakse pakkuda igale riigile lähtuvalt riigi olukorrast alleesmärke.

Lisaks – nagu tööhõivekomitee on oma töös ELi 2020. aasta strateegiaga juba rõhutanud – julgustatakse liikmesriike seadma sihtrühmadele oma riigi olukorra põhjal riiklikke alleesmärke.

Lõpetuseks tahaksin tänada Euroopa Parlamenti nende suunistega tehtud töö eest ja soovin teile kinnitada, et seda tööd võetakse arvesse.

László Andor, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Tundub, et aeg surub takka, seega püüan teha võrdlemisi lühidalt. Tahaksin teha mõned märkused menetluse kohta ja samuti selle mõttevahetuse oluliste punktide kohta, sest Euroopa Liidu oleviku ja tuleviku jaoks on tegemist ülitähtsa aruteluga.

Kevadperioodil läks meil tõepoolest kiireks ning nagu hästi teada, sai komisjon ise ametisse hilinemisega, sest Lissaboni lepingu ratifitseerimisega oli mitmes liikmesriigis viivitusi. Mõne dokumendi, sealhulgas eelkõige Euroopa 2020. aasta strateegia esitamiseks oli aega vähe. See mõjutas ka tööhõivesuuniste ajakava ja samuti tuli kiireid tegusid teha majanduse juhtimise vallas.

Meie ülesanded siiski õigustasid kiirustamist ja ma hindan seda, et nende ülesannete lahendamisel oli meil raportööri ja Euroopa Parlamendiga üldjoontes hea koostöö. Nüüdki pean ma vastama rutates, kuid mul on mõned väga olulised tähelepanekud.

Esiteks tõmmati paaris sõnavõttu paralleel Lissaboni tegevuskavaga. Meil on palju paremini liigendatud eesmärgid ja tunduvalt parem ettepanek strateegia juhtimise kohta. See annab meile edulootust, samas kui Lissaboni strateegia õnnestus vaid osaliselt. Mõningane kriitika

on põhjendatud, kuid pole tõsi, nagu oleks Lissaboni strateegia olnud kuni 2008. aastani ja finantskriisini täielik ebaõnnestumine.

Veel mõned teemad. Tööhõivesuunistega kavatseme suurendada nii töökohtade arvu kui ka parandada nende kvaliteeti. Kvantiteedil on Euroopa 2020. aasta strateegias ka arvuline eesmärk, mille saavutamine on minu arvates väga vaevanõudev, arvestades, et oleme praegu madalseisus, kus tööpuudus on väga suur ja kus taastumine toimub uusi töökohti loomata. See ei oota meid ees. See on juba käes.

Kahjuks on meil praegu vaid mõni liikmesriik, kus töötavate inimeste arv kasvab, kuid hea uudis on see, et üks nendest riikidest on Saksamaa. Me loodame, et töökohtade arvu suurenemine Saksamaal jätkub ja levib ka teistesse riikidesse. See, et meil on nüüd Euroopa majanduse südames rõõmustavam suundumus, toonitab ühtekuuluvuse tähtsust.

Mina pole küll see, kes eitaks ühtekuuluvuspoliitika olulisust, kuid tahaksin öelda, et kui mul oleks olnud vaja siduda ühtekuuluvus koondsuunistega, oleksin ma eelistanud panna selle majandussuunistesse, mitte tööhõivesuunistesse, sest Euroopas on küll palju erinevusi, kuid need on märksa suuremad Euroopa südame ja äärealade majandustulemustes kui töötuse määrades.

Ometi on mul alati hea meel teha teiega koostööd ühtekuuluvuse vallas ja käsitleda selle seost tööhõivepoliitikaga. Meil on kõrgelennuline eesmärk – 75% –, kuid tahaksin täpsustada, et see 75% ei kehti iga alamrühma kohta eraldi. Näiteks pole mõeldud seda, et ka naiste tööhõive oleks keskmiselt 75%. Selle näitaja andsime meeste ja naiste jaoks ühiselt. See on tähtis, kui liikmesriigid hakkavad lähikuudel välja töötama oma tööhõiveprogramme ja siduma neid suurprojektiga.

Meil tuleb teha sihiteadlikult tööd selliste alamrühmadega nagu noored. Tahaksin juhtida teie tähelepanu sellele, et järgmisel nädalal teeme algust suurprojektiga „Noorte liikuvus”. See on taas miski, mis on lahutamatu ja kindel osa meie üldisest tööhõivealasest tegevusest. Kui vaadelda noorte liikuvust käsitleva dokumendi sisu, on näha, et pool sellest käsitleb haridust ja pool tööhõivet, sest komisjon mõistab, kui tähtsad on tööhõiveküsimused Euroopa noorte jaoks.

Ajahädast tingitult vaid mõned kiired mõtted veel. Me ei saa anda lubadust, et töökohad säilivad igas üksikus sektoris, näiteks söetööstuses, mida siin mainiti. Komisjon mõistab, kui tähtis on säilitada töökohad languses olevates majandusharudes. Oleme avardanud lähiaastateks võimalust anda söetööstusele riigiabi, kuid seda ei tehta lõputult.

Peame valmistuma muutuseks ja seadma põhieesmärgiks liikuda tulevikus keskkonnasäästlike töökohtade poole. Me tegelemegi keskkonnasäästlike töökohtadega selleks, et hõlbustada seda üleminekut, et näha paremini ette, mis töökohad selle majanduse möödapääsmatu struktuurimuudatusega tekivad, ning et aidata inimestel valmistuda paremini uueks korralduseks energiatootmises, energiakasutuses, ehitussektoris, autotööstuses, põllumajanduses ja mujal.

Nõustun täielikult laste vaesuse kohta öelduga. Leppisime just äsja eesistujariikide Belgia ja Ungariga kokku, et üks neist hakkab koostama uut soovituslaste vaesuse kohta ja teine viib selle töö lõpule täielikus kooskõlas meie tööga Euroopa platvormi nimel.

Olen nõus ka sellega, et seades kõrgeid sihte tõsta tööhõivemäära ja saavutada lõppkokkuvõttes täielik tööhõive, peame vaatama tööhõivepoliitika vahendite kitsast kogumist kaugemale. See ei tähenda üksnes tegelemist oskustega, kuigi oskuste arendamine

on keskne. Peame osalema laiemas makromajanduslikus mõttevahetuses – näiteks arutus kriisist väljumise strateegiate teemal – ja kandma hoolt selle eest, et enneaegne loobumine toetusmeetmetest ei ohustaks Euroopas taastumist ja tagasipöördumist töökohtade loomise juurde.

Hoiduksin selles seoses siiski igasugustest ettepanekutest, mis seaksid kahtluse alla majandus- ja rahaliidu ülesehituse ja majanduse juhtimise äsjaloodud struktuuri, sest me peame oma vigadest õppima. Meil tuleb oma jõud koondada ja see tähendab ka suuremat makromajanduslikku kooskõlastamist. Mõte on selles, et püüdes toime tulla majanduse juhtimise uuest struktuurist tingitud üleüldise tasakaalutusega, peame võtma arvesse tööpuudust, mis on üks suuri majanduse tasakaalutuse allikaid.

Euroopa Sotsiaalfond on edaspidigi tähtis vahend, mis aitab edendada tööhõivet, eelkõige parandada pakutavate töökohtade kvaliteeti ja aidata sellega töötutel pöörduda tagasi tööle – uutele töökohtadele, parematele ja konkurentsivõimelisematele töökohtadele – ja vahest ka hakata füüsilisest isikust ettevõtjaks. Mul on otsesed sidemed Walesi ametiasutuste esindajatega, kes on kirjeldanud mulle suure rahuldustundega Euroopa Sotsiaalfondi töömeetodeid Walesis. Tahaksin sotsiaalfondi ühtekuuluvusraamistikku alles jätta, kuid tõsi on ka see, et arvestades tööpuuduse ja vaesusega seotud ülesandeid, peame muutma Euroopa Sotsiaalfondi paremini nähtavaks. Tahaksin näha Euroopa Parlamendi suuremat osalust sotsiaalfondi tuleviku kavandamisel ja näiteks uue eeskirja koostamisel tuleviku jaoks.

Olen veendunud, et saame selles küsimuses kenasti koostööd teha. Võiksin kommenteerida ka paljusid teisi teemasid, kuid aega on väga vähe ning mul on olnud paljudega teist komisjonide tasandil kahepoolsed kohtumised ja mõttevahetused.

Lõpetuseks tahaksin tänada eesistujariiki Belgiat koostöö eest, mida me tegime asepeaministriga ja kõikide teistega, kes vastutavad Belgia valitsuses tööhõive- ja sotsiaalküsimuste eest.

Csaba Óry, raportöör. – (HU) Lugupeetud juhataja! Soovin öelda volinik Andorile seda, et me ei loonud uusi eesmärke, vaid pigem uusi alleesmärke. See tähendab, et me ei püüdnud lisada uusi sihte, vaid püüdsime täpsustada olemasolevaid. Loodan, et sel kujul on see vastuvõetav. Ma märkan selle arutelu puhul meie üldist nõusolekut, et kriisi üleelamiseks ja maailma arenevatest piirkondadest tulenevale konkurentsile vastu seismiseks on meil vaja rohkem inimesi, kes teevad rohkem ja paremini tööd, ning et selle eesmärgi saavutamisel ei ole eakad, naised, puuetega inimesed, samuti väheste oskustega inimesed koorem ega kohustus, vaid pigem võimalus ja ressursid, ning strateegiaid tuleks loomulikult ses suhtes kohandada. Üldiselt oldi nõus ka sellega – ja mul on hea meel, et eesistujariigi Belgia esindajad seda rõhutasid –, et erilist tähelepanu tuleks pöörata väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning nende maksukeskkonnale, sest see on valdkond, kus saab luua uusi töökohti, palju uusi töökohti. Meil tuleb endastmõistetavalt sellele valdkonnale keskenduda.

Tähtis on arutleda uute tööhõivevormide üle. Need on meil olemas ja nad põhjustavad sageli väärarvamusi. On selge, et vajame Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni õiglase töö kirjelduse ja sellega seotud ootuste ja nõuete kohta paremaid õigusakte. Olen optimistlik ka selle suhtes, mida ütles Olivier Chastel: mõeldes heale valitsemistavale peame ühtlasi silmas järelevalvet ja kontrolli, mis paneb meid kõiki vastutama ühiselt kokku lepitu, lubatu ja otsustatu tegeliku saavutamise eest.

Tahaksin tänada kõiki koostöö eest. Koostöö komisjoni, nõukogu, kolleegide ja variraportööridega oli tõesti suurepärane. Loodan väga, et lõpptulemusena kajastub see ühine jõupingutus nõukogu resolutsioonis, otsuses ja igas järgnevas konsultatsiooniprotsessis. Soovin juhtida tähelepanu meie ettepanekule, et kui te tunnete vajadust teha palju muudatusi, võiksime sel teemal uuesti ühiselt nõu pidada. Meie oleme enda ja Euroopa Parlamendi nimel selleks mõistagi valmis. Täna teid väga koostöö eest ja loodan, et tegime tublit tööd.

Paul Rübige (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tahtsin tegelikult vastata Derek Roland Clarki sõnavõtule, milles ta väitis, et Euroopa Liidus on marionettkohus. Ma ei tahaks selle väitega nõustuda. Olen veendunud, et härra Clark ei ole marionettparlamendiliige, ta on siia valitud, ja leian, et ta peaks säilitama siin parlamendis mingigi väärikuse. Elame demokraatlikus ühiskonnas ja seepärast ei peaks me kujutama kohut marionettkohtuna.

Juhataja. – Täna teid selle tähelepaneku eest. Härra Clarki ei ole siin, ent olen kindel, et teie märkus jõuab temani.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme, kolmapäeval, 8. septembril 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sergio Berlato (PPE), kirjalikult. – (IT) Rahvusvaheline Valuutafond rõhutas hiljuti oma poolaastaaruandes, et tööpuudus on suurim probleem, millega arenenud riikide majandus peab silmitsi seisma, ning et olukord jääb lähiaastail samaks.

Eriti keeruline on olukord noorte jaoks, kes sisenevad tööturule esmakordselt: Eurostati viimastel andmetel kasvab noorte tööpuudus kogu Euroopas, osaliselt hiljutise majandus- ja finantskriisi tõttu. Aprillis esitas komisjon Euroopa 2020. aasta strateegia koondsuunised, milles ta pakkus välja uue strateegia raamistiku ja reformid, mille liikmesriigid peavad ellu viima.

Kui rääkida täna arutelu all olevast raportist, milles uuritakse koondsuuniste tööhõivealast osa, olen ma nõus eelkõige ettepanekuga piirata suuniste arvu, et keskenduda rohkem Euroopa tegevusele kasvava tööpuuduse probleemi lahendamiseks.

Tahaksin kasutada võimalust ja rõhutada inimkapitali investeerimise tähtsust. Peame soodustama investeerimist inimestesse ja seadma eelisküsimuseks elukestva kutseõppe ning samas pakkuma stiimuleid uuendustegevuseks väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes, mis on Euroopa majanduse liikumapanev jõud.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Majandus- ja finantskriisi tõttu on olukord Euroopa tööturul ka lähiaastatel väga pingeline. Seda arvestades peab võitlus töötusega olema ELi ja liikmesriikide suuremaid strateegilisi ülesandeid ning seepärast peaks see paremini kajastuma ka komisjoni kavandatud suunistes.

Tahaksin rõhutada, et nendes tööhõivesuunistes pööratakse üldiselt liiga vähe tähelepanu soolise võrdõiguslikkuse poliitikale ja naiste ettevõtluse edendamisele. Vaesuseohu tõeliseks vähendamiseks Euroopas peame seadma kohustuslikke eesmärke, et saaksime kaotada soolised stereotüübid, praeguse diskrimineerimise tööturul ja sügavasti juurdunud põhjused, mille tagajärjel makstakse meestele ja naistele ebavõrdset tasu, samuti et saaksime kõrvaldada tõkked, mis takistavad naistel pidada teatud ameteid ja piiravad naiste võimalusi luua äriühinguid.

Suunised jäävad hätta ka lähenemisega eesmärgile vähendada ebaseaduslikku tegevust või varimajandust, sest sel raskel ajal töötavad inimesed paljudes riikides ebaseaduslikult, leidmata lihtsalt praegusest olukorrast teist väljapääsu. Suunised ei paku vaesusega võitlemiseks ühtegi kaugeleulatuvat eesmärki. Vaesusega võitlemisel tuleb võtta tööhõive- ja hariduspoliitika meetmeid, mis on suunatud kõige haavatavamatele, äärmises vaesuses elavatele rühmadele, näiteks üksikemadele, väikest pensioni saavatele eakatele ja puuetega inimestele.

Seepärast kutsun ma liikmesriike ja komisjoni üles pingutama selle nimel, et viia suunistes sätestatud eesmärgid ellu maksimaalselt, sest vastasel juhul jääksid need Euroopal saavutamata.

Martin Kastler (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Csaba Óry raport liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta valmistab mulle heameelt. Miks? Selles raportis on Euroopa Parlament väljendanud väga selgelt, mida on meil, eurooplastel, tööhõive vallas lähiaastail oodata. Lisaks sisserände ja demograafilise muutuse küsimustele on väga tähtis teema tööhõivepotentsiaal Euroopa keskkonnasäästliku majanduse valdkonnas. Seda potentsiaali saab edukalt ära kasutada üksnes siis, kui on piisavalt väärtuslikke töökohti. See pakub ainulaadse võimaluse eriti juhtival kohal töötavatele naistele. Selles paindlikus ja ikka veel suhteliselt uues valdkonnas on meestel ja naistel võrdsed väljavaated – muudes valdkondades on seda teinekord keerulisem saavutada. Tuleb tagada võimalus tasakaalustada töö- ja pereelu, luua selle tarvis näiteks töökohti, kus väärtustatakse peret, ja pakkuda lastehoiuteenust. Peab olema võimalik luua isiklik töögraafik, samuti osalise ajaga töögraafik, eriti juhtivtöötajatele. Kahjuks ei ole see Euroopa tööturu kõikides osades veel teostatav.

Tunne Kelam (PPE), *kirjalikult*. Nagu Joseph Daul täna hommikul ütles, vajame rohkem Euroopat. Rohkem Euroopat ei tähenda suuremat sekkumist meie kodanike või liikmesriikide tegevusse. See tähendab liidu muutumist tõhusamaks ja vilunumaks. Koondsuunised teenivad suurel määral seda eesmärki.

Töötuse määr on viimase kümne aasta kõrgeim, noorte töötus on lausa ärevusttekitavalt suur. See paneb ohtu püüdlused taastada lähitulevikus majanduskasv.

Samas peaks iga lahendus sisaldama kvaliteedimõõdet. President Barroso viitas täna neljale miljonile vabale töökohale. Enamasti nõuavad need vabad töökohad kvalifitseeritud tööjõudu. Soovitan komisjonil tungivalt võtta viivitamata kasutusele kavandatud Euroopa vabade töökohtade seire süsteem, mis sisaldaks ka üleeuroopalist oskuste passi.

Kõige kiireloomulisem ülesanne on siiski pakkuda noortele kvaliteetset haridust, mis vastaks paremini tööturgude praktilistele vajadustele. Seda eesmärki silmas pidades tuleks reformida õppekavasid ja liikmesriigid peavad võtma omale kohustuse vähendada koolist väljalangemist.

Kogu Euroopas peaks eesmärk olema pakkuda meie maailmajaole kvalifitseeritud tööjõudu.

Lõpetuseks vajame otsusekindlust ja julgust, et vähendada järsult väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete halduslikke ja mittetariifseid tõkkeid.

Ádám Kósa (PPE), *kirjalikult*. – (HU) Kolleeg Csaba Óry on teinud suurepärase tööd ja väärib selles eest üksnes kiitust. Euroopa Parlamendi liikmena ja puudega inimesena olen veendunud, et ilma tema töö ja avameelsuseta ei toetaks Euroopa Rahvapartei, Euroopa suurim partei, nii suurel määral puuetega inimeste kaasamist Euroopa Parlamendi töösse.

Õry novaatorlik käsitus ja rõhuasetus lihtsustamisele võib tuua püsivaid tulemusi nii asjakohaste teemade valimisel kui ka nende piisaval rakendamisel. Lisaks sellele, et kolleegil õnnestus valida mõjus põhiteema, on tema meisterliku kooskõlastamistegevuse tulemusel võimalik täita Euroopa Parlamendi ja eelkõige Euroopa Rahvapartei eesmärgid veel laiaulatuslikumalt tänu silmanähtavate liideste peenhäälestamisele. Nendest eesmärkidest kõige tähtsam on investeerida inimkapitali. Vajame jätkusuutlike töökohtade arvu kasvu. Lisaks kvaliteetsete töökohtade loomisele on minu arvates ülioluline eesmärk ka puuetega inimeste tööhõive, sest nende töötuse määr on 60–70%, mõnes liikmesriigis isegi 90%. Innovatsiooni ja keskkonnasäästlike töökohtade kõrval peab Euroopa pakkuma tööd ka nendele rühmadele, kelle koolitamine on keeruline. Selleks tuleb ehk isegi kaaluda uuesti üleilmastumise küsimust, vastandades väljastpoolt Euroopa Liitu pärit sotsiaalselt puudust kannatavate töötajate ärakasutamise ja hindade allalöömise puuetega inimeste suureneva tööpuudusega.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *kirjalikult*. – (PL) ELi majandust ehitatakse pärast 2008. aastal alanud kriisi aeglaselt uuesti üles. Tööhõive on enamikus ELi liikmesriikides siiski endiselt häirivalt väike – väiksem kui enne kriisi. Noored on üks sotsiaalne rühm, millele tööpuuduse kasv on majanduskriisi ajal kõige tugevama hoobi andnud. 2008. aastast alates on töötute noorte arv plahvatuslikult suurenenud ja praegu on mitmes liikmesriigis 15–25aastaste noorte tööpuudus üldisest näitajast suurem. Need andmed on rahutukstegevad, pidades eelkõige silmas Euroopa Liidu elanikkonna vananemist, mis tähendab, et tööviljakas eas inimeste arv võrrelduna pensionäride hulgaga väheneb. Seepärast on eriti tähtis aidata noortel leida esimene töökoht ja stabiilne töö. Raport Euroopa 2020. aasta strateegia tööhõivepoliitika suuniste kohta on vajalik samm, et parandada noorte olukorda tööturul. Et aga olukord saaks märkimisväärselt paraneda, tuleb liikmesriikide tasandil paika panna lisameetmed. Erilist rõhku tuleks panna noorte toetamisele esimese töökoha leidmisel ja võitlusele tööpuudusega koolilõpetajate seas. Tagada kvalifitseeritud tööjõud, millel on turu jaoks vajalikud oskused, ja valmistada koolilõpetajad ette tööturule sisenemiseks – need on vaid mõned ülesanded, mis tuleks lahendada haridusasutuste tasandil.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Uute töökohtade loomine Euroopa Liidus sõltub muu hulgas tööturu täielikust reguleerimatusest. Meie kui parlamendiliikmete ülesanne on selles vallas midagi ette võtta. Palugem neil liikmesriikidel, kus kohaldatakse endiselt teatud liikmesriikidest pärit tööjõu vaba liikumise piiranguid, selle küsimusega tegelda. Palugem kõigil liikmesriikidel, komisjonil ja nõukogul võtta meetmeid, et muuta tööturg paindlikumaks, sest praegu killustavad seda endiselt liigsed riigisisised piirangud. Ilma suurema paindlikkusega viibib ja raskeneb tööturu kohanemine majandustsükliga ning kahju, mida inimesed sellest saavad, on märksa suurem.

14. Nõukogu tutvustab oma seisukohta 2011. aasta üldeelarve projekti kohta

Juhataja. – Järgmise päevakorrapunkti raames tutvustab nõukogu oma seisukohta 2011. aasta üldeelarve projekti kohta. Selle raames esitatakse mitmeid avaldusi. Eelneva registreerimiseta sõnavõtte ei toimu.

Vabandan nende kolleegide ees, kes on seda päevakorrapunkti juba mõnda aega oodanud. Täna pärastlõunal olid mõned väga pikad sõnavõttud.

Melchior Wathelet, *nõukogu eesistuja*. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Mul au olla siin, Euroopa Parlamendis. On tõsi, et selles istungisaalis kehastub Euroopa

ülesehitus, ning seetõttu astun täna teie ette üsna suure ärevusega, et käsitleda nii tähtsat teemat, nagu seda on 2011. aasta eelarve koostamine. Seda enam, et tegemist on täiesti uudse menetlusega, milles parlamendi osatähtsust on tublisti suurendatud. Nii võtame 2011. aasta eelarve loomisel koos pidulikult kasutusele Lissaboni lepingus sätestatud menetluse. Just seepärast on viibimine ja sõnavõtt täna siin parlamendis minu jaoks veelgi olulisem.

Soovin kinnitada, et selle koostöö raames ja nende arutelude raames, mida meil tuleb Lissaboni lepingus sätestatud uue menetluse kohaselt pidada, on meil olnud juba mitu head esialgset kohtumist. Esimesed kolmepoolsed kohtumised läksid üsna hästi ja see töötab head tulevikku.

Nõukogu on teadlik parlamendi kahjutundest, et nõukogu seisukoha ettevalmistamisel ja koostamisel ei toimunud poliitilist arutelu. On tõsi, et tööd tehti eelarvekomitees, kuid pean rõhutama, et see toimus nende poliitiliste suuniste raames, mille majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu (ECOFIN) oli 16. märtsil 2010 sõnaselgelt määratlenud, ning nõukogu võttis selle aasta 12. augustil oma seisukoha kirjaliku menetluse raames ametlikult vastu vaid selleks, et järgida I protokoll riikide parlamentide rolli kohta. Seetõttu ei ole sel midagi tegemist nõukogu seisukoha poliitilise ulatusega. 2011. aasta eelarvemenetlus on oma uute eeskirjade tõttu meie kõigi jaoks esimene ja loomulikult peame selle käigus saadud kogemustest tulevikus õppima.

Mõistagi on nõukogu käesoleva eelarve koostamisel tuginenud mitmele põhimõttele: vajadusele järgida ajavahemikuks 2007–2013 kehtestatud finantsperspektiivi ja tagada usaldusväärne finantsjuhtimine ning – see on teine oluline põhimõte – vajadusele tagada piisav varu, et selgitada välja Euroopa Liidu erinevad poliitilised seisukohad ning need ellu viia ja usutavaks muuta.

Selle eelarve ettevalmistamist tuleks vaadelda eelarve konservatiivsuse põhimõtte raames, mis on vajalik igas Euroopa Liidu liikmesriigis. 2009. aasta oli meie jaoks eriti raske ja eelarve konservatiivsuse põhimõtte peab kajastuma ka 2011. aasta eelarves.

Kui lubate, käsitleksin põhjalikumalt 2011. aasta eelarve koostamisel aluseks olnud erinevaid suuniseid ja seejärel räägiksin mõnest rubriigist, mida pean oluliseks siin täna esile tõsta.

Meie ettepanekus on eelarve kulukohustuste assigneeringute suurus 142 miljardit eurot. See tähendab, et komisjoni ettepanekuga võrreldes on summasid 788 miljoni euro võrra vähendatud. Maksete assigneeringuid on nõukogu võrreldes komisjoni projektis kavandatud assigneeringutega kohandanud 3,6 miljardi euro võrra – see kujutab endast 2,8protsendilist vähenemist.

Seoses sellega on nõukogu võtnud arvesse ka komisjoni tähelepanekuid 2007. ja 2013. aasta ühtekuuluvuspoliitika programmide maksete kohta ning ennekõike värskeimat teavet suurte projektide kavakohase käivitamise ja läbiviimiskiiruse kohta. Nagu me tegelikult oleme näinud, on mitmete selliste projektide rakendamisel esinenud viivitusi.

Lubage mul rõhutada ka seda, et pärast assigneeringute vähendamist nõukogu poolt on maksete assigneeringud kokkuvõttes 2010. aastaga võrreldes siiski tublisti suurenenud, nimelt 2,91%. See tähendab peaaegu 1% kasvu ehk mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud inflatsiooni sihtmäära saavutamist.

Samuti soovin tähelepanu juhtida nõukogu vastuvõetud meetodile, mis on igati kooskõlas viimaste eelarveprognoosidega; kulukohustuste ja maksete koguassigneeringud suurenevad ilmselgelt nii absoluutväärtuses kui ka protsentuaalselt.

Ma ei kavatse käsitleda kõiki eelarve osi rubriikide kaupa. Soovin teile vaid meelde tuletada, et rubriigi 1a puhul teame, et parlamendi jaoks on noortepoliitika esmatähtis. Seda oli öeldud kõikides parlamendi dokumentides. Tõepoolest, summad on küll komisjoni ettepanekus kavandatuga võrreldes natuke väiksemad, kuid 2010. aastaga võrreldes on eelarve selles valdkonnas siiski suurem.

Mis puudutab rubriiki 1b, on kõik kõnealusesse eelarvesse kantud summad kindlaks määratud praeguse rakendamise põhjal, pidades hoolikalt kinni sellest, kuidas neid praegu kasutatakse.

Ärgem unustagem, et rubriigi 4 all soovib nõukogu väga säilitada Euroopa Liidu suutlikkust reageerida tõhusalt poliitilistele, majanduslikele ja sotsiaalsetele probleemidele, eelkõige rahvusvahelisel tasandil, ning me teame väga hästi, et käimasoleva eelarvemenetluse jooksul võivad esile kerkida uued eelarvevajadused.

Samuti tõstaksin esile seda, et rubriigis 5 ei ole me loomulikult muutnud Euroopa Parlamendi nõudmisi seoses oma halduseelarvega, kuid me peame oluliseks, et iga meie institutsioon püüaks jääda finantsraamistiku piiridesse ja peaks kinni meie praegusest tegevuskavast.

Kokkuvõtteks arvan, et teie osalemine selles töös oli väga oluline ning et nõukogu jaoks oli ülimalt tähtis täna siin kohal olla ja näidata, mida meie eelarvet ette valmistades mõtlesime. Mõistan, et parlamendi ettekujutus võib erineda nõukogu vastuvõetud seisukohast, kuid eeldan, et läbirääkimised parlamendiga kujunevad edasiviivaiks ja viljakaiks. Samuti tänan komisjoni toetuse eest selle menetluse jooksul, mis paistab olevat tulvil keerulisi ülesandeid.

Minu sõnavõtt ei oleks täielik, kui jätaksin viitamata eelarve läbivaatamisele, mille tulemused komisjon avaldab käesoleva kuu lõpus. Tegelikult jäävad 2011. aasta eelarve prioriteedid, eelkõige ELi 2020. aasta strateegia, kahtlemata prioriteetideks ka järgmistel aastatel. Seda silmas pidades peavad nõukogu ja parlament hakkama nüüd põhjalikumalt uurima Euroopa eelarve tulevast ülesehitust ning viise selle rahastamiseks. Võin teile kinnitada, et eesistujariik Belgia tagab nõukogu erilise tähelepanu eelarve läbivaatamisele.

Kui pöörduda lõpetuseks tagasi 2011. aasta eelarve juurde, kinnitan teile, et eesistujariik Belgia teeb kõik endast oleneva, et ületada takistused, mis esimest korda Lissaboni lepingu alusel läbi räägitava eelarve teele jäävad. Loodetavasti suudame näidata, et selline menetluses toimunud areng osutub edukaks. Nõukogu ei kohku raskuste ees tagasi, vaid soovib tagada, et eelarve tooks kasu võimalikult suurele hulgale Euroopa kodanikele, sest nemad on maksumaksjad, kes lõppkokkuvõttes meie eelarvet rahastavad.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Nõukogus lõpetatud lugemisega oleme nüüd iga-aastase menetluse otsustavas etapis, kuid kindlasti ei ole tegemist tavapärase menetlusega, sest me tegutseme esimest korda Lissaboni lepingu alusel ja kätte on jõudmas kiire eelarvehooaeg.

Meie viimasel kolmepoolsel kohtumisel ei lepitud kokku just paljudes küsimustes ega tehtud suuri edusamme, kuid vähemalt jõuti üksmeelele lepituskomitee 2010. aasta tegevuse kuupäevades ja menetlustes. Nii et nüüd, mil kalender on paigas ja lugemine nõukogus

läbi, peab parlament esitama 20. oktoobriks oma seisukoha ning komisjon jälgib ka edasi tähelepanelikult mõlemas eelarvepädevas institutsioonis tekkivaid seisukohti ja mõlema jaoks tundlikke küsimusi.

Kuid on väga oluline, et lisaks eelarvele on meil päevakorras ikka veel terve pakett Lissaboni lepingus tehtavaid kohandusi. Seepärast on vaja mõlema poole tõsist soovi kokkuleppele jõuda, sest seekord tuleb novembris läbirääkimistelaua taga lahendada mitmeid raskeid küsimusi. Seega on novembrikuine lepituskomitee kohtumine mitmemõõtmeline.

Nagu minister mainis, on maksete assigneeringuid sisuliselt vähendatud 3,6 miljardi euro võrra. Eelarveprojekti esitades oli komisjon täiesti teadlik liikmesriikides valitsevatest piirangutest ja kokkuhoiust ning meie kohustuste ulatusest, nii et koostasime eelarve finantsperspektiivis sätestatud ülemmäärast nelja miljardi võrra väiksemana ja lisaks oleme koondanud kõik suurenenud summadega punktid rubriiki 1. See soodustab majanduskasvu ja töökohtade loomist ning seda tuleks käsitada kohalike või sektoripõhiste väikeste kriisivastaste pakettidena.

Rubriiki 1, mis kajastab meie vastutust, on koondatud 96% punktidest, kus on toimunud kasv. On üsna tavapärane, et pärast aeglast algust edeneb ühtekuuluvuse valdkond finantsperspektiivi keskel üha kiiremini.

Kulukohustuste osas teeb meile rõõmu asjaolu, et nõukogu ei vähenda ainult tegevuskulusid, vaid ka ühinemiseelseid programme. See võib olla märguandeks kandidaatriikidele ning innustada alustama taas programmitöö protsessi ja vaatama üle rahaliste vahendite eraldamise riikide kaupa.

Väike märkus halduse kohta: kavatsen selles küsimuses olla väga range ega hakka olema oma kolleegide seas väga populaarne. Kuid vähendatud on summasid nn haldustoetuse ridadel ja peamine ohver selles osas on rubriik 4. See hõlmab programmide juhtimist, sealhulgas erakorralist tegutsemist loodusõnnetuste korral, mis on muutumas Euroopa Liidu jaoks tõeliseks probleemiks.

Euroopa Liit reageeris esimesena väga kiiresti Pakistani katastroofile. Mis puudutab humanitaarabi- ja hädaabireserve, alustasin seda menetlust eelmisel nädalal, kuid see vajab korraldamist. See hõlmab rakenduskavade haldusriidade korraldamist.

Teine valdkond, kus kärpeid tehti, on teadusuuringute rakendusametite eelarve kasv. Neid ameteid tekib järk-järgult juurde ning need haldavad seitsmendat raamprogrammi, mis kasvas 2010. aastal miljardi euro võrra ja peaks kasvama ja kasvab ka 2011. aastal miljardi euro võrra.

Kokkuvõtteks palun mõlemal eelarvepädeval institutsioonil arutada hoolikalt neid murettekitavaid küsimusi, mida ma käsitlesin lõpliku mitmemõõtmelise kokkuleppe läbirääkimistel, mitte kaaluda ainult 2011. aasta numbreid.

Nagu ikka, oleme meie komisjonis valmis tegutsema ausa vahendajana, otsides sel viisil mõjusalt võimalusi leida 2011. aastaks head lahendused.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, raportöör. – (PL) Austatud kolleegid! 2011. aasta eelarve ei ole mitte ainult esimene eelarve, mis võetakse kasutusele Lissaboni lepingu alusel, nagu eelmised sõnavõtjad õigesti märkisid, vaid ühtlasi esimene eelarve, mida kasutatakse alusena Lissaboni lepinguga juurutatud uute poliitiliste ideede elluviimisel. Samuti on tegemist viienda eelarvega, mille koostamisel lähtutakse ajavahemikuks 2007–2013 sätestatud

mitmeaastasest finantsraamistikust, ja kuna see on viies eelarve, teame juba üsna paljusid selle tugevaid ja nõrku külgi.

Tunnustan eesistujariigi Belgia jõupingutusi eelarve ettevalmistamisel nõukogus toimuvaks lugemiseks, kuid mulle valmistab suurt muret asjaolu, et koguni seitse liikmesriiki hääletasid nõukogus toimunud lugemisel vastu. Mõnikord on mul vägisi ebameeldiv tunne, et kui mingi liikmesriigi rahandusminister vaatab oma riigi eelarvet ja näeb kannet „osamakse Euroopa Liidu eelarvesse”, hakkab ta mõtlema, kuidas saaks seda summat vähendada või sellest üldse vabaneda, ning ta ei mõtle, mis tegelikult sellest osamaksest saab või milleks seda kasutatakse. Samuti ei mõtle ta sellise vähendamise tagajärgedele ega taha nende üle arutleda. Mõistan hukka asjaolu, et sellist arutelu ei toimu. Minu arust ei toimunud seda ka siis, kui nõukogu tuli kokku ettepaneku hääletamiseks. Samuti tunnen, et nõukogu ettepanekus esitatud selgitavad märkused ei ole piisavalt üksikasjalikud. Miks vähendati just mõnda eelarverida ja mitte teist? Miks neid vähendati konkreetse summa võrra ja mitte vähem või rohkem? Ma loodan, et oma töö järgmises etapis suudame olla täpsemad ja esitada rohkem üksikasju. Seda suurem on meie kohustus tagada, et järgnev 2011. aasta eelarve kehtestamise protsess on üksikasjalik ja täpne ning et me kaalume iga eelarverida hoolikalt ja vastutustundlikult, mis ei tähenda mõtlemist ainult protsentide üle, vaid ka selle üle, mis on tähtis, millele me soovime rohkem kulutada ja mida tahame säästmise nimel ohverdada.

Tahaksin rõhutada Euroopa Parlamendi prioriteeti, mis ei tule enam kellelegi üllatusena, ja see ei ole ainus prioriteet. See prioriteet on seotud noorte, liikuvuse ja haridusega. Kui nõukogu teeb ettepaneku vähendada selle prioriteedi peamisel eelarvereal, nimelt elukestva õppe real summasid 25 miljoni euro võrra, on raske rääkida dialoogist. Loodan siiski, et pöördume lepitusmenetluse raames tagasi tõsise dialoogi juurde, sest me väljendame oma prioriteete nii selgelt, et neid võiks paremini ära kasutada, selmet esitada selliseid kärpeettepanekuid. Oleme Euroopa Parlamendis praegu lugemiseks valmistumise etapis. Oleme jõudnud juba väga kaugemale ning ma loodan, et eelarvekomisjon kiidab meie lugemise tulemuste heaks kuu lõpuks ning et oktoobri alguses toimuval täiskogu istungil näitame, et suudame Lissaboni lepingu sätete alusel vastu võtta hea ja kasuliku eelarve. Jään lootma heale koostööle nii eesistujariigi Belgia kui ka komisjoniga.

Helga Trüpel, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud nõukogu eesistuja, austatud volinik, kallid kolleegid! Ma tean väga hästi – nagu tõenäoliselt ka kõik Euroopa kodanikud ja loodetavasti ka poliitikud –, et elame kokkuhoiupoliitika ajal ega saa vältida liikmesriikide vajalikke võla vähendamise kavasad.

Leian, et ülimalt tähtis on pingutada tasakaalus eelarvete nimel. Vähem tähtis ei ole ka põlvkondadevahelise võrdsuse küsimus ning meie võimalus järgmistel aastatel ja aastakümnetel ka tõeliselt poliitikat teostada. Vastasel juhul oleme sunnitud kulutama kogu oma raha intresside maksmisele ja lõpptulemusena lämmataksime end poliitiliselt.

Loomulikult ei jää Euroopa Liit liikmesriikides valitsevast olukorrast mõjutamata. Tahaksin siiski mainida järgmist, et pakkuda mõtteainet selle üle, miks meie ei ole ka samasuguses olukorras. Euroopa Liidul ei ole ühtegi võlga, sest meie eeskirjad ei luba sellisel olukorral tekkida. Lisaks, Euroopa Liit – ja seda tahtsid liikmesriigid – on Lissaboni lepingu tulemusel saanud energiapoliitikas, välispoliitikas ja muudes valdkondades uued ülesanded, mis samuti tuleb ellu viia. Loomulikult peame panema end olukorda, kus suudaksime täita neid uusi ülesandeid, mis meile lepinguga on usaldatud.

Olles parlamendi ja muude institutsioonide eelarvet käsitlev raportöör, pean ütleva, et me ei ole ikka veel leidnud õiget tasakaalu uute ülesannete ja vastutustundliku eelarvepoliitika, sealhulgas kokkuhoiupoliitika vahel. Nõukogu on tagasi lükanud kõik uued halduslikud ametikohad, kuigi seda mitte nõukogu ja parlamendi, vaid muude, peamiselt väiksemate institutsioonide puhul – Euroopa andmekaitseinspektori, kontrollikoja ja Euroopa Kohtu puhul. Pean seda ebaausaks ja ebaõiglaseks. Just väiksemad institutsioonid, mille toimimist me soovime – näiteks Euroopa andmekaitseinspektor –, peavad saama oma tööd teha. Kui tahame, et kontrollikoda teostaks nõuetekohast kontrolli, peavad selle ametnikud saama ringi sõita ja kontrollile läbi viia. Selleks on neil vaja rohkem töötajaid. Usun, et õige tasakaalu leidmine on poliitiline ülesanne ning tegemist on ka olulise sõnumiga liikmesriikidele ja kodanikele.

On veel üks küsimus, milles ma kindel ei ole, ja see on laienemiskulude küsimus. Nõukogu on rahastamist vähendanud. Ühinemiskuupäev ei ole siiski muutunud. Palun selgitage, kuidas see peaks toimuma.

Järgmine probleem on palgatõus 1,85% võrra. On tõsi, et meil ei ole veel kohtuotsust. Kuid kui me soovime koostada usaldusväärse eelarvekava, peame olema selleks võimaluseks vähemalt valmis. Keskkonna seisukohast on kindlasti säästmisvõimalusi, nimelt mahukas ITERi projekt, mis hõlmab tuumasünteesireaktorit. Võib-olla peaks meil olema poliitilist julgust sedalaadi kulutustele vastu astuda.

Jutta Haug, eelarvekomisjoni arvamuse koostaja. – (DE) Austatud juhataja, austatud nõukogu eesistuja, lugupeetud volinik, armsad kolleegid! Mõlemad meie raportöörid on nõukogu seisukohale juba hinnangu andnud ning nüüd on minu kord eelarvekomisjoni nimel rääkida. Soovin kohe alguses väljendada oma veendumust selles, et eesistujariik Belgia annab endast parima. Kuid ta saab teha oma tööd ainult nii hästi, nagu nõukogu tervikuna seda lubab. Kahjuks peame tunnistama, et selles osas on tulemused kehvad. Nagu tavaliselt – ja ma ei mäleta, et asjad oleksid kunagi teisiti käinud –, on nõukogu olnud agar kustutama ja välja jätma komisjoni projekti osasid nii kulukohustuste kui ka maksete puhul. Ta on seda teinud kogu projekti ulatuses ja juhuslikult – ning ka see on tavapärane asjade käik. Ta ei ole vaevunud süvenema, kus vähendamine oleks mõistlik ja kus mitte. Selle tulemusel on kulukohustusi vähendatud enam kui 780 miljoni euro võrra ja makseid 3,6 miljardi euro võrra.

Kui uurida, keda see eelkõige mõjutab, siis näeme, et taas kord detsentraliseeritud asutusi. Asutasime need asutused õigusaktide alusel üheskoos. Nii parlament kui ka nõukogu osalesid selles, vastasel juhul ei oleks mingeid asutusi olemas. Aga kui me ei anna neile rahalisi vahendeid, mida nad vajavad selleks, et täita täpselt meie antud ülesandeid, peaksime need asutused sulgema. Muidu on iga euro, mille neile anname, justkui tuulde loobitud.

Sama kehtib rakendusasutuste kohta. Komisjon on seda juba maininud. Kui me jätame vahenditeta rakendusasutused, mis peaksid rakendama õigusaktidega vastu võetud mitmeaastaseid programme, on need programmid läbi. Kas me tõesti soovime seda?

Mõningad tegelased nõukogus esitavad vagasid sõnavõtte selle kohta, kuidas Euroopa peab rohkem püüdma olla konkurentsivõimeline või saada selleks. Eelarvemenetluses kärbitakse aga just neid eelarveosasid, mis on ette nähtud majanduskasvu saavutamiseks ja konkurentsivõime suurendamiseks, s.t rubriiki 1a.

Samamoodi tehakse struktuuripoliitika arvudega. Samas kui piirkondadel on praegu tõsine vajadus vahendite järele, vähendatakse rahastamist miljardi euro võrra. Vaevalt saab seda loogiliseks pidada ja kindlasti ei ole see arukas.

Soovime tõesti, et poliitilist vastutust kandvad isikud vaataksid lähemalt meie eelarve sisu – just sisu! – ning peaksid meeles ja silmas Euroopat ja selle lisandväärtust kodanike jaoks. Siis leiavad nad meis tõepoolest sobiliku arutelupartneri.

Melchior Wathelet, nõukogu eesistuja. – (FR) Austatud juhataja! Soovin vaid vastata mõnele esitatud küsimusele.

Esiteks, seoses sellega, et ei olnud võimalik arutleda kõikide eelarveridade üle, mille kohta nõukogu ettepanekuid tegi, eeldan ma, et need arutelud veel toimuvad. Ma pean neid mõttevahetusi vajalikuks ja arvan, et meil tuleb arutada, millised peaksid olema 2011. aasta eelarve prioriteedid. On tõsi, et nõukogus kokkuleppele jõuda ei olnud lihtne. Piisab sellest, kui öelda, et selle eelarve üle nõukogus toimunud hääletuse tulemusi ei olnud võimalik ette näha. Kuid selle põhjuseks oli ka igas riigis valitsev eelarveolukord. Meil on rasked ajad.

Sellegipoolest tahaksin teile meelde tuletada, et vaatamata keerulisele olukorrale ja riikides valitsevatele raskustele on Euroopa eelarve 2010. aastaga võrreldes suurenenud. Kasv on 2,91%. Nii et nagu ma juba ütlesin, soovisin mõned, et see protsent oleks suurem, kuid tegemist on siiski märkimisväärse kasvuga 2010. aastaga võrreldes.

Jutta Haug tõstatas enne küsimuse rubriigi 1b kohta. Soovin teile vaid meelde tuletada, et selles rubriigis on 2010. aastaga võrreldes toimunud 14% kasv. Seepärast ei ole õige öelda, et nõukogu ei tunnista rubriigiga 1b seotud erilisi asjaolusid, kui seda on võrreldes 2010. aastaga 14% suurendatud. Arvan, et nõukogus on teadlikkus suurenenud, kuid seda ei ole võib-olla piisavalt kirjeldatud või märgitud.

Lisaks tahaksin 2011. aasta eelarve raportöörile öelda, et kõnes, mille ma siin esitasin, soovisin juhtida tähelepanu ka parlamendi tehtud tööle. Te viitasite eelarve rubriigile 1a, mida parlament soovis suurendada. Tahtsin oma sõnavõttus rõhutada, et nõukogu võttis töö käigus teadmiseks ja püüdis igati näidata, et oli avatud aruteludeks, eelkõige noortepoliitika teemal. Loomulikult oldi nimetatud poliitika arutamiseks valmis sellepärast, et parlament määratles selle ühe oma prioriteedina.

Tahaksin teile veel meelde tuletada, et rubriigist 5 ja institutsioonilisest aspektist kui sellisest rääkides vastab tõele, et kõik institutsioonid peavad andma oma panuse, kuid on ka tõsi, et nõukogu esitatud eelarve raames ei puutunud me parlamendi eelarvet. Pean siiski oluliseks, et iga institutsioon säästaks ja me kõik oleksime eeskujuks, sest eelarve seisukohast oli tegemist väga raske aastaga.

Lõpetuseks soovin öelda, et järgmistel nädalatel toimub meil kindlasti viljakaid koosolekuid ja arutelusid. Usutavasti kujunevad need piisavalt viljakaks, et jõuda 2011. aasta eelarves kokkuleppele, ning ma soovin teile vaid meelde tuletada, et see ei ole lihtne eelarve, sest me peame kohaldama uut menetlust ning – nagu te ütlesite – meil on vaja ellu viia mitmeid uusi poliitilisi ülesandeid, aga see ei ole lihtne ka seepärast, et me ei saa jätta tähelepanuta keerulist finants- ja eelarveolukorda oma liikmesriikides, kel kõigil on oma täita oma eelarve-eesmärgid.

Ma loodan, et kõigist neist raskustest, probleemidest ja piirangutest teadlikud olles suudame ühiselt koostada 2011. aastaks eelarve, mis on kõikidele vastuvõetav, ning et me näitame

koos, kuidas Lissaboni lepingus sisalduv uus menetlus võib pakkuda edukaid lahendusi – selle all pean ma silmas 2011. aastaks vastu võetud eelarvet.

Juhataja – Sellega on päevakorrapunkti käsitus lõppenud.

15. Infotund (küsimused komisjonile)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B7-0454/2010).

Komisjonile on esitatud järgmised küsimused. Ma vabandan juba ette. Taas on meil ajaga kitsas käes, kuid me peame lõpetama kell 20.30. Loodan, et suudame käsitleda tähtsamaid küsimusi. Alustame küsimusega Justas Vincas Paleckiselt, seejärel suundume Liam Aylwardi ja Mairead McGuinnessi küsimuste juurde ning siis käsitleme László Andorile, Andris Piebalgsile ja Connie Hedegaardile esitatud küsimusi. Igaüks võib esitada ainult ühe küsimuse. Mul on kahju, et see nii on.

Esimene osa

Gay Mitchell (PPE). – Lugupeetud juhataja! Minu andmetel pidi infotund algama kell seitse. Kas ma pean sellest aru saama nii, et me ei jõua minu küsimuseni arenguvolinikule?

Juhataja. – Me võime selleni jõuda. Kui ma asusin tund aega tagasi istungit juhatama, olime ühe tunniga päevakavast maas ja nüüd oleme maas poole tunniga. Üritan tempot tõsta ja loodan teie küsimuseni jõuda, kuid juhin tähelepanu vaid sellele, et teie küsimus on teine volinikule suunatud küsimus.

Juhataja. – Küsimus nr 16, mille esitas **Justas Vincas Paleckis** (H-0356/10)

Teema: radioaktiivsete jäätmete käitlemist ja säilitamist käsitlev õigusakt

Kuigi 15 Euroopa Liidu liikmesriigil 27st on tuumaelektrijaamad, on praegu väga vähe projekte radioaktiivsete jäätmete pikaajalise säilitamise jaoks hoidlate ehitamiseks. EL mõönab, et energiavarustuse struktuuri kindlaksmääramine kuulub liikmesriikide pädevusse, kujundab aga samal ajal ülimalt kaasaegset õiguslikku raamistikku tuumaohutuse ja -julgeoleku ning radioaktiivsete jäätmete käitlemise kohta. Seda õigusakti koostatakse vastavalt Euratomi lepingule, mille kohaselt EL kehtestab ja reguleerib põhilisi ohutusnorme.

On teatatud, et komisjon esitab Euroopa Liidu õigusakti ettepaneku radioaktiivsete jäätmete käitlemise kohta 2010. aasta teisel poolel. Praegu toimub üldsusega konsulteerimine kavandatava õigusakti asjus.

Millisesse järku on konsulteerimisega jõutud ja missuguseid tulemusi on saavutatud? Milliseid konkreetseid keskkonnanõudeid kavatakse kõnealuse direktiiviga sätestada? Kas riikidele, kes on juba oma tuumaelektrijaamad sulgenud ja valinud jäätmete käitlemiseks eri viisid, esitatakse konkreetseid nõudeid hoidlate ehitamise või varustajatele kehtivate lepingute alusel tagasimaksete tegemise kohta?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Vastan sellele küsimusele volinik Oettingeri asemel ja tema vastus on järgmine.

Veebisaidil „Sinu hääl Euroopas” välja kuulutatud üldsusega konsulteerimine viidi läbi 31. märtsist 31. maini 2010. Saadi kokku 510 vastust. Lisaks saatsid mitmed sidusrühmad üldsusega konsulteerimise raames e-kirjade, kirjade või teadetena kirjalikke märkusi. Üldiselt pooldab enamik Euroopa kodanikest siduvaid ühenduse õigusakte, mis paljude ootuste

kohaselt aitavad parandada ohutust, õiguskindlust, üldsuse kaasatust ja riigisisest otsusetegemist. Aruanne kavatakse peagi avaldada komisjoni veebisaidil.

Õigusakti ettepanek põhineks Euratomi lepingu 3. peatükil, mis käsitleb tervisekaitset ja ohutust. Selle eesmärk oleks luua liikmesriikidele ühenduse raamistik, et tagada kasutatud kütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu ja jätkusuutlik käitlemine kõikide jäätmeliikide puhul ning kõikides etappides jäätmete tekkimisest kuni lõpladustamiseni, vältides lubamatu koorma teket järgmistele põlvkondadele.

Et tehniline hindamine on pooleli, on praegu veel vara kirjeldada, milliseid keskkonnanõudeid see õigusakt sisaldama hakkab. Kõik liikmesriigid vastutaksid edasi oma kasutatud kütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise eest.

Justas Vincas Paleckis (S&D). –(LT) Täna teid vastuse eest, kuid see oli üsna üldsõnaline ja mitte eriti täpne, ning ma leian, et Euroopa Liit peaks ikkagi kehtestama selles valdkonnas rangemad keskkonnanõuded. Kuigi ma mõistan, et asjaomane volinik ei viibi praegu siin, soovin siiski küsida, kuidas komisjon kavatab selliseid asju rahastada ja kas loodusele kasulike otsuste tagamiseks eraldatakse piisavalt rahalisi vahendeid.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). –(RO) Radioaktiivseid jäätmeid tuleb käidelda ja ladustada tingimustel, mis tagavad võimalikult suure ohutuse.

Koostöö Euroopa, liikmesriikide, piirkondlike ja kohalike asutuste vahel on selles protsessis väga oluline.

Soovin komisjonilt küsida, millisena nähakse selles kohalike asutuste rolli.

Juhataja. – Karel De Gucht vastab volinik Oettingeri eest. Kui te suudate, siis võite neile lisaküsimustele vastata.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja, ma vähemalt püüan mitte öelda midagi rumalat!

Esiteks soovin vastuseks Justas Vincas Paleckise lisaküsimusele öelda, et minu arvates on rahastamine riigisisene küsimus, sest vastutus jääb liikmesriikidele. Euroopa Liit sätestab ainult õigusraamistiku. Ma eeldan, et rahastamine jääb liikmesriikide ülesandeks, kui just õigusaktis ja koos eelarvepädeva institutsiooniga ei võeta vastu teistsugust otsust.

Kohalike asutuste rolli kohta arvan, et see on seotud võimu jaotamisega asjaomasel liikmesriigis. Kui lubasid väljastavad kohalikud asutused, siis hakkavad nad teatud määral osalema ka otsuste tegemises. Kuid võib juhtuda ka nii, et liikmesriigis kehtivad sätted, mille kohaselt selliseid lube – näiteks ehitustegevuseks – väljastatakse riiklikul tasandil. See kõik tuleb veel kindlaks määrata õigusaktis, mis teile peagi esitatakse.

Juhataja. – Küsimus nr 17, mille esitas **Liam Aylward** (H-0374/10)

Teema: Euroopa väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, rahvusvaheline kaubandus ja laste töö

Kas komisjon näeb võimalust tagada, et Euroopa väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted ei seoks ennast arenguriikidest tooteid ostes otseselt või kaudselt laste töö kasutamisega? Kas komisjonil on mehhanismi, mille abil võtta kontrolli alla Euroopa kaubanduse see osa ja need tooted, mis on seotud laste töö kasutamisega arenguriikides? Missugused õigusnormid on olemas selle probleemiga tegelemiseks?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Komisjon suhtub laste töö küsimusse väga tõsiselt. Juunis teatas Rahvusvaheline Tööorganisatsioon (ILO), et töötavaid lapsi on umbes 200 miljonit. Kuigi see arv on langemas ja see annab lootust, on 200 miljonit ikkagi liiga suur arv lapsi, kes töötavad, kui nad peaksid tegelikult õppima.

Siiski on oluline mõista, et ainult umbes 5% neist lastest töötavad ekspordile orienteeritud sektorites. ILO andmetel töötab enamik neist enda tarbeks viljeletavas põllumajanduses või kodumajapidamistes.

Seepärast võitleb EL laste töö vastu ja lähtub selles laiaulatuslikust poliitilisest lähenemisviisist, mis keskendub selle peamistele põhjustele: vaesusele ja kvaliteetse hariduse piiratud kättesaadavusele.

See lähenemisviis sätestati käesoleva aasta jaanuari komisjoni töödokumendis, mis käsitleb võitlust laste töö vastu. Ülemkogu kiitis selle 14. juunil heaks. Üksikasjalikumad teavet poliitilise lähenemisviisi ja selle tulevase arengu kohta saab neist kahest dokumendist.

Koos aitavad need meetmed saavutada rahvusvaheliselt kokku lepitud eesmärki kõrvaldada lapsele sobimatu töö vormid 2016. aastaks ja lõpuks kaotada kõik laste töö vormid.

Paljud ELi äriühingud, sealhulgas VKEd, kehtestavad sotsiaalse vastutuse kavad, millega nad kohustuvad tagama, et nende tarneahelas ei kasutata laste tööd ega sunniviisilist tööd. Komisjon uurib praegu võimalusi siduda inimõiguste küsimusi paremini ELi äriühingute sotsiaalse vastutuse põhimõtetega.

Lisaks võivad VKEd kasutada mitmeid ELis toimivaid erasektori jätkusuutlikkuse tagamise kavasid, kus sõltuvalt konkreetsest kavast kasutatavatest kriteeriumidest võidakse nõuda, et kavaga seotud märki kandvate kaupade tootmisel ja teenuste osutamisel ei kasutataks laste ja sunniviisilist tööd.

Liam Aylward (ALDE). – Lugupeetud volinik! Mõnda aega on laste töö vastased aktivistid ja vabauhendused nõudnud, et laste töö küsimus kaasataks kõikidesse arengupoliitika kavadesse, selmet käsitada seda eraldiseisva küsimusena, nagu praegu tehakse. Milliseid edusamme on komisjon sellega seoses teinud? Kas komisjon on kehtestanud mingi konkreetse meetme, et töötavad lapsed haridussüsteemi suunata või sinna tagasi juhtida?

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Tänan, juhataja! Lugupeetud volinik, kas te võiksite algatada WTO läbirääkimiste käigus kõnelused sellise kvaliteedimärgi kasutuselevõtmise üle rahvusvahelises kaubanduses – eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul –, mis annaks Euroopa tarbijatele tunnustatud ja registreeritud organisatsioonide tagatise, et need kaubad on toodetud laste tööd kasutamata? Usun, et vabatahtlik meede aitaks olukorda väga kiiresti parandada.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Liam Aylwardi lisaküsimuse kohta võiksin veel öelda, et töötajate põhiõigusi hõlmava kaheksa peamise ILO konventsiooni järgimine on ELi kaubanduspoliitika lahutamatu osa, olenemata sellest, kas seda tehakse ühepoolse üldiste tariifsete soodustuste kava (GSP Plus) või kahepoolsete ja piirkondlike kokkulepete raames.

Nende hulgas on konventsioon nr 138 vanuse alammäär ja konventsioon nr 182 lapsele sobimatu töö kohta. Viimased kokkulepped sisaldavad sätteid rakendamise ülevaatamise ja nõuete täitmise järelevalve kohta. Sellesse on kaasatud valitsustevahelised organid ja tööturu osapooled ning selle raames toimub dialoog ja vajaduse korral sõltumatu läbivaatamine, mille tulemusel esitatakse avalikud aruanded ja soovitused.

Meie poliitika ei tähenda kaubandussuodustuste kaotamist. Neid saab tühistada ja me võime seda teha, kuid me usume – arvestades eelkõige asjaolu, et ainult väga väike osa lastest töötab ekspordile orienteeritud valdkondades –, et me peaksime tegutsema ennetavalt. Näiteks on meil mitme riigiga, näiteks Indiaga kokku lepitud kavad, mille alusel me hoolitseme laste eest ja tagame, et nad saaksid hariduse.

Vastuseks VKESid käsitlevale lisaküsimusele nõustun, et need kavad annaksid palju juurde, isegi kui need oleksid vabatahtlikud. Kuid nagu ma ka oma esimeses vastuses märkisin, oleme näinud, et paljud VKEd on valmis liituma kavadega, mille kohaselt ei tohi laste tööd tarneahelas kasutada, ja asuma neid rakendama.

Juhataja. – Küsimus nr 18, mille esitas **Mairead McGuinness** (H-0376/10)

Teema: majanduspoliitika tõhustatud koordineerimise võimalik mõju

Kas komisjon saab anda teavet ja selgitusi parandusmeetmete, täpsemalt karistuste kohta, mida on lühidalt kirjeldatud teatises „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad” (KOM(2010)0367)?

Kui liikmesriigid ei täida stabiilsuse ja kasvu paktis sätestatud nõudeid, võib EL maksed riikide valitsustele peatada. Kuidas saab komisjon tagada, et juhul kui selliseid karistusi kasutatakse, ei kahjusta see meede kodanikke, näiteks põllumajandustootjaid?

Kuidas saab komisjon tagada, et riikide valitsused täidavad oma kohustusi põllumajandustootjate ja teiste ELi toetuste saajate ees, eriti ajal, mil paljude liikmesriikide rahandus on praeguse majandusliku olukorra tõttu märkimisväärse surve all?

Mida tuleb komisjoni arvates teha juhul, kui liikmesriigid ei suuda seda vajadust rahuldada?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! 30. juuni teatis „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti” on järelemeede 12. mail avaldatud teatisele ning kujutab endast konkreetset hooba majanduspoliitika tõhustatud koordineerimiseks.

Oleme kavandanud tõhusama järelevalveraamistiku koos parandatud järelevalvega eelarve üle, tugevama järelevalve makromajandusliku tasakaalustamatuse üle ja majanduspoliitika karmima eelkoordineerimise Euroopa poolaasta raames. Meie ettepanekud võeti hästi vastu nii nõukogus, Herman Van Rompuy töökonnas, Euroopa Parlamendis kui ka meedias. 17. juuni Euroopa Ülemkogu järeldustes kiideti meie soovitusel sõnaselgelt heaks ja meid julgustati jätkama parema majandusjuhtimise elluviimist Euroopas võimalikult kiiresti.

Komisjon võtab vajalikud ametlikud õigusaktide ettepanekud vastu selle kuu jooksul. Komisjon jääb lootma nõukogu ja Euroopa Parlamendi toele vajalike õigusaktide vastuvõtmisel ning nende ettepanekute võimalikult kiirel rakendamisel. Õigusaktide paketi osana pakume stabiilsuse ja kasvu pakti järgimiseks välja uued karistused ja stiimulid. Parandatud sunnimehhanism eelarvereglite järgimiseks on meie ettepanekute keskne element, võti meie eelarveraamistiku usaldusväärse juurde ja oluline töökonnas arutatav teema.

Nagu 30. juuni teatises on öeldud, teeme kõigepealt ettepaneku euroala 16 liikmesriigi uue karistussüsteemi kohta, tuginedes ELi toimimise lepingu artiklile 136, ning esiteks stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavate ja korrigeerivate sätete kohta ja teiseks korrigeeriva tegevuse kohta kahjuliku makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalve eesmärgil.

See tähendab suuremat vastastikust seotust ja rangemaid piiranguid rahaliidus. Karistused täiendavad stabiilsuse ja kasvu paktis juba ette nähtud karistusi, kuid nendega sekkutakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse varasemas etapis ja automaatselt.

Et parandada eeskirjade järgimist kõigis 27 liikmesriigis, kavatseme teises etapis juurutada praeguste või tulevaste ELi eelarvest eraldatavate assigneeringute peatamise ja tühistamise. See hõlmab ühtekuuluvuspoliitika, ühise põllumajanduspoliitika ja kalandusfondiga seotud kulutusi. Seega on eesmärk kasutada ELi eelarvet lisahoovana, millega tugevdada stiimuleid stabiilsuse ja kasvu pakti nõuete järgimiseks.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud volinik, tänan teid üsna üldsõnalise vastuse eest. Kõike seda lugesin ma ka teatisest.

Minu küsimus oli konkreetsem. Kodanikud on lugenud sellest karistuste kehtestamise võimalusest. Kuidas te saate karistada liikmesriike ja nende valitsusi, karistamata samas nende kodanikke? Arvan, et see oli minu küsimuse sisu. Kui te peatate rahavoo ELi eelarvest liikmesriikidesse, ühisele põllumajanduspoliitikale või ühtekuuluvuspoliitikale, siis on küsimus selles, kes selle pärast kannatab. Teil tuleb täna siin istungisaalis seda punkti selgitada.

Marian Harkin (ALDE). – Austatud volinik! Olen nõus, et kui kuulud ühisraha süsteemi, peavad olema teatud reeglid, kuid stabiilsuse ja kasvu pakt kehtestati hoopis teistsugusel ajal. Oleme jõudnud üleüldise krahhi veerele ning kui osa riike tuleb sellest paremini välja kui teised, siis mõni riik – näiteks minu oma – püüab ikka veel end jalule ajada.

Mulle tundub, et meil on siin palju piitsa, aga üldse mitte präänikut. Te räägite karistustest, aga nagu kolleeg Mairead McGuinness ütles, mõjutavad need kodanikke. Ma ei usu, et komisjon peaks sellise seda teed minema, kui mõni riik on ikka veel majanduskrahhi veerel.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Tegemist on väga tähtsa, aga ka üsna tehnilise küsimusega. Mitmeaastaste programmide puhul ei oleks eelarveliste kulukohustuste peatamisel kohest mõju, sest seotud kohustuste eest võib makseid teha tavaliselt kahe aasta jooksul. See peaks kaitsma mitmeaastaste programmide alusel käimas olevaid projekte ja andma asjaomastele liikmesriikidele piisavalt aega, et võtta ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames nõukogu soovitude kohaselt parandusmeetmeid.

Rahaliste vahendite andmine taastatakse niipea, kui liikmesriik täidab nõukogu soovitused. Liikmesriik kaotab maksed lõplikult ainult siis, kui ta ei järgi nõukogu soovitusi. Lisaks peaks 30. juuni teatise kohaselt uute karistusmehhanismidega välistatama olukord, kus ELi kulutuste vähendamine tooks kaasa põllumajandustootjate ja kalurite sissetuleku vähenemise. Asjaomaste kulukategooriate ulatust käsitlevate konkreetsete ettepanekute ja sanktsioonimehhanismide ülesehitusega tagatakse selle tingimuse täitmine.

Teine osa

Juhataja. – Nagu ma enne ütlesin, on meil täna õhtul ajaga kitsas käes ja ma püüan läbi võtta võimalikult palju küsimusi. Oleksin teile kõigile tänulik, kui püüaksite olla napisõnalised.

Küsimus nr 19, mille esitas **Vilija Blinkevičiūtė** (H-0360/10)

Teema: pensionireformide rakendamine Euroopa 2020. aasta strateegia raames

Euroopa Ülemkogu poolt heaks kiidetud Euroopa 2020. aasta strateegias märgitakse, et jätkates pikaajalisi reforme, sealhulgas pensionisüsteemide reformimist, on võimalik saavutada pikaajaline majanduskasv ja suurem tööhõive kogu Euroopa Liidus.

Kuidas kavatseb komisjon jälgida pensionireformide rakendamist ning hinnata ja levitada saavutatud tulemusi? Kuidas kavatseb komisjon hinnata sotsiaalkaitse- ja pensionisüsteemide asjakohasust ja jätkusuutlikkust? Milliseid jõupingutusi tehakse, et vältida negatiivseid tagajärgi ning tagada, et reforme ei viidaks läbi vaid ELi kodanike, eelkõige eakate ja sotsiaalselt kõige haavatavamate inimeste kulul? Kas komisjonil on selles valdkonnas piisavad volitused?

László Andor, komisjoni liige. – Viimasel aastakümnel on pensionisüsteeme oluliselt reformitud ja enamikus liikmesriikides need reformid jätkuvad.

Komisjon toetab ja jälgib riiklike reformide rakendamist ning hindab nende mõju, kasutades selleks avatud kooskõlastamise meetodit, et töötada välja pensionisüsteemid, mis on asjakohased, jätkusuutlikud ning samuti ajakohased ja läbipaistvad.

Praegu ELis pensionisüsteemide jälgimisel ja hindamisel tehtav töö sisaldab pensionide ühist läbivaatamist, mida viivad läbi majanduspoliitika komitee ja sotsiaalkaitsekomitee.

Pensionide ühisel läbivaatamisel võetakse arvesse viimase kümne aasta pensionireformi tulemusi ning hinnatakse edusamme, pidades silmas majanduskriisist tulenevaid tagasilööke ning võttes arvesse pensionide maksimisega kaasnevaid suuremaid probleeme, mis on põhjustatud vähesemast tööhõivest, väiksemast majanduskasvust, rahvastiku kiiremast vananemisest ja palju halvemast eelarveolukorrast.

Nõukogu võttis vahearuande vastu juunis ning riigiti esitatud andmeid sisaldav lõpparuanne peaks vastu võetama aasta lõpus.

Samuti teeb komisjon liikmesriikidega tihedat koostööd paljudes pensionisüsteeme ja pensionireformi käsitlevates küsimustes. Näiteks iga-aastaste ühisaruannete koostamise ja vastastikuste hindamiste käigus saadakse nõuandeid ja soovitusi, mis sobivad just konkreetsete liikmesriikide olukorras.

Et mõõta asjakohase ja jätkusuutliku pensioni saavutamiseks tehtud edusamme, on liikmesriigid koos komisjoniga töötanud sotsiaalkaitsekomitees välja näitajate kogumi. Neid kasutatakse ka Euroopa 2020. aasta tegevuskava alusel selleks, et hinnata liikmesriikide sotsiaalkaitse- ja pensionisüsteemide asjakohasust ja jätkusuutlikkust.

Pensionireform peab põhinema lahendustel, mis säilitavad pensionide asjakohasuse – ja jätkusuutlikkuse – ning mida ei viida ellu eakate ja sotsiaalselt kõige haavatavamate inimeste kulul.

President Barroso ütles oma eelmise aasta septembris esitatud poliitilistes suunistes järgmist: „Me peame tagama, et pension täidaks oma eesmärgi: kindlustaks maksimaalse toetuse praegustele ja tulevastele pensionäridele, kaasa arvatud haavatavatele elanikkonnarühmadele.”

Asjakohane pension tähendab seega hoolitsemist selle eest, et vanemaid inimesi ei pandaks olukorda, kus neid ohustaks vaesus, ning et nad suudaksid pärast pensionileminekut säilitada mõistlikes piirides oma senise elustandardi.

Arvestades praegust survet pensionisüsteemidele ja probleeme alternatiivsete lahendustega – need on näiteks pensionifondi sissemaksete kõrgem maksustamine või vaesemad pensionärid –, peavad liikmesriigid kaaluma, millist rolli saavad rohkem ja kauem töötavad inimesed asjakohaste ja jätkusuutlike pensionide tagamisel täita.

Komisjon on alati rõhutanud, et pensionireform on ülimalt tähtis, kuid ainult sellest reformist ei piisa. Töötajatel peab olema nii võimalus kui ka suutlikkus töötada rohkem ja mõnevõrra kauem, et omandada õigus saada piisavat pensioni.

See tähendab võitlemist vanemate töötajate diskrimineerimise vastu tööturul, neile tööturgude avamist ja koolituste pakkumist ning nende oskuste ajakohastamist kogu karjääri jooksul, töötingimuste kohandamist eri eluetapis olevate inimeste vajadustega ning töötajate töeteravishoiu ja -ohutuse tingimuste parandamise tagamist.

Vaja on palju suuremaid jõupingutusi ja Euroopa 2020. aasta strateegiaga kehtestatakse nende pingutuste tegemiseks raamistik. Loodan, et liikmesriigid seavad oma esimestes riiklikes reformikavades eesmärgid kõrgele.

Praegu kehtivat Euroopa pensioniraamistikku – mis hõlmab kõike alates poliitika kooskõlastamisest reguleerimiseni – tuleks ajakohastada, pidades silmas rahvastiku muutust, kriisist tulenenud tagasilööke ja kriisi käigus saadud kogemusi ning muutusi riiklikes pensionisüsteemides.

Oma 7. juulil avaldatud rohelise raamatuga pensionide kohta on komisjon algatanud üleeuroopalise arutelu selle üle, kas ja kuidas peaks Euroopa pensioniraamistik arenema, et tagada pensionide asjakohasus, jätkusuutlikkus ja turvalisus.

Rohelises raamatus ei vaidlustata asjaolu, et pensionisüsteemide ülesehitus kuulub üldiselt liikmesriikide vastutusalasse. See-eest otsitakse võimalusi anda oma panus arutelusse selle üle, millist lisandväärtust võiks EL pensionidele anda.

Vaadeldakse, kuidas EL saaks toetada liikmesriike nende püüdlustes kohandada oma poliitikat ja muuta pensionid tuleviku tarvis asjakohaseks. Samuti uuritakse võimalusi viimistletuma Euroopa pensioniraamistiku väljatöötamiseks.

Roheline raamat pakub võimalust kajastada kõikide pensioniküsimusest huvitatud isikute seisukohti. Need huvitatud isikud ei ole ainult liikmesriigid, vaid ka tööandjad ja ametiühingud, kellel on mõnes pensioniskeemis põhiroll, ning loomulikult ka Euroopa Parlament. Sellega tagatakse, et kõik meie kavandatavad meetmed põhinevad kindlatel tõenditel, on tõhusad ja proportsionaalsed ning täiesti kooskõlas lähimuspõhimõttega.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Täna teid selle vastuse eest, kuid soovin, et vastaksite siiski põhjalikumalt. Milliseid erimeetmeid kavatseb Euroopa Komisjon võtta seoses vanemate inimeste tööhõivega? Teie nimetatud rohelises raamatus viidatakse konkreetselt asjaolule, et pensioniea tõstmine on kahtlemata midagi negatiivset, pidades silmas Euroopa Liidu liikmesriikides praegu valitsevat demograafilist olukorda.

Kuid vanemate inimeste tööhõivet käsitlevate erimeetmeteta tooks pensioniea tõstmine kahju, sest vanemad inimesed satuksid vaesuse lõksu.

László Andor, komisjoni liige. – Üks peamine järeelmeede, mis kaasneb rohelises raamatus kirjeldatud pensionialase tööga, on ettepanek kuulutada 2012. aasta aktiivsena vananemise Euroopa aastaks. See on praegu ettevalmistamisel ja kuulutatakse peagi välja.

Vahepeal tegeldakse demograafiaga seotud küsimustega. Soovime, et aktiivsena vananemise Euroopa aasta toetaks vanemate töötajate tööhõivevõimalusi ning samas uuritaks selle raames, mida tuleks ära teha eluskestva õppe kavade arendamiseks ja tervise säilitamiseks, sest kõik need tegurid mõjutavad sellesse vanuserühma kuuluvate inimeste tööhõivevõimalusi.

Juhataja. – Küsimus nr 20, mille esitas **Georgios Papanikolaou** (H-0363/10)

Teema: uute tööhõivetingimuste mõju noortele

Kreeka valitsuse edendatavad tööhõivetingimuste muudatused võimaldavad võtta tööle noored tööturule sisenejad palgaga, mis moodustab alla 21 aastaste puhul 80% ja 21- kuni 25 aastaste puhul 85% miinimumpalgast, mis on vastavalt kehtestatud riigi kollektiivse üldlepinguga.

Sellega seoses palun komisjonil vastata järgmistele küsimustele.

Kas komisjon on Kreeka toetusmehhanismi ja vastava memorandumiga peetavate läbirääkimiste käigus esitanud Kreeka valitsusele ametliku või mitteametliku palve vähendada tööturule sisenejatele ette nähtud palku?

Kas komisjoni hinnangul on liikmesriikide selline tegevus kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega võidelda vaesuse ja sotsiaalse ebavõrdsusega?

László Andor, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Kreeka ametiasutuste ning komisjoni, Euroopa Keskpanga ja Rahvusvahelise Valuutafondi sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumis on ette nähtud, et Kreeka valitsus peab vastu võtma õigusaktid sellistele riskirühmadele nagu noored ja pikaajalised töötud makstavate miinimumpalkade kohta tööturule sisenemisel. Selle eesmärk on edendada töökohtade loomist niisuguste rühmade jaoks, kelle puhul valitseb suurem risk jääda töötuks ja seega ka suurem oht sattuda sotsiaalsesse tõrjutusse.

Teistes riikides, näiteks Belgias, Hollandis, Iirimaa, Maltal, Portugalis, Prantsusmaal, Slovakkias, Tšehhis ja Ühendkuningriigis makstakse noortele tavaliselt miinimumpalgast väiksemat tötötasu. Kui miinimumpalga kehtestamisel on peamine argument vähendada töötavate vaeste arvu, võivad kõrgemad miinimumpalgad suurendada töajökukulusi ning see võib takistada noorte sisenemist tööturule ja seega põhjustada suuremat töötust.

Töötuse väga kõrge määr Kreeka noorte hulgas annab tunnistust raskustest, millega nad peavad tööturule minnes silmitsi seisma. 15–29 aastaste töötuse riiklik näitaja oli selle aasta aprillis 30,8%, samas kui Euroopa Liidu keskmine oli 19,8%. Eeldatakse, et käesoleval ja järgmisel aastal kasvab see arv veelgi.

Ka pikaajalise töötuse näitajad on Kreekas suured. See näitab, kui raske on pikaajalisel töötul tööturule tagasi minna. Mõne vastastikuse mõistmise memorandumis sisalduva meetmega nähakse ette kiire reageerimine kriitilises olukorras. Need meetmed hõlmavad miinimumpalga sätestamist vähemalt kolmeks aastaks ja on mõeldud isikutele, kellel on raske tööturule siseneda, näiteks noortele ja pikaajalistele töötutele.

Töökohtade kvaliteet ja inimväärsed töötingimused on endiselt liidu jaoks esmatahtsad, nagu on öeldud ka täna pärastlõunal arutatud koondsuunistes, milles nähakse ette Euroopa 2020. aasta strateegia raamistik.

Komisjon propageerib pidevalt tööturu killustatuse probleemi käsitlevat meetmete kogumit, et tagada piisav tugi töötutele ja muudele haavatavatele rühmadele ning soodustada jätkusuutlikku tööhõivet ja sotsiaalset ühtekuuluvust.

Neid meetmeid toetatakse reaalselt ELi fondidest, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondist. Kreekas rahastatakse Euroopa Sotsiaalfondist paljusid meetmeid, millega parandatakse juurdepääsu tööturule, kusjuures eelistatuiks on noored, naised, pikaajalised töötud ja muud haavatavad rühmad. Seda tehakse mitmesuguste meetmete kaudu, mille hulgas on näiteks töötutele suunatud personaalsed teenused, töökogemusprogrammid uutele tööturule sisenejatele, tööalase konkurentsivõime edendamine või ümberõpe, kutsealase liikuvuse toetamine jne.

Vastastikuse mõistmise memorandumis on kehtestatud Kreekale ka eesmärgid suurendada oma võimet kasutada paremini ära struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi vahendeid, mis on mõeldud kasutamiseks suurtes investeerimis- ja majanduskasvu edendamise projektides.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud volinik, tänan teid vastuse eest. Ma ei saanud siiski aru, kas vastastikuse mõistmise memorandumis olevad sätted kujutavad endast komisjoni ettepanekuid ja/või kuuluvad need mõtted Kreeka valitsusele, kes jõudis noorte vähendatud töötasu asjus lõpuks sellistele järeldustele. Vastastikuse mõistmise memorandumis öeldakse ka – ja te mainisite mõnda arvu –, et töötus kasvab järk-järgult kõikides sotsiaalsetes rühmades kuni 2012. aastani ja et kõige halvemini mõjub see 20–25aastastele.

Minu küsimus on järgmine: kuidas me saame 2020. aastal isegi ligilähedaselt saavutada Euroopa tasandil oma strateegilised eesmärgid, kui me kaugeneme neist?

Brian Crowley (ALDE). – Uued probleemid, mis nüüd noorte ees koolitusele ja tööle pääsemisel seisavad, nõuavad selle konkreetse rühma jaoks uusi algatusi. Üks asi, mida ma ei näe üheski komisjoni ettepanekus, on kasutada internetti ja suhtlusvõrke kui üht võimalust püüda inimesi suunata taotlema koolitusi või esitama oma ideid. Kas komisjonilt on selles valdkonnas tulemas uusi algatusi?

László Andor, komisjoni liige. – Tahaksin vaid viidata täna hommikusele komisjoni presidendi sõnavõtule, milles ta esitas mõned uued ideed oskuste omandamise ja liikuvuse parandamiseks Euroopa Liidus, pidades silmas eriti noorte huvisid.

Meil on selles valdkonnas mitmeid kavasid. Ma soovin nimetada järgmisel nädalal esitatavat ettepanekut suurprojekti „Noorte liikuvus” kohta. Selles ei keskenduta ainult liikuvusele, vaid ka mitmesugustele omavahel seotud algatustele, et parandada noorte tööhõivevõimalusi – mitte küll konkreetset Kreekas, kuigi ma olen kindel, et ka Kreeka saab sellest kasu.

Juhataja. – Härra Crowley, te saate täieliku vastuse oma küsimusele kirjalikult.

Et küsimuse esitajat ei ole kohal, jääb küsimus nr 22 vahele.

Küsimus nr 23, mille esitas **Gay Mitchell** (H-0387/10)

Teema: aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumine

New Yorgis toimuva aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumise peamine eesmärk on kiirendada edusamme aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel, et kõik eesmärgid saaksid täidetud 2015. aastaks.

Mis on tippkohtumisel ELi esindava komisjoni konkreetsed eesmärgid ja kas komisjon on arvamusel, et ÜRO jõuab kokkuleppele 2000. aastal võetud kohustuste uuesti kinnitamise osas?

Kas komisjon kavatses ühtlasi kinnitada ÜROle, et EL kohustub endiselt andma 2015. aastaks 0,7% kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks?

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks kokku lepitud tähtajani, nimelt 2015. aastani on jäänud ainult viis aastat, kuid komisjon usub kindlalt, et neid eesmärgi on ikka veel võimalik saavutada, kui kõik rahvusvahelisse kogukonda kuuluvad partnerid näitavad üles suurt poliitilist pühendumust, rakendavad vajaliku poliitika ja võtavad saadud kogemustele tuginedes konkreetsed meetmed. Paljud arenguriigid on teinud märkimisväärseid edusamme eesmärkide täitmise poole ja jõuavad selleni üsna suure tõenäosusega, kuid mitmel riigil võib eesmärkide saavutamisel tekkida raskusi.

2010. aasta septembris toimuv ÜRO kõrgetasemeline täiskogu istung on kindlasti proovikivi, kuid komisjoni eesmärk ei ole mitte ainult kinnitada 2000. aastal võetud kohustusi, vaid ka saavutada konkreetne ja tegevusele suunatud tulemus, mis sillutaks teed järgmiseks viieks aastaks ja aitaks saavutada 2015. aasta eesmärgid.

Aastatuhande arengueesmärkide saavutamine on ennekõike iga osaleva riigi kohustus. Rahvusvahelise abi kohta tahaksin öelda, et ametliku arenguabi kaudu jääb Euroopa Liit maailma suurima rahastajana liidrikohtale ja on eeskujuks teistele partneritele. Komisjoni esitatud ettepanekute alusel on ELi liikmesriigid kokkuleppele jõudnud terves hulgas kaugleulatuvates ja konkreetsetes meetmetes ja tegevuskavades, mis tuleb kuni 2015. aastani ellu viia. Need moodustavad ELi ühise seisukoha ÜRO tippkohtumiseks ja sellele järgnevas ajaks ning neis kinnitatakse ELi suurt pühendumust aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele kogu maailmas aastaks 2015.

Euroopa Ülemkogu 2010. aasta juuni järeldused kinnitavad veel kord ELi kohustust täita arenguabi eesmärgid ja ELi liikmesriigid leppisid kokku, et edusamme hinnatakse igal aastal nõukogu aruande alusel. Lisaks võtab komisjon igal aastal selle tegevuse põhjal järeelmeetmeid. Seepärast võib Euroopa Liit ÜRO septembrikuisel tippkohtumisel kinnitada veel kord kindlalt oma tahet saavutada aastatuhande arengueesmärgid ja samuti jõuda 2015. aastaks selleni, et arenguabi määr on 0,7% kogurahvatulust.

Gay Mitchell (PPE). – Lubage volinikku selle vastuse eest tänada. Kas volinik nõustub minuga, et neil rahututel aegadel tuleb rahvale rääkida, mida peetakse meie kulutatava arengueelarve mõttes edukaks, et me saaksime tagada sellele jätkuva toetuse?

Teiseks, kas te nõustute, et kogurahvatulu vähenedes kahanevad paratamatult ka maksed, kuid väheneda ei tohiks nende protsent niigi väiksemast kogurahvatulust, nii et arengumaailma karistataks kaks korda?

Kas volinik juhib New Yorgis sellele küsimusele tähelepanu?

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Üldsuse toetus on kindlasti ülimalt tähtis, seega on kogu arenguabi käsitleva teabe edastamine ja kohustus sellest aru anda väga oluline. Komisjon on kaasatud mitmesse projekti, näiteks Euroopa arengupäevad, mida ma just mainisin, kus me püüame edusammude kohta teavet edastada. Anname oma parima.

Kogurahvatulu kohta ütleksin seda, et kui see väheneb, siis väheneb ka rahasumma – vähemalt mõnes riigis. Praegu oleme umbes 0,4% juures, seega peame kõvasti vaeva nägema, et saavutada 0,7% kogurahvatulust. Komisjon rõhutab kindlasti, et me ei peaks rahasummat vähendama absoluutväärtuses ega suhtelistes näitajates, sest meie protsent on praegu lubatust väiksem. Meie usaldusväärsus sõltub suuresti aastatuhande arengueesmärkidele ja ametlikule arenguabile pühendumisest ning nendega seotud lubaduste täitmisest.

Juhataja. – Härra Gallagher on nüüd kohale jõudnud. Lugupeetud volinik, kas te oleksite nõus vastama Pat the Cope Gallagheri küsimusele nr 22 ELi ja Aafrika eelseisva tippkohtumise kohta?

Küsimus nr 22, mille esitas **Pat the Cope Gallagher** (H-0385/10)

Teema: eelseisev ELi ja Aafrika tippkohtumine

Kas komisjon võib teha avalduse, milles piiritleb tähtsamad poliitilised küsimused, mida hakatakse arutama eelseisval ELi ja Aafrika tippkohtumisel, ja milliseid saavutusi ootab komisjon nimetatud poliitiliselt tippkohtumiselt?

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Eelseisval ELi ja Aafrika tippkohtumisel käsitletavaid teemasid valmistatakse ette tihedas koostöös muude ELi institutsiooniliste asjaosalistega ja kooskõlas Lissaboni lepingust tuleneva uue institutsioonilise korraldusega. Komisjonil, kes on üks Aafrika ja ELi ühisstrateegia eestvedajaid, on selle tippkohtumise päevakorra kindlaksmääramisel põhiroll.

Euroopa Komisjon ootab, et 2010. aasta novembri lõpus Liibüas peetaval kolmandal ELi ja Aafrika tippkohtumisel määratakse konkreetselt kindlaks järgmistel aastatel toimuva Euroopa Liidu ja Aafrika vahelise poliitilise ja tehnilise koostöö ulatus ja eesmärgid. Tippkohtumisel tuleks jõuda kokkuleppele eelkõige Aafrika ja ELi uue ühisstrateegia ning 2011.–2013. aasta tegevuskava sisus ja töömeetodites.

Tähtis on meeles pidada, et 2007. aasta Lissaboni tippkohtumisel toimus peamiselt ELi ja Aafrika suhete uuendamine, tuginedes võrdsete poolte partnerlusele. 2010. aasta tippkohtumine peaks keskenduma tegevusele ja väga konkreetsete tulemuste saavutamisele.

Sisuliste üksikasjade kohta nii palju, et komisjon sooviks tippkohtumisel käsitleda järgmisi teemasid:

– majanduskasvu, töökohtade loomise ja investeerimise üldteema, mis on oluline nii ELi kui ka Aafrika jaoks. Selle teema raames saavad juhid arutada, mis võimaldaks majanduskasvu sellistes valdkondades nagu energiatõhusus, erasektori arendamine ja kaubandus, põllumajandus ja toiduga kindlustatus;

– keskkonnakaitse, kusjuures keskendutakse eelkõige kliimamuutusele ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsele;

– rahu ja julgeolek, mis on oluline teema, sealhulgas kriisiolukordade käsitlemine, võitlus terrorismi, piraatluse ja rahvusvahelise kuritegevusega ning seosed valitsemistava ja inimõigustega.

Komisjon loodab, et kohtumisel osaleb hulk juhte nii Aafrikast kui ka Euroopast ning et nad saavutavad konkreetset kokkulepped, mis jõuavad kõikide Aafrika ja Euroopa sidusrühmade, meedia ja kodanikeni. Tippkohtumise raames saavad riigipead ja valitsusjuhid vahetada mõtteid kahe parlamendi, erasektori ja kodanikuühiskonna esindajatega.

Lisaks kavatseb komisjon kaasata muid Aafrika sidusrühmade, ülikoolide ja teadlaste, noorteorganisatsioonide ja kohalike ametiasutuste esindajaid. Nagu ka varasematel tippkohtumistel, tipnevad need kõrvalsündmused riigipeade ja valitsusjuhtide poliitiliste deklaratsioonide ja/või ühisavalduste vastuvõtmisega.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Lugupeetud volinik, ma tänan teid, et võtsite vaevaks minu küsimusele vastata.

See on väga oluline tippkohtumine ning mul oli hea meel kuulda käsitletavaid teemasid, olgu need siis majanduskasv, töökohad, investeringud, energia, keskkond või rahu ja julgeolek, kuid nagu te ütlesite, on oluline ka see, et saavutataks konkreetset tulemusi.

Praegu on mul võimalus paluda teil, volinik, kasutada ära oma head ametikohta ning rõhutada kõikidele ELi liikmesriikidele, kui tähtis on anda ülemeremaadele arenguabi, ja öelda neile, et praegu, majanduslanguse ajal, on väga lihtne abi suurust vähendada, kuid et nad ei peaks seda siiski tegema.

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Minu ülesanne on julgustada liikmesriike arenguabi andma ja ma teen seda täie pühendumusega.

Usun, et võime saavutada üle uhkust tunda. Meie abita – ja me oleme suurim abiandja – oleks maailmas märksa rohkem ebastabiilsust ja ka vaesust oleks palju enam. See tähendab, et meie toetus ja meie arenguabi on oluline, nagu ka Mali president täna siin saalis ütles.

Juhataja. – Küsimus nr 26, mille esitas **Silvia-Adriana Țicău** (H-0354/10)

Teema: meetmed võitluseks põua ja kõrbestumise vastu

Kliimamuutus mõjutab liikmesriike tugevalt ja paljusid neist tabavad üha sagedamini pikad suvised kuumaperioodid, pikad põuaperioodid ja suurte alade kõrbestumine. Need nähtused tekitavad tõsisid probleeme asjaomaste piirkondade põllumajandusele ja majandusarengule. Euroopa Liidu lõuna- ja idapoolsed liikmesriigid peavad paigaldama laialdasi niisutussüsteeme ja viima ellu taasmetsastamisprogramme, et kõrbestumise ja põua vastu tõhusalt võidelda.

Kas komisjon võiks öelda, missuguseid meetmeid ta kavatseb võtta kliimamuutusega kohanemiseks, et aidata Euroopa Liidu lõuna- ja idapoolsetel liikmesriikidel võidelda põua ja kõrbestumisega? Kas ta võiks ka täpsustada, missugustest allikatest iga kavandatud meetet rahastatakse?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – 2006. aastal ja 2007. aasta alguses hindas komisjon põhjalikult veepuudust ja põuda Euroopa Liidus. Pärast seda hindamist esitas komisjon teatise „Veepuuduse ja põua probleemi kohta Euroopa Liidus” võimalike tegutsemisviiside esialgse komplekti, et tõhustada veekasutamist ja suurendada vee säästmist. Teatis avaldati 2007. aasta juulis.

Veepuuduse ja põuaga seotud küsimuste käsitlemiseks määratleti seitse võimalikku tegutsemisviisu: veele õiglase hinna määramine, veevarude ja veega seotud rahastamisvahendite tõhusam eraldamine, põuariski ohjamise parandamine, veevarustuse täiendava infrastruktuuriga seotud kaalutlused, veetõhusate tehnoloogiate ja kasutustavade

edendamise, veesäästlike käitumistavade kasvatamine Euroopas ning võimalused parandada teadmisi ja andmete kogumist. Need moodustasid seitse põhiosa.

Liikmesriikidelt saadud teabele ja enda uurimistöö tulemustele tuginedes koostab komisjon igal aastal järelaruanded, milles hinnatakse nende võimalike tegutsemis-suundade rakendamist kogu Euroopa Liidus. Samuti rakendab komisjon valget raamatut „Kliimamuutustega kohanemine: Euroopa tegevusraamistik”. Järgmisel aastal kavatakse vastu võtta veel üks teatis, mis käsitleb kohanemis- ja leevendusmeetmete püsivat juurutamist ELi peamistes poliitikavaldkondades.

Lisaks kavatakse komisjon 2012. aastaks käivitada Euroopa vete kava, mis põhineb vee raamdirektiivi rakendamise läbivaatamisel, veepuuduse ja põuaga seotud tegevuse läbivaatamisel ning veevarude kliimamuutusest tingitud haavatavuse uurimisel.

Selle kava koostamiseks algatab komisjon mitmeid ettevõtmisi, sealhulgas katseprojekti, mille käigus töötatakse välja ennetusmeetmed, mille eesmärk on peatada Euroopas kõrbestumine, ning samuti integreeritud hindamisuuringu, mis käsitleb Euroopa veevarude haavatavust kliimamuutuse tõttu ja kohanemismeetmeid.

Põua ja kõrbestumise küsimustega tegeldakse ka selliste valdkonnapõhiste meetmete abil, mis võetakse näiteks ühise põllumajanduspoliitikaga hõlmatud maaelu arengu poliitika ja ühtekuuluvuspoliitika raames.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Võitlus kliimamuutusega on Euroopa Liidu esmatähtis eesmärk. Kliimamuutuse mõju on üha rohkem näha. Seepärast tahaksin teilt küsida, mida komisjon kavatakse teha, et tagada selle eesmärgi esmatähtsuse peegeldumine ka Euroopa Liidu eelarves? Kuidas te kasutate nende eesmärkide saavutamiseks vahendamist ja tulevast mitmeaastast finantsraamistikku?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Üks meie ideedest, mida ma jaanuaris oma kuulamise jooksul ka mainisin, on see, et me püüame sätestada uues finantsperspektiivis süsteemi, millega tagatakse, et projektide puhul võetaks arvesse kliimamuutusi. Teisisõnu, kui Euroopa Liit osaleb näiteks infrastruktuuriprojekti – mingisuguse suure ehitusprojekti – rahastamises, oleks meil ehitusetapis mõistlik arvesse võtta oma teadmisi veetaseme tõusu ja kliimamuutuse mõju kohta.

Teisisõnu on üks meie esmatähtis ülesanne uurida, kas me suudaksime muuta oma rahakulutamise kliimamuutusele vastupanuvõimeliseks, nii et annaksime ELi rahalist toetust ainult projektidele, mille puhul oleme kindlad, et arvesse võetakse kõiki teadmisi, mis meil asjaomase valdkonna kohanemise-õuete kohta olemas on. See on vaid üks näide.

Juhataja. – Järgmisi küsimusi käsitletakse koos, sest need puudutavad sama teemat. Küsimus nr 27, mille esitas **Karl-Heinz Florenz** (H-0364/10)

Teema: Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 16. konverentsi ettevalmistamine

Kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste järgmine konverents toimub 29. novembrist 10. detsembrini 2010 Mehhikos.

Seetõttu tekivad järgmised küsimused:

Kuidas hindab komisjon võimalust saavutada üldine kliimamuutuste alane kokkulepe?

Milliseid tulemusi soovib komisjon saavutada sellistes valdkondades nagu rahastamine, metsade hävitamine, heitkogustega kauplemise edasiarendamine ja kohanemine?

Milliseid konkreetseid ettevalmistusi teeb komisjon koos peamiste osalejatega, näiteks USA ja Hiinaga?

Kuidas kavatseb komisjon tagada Euroopa Parlamendi esindajate nõuetekohasel viisil kaasamise?

Küsimus nr 28, mille esitas **Andres Perello Rodriguez** (H-0371/10)

Teema: ELi roll Cancúni tippkohtumise edu tagamisel

ÜRO endine kliimajuht Yvo de Boer teatas Bonnis, et on ülimalt ebatõenäoline, et esseeisval Cancúni tippkohtumisel saavutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid reguleeriv siduv kokkulepe alates 2012. aastast, millal Kyōto protokoll aegub. Teised Bonni kohtumisel osalenud poliitikud, sealhulgas Mehhiko asekeskkonnaminister Fernando Tudela, hoiatasid, et Cancúni tippkohtumise edu tagamiseks tuleb läbirääkimisprotsessi uuendada ja elavdada.

Kas komisjoni hinnangul on meil veel piisavalt aega, et hoida ära Cancúni tippkohtumise muutumine pelgalt vaheetapiks ja tagada tõelise, siduva kokkuleppe saavutamine? Milline võiks olla ELi roll praegu pooleliolevate läbirääkimiste paindlikumaks, praktilisemaks ja tõhusamaks muutmisel, et jõutaks sellise lõpliku kompromisstekstini, mis COP16-kohtumisel rahuldaks võimalikult paljusid osalisi?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Püüan mõlemale küsimusele korraga vastata, sest mõlemad käsitlevad Cancúni strateegiat. Arvatavasti teavad kõik siinviibijad väga hästi, et ELi eesmärk seoses kliimamuutusega on laiaulatuslik, õiguslikult siduv kokkulepe, mis võimaldab meil hoida temperatuuri tõusu alla 2 °C.

Selline kokkulepe tuleks saavutada võimalikult kiiresti. See oli meie eesmärk kuni Kopenhaageni kohtumiseni. Ja see on ikka veel meie eesmärk. EL on valmis võtma sellise kokkuleppe vastu 2010. aasta novembris-detsembris Cancúni konverentsil, kuid me peame tunnistama, et taas kord ei pruugi teised selleks tõenäoliselt valmis olla – ja ma ütlen seda pärast ministrite kohtumisel osalemist just eelmisel nädalal. Seepärast peame olema realistlikud. Minu meelest on õiglane öelda, et komisjoni poolt märtsis soovitatud sammsammulisel lähenemisviisil on rahvusvahelisel areenil lai toetus. Seda praegu soovitaksegi. Seepärast on loomulikult oluline küsimus, mida see kõik tähendab Cancúni jaoks ja milline pakett õnnestub seal kokku leppida.

Meie näeme asja nii, et peaksime võtma eesmärgiks peamiste struktuursete küsimuste lahendamise ja konkreetse tegevuse alustamise otsuste kogumi kaudu. Cancúni pakett peaks sisaldama järgmisi osi. Esiteks peame rakendama uued asjad, milles me Kopenhaageni kokkuleppes üksmeelele jõudsime. See peab kajastuma ametlikes läbirääkimistes Cancúnis tehtavate otsuste kaudu.

Samuti on väga oluline, et teeksime märgatavaid edusamme seoses heitkoguste mõõtmise ja kinnitamise, sellekohase aruandluse ning rahalise abiga. See on teine oluline element.

Lisaks tuleks Cancúnis kokku lepitava raames koostada dokument metsade hävitamise küsimuses. Selles tuleks ametlikult kehtestada metsade hävitamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste vähendamise mehhanism, nagu on ette nähtud Kopenhaageni kokkuleppes. Me olime Kopenhaagenis eesmärgi saavutamisele nii lähedal. Peame suutma metsanduse valdkonnas langetada põhjaneva otsuse.

Sama võiks öelda kokkuleppe kohta, mis käsitleb kohanemist ja tehnoloogiakoostööd puudutava tegevuse raamistikku. Me uurime strateegiat, mille raames püüame analüüsida, kas see võiks kuuluda Cancúnis langetatavate otsuste hulka.

Samuti peaksime palju edasi liikuma finantskorraldusega. Tarbetu on öelda, et kiire rahastamise puhul saab Cancúnis üheks oluliseks küsimuseks see, kas ülejäänud maailm suudab näha, et arenenud riigid täidavad Kopenhaagenis võetud rahalisi kohustusi kiire rahastamise kohta.

Kuid me peaksime püüdma nüüd arutada ka pikaajalist perspektiivi, sealhulgas seda, kuidas moodustada roheline kliimafond. Soovime näha ka otsuseid CO₂-turu uute mehhanismide kohta, et jätkata heitkogustega kauplemiseks mõeldud ülemaailmse turu arendamist – teisisõnu puhta arengu mehhanismi ajakohastamist.

Lisaks soovime ka seda, et näeksime edasiminekut seoses õhu- ja meretranspordi heitkogustega.

Peale selle tahame kinnitada siiani kehtestatud leevenduseesmärgid, et need oleksid aluseks edasistele aruteludele ja eesmärkide tugevdamisele. Selliste tulemustega pandaks Cancúni kohtumisel tugev alus tegevusel põhinevale rahvusvahelisele raamistikule ning me oleksime tõestanud, et kui jõuame kokkuleppele sisus, siis võib järgmisel aastal olla lihtsam jõuda kokkuleppele tulevases õiguslikus vormis.

Peame siiski selgelt väljendama, et Cancúni kohtumise tulemus peab olema tasakaalus. Mida ma selle all silmas pean? Üksnes praeguse ülesehitusega Kyōto protokollist lähtudes ei ole võimalik saavutada eesmärki hoida soojenemist alla 2 °C.

ELi seisukoht Kyōto protokollis teise kohustusperioodi kohta on selge. Oleme teiseks kohustusperioodiks valmis, kuid öelgem kõigile selgelt välja, et iseenesest ei muuda see eriti midagi. Sellega peavad kaasnema tingimused või vastasel juhul muudame endi jaoks veelgi raskemaks sundida teisi tulevikus kohustusi võtma. Me peame nägema, et arenenud riigid, kes ei ole Kyōto protokollis osalised, näiteks Ameerika Ühendriigid, võtaksid sarnased kohustused, ja me peame nägema tegusid suurtelt tärkava turumajandusega riikidelt, näiteks Hiinalt.

Kuid on ka muud tingimused, mille me peame täitma selleks, et teine kohustusperiood heaks kiita. See puudutab keskkonnaalast usaldusväärust, sest praegu on Kyōto protokollis mõned nõrgad kohad, mis vähendavad selle protokollis keskkonnaalast usaldusväärust. Nende nõrkustega tuleb tegelda, eelkõige seoses arenenud riikide metsandusest pärineva heite aruandluse ja heitkoguste ühikute – nn LKÜde või kuumade õhu – ülejäägiga. Vastasel juhul ei ole mingit võimalust, et maailm suudaks hoida soojenemist alla 2 °C.

Lisaks peame parandama oma praegu kehtivaid eeskirju. Näiteks praegu on Kyōto eeskirjadega ELil keelatud pidada oma lennundussektorit käsitlevat arvestust. Sellega on meil keelatud uute valdkonnapõhiste mehhanismide kasutamine. Samuti peaksime ajakohastama puhta arengu mehhanismi. Sedalaadi takistused peavad tulevases korralduses muutuma ning me peaksime hoolt kandma selle eest, et me ei astuks teise kohustusperioodi, tegemata seda kõike hästi selgeks ja seda parandamata.

Antud punktis on läbirääkimised tugevalt tasakaalust väljas. Läbirääkimised Kyōto protokolliga jätkamise üle on jõudnud palju kaugemale kui läbirääkimised Ameerika Ühendriikide ja tärkava turumajandusega riikide uute meetmete üle. Kui soovime, et

Cancúni kohtumine oleks edukas ja me suudaksime teha tõelisi edusamme, peame just viimati nimetatud läbirääkimistel edukad olema.

Üks ELi tähtis võimalus tagada Cancúni kohtumise edu on olla jätkuvalt eeskujuks. Oleme kliimameetmete võtmisel maailma liider. Kyōto eesmärgi täitmisega oleme järje peal. Oleme viinud õigusaktidesse sisse oma kohustuse vähendada heitkoguseid 20% võrra ja soovime seda sihti suurendada 30%ni, kui kõik läheb plaanipäraselt. Teisisõnu, me saavutame tulemusi. Me oleme edukad ka kiires rahastamises, nii et taas peame kinnitama, et probleem ei ole meis.

Lõpetuseks – selle kohta esitati ka küsimus – püüame aktiivselt suhelda paljude teiste riikidega ning komisjon teeb koostööd ka liikmesriikide diplomaatiliste teenistustega, et käivitada Cancúni kohtumise eel konkreetne ELi rohelise diplomaatia võrgustik eesmärgiga anda teatud kolmandate riikide poliitiliste otsuste tegijatele meie seisukohtadest teada.

Samal ajal oleme suurendanud ELi delegatsioonide võrgustiku kaudu toimuvat igapäevast tööd kliimaküsimustega. Mõistagi soovime neis küsimustes teha koostööd ka Euroopa Parlamendiga. Mul oli täna selles küsimuses viljakas mõttevahetus teie delegatsioonide juhtidega. Arvan, et Euroopa Parlamendil on suurepärane võimalus pöörduda mitmete parlamentide liikmete poole. Kui teeme koostööd ja vahetame saadud arvamusi, on meie positsioon ka üldiselt tugevam.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Austatud volinik, ma täna teid väga selle diplomaatilise vastuse eest. Valmistame tegelikult praegu ette resolutsiooni Cancúni kohtumiseks ja kokkuvõttes peame selleks, et sõlmida kindel kokkulepe, ütlema muidugi täpselt, mida me tahame. Te ütlesite, et oleme välja pakkunud 20%. Kui numbrid on õiged, soovite pakkuda 30%. Mida te mõtlete sõnadega „kui numbrid on õiged”? Kas te võiksite seda meile selgitada ja kas see on tõesti kogu komisjoni soov?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Kui voliniku vastust tuleb tõlgendada nii, et meist saab eesrindlane, nagu maailm ootab, et me jätkame oma pingutusi ning kutsume muud maailma üles tegutsema, ootamata, et nemad meid üles kutsuksid, ning et me oleme endiselt esirinnas, siis sellega olen ma nõus. Samuti oleks suurepärane, kui volinik suudaks tagada, et meie ühtset seisukohta toetatakse ühel häälel, mitte aga 27-l, nagu võis juhtuda Kopenhaagenis.

Samuti ühinen Karl-Heinz Florenziga ja palun selgitust, sest mul tekkis sama küsimus.

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Härra Florenz, ma ütlesin: „Kui kõik läheb plaanipäraselt.” Arvan, et praegu on väga tähtis see, et Euroopa Liidu liikmesriigid mõtleksid maikuus avaldatud väga põhjaliku teatise üle. Loomulikult oli mul hea meel näha, et Prantsusmaa, Saksamaa ja Ühendkuningriigi keskkonnaministrid võtsid juuli keskel nii selgelt sõna, ning ma võin ainult loota, et ka ülejäänud liikmesriigid teevad sama.

Minu arvates näitasid nad oma mõtteavaldustega, et asi ei ole ainult rahvusvahelistes läbirääkimistes, vaid selles, mis on tegelikult õigusega eurooplaste huvides. Just sellel teemal me arutelusid jätkamegi – sealhulgas belglastega Belgia eesistumise raames – ning loomulikult on väga oluline, millise sõnumi edastab meile Euroopa Parlament. Nii et ka teil on siin päris suur mõjuvõim.

Andres Perello Rodriguezele pean ütlema, et ka minu arvates on ühel häälel rääkimine väga oluline. Nagu ma varemgi olen öelnud, ei tähenda see, et see hääl võiks olla ainult ühe osalise hääl. Tähtis on see, et kui teised maailmas kuulevad, mida Euroopa esindajad neile

ütlevad, võiksid nad olla enam-vähem kindlad, et sõnum on samasugune, kajastab samu seisukohti, mida me propageerime.

Just see on oluline ning selle nimel me ka eesistujariigi Belgiaga vaeva näeme, sealhulgas oma volituste sõnastamise viisi abil, sest me ei saa jätkuvalt näidata kogu maailmale, millised on meie piirid. Kui me ei taha, et nad teaksid, kus täpselt meie piirid on, peaksime koostama natuke paindlikumad volitused ning seejärel peame üksteist usaldama ja olema kindlad, et meil on piisavalt ruumi läbi rääkida. Arvan, et see on oluline ka Cancúni kohtumisel osalemise seisukohalt.

Juhataja. – Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu vastata ei jõutud, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

(Istung katkestati kell 20.30 ja seda jätkati kell 21.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: ROBERTA ANGELILLI

asepresident

16. Sõna- ja ajakirjandusvabadus Euroopa Liidus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus sõna- ja ajakirjandusvabaduse kohta Euroopa Liidus.

Neelie Kroes, *komisjoni asepresident.* – Lugupeetud juhataja! Sõnavabadus ja meedia pluralism kujutavad endast meie demokraatlike ühiskondade üht põhilist alustala, mis on sätestatud ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 11 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 10. Lisaks on ELi lepingu artiklis 2 esitatud liikmesriikide ühised väärtused ja ka pluralism kui üks täiendav element, millega tuleb nende väärtuste elluviimisel arvestada.

Nii massiteabevahendite mitmekesisuse austamine, ajakirjanike allikate kaitse, vabadus kritiseerida era- ja valitsussektorit, sõltumatu meedia kui ka sõltumatud reguleerivad asutused on sõnavabaduse täielikuks kasutamiseks olulised ning komisjon kaitseb põhiõigusi pühendunult.

Lubage mul meelde tuletada juba kehtivaid eeskirju, eelkõige aga audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi. Selle kuues põhjenduses osutatakse massiteabevahendite mitmekesisuse edendamise tähtsusele direktiivi sätete kohaldamisel. Lisaks tugevdavad massiteabevahendite mitmekesisust direktiivi kolm olulist elementi.

Esimene on sõltumatu teletoodangu edendamine, teine on ajakirjanike ja uudisteorganisatsioonide õigus pääseda lühiuudiste edastamiseks kogu ELis ligi lühikestele väljavõtetele ja kolmas on viide vajadusele, et riigi tasandil oleksid olemas sõltumatud meediaasutused. See säte oli võimalik vastu võtta ainult tänu Euroopa Parlamendi suurele toetusele.

Ülevõtmisperiood sai hiljuti mööda ja nüüd vaatab komisjon läbi rakendusmeetmeid, millest liikmesriigid on juba teada andnud. Alles pärast seda läbivaatamist suudab komisjon hinnata nende õigusaktide vastavust ELi õigusaktidele ja põhiõigustele ning öelda, kas ükskõik milline kriitika liikmesriikide õigusaktide kohta on põhjendatud või mitte.

Komisjon on juba algatanud rikkumismenetluse 12 liikmesriigi suhtes, kes ei ole suutnud ülevõtmistähtajast kinni pidada. Esimeses, 19. detsembriks 2011 avaldatavas kohaldamist käsitlevas aruandes esitatakse rohkem üksikasju. Senikaua aga ei kõhkle komisjon rikkumise avastamise korral vajalikke meetmeid võtmast, sealhulgas pöördumast Euroopa Liidu Kohtusse.

Ükski aednik ei kisu oma parimaid noori taimi üles vaid selleks, et uurida nende juuri. Komisjon ei kavatse esitada ettepanekut vaadata läbi hiljuti muudetud direktiiv, mille tegelikku mõju alles hinnatakse.

Lisaks on raadiospektripoliitika ere näide sellest, kuidas EL suudab oma pädevuse piires toimides edendada konkurentsi ressursside puhul, millest ringhäälinguorganisatsioonid sõltuvad, ja tugevdada sellega massiteabevahendite mitmekesisust. Nagu teate, kavatseb komisjon vastu võtta raadiospektripoliitikat käsitleva mahuka kava, et edendada raadiospektri õiglast jaotamist kogu Euroopas ja võimaldada massiteabevahendite mitmekesisuse huvides välja töötada uusi meediavorme.

Süüvimata konkreetse audiovisuaalmeedia juhtumi üksikasjadesse, on üldisemalt mitu küsimust, mis tuleb lahendada, enne kui selles valdkonnas mingisuguseid uusi olulisi meetmeid võetakse. Näiteks kas uus ELi õigusakt on tegelik vastus küsimustele, mis on liikmesriikide teatud ettepanekutega üles kerkinud? Kas ELi pädevuse seisukohast on võimalik tuvastada siseturu probleem, millega tuleks võidelda? Kas kavandatavale laiapõhjalisele käsitusele, millega minnakse konkreetsetele riigisisestele juhtumitele iseloomulikest üksikasjadest kaugemale, on olemas Euroopa Parlamendi laialdane toetus?

Nagu teate, on komisjon on korraldanud uuringu, et töötada välja objektiivsete näitajate kogum, millega hinnata massiteabevahendite mitmekesisust, ja mitte ainult seoses audiovisuaalmeediaga, vaid ka trükimeediaga. Selle uuringu tulemused oleme avaldanud oma veebisaidil.

On tekkinud küsimus, mis peaks olema järgmine uuringuga seotud samm, ja sellega seoses tahtsin teile teada anda, et ootas in sobivat arutelu, kus saaksin teiega sellest küsimusest rääkida. Täna parlamendis väljendatavatest seisukohtadest saab seepärast nende järelduste peamine sisend ning ma hoolitsen selle eest, et volinike kolleegiumi teavitatakse täiel määral ja kolleegium on valmis neid seisukohti arutama.

Mis puudutab põhiõigusi, siis nagu teate, ei ole komisjonil üldist pädevust põhiõiguste rikkumise korral sekkuda. Kuid tal oleks võimalik uurida sõnavabaduse ja massiteabevahendite mitmekesisuse austamist konkreetsetel juhtumitel, kui suudetakse kindlaks teha seos ELi õigusaktidega. Praeguses etapis ja ilma, et see piiraks edasist õiguslikku analüüsi, ei ole võimalik sellist süsteemset seost kindlaks teha mitme liikmesriigi olukorra puhul, mille pärast mõned auväärased parlamendiliikmed muretsevad.

Lisaks on tekkinud küsimus, kas kõnealuste liikmesriikide suhtes tuleks kohaldada Euroopa Liidu lepingu artiklit 7. Nagu meie 15. oktoobri 2003. aasta teatises Euroopa Parlamendile ja nõukogule on selgitatud, on artikli 7 eesmärk hõlmata olukordi, mis kujutavad endast Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 kehtestatud väärtuste tõsist ja pidevat rikkumist või põhjustavad selle artikli tõsise rikkumise ilmselget ohtu. Komisjoni arvates ei ole mitme liikmesriigi meedia olukorra puhul artiklis 7 sätestatud menetluse kohaldamist õigustavad tingimused täidetud.

Liikmesriikidel on põhiseaduslikud traditsioonid, millega kaitstakse põhiõigusi. Seetõttu ei saa Euroopa Liit põhiõiguste rakendamisel liikmesriike asendada. Komisjon ei kõhkle

siiski kunagi käsitlemast liikmesriikide otsuseid, millega rikutakse ELi õigusakte ja ELi ühiseid väärtusi, ning ta kasutab igati oma pädevust ja oma rolli aluslepingute täitmise järelevalvajana.

Manfred Weber, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Rääkides sõnavabadusest Euroopa Liidus, tuleb käsitleda laia teemaderingi. Täna volinikku selle küsimuse avara käsitluse eest.

See arutelu käib põhimõtete üle. Oma riigi Saksamaa kohta võin ma öelda, et ühele parteile, poliitilise võimu kandjale, nimelt sotsiaaldemokraatide erakonnale, kuuluvad ajalehed ja kirjastused. Teisisõnu on tema kontrolli all suur hulk ajalehti. Kodanikena küsime endalt ikka ja jälle, kas on hea, kui erakondadel on osalus meedias, või kas oleks ehk parem, kui need kaks oleksid siiski lahus. Seega on selles küsimuses paljud arutada.

Tahaksin aga kasutada tänast arutelu selleks, et rääkida hoopis põhimõtetest. Meedia on üks meie demokraatia alus. Meedia kaudu teavitatakse inimesi tegelikust olukorrast ja meedia kontrollib võimulolijaid. Loomulikult kaasneb meedia selle ülesandega ka suur vastutus kasutada oma võimu vastutustundlikult. Seoses sellega on oluline kaitsta inimeste eraelu puutumatus ja on tähtis, et uudiseid ei edastataks sensatsiooni tekitamiseks, vaid usaldusväärse teabe andmiseks. Selles mõttes on meedia üks meie kodanikudemokraatia alus.

Kõige olulisem on siinkohal sõltumatus. Väljaandjad peavad andma oma ajakirjanikele sõltumatuse. Oma riiklikes struktuurides – meie Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonina näeme seda positiivsena, sest ka meedia on osa meie kultuurist – vajame sõltumatust poliitilisest mõjust ja samuti ei tohi toimetava personali tööd mõjutada reklaami ostvad kliendid.

Kui vaatame ajakirjanduse praegust tegelikku olukorda, on sõltumatu ajakirjanduse jaoks tõenäoliselt üks suuremaid probleeme interneti teema, teisisõnu võimalus pääseda internetis teabele tasuta ligi, teadmata, kas see teave on õige või vale. See on suur probleem. Et säilitada kvaliteetne ajakirjandus, mis tuleb meil tagada isegi internetiajastul, peame toetama kvaliteetseid töid esitavate ajakirjanike autoriõigusi. See on tulevikus põhiülesanne.

Monika Flašíková Beňová, *fraktsiooni S&D nimel.* – (SK) Organisatsiooni *Freedom House* sõnul on teatud liikmesriikides, näiteks Itaalias, Bulgaarias ja Rumeenias ajakirjandusvabadus ainult osaline.

Tuleb öelda, et liit tervikuna on siiani selles valdkonnas vähe ära teinud. Näiteks vähem kui aasta eest lükkas Euroopa Parlament tagasi resolutsiooni ebapiisava ajakirjandusvabaduse kohta Itaalias, öeldes, et tegemist on riigisisese küsimusega. Aga kuidas saab sõnavabadus olla riigisisene küsimus, kui Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaselt on igalühel õigus sõnavabadusele ning austada tuleb massiteabevahendite vabadust ja mitmekesisust.

Harta on Lissaboni lepingu õiguslikult siduv osa. Seepärast usun ma kindlalt, et liidu huvides on astuda vastu riigisisesele sekkumisele sõnavabadusse ja ajakirjandusvabadusse, mis toimub katsetena piirata vabadust terrorismivastase võitluse ettekäändel või tuues põhjuseks ajakirjanike ja allikate kaitse. Kui soovime, et liit aitaks sõna- ja ajakirjandusvabadusele tõhusalt kaasa, on oluline ühtlustada teatud määral selle valdkonna õigusaktid.

Praegu tekitab muret olukord Rumeenias. Rumeenia presidendi juhitud julgeolekuministerium on vastu võtnud poliitilise programmidokumendi, mis kujutab

endast riiklikku strateegiat, milles meedia on määratletud ühe võimaliku ohuna riigi julgeolekule. Tuleb rõhutada, et olukord Rumeenias on täielikus vastuolus asutamislepinguga, Kopenhaageni kriteeriumidega ning inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga.

Tänapäeval ei ole vastuvõetav, et riigi täitevvõimuorgan sekkub sellisel viisil sõna- ja ajakirjandusvabadusse. Peame üheselt mõistetavalt Rumeenia sellise käitumise hukka mõistma ning kutsuma Rumeenia valitsuse esindajaid üles muutma oma riigi õigusakti ja ühtlustama selle Euroopa Liidu aluseks olevate põhimõteteliste juriidiliste dokumentidega.

Lõpetuseks soovin tuua innustuseks ühe näite. Alles hiljuti võeti Islandil vastu väga edumeelne õigusakt allikakaitse ja uurivate ajakirjanike kaitse kohta. Ma ei näe mingit põhjust, miks Euroopa Liit peaks samalaadseid algatusi edasi lükkama.

Sonia Alfano, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Kahjuks oleme kõik teadlikud infoga seotud olukorrast, mis valitseb Itaalias. *Freedom House* on meid liigitanud osaliselt vabaks riigiks ja me oleme 71. kohal koos Tonga saarega, vaid koha võrra eespool Ida-Timorist. Vaikima sundiv õigusakt on ainult üks viimaseid juhtumeid üldises olukorras, kus riigi demokraatlikku kaitsemüüri suuresti nõrgendatakse, eelkõige vabalt kättesaadava teabe puudumise tõttu.

Nagu OECD oma viimases aruandes märgib, on kogu Euroopas kahjuks levimas demokraatia lagunemine ning samuti on taandumas õigus teabele ja sõnavabadus. Meil tarvitseb mõelda vaid Prantsusmaa peale, kus riigitelevisiooni juhi nimetas ametisse valitsus, või Ungari, Eesti ja Rumeenia peale, kes pärast karmide sõnavabadust piiravate õigusaktide vastuvõtmist on teinud võimatuks selle, et teabel oleks oluline demokraatlik roll valitsuse valvekoerana.

Seepärast on minu arvates komisjoni ülesanne asuda kindlale järjepidevale seisukohale, et kaitsta massiteabevahendite vabadust ja teabevabadust kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga. Niisiis küsin komisjonilt, milliseid meetmeid kavatseb ta võtta, et edendada ELi liikmesriikides tõelist massiteabevahendite mitmekesisust, ning konkreetsemalt, millal esitab komisjon juba 2010. aastaks lubatud teatise massiteabevahendite mitmekesisuse näitajate kohta koos sellega kaasnevate õigusaktide ettepanekutega.

Ma ei tahaks arvata, et nagu romide Prantsusmaalt väljaajamise puhul, kaalub komisjon võimalust loobuda kaitsmast vabadust ja demokraatiat Euroopas, et varjata liikmesriikide nende valitsuste tegevust, kes on üha enam ametis oma eksimuste peitmisega ajakirjanduse ja üldsuse eest.

Loodan, et nii teie kui ka volinik Reding suudate mulle selles küsimuses kindlust sisendada.

Judith Sargentini, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (NL) Austatud juhataja! Selles parlamendis arutatakse korrapäraselt ajakirjandusvabadust nii Euroopas kui ka väljaspool seda ja nagu teie, mäletan minagi 2009. aasta sügisel toimunud tulist arutelu ajakirjandusvabaduse üle muude riikide hulgas ka Itaalias. Kas see oli seaduslik, et meie, eurooplased, näitasime näpuga Itaalia ja selle peaministri Berlusconi peale, või oli tegemist riigisisese küsimusega, millesse ülejäänud Euroopa ei oleks tohtinud sekkuda? Juulis avaldas Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE) meediavabaduse esindaja oma aruande. Ta julges siiski näpuga näidata. OSCE on Euroopas ringi käinud ja juhtinud meie tähelepanu järgmistes riikides esinenud juhtumitele: blogija Socrates Gioliase mõrv Kreekas, ajakirjanik Grigorijs Nemcovsi mõrv Lätis, Ungari uus meediaseadus, mis kahjustab avalik-õiguslike telekanalite sõltumatust ja vähendab meedia kättesaadavust, ning president Sarkozy teostatav järelevalve avalik-õiguslike kanalite üle Prantsusmaal. Kuulsin just midagi Rumeenia kohta ja

loomulikult vajavad veel tähelepanu hiljutised sündmused Itaalias, kus õigusaktiga keelatakse uurivatel ajakirjanikel esitada pealtkuulatud kõnede lindistusi.

Ka Türgi, Serbia, Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina – riigid, kellel on väljavaade ühineda Euroopa Liiduga – said OSCE-lt noomituse, ja seda põhjusega. Nende riikide puhul on veel siiski võimalik kasutada jõupoliitikat: Euroopa Liidu liikmesus. Ajakirjandusvabadus on üks meie Kopenhaageni kriteerium. Seepärast kasutatakse ühinevate riikide puhul võrdlusanalüüsi ning masendav on näha, et Euroopa Ülemkogu ei pea neid võrdlusanalüüsi kohaldatavaks enda suhtes. Kui see sõltuks Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonist, kaotaks Itaalia tõepoolest oma hääleõiguse nõukogus, sest Itaalia rõhub jätkuvalt ajakirjanikke ning kõik on endiselt ühe ärimehe ja peaministri otsustada.

Meediakanalite koondumise küsimuse juurde tagasi tulles on kõigile siiski teada asjaolu, et era- ja avalik-õiguslik meedia on Itaalias samades kätes, kuid ärgem unustagem, et on olemas ka Axel Springer, Bertelsmann, Rupert Murdoch ning Hollandis ja Belgias Christian van Thillo, kellele kuulub väga suur hulk ajalehti. Vaba ajakirjandus on meie demokraatia pärast ülimalt tähtis ja Euroopa Komisjoni ülesanne on esitada meile ettepanek, millega võideldakse meediakanalite koondumise vastu, sest me peame OSCEd tõsiselt võtma.

Zbigniew Ziobro, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Lugupeetud juhataja! Vabade ja mitmekesisete massiteabevahenditeta, mis tagavad inimestele usaldusväärse teabe ning eri seisukohtade ja arvamuste edastamise, ei saa olla ka vaba ja demokraatlikku ühiskonda. Meedia on demokraatialle sama mis vereringe kehale. Arvan, et see meditsiinivaldkonnast pärinev metafoor on siin omal kohal. Kui vereringlus katkeb või kohtab mingeid takistusi, nõrgeneb keha paratamatult ja jääb haigeks. Samasugune on massiteabevahendite mitmekesisuse ja demokraatia vahekord. Kui usaldusväärne teabevoog katkeb või kohtab takistusi, tekivad demokraatiaga probleemid. See võib tunduda ilmselge, kuid vaatamata välisele muljele ei ole see võib-olla siiski ilmselge, sest me ei pööra probleemile piisavalt tähelepanu – ja nii on see ka liikmesriikides.

On viimane aeg, et Euroopa Liidu institutsioonid hakkaksid sellele põhiprobleemile palju rohkem aega pühendama. Ma rõhutan, et ka Neelie Kroes nimetas seda põhiprobleemiks. Peaksime endalt küsima, kas teeme piisavalt palju ja kas ELi institutsioonid teevad piisavalt palju selleks, et suurem osa meediast ei koonduks ainult üksikute isikute kätte. Samuti on oluline, et üksik eraldiseisev üksus ei saaks kontrollida eri valdkondades tegutsevaid eri meediakanaleid, näiteks televisiooni, ajalehti, internetti ja raadiot. Minu arvates peaks Euroopa Liit tegema palju rohkem, et kehtestada eeskirjad, millega hoitakse ära koondumine igas meediaturu valdkonnas, mitte ainult televisiooni puhul. Tuleks rõhutada, et sõnavabaduse piirid pannakse kommertsmeedias sageli paika omanike ja reklaamiandjate huvidest lähtuvalt. Tulevikus valitseb oht, et meediakanalite omanikud, kes tunnevad poolehoidu teatud poliitiliste rühmituste suhtes, soosivad nende rühmituste seisukohti.

Poolas on probleem selles, et meediasüsteem on suletud, nagu mõned kommentaatorid seda nimetavad. Kogu peamine massimeedia räägib ühtemoodi. Sellest põhivoolust kõrvale kalduvad ajakirjanikud, kes väljendavad teistsuguseid seisukohti, saavad kriitiliste artiklite ja mõnikord ka laimukampaaniate osaliseks ning vahetevahel püütakse neid ka otseselt diskrediteerida. Seepärast on teabe ja seisukohtade esitamisel probleem olemas ja esineb suur tasakaalustamatus – kuid teabe andmine on demokraatliku ühiskonna alustala. Võin nimetada selliseid ajakirjanikke nagu Tomasz Sakiewicz, Jan Pospieszalski, Ewa Stankiewicz ja Janina Jankowska, sest võib öelda, et nad on viimasel ajal pidanud Poolas tunda saama

tagakiusamist, kuigi tagakiusamine on karm sõna. Neil inimestel on hea maine vaba ja sõltumatu Poola, vaba ja demokraatliku ühiskonna ning vaba ja demokraatliku meedia eest võitlemisel. Nüüd peame me seda Euroopas meeles pidama ja tegema kõik mis võimalik, et saavutada meediaturul tõeline mitmekesisus.

Takis Hadjigeorgiou, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Lugupeetud juhataja! Mina tulen ajakirjandusest ja arvan, et tean väga hästi, kui suur on tänapäeval sõnavabadus Euroopas. Leian, et sõnavabadus on olemas, kuid see kuulub meediakanalite omanikele, raadio- ja telejaamade omanikele. Mõningal määral kuulub see ka neile, kellel on kindel sissetulek või kindel töökoht. Järelikult on sõnavabadusest ilma jäänud tuhanded või ehk isegi miljonid inimesed.

Soovin komisjonile öelda, et on olemas viis, kuidas ajakirjanduse mõjuvõimu suurendada. Kas ajakirjanikul õnnestub oma töökohta hoida, kui ta ei nõustu oma loos omanikuga? Kas tal on õigus pöörduda ametiasutuse poole ja püüda oma sõnavabadust kasutada, olenemata sellest, kas tema sõnad lähevad vastuollu omaniku seisukohtadega? Kas meie, Euroopa Liit, saame luua sellise asutuse, mille poole ajakirjanik saaks pöörduda teadmise, et ka homme on tal veel töökoht olemas? Ilmselt ei tohiks sõnavabadus sõltuda ajakirjaniku „julgusest”, sest sellised julged ajakirjanikud on olemas ja mul on nende üle hea meel. Nad on võitlejad. Kuid me peaksime tegema nii, et kõikidel ajakirjanikel oleks selline vabadus.

Kokkuvõttes tahaksin tähelepanu juhtida internetile, mis läheb teise äärmusesse. Siin kõrvutub sõnavabadus sageli vastutustundetusega. Kuidas me saame kontrollida, kes mida ütleb, kes keda solvab, kes keda ähvardab internetis, teostamata samas mingisugust kontrolli „internetivabaduse” üle?

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel.* – (SK) Mainiksin sissejuhatuseks, et tänapäeva maailmas ei saa me enam luua nii tihedat seost sõnavabaduse ja ajakirjandusvabaduse või massiteabevahendite vabaduse vahel. Massiteabevahendite vabadus on seotud rohkem nende omanike õiguste austamisega, kes määravad kindlaks oma meedia sisu ja iseloomu ning vastavalt sellele panevad ametisse ka personali, alates peatoimetajast ja lõpetades kujundajaga. Nad edastavad materjali, mida peavad enda arvates lugejale huvitavaks, ja nad toodavad seda materjali oma äranägemise järgi. Paljudel juhtudel on tänapäeva meedia seepärast hakanud sarnanema teatud liiki huvirühmaga, mis teadlikult ja sihilikult püüab kujundada üldsuse arvamust.

Loomulikult ei saa me oodata, et nn vaba meedia rahuldaks automaatselt selle kodaniku õiguse saada objektiivset teavet, kes on nende väljastatud teabe saaja, olgu selleks siis lugeja, kuulaja või vaataja. Seepärast on sõnavabaduse pideva rakendamise ja mõtete piiramatult avaldamise puhul veelgi olulisem suurendada vabadust edastada muutmata teavet nii palju kui võimalik, sest see aitab kõrvaldada teabe tahtlikku valimist ja muutmist nende vaba meedia ettevõtete käe läbi.

Minu arvates ei peaks me tänapäeva Euroopa Liidus enam liiga palju muretsema meedia väärkasutamise pärast tegelike valitsusasutuste poolt. Selle asemel näen ma suuremat ohtu teabe võimalikus väärkasutuses meedias selle ülemäärase koondumise korral võimsate huvirühmade kätte ning avaliku arvamuse manipuleerimises nende huvirühmade poolt. Mul ei ole ajakirjanike vabaduse suhtes suuri illusioone. On üks ütlus, mis kehtib enamiku kohta neist: see, kes maksab, tellib ka muusika.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Sõnavabadus on Euroopas ja Hollandis suure surve all. Mitmekultuuriline eliit avaldab survet selleks, et kiusata taga inimesi, kes juhivad õigustatult tähelepanu eri uskudest ja ideoloogiatest põhjustatud ohule. Kriitika uskude ja ideoloogia kohta on alati õiguspärane. Inimeste valik uskuda millessegi põhineb nende vabal tahtel ega tohi tekitada teistele ebamugavust. Inimesed ei sünni usu või ideoloogiaga, vaid võtavad selle omaks, sest see on nende jaoks tõde. Kuid see on siiski nende enda tõde, mille nad peaksid endale hoidma, mitte põhjustama sellega teistele ebamugavust. Niipea kui see tõde kuulutab end üldkehtivaks tõeks ja – veelgi enam – püüab muuta põhiseaduslikku õigust, kriminaalõigust, tsiviilõigust jne, muutub see väga ohtlikuks.

Isiku ideoloogia või usu kritiseerimise pärast ei tohiks kedagi mingil kujul taga kiusata. Üksikisiku otsused ja kogemused ei saa olla seadusest kõrgemal. Igäihel on õigus haiget teha või solvata. Alati ei ole hea tunne olla selle rollis, kellele tehakse haiget või keda solvatakse, kuid see on sõnavabaduse alus, sest kõrvu paitavate hellituste ja kiidusõnade eest ju kaitset ei vajata. Valu põhjustamine või solvamine on võimalik ja õiguspärane. Tõde on vahetevahel valus kuulata.

Lõppude lõpuks tekkis sõnavabadus selleks, et kaitsta inimesi türannide rõhumise eest. See vabadus toimib valitseva võimu kritiseerimise ja kohandamise kaudu. See kujutab endast tavakodanike võimalust teha oma seisukohad teatavaks ühiskonna eliidile, kes soovib kehtestada tavakodanikele oma konkreetseid norme ja väärtusi.

Poliitikuid, karikaturiste ja kolumniste vahistatakse, kuulatakse üle ja mõistetakse süüdi Hollandis just sellepärast, et nad on kasutanud oma õigust – õigust väljendada oma arvamust. Selle kõige eredam näide on absurdne poliitiline kohtupidamine minu erakonna liidri Geert Wildersi üle. Ta on kohtu alla antud sellepärast, et meie, Hollandi Vabaduspartei, juhime õigustatult tähelepanu sellise poliitilise ideoloogia ohtudele, nagu seda on islam. Islam vastutab enam kui ükskõik milline muu liikumine või ideoloogia sõnavabaduse kaotamise eest meie ajastul. See ähvardab ja hirmutab kõiki, kes on selle usu hävitava olemuse suhtes kriitilised.

Võitlus sõnavabaduse eest ei ole kaugeltki läbi. Türannide jäänukeid on Euroopas veel palju. Hollandi Vabaduspartei sooviks, et Euroopas oleks midagi „esimese konstitutsiooniparanduse” sarnast. Milline on komisjoni seisukoht selles küsimuses? Tahaksin kuulda volinik Kroesi vastust.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Usun, et sõnavabadus ja meedia kaitse Euroopa Liidu riikides on ideaalist kaugel ning kui me kõik heidame pilgu oma riigile, leiame kahtlemata asju, millega me nõustuda ei saa. Selles ei ole midagi halba. Kuid väita, et Euroopa Liidu riikides toimub häbitu sõnavabaduse rikkumine, on minu arvates natuke liig. Tahaksin meelde tuletada eelmise aasta oktoobris parlamendis toimunud arutelu resolutsiooni üle, mis ei saanud parlamendi heakskiitu. Resolutsiooni eesmärk tol konkreetsel juhul oli mõista hukka Itaalia valitsus. Minus arvates oli Euroopa Parlamendi sõnum resolutsiooni tagasi lükates üheselt mõistetav: selliste arutelude jaoks on ainuõige koht riigi parlament ja need ei peaks toimuma Euroopa Parlamendis. See on lihtne. Sellise sõnumi edastas see parlament eelmise aasta oktoobris ning seepärast usun, et sekkumine küsimustesse, mis meie pädevusse ei kuulu, pigem vähendab kui suurendab meie kodanike ja valijate austust meie vastu. Seepärast on mul väga hea meel, et komisjon väljendus täna selgelt ja ütles, et ilma igasuguse kahtluseta puuduvad tõendid, mis annaksid alust kahtlustada ükskõik millist sõnavabaduse

või massiteabevahendite vabaduse rikkumist üheski Euroopa Liidu riigis. Minu arvates peaks sellega see arutelu ka lõppenud olema.

Kinga Göncz (S&D). - (HU) Suur tänu, juhataja! Kallid kolleegid! Kujutage vaid ette, et Euroopa Parlamendi valimissüsteem võimaldab kahekolmandikulisel enamusel võtta otsuseid vastu lihthäälteenamusega. Ning et suurim fraktsioon, s.t fraktsiooni juht, nimetab ametisse Euroopa Parlamendi presidendi ja seejärel valib fraktsioon selle kandidaadi sobiliku enamuse abil. Seejärel nimetab ja valib fraktsiooni juht Euroopa Komisjoni liikmed, komisjoni presidendi, kontrollikoja presidendi ning Euroopa Kohtu liikmed ja presidendi. Ühenduse juhtkond on oma institutsioonide juhid põhjendamatult välja vahetanud. Fraktsiooni juht viib ellu otsused, mis muudavad väiksematel erakondadel võimatuks valimisi võita või isegi valimistel kandideerida. Seejärel nimetab fraktsiooni juht – andes teada pöördelistest muutustest – lojaalse tuumiku juhtima Euroopa Parlamendi pressiteenistust ja see lojaalne tuumik tagab, et iga meediaosakonna etteotsa valitakse usaldusväärne isik. Selle tulemusel kuuleb rahvas ainult soovivaid, positiivseid uudiseid fraktsiooni ja selle juhi tegemistest.

Loomulikult ei saaks selline asi juhtuda Euroopa Parlamendis. Euroopa demokraatia tugineb kontrolli ja tasakaalu süsteemile, mille juures meedia on valvekoeraks. Isegi kahekolmandikuline enamus parlamendis ei saa õigustada selle süsteemi kaotamist või ajakirjandus- ja sõnavabaduse piiramist. Kuid just see on viimasel kolmel kuul Ungaris aset leidnud. Et demokraatliku kontrolli ja tasakaalu süsteem on Ungaris peaaegu kadunud, on valvekoer mürgitatud ja mürk hakkab tegema oma tööd. Ainsat tagasisidet võivad anda ainult Euroopa institutsioonid. Seda me ka ootame. OSCE meediavabaduse esindaja on juba oma suurt muret väljendanud.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, ma tänan teid sissejuhatuse eest. Ma tean, et te olete isiklikult pühendunud vabadusele ja demokraatialle, seega olen kindel, et meie ajakirjandusvabadus on teie puhul heades kätes.

Te ütlete siiski, et Euroopa Komisjonil puuduvad üldised volitused ajakirjandusvabaduse kaitsmiseks. Mina aga ütlesin, et see on pigem teie volituste üsna kitsas tõlgendus, sest ennekõike on demokraatia ning vabaduse ja kodanikuvabaduste kaitsmine aluslepingutesse sisse kirjutatud ning teie olete nende lepingute täitmise järelevalvaja.

Teiseks, kui meie, Euroopa Liit, nõuame kandidaatriikidelt, et nad järgiksid teatud norme, siis võime eeldada, et komisjon kaitseb neid norme ka Euroopa Liidu sees.

Järgmine punkt on see, et meedia kuuluvus on üha rohkem piiriülene küsimus ja me võime ette kujutada ka seda, et on ELi-väliseid ettevõtteid, kellele kuulub Euroopas meediakanaleid. Kui näiteks venelastest või hiinlastest omanikud sekkuksid Euroopa meediasse, kas te ütleksite ka siis, et see ei ole meie asi? Ma ei usu.

Veel üks oluline küsimus seisneb selles, kas me peaksime näpuga näitama ja häbistama, kas peaksime konkreetseid liikmesriike nimetama. Arvan, et peaksime küll. See ei pruugi meeltmööda olla ja loomulikult ei meeldiks mulle, kui minu liikmesriiki kritiseeritaks, aga kuidas me saame kaitsta põhiõigusi, kui me ei suuda enam olla enesekriitilised? Tahaksin oma lugupeetud kolleegile Simon Busuttilile meelde tuletada, et eelmisel ametiajal võttis Euroopa Parlament vastu Berlusconi valitsust ja ajakirjandusvabadust käsitleva resolutsiooni, mis oli palju karmim, võrreldes eelmisel aastal tagasi lükatud resolutsiooniga. Seega on meil pretsedent olemas.

Euroopa Parlament on korduvalt kutsunud üles võtma vastu õigusakti – konkreetset õigusakti –, millega anda Euroopa Komisjonile vahendid sekkumiseks ja vabaduse kaitsmiseks kogu Euroopa Liidus.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Mul on hea meel, et tänase arutelu teemaks on sõnavabadus, sest käesoleva aasta juunis moodustasin ma koos Euroopa Parlamendi teiste liikmetega analüüsirühma, mille huviorbiiti kuulub just see küsimus. Ajakirjanikud kutsuti Strasbourgis ja nad rääkisid sellest, missugust ostrakismi meedia esindajate vastu kasutatakse. Kohtumisel osalenud näitasid meile, et sõnavabadust piiratakse suurte trahvidega, mille kohtud kehtestavad ebamugavate ajalooküsimuste tõstatamise või traditsiooniliste väärtuste kaitsmise eest, samuti sellega, et takistatakse levitamast filme, mis käsitlevad niisuguseid ebamugavaid teemasid nagu Smolenski lennukatastroofi põhjused, või sellega, et kiusatakse taga pideva kontrolliga katoliiklike ringhäälinguorganisatsioonide üle, mis ei toeta võimulolijaid. Tahaksin mainida ka Poolas aset leidnud väga erakorralist juhtumit, mille käigus hirmutati uurivat ajakirjanikku. Ta murdus tema vastu esitatud valesüüdistuste tulemusel ja meelegaheitehoos püüdis võtta oma elu. Viimases kirjas oma lastele kirjutab ta, et nad ei tohiks uskuda tema kohta kirjutatud laimavaid asju. See on vaid üks arvukatest juhtumitest, mille me juuni kohtumisel ära märkisime. Sõnavabaduse kaitset käsitleva analüüsirühma järgmine kohtumine toimub 22. septembril Strasbourgis osaistungjärgu jooksul.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Austatud kolleegid, lugupeetud volinik! Sõna- ja ajakirjandusvabadus ei ole mingi medal, mis võideti aastaid tagasi ja mille võib nüüd riivilile panna: need vabadused on miski, mille eest tuleb võidelda ja mis tuleb kätte võita iga päev, ning meie siin Euroopas unustame selle sageli ära.

Ajakirjandusvabadus on praegu Euroopas ohus. Seda ähvardavad kriis, meediakanalite koondumine ja mõne poliitilise juhi ooptunism. Itaalias karistatakse 10 000 euro suuruse trahviga iga ajakirjanikku, kes avaldab pealtkuulatud kõnede lindistusi. Berlusconi, kes kontrollib kuuest telekanalist viit, tahab kehtestada õigusakti, mis kohustab veebisaite küsima video- või audiolõikude esitamiseks valitsuse luba. Sellega laiendab ta oma kontrolli uue meedia üle. Ungaris püütakse luua peaministri alluvuses olevat meediaasutust. Rumeenias nõuab kaitsejõudude ülemnõukogu – sõjavägi –, et kohalik parlament pööraks tähelepanu meedia korraldatud laimukampaaniate fenomenile, jne.

Samas ei ole see ainult riikide probleem, see on ka ettevõtete probleem. Meediakanalid koonduvad järjest enam ja üha enam sekkuvad ka meediakanalite omanikud toimetuse töösse. Lugupeetud volinik, te ütlesite, et liikmesriikidel on põhiseaduslikud traditsioonid, millega kaitsakse põhiõigusi. Kuid ka meie Euroopas ehitame üles oma põhiseaduslikku traditsiooni ja me peame laiendama massiteabevahendite vabaduse kaitset Euroopa tasandile – põhjustel, mida Sophia in 't Veld juba mainis.

Mul on paar ettepanekut. Peame looma vahendid, millega toetada sõltumatuid ja vabakutselisi ajakirjanikke – ajakirjanikke, kes on praegu vaesunud ja kerge saak riigi või ettevõtete survele. Peame laiendama koondumisvastaste õigusaktide ulatust ning tõenäoliselt looma ajakirjanduse toetamiseks ka fondi, millega tagatakse sõltumatus ja kvaliteet, kuni selles üleminekuetapis leitakse uus internetipõhine ärimudel.

John Bufton (EFD). – Lugupeetud juhataja! Ajakirjandusvabadusega seotud raskused on suuresti rahalist laadi. Kui leitakse, et ajakirjandust kontrollitakse, siis on see sageli põhjustatud isikust, kes meediat omab ja rahastab. Digiajastul on täheldatud kasumite

kiiret langust ja paljud ettevõtted on sattunud finantskriisi, kuid kuidas saab ükski poliitiline organ rahastada majandusharu, ületamata samas erapooletuse piire?

Avalikkuse ette sattunud kirjast, mille uus infoühiskonna volinik Viviane Reding saatis president Barrosole, selgus, et oma imago parandamiseks on presidendi käsutuses ööpäev läbi fotograaf ja teleprodutsent. Vähe sellest! Lisaks makstakse veel ka ajakirjanikele, et nad järgneksid komisjoni presidendile tema reisidel. Palgatakse koguni kaheksa töötajat, kelle ülesanne on jälgida blogides esinevat kriitikat ja lükata ebasoovitavad arvamused ümber.

2009. aastal kulutati üle kaheksa miljoni euro ajakirjanike lõbustamiseks ja koolitamiseks, sealhulgas 350 000 eurot, et sundida Iiri ajakirjanikke kasutama rahvahääletuse ajal nn Lissaboni lepingu seminare. 700 000 eurot on kulutatud ajakirjandusvõistlustele ja vähemalt 7000 eurot vastuvõttudeks.

Ilmselgelt on piir teavet pakkuva majandusharu rahastamise ja sellele pistise andmise vahel väga hägus. Ei ole vastuvõetav, et komisjon algatab rünnaku riigile kuuluvate väljaannete vastu, kui ta ise loobib maksumaksjate raha tuulde selleks, et suunata meediat meid valede võrku mässima.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Ehk võin ma oma seisukoha selgitamiseks kasutada mõnd väga isiklikku näidet. Mul on meediakogemus olemas kahest vaatenurgast: esimene neist on omandatud elukutselise ajakirjanikuna, ajakirja *Der Spiegel* väliskorrespondendina, ja teine on omandatud fraktsioonilise kuuluvusega parlamendiliikmena. Neis rollides olen ma kogenud kaht täiesti erinevat maailma: üks oli väljastpoolt vaadatuna võrdlemisi sõltumatu ja teine, nüüd, kui ma olen poliitikas, tekitab meeletut hämmastust.

Võin teile kinnitada, et Saksamaal ja Austrias on poliitiliste uudiste edastamine avalik-õiguslikus meedias suuresti vaid üksikute inimeste kontrolli all. Samade ideede pärast, mille toetamist mulle alguses lubati, paluti mul lahkuda Austria ringhäälingust (ORF) näiteks Reinhold Beckmannile või Elmar Oberhauserile avaldatud poliitilise surve tõttu. Mis puutub sõnavabadusse, siis meil on vaja lahendada palju suurem probleem, kui me arvame. Palun ka teil heita pilk väidetavalt sõltumatule avalik-õiguslikule meediale, mida – kui asi puudutab poliitikat – valitsevad äärmiselt ühesugusel viisil kaks peamist erakonda.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Ma hindan kõrgelt voliniku suhtumist sellesse arutellu, sest ta ütles, et põhimõtteliselt Euroopas tõelisi rikkumisi ei esine, ning kinnitas meile komisjoni rolli aluslepingute ja sellest tulenevalt ka ajakirjandus- ja sõnavabaduse järelevalvajana Euroopas.

Mõningane oht on siiski olemas. Volinik märkis, et peaaegu poolte Euroopa Liitu kuuluvate riikide suhtes on algatatud rikkumismenetlused, et teada saada, kas ajakirjandus- ja sõnavabadus on neis riikides tõesti tagatud. Samuti tõstis ta esile ennetavaid meetmeid, mida tuleb neis valdkondades rakendada, rõhutades samas, et probleem ei ole omane ühele konkreetsele riigile või üksikutele riikidele. Ilmselgelt ei ole tegemist Itaalia probleemiga – Euroopa Parlament väljendas oma seisukohta selles küsimuses mõni kuu tagasi demokraatliku hääletusega – ja samuti ei ole tegemist partei probleemiga, sest me kuulsime just, et Saksamaal on teatavate meediaväljaannete üle kontroll sotsiaaldemokraatidel.

Probleem, millega me siin parlamendis vastamisi seisame, on üldisemat laadi. Homme hääletame raportit, mis käsitleb ajakirjandust ja uut meediat ning Euroopa avaliku sfääri

loomist. See raport sisaldab teatud suuniseid, mille üle meie parlament hakkab arvamust avaldama.

Peame rääkima sellest, kuidas kombineerida tõde ja vabadus uues meedias, aga ka traditsioonilisemas meedias, sest kuigi igapähele on õigus kõike rääkida, on ka igapähele kohustus rääkida tõtt, kui ta väljendab end meediaväljaande kaudu. Samuti peame mõistma, kuidas sobitada teavet kokku kodanike – kõikide kodanike – õigusega eraelu puutumatusse.

Need on probleemid, mille me peame lahendama ja millele Euroopa Parlament peab end pühendama, mitte aga tegelema ideoloogiate või mingite küsimustega, mis puudutavad asju, mida üheski Euroopa riigis ei eksisteeri.

Victor Boștinaru (S&D). – (RO) Esitan oma kõne rumeenia keeles, sest loodan, et see võimaldab mul edastada oma sõnumi võimalikult selgelt Bukarestile ning samuti nii oma riigi presidendile kui ka parempoolsele valitsusele.

Ma olen rabatud, et pärast Euroopa Komisjoni presidendi José Manuel Durão Barroso täna hommikust kõnet liidu olukorrast ja meie Euroopa projektidest arutame nüüd meedia olukorda ELis ja eelkõige mitmes riigis: Bulgaarias, Ungaris, Rumeenias ja Itaalias. Itaalias on oletatavasti ebakõla nõukogu presidendi ja tema kui selles riigis monopoli omava meediaimpeeriumi omaniku positsiooni vahel.

Lugupeetud volinik, kuna teie olete aluslepingute täitmise järelevalvaja, tsiteerin teile järgmist lõiku ühest dokumendist. See kõlab nii: „Sihilikud ajakirjanduslikud kampaaniad, mille eesmärk on mustata riigiinstitutsioone, levitades valeteavet nende tegevuse kohta, kujutavad endast ohtu Rumeenia riigile.”

See lõik ei pärine mingist hitlerlikust või stalinistlikust tegevuskavast. See esineb dokumendis, mis saab seaduseks, kui Rumeenia parlament selle vastu võtab, ning see on koostatud pealkirja „Rumeenia riiklik julgeolekustrateegia” all president Traian Băsescu käsul. Viitan konkreetsetl artikli 6 lõike 2 punktile 10 „Ohud”.

Selles dokumendis, mis osutab riigi julgeoleku probleemidele, leitakse muuhulgas, et ajakirjandus- ja arvamusevabadus, mis muidu on iga ELi liikmesriigi põhiõigused, kujutavad endast tegelikult ohtu riigi julgeolekule. Selle artikli sõnastus jätab ruumi meelevaldseks tegevuseks ja kuritarvitamiseks ning kahjustab ajakirjanduse mainet.

Lõpetuseks tahaksin teavitada teid, volinik, et Euroopa Parlamendile on juba esitatud kaks petitsiooni ja ka Rumeenia ajakirjanike suurim ametiühing *MediaSind* on esitanud petitsiooni. Me mõlemad teame, et Euroopa Kohtu 1978. aasta otsus *Handyside*'i juhtumist on üks osa põhiõiguste hartast, mis on tegelikult omakorda ELi aluslepingute osa.

Renate Weber (ALDE). – (RO) Demokraatia reegleid eiravad valitsused peavad sõna- ja ajakirjandusvabadust alati poliitilisest opositsioonist suuremaks vaenlaseks ning püüavad seda igal võimalikul viisil summutada.

Viimasel ajal Euroopas täheldatud suundumused tekitavad muret. Minu riigis Rumeenias ei peeta ajakirjandust enam valitsuse ja ühiskonna tegevust jälgivaks valvekoeraks, vaid ohuks. Kriitikat vihkavad president ja valitsus on otsustanud, et ajakirjandus ja kampaaniad, mille tulemusel võivad riigiasutused kaotada oma usaldusväarsuse, kujutavad endast ohtu riigi julgeolekule.

Nii et kui mõni ajakirjanik teeks avalikuks, et näiteks spordi- või turismiminister kulutab riigi raha vastutustundetult või isegi kuritegelikul viisil, võiks see õdnestada ministri usaldusväärstust ning sealt edasi ka valitsust ja riigi julgeolekut.

Süüdistuste vältimiseks ei tohi ajakirjandus enam kunagi kritiseerida riigiasutusi, vaid peab vaikima. Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon üldse tähendab veel midagi? Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta tähendab veel midagi? Loomulikult tähendavad nad ikka veel midagi ja on aeg lõpetada selline ajakirjanduse ähvardamine. Tõepoolest, Euroopa Komisjon peab tegutsema Euroopa Liidu aluseks olevate õiguste ja põhimõtete tõelise järelevalvurina.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Tahaksin rääkida sellest survest, mida meediakontsernid sõnavabadusele avaldavad. Kuu aega tagasi toimus mõjuvõimsa meediakontserni õhutatud kohtuasja tulemusel vabas Poolas ja võib-olla ka Euroopa Liidus esimene oksjon, millel pandi poliitiku seisukohtade pärast müüki tema vara. See poliitik olen mina, Jacek Kurski, Euroopa Parlamendi liige. Selle eest, et ma ütlesin midagi, mis Agora kontsernil ei meeldinud, müüs kohtutäitur minu vara 24 000 euro eest oksjonil maha, kusjuures see summa on võrdne Poola parlamendi liikme aastapalgaga ja just sellel ametikohal ma neli aastat tagasi olin. Üldiselt arvatakse, et minu avaldus jäi poliitilise kriitika ja väitluse enam-vähem tunnustatud piiridesse, ja selle üle peaks otsustama ainult avalik arvamus, mitte kohus. Olen esitanud selles asjas kaebuse Strasbourgi asuvale Euroopa Inimõiguste Kohtule, kuid Agora kontsern on juba andnud kohtusse kümneid teisi poola prominente Agorat puudutavate kriitiliste seisukohtade esitamise eest. Nende kodanikuõiguste rikkumiste eriline skandaalsus tuleneb asjaolust, et Agora kontsern on muutunud vaidluspoolest „superkohtuks”, sest talle on antud õigus trükkida oma ajalehes ära avaldusi, mis võivad hävitada igäihe, kui kontsern peaks nii otsustama. Vara konfiskeerimine või oksjonile panek on Valgevenes tavalised ja neid kasutati Poolas kommunistliku korra ajal. Arvan, et komisjon peaks selle lisama oma seisukohale, mille ta kavatses kõnealuses küsimuses vastu võtta. Me ei taha elada Euroopas, kus meie vara konfiskeeritakse meie arvamuste pärast.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Kõigepealt väljendan ma heameelt asjaolu üle, et see arutelu üldse toimub. Nagu näha paljudes Euroopa Liidu riikides valitsevast olukorrast, võib sõna- ja ajakirjandusvabadus ju olemas olla, kuid tegelikult esineb palju vajakajäämisi. Põhjuseks on, et võimudel on kombeks endast selles valdkonnas märku anda.

Meil Tšehhis on niinimetatud suukorviseadus, mis ei luba avaldada poliitikutele vastuvõetamatut teavet ja ähvardab ajakirjanikke karmide karistustega, sealhulgas vangistusega. Üheski teises Euroopa riigis ei ole samalaadset pseudodemokraatlikku õigusnormi, kuigi mitmes riigis on märgata sama suundumust. Sõnavabadust mõjutab suuresti ka meedias töötavate inimeste finantsolukord. Kellel on raha, sellel on võim ja ka mõjuvõim meedias. Varatute seisukohti eiratakse sageli sihilikult. Ma ei ole idealist ja üks arutelu ei tee kõike heaks, kuid mida sagedamini me selle teema juurde naaseme, seda lähemale jõuame tõelisele demokraatialle.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Austatud volinik, mul on väga hea meel, et te olete aluslepingute täitmise järelevalvaja.

Tegelikult valvab komisjon ka enda saladuste järele nii hästi, et meil, Euroopa Parlamendi liikmetel, on väga raske saada näiteks laialdast ja ennekõike põhjalikku teavet selle kohta, mis toimub teie koosolekutel suletud uste taga, olenemata asjaolust, et volinikke ei ole

valinud meie rahvas ning seepärast peaksid nad tundma eriti suurt vajadust järgida oma kohustust edastada teavet ja tegutseda läbipaistvalt.

Näiteks ootan ma siiani vastust – ja mitte sellist iroonilist vastust, mis mulle anti – oma küsimusele, et saaksin edastada tõe ajalehtedele. Kas president Barroso on või oli Bilderbergi klubi liige või mitte? Kas ta külastab seda või mitte? Vastus, mis mulle anti ja mille ma teiste sõnadega oma pressiteates avaldasin, oli järgmine: „Härra Borghezio, te teate *Bilderbergi* grupist rohkem kui meie.” See vastus on natuke kummaline ja ma tahaksin selle teema kohta rohkem teavet saada.

Näiteks millist teavet on rahvusvaheline ajakirjandus andnud finantskriisi tagamaade kohta? Tsiteeriti Lissaboni strateegiat. See on väga huvitav. Kui proovida välja selgitada suurte finantskontsernide tegelikke omanikke, kellele juhtivad ajalehed ja massimeedia kuuluvad, siis tundub, et tegemist on Hiina mõistatusega. Nagu me teame, võivad nad asuda ka maksuparadiisis.

Minu arvates võiksite te väga edukalt võidelda selle eest, et avalikustada tõeliselt, mis toimub poliitika, rahanduse ja majanduse telgitagustes. Need on väga huvitavad küsimused ja ülitähtsad kodanike jaoks, kellel on õigus olla asjadest täiesti teadlikud. Ma märkan, et vasakpoolsed on Bilderbergi klubi ja kolmepoolse komisjoni koha pealt üsna vaiksed, ning soovin juhtida sellele teie tähelepanu.

Nicole Sinclair (NI). – Austatud juhataja! Ma püüan jääda ettenähtud aja piiresse. Mul on hea meel, et komisjon tunnistab vaba ajakirjanduse suurt tähtsust demokraatia rikkumatuse säilitamisel. Kuid poliitiline eliit võtab siiski liiga tihti hoiaku, et sõnad tähendavad just seda, mida need nende sõnul tähendavad. Antud juhul on tegemist just ühe sellise juhtumiga.

Täna kutsuti siin parlamendis Lökkegaardi raporti ühes lõikes üles korraldama Brüsseli pressikeskuse töö nii, et nad edastaksid ELi uudiseid õpetlikumal viisil. Ajakirjanikud on seal teavitamiseks, mitte juhendamiseks. Ajakirjanikud hindavad oma sõltumatust rohkem kui midagi muud. Kui neil seda ei ole, ei saa neid pidada vabadeks.

Komisjon juba kontrollib Brüsselis asuvat ajakirjandust finantsstiimulite ja sundvõtetega. Europarl TV-st räägitakse siin, justkui oleks sel uudiste mõttes mingi väärtus. Ei ole. Selle sisu pole muud kui liikuva pildiga pressiteade. Seepärast keegi seda ei vaatagi.

Lökkegaardi raporti hääletamisel täna siin parlamendis nõuti isegi ELi teemade lisamist kooli õppekavva. Kõik ajakirjanikud ütlesid teile, et vabas ja sõltumatus meedias ei ole kohta propagandale. Vabaihendus Piirideta Reporterid on juba määratlenud Itaalia, Bulgaaria ja Slovakkia riikidena, kellel on märkimisväärseid probleeme ajakirjandusvabadusega. Ka Prantsusmaa ja Hispaania ei vastanud normidele, mille järgimist on vabadel kodanikel õigus eeldada. Meil Ühendkuningriigis on juba ajakirjandus, mida võib pidada vabaks, isegi kui seal kasutatakse väga palju sõna „väidetavalt”. Nagu me täna nägime, tundub EL liikuvat vastupidises suunas.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Ühinen nendega, kes toetavad sõna- ja ajakirjandusvabadust. Demokraatiat ei ole sõnavabaduseta olemas. Ka mina soovin teile selle küsimuse puhul meelde tuletada püha reeglit, mis on olnud demokraatlike riikide ajakirjanduse aluseks: arvamused on vabad, faktid on pühad.

Rumeenia kohta on mul hea meel teile öelda, et valusad solvangud ja laim ei ole alates 2006. aastast enam kuriteod, sest parempoolne valitsus jättis need kriminaalkoodeksist

välja. See tähendab, et ühegi ajakirjaniku suhtes ei kohaldata kriminaalkaristust, isegi mitte sellises kahetsusväärses olukorras, kus valetevet on levitatud pahatahtlikult. Ma arvan tõesti, et see olukord on hea, sest sellest ajast peale ei pea ajakirjanikud enam elama kriminaalkaristuste hirmus. Meil Rumeenias on nüüd ainult tsiviilmenetlused.

Muidugi kasutavad erameediaorganisatsioonid igati oma õigust võimulolijaid kritiseerida ja proovile panna, sest kõiki võimulolijaid kritiseeritakse alati. See käib asja juurde.

Ka Rumeenias kuulub osa meediaühendustest poliitikutele ning neid ühendusi rahastavad poliitikud ja/või ärimehed. Nagu me täna õhtul kuulsime, juhtub seda ka paljudes teistes ELi riikides.

Ennekõike peavad sellised sidemed ja selline rahastamine olema läbipaistvad. Kui soovime vaba meediat, peame hoolitsema ka selle eest, et niisuguste organisatsioonide heaks töötavate ajakirjanike toimetuslik sõltumatus oleks garanteeritud.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Massiteabevahendite vabadus on inimõiguste süsteemi lahutamatu osa ja seda ei saa vaadelda väljaspool demokraatia üldist konteksti. Bulgaarias, nagu igal pool mujal, tegutseb meedia turu tohutu surve all. Müüginäitajad langevad, reklaamimaht kahaneb ning uus meedia muudab piirid kutselise ajakirjanduse ja sotsiaalse meedia vahel üha ähmasemaks. Teistel ajakirjanikel on üha vähem võimalusi normaalselt oma tööd teha. Traditsiooniline meedia ja selle tarbijad kaovad. Näiteks teatati täna, et üks Bulgaaria hea, kvaliteetne ajaleht Klasa lõpetab ilmumise. Sellises olukorras ei muutu meedia suurel määral sõltuvaks mitte oma lugejatest, vaid oma heategijatest – ettevõtetest või valitsusest –, kellel on ahvatlus vahetada massiteabevahendite vabadus omaenda mugavuse vastu meedia valgusvihus.

Kahjuks on suurel osal Bulgaaria kirjastajatel peamised huvid teistes valdkondades. See loob eeldused surve avaldamiseks ja toimetusliku tegevuse kuritarvitamiseks, mille eest saab vastutasuks valitsuse mõõndused ja hea kohtlemise. Valitsus ise näitab järjepidevalt oma hoolimatust institutsioonide sõltumatuse põhimõtte suhtes, sealhulgas meedia reguleerimises osalevate institutsioonide puhul. Olukord on jõudnud punkti, kus valitsus otsib meedialt kirjalikult nimme suuremeelset käitumist, pärast seda, kui on küsinud, kas meediale avaldati survet. See on juba iseenesest surve avaldamise vorm.

Bulgaaria probleemid ei ole ainulaadsed. Neid esineb ka teistes riikides. Ma ei tõrvaks kogu meediat sama pintsliga ega kritiseeriks hetkekski häid ajakirjanikke, kes on sageli sunnitud töötama püsivate lepinguteta või üleüldse otsima uut karjääri. See on struktuuriline probleem. Põhimõtteliselt on see seotud enesetsensuuriga, mida sageli kasutatakse. Sellele peame lisama veel ajakirjanduslevi koondumise, olgu tegemist digitaalse või trükiajakirjandusega.

Hiljuti vaatas Euroopa Komisjoni eelmine koosseis üle massiteabevahendite mitmekesisuse säilitamise ja jälgimise meetmed. Vajame seda eelkõige praegu. Populism ja rünnak on väga ahvatlevad, kuid need ei ole kunagi toonud tõelisi lahendusi. Ootan, et Euroopa Komisjon asuks nüüd tegudele ja pakuks välja lahenduse. Ma tean, et see on tundlik teema ja sageli seda ametlikult ei mõõdeta, kuigi selleks on näitajad olemas. Sellele vaatamata peab Euroopa Parlament seadma väga suured ootused ja ranged kriteeriumid. Demokraatia tagamise, säilitamise ja arendamise tähtsus on sama suur.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Õigustel põhineva Euroopa ülesehitamisel on suur osatähtsus teabevabadusel, teabe mitmekesisusel ja teabe sõltumatusel.

Kas volinik teab, et Euroopa Liidus on üks riik – mis on juhuslikult Rooma lepingu alusel Euroopa Liidu asutaja –, kus massiteabevahendite mitmekesisus puudub ning kus peaminister kontrollib otseselt või kaudselt avalik-õiguslikku ja eraõiguslikku televisiooni ja trükimeediat? Milline demokraatlik valimisvõitlus saab toimuda riigis, kus peaminister – üks erakond – kontrollib meediat? Mis demokraatiat saab olla riigis, kus valmistatakse lähipäevadel heaks kiitma õigusakti, millega keelatakse ajakirjanikel avaldada kohtu-uudiseid? Unustage Watergate ja ajakirjandust toetav valitsemiskord! Me räägime siin sülekoertest!

Milline demokraatlik riik tahab kontrollida internetti? Milline demokraatlik riik eemaldab mängust igaihe, kes kaldub kõrvale erakonna suunast, eirab sõnavabadust ega luba eriarvamusi?

Me ei kirjelda Sudaani Bokassa valitsemise all või Rumeeniat Ceaușescu valitsemise all. See on Berlusconi valitsetav Itaalia, kus sellistel asjadel paraku lubatakse juhtuda, sest Euroopa Komisjonil puudub julgus võtta sõltumatu ja vaba seisukoht liikmesriikide suhtes.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! On murettekitav kuulda kõikidest neist sõnavabaduse rikkumistest Euroopas. Ma ei tea, kas te olete sellest teadlikud, aga ka teie võtate vastu dokumendi, millega piiratakse seda vabadust. Lõkkegaardi raport, mille minu teada kiitsid heaks kõik selle parlamendi fraktsioonid, aga õnneks mitte minu fraktsioon, sisaldab kummalisi sätteid, mis piiravad sõna- ja ajakirjandusvabadust. Soovitan teil lugeda lõikeid 14, 20 ja 39 ning eelkõige lõikeid 8 ja 31. Lõikes 8 on öeldud, et ELi organ hakkab jälgima Euroopa avalik-õiguslikku meediat, ja lõikes 31 on öeldud, et see meedia on kohustatud vahendama teavet meie töö kohta. Peaksime meedia ja inimeste tähelepanu ära teenima oma raske tööga, mitte aga sundides kedagi meie kohta teavet levitama. Meedia ei ole kohustatud edastama teavet NATO või ÜRO kohta ja samamoodi ei pea ta kõnelema kellelegi Euroopa Parlamendi tööst.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid kolleegid! Tahaksin alustuseks öelda, et vajadus arutelu järele selliste põhiväärtuste üle nagu ajakirjandus- ja arvamusvabadus on siin parlamendis tõepoolest suurem kui eales varem. Teen ettepaneku – ja loodan, et me jõuame selles kokkuleppele –, et see arutelu toimuks objektiivsete kriteeriumide ja objektiivse analüüsi alusel.

Lugupeetud volinik, te ise tegite ettepaneku tööriista kohta – milleks on massiteabevahendite mitmekesisuse jälgimise vahend –, mis kasutab objektiivseid näitajaid ja mille on välja töötanud Euroopa Komisjon. Nüüd on eesmärk, et teiste hulgas rakendaks ka Euroopa Komisjon seda tööriista, ja me tõesti ootame, et te seda teeksite.

Teine tööriist on Euroopa Nõukogu soovitused. Need soovitused käsitlevad ajakirjandusvabaduse norme, avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide sõltumatut juhtimist ja stabiilset rahastamist. Kõik Euroopa Liidu 27 liikmesriiki on need standardid omaks võtnud ja seega on hea mõte tuletada liikmesriikidele meelde vajadust oma kohustused selle valdkonnas täita.

Samuti on meie, Euroopa Parlamendi kohustus juhtida sellele nende tähelepanu. Teeme seda lühidalt muu hulgas uue resolutsiooniga, mis käsitleb avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide tulevikku digiajastul ja mis esitatakse Euroopa Parlamendile järgmisel või ülejärgmisel kuul. Selles esitame sõnaselge palve, et komisjon ja ka liikmesriigid kaaluksid seda teatud tingimustel.

Lõpetuseks ütlen, et me ei saa nõustuda ajakirjandusvabaduse ohtusattumisega üheski Euroopa osas, ning seepärast kutsun Euroopa Parlamenti üles valvsusele. Seetõttu pean heaks mõtteks, et komisjon ja parlament edastaksid liikmesriikidele kiiremas korras asjakohase meeldetuletuse.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Teist korda selle ametiaja jooksul ja selles parlamendis leiame end arutamast ajakirjandusvabaduse küsimuse üle. Austatud volinik, see näitab, et tegemist on tõsiseltvõetava probleemiga, et tegemist on suure probleemiga Euroopa rahva silmis.

Tuletaksin teile meelde, et 2004. aasta mais avaldas Euroopa Parlament resolutsiooni, milles kutsuti komisjoni üles võtma meetmeid, et kaitsta massiteabevahendite mitmekesisust ja ajakirjandusvabadust, kuid kõikide nende aastate jooksul ei ole me kuulnud komisjoni oma arvamust avaldamas. Nagu teate, on probleem nüüd suurenenas. Itaaliat, Rumeeniat ja Ungarit puudutavad küsimused on erinevad, kuid nende taust on sama.

Nagu te väga hästi teate, valitseb Itaalias jätkuvalt väga tõsine huvide konflikt, mida halvendab veelgi avalik-õigusliku ringhäälingu ülevõtmine valitsuse poolt. Rumeenias peetakse ajakirjandust tegelikult ohuks riigile. Ungaris soovib valitsus ajakirjandust kontrollida. Loomulikult ei saa Euroopa institutsioonid vaadata läbi sõrmede ükskõik millisele valitsuse mõjule meedia üle. Teabevabadus ei ole kaup, mida saaks hinnata ainult turukriteeriumide kohaselt. Pigem on tegemist rahva õigusega kujundada ise oma seisukohad poliitika, valitsuse töö kvaliteedi ja avaliku elu kohta.

Euroopa institutsioonidel ei ole enam vabandusi. Komisjon peab astuma otsustavaid samme ühtsete euroopalike normide jõustamiseks. Lugupeetud volinik, teie sekkumine võiks anda Euroopa kodanikele kindluse, et Euroopa on õigustel ja vabadusel rajanev ala.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Tuletagem endale sel hilisel tunnil meelde, et sõnavabadus sai kord alguse Euroopast. Minu riigis Rootsis oleme me seda vabadust väärtustanud alates 1766. aastast, mil see lisati Rootsi õigusaktidesse, ja nüüd on see talletatud põhiseaduses. See ei ole siiski hoidnud ära kohutavate asjade juhtumist ajakirjanike ja kirjanikega, näiteks katseid neid tappa, süütepommidega pildumist ja ähvardusi. See ei toimu ainult Rootsis. Täpselt samasugust vägivalda esineb ka mujal Euroopas.

Kui soovime, et Euroopa oleks ajakirjandus- ja sõnavabaduse poolest jätkuvalt eeskujuks, ei ole vastuvõetav, et kolm ELi riiki, nimelt Itaalia, Bulgaaria ja Rumeenia, on organisatsiooni Freedom House viimases aruandes määratletud riikidena, kus sõnavabadus on ainult osaline. Ka Kreekas valitsevatest probleemidest on teada antud. Kes ei mäletaks selgelt neid valgeid ajalehekülgi, mida me nägime Itaalias mõnda aega tagasi, pärast seda, kui ajakirjanikele ja ajalehetoimetajatele oli avaldatud survet?

Me peame sõnavabaduse eest seisma. Me ei tohi kunagi unustada, et loomevabadus ja sõnavabadus nägid esimest korda ilmavalgust Euroopa noortes demokraatlikes riikides. Igas demokraatlikus riigis on kodanikel vaba voli kritiseerida artikleid ja raamatuid ning kujundada oma arvamusi nendest ning me ei tohi kunagi leppida olukorraga, kus inimesed hirmutatakse vaikima. Sõnavabadus on selgroog selle liidu jaoks, mida me kõik oleme kohustatud teenima, mille ideaalide eest me peame seisma ja mille ideaale peame kaitsma, eriti ajal, mil need ideaalid on ohus.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud volinik, lugupeetud parlamendiliikmed! Vajadus kaitsta sõna- ja ajakirjandusvabadust on ülimalt tähtis ning see on kahel peamisel põhjusel omandanud uusi külgi, eriti meie ajal.

Esiteks, nagu me oleme juba kuulnud, on tehnoloogia arenguga kaasnenud uued teabevahetusvõimalused. Meil on nüüd internet, ajaveeb, suhtlusvõrgud. Meil on internetiraadio ja internetitelevision. See on uus meedia, mis on tõsiselt muljet avaldanud. Siinkohal pean ütleva, et Kreekas mõrvati umbes kaks ja pool kuud tagasi ajakirjanik ja aktiivne blogija.

Kuigi uus meedia avaldab muljet, ei ole selle tegevusraamistikku veel terviklikul viisil reguleeritud ei õigusnormidega ega ka käitumisjuhenditega. Sageli vastab meie komisjon ise, et me kõik loodame selle meedia eneseregulatsioonile. Hakkab selgeks saama, et sellele meediale antud – eelkõige anonüümse tegutsemise – vabaduse tulemuseks on sageli kuritarvitamine ja kõige tipuks eksitava teabe esitamine rahvale.

Teine põhjus seisneb selles, et tänapäeval on kirjastamine ja ringhääling koondunud väikese rühma tugevate ärigigantide kätte, mille tagajärg on see, et ärimehed, poliitikud ja sageli ka kogu valitsus käituvad nende gigantide soovi järgi. Kokkuvõttes on ilmselge, et sõnavabaduse nimel paneme sageli suukorvi pähe poliitikamaailmale ja töötavatele ajakirjanikele, kes objektiivsetel põhjustel ei suuda töötada ja oma rahvast teavitada.

Lõpetuseks: me teame, et meie võim Euroopa tasandil on piiratud. Loomulikult suudame ka meie omalt poolt survet avaldada kõikide asjaomaste asutuste raames ja nende laialdase nõusoleku korral ning keskkonnas, mis pakub koheseid lahendusi ELi liikmesriikidele, kes on väljumas viimase 80 aasta suurimast kriisist.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! See on tõepoolest üldine arutelu ja oleks liialdus öelda, et Euroopa Liidus ei ole sõnavabadust, kuid samuti on tõsi, et esineb juhtumeid, kus õigust teabele ja sõnavabadust piiratakse, ning me peame need juhtumid hukka mõistma.

Nõustun nendega, kes ütlevad, et peame keskenduma sõna- ja ajakirjandusvabadust rikkuvatele liikmesriikidele. Kui on vaja rääkida Itaaliast, Ungarist ja Bulgaariast, siis peame seda tegema, ning kui on vaja rääkida Rumeenia skandaalsest juhtumist, siis peame ka seda tegema. Võiksime öelda, et asitõendid puuduvad, kuid meil on piisavalt teavet, et astuda vastu neile häbiväärsetele juhtumitele, sest tegemist ei ole kohtu, vaid poliitilise organi – parlamendiga.

Samuti soovin juhtida tähelepanu asjaolule, et on demokraatlikke riike, kellele kuuluvad avalik-õiguslikud telekanalid, millel on õnnestunud saavutada suurimad vaatajaarvud tänu oma mitmekesisusele – näiteks Hispaania puhul –, kuid nende kõrval on avalik-õiguslikud telekanalid, mis kuuluvad autonoomsetele piirkondadele – näiteks Madridile ja Valenciale, mille territoorium ja rahvaarv koos on suurem kui mõne liikmeriigi samad näitajad – ning mille on üle võtnud vastavad piirkondlikud valitsused ja millega manipuleeritakse märkimisväärsel määral. Sellest manipuleerimisest on teada andnud ühendused, erakonnad ja liidud ning see hõlmab väljapressimisi töönõukogude poolt ja nendega tekkinud lahkkelisid, sest nad kardavad karmi kohtlemist. Nad on näidanud, et võivad – näiteks Canal Nou – varjata Hispaania suurimat korrupsioonijuhtumit – Gürteli juhtumit –, sest see mõjutab kanalit juhtivat valitsust, samas kui avalik-õiguslikud telekanalid kajastasid sel päeval seda lugu suurte pealkirjadega, ning nad rikuvad kohutaval määral ajakirjanike ja vaatajate õigusi.

See on toimunud Euroopa Liidus – Valencias ja Madridis – ning leiab ikka veel aset kanalite Telemadrid ja Canal Nou (Kanal 9 hispaania keeles) puhul.

Niisiis on kaks telekanalit – ja ma luban, et esitan selle kohta tõendid –, mis toimivad väljaspool Lissaboni lepingu kohaldamisala ja hiilivad kõrvale Euroopa Liidu põhiõiguste hartast, sest nad rikuvad pidevalt artiklit 11, ning ma palun teil seda arvesse võtta.

Ma kõnelen selle pärast, et see hukka mõista, ning palun volinikul ja komisjonil nõuda teavet, sest demokraatlik liikmesriik ja demokraatlik liit ei tohi seesugust halba käitumist taluda.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Lugupeetud juhataja! On ülimalt tähtis, et meie valijad oleksid toimuvast teadlikud. Teave suurendab kodanike huvi avalike küsimuste vastu ja nende osalemist. Meie, poliitikud, vajame võrdseid võimalusi, et meie eri sõnumid jõuaksid õiglaselt rahvani. Kahjuks otsustab kommertsmeedia tänapäeval üha enam meie valijate meelelahutamise kasuks. Selle tulemusena on nad piiranud päevakohaste küsimuste kajastamist. Seega peab meie avalik-õiguslik meedia teavitamise ja harimise valdkonnas üha rohkem ära tegema.

Kahjuks on erakondi ja poliitikuid, kes püüavad jätkuvalt saavutada kontrolli avalik-õigusliku meedia üle. See on niimoodi paljudes liikmesriikides – Itaalias, Ungaris, Rumeenias ja Prantsusmaal, kui nimetada vaid mõnda neist. Peame sellele suundumusele vastu astuma. Alates 1989. aastast on meie arutus juba nimetatud Euroopa Nõukogul olnud märkimisväärne roll normide kehtestamisel, et Euroopas oleks vaba ja erapooletu avalik-õiguslik meedia. Need Euroopa Nõukogu normid tuleb jõustada kõikides liikmesriikides, nii endises kommunistlikus Ida-Euroopas kui ka Lääne-Euroopas.

Meie, parlament, peaksime tegema siin Strasbourgis oma naabritega selles küsimuses tihedamat koostööd. Meie liikmesriikide valitsustel on kohustus tagada, et avalik-õiguslik meedia säilitab oma sõltumatuse ja suutlikkuse pakkuda erapooletut teavet, ning meie, Euroopa Parlament, peaksime ka edaspidi jälgima, kuidas nad seda avalikku kohustust täidavad.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Austatud volinik! On ülimalt murettekitav, et nagu täna õhtul on selgunud, on liikmesriikidena, kes rikuvad arvamus- ja ajakirjandusvabadust, üht Euroopa Liidu põhiväärtust, nimetatud kõige sagedamini Rumeeniat, Itaaliat, Bulgaariat ja kahjuks ka minu kodumaad Ungarit. Lugupeetud volinik! Komisjon ei saa kõrvale hiilida ülesandest kontrollida, kas liikmesriigid austavad seda Euroopa Liidu põhiõigust. Komisjon peab tagama selle õiguse austamise. Ta peab olukorda jälgima, hoolitsemaks selle eest, et liikmesriikides ei tekiks mingit omandimonopoli, nagu see on juhtunud Itaalias Berlusconi meediaimpeeriumiga, mille näidet järgib Ungari RTL Klub'i omandamisega. Samuti ei tohiks olla võimalik määrata valik-õiguslikke meediaorganisatsioone juhtima endale meelepäraseid isikuid. Komisjon peab nende juhtumite kohta sõna võtma ja neid jälgima.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). –(IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Ma soovin tänada volinikku tasakaaluka ettekande eest.

Ootame massiteabevahendite mitmekesisuse objektiivsete näitajate kindlaksmääramist suure huviga. Ootame seda nii Euroopa Parlamendi liikmete kui ka itaallastena, sest me teame väga hästi, mil määral on massiteabevahendite mitmekesisus, vabadus ja sõltumatus Itaalias tagatud. Seetõttu oleks kirsiks tordil need näitajad, mis veenaksid selles ka Itaalia

vasakpoolseid, sest iga nelja-viie kuu järel tõstatavad nad sama teema, kuid saavad hääletusel alati tulemuse, mis minu arvates nende eesmärgile eriti kasulik ei ole.

Enamik Itaalia ajalehti on vasakpoolsed ja nad ründavad pidevalt valitsust, tehes opositsiooni heaks propagandat. Vasakpoolsed on Itaalias 30 aastat hõivanud ja sõjakalt jaganud avaliku teenistuse ametikohti rahva rahastatavas riigiteleviisioonis, mis on vasaktsentristlike erakondade hubane klubi. Itaalias haavavad avalik-õiguslikud ringhäälinguorganisatsioonid valitsust ja peaministrit iga päev, iga nädal. Kui aga mõni paremtsentristliku poliitika esindaja peaks mõnikord tegema vea ja kahtlema ajalehtedes, algab hädakisa, et teabevabadus on ohus.

Itaalias toimub veel üht-teist: nimelt avaldatakse korrapäraselt lindistusi, mis on saadud seaduslike uurimiste käigus telefonikõnede pealtkuulamisel, isegi kui neil lindistustel ei ole uurimisega midagi pistmist. Sellise tegevusega levitatakse infot ja rikutakse kodanike eraelu puutumatus nii palju, et mõni aasta tagasi protestisid vasakpoolsed sellise tegevuse vastu. 2007. aasta juunis ütles Massimo D'Alema: „Pilt sellest, kui advokaadid panevad öeldu kirja ja lähevad siis ajakirjanike juurde, on ebasünnis. See oleks nagu Araabia turg.” 2007. aasta märtsis ütles Antonio Di Pietro: „Pealtkuulatud kõnede lindistuste kasutamist tuleks reguleerida ja eraelu puutumatus kaitseks tuleks kehtestada karistused.” 2008. aasta veebruaris ütles aga Walter Veltroni: „Demokraatlik partei pooldab täielikku keeldu avaldada pealtkuulatud kõnede lindistusi enne eelistungit.”

Kui aga Itaalia valitsus julgeks nüüd esitada parlamendile sellise õigusakti eelnõu, mis reguleeriks õigust eraelu puutumatusle ja millega kehtestataks karistused neile, kes rikuvad pealtkuulatud kõnede lindistuste avaldamisega seadust, tõuseks kogu vasakpoolne ajakirjandus tagajalgadele ja kisaks, et see on skandaal, ning tavalised äärmusvasakpoolsed hääled kordaksid seda Euroopas valju kajana.

Mõned vasakpoolsed ajalehed on avaldatud tühjaks jäetud esiküljega, et protestida suid sulgeva õigusakti vastu. Tühjaks on jäetud siiski ainult esimene ja teine lehekülg, sest tagumisel lehel on nagu tavaliselt avaldatud reklaam. Seepärast soovitame neil vasakpoolsetel, kes ei suuda otsust langetada ja räägivad meile iga kuue kuu tagant, et teabevabadust ei ole olemas, rahuneda maha ja leida midagi tõsisemat, millest kõnelda.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Ma tänan, et andsite mulle sõna, ning samuti olen ma tänulik selle eest, et komisjon peab sõnavabadust ja sellega seotud ajakirjandusvabadust, mis on peamised inimõigused, nii oluliseks küsimuseks ja käsitleb seda küsimust tasakaalustatud viisil. Olen täna õhtul siiani kuulnud segaseid avaldusi, varjatud vihjeid ja kahjuks ka süüdistusi.

Lugupeetud volinik, lubage mul esitada teile usaldusväärset teavet Ungari uue meediaseaduse kohta. Kõik parteid nõustusid, et 1996. aasta seadus oli iganenud. Uus valitsus esitas Ungari parlamendile oma meediaseaduse paketi eelnõu eesmärgiga luua meediat käsitlevatele eeskirjadele selge struktuur ja läbipaistev finantsalus. Kuidas valitsus seda saavutada püüab? Näiteks takistades riigi raha pillavat kulutamist. Lahendades struktuurilised küsimused. Muutes meediasüsteemi läbipaistvaks. Milliste vahenditega? Vähendades parteide poolt nimetatud liikmete arvu viiendiku võrra. Või isegi muutes riigi meedia- ja sideameti parlamendi ees aruandekohustuslikuks. Või kuulutades ajakirjandusvabadust ja kaitstes ajakirjanike sõltumatust. Või isegi tagades uurivate ajakirjanike allikate kaitse, kaitstes samas peamisi põhiseaduslikke õigusi.

Lugupeetud volinik! Samal ajal võib juhtuda, et eelmise valitsuse huvid kannatavad selle all. Mõni võib isegi pahatahtlikud kuulujutud liikvele lasta. Tõsi on see, et õigusakti esitamisele eelnes pikk protsess. Samuti ei ole seadus veel lõplik, sest selle arutamine parlamendis algab alles järgmisel nädalal. Euroopa Komisjonil on suur vastutus. Seda küsimust peab võtma tõsiselt. Tõsi on ka see, et vaja on ühesugust, läbipaistvat ja usaldusväärset hindamist, nagu ka juba mainiti. Ebaselged avaldused ja vihjed on ohtlikud ning neil on rahvusriikidele kahjulik mõju.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Sõnavabaduse head küljed põhiõiguste harta artiklis 11 sätestatud kujul ei vaja enam kordamist.

Õigus teabele ja juurdepääs teabele koos allikate paljususega on demokraatliku protsessi süda. See võimaldab kodanikel kujundada vabalt oma arvamusi ning meedial olla partner kodanike ja võimulolijate dialoogis.

Siis iseloomustaks meediat neutraalsus, objektiivsus ja täpsus. Kuid minu kodumaal Bulgaarias ei ole veel palju aega möödunud sellest, kui meedia ja ajakirjandus täitsid selle ideoloogilise korra eesmärgi, mis 1989. aastal hukka mõisteti. 20 aastat hiljem on see pärand endiselt alles, kuid on tehtud edusamme ning on tähtis, et oleksid olemas hoiatavad märgid, mis lubaksid meil jääda valvsaks ja mitte pöörata oma tähelepanu oluliselt kõrvale.

Tahaksin käsitleda kolme küsimust. Esimene on sõna- ja ajakirjandusvabaduse tagamine. Sellel protsessil on siiski varjatud tähendus. Vabadus ei tohi kahjustada teiste vabadust. Vastastikuse usalduse ja austuse raamistikule tuginemine tundub minu jaoks olevat meedia ja üksikisikute suhete oluline osa.

Teiseks peab meedia oma rollis neljanda võimuna tagama demokraatliku kontrolli. Kuid selle kontrolliga peab kaasnema allikate uurimine ja läbipaistvus, millega välditakse meedia ärakasutamist ärilistel, kaubanduslikel, majanduslikel või poliitilistel eesmärkidel. Allikate usaldusväärsus, meediaomanike sissetuleku läbipaistvus ja teabe objektiivne edastamine saavad meie ühiskondadele ainult kasu tuua.

Kolmandaks peame meeles pidama ajakirjanike rolli. Kutse-eetika, sõltumatuse ja põhivabaduste austamine on väärtuslikud näitajad kõikide ajakirjanike jaoks, kes peavad end oma ala meistriteks. Hoida ära üheülbaliseks muutumine ja võidelda teabe üleküllusega, millel on sageli kahetsusväärseid tagajärjed, on eesmärgid, mille poole tänapäeva meedia peab püüdlema.

Kokkuvõtteks ütlen, et vabadus ei tähenda allaheitlikkust. Seepärast on publikureitingutele, suurtele monopolidele, oluliste temade depolitiseerimisele ja ühiskonda käsitlevate temade ülepolitiseerimisele allumine vastuolus meedia rolliga vaba teabe suunajana, kellel pole muid huve peale üldsuse huvi.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Me kõik tunnustame, et ajakirjandusvabadus on üks põhiõigus, mille demokraatlik ühiskond oma kodanikele annab. Oleme lisanud ka sõnavabaduse demokraatlike kriteeriumide hulka, mille kõik praegused ja tulevased ELi liikmesriigid peavad vastu võtma, just ajakirjandusvabaduse tagamiseks.

Nagu ma ka varem olen öelnud, kuulub ajakirjandusvabadusele minu tingimusteta toetus. Selle vabadusega kaasneb aga ka toimetuste ülim kohustus anda üldsusele õiget teavet. Et me arutame täna ka Ida-Euroopa riikide juhtumit, võin ma esitada teile täpsemat teavet olukorra kohta Rumeenias.

Suured ajakirjandusorganisatsioonid kuuluvad opositsioonile või seda toetavatele äriimeestele. Selle kõige jultunum näide on viimane presidendivalimiste kampaania, mille käigus suurem osa ajakirjandusest ründas praegu ametis olevat presidenti, tol ajal kandideerinud Traian Băsescu.

See kõik jätkub isegi praegu iga päev. Selline olukord on vastuvõetav ainult siis, kui austatakse tõepärasust, sest tahtlikud laimukampaaniad, väljapressimine meedias, maine kahjustamine...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Rumeenias on ajakirjandus, iga demokraatliku riigi neljas võim, kriisis. Seal on löödud rekord, mis on peaaegu purustamatu. Siiani on Rumeenia ajakirjandusest koondatud umbes 6000 ajakirjanikku ja paljud toimetused sulgevad uksi.

Kuidas on selline asi saanud juhtuda? Selle on põhjustanud võimulolijate hirmutustegevus, näiteks see, et ajakirjanduse kampaaniad kuulutatakse riigi julgeolekule ohtlikeks, ning Rumeenia valitsuse meetmed, millega sunnitakse kõiki meediatöötajaid maksma lisamakse, kuigi nende palgad on väikesed. On veel üks tahk, millele on tähelepanu juhtinud ka Rahvusvahelise Ajakirjanike Föderatsiooni peasekretär Aidan White, keda ma siinkohal tsiteerin: „Rumeenia ajakirjandus on riigi majanduse hädade ja tööandjate ahnuse piiramisrõngas.”

Selle kutseala tulevik on tõsisel ohul. Tööandjad ja ametiasutused peavad kutselise ajakirjanduse päästmiseks viivitamata meetmeid võtma. Vaid ELi tasandi tegevus võib veel Rumeenia ajakirjanduse päästa.

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Mulle tundus, et huvitaval kombel ei olnud voliniku sissejuhatavas sõnavõtus üldse kirge. Loomulikult on komisjon asutamislepingu ja selle põhimõtete järelevalvaja, kuid ausalt öeldes ei oleks seda tema sõnadest küll välja lugenud.

Selle arutelu jooksul oleme kuulnud näiteid halva tegevuse kohta kogu Euroopas. Minu kodumaal Ühendkuningriigis kuulub üleliia suur hulk meediast ettevõttele *News International*, s.t Rupert Murdochile. Kui poliitikud soovivad võimule pääseda, ei kipu nad eriti paati kõigutama, et seda ülemäära proovile panna.

Nagu ka Itaalia puhul: kui peaministrile kuulub oluline osa meediast, siis kui see ei ole aluslepingu põhimõtete kuritarvitamine, siis mis on?

Kuidas me saame hukka mõista halba käitumist mujal, kui me ei taga endi võimalikult head tegevust?

Loomulikult on komisjoni volitustel ja juriidilisel pädevusel oma piirid. Kuid lugupeetud volinik, te ei ole bürookraat, te olete juht. Teil on oma hääl ning praegu on just aeg see hääl kuuldavale tuua, et tekitada inimestes piinlikkust, põhjustada muutusi, astuda vabaduse eest välja.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Meie ühiskonnas on kinnistunud kaks väikest imelist sõna. Väljend „poliitiliselt korrektne” on tihedalt seotud sõnavabadusega. See on teatud liiki märk eneseregulatsioonist arvamuste väljendamisel. See ei kehti mitte ainult ajakirjanike, vaid ka poliitikute, kunstnike ja isegi tavakodanike kohta.

Meie ühiskonnas ei tähenda poliitiline korrektsus teiste inimeste arvamuse austamist, vaid enamuse arvamuse jagamist. See on meie demokraatiale ja kultuurile väga ohtlik.

Üks märkus veel: usun sõnavabaduse austamisse, kuid sõnavabadus ei tähenda valeinfo ning valede ja laimavate avalduste levitamist, nagu sageli juhtub. Mul on sellega isiklik kogemus. Kodanikel ei ole mitte ainult õigus teabele, vaid ka õigus sellele, et see teave oleks tõene.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Austatud juhataja! Jätkan komisjoni kritiseerimisega. Oleme täna siin kuulnud ridamisi näiteid selle kohta, kuidas võim ja õigusaktid on suunatud nende ajakirjanduse osade vastu, kes on võimulolijate suhtes kriitilised. See peaks ju olema ometi midagi, mis komisjoni puudutab. Olen petitsioonikomisjoni liige ja me oleme selles komisjonis realselt kuulnud Euroopa Komisjoni ütlemas, et ta ei vastuta põhiõiguste rikkumise eest liikmesriikides. See ei olnud üldse Euroopa Komisjoni mure. Petitsioonikomisjon on seda kõvasti arvustanud ja sama on teinud parlament resolutsioonide vastuvõtmisel.

Soovin vaid teavitada volinikku asjaolust, et Kopenhaageni kriteeriumid ei ole mõeldud ainult ELiga ühineda kavatsevatele riikidele. Ka seda ütles meile petitsioonikomisjonis Euroopa Komisjoni liige. Kopenhaageni kriteeriume kohaldatakse kõikide, sealhulgas ELi liikmesriikide suhtes. Palume, et komisjon oleks sellistes olukordades tulevikus tähelepanelikum ja jõulisem.

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Ei ole kahtlustki, et tänane arutelu on vastus – kuigi väga vaikselt häälel antud vastus – sellele, mis juhtus 2009. aasta oktoobris.

Ajakirjandusvabadus: kuigi me peidame end raporti taha, milles räägitakse võimalusest luua Euroopa avalik sfäär, jahvatame lõputult edasi peamiselt sellest, mis toimub Itaalias.

Volinik ütles väga selgelt, et liikmesriigid ei ole ajakirjandusvabadust rikkunud. Samuti ütles ta, et selles osas kavatakse ajakirjanduse toimimist mõõta konkreetsete ja objektiivsete näitajate abil, kuid ennekõike tuleb meeles pidada asjaolu, et raport hõlmab konkreetset ja avameelselt kohalikku meediat – ja see on raporti ainus hea külg.

Kui me suudame leida selle raporti puhul ühe hea asja, siis see see tõenäoliselt ongi. Muus osas on tegemist vaid puhta loba ja arutlusega, mis pole olukorras, kus parlamendilt on vaja teist laadi vastust, suurt midagi väärt.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mida küpsem on ühiskond, seda suurem on sõnavabadus ja ajakirjandusvabadus, kuid utoopiline ideaal täielikust vabadusest ei saa kunagi teoks, seni kuni inimkond ei muutu.

Esiteks püüavad valitsused meedia edastatavaid sõnumeid kontrollida nii palju, kui see neil õnnestub. Selle kohta on täna enam kui küll näiteid toodud. Tulevikus see ei muutu.

Teiseks püüavad meediakanalite omanikud ja konkreetset toimetajad edastada enda väljaannetes oma seisukohti ning üksikutel ajakirjanikel ei jää üle muud, kui alluda või jääda tööst ilma.

Mündil on teinegi külg – kui hoolimatud ajakirjanikud lähtuvad oma tegevuses sellest, et tõel ei tohi kunagi lasta segada hea loo saamist.

See on mitmetahuline probleem. See on probleem, mis ei kao kunagi. See on lahing, mida tuleb pidada pidevalt. Seda lahingut tuleb pidada igavesti ja seda ei võideta kunagi.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Soovin juhtida tähelepanu Baskimaal ajalehe *Egunkaria* kallal toime pandud kuritarvitamisele ja selle vastu valjuhäälselt sõna võtta. 2003. aastal pandi see ajaleht Hispaania õigusakte ja põhiseadust täielikult rikkudes kinni, kiusates taga keelelist ja kultuurilist vähemust ning üritades baski keelt segamini ajada terrorismiga, millele enamik baske on vastu. Ajakirjanikelt ja lugejatelt võeti võimalus oma kõige põhilisemale õigusele. Seitse aastat hiljem on seda öeldud ka kohtuotsuses.

Selle aja jooksul ja pärast kohtuotsust on komisjon ja Euroopa vaid vaikinud. Selline käitumine lihtsustab taas meelevaldset tegevust. Sellepärast, lugupeetud volinik, peab teie tegevus olema ettenägemavam ja julgem, et Euroopa oleks oma rollis aluslepingute täitmise järelevalvajana usutav.

Nagu me täna nägime, rikutakse aluslepingut ja õigusakte Euroopas järjekindlalt. Seepärast palun, et näeksite asju rohkem ette.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõik tänased sõnavõttud on näidanud, et ajakirjandusvabadus ja sõnavabadus on meie ühiskonnas siin, Euroopas, ja ma olen kindel, et ka mujal maailmas äärmiselt olulised.

Arvan siiski, et on olemas kohustus, mis läheb nende vabadustega vastuollu, nimelt kohustus kaitsta ka nende inimeste õigusi, kellest kirjutatakse. Meedial on tänapäeval uskumatu võim, eelkõige moodsa tehnoloogia tõttu. Meie ülesanne on arvestada ka nendega, kellest meedia räägib.

Seda tasakaalu ei ole kerge leida, kuid me peame selle ülesandega tegelema ja haarama härjal sarvist. Võime seda teha asjakohase õiguskindluse abil, mida saame pakkuda meie Euroopa Parlamendis ja mida saavad pakkuda Euroopa institutsioonid ning mille saab seejärel liikmesriikidele edasi kanda.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Enda ideede ja seisukohtade väljendamine teiste õigusi ja väarikust kahjustamata on üks demokraatlike ühiskondade põhivabadusi.

Kahjuks ei kohtle väidetavalt vaba meedia erakondi ja poliitikuid siiski alati samal moel. Lugupeetud kolleegid, me teame seda ju omast käest, sest meedias kajastatakse väga vähe seda, mida me siin parlamendis teeme.

Vaatamata kitsarinnaliste ja suletud vasakpoolsete süüdistustele on Itaalias ajakirjandusvabadus tagatud kohaliku ja üleriigilise meedia hämmastava üleküllusega. Need, kes ütlevad, et peaminister kontrollib tema perekonnale kuuluvat meediat, nagu ise tahab, valetavad, ja nad teavad seda. Olen üllatunud, et õigusekspertidest parlamendiliikmed võivad süüdistada Itaalia valitsust Rooma lepingu ja võib-olla isegi Lissaboni lepingu rikkumises, kuid ei kasuta peamist vahendit, mida sellise rikkumise vastu saab kasutada – pöördumist Euroopa Liidu õigusasutuste poole.

Arvan, et Euroopa Liit peaks moodustama sõltumatu eetikakomitee, et kehtestada kõigis 27 liikmesriigis ühesugune ajakirjandusvabadus, sulgedes sellega lõplikult nende suu, kes kaubitsevad olematu tõega.

Neelie Kroes, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Mind on elu jooksul kritiseeritud päris paljude asjade pärast, aga mitte kunagi kire puudumise pärast, nii et see oli nüüd esimene kord.

Olen siiski kõikide teie sõnavõttude eest tänulik. Ma tean, et sõnavõttude arvu poolest tegin ära presidendi täna hommikusele kõnele liidu olukorra kohta. Täna õhtul on peetud nii palju kõnesid ja ma olen nende eest veel kord tänulik.

Ma kuulasin teie kõnesid. Tegemist on tõesti sõnavabadusega ja mul on hea meel olla ning mul on hea meel olla parlamendis, kus mitte ainult ei pooldata sõnavabadust väljaspool, vaid kaitstakse seda ka endi juures.

Niisiis on meil tõesti väga palju ühist. Mitte ainult komisjon, vaid me mõlemad oleme asutamislepingu täitmise järelevalvajad, seega on väga õige, et peame siin seda arutelu ja oleme üksteisega üsna otsekohe sedele suhtes, mis peaks kaalul olema.

Ja ikkagi ei suutnud ma paljude parlamendiliikmete tänaseid sõnavõtte kuulades jätta imestamata, millised on need „suurem osa riike”, mida te väidate end kõige paremini tundvat. Tõepoolest, üks punkt, mis mind väga liigutab, on see, et suur osa parlamendiliikmeid on noortest demokraatlikest riikidest. Ma pean seda hoiatuseks.

Te olete võidelnud sõnavabaduse eest ja te olete võidelnud massiteabevahendite mitmekesisuse eest ning me kõik peaksime olema õppinud, et neid asju ei saa võtta enesestmõistetavalt, vaid neid tuleb kaitsta. Kui see ei ole kirk, siis ma võtaksin pärast seda istungit teiega klaasikese ja püüaksin aru saada, milline on teie arusaam kirest.

Lisaks tahaksin rõhutada, et Sofia in 't Veldi öeldu on tõepoolest tõsi. Olen selles küsimuses tõeliselt avameelne ja ma olen selle üle uhke. See ei tähenda, et alati on võimalik teha kõike täielikult nii, nagu ise tahaks, sest me tõepoolest püüame teada saada, mis on Euroopale parim ja milline on parim viis edasiminekuks.

Tänaõhtuse arutelu lõpetuseks soovib komisjon meelde tuletada, et ELi lepingu uue artikli 2 esimeses lauses on loetletud väärtused, millel liit rajaneb ning mida liikmesriigid peavad austama ja edendama. Need on inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine.

EL ja liikmesriigid peavad neid väärtusi järgima. Olen täiesti kindel, et kellelgi siin täiskogu istungil ei ole midagi selle loetelu vastu – vastasel juhul ei oleks te selle parlamendi liikmed –, ning nimetatud artikli esimeses lauses esitatud loetelu ei ole ainult deklaratiivne, vaid hõlmab ka kaht konkreetset aspekti.

Esiteks on nende väärtuste austamine ja kohustus edendada neid väärtusi ühiselt ELi tasandil kaks ELiga ühinemise tingimust, nagu on sätestatud ELi lepingu artiklis 49. Nagu ka keegi teist mainis: kui me hindame, kas liikmeks saada sooviv riik suudab perekonnaga ühineda, peavad neid tingimusi järgima ka teised, kes on juba pereliikmeks saanud.

Teiseks võib nende väärtuste rikkumise tõttu algatada artiklis 7 ette nähtud hoiatuste ja karistuste kohaldamise menetluse.

Väärtuste loetelu toimivus reaalses elus selgitab selle nipsisõnalisust. Loetletud on kõige tähtsamad alusväärtused koos korralikult sõnastatud õigusliku sisuga. Vastupidi sellele selgitatakse artikli 2 teises lauses Euroopa mudelile iseloomulikke jooni – need on pluralism, mittediskrimineerimine, sallivus, õiglus, solidaarsus ning naiste ja meeste võrdõiguslikkus. Need tunnusjooned aitavad nimetatud väärtusi kohaldada ja tõlgendada.

Oleks keeruline, kui artiklis 2 loetletud väärtused oleksid täna esile tõstetud sündmuste tõttu otseses ohus. Ma ei arva, et neil olukordadel on piiriülesed mõõtmed, mis õigustaksid praegu ükskõik millist meie sekkumist.

Komisjon ja eelkõige mina kui asepresident, kes vastutab digitaalarengu tegevuskava ja meedia eest, jääme valvsaks ning kaitseme ajakirjandusvabadust, massiteabevahendite mitmekesisust, ajakirjanike õigust kaitsta oma allikate konfidentsiaalsust ning meedia võimekust uurida korrupsiooni ja võimu kuritarvitamist.

Pea kvaliteetset ja uurivat ajakirjandust, trükimeediat ja uudiseid edastavat meediat Euroopa poliitilise kultuuri ja demokraatia oluliseks tunnusjooneks.

Lubage mul lõpetuseks öelda, et ootan huviga teie raportööri raportit, mida Ivo Belet mainis. Olen teie raportiga seotud sündmustest hästi teadlik, mul on selle raporti üle hea meel ja ma ootan põnevusega tulemusi.

Kokkuvõtteks kinnitan, et kuulasin teid kõiki hoolikalt ja kui ma arutan oma kolleegidega järgmisi samme, olen valmis teiega seda arutelu jätkamata. Seega jään ootama siia naasmist ja arutelu jätkamist.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Sellega on päevakorrapunkti käsitus lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Carlo Casini (PPE), kirjalikult. – (IT) Massiteabevahendite vabadus ei kuulu arutamisele ning demokraatlikus süsteemis ei saa keegi vaidlustada seda, et meedia peab olema sõltumatu ja mitmekesine.

Sellises infoühiskonnas nagu meie oma saab üha selgemaks, et sõltumatus ei tähenda igasuguste reeglite puudumist ja et mitmekesisus ei ole piisav väärtus. Meedia võim infoühiskonnas on tegelikult avalik võim, mida Montesquieu oleks püüdnud tasakaalustada teiste võimudega – seadusandliku, täidesaatva ja kohtuvõimuga –, kui ta oleks elanud tänapäeval. Ka need kolm traditsioonilist võimu peavad olema sõltumatud, kuid nende vahel on kehtestatud piirid. Nii palju kui mina aru saan, ei ole seda probleemi sügavuti uuritud.

Esitan ainult kaks märkust. Ajakirjanike õigus vabadusele on inimõigus, mis on vähemalt võrdne iga kodaniku õigusega väärikusele ja eraelu puutumatusse. Seega on olemas kohustus kontrollida ja leida tasakaal. Kohtuvõim peab olema läbipaistev, kuid mõningad uurimised peavad algetapis olema täiesti salajased, et tõde õigluse ja kokkuvõttes üldsuse huvides välja selgitada. Mulle tundub, et meie aruteludes jäetakse need kaks asjaolu alati tähelepanuta. Sõna võttes olen püüdnud jätta neist mingitki jälge.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Arvan, et ei leidu ühtegi Euroopa Parlamendi liiget, kes seaks kahtluse alla vajaduse sõnavabaduse ja vaba ajakirjanduse järele. Lõppude lõpuks on tegemist põhiõigusega, mis on talletatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (artiklis 11). Tahaksin öelda ka seda, et alates eelmisest aastast on olemas mitteametlik Euroopa ajakirjandusvabaduse harta, millele komisjon on oma heakskiidu andnud ning milles ajakirjanikud nõuavad, et Euroopa riikide valitsused peaksid kinni nende ja nende töö kaitsmise põhimõtetest, mis ulatuvad tsensuuri keelustamisest ajakirjanike isikliku kaitse tagamiseni. Minu arvates on see siiski ainult üks probleemi külge. Teine külge on meedia üha kasvav jõhker jõud, üleüldine põhiliste eetikanormide eiramine ajakirjanike

poolt, nende puuduv vastutus vabalt välja öeldud sõnade eest ja nende pseudosõltumatus, mis on kindlaks määratud meediaparunite rahaliste ja poliitiliste huvidega. Tšehhis kuulub peaaegu kogu ajakirjandus – piirkondlikust üleriigiliseni – välismaistele kontsernidele, kes mehkeldavad süümeepiinu tundmata oma meedia kaudu riigi poliitikas. Kas see huvitab ühtegi pädevat isikut ELis? Ma kahtlen selles. Me jätkame vaid uhkete loosungite ja väljendite pildumist, samas kui tegelik elu kulgeb omasoodu.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Kokkuvõttes on sõnavabadusest ja ajakirjandusvabadusest liigagi palju räägitud ja kirjutatud. Enamik parlamendiliikmeid toetab demokraatlikke väärtusi ning igapäevase võimalust öelda sõna sekka probleemide ja neid probleeme põhjustavate inimeste kohta. On siiski juhtumeid, kus ajakirjanikud unustavad odavat skandaali taga ajades kutse-eesitika. Siis on veel juhtumeid, kus ajakirjanikud on tasu eest valmis laimama ja sekkuvad jämedalt teiste inimeste isiklikku ellu. Me ei pea arutama mitte ainult juhtumeid, kus ajakirjandusele on survet avaldatud, vaid ka iga üksikisiku vastutust laimamise ja mustamise korral. On olemas üks vene vanasõna: „Surmast on hullem ainult hea nime kaotamine.” Tänapäeval on see paljude jaoks tähtsaim põhimõte. Seepärast teen ma mõiste „ajakirjanik” kohta järgmised ettepanekud: 1) ajakirjaniku nimetust tohiks kanda ainult need, kes ei ole seda väärikat kutsumust määrinud sellega, et on kasutanud tõe mittevastavaid materjale, mille eest on maksnud kolmandad isikud; 2) mõelda välja nimetus nende inimeste kohta, kes tegevad laimava suhtekorraldusega; 3) rõhutada, et sõnavabadus ei tähenda vabadust häbistada ja laimata; 4) ajakirjanikud peavad olema väärilised kuuluma neljanda võimu ridadesse. Vastasel juhul on kõik resolutsioonid ja raportid ajakirjandusvabaduse teemal puhas farss.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Liidus on tavaline rääkida palju vabadusest. Kuid tegelikkus on kahjuks üpris teistsugune. Sõnavabadus ja eelkõige ajakirjandusvabadus on ohus ning eksisteerivad peagi ainult paberil.

Näiteks Saksamaal on *keskpanga* nõukogu liikme Thilo Sarrazini avaldused moslemi sisserändajate suutmatuse kohta lõimuda põhjustanud poliitiliselt korrektsete voorusevalvurite kampaania, kuigi enamik sakslase Sarrazini öeldust vastab tõe ning seda kinnitavad statistika ja tähelepanekud igapäevaelust. Inimesed lähevad isegi nii kaugele, et nõuavad selle sotsiaaldemokraadi vabastamist ametist. Nii et kui keegi väljendab ebasoovitavat arvamust, põrmustatakse tema olemasolu – seda käitumisvormi oleme tegelikult harjunud nägema diktatuuride puhul.

Euroopa Liidus on ka muid suuri ohte sõna- ja ajakirjandusvabadusele ning nende eesotsas on nn põhiõiguste amet: sisserändajate kohta tohib esitada vaid positiivseid aruandeid ning sellistest probleemidest nagu varjupaigamenetluse kuritarvitamine või mittekodanike sooritatud kuriteod tuleks võimalust mööda vaikida, sest need on vastuolus meedias kirjeldatud mitmekultuurilise idülliga. Kui nagu Rootsis keeldub eraõiguslik teleringhäälinguorganisatsioon valimisperioodil üle kandmast parempoolse demokraatliku erakonna reklaami, tuues põhjenduseks väidetavalt moslemivastase sõnumi, siis pole tegemist mitte ainult enesetsensuuriga, vaid ka valimiste manipuleerimisega.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Vaba, mitmekesine ja sõltumatu ajakirjandus on demokraatliku ühiskonna põhiosa. 2010. aastal kehtivad Rumeenia meedia kohta piirangud, mille on põhjustanud ebasoodne majanduskliima. Selles riigis on vaenulik suhtumine ajakirjanikesse ja meelega tekitatud ebatäpsused jõudnud valitsuse poliitikasse. Praeguse majanduskriisi tulemusel on koondatud enam kui 4000 meediatöötajat, mitukümmend toimetust on suletud ja reklaamieelarved on kokku kuivanud. Kõik need

tegurid on muutnud meedia poliitilisele ja majanduslikule survele vastuvõtlikuks. Eelarvamused ja erapooletuse puudumine on vähendanud üldsuse usaldust ajakirjanduse vastu. Võttes arvesse, et kõiki Euroopa ajakirjandusvaldkonna eeskirju, milles on sätestatud austus sõna- ja teabevabaduse vastu, ei kohaldata nõuetekohaselt, kutsun liikmesriike ja komisjoni üles seda teemat põhjalikumalt jälgima.

Emil Stoyanov (PPE), kirjalikult. – (BG) Tänan raportööri hea töö eest raportiga, milles tõstatatakse ülimalt olulised küsimused seoses Euroopa institutsioonide töö ja meediaga. Suhted Euroopa Parlamendi ja meedia vahel on alati olnud väga keerulised ning on väga tähtis leida neis suhetes selline tasakaal, et mõlemad pooled saaksid oma tööd tõhusalt teha. Tänan Morten Løkkegaardi ja tema kolleege kultuuri- ja hariduskomisjonist, et nad võtsid vastu minu kaks ettepanekut: ühe Brüsselis asuvate ajakirjanike akrediteerimise lihtsustamise kohta (lõige 24) ja teise selle kohta, kui tähtsad on eraõiguslikud raadio- ja teleringhäälinguorganisatsioonid, kes koos avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonidega on ELi uudiste kajastamisel peamine allikas ning kes võivad aidata kaasa teabevoore arengule Euroopas (lõige 26), muutes teabe kodanikele kättesaadavamaks. Arvan, et Euroopa institutsioonidel on vaja veel tööd teha, et lihtsustada Brüsselis asuvate ajakirjanike akrediteerimist ning soodustada paremat koostööd avalik-õiguslike ja eraõiguslike raadio- ja teleringhäälinguorganisatsioonide vahel. See võimaldab meil suurendada osa Euroopa kodanike teadlikkust Euroopa institutsioonide tööst ja tegevusvaldkondadest. Tänan teid tähelepanu eest.

17. Samasooliste abielupaaride või tsiviilpartnerluse sõlminud paaride diskrimineerimine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu järgmistel teemadel:

– suuliselt vastatav küsimus samasooliste abielus või tsiviilpartnerluses elavate paaride diskrimineerimise kohta, mille esitasid komisjonile Cornelis de Jong ja Eva-Britt Svensson Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni nimel, Marije Cornelissen, Raül Romeva i Rueda ja Ulrike Lunacek Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel ning Michael Cashman, Britta Thomsen, Sophia in 't Veld ja Sirpa Pietikäinen (O-0081/2010 – B7-0451/2010);

– suuliselt vastatav küsimus samasooliste paaride abielude ja tsiviilpartnerluste vastastikuse tunnustamise kohta, mille esitasid komisjonile Claude Moraes, Michael Cashman ja Monika Flašíková Beňová sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel (O-0117/2010 – B7-0459/2010);

– suuliselt vastatav küsimus samasooliste paaride diskrimineerimise, liikumisvabaduse, homo-, bi- ja transseksuaalide õiguste ning ELi tegevuskava kohta, mille esitasid komisjonile Sophia in 't Veld, Renate Weber, Niccolò Rinaldi, Sarah Ludford, Sonia Alfano, Cecilia Wikström, Alexander Alvaro ja Gianni Vattimo Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel (O-0118/2010 – B7-0460/2010).

Cornelis de Jong, esitaja. – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Mina ja minu partner oleme koos elanud üle 21 aasta. Hiljuti kasutasime Hollandis loodud võimalust lasta meie partnerlus ametlikult registreerida. See tähendab, et Hollandis on meil täpselt samad õigused nagu abielus olevatel heteroseksuaalsetel paaridel. Muuseas, me oleksime võinud valida ka abielu, sest ka see võimalus on samasoolistel paaridel Hollandis olemas.

Oletagem, et ma otsustan tööle minna Poolasse ja et mu partner tuleb koos minuga. Sel juhul ei käsitataks meid enam paarina, sest Poola ei ole samasooliste partnerlust veel tunnustanud. Teisisõnu, kui me kasutaksime Euroopa Liidus kehtivat töötajate vaba liikumise õigust, tähendaks see meie jaoks mitmete põhiõiguste kaotamist, näiteks seoses sotsiaalkindlustuse ja pensionidega. Kui abielus olevad heteroseksuaalsed paarid saavad oma staatuse lihtsalt säilitada, siis samasoolised paarid seda teha ei saa. Seega on vaba liikumise õigus piiratud. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon ei väida, et komisjon peaks esitama ettepanekud perekonnaõiguse ühtlustamiseks selles valdkonnas. See küsimus on liikmesriikide otsustada. Me palume komisjonil hoopis esitada ettepanekud tagamaks, et töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate õigused, mis on seotud liikumisvabadusega, oleksid kõigi jaoks ühesugused.

Praegu näib komisjon olevat selliste ettepanekute väljatöötamise suhtes pehmelts öeldes kõhkleva seisukohal. See oligi põhjus, miks me koos kolleegidega otsustasime tänaõhtust arutelu taotleda. Ma loodan siiralt, et volinik saab meile kinnitada, et midagi võetakse selles küsimuses kiiresti ette ning et näiteks sotsiaalkindlustuse ja pensionide valdkonnas on teise liikmesriiki elama asuval paaridel ühesugused õigused olenemata sellest, kas tegemist on homoseksuaalse või heteroseksuaalse paariga.

Marije Cornelissen, *esitaja*. – (NL) Austatud juhataja! Euroopa kodanike vaba liikumine on Euroopa Liidu põhiväärtus. On vastuvõetamatu, et seda väärtust ei ole võimalik kasutada suurel hulgal inimestel: samasoolistel abielus olevatel või partnerluses elavatel inimestel, kelle suhet ei tunnustata paljudes Euroopa Liidu riikides. See ei ole väike tehniline probleem, vaid puudutab kõige tähtsamaid asju inimese elus. Kas ma saan mulle armsad inimesed ja oma väikesed lapsed kaasa võtta, kui lähen tööle teise riiki? Kas minu armastatul on minu äkilise surma korral õigus pensionile või toetusele? See teema on veelgi laiem.

Volinik Reding, kujutlege, et te olete olnud mõne naisega aastaid väga õnnelikus abielus. Te lähete koos Itaaliasse või Kreekasse, kus te olete leidnud väga hea töö. Paar aastat läheb kõik väga hästi, kuid siis juhtub katastroof. Teie armastatud partner satub liiklusõnnetusse ja saab nüüd intensiivravi. Võib juhtuda, et te ei saa teha oma elukaaslast puudutavaid otsuseid, te ei saa isegi tema juures olla ja tema kätt hoida, sest näiteks Itaalias loetakse, et te olete tema suhtes eikeegi ja teil ei ole temaga mingit pistmist.

Austatud juhataja! Mul on hea meel, et üha enam riike lubab samasoolistel paaridel abielluda või sõlmida tsiviilpartnerluse ning kümned tuhanded inimesed on seda võimalust juba kasutanud ja nende arv kasvab pidevalt. Kahjuks on osa liikmesriike maha jäänud. Minu arvates on see kahetsusväärne, kuid meie, Euroopa Parlament, ei saa sundida neid teistele järele jõudma. Küll aga on meil võimalik nõuda tunnustamist, nii et kõik Euroopa Liidu kodanikud saaksid liikumisvabadust tõepoolest kasutada.

Ma paluksin volinik Redingil rääkida, kuidas ta kavatseb meiega koostööd teha, et muuta see reaalsuseks.

Michael Cashman, *esitaja*. – Lugupeetud juhataja! Volinik Reding on eeskujulikult võidelnud diskrimineerimise tõkestamise eest. Need kaks sõnavõttu, mida ta täna kuulis, on äärmiselt huvitavad.

Nagu kolleeg de Jong, olen minagi homoseksuaalne mees, kes on tsiviilpartnerluses elanud 27 aastat, kusjuures riik on seda suhet tunnustanud viis aastat.

Nagu enne juba märgiti – kui ma satuksin Itaalias puhkusel viibides õnnetusse, ei oleks mu elukaaslasel isegi mitte õigust otsustada, kas mind tuleks masinate abil elus hoida või mitte.

Just sellistest, väga eraelulistest ja isiklikest põhilistest õigustest on meid puhtalt eelarvamuste tõttu ilma jäetud. On neid, kes ütlevad, et teise liikmesriigi tsiviilõiguse ja teises riigis saadud ning seal tunnustatud ja jõustatud kodanikuõiguste vastastikune tunnustamine ja järgimine kahjustaks liikmesriikide pädevust abielude küsimuses.

See on täielik jama. Ma kardan, et selle argumendi on välja mõelnud need, kes sooviksid leida ükskõik millist ettekäänat, et mitte tagada võrdsust.

Viis liikmesriiki tunnustavad samasooliste abielu. Kaksteist liikmesriiki tunnustavad tsiviilpartnerlust. Kümme liikmesriiki 27st jäävad sellest suurepärasest sallivuse, võrdõiguslikkuse ja mõistmise ringist välja.

Volinik, teie ülesanne on – ja ma tean, et te võtate endale selle ülesande – veenda neid liikmesriike sellesse sallivuse ja mõistmise ringi astuma. Siis on meil tõepoolest vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – mitte ainult osa, vaid kõigi jaoks, sõltumata seksuaalsest sättumusest, soost või soolisest identiteedist.

Poliitikas on nii lihtne juhinduda avalikust arvamusest. Kõige raskem on avalikku arvamust suunata ja eelarvamusi ümber lükata. Kui Euroopa Parlament käitub õigesti ja kui ka teie, volinik, käitute õigesti, siis on meil tõepoolest võimalik Euroopa Liitu muuta ja teha inimeste elu paremaks, mitte ainult iseenda, vaid ka tulevaste põlvkondade jaoks.

Teie seisukohad olid kuulamisel ühemõttelised. Te ütlesite, et teie arvates tuleks ühes riigis omandatud õigusi järgida ka teistes riikides. Mul on siin tsitaat käepärast, aga ma tean, et ma ei pea teile seda meelde tuletama, sest te olete põhimõttekindel naine, kes astub vastu tagakiusamisele ja diskrimineerimisele.

Sophia in 't Veld, *esitaja*. – Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Ma vaatasin paar päeva tagasi kanalilt BBC World dokumentaalfilmi mõningate Kaukaasia riikide kohta, kus on tavapärane, et mehed käivad endale pruute varastamas. Kui mees silmab mõnd kena tüdrukut, siis ta röövib selle, viib oma koju, vägistab ta ja teeb temast oma abikaasa. Muidugi on selliste tüdrukute perekonnad sellele väga vastu, sest nende arvates ei peaks sellist otsust saama teha mees, vaid tüdruku isa on see, kes võib otsustada oma tütre meheleandmise.

See oli südantlõhestav dokumentaalfilm. See oli šokeeriv. Miks? Sest meie arvates on partneri, mehe või naise valimine kõige isiklikum ja intiimsem valik, mille inimene elus teeb. See ei ole mehe, isa, venna – ega kindlasti mitte riigi – määrata, kellega inimene tohib või ei tohi oma elu jagada.

Ajaloo on olnud ja tänini on veel riike, kus abielu musta- ja valgenahaliste inimeste vahel on keelatud. Veel üsna hiljuti ei olnud minu kodumaal abielu katoliiklase ja protestandi vahel lubatud – nii juhtus minu vanavanematega –, isegi kui nad armastasid teineteist. On konservatiivseid moslemeid, kelle arvates ei tohiks nende tütreid abielluda mittemoslemitega. Selliseid näiteid on palju ja meie arvates on see ülimalt šokeeriv. Ometi on Euroopa Liiduski veel riike, kus on keelatud samasooliste täiskasvanute vabatahtlik abielu.

Ma tean, et mõne inimese jaoks on täiesti uskumatu, et samasoolised inimesed võivad teineteist armastada, kuid see ei olegi siinkohal oluline. Oluline on see, et kõigil Euroopa Liidu kodanikel peaksid olema samad õigused. Euroopa Liidu ega liikmesriikide valitsuste asi ei ole otsustada isiklike suhete üle.

Euroopa Liidul puudub pädevus perekonnaõiguse valdkonnas, kuid nagu Michael Cashman äsja märkis, on viis riiki juba hõlmanud samasoolised paarid abielu reguleerivate õigusaktidega. Veel mitu riiki tunnustavad ühel või teisel moel partnerlust. Vähim, mida me peaksime Euroopa Liidus tegema, on tagada vastastikuse tunnustamise põhimõtte rakendamine. Me teeme seda moosi ja veini ja õlle puhul, miks me ei tee seda abielu ja suhete puhul?

Ma tahaksin paluda komisjonil asuda tegutsema, et tagada vastastikune tunnustamine nende liikmesriikide vahel, kus on juba lubatud abielu või mingit liiki registreeritud partnerlus, ja esitada meile kava selle kohta, kuidas me jõuame olukorda, kus selliseid suhteid tunnustatakse kõikjal.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! On selge, et Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigus kolida vabalt teise liikmesriiki ja seal elada on Euroopa Liidu üks nurgakive. See ei ole üksnes põhiõigus, vaid ka isiklik õigus.

Aluslepingu artikkel 21 on väga selge ja jõustab selle õiguse. Diskrimineerimise, sealhulgas seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimise keeld on Euroopa Liidu üks aluseid ja seda kinnitatakse ka ühe teise dokumendi artiklis 21, nimelt põhiõiguste hartas.

Direktiiv on samasooliste paaride olukorda märkimisväärselt parandanud. Ma tahaksin Euroopa Parlamenti tänada, sest see oli just parlament, kes selle läbi surus. Euroopa Liidu õigusaktis on esmakordselt ette nähtud nii samasooliste kui ka erisooliste paaride õigus Euroopa Liidu piires vabalt liikuda ja elada.

Samas on ilmne, et kui inimestel on õigus vabalt teistesse liikmesriikidesse kolida ja seal elada, siis peavad neil oma teises elukohas olema samad õigused, mis neil on oma esimeses elukohas. Nagu juba öeldud, on liikmesriikidel õigus otsustada, kas nad sätestavad oma õiguskorras registreeritud partnerluse, kuid me näeme, et üha rohkem liikmesriike liigub samasooliste inimeste abielude tunnustamise või lubamise poole.

See direktiiv on väga nüüdisaegne, sest ei tee vahet samasoolistel ja erisoolistel paaridel. Tegelikult on direktiiv selles küsimuses neutraalne. See lubab kirjeldatud olukordi ning võimaldab paaridel end väljendada ja seda õigust kasutada. Selles mõttes ei ole seda direktiivi vaja muuta.

Direktiivi rakendamine praktikas on aga hoopis teine asi. Probleemiks ei ole direktiiv ise, vaid pigem selle tõlgendamine. Komisjoni jaoks on väga selge, et direktiivi kohaldamisel tuleb täielikult austada põhimõtet, mis keelab diskrimineerimise seksuaalse sättumuse alusel.

Komisjon peab tagama Euroopa Liidu õiguse nõuetekohase kohaldamise. See tähendab, et komisjon peab jälgima, kas kõnealust direktiivi kohaldades järgivad liikmesriigid põhiõigusi, sealhulgas seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimise keeldu – harta teada-tuntud artiklit 21.

Komisjoni jaoks on väga tähtis, et kõrvaldataks takistused, mis piiravad liikumisvabadust ja elukoha valimise õigust, ning ta kavatseb jätkata koostööd liikmesriikidega, et tagada direktiivi nõuetekohane kohaldamine.

Te teate, et komisjon on vastu võtnud suunised direktiivi paremaks ülevõtmiseks. Suunised on olemas juba 2009. aasta juulist ja me jälgime nüüd, kuidas liikmesriigid neid praktikas rakendavad.

Komisjon väljendab heameelt Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti aruande üle, mis käsitleb diskrimineerimist homfoobia ja seksuaalse sättumuse alusel. See aruanne (mis koostati Euroopa Parlamendi taotlusele) sisaldab põhjalikke ja olulisi andmeid homoseksuaalide, biseksuaalide ja transseksuaalide inimõiguste kohta.

Sellised andmed on vajalikud ning ma olen palunud ametil süvendada uurimistööd selles valdkonnas – nagu ma 18. mail, rahvusvahelisel homfoobiaavastasel päeval avalikult teatasin –, sest me peame teadma, mis liikmesriikides tegelikult toimub. Eelseisvas harta kohaldamise aastaaruandes, mis esitatakse novembris, käsitletakse diskrimineerimist ja homfoobiat. Võite olla kindlad, et ma kavatsen aluslepinguga komisjonile usaldatud volituste raames sihikindlalt tegutseda.

Te mõistate kindlasti, et mõne liikmesriigi jaoks on tegemist väga tundliku poliitilise ja sotsiaalse küsimusega, sest Euroopas ei mõisteta asju ühtemoodi. Kuid asjaolu, et üha enam liikmesriike tunnustab või on seadusega lubanud abielud, mille puhul partnerite seksuaalne sättumus ei oma tähtsust, on siiski väga hea märk.

Me peame edasi liikuma sammhaaval. Me peame eelkõige oma suuniste alusel veenma liikmesriike neid reegleid aktsepteerima. Paljude jaoks on see väga uudne ja väga ebataoline. Mõne jaoks on see väga šokeeriv. Me peame edasi liikuma ettevaatlikult, sest me ei taha tegutseda liiga karmilt. Ma usun, et kõik need, kes siin oma kogemustest ja oma südame põhjast sõna võtsid, saavad sellest aru.

Seda öeldes ei pea ma silmas põhiväärtusi, sest need ei ole küsimuse all, vaid seda, et me peame vastupanu osutavaid liikmesriikide veenma samm-sammult neid üldisi reegleid aktsepteerima. Me ei taha, et inimesed hakkaksid võitlema samasooliste abielude, õiguste tunnustamise ja mittediskrimineerimise vastu.

Uurigem aruande põhjalikke andmeid selle kohta, kuidas need asjad eri liikmesriikides ja liikmesriikide eri piirkondades korraldatud on. Ma ei taha, et keegi kahtleks põhialustes – vaba liikumise õiguses, mis ei sõltu seksuaalsest sättumusest ega etnilisest kuuluvusest. Me viime need õigused sammhaaval ellu. See teema ei lähe päevakorrast maha.

Mõni parlamendiliige rääkis väga isiklikest kogemustest ja ma tänan neid. Minu jaoks on väga oluline tunnetada selle küsimuse tundlikku olemust; tegemist ei ole ainult põhimõttelise küsimusega, vaid see puudutab inimeste isiklikku elu. Tänan teid! Olen kindel, et üheskoos suudame olukorda eelseisvatel kuudel ja aastatel muuta.

Salvatore Iacolino, *fraktsiooni PPE nimel*. – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Ma kuulasin huviga neid, kes võtsid sõna sel teemal, küsimuses, mis on kindlasti iselaadne ja eriline.

Erinevalt varasemast arutelust, kus me peatusime pikalt teemal, mida on liiga kaua arutatud ja milles on vähe sisu – sõnavabadusel Euroopas –, on praegune küsimus kahtlemata aktuaalne ja konkreetne.

Ma märgiksin, et mõni aeg tagasi, kui võeti vastu Stockholmi programmi puudutav resolutsioon, ei kiidetud parlamendikomisjonis heaks üht muudatusettepanekut, mis oli oma olemuselt sarnane küsimusega, mida me täna arutame. See juhtus ilmselt seetõttu, et Euroopa Komisjoni seisukoht resolutsiooni teksti suhtes – nimelt et austada tuleks iga liikmesriigi rahvuslikku identiteeti ja tundlikkust – oli sama, mida Euroopa Kohus hiljuti ühe konkreetse juhtumiga seoses väljendas ja mille kohaselt ei ole samasooliste paaride abielu keelamise puhul tegemist õiguste rikkumisega.

Mina isiklikult leian, et teatavad olulised seisukohad peaksid olema kaitstud, sest kõike, mis puudutab inimese eraelu, tuleks tõepoolest kaitsta, kuid samal ajal peame pöörama tähelepanu sellele, mida volinik Reding äsja ütles, nimelt et üleminek peab olema järkjärguline ja koosnema väikestest konkreetsetest sammudest tunnustamine poole.

On tehtud palju edusamme, kuid me ei saa eirata arusaama perekonnast, mis meie arvates on loomulik, koosneb mehest ja naisest ning sigitab lapsi, vastandina teisele mudelile, mida me küll arvestame, ent mida suurem osa Euroopa Ühendusest ka tänapäeval perekonnaks ei pea.

Monika Flašíková Beňová, *fraktsiooni S&D nimel.* – (SK) Ma kuulasin teie sõnavõttu väga tähelepanelikult ning tahaksin tõepoolest kiita teie delikaatset sõnavalikut ja öelda järgmist, ehk ainult kolleeg Iacolino valgustamiseks: asi ei ole selles, nagu tahaks Euroopa Parlament kehtestada või sundida rahvusriike kehtestama registreeritud partnerluste võimalust. Me räägime hoopis teisest asjast – me räägime sallivusest ja sellest, et enamik vastuvõtvaid liikmesriike ei tunnista samasooliste kodanike vahel seaduslikult – ma rõhutan sõna „seaduslikult” – vormistatud abielu või registreeritud partnerlust. Kõik märgid näitavad, et see tähendab vastuolu direktiiviga, mis käsitleb vaba liikumise õigust.

Esmapilgul näib tegemist olevat tehnilis-õigusliku probleemiga, sest direktiivi määratluse kohaselt on Euroopa Liidu kodaniku pereliikmeks abikaasa või partner, kellega kodanik on sõlminud registreeritud partnerluse.

Esimene probleem seisneb asjaolus, et registreeritud partnerite vaba liikumine sõltub sellest, kas vastuvõtva riigi õigusaktide järgi loetakse registreeritud partnerlust abieluga võrdväärseks. Kui ei, siis ei rakendata direktiivi täielikult ja sellega piiratakse partnerite põhilisi inimõigusi.

Teine probleem on järjekindluse puudumine küsimuses, kas mõiste „abikaasa” või „partner” hõlmab ka samast soost partnereid. Vaatamata Euroopa Parlamendi jõupingutustele ei ole komisjon seda segadust direktiivis lahendanud. Siin kerkibki esile tegelik küsimus. See, mis näib olevat õiguslikku ja halduslikku laadi probleem, on tegelikult – nagu te ise märkisite – poliitilise tahte küsimus.

Ma tahaksin uskuda, et komisjon tõlgendab enamiku fraktsioonide selget sõnumit õigesti, sest Stockholmi programmi rakendamise tegevuskavaga seoses me juba lasime ühe võimaluse kaotsi – või õieti lasi komisjon selle võimaluse kaotsi –, kuid ma loodan, et komisjon tegutseb võimalikult kiiresti ja astub samme kogu potentsiaalse ebaselguse kõrvaldamiseks, mis põhjustab praegu diskrimineerimist ja mille tõttu ei järgita inimõigusi käsitlevate Euroopa õigusaktide mõtet.

Sarah Ludford, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja, sellel arutelul on mõningaid ühisjooni meie tänase varasema aruteluga, milles käsitleti romide väljasaatmist Prantsusmaalt ja enne seda Itaaliast. Euroopa Liidu aluslepingutes ja õigusaktides on kehtestatud suurepärased põhimõtted – mittediskrimineerimine, võrdõiguslikkus, vähemuste õigused, inimväärikus, õigus perekonnaelule ja vaba liikumise õigus –, kuid nende rakendamine liikmesriikides jätab palju soovida ega vasta neile väärtustele ja eesmärkidele. Probleem on selles, et komisjon kui asutamislepingute täitmise valvekoer ja järelevalvaja on liikmesriikide vastutuselevõtmisel liiga sageli kõhklev, isegi kui tegemist on raskete ja väga raskete rikkumistega.

Mul on au esindada Londonit – minu arvates üht Euroopa edumeelsemat piirkonda homoseksuaalide õiguste poolest. Ma ei väida, et minu kodulinn või isegi minu kodumaa

oleks vaba homofoobsetest eelarvamustest või homofoobsest diskrimineerimisest, sest samasooliste inimeste abielud ei ole meil veel lubatud, kuid me oleme teinud suuri edusamme. Ent kui minu valijad, kes on sõlminud tsiviilpartnerluse, reisivad või liiguvad ringi Euroopa Liidu teistes liikmesriikides, siis kaotavad nad oma õigused ja õigusliku staatuse – nagu viitasid ka eelkõnelejad – seoses pärimise, maksude ja sotsiaaltoetustega ning koguni õiguse olla käsitatud partnerina.

Valdkonnas, millega ma palju tegelen – Euroopa kriminaalõiguses –, rajaneb kogu süsteem piiriülese vastastikuse tunnustamise põhimõttel, s.t Euroopa Liidu teistes liikmesriikides tehtud seaduslike otsuste tunnustamisel ja rakendamisel. Miks siis ei saa tunnustada seaduslikke otsuseid partnerluse või abielu kohta, kui see valdkond on ometi veelgi täpsem kui moosi ja muude vidinate valdkond, millest rääkis minu sõber Sophie?

Seetõttu ei nõustu ma kogu lugupidamise juures asepresident Redingi arvamusega, et vaba liikumise direktiivi ei ole vaja muuta. Seda on vaja muuta ja sellest on vaja kõrvaldada liikmesriikide poolkaalutusõigus, mis võimaldab neil diskrimineerida samasoolisi partnereid või abikaasasid, kes liiguvad ühest liikmesriigist teise. Seetõttu tundub mulle, et komisjon peab tegutsema. Isegi kui nõustuda väitega, et tuleb ära oodata muutus ühiskonnas, on meil teatav kriitiline mass olemas. Meil on kriitiline mass liikmesriikide näol, kes seaduse alusel tunnustavad samasoolisi paare.

On aeg kehtestada mõnda teise Euroopa riiki kolivate samasooliste partnerite ühesugune kohtlemine. Ühest hiljutisest huvitavast Euroopa Inimõiguste Kohtu lahendist võis välja lugeda, et see kohus – Euroopa Nõukogu kohus – võib peagi hakata nõudma abielu lubamist samasooliste paaride puhul. Oleks ülimalt irooniline, kui Euroopa Liit jääks tegevusetuse tõttu Euroopa Nõukogu varju, ehkki me väidame, et meie enesemääratlemise standardid on Euroopa Nõukoguga võrreldes märksa eesrindlikumad.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Lugupeetud juhataja! Mina usun tõepoolest iga sõna, mida volinik ütles, ja ma ei kahtle, et tema isiklikult usub kõikide Euroopa kodanike vaba liikumise õiguste rakendamisse, olgu need kodanikud siis geid, lesbid, heteroseksuaalid või kes tahes ja olenemata sellest, kas nad on abielus või registreeritud partnerlussuhtes või elavad kuidagi teisiti.

Minu ja kõigi teiste täna sõna võtnute või vähemalt enamiku jaoks on probleemiks teie arvamus, et edasi tuleb liikuda sammhaaval ning et me peame panema liikmesriigid mõistma ja veenma neid eelarvamuste vastu tegutsema. Ma tean, et nii see on, kuid ma arvan ka, et kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides on kodanikud oma valitsusest kaugel ees.

Lubage mul rääkida teile selleaastasest EuroPride'i rongkäigust Varssavis, kus ma osalesin. Ma kõndisin koos umbes 20 000 inimesega – nende seas oli lesbid, geid, hetero-, bi- ja transseksuaale – mööda Varssavi peamisi tänavaid. Politsei surus äärmuslikud meeleavaldajad kaugemale, kuhu nad kuuluvadki, ning paljud heteroseksuaalsed kodanikud, näiteks naised, kes koos oma koertega rongkäiku majadest vaatasid, tervitasid meid ja ütlesid, et meie, lesbid ja geid, oleme ühiskonna keskmes ja kuulume põhivoolu. Need võrdsed õigused, mis on sätestatud põhiõigustes hartas, mida te õigesti tsiteerisite, on ette nähtud meie kõigi jaoks.

Nagu kolleeg Ludford ja paljud teised ütlesid, on vaja, et komisjon selle teemaga jätkaks, mitte ei ootaks, et liikmesriigid hakkaksid ehk aegamööda ühel heal päeval tegema seda, mida nad oma kodanike – iga kodaniku – jaoks peavad tegema.

Lubage mul tuua näide enda kohta. 17 aastat ei olnud mul oma kodumaal võimalik oma partneriga registreeritud partnerlust sõlmida; see võimalus loodi mõni kuu tagasi. Kui ma pean kolima teise riiki, näiteks Itaaliasse või Kreekasse, ei taha ma jälle oodata, kuni meie kooselu tunnustatakse, vaid et meil oleks rasketes olukordades võimalik öelda, et me oleme partnerid, me kuulume teineteisele ja tahame teineteise eest hoolitseda. Seega palun ma teil tegutseda. Euroopa Parlamendis on palju neid, kes tahaksid teiega selles koostööd teha.

Konrad Szymański, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Liikmesriigid kohaldavad direktiivi, mida siin on sageli mainitud, omaenda perekonnaõiguse põhimõtete kohaselt. On raske mõista, kuidas see võiks teisiti olla. Vastasel korral kahjustaksid nad oma suveräänsust perekonnaõiguse valdkonnas, ent nende suveräänsus on sätestatud aluslepingutes. Ma arvan, et komisjon võib seda kinnitada. Liikmesriigid, kes ei võimalda samasooliste partnerlust, ei saa tunnustada sellist partnerlust, mis on registreeritud teises liikmesriigis, ja selles ei ole midagi ebatavalist. Ma võiksin siin saalis samahästi nõuda, et Rootsis või Suurbritannias olevate Poola kodanike suhtes kohaldataks Poola või Iiri õigusakte, mis käsitlevad aborte. Meie arvates ei ole sellistes küsimustes mingit vastastikkust, ja ma ei usu, et keegi siin seda nõuaks. Lisaks on viide inimõiguste kaitsmise Euroopa süsteemile erakordselt kohatu argument. Strasbourgis asuva Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika järgi ei saa samasooliste inimeste partnerluse õiguslikust tunnustamisest keeldumist pidada diskrimineerimiseks, rääkimata samasooliste inimeste abielu tunnustamisest. Seetõttu on kogu see arutelu taas kord täielik ajaraiskamine.

Eva-Britt Svensson, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (SV) Austatud juhataja, ma tahaksin kolleeg Szymańskile öelda, et tegemist on siiski diskrimineerimisega. Volinik Reding rõhutas, et Euroopa Liidu nurgakivideks on vaba liikumine ja põhiõigused. Mis puudutab Euroopa Parlamenti, siis ma olen kindel, et enamik meist toetab iga sammu, mille eesmärk on tõkestada diskrimineerimist. See väärrib meie toetust.

Kas komisjonil ei ole ka viimane aeg võtta meetmeid, et tõkestada omavahel abielus olevate või tsiviilpartnerluse sõlminud samasooliste inimeste diskrimineerimist? See on asjakohane küsimus, sest Stockholmi programmis rõhutatakse, et vaba liikumise õigus peab kuuluma kõikidele kodanikele. Diskrimineerimise kõiki vorme tuleb vältida. Palun pange tähele, et see hõlmab ka diskrimineerimist seksuaalse sättumuse alusel.

Põhimõtted on head, kuid komisjoni Stockholmi programmi tegevuskavast ei leia me mingeid meetmeid, mis tagaksid abielus olevatele samasoolistele inimestele teistega võrdsed õigused. Samasoolised kodanikud, kes on sõlminud abielu riigis, kus see on lubatud, ei saa enam kauem oodata. Neil peab olema õigus kolida teistesse liikmesriikidesse, ilma et neid vastuvõtva riigi kodanikega võrreldes diskrimineeritaks, isegi kui selles riigis kehtivad teistsugused kodanikuõigused.

Euroopa Parlament ja meie kodanikud tahavad komisjonilt vastust ning ma loodan, et see vastus hõlmab tegutsemist kõigile inimestele võrdsete õiguste tagamise nimel, olenemata nende seksuaalsest sättumusest.

Oreste Rossi, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik ja kolleegid! Euroopa Liit ei saa võtta endale suveräänsete riikide rolli ega sundida teisi oma tahtmist mööda käituma. Kui te veel ei teadnud, siis Euroopa Liidu motoks on „Ühinenud mitmekesisuses”, teisisõnu – igaüks on oma kodus peremees.

Täna arutatavad Euroopa Parlamendi küsimused on väga sarnased ning nende eesmärk on see, et komisjon paneks liikmesriikidele kohustuse tunnustada samasooliste paaride

abielusid ja vältida igasugust diskrimineerimist seoses lapsendamisega. Lega Nordi esindajad ei saa nõustuda sellega, et Euroopa Liit kaaperdab rahvaste õiguse kaitsta oma kultuuri, traditsioone ja juuri.

Traditsiooniline abielu ehk abielu mehe ja naise vahel, kes toovad ehk lapsi maailma, on ainus abielu vorm, mida saab ja tuleb tunnustada. Samasoolised inimesed võivad sõlmida mis tahes muid liite, kuid neid ei saa ega tohi pidada abieluks.

Veelgi rohkem teevad meile muret üleskutsed kolleegidelt, kes esitasid küsimusi seoses lapsendamisega samasooliste paaride puhul. Mis kasvatust need lapsed saaksid? Keegi ei ole selle vastu, kui homoseksuaalsed paarid aitavad näiteks orbe või vaeseid lapsi nn kauglapsendamise kaudu, kuid aidata lastel oma sünnijärgsetes peredes või kodumaal üles kasvada on üks asi, nende lapsendamise taotlemine aga hoopis midagi muud.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Aitäh, juhataja! Lugupeetud kolleeg, kas te võiksite mulle selgitada, kuidas kahjustab mehest ja naisest koosnevat paari see, kui kahest mehest või kahest naisest koosneval paaril on samad õigused nagu neil? Mil moel on samasoolise paari samasugused õigused heteroseksuaalsele paarile kahjulikud? Milles see kahju ja oht seisnevad?

Oreste Rossi, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Austatud juhataja ja kolleegid! Ma ei räägi ohust. Asi on selles, et enamiku itaallaste arvates – ja ma räägin Itaalia nimel – on see vastuvõetamatu, sest see on teistsugune. See, kui niisugune paar on olemas, elab rahulikult oma elu ega nõua midagi sellist, mis on võimalik mehest ja naisest koosneva paari puhul – kes võimaluse korral saab ka lapsi, arvestades Euroopa jätkuvat vananemist –, on hoopis midagi muud.

Ma olen seda varemgi öelnud, et meie arvates saab ametlik abielu olla lubatud vaid mehest ja naisest koosneva paari puhul, sest neil on võimalik lapsi saada. Vananeva Euroopa lõppeesmärk on sünnitada lapsi.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Täna arutelu on seotud Euroopa Ühenduse olemusega: meie liidus elavad erinevate väärtushinnangutega ja erinevate arvamustega erisugused kogukonnad. Nende erinevate väärtushinnangute ühendamise suutlikkus on Euroopa ja Euroopa Parlamendi aluseks. Seetõttu on see arutelu vajalik, ehkki keeruline.

Minu tähelepanu pälvis volinik Redingi arvamus, et rahvarahutuste vältimiseks tuleb meil tegutseda ettevaatlikult.

On õige anda õigused kõigile Euroopa kodanikele, et nad saaksid võidelda igasuguse diskrimineerimise vastu ja kaitsta oma vabadust, kuid vabadus kuulub kõigile, sealhulgas kogukondadele, kus on tuhandeid aastaid lähtunud arusaamast, et ühiskonna aluseks on traditsiooniline, mehest ja naisest koosnev perekond. Seega tuleb tagada ka vabadus väljendada arvamust, et perekond on mehe ja naise vaheline liit.

Muidugi on kõigil võimalik sõlmida mitmesuguseid liite, kuid me ei saa võrdsustada mehest ja naisest koosnevat perekonda, mis tagab liigi jätkumise, teiste liitudega, kui tahes lugupeetavad nad ka ei oleks.

Arutelu peab muidugi jätkuma, sest Euroopas, mille ühtsuse säilitamisel tuleb austada kõikide väärtushinnanguid, peavad ka sellised rasked, keerulised ja plahvatusohtlikud

arutelud püüdlema lahenduse poole. Selle lahendusega peab austama kõiki kogukondi, sest – ja ma pöördun nüüd volinik Redingi poole – me ei tohi mingil juhul lasta sõnal „rahvarahutused” kahjustada Euroopa ühtsust.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Lugupeetud juhataja! Samasooliste tsiviilpartnerlussuhted ja abielud ei ole kõikides vastuvõtvates liikmesriikides õiguslikult tunnustatud. See ei too mitmekordset diskrimineerimist kaasa mitte üksnes perekonnaga seotud küsimustes, näiteks eestkoste ja pärimisõiguse vallas, vaid ka maksustamise ja sotsiaalsete õigustega seotud küsimustes – justkui oleksid need abielud ja partnerlussuhted vähem ehtsad või vähem tähtsad. Stockholmi programmi raames kavandatud tegevuskava ei sisalda ettepanekut selle probleemi lahendamiseks. Puuduvad konkreetsete uued algatused homo-, bi- ja transseksuaalide õiguste kaitseks. Te rääkisite siin ilusaid sõnu, öeldes, et kavatsete tegutseda. See teeb mulle suurt rõõmu. Te rääkisite konkreetsetest sammudest – olgugi väikestest konkreetsetest sammudest – ja vajadusest liikuda edasi väga ettevaatlikult, veendes teatud liikmesriike, kellel on selle teemaga seoses probleeme.

Minu esimene küsimus on: kas see juhtub enne teie ametiaja lõppu? Minu teine küsimus on: kas selline ebamugav olukord esineb ka seoses teiste diskrimineerimise põhjustega, näiteks seoses diskrimineerimisega rassi, puude ja vanuse alusel? Ma leian, et julgust on vaja kõikide diskrimineerimise põhjuste puhul, sest need on kõik võrdsed, ja et samal ajal tuleb mõjusalt võidelda igasuguse diskrimineerimise vastu, olenemata selle alustest.

Lubage mul teha üks ettepanek. Te ütlesite, et ootate Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti novembris esitatavat aruannet, mis käsitleb muu hulgas homofoobiat ja seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimist. Lubage mul küsida, kas pärast seda aruannet, mis peab hõlmama ülevaadet tegelikust olukorrast, esitate te Euroopa Parlamendile aruande, mis sisaldab teie hinnangut olukorrale ja konkreetseid samme – või soovitavalt suuri edusamme, mida te kavatsete teha.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja! Mul on vedanud, sest olen pärit riigist, kus on viimastel aastatel toimunud suur edasimineku homoseksuaalide õiguste vallas. Arvati, et ka Hispaania peab edasi liikuma aeglaselt ja et Hispaania ühiskond ei ole veel selliseks muutuseks valmis. Kuid see muutus siiski tehti ja midagi hullu ei juhtunudki. Midagi ei juhtunud ja pealegi on inimesed nüüd palju õnnelikumad, sest nad vabanesid hirmust.

Kui samasoolistele inimestele tagatakse õigus abielluda ja teha ühiselt plaane, ei tähenda see, et teised peavad tingimata sama tegema. Asjaolu, et mina võin abielluda mehega, ei sunni teid seda tegema, kuid see annab mulle õiguse seda teha. See annab meile kõigile vabaduse elada sellises Euroopa Liidus, kus need põhimõtted ja õigused on tagatud.

Mul on vedanud, sest ma saan seda teha, nagu ka teised kolleegid. Samas on Euroopa Liidus riike, kus see ei ole võimalik, ja seda ei saa tänapäevases Euroopa Liidus vastuvõetavaks pidada. Me palume, et Euroopa Komisjon ilmutaks samasugust algatusvõimet, mis oli olemas Hispaanias, kui seda vaja oli, ja me palume teil nüüd toetada seda projekti Euroopa Liidus, sest Stockholmi programmi tegevuskavas me seda ei näe. Me palume teilt konkreetset plaani ja tagatise, et see diskrimineerimine, mida me näeme ja millest me räägime, ei kordu kunagi.

Nagu Hispaania näitas, on see võimalik ainult siis, kui on olemas poliitiline tahe. Kui teil on see poliitiline tahe, siis me toetame teid, kui teil seda aga ei ole, siis me vastandume teile.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Ma viitan kolleegi sõnavõtule ja küsin: kui Hispaanias pakuti muutusevõimalust ja kui hispaanlased nõustusid selle muutusega, siis miks mitte austada nende riikide väärtushinnanguid, kes soovivad lähtuda teistsugusest arusaamast? Miks te tahate suruda oma otsuseid peale teistele riikidele ja solvata teiste kogukondade väärtushinnanguid?

Euroopa koosneb paljudest kogukondadest ja kui üks neist ei mõista teise väärtushinnanguid, siis ei saa sellest kunagi tõelist Euroopat. Nii et kui me austame Hispaania valikuid, miks ei saa me siis austada teiste kogukondade valikuid?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Vastus on see: sest me oleme ja tahame olla Euroopa kodanikud. Meil peab olema võimalik Euroopa Liidus vabalt, samade õigustega liikuda, sest nii on kirjas aluslepingutes. See on aluspõhimõte. Ja ka teine põhjus on väga lihtne: me tahame öelda, et ei ole vaja karta, sest ühiskonnad, mis on ajalooliselt põhinenud mehest ja naisest koosnevatel paaridel, ei lagune koost. Ärge muretsege, maailm pöörleb edasi ja – mis veelgi tähtsam – on palju õnnelikum.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) On vastuvõetamatu, et Euroopas on riike, kus abielus või partnerlussuhtes olevate inimeste õigused sõltuvad nende seksuaalsest sättumusest. Mõnes liikmesriigis ei saa homoseksuaalid oma partnerlust seadustada ja seal ei tunnustata ka teistes riikides seaduslikult registreeritud partnerlust. Poolas koheldakse homoseksuaalset partnerit teise klassi kodanikuna isegi siis, kui on toimunud tragöödia, näiteks on surnud talle kõige lähedasem inimene. Kuidas teha lõppu seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimisele, kui me kuuleme mõnikord isegi selles saalis skandaalseid homofobseid avaldusi? Nende avalduste autorid ilmselgelt ei tea, et homofobia on piinlik haigus, mida tuleks ravida. Lõpetagem inimeste jagamine „paremateks” ja „halvemateks” kodanikeks. Me kõik väärime võrdset õigust sõlmida seaduslik partnerlus, lapsendada, töötada oma erialal ja saada ühtlaselt head haridust, ilma et peaksime varjama oma seksuaalseid eelistusi, ning meil on õigus tunda armastust, uhkust ja õnne.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! See arutelu näitab, kuidas soo ja seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimise tõkestamise argument pannakse ühte patta töötajate vaba liikumise argumentiga. Sellel on vaid üks eesmärk: sundida liikmesriike tegema põhimõttelisi muudatusi oma riigi tsiviilõiguse traditsioonides, mis hõlmavad perekonna mõistet.

Riikide parlamendid austavad oma kodanike arvamust. 80% kodanike jaoks tähendab perekond eelkõige mehe ja naise vahelist püsivat liitu. Selle arvu avaldas Eurostat, kuid keegi ei räägi sellest. Kui me räägiksime avameelselt asjaolust, et valdav osa kodanikke toetab praegugi mehe ja naise abielul põhinevat peremudelit, oleks see arutelu hoopis teistsugune.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Sarah Ludford (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Ma tahaksin kolleeg Záborskált vaid küsida, kas ta on nõus, et jutt ei ole sellest, nagu peaksid liikmesriigid muutma oma abielu reguleerivaid õigusakte, vaid sellest, et nad peaksid tunnustama teistes riikides kehtivate partnerlust ja abielu reguleerivate õigusaktide tulemusi. Siin on põhimõtteline vahe.

Asi on vastastikuse tunnustamise põhimõtte rakendamises. Ma palun teistel sõnavõtjatel, kes esinesid umbes samasuguste mõtteavaldustega, mõista, et vastastikuse tunnustamise põhimõtte on nüüdseks hästi juurdunud paljudes Euroopa Liidu elu- ja pädevusvaldkondades.

Me peaksime mittediskrimineerimise ja vaba liikumise valdkonnas sama teed minema. See ei tähenda, et liikmesriike sunnitakse muutma oma abielu reguleerivaid õigusakte, vaid nad peavad lihtsalt tunnustama teiste riikide vastavat õigust.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Austatud juhataja, ma vastan hea meelega.

Võib-olla ei olegi tegemist liikmesriikide perekonnaõiguse muutmisega, kuid see tähendaks tsiviilseadustiku muutmist. Liikmesriikides tuleks muuta tsiviilõigust. Mõned muudatused viiakse sisse suurte seadustega, teised valitsuse määrustega. Kuid valitsus ja parlament peavad austama kodanike arvamust, ka siis, kui nad võtavad vastu õigusakte, mis ei ole seotud üksnes perekonnaõigusega.

Nicole Sinclair (NI). – Austatud juhataja, ma ei arvanud, et ma täna õhtul sõna võtan. Mul ei olnud kavas rääkida ja mul ei ole ettevalmistatud sõnavõttu, kuid ma tundsin, et tahaksin öelda paar sõna.

Avalikult homoseksuaalse inimesena leian, et igaühel on õigus armastada seda, keda ta tahab armastada, ja elada oma elu nii, nagu ta tahab – ükskõik kellega koos. Täna sai selgeks, kui õigesti ma tegin, et lahkusin Vaba ja Demokraatliku Euroopa fraktsioonist ja jätsin seljataha nende fašistlikud vaated – näiteks nende Itaalia delegatsiooni seisukohad, mis pärinevad 19. sajandist. Ma meenutan Euroopa Parlamendile, et nende hulka kuuluva Treviso linnapea sõnul tuleks nende linn homoseksuaalidest puhastada.

Avalikult homoseksuaalse inimesena ja poliitikuna olen ma mõnikord veidi peljanud võtta sõna oma veendumuse eest, mis on seotud homoseksuaalide võrdsete õigustega, sest ma ei taha, et mind teataks ainult homoseksuaalina. Ma tahan edendada seda, millesse ma usun. See on kahtlemata võitlus diskrimineerimise vastu, mis endiselt meie liikmesriikides aset leiab.

Muidugi, kui inimesed ühinevad Euroopa Liiduga – on korraldatud palju rahvahääletusi, mille tulemusena inimesed ühinesid Euroopa Liiduga –, siis ühinevad nad ka nende õigustega. Kõik teavad, et ma pooldan liikmesriikide pädevust, kuid nagu Sophia in 't Veld ütles, läheb see teema liikmesriikide pädevusest kaugemale. Küsimus on põhilistes inimõigustes. Kuigi mina olen Euroopa Liidu vastu, leian ma, et kui te lasete riigil liiduga ühineda, siis peab riik ühinema ka liidus kehtivate õigustega. Niisiis, millal te need õigused jõustate? Kas me oleme võrdsed või ei ole?

Sophia in 't Veld (ALDE). – Lugupeetud juhataja, ma teen lühidalt. Tahaksin esitada küsimuse Itaalia kolleegile – ma vabandan, et ei tea tema nime –, kes palus, et teised liikmesriigid aktsepteeriks tema kodumaa väärtushinnanguid.

Selle arutelu teema ei ole teiste riikide väärtushinnangute aktsepteerimine, vaid teiste riikide seaduste aktsepteerimine. Ja ma tahaksin küsida sellelt kolleegilt, kas ta on valmis tunnustama teiste Euroopa Liidu liikmesriikide seadusi.

Crescenzo Rivellini (PPE). - (IT) Ma viitan vastuseks vaid Euroopa Kohtu 2008. aasta lahendile, milles väidetakse risti vastupidist sellele, mida teie ütlesite. See pakkus liikmesriikidele võimalust võtta sellistes olukordades vastu oma õigusaktid, mis tähendab, et nad ei pea arvestama selliseid arutelusid nagu tänane.

Niisiis viitan ma Euroopa Kohtu 2008. aasta lahendile.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Minu jaoks on asi lihtne, sest õigusaktid on väga selged. Õigusaktides on ette nähtud diskrimineerimise keeld, vaba liikumise õigus ja vastastikune tunnustamine.

Lubage mul rõhutada järgmist. Kui samasoolised inimesed on riigis A sõlminud seaduslikult tunnustatud partnerluse või abielu, siis on neil õigus – ja see on põhiõigus – sellesama staatusega minna riiki B. Kui nad seda teha ei saa, on tegemist Euroopa Liidu õiguse rikkumisega, ja siin pole midagi arutada. See on täiesti selge ja me ei pea selles kahtlema.

Selline on Euroopa Liidu õigus praegu ja te võite arvestada minu abiga selle õiguse jõustamisel. Kuid siiski, see on vaid õigus. Tegelikkus võib riikides olla teistsugune, ja me peame seda tegelikkust muutma. Seepärast olen ma öelnud, et me korraldame liikmesriikidega tehnilisel tasandil kahepoolseid kohtumisi, et näha, kuidas saaksime muuta seda, kuidas nad kohaldavad reegleid, mis õiguslikus mõttes on väga selged. Lubage mul siinkohal teiega mitte nõustuda, paruness Ludford. Me oleme tavaliselt oma mõttekäikudes ühel meelel, kuid praegusel juhul see nii ei ole.

Vaba liikumise direktiiv ei anna liikmesriikidele kaalutusõigust diskrimineerimiseks – sellist õigust ei anna ükski Euroopa Liidu direktiiv. Me ei tohiks lasta kujuneda eksiarvamusel, nagu oleks diskrimineerimine tegelikult lubatud. Me peame põhimõtetest väga kindlalt kinni pidama. Arvan, et selles oleme ühel meelel, kas pole?

Nii et minu jaoks ei saa olla mingit kahtlust alustes, millele on rajatud meie õigussüsteem, ega selles, kuidas neid aluseid tuleb tõlgendada. Me püüame teha kõik, et meie õigust rakendataks kõikjal nii, nagu see on kirja pandud, ja ma seisan selles teie kõrval.

Siin küsiti, millal see juhtub. Nüüd kohe! Mitte viie ega kümne aasta pärast. Ma ei tea, kuidas on mõttelaad eri liikmesriikides muutunud. Võin teile rääkida vaid sellest, mida ma poliitikuna olen mitme aastakümne vältel kogunud. Mõnikord on valitsused oma rahvast ettevaatlikumad. Ma ütlen seda lähtuvalt oma isiklikust kogemusest seoses Euroopa Parlamendiga. Mõnikord reageerivad inimesed väga loomulikult ja rahulikult, ent valitsuse arvates on tegemist ülisuure probleemiga.

Ma püüan panna valitsusi seda mõistma. Kui mõistmist ei teki, tuleb rakendada karmimaid meetmeid.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elisabetta Gardini (PPE), kirjalikult. – (IT) Keegi ei saa eitada, et mittediskrimineerimine on üks põhiväärtusi. Samuti ei saa keegi eitada, et partnerivalik kuulub isiklike vabaduste hulka. Sellegipoolest sekkub Euroopa Liit valdkondadesse, kus tal puudub igasugune pädevus. Meie jaoks põhineb pere mehe ja naise abielul. See on sätestatud Itaalia põhiseaduses. See on meie õigussüsteemi aluspõhimõte, meie õigussüsteem peegeldab aga Itaalia rahva kultuuri, traditsioone ja väärtushinnanguid. Me peame meeles pidama ka seda, et vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele, mida kinnitati Lissaboni lepingus, ei saa Euroopa Liit sekkuda liikmesriikide pädevuses olevatesse küsimustesse, näiteks perekonnaõigusesse. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 9 on sätestatud: „Õigus abielluda ja õigus luua perekond tagatakse nende õiguste kasutamist reguleerivate siseriiklike õigusaktide kohaselt.” Seega vastutavad selle küsimuse eest liikmesriigid. Igal riigil on õigus kaitsta oma rahvuslikku identiteeti ja veendumusi teiste riikide kõrval, kes kuuluvad rahvusvahelise üldsuse hulka. Sedasama ideed väljendab ka Euroopa Liidu moto „Ühinenud mitmekesisuses”.

Debora Serracchiani (S&D), kirjalikult. – (IT) Samasooliste paaride suhtes kohaldatav õiguslik raamistik on Euroopa Liidus väga mitmekesine ja eri liikmesriikide vahel on põhimõttelised erinevused. Samasooliste paaride diskrimineerimist tuleb ette peaaegu iga päev ning seetõttu on vaja tagada, et järgitaks direktiive 2000/43/EÜ ja 2000/78/EÜ, mis käsitlevad usutunnistuse, puude ja seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimise tõkestamist. Euroopa Liit peab tegema suuremaid jõupingutusi, et kindlustada samasoolistele paaridele heteroseksuaalsete paaridega võrdsed õigused, kui nad siirduvad Euroopa kodanike vaba liikumist käsitleva direktiivi alusel õppima või töötama mõnda teise Euroopa Liidu liikmesriiki.

18. Eakate pikaajaline hooldus (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille esitasid komisjonile Elizabeth Lynne ja Pervenche Berès tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel ning mis puudutab eakate pikaajalist hooldust (O-0102/2010 – B7-0457/2010).

Elizabeth Lynne, esitaja. – Austatud juhataja! See suuliselt vastatav küsimus ja resolutsioon pandi päevakorda selleks, et püüda saavutada kogu Euroopa Liitu hõlmav toimumisjuhend, mis käsitleb eakate pikaajalist hooldust. Ma ei pea silmas mitte õigusakti, vaid parimate tavade jagamist liikmesriikide vahel.

Eakate inimeste kohtlemine on paljudes valdkondades liiga kaua olnud ebarahuldav. Ennekõike on meil vaja teada, millised andmed komisjonil hooldusteenuste osutamise kohta liikmesriikides juba olemas on. Kas komisjon näeb endal mingit rolli parimate tavade levitamisel?

Üks oluline valdkond, millega ma aastaid olen tegelnud, on eakate väärkohtlemine. Esineda võib mitut liiki väärkohtlemist – kehalist, vaimset, emotsionaalset ja majanduslikku. Toon teile näiteks ühe 93aastase naise, kes paigutati hooldekodusse ajutiseks hoolduseks – vaid üheks nädalaks. Kui ta nädala pärast koju toodi, oli tal täielik vedelikupuudus, sest hooldekodus ilmselt ei püütudki teda joomisel abistada.

See ei ole üksikjuhtum. Alatoitumuse ja vedelikupuuduse juhtumeid on palju, kuid oleks kasulik, kui meie käsutuses oleksid faktid ja arvud. Kas komisjonil on mingeid andmeid alatoitumusest ja vedelikupuudusest tingitud surmajuhtumite arvu kohta?

Sama murettekitav on muidugi ka elustamist keelavate korralduste sagedasem kasutamine. See, kas kellegi puhul kasutatakse elustamiskeeldu, peab olema arsti otsustada, ja arst peab olema seda enne arutanud patsiendiga. Ma tean juhtumeid, kus hooldekodu ise otsustab, keda tuleb elustada ja keda mitte, või siis öeldakse sugulastele, et nad peavad kirjutama alla elustamist keelavale dokumendile. Sellega rikutakse inimese õigust teha ise otsus.

Mida kavatseb komisjon teha, et uurida elustamist keelavate korralduste kasutamist? Ma ei pea silmas nn elutestamente, vaid elustamiskeelde. Kas komisjon nõustub, et nendega rikutakse põhiõiguste harta artiklis 2 sätestatud õigust elule?

Mul on hea meel, et Maailma Terviseorganisatsioon on võtnud vastu eakate väärkohtlemise ulatusliku määratluse. Nüüd tuleb Euroopa Liidu tasandil välja selgitada, kui suur on sellise väärkohtlemise ulatus. Ma loodan, et komisjon esitab rohelise raamatu eakate väärkohtlemise kohta; ma tean, et volinik on ise sellest rääkinud.

Ülemäärane ravimite, eriti antipsühhootikumide määramine on samuti väärkohtlemine. Üsna tihti kasutatakse neid hooldekodude töötajate, mitte aga hooldekodude elanike

huvides. On ka vastupidiseid juhtumeid, kui eakaid inimesi keeldutakse ravimast lihtsalt põhjusel, et nad on vanad. Minu arvates on see on veel üks põhjus, miks tuleks avaldada nõukogule survet, et jõutaks otsusele võtta vastu võrdse kohtlemise direktiiv, millega tunnistatakse õigusvastaseks diskrimineerimine juurdepääsul kaupadele ja teenustele, sealhulgas tervishoiuteenustele.

Ka kõik liikmesriigid peavad rohkem tegema selleks, et eakaid oleks võimalik toetada nende oma kodus, kui nad seda soovivad, ja et panna paika eakate eest hoolitsevate inimeste kvalifikatsiooninõuded, millele lisanduvad vastavad väljaõppevõimalused.

Paljud liikmesriigid on teinud spetsialiseeritud geriaatrilise meditsiini vallas kärpeid ja me peame teadma, millist mõju on need kärped eakatele tegelikult avaldanud. Me ei tohi unustada ka seda, et mitteametlikud hooldajad vajavad toetust ja tunnustust. Üsna tihti on just nemad need, kes hoolitsevad päevast päeva oma sugulaste eest, kuid saavad sealjuures väga vähe abi.

Kogu eakate pikaajalise hoolduse valdkond on aastaid jäänud tähelepanuta. Loodan, et selle suuliselt vastatava küsimuse ja resolutsiooni tulemusena hakkame kõik tõepoolest pöörama kõnealusele teemale väärilist tähelepanu. Väga sageli on pikaajalist hooldust vajavatel eakatel väga keeruline enda eest rääkida. Meie kõigi ülesanne on nendega koostöös teha kõik selleks, et nende häält oleks kuulda ja et neid ei unustataks.

László Andor, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Et Euroopa ühiskond vananeb järgmisel paaril aastakümnel, peame leidma võimalusi tagada eakatele vajalike kvaliteetsete hooldusteenuste osutamine.

Liikmesriigid seadsid selle eesmärgi endale Euroopa Liidu tasandil muude tervishoiu ja pikaajalise hooldusega seotud eesmärkide seas. Lisaks tehti nõukogu 30. novembri 2009. aasta järeldustes komisjonile ettepanek „kaaluda 2011. aastal täiendavaid tegevusi käsitleva tegevuskava esitamist, et edendada eakate inimeste väärikut, tervist ja elukvaliteeti“. Mul on hea meel, et tulevased eesistujariigid, sealhulgas Ungari ja Poola, kavatsevad selle tööga edasi minna.

Komisjon on juba teinud mitmeid algatusi, et tõhustada tööd pikaajaliste hooldusteenuste kvaliteedi parandamiseks, suurendada teadmisi selles valdkonnas ja edendada arutelu Euroopa Liidu tasandil. Komisjon on pikaajaliste hooldusteenustega seotud tööd sotsiaalkaitse valdkonnas avatud kooskõlastamise meetodi raames kaua toetanud.

2009. aastal avaldatud ühisaruandes sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta kinnitati vajadust lahendada tööjõupuuduse probleem pikaajalise hoolduse sektoris. Üks meie peamisi eesmärke on parimate tavade tuvastamine ja levitamine. Komisjon saab tegutseda muutuste esilekutsujana ja toetada riikide jõupingutusi.

Praegu on koostamisel komisjoni talituste töödokument pikaajalise hoolduse teemal. See käsitleb aktiivse, tervisliku ja väärrika vananemise edendamiseks võetavaid meetmeid. Komisjoni teatise avaldamine on kavandatud 2011. aastaks.

Eile võttis komisjon vastu ettepaneku nimetada 2012. aasta aktiivsena vananemise Euroopa aastaks. Selle aasta raames on kavas suurendada teadlikkust, määratleda ja levitada häid tavasid ning – mis veelgi tähtsam – julgustada kõigi tasandite poliitikuid ja sidusrühmi edendama aktiivsena vananemist.

Eesmärk on kutsuda kõiki osalisi üles pühenduma 2011. aastal, aktiivsena vananemise Euroopa aastale eelneval aastal konkreetsetele meetmetele ja eesmärkidele, nii et Euroopa aastal 2012 oleks võimalik näidata konkreetseid saavutusi.

Ma räägiksin nüüd konkreetsemalt inimestest. Te märkisite õigesti, et enamikus liikmesriikides tegelevad ülalpeetavate inimeste toetamise ja hooldamisega enamasti pereliikmed ja sõbrad ning see jääb nii ka järgmisel paaril aastakümnel. Kõikides riikides on hooldajateks palju tõenäolisemalt naised kui mehed. Mitteametlike hooldajate panuse ebapiisav tunnustamine ja nende ebapiisav toetamine võib kaasa tuua sotsiaalse tõrjutuse ohu.

Et aidata seda olukorda parandada, võiksid liikmesriigid koos Euroopa Liidu institutsioonidega kaaluda hooldusoskuste hindamist ja sertifitseerimist, võttes arvesse ka oskusi, mis on omandatud sugulaste eest hoolitsemisel ja kodumajapidamise juhtimisel. Kõige sellega tegelevad peamiselt naised.

Edusammud sõltuvad paljude sidusrühmade jõupingutustest. Komisjonil on väga hea meel hooldusega seotud küsimustes tehtava töö üle, millesse on kaasatud vananemise ja hooldajate valdkonnaga tegelevad huvigrupid Euroopa Parlamendis ning sellised kodanikuühiskonna organisatsioonid nagu AGE ja Eurocarers.

Komisjon ei kavatsen luua aktiivsena vananemise vaatluskeskust, kuid üksteise kogemustest õppimine on üks aktiivsena vananemise Euroopa aasta eesmärke ja sellega seoses luuakse spetsiaalne veebisait.

Tahaksin mainida ka täiskasvanute hariduse programmi Grundtvig, rahvatervise programmi ja vabatahtliku tegevuse Euroopa aasta 2011 osatähtsust.

Proua Lynne, te rõhutasite õigesti eetiliste küsimuste, näiteks elustamist keelavate korraldustega seotud küsimuse tähtsust. Kuigi komisjon tunnistab, et see on oluline küsimus, ja ma olen täielikult nõus teie küsimuse moraalse sisuga, tuleb meil mõnikord väljendada end juriidiliselt, ja kui me seda antud juhul teeme, siis peame ütleva, et sellised küsimused on liikmesriikide ainupädevuses ja põhiõiguste harta seisukohalt puuduvad meil volitused liikmesriikide pädevusse sekkuda.

Komisjon on algatanud mitu ettevõtmist – kaasa arvatud 17. märtsil 2008 toimunud suur konverents –, mille eesmärk on suurendada teadlikkust eakate väärkohtlemisest ja edendada Euroopa Liidu tasandil arutelu sellise väärkohtlemise ärahoidmise üle.

2009. aastal viis komisjon ellu katseprojekti, mille tulemusena valiti välja kaks projekti. Ühe projekti raames uuritakse, kuidas saaks eakate väärkohtlemist jälgida rahvatervise ja pikaajalise hoolduse süsteemi raames. Teise projekti eesmärk on uurida välja Euroopa Liidus kehtivad poliitilised käsitlusviisid ja raamistikud. Kummagi projekti raames alustati tööd 2009. aasta detsembris ja järeldused esitatakse järgmise aasta sügisel.

Samuti jätkab komisjon mitmete programmi Daphne ja rahvatervise programmi raames rakendatavate meetmete kaasrahastamist.

Komisjon toetab aktiivselt sotsiaalkaitsekomitees tehtavat tööd, mis on seotud sotsiaalteenuste vabatahtliku kvaliteediraamistikuga. See raamistik peab olema piisavalt paindlik, et seda võiks kohaldada kõigis liikmesriikides riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning mitmesuguste sotsiaalteenuste suhtes.

Üks suur sektor, kus seda raamistikku võiks kohaldada, on pikaajaline hooldus. Igapäevane hooldus, mis kestab pikka aega, ei ole kerge ülesanne, ja on kurb tõde, et inimesed, kelle õlul on rasked hooldamiskohustused, peavad nende täitmiseks sageli palgatööst loobuma või seda vähendada. See omakorda mõjutab nende võimalusi tööturul, nende jooksvaid sissetulekuid ja tulevasi pensioniõigusi.

Meie pikaajalises liikmesriikidega tehtud koostöös pere- ja tööelu ühitamise valdkonnas on ilmnenud, et oluline on kohandada mitteametlike hooldajate töötingimusi.

Ajutist hooldust ja hoolduspuhkuse võtmist võimaldavate sotsiaalteenuste väljatöötamine ning mitteametlikele hooldajatele sotsiaalkindlustusskeemide raames eriõiguste andmine, eriti seoses pensionidega, aitaks samuti kaasa mitteametliku hoolduse pakkumisele ja sellesse suuremal hulgal inimeste kaasamisele.

Te osutasite, et vaesus, juurdepääs tervishoiuteenustele ja pikaajaline võivad olla omavahel seotud. Me käsitlesime selliseid seoseid ühes hiljutises teatises tervisealase ebavõrdsuse kohta. Tõendid annavad selgelt kinnitust sellest, et sissetulekute, töö- ja elutingimuste erinevused kajastuvad keskmises tervislikus seisundis olenemata inimese vanusest.

Paraku oleme poliitika kujundamisel alles alustamas protsessi, mis võimaldab tulemuslikult kaotada seosed sotsiaalse hierarhia ja tervisliku seisundi vahel või neid seoseid muuta.

Seega on vaja rohkem teadlikkust ja uuringuid ning uuenduslikumat poliitikakujundamist. Lisaks peame edendama käsitlusviisi, mille kohaselt terviseküsimused lisatakse kõikidesse poliitikavaldkondadesse, sest see on iga strateegia edukuse üks eeltingimusi.

Csaba Sógor, *fraktsiooni PPE nimel.* – (HU) Euroopa ühiskondade vananemine on kõikide liikmesriikide jaoks suur probleem. Me peame aina rohkem tähelepanu pöörama kasvava hulga eakate eest hoolitsemisele. Eakate hoolduse traditsioonid ja kultuur on piirkonniti erinevad: lõunapoolsetes liikmesriikides elab mitu põlvkonda koos ja nad lahendavad selle ülesande pereringis, samas kui põhja pool on rohkem levinud hooldusasutuste kasutamine.

Viimatinimetatud hooldusega seotud kulud aga aina kasvavad ning majanduslikust olukorrast ja rahvastiku vananemisest tulenevalt pannakse sellise hoolduse jätkusuutlikkus üha enam proovile. Kesk- ja Ida-Euroopas suudavad väga sageli pakkuda teatud vormis institutsionaliseeritud hooldust tõhusal viisil vabaühendused ja kirikud. See on siiski harv nähtus ja riik ei toeta eakate hoolduse süsteemi sellist arengusuunda.

Ühendkuningriigis lahendati sisserändajate jaoks loodud koolitussüsteemiga edukalt naiste tööhõiveprobleem eakate hoolduse kaudu. Ilmselt võib samasugust praktikat edukalt kasutada ka teistes liikmesriikides. Mul on Pervenche Berèsi ja Elizabeth Lynne'i resolutsiooni ettepaneku üle hea meel. Ma tõstaksin esile resolutsiooni seda osa, milles kutsutakse komisjoni üles koostama liikmesriikide parimate tavade ja mudelite alusel roheline raamat, nii et kõik liikmesriigid saaksid rakendada oma võimaluste piires parimaid meetmeid, vältimaks eakate väärkohtlemise võimaluse.

Kinga Göncz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (HU) Eluea pikenemine ei ole ainult hea tulemus; see on ka võimalus. Kuigi me võime tõepoolest olla uhked, et keskmine eluiga on Euroopas tõusuteel, on see meie jaoks ka proovikivi. See on proovikivi osalt seetõttu, et me ei tea, kuidas tagada aktiivsena vananemise võimalus vananevas ühiskonnas. Samuti on teadmata, mil määral me suudame eakatele tagada ühiskonnas aktiivse osalemise võimaluse ja mittediskrimineeriva kohtlemise. Me teame, et selles valdkonnas on veel palju teha. Kas

meil õnnestub suurendada tervena elatud aastate arvu? Mil määral me suudame eakatele tagada kindlustunde sissetulekute suhtes või elukestva õppe võimalused?

Ehk aitab sellele küsimusele suuremat tähelepanu pöörata see Euroopa aasta, mis saab nimeks aktiivsena vananemise Euroopa aasta. Ükskord saabub paratamatult aeg, mil eakad vajavad sotsiaal- ja tervishoiuteenuseid ning mil nad ei suuda enam end nii hästi esindada. See suurendab meie kohust tagada neile võimalus kasutada kvaliteetseid teenuseid. Väga oluline on teha vajalikud teenused kättesaadavaks väikese sissetulekuga ja vaestele eakatele ning alalist hooldust vajavatele eakatele, sõltumata sellest, kas nad vajavad hooldusteenuseid kodus või nende eest hoolitsetakse hooldekodudes. On ka mõningaid konkreetseid ülesandeid, mille puhul me taotleme komisjoni abi. Esiteks on meil vaja olulisi andmeid vajaduste kohta ja nende kohta, kes vajavad hooldust. Erilist tähelepanu tuleks pöörata kõige kaitsetumas olukorras olevatele inimestele; me vajame järelevalvemehhanisme. Parimate tavade koondamine on üks osa miinimumnõuete kehtestamisest.

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Austatud juhataja! Ma tahaksin väga tänada kolleeg Lynne'i tänaõhtuse arutelu pidamise võimaluse eest ja mul on hea meel selle üle, mida volinik ütles. Tema sõnavõtt oli tõepoolest nii mitmeski mõttes julgustav.

Te olete muidugi mõistnud, et mitmed meie küsimused puudutavad teemasid, mis on seotud eakate kaitsetu olukorraga, ja tulenevad meie kindlast veendumusest, et on eluliselt tähtis tagada, et inimesed tunneksid end hooldajatega turvaliselt.

Ma olen teiega nõus, et teatud küsimused kuuluvad liikmesriikide pädevusse, kuid selleks on loodud avatud kooskõlastamise meetod, mille abil liikmesriigid saavad teha koostööd küsimustes, mis ei ole küll Euroopa Liidu pädevuses, ent on kõigi jaoks olulised.

Ma leian, et mõningaid küsimusi – isegi elementaarse hoolduse, toitumise jms vallas – tuleb selles kontekstis väga tähtsaks pidada. Mind huvitab ka, milliseid edasisi samme komisjon võiks astuda, veenmaks liikmesriike mitteametlike hooldajate toetamise tasuvuses. Ühendkuningriigi näitajad osutavad kahtlemata, et kui eakaid hooldavad riigi asemel nende lähedased sõbrad või sugulased, säästab selline panus meie majanduses miljardeid, ning et hooldajate hüvitistesse ja toetusmehhanismidesse tasub tõepoolest investeerida, selle asemel et lasta inimestel end täiesti ära kurnata ning jätta nad üksi oma tervisemurede ja vaimse tervise probleemidega, mis tulenevad tundidepikkusest hooldamisest ilma igasuguse toetuseta.

Samuti huvitab mind see, mida te rääkisite hooldajate kvalifikatsiooni parandamise võimaluste kohta. Selle küsimuse puhul tuleb kindlasti silmas pidada ka asjaolu, et see ei puuduta lihtsalt naisi, vaid sageli sisserändajatest naisi, mistõttu on vaja spetsiifilisi investeeringuid. Meie resolutsioonis räägitakse ka vajadusest näha lepingutes ette vähemalt minimaalne sissetulek, miinimumpalk. Ma sooviksin kuulda teie kommentaare selle kohta.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Tänan teid. Minu vanavanaema on 69aastane ja ma olen pikka aega temaga koos elanud. Seega tean ma oma kogemusest, et parim eakate eest hoolitsemise viis on anda neile võimalus hoolitseda ise enda eest nii palju, kui nad suudavad. Kuid isegi nende ees, kes on oma vanuse kohta heas vaimses ja füüsilises vormis, seisab pingutav ülesanne. Erakond Ataka tõstatab selle küsimuse eelmisel ametiajal ja kavatseb seda teha ka tulevikus.

Keskmine pension on Bulgaarias kõigest sada eurot. See on sada eurot kuus, head kolleegid. Pensionärid peavad selle raha eest ostma ravimeid, maksma arveid ja – see jääbki järjekorras tavaliselt viimaseks – hankima toitu. Selle olukorra põhjuseks on minu kodumaa tohtu

röövimine, millega on tegelnud kolm viimast valitsust. Seda röövimist nimetatakse massiliseks erastamiseks. Ma pean ka mainima, et seda on tehtud Euroopa institutsioonide ja Rahvusvahelise Valuutafondi heakskiitva pilgu all. Bulgaarialt on varastatud miljardite eurode väärtuses vara, mistõttu polegi üllatav, et minu kodumaal on Euroopa Liidu kõige väiksemad pensionid. Võtke seda traagilist olukorda arvesse, kui mõtlete sellele, kuidas me peame eakate eest hoolitsema.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Komisjon kuulutas hiljuti 2012. aasta aktiivsena vananemise aastaks. Ta tegi seda vastuseks tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni taotlusele ning põlvkondadevahelist õiglust käsitlevale raportile. Minu kiidusõnad! See oluline sõnum edastatakse täpselt õigel ajal.

Üle 80aastaste tervete ja teovõimeliste inimeste arv suureneb pidevalt. Prognooside kohaselt kasvab nende inimeste arv aastatel 2010–2030 peaaegu 60% võrra. Meie parlamendikomisjoni küsimuses kutsutakse Euroopa Komisjoni üles analüüsima positiivseid ja negatiivseid tagajärgi eakate hooldamise valdkonnas ning esitama järeldusi.

Me teame, et üha rohkem peresid ei saa enam ilma abita oma sugulaste eest hoolitsemisega hakkama. Hooldustöötajaid napib. Sellele vaatamata ei piisa, kui hästi koolitatud ja pädevad töötajad asendatakse madalapalgaliste töötajatega, kes on kiirkorras omandanud vaid põhiteadmised. Paljudes kohtades ongi sedalaadi hooldus ainuke, mida eakad saavad.

Demograafiliste muutuste ja põlvkondadevahelise õigluse raportööri olen ma kutsunud liikmesriike üles looma läbipaistvaid ja jätkusuutlikke kontrollisüsteeme. Hooldamist vajavate inimeste väärikust tuleb kaitsta. Me vajame kogu ELi hõlmavat toimimisyhendit, mis sisaldab pikaajalise hooldusega seotud teenuste miinimumnõudeid ja -tulemusi. Inimesed peavad saama taskukohast kvaliteetset hooldust sõltumata sissetulekust, vanusest, sotsiaalsest seisundist ja terviseriskidest.

Eakad inimesed ei ole koorem. Nende kogemused ja elusaavutused on kujundanud meie ühiskonda. Me ei tohi jätta neid oma probleemidega üksi. Kasutagem 2012. aastani jäävat aega selleks, et luua palju eeldusi, mis võimaldavad poliitikal, meedial ja avalikkusel aktiivsena vananemise küsimusega tõhusalt tegelda. Ennekõike peab oma sõna olema öelda neil, keda see küsimus puudutab. Me kõik peame muutma oma suhtumist ja asuma pooldama jätkusuutlikku hooldamist, milles keskendutakse alati inimestele, mitte ainult kuludele.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Rääkides siin saalis eakatest, unustame ilmselt asjaolu, et meiega võime ühel hetkel olla eakatega samas olukorras ning elada 80, 90 või isegi 100 aastani. Kas me oleme kunagi ette kujutanud, kuidas me tahaksime, et meid siis koheldaks? Praegused eakad on need, kes töid meid maailma; need on inimesed, kes andsid meile meie ühiskonna; need on inimesed, kes on meie isiklik vara.

Eakate pikaajalisel hooldusel ei ole ainult moraalne ja sotsiaalne mõõde. Sellel on ka majanduslik külg, sest hooldus, mida iga eakas inimene vajab, tähendab tema töötavate pereliikmete tootlikkuse vähenemist. Kui me kehtestaksime samas aga hooldusprogrammi, oleks meil võimalik luua uusi töökohti. Lugupeetud volinik, me peame kõigele sellele mõtlema ja panema liikmesriigid õiges suunas liikuma.

Lõpetuseks tahaksin tänada tõlke ja tõlkijaid, kes võimaldavad meil väljendada oma seisukohti isegi pärast südaööd.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hiljutise statistika järgi peaks üle 65aastaste inimeste arv Euroopa Liidus 2050. aastaks kasvama 70% võrra ja üle 80aastaste inimeste arv 170% võrra.

See tähendab, et 2060. aastaks jõuab üle 65aastaste inimeste osakaal 27-liikmelises ELis 30%ni.

Euroopa Liit peab leidma lahendused, et rahuldada aina kasvavat nõudlust tervishoiuteenuste järele, kohandada tervishoiusüsteemid vananeva rahvastiku vajadustega ja säilitada nende elujõulisus kasvava tööjõupuuduse taustal.

Komisjon, liikmesriigid ja eelkõige kohalikud asutused peavad leidma lahendused eluasemete, ühistranspordivahendite ja ka näiteks turismisektori kohandamiseks, et olla võimeline vastama eakate konkreetsetele vajadustele.

Mul on hea meel reisijate õigusi käsitlevate Euroopa eeskirjade vastuvõtmise üle, eriti kuna need puudutavad liikumispuudega inimesi, kelle hulgas on arvukalt laeva, lennuki või rongiga reisivad eakaid inimesi.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Üks praegu Euroopa ühiskonna ees seisvaid ülesandeid on vajadus tulla toime demograafiliste muutustega, mis avaldavad üha suuremat survet riikide eelarvetele. Mina näen väljapääsu järkjärgulise jätkusuutliku poliitika kehtestamises, mis käsitleb nõuetekohaste pikaajalise hoolduse teenuste pakkumist põlvkondadevaheliste solidaarsuse, vanuselise diskrimineerimise kõrvaldamise ja eakate täieliku sotsiaalse kaasatuse vaimus.

Minu arvates on oluline ka see, et eakate eest hoolitsejad saaksid teatavaid õiguslikult jõustatavaid hüvesid või võimaluse korral rahalist tasu, mis oleks kooskõlas solidaarsuspõhimõttega ja vajadusega tunnustada neid nende ennastohverdavate pingutuste eest. Seetõttu rõhutasin ma, kui tähtis on kõnealuses valdkonnas liikmesriikide vahel häid tavasid ja kogemusi vahetada.

Lõpetuseks tahaksin lisada, et arstina ei toeta ma nn elustamist keelavaid korraldusi, mille aluseks on kõrge iga. Ma leian, et nendega rikutakse rängalt põhilist inimõigust elule.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Autorid on komisjonile esitanud kümme küsimust. Põlvkondadevahelist solidaarsust mainitakse vaid ühes neist – eelviimases. Et see probleem oleks täiesti arusaadav, tahaksin lisada veel mõned küsimused.

Hetk tagasi rääkisime sellest, kuidas komisjon võiks liikmesriike mõjutada. Miks ei soovita komisjon liikmesriikidele, et nad väärtustaksid hooldust, mida pereliikmed eakatele, töövõimetutele inimestele pakuvad? Kui pereliige hoolitseb oma sugulase eest, miks ei saa ta selle eest rahalist tasu ning ravi- ja sotsiaalkindlustust? Miks ta ei saa hooldusaja lõppedes naasta tööle, nagu teevad seda naised pärast rasedus- ja sünnituspuhkuse lõppu? Miks diskrimineeritakse meie ühiskonnas neid mehi ja naisi, kes ilmutavad põlvkondadevahelist solidaarsust?

Kui me püüaksime selle diskrimineerimise Euroopa Liidus lõpetada, oleks meil palju rohkem õnnelikumaid ja eluga rahul olevaid elanikke.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja! Tänane arutelu on väga õigeaegne, sest meie uksele on koputamas suur probleem. Ma tahaksin tänada kolleeg Lynne'i selle eest, et ta tõi muu hulgas esile eakate väärkohtlemisega seotud probleemid, mis meie nn tsiviliseeritud

ühiskonnas eksisteerivad. Ka komisjon on andnud väga tasakaalustatud panuse, kirjeldades eesmärke, ülesandeid ja lahendusi.

Esiteks arvan, et peaksime vaatama seda kui võimalust – võimalust lasta inimestel töötada kauem ja vanemas eas, kui see praegu tavapärane on, ning teiseks reisida ja toetada turismisektorit väljaspool hooaega. Meie ees seisab ka ülesanne tagada, et inimeste eest hoolitsetakse võimalikult kaua oma kodus ja seejärel hooldekodus. Kuid rahalisi küsimusi ei ole veel üldse läbi kaalutud ning tuleb teha väga palju tööd, et jõuda lähiaastatel olukorrani, kus eakate eest hoolitsetakse korralikult.

László Andor, komisjoni liige. – Austatud juhataja, lugupeetud parlamendiliikmed! Lubage mul alustuseks korrata arutelu alguses Euroopa mitmekesisuse kohta öeldut.

Meil on 27 erinevate sotsiaalsete ja materiaalsete tingimustega liikmesriiki ning see on peamine põhjus, miks komisjon tegeleb nüüd kvaliteedinõuete raamistikuga, mitte aga mõne siduvama õigusakti väljatöötamisega. Usume, et see on praegu õige käsitlusviis. Vaatame, kuidas see töö edeneb koos Euroopa Parlamendiga, kellega me oleme neid küsimusi viimasel ajal korduvalt arutanud.

Üks oluline küsimus, mille puhul meil on minu arvates võimalik teha kindlaid järeldusi, on see, kuidas pikaajaline hooldus sobib kokku meie töökohtade tegevuskavaga – me näeme siin suurt potentsiaali töökohtade loomiseks. Samas seab see meie ette ka ülesande kaasata see valdkond oma uute oskuste tegevuskavasse ning määrata kindlaks, kuidas me saaksime teha rohkem selleks, et õpetada välja ja arendada suuremat hulka hooldajaid, kes osutaksid selles valdkonnas professionaalseid teenuseid.

Praegu on tõepoolest lahtine, mil määral me peaksime need teenused ametlikuks muutma, sest suurem osa sellest tööst tehakse mitteametlikult, nagu juba mainitud. Seda tööd teevad – või saavad teha – sugulased, pereliikmed. Tegevuse reguleerimine, normide karmistamine või teatud tingimuste täitmise nõudmine pereringis ja sugulaste seas on ilmselgelt asi, mis oleks ülimalt probleemne. Asjaomase töö ja vastavate teenuste ametlikuks muutmine aga suurendaks kulusid ja tõstataks maksustamisega seotud küsimusi ning me leiaksime end peagi teisest tupikust.

Niisiis ei ole olemas lihtsat vastust, ehkki on tõepoolest veenvaid põhjuseid nimetatud teenuseid vajavate ja pikaajalisest hooldusest sõltuvate inimeste olukorda parandada, aga ka seda tööd tegevaid inimesi tunnustada. Mida me kindlasti saame teha, on koguda ja levitada häid tavaid, näiteks avatud kooskõlastamise meetodi kasutamise kaudu.

Ma võin sel hilisel tunnil öelda, et mõne tunni pärast kohtun Liège'is peetaval pensioniteemalisel konverentsil Belgia valitsuse mõne ministriga. See annab mulle hea võimaluse edastada Euroopa Parlamendi asjaomased arvamused ja ühendada see teema meie tööga pensionide vallas, sest need teemad on nii üldise sotsiaalkindlustuse kui ka eakate piisavate sissetulekute plaanis selgelt omavahel seotud.

Meil on pikaajalisem kava jätkata tööd pensionidega, pöörates erilist tähelepanu demograafilisele olukorrale. Järgmised eesistujariigid Ungari ja Poola on samuti sellest teemast huvitatud ning me uurime, milline oleks väljundite õige raamistik. Sellele tööle järgneb aktiivsena vananemise Euroopa aasta, mille raames ei pöörata tähelepanu üksnes tööhõivele ja kindlasti mitte lihtsalt pensioniea edasilükkamisele, vaid ka suurematele püüdlustele säilitada tervist ning tõhustada elukestvat õpet ja õpetamist, suutlikkust ja institutsioonide tööd elukvaliteedi parandamiseks.

Nii et see on põhimõtteliselt see raamistik, milles me minu arvates võiksime oma tööd jätkata. Lahendamist vajavaid küsimusi on palju, kuid ma usun, et meie kõigi eetiline töö aitab meil tulemusteni jõuda.

Elizabeth Lynne, *esitaja.* – Austatud juhataja! Ma tahaksin tänada kõiki sõnavõtjaid. Tänan ka volinikku selle eest, mida ta täna rääkis. Need sõnavõttud olid väga kasulikud. Sellest arutelust ilmnest ka toimimisyuhendi koostamise tähtsus. Ma taotlesin seda suulises küsimuses ja resolutsioonis ning sellele viitasid Thomas Mann ja mitmed teised inimesed.

Nagu ma enne juba ütlesin, ei räägi me õigusaktist. Hea näide Bulgaaria kohta, kus inimene peab ära elama saja euroga kuus ja maksma pikaajalise hoolduse eest, on just üks neist põhjustest, miks me seda toimimisyuhendit vajame – et liikmesriigid täidaksid teatud miinimumnõudeid.

Sama kehtib elustamist keelavate korralduste kohta. Ma ei ütle, et kõikides liikmesriikides tuleks kehtestada samasugused õigusaktid, vaid et meil peaksid olema teatud võrdlusalused, et inimesed püüdleksid parimate tavade järgimise poole. See on teema, mille puhul komisjon saab palju ära teha, et aidata meil levitada eri liikmesriikide häid tavasid.

Ma tänan veel kord volinikku, aga ka tõlke, kes jätkasid tööd pärast keskööd.

Juhataja. – Mulle on kodukorra artikli 110 lõike 2 alusel esitatud üks resolutsiooni ettepanek ⁽²⁾.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 9. septembril 2010.

Minagi tänan tõlke.

19. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

20. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 00.25.)

(2) Vt protokoll.